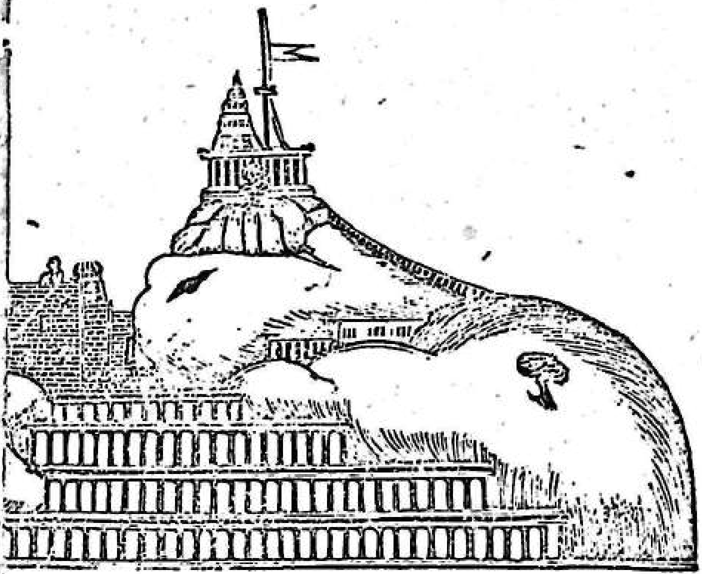
செவ்வந்தி புராணம்

சு. சுப்பராயப் பிள்ளை

1887

வாமி மலையென்றும் வழங்குகிற செவ்வந்தீஸ்வரர் மலை.

விளம்பரம்.

ர்வருக்கும் தெரிவிப்பது யாதெனில் ☞ தக்ஷிணகயிலாயம் ச்சிரபுரம், திருச்சினப்பள்ளி என்னும் பல நாமங்களையுடைய புராணம் என்னும் செவ்வந்தி புராணம் வெகுகால ம் நூல் கிடைக்காமல் மறைவுபட்டிருந்ததினால் அதை இப் மாதுருபூதேஸ்வரர் இடப்பாகம்பெற்ற சுகந்தகுந்தளநாயகி ஸ்ரீ மட்டுவார்குழலம்பா ளம்மனென்றும் இத்திருநாமம் பெற்ற ய அனுக்கிரகத்தால் சென்னை சிந்தாதிரிப்பேட்டை சாமிநாய்க் து, நெம்பர் வீட்டில் ஷை ஸ்ரீ மட்டுவார்குழலம்பா ளம்மன் பேரால் அச்சுக்கூடம் வைத்து விருத்தியுண்டாகி வருகிற இவ்வச்சுக்கூடத் தலைவராயும், ஷை யூரிலும் தஞ்சாவூர் கருவூரிலும் புத்தகக்கடை வைத்திருக்கும் தி. சபாபதிபிள்ளை யவர்களால் வித்துவாம்சர்களைக் கொண்டு பிழைகளைத் திருத்தி நல்ல காகித மெழுத்துகளுடன் ஷை செவ்வந்தி புராணமும் திருமூலர் திருமந்திர மூவாயிரமும் அச்சிட் பதால் அதுவும் இந்தச் சிவதருமோத்தரமும் ம-ா-ா-ஸ்ரீ, ஆறு நாவலரவர்களாலும், ம-ா-ா-ஸ்ரீ, புஷ்பரதசெட்டியா ளாலும் அச்சிட்ட புஸ்தகங்களும் மற்ற பலவித தமிழ் தெலுங்கு கி பாடசாலைக் குபயோகமுள்ள புஸ்தகங்களும் ஷை யூர்களில் ஷையார் கடைகளி விலை சகாயமாய் வாங்கிக் கொள்ளலாம்.

சர்வசித்து ௵
மாசி 7௨

இப்படிக்கி
திருசிரபுரம். புத்தகக்கடை
☞ சு. சுப்பராயபிள்ளை.

இயல்.	இயலின் பெயர்	கவியின் எண்.
க வது	பரமசருமாதிரியியல்	௫௨.
உ வது	சிவஞானதானவியல்	௮௧.
௩ வது	ஐவகையாகவியல்	௩௪.
௪ வது	பலவிசிட்டகாரணவியல்	௬௧.
௫ வது	சிவதருமவியல்	௩௫.
௬ வது	பாவவியல்	௱௭.
௭ வது	சவர்க்கநரகவியல்	௨௨௪.
௮ வது	செனனமரணவியல்	௱௩.
௯ வது	சுவர்க்கநரகசேடவியல்	௯௮.
௰ வது	சிவஞானயோகவியல்	௱௨௮.
௰க வது	பரிகாரவியல்	௱௯.
௰உ வது	கோபுரவியல்	௨௨௮.
	ஆக இயல் ௰௨ - க்குக் கவி	௲௨௱௮.

சிவமயம்.

முகவுரை.

க. வேதப் பொருள்களை மயக்கறவிளக்கும் சைவாகமங்கள் உஅ. அவை ஆகௌகப் பிரகாரமென்றும் பிரதிசம்ஹிதாப்ரகாரமென்றும் இரண்டு வகையாய் கூறப்படும்.

உ. காமிகமுதல் சுப்ரபேதம் வரைபத்தாகமங்களும் சிவபேதமான ஆகௌகப் பிரகாரம்.

ங. விஜயாதிவாதுளாந்தம் பதினெட்டும் ருத்ரபேதமான பிரதிசம்ஹிதாப்ரகாரம்.

ச. ஆக ஆகமங்கள்உஅ — இவற்றின் விரிவை சித்தாந்த சாராவளி முதலிய நூற்களிற் காண்க.

ரு. இதில் ஈசானமுகத்திற் றோன்றி வரிசைக்கிரமத்தில் உச — வதாயும், ருத்திரபேதமாயும், விளங்கப்படுவது சந்தான சர்வோத்தமம். அது இலிங்கர்த்திகூடம், சாத்தியகூடம், சங்கிரதந்திரம், மஹேஸ்வர ஆகமம், அசங்கியாதந்திரம், அநிலாகமம், தவந்துவாகமம் சிவதர்மோத்தரம், வாயுப்புரோக்தம், திவ்யப் புரோக்தம், ஈசாங்கியம் என கக - பிரிவைகளையுடையது.

சு. இவற்றுள் அ - வது சிவதருமோத்தரம் குமாரஸ்வாமியார் அகத்தியர் வினவியசிவதருமத்திற்கு உத்தரமாய் கூறப்பட்டதால் சிவதருமோத்தரமெனக் கூறப்பட்டது.

எ. இதிற் பதிபசுபாச விலக்கணங்களையும், சரியாதிபாத விலக்கணங்களையும் சாலோகாதிபத விலக்கணங்களையும் கூறுகின்றது.

அ. இதை சைவ சமயாசார அநுஷ்டானபரர்கள் சிந்திக்க வேண்டியது அவசியம்.! அவசியம்!! அவசியம்!!!

ௐ

சிவமயம்.

செய்யுளகராதி.

அகராதி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவதருமோத்தரவுரை.

பாயிரம்.

கடவுள் வாழ்த்து.

விநாயகர்வணக்கம்.

கலிநிலைத்துறை.

மலைக்குமகள் பெற்றமக னைக்கயமு கத்தனைம னத்தெழுதியான்
அலற்பிணிபி றப்பறவ னுக்கனைய கத்தியமு னிக்கருளினன்
உலப்பில்கரு ணைக்கடலு ருத்திரனு ருத்தனிலு தித்தகுமரன்
* இலக்குமிய லைக்கலியி னைக்கவுமு ளைப்பனுல கிட்டமுறவே.

என்பது. யான், மலையரையன் மகள்பெற்ற மைந்தனாகிய யானை முகத்தையுடைய விநாயகனை மனத்திலே தியானித்து வற்றாத கருணாச முத்திரமாகிய உருத்திரனது திருமேனியிற் றோன்றிய பிள்ளையார் தம தருளினாலான்மாக்களுக் காணவாதியாலுண்டான பிறவிநோய் தீர்த்தற் பொருட்டு அகத்திய முனிவருக் குபதேசித்த சிவதருமோத்திரத்தைக் கலி வலிகெடவும் உலகங் களிபெறவு முரைக்கின்றே னென்றவாறு.—யானெ ன்று மெழுவாயுரைப்பவென்று மல்லீற்றுத்தன்மை யொருமைவினை முற் றொடு முடிந்தது. அனுக்களை யென்னுமையுருபு. ஈண்டு நான்க னுருபா ய் மயங்கிற்று.

சிவபெருமான் வணக்கம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

திருமாலும் போதனனுந் தேவருமா முனிவருமே
செறிந்து போற்ற
மருவாரும் பொழினிலவுந் தில்லைமணி மன்றுடன்
மகிழ்வான் றன்னை
உருவாகித் தானுயிர்கட் குருவாக்கி யளித்தடக்கி
யுய்ப்பச் செய்யும்
பெருமானை நிருமலனைச் சிவனையடி பணிந்துளத்திற்
பேறு வாமே.

* இலக்கல் - விளக்கல் - ஈண்டுபதேசப் பொருட்டாய் நின்றது.

எ-து. நாரணனும் பிரமனுந் தேவரு முனிவரு நெருங்கி நின்று துதி செய மணங்கமழ்ந்த சோலைகள் சூழுந் தில்லைமணி மன்றின்க ணின்று நிருத்தஞ்செய்ய மகிழ்வோனுமாய்த் தானே திருமேனிதரித்து ஆன்மாக்களைச் சிருட்டித்துத் திதித்துச் சங்கரித்து அநுக்கிரகஞ்செய்யும் பெருமானுமாய் அநாதிமல முத்தனுமாயிருக்கிற சிவனை யவனது சிபாதகமலத்தில் யாம் வணங்கி யெமதுள்ளத்தில் தியானிப்பாம். எ-று. தூசம்-அசைநிலை. (க)

சின்மயனைச் சிவனைமல வலியொழிந்த விஞ்ஞான
கலர்க்குஞ் செப்புஞ்
* சொன்மயனைத் துகளிலியைத் துணையிலியைப் புலியரவுஞ்
சுரர்க்கோர் பாரும்
பொன்மயமும் புகழ்மருவும் புரிவானை யுணர்ந்துயிரும்
பொருந்தப் பேத
மின்மயனைப் பரப்பணிவா ரெணியவா ரெணியபடி
பெய்து வாரே.

எ-து. ஞான மயனுமாய் மலவலிகெடப் பிரணவர் முதலிய † விஞ்ஞானகலர்க்கு மருளிச்செய்த திவ்யாகமத்தை வடிவாயுடையவனுமாய் மலரகிதனுமா யொப்பிலாதவனுமாய் வியாக்கிரபாத பதஞ்சலிகளுந் தேவர்களுக்கொப்பாகிய தில்லைமூவாயிரவரு மிரணியவன்ம மகாராசரும் பணிய வவர்களுக் கநுக்கிரகஞ் செய்வோனுமாய்ச் சருவான்மாக்களிடத்து மிரண்டற வியாபித்துப் பேதமற்றிருப்போனுமா யிருக்கிற சிவனை யவனது சிபாதகமலத்திற் பணியுமவர்கள் கருதின வார்த்தைக் கருதினபடியே பொருந்துவர்கள் எ-று.

விஞ்ஞானகலர்க்குமென்ற வும்மையால் மண்டலர் முதலிய பிரளயாகலர்க்கு மென்பதுங்கொள்க. (உ)

சத்தி வணக்கம்.

‡ அப்பாலைக் கப்பாலைக் கப்பாலா யறிவரிய
வமலை தன்னை

---

* சொல்லென்ப தாகுபெயரா யாகமத்தை யுணர்த்திற்று.

† விஞ்ஞானகலர், பிரளயாகலர், சகலர் என்று மூவகை யான்மபேதங்களையுந் தத்துவப்பிரகாசம். கூஎ-ம் பாட்டிற் கண்டுகொள்க.

‡ " செப்பால்வெண்ணீ றணிந்த மேனியானை வெண்பளிங்கி னுட்பதித்த சோதியானை, யொப்பானை யொப்பிலா வொருவன்றன்னை யத்தமனை நித்திலத்தை மலைமேலெல்லாம், வைப்பானைக் களைவானை வருவிப்பானை வல்வினையேன் மனத்ததத்தே மன்னினானை, யப்பாலைக் கப்பாலைக் கப்பாலானை யாரூரிற் கண்டடியே னயர்த்தவாறே." என்று ஆளுடையவரக அருளிச்செய்ததனறு மறிக.

யப்பாலுந் தானாகித் தொழிலைந்து மியற்றாதே
  யியற்று வாளை
முப்போது மலர்தூவி முடிசாய்ந்து மனத்தடைந்து
  முன்னு வாரைத்
தப்பாதே பிறப்பறுக்குஞ் சிவகாம சவுந்தரியைப்
  பணிவாந் தாள்முன்.

எ-து. மாயை பெருமாயை யெனக் கூறிய விரண்டினுக்கு மப்பாலா யான்மாக்க ளறிதற்கரிதாய் மலமில்லாத சிவசத்தியுமாய்ச் சருவ வியாபியுமாய் ஐந்தொழிலுந் தான் செய்யாமல் தன்சந்நிதி மாத்திரத்திலே காரியப்படுத்துமவளுமாய்த் தனது சீபாதங்களின் மூன்றுகாலங்களு மலர்களைத் தூவி யிதய கமலத்திற் றியானித்து வணங்கு மடியவர் பிறப்பை நிச்சயமா யறுப்பவளுமாகிய சிவகாம சவுந்தரியை சீபாத கமலம் பணிவாம். எ-று. ()

காரைக்காலம்மை முதலாயினர் வணக்கம்.

ஆலவனத் தமலனடங் கண்டுவந்த காரைக்கா
  லம்மை தன்னைப்
பாலருந்தி யுமைமுலையிற் பதிகவிதம் பலபகர்ந்த
  பாலன் றன்னைச்
சூலையினைச் சிவனருளாற் றுடைத்தானைத் தடுத்தாண்டான்
  றோழன் றன்னை
மாலைமணி வாசகனை மற்றையடி யவரையுமடி
  வணங்கு வாமே.

எ-து. திருவாலங் காடென்னுந் திருப்பதியின்கண் பரமசிவன் முஞ்சிகேசமுனி கார்க்கோடராகிய நாகராசரிவர்களுக்குத் திருநடஞ்செய்யு மூலதாண்டவத்தைத் தெரிசித்துச் சந்தோஷித்த காரைக்காலம்மையையுஞ், சீகாழியிற் றிருநிலைநாயகியார் திருமுலைப்பாலை யமுதுசெய்ததனாற் றிருஞானமுண்டாய்ப் பல சந்தத்தாற் றிருப்பதிகங்களை யருளிச்செய்த திருஞான சம்பந்தப் பிள்ளையாரையும், வீரட்டேசர னருளினாலே சூலைநோய் நீங்கிய திருநாவுக்கரசரையுந், தடுத்தாட்கொள்ளுஞ் சிவனுக்குத் தோழரான சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளையும், இரத்தினமாலைபோன்ற வாசகத்தை யுடைய வாதவூராளியையும் சண்டேசுரர் முதலாகிய பத்தர்களையு மவர்கள் சீபாதத்தில் வணக்கஞ் செய்வாம். எ-று. (௪)

வாழ்த்து.

வானவரும் பூசுரரு மாதவரும் வேதநெறியு மன்னி வாழ்க
ஞானமதி லடையாடி யடியார்க்கும் பதமருந்துங் கருணை யாளும்

ஐயமற வோங்கிடுக வுலகிற்கோ மறைமுறையா லோம்பு மன்னர்
தானவினை யொடுந்தமைக திங்கடோறு மும்மாரி பொழிக தானே.

எ-து. வெளி. சூத்திரம், 'வெளிப்படுசொல்லே கிளத்தல் வேண்டா வெளிப்பட வாரா கிளத்தல் வேண்டும்' என்பதனுலறிக, ரு-'கடவுளு முனிவரும் பசுவும் பார்ப்பாரு மரசருமழையு நாடுமென்ப' என்றார் ஆசிரியர் தொல்காப்பியனு ராதலா லிக்கருத்தே பற்றி யிவ்வாசிரியரும் வாழ்த்துக்கூறிய தென்றறிக. (௭)

அவையடக்கம்.

சீரியருஞ் சீரியரா யல்லாரைத் தஞ்சிறுமை செப்பு வாரோ
ஆரியரு மாரியரா யல்லாரைக் குலப்பழுது மறைவ ரேயோ
வீரியரும் வீரியரா யல்லாரை வலியின்மை விளம்பு வாரோ
கூரியருங் கூரியரா யல்லாரைச் சொற்றவறுங் கூறு வாரே.

எ-து. உடையாருமில்லாரை சிறுமையுடையரென்று சொல்லுவர்களோ, குலப்பெருமை யுடையார் அங்ஙனமில்லாதவர்களைக் குலப்பழுதுஞ் சொல்லுவர்களோ, வெற்றிப்பாட்டினையுடைய சூரர்களும் அங்ஙனமில்லாத கோழையரை யென்று சொல்லுவர்களோ, ஆகலின் பஞ்சலிலக்கண முதலியவற்றைக் கற்றுக் கூரிய அறிவுடையார் அங்ஙன மில்லாதவெம்போல்வார் சொன்ன சொல்லுக்குங் குற்றஞ்சொல்லுவர்களோ சொல்லார்கள் எ-று.

ஆரியர் அறிவுடையோர். ஏகார-ஓகாரங்கள் ஈண்டெதிர்மறைக்கண் வந்தன. ரு. "அவையடக்கியலே யரிறபத்தெரியின்; வல்லுநர்கூறி வகுத்தனர் கோண்மினென், றெல்லாமாந்தர்க்கும் வழிமொழிந்தன்றே" என்றார் ஆசிரியர் தொல்காப்பியனாரும் என்க. (௮)

இந்நூற் சிறப்பும் வரலாறுந் தொகுத் துணர்த்துகின்றார்.

ஆதிநடு வந்தமிலா வமலனுயிர்க் கழுக்கறுக்க
  வறைந்த வாய்மை
வேதமுத லுணர்ந்தருகன் விரைமலர்த்தா ளகத்தியன்றான
  வியந்து போற்றிப்
போதகனே யனைத்துயிர்க்கும் புலமாக்கு நெறிபுகலா
  யென்னக் கந்தன்
ஓதியருள் சிவதருமோத் தரநூலைத் தொகைசெய்து
  முறைப்பா யோர்ந்தே.

எ-து. யாம், முதனடு வீறில்லாத நின்மலனாகிய சிவனுயிர்களுக்கு ஆணவ முதலிய பாசங்களை யறுக்கும்பொருட்டு அருளிச்செய்த வேதாகம

முதலிய வுண்மைஞானத்தையுணர்ந்த பிள்ளையார் மணம்பொருந்திய செந்தாமரைபோன்ற சிபாதங்களைவணங்கி ஞானசாரியனே சருவான்மாக்களுக்கு மறிவுண்டா மார்க்கத்தைத் அருளிச்செய்ய வேண்டுமென்று அகத்தியன் விண்ணப்பஞ் செய்யப் பிள்ளையார் அருளிச்செய்த சிவதருமோத்தரமென்னுஞ் சிவாகமத்தை யுற்றுநோக்கித் தொகுத்துத் தமிழாற் சொல்லாநின்றேம். எ-று.

தொகைசெய்து மென்றவும்மையால், வகுத்துமென வருவித்துரைக்கப்பட்டது. அகமாகிய விந்திய பருப்பதத்தைக் கீழ்ப்படுத்துகையால் அகத்தியனெனப் பெயராயிற்று. சூ. "வினையினீங்கி விளங்கியவறிவின், முனைவன் கண்டது முதனூலாகும்" என முன்னூலைப்பார்த்து மொழிபெயர்த் துரைக்கையாலிது வழிநூலெனப் பெயர்பெறும். சூ. "வழியெனப்படுவ ததன் வழித்தாகு, மதுவே தானுமீரிருவகைத்தே, தொகுத்தல் விரித்தல் தொகைவிரிமொழி பெயர்ப் பெனத் தகுநூல் யாப்பீ ரிரண்டென்ப" என்பதனுள் இஃது தொகை வகையென் றறிக. ஆக்கியோன்பெயரை முதற்கட் கூறுது நூற்பெயரைக் கூறிய தென்னுதலிற்றோ வெனின்; எல்லாரும் பிரமாணமாக வங்கீகரிக்க வேண்டுகையாலென்க. ஆக்கியோன்பெயர் முதலியன வருமாறு; ஆக்கியோன்பெயர், மறைஞான சம்பந்தநாயனார். வழி, சிவாகமத்தின்வழி. எல்லை, தமிழ்வழங்கும் நிலம். நூற்பெயர், முதனூலாற் பெற்றபெயர், யாப்பு, தொகைவகை. நுதலியபொருள், சிவதருமம் சிவஞானதான முதலாயின. கேட்போர், அவர்மாணுக்கர். பயன், வீடுபேறு என்றறிக. (எ)

கயிலாயத்திலிருக்கும் பிள்ளையாரை யகத்தியர் வணக்கஞ்செய்து வினவு முறையைவகுத்து ஏழு செய்யுளா லுணர்த்துகின்றார்.

கலிவிருத்தம்.

மாதவ னகத்தியன் மலைக்குமகள் பெற்ற
போதகனை வெள்ளிமய மாகிய பொருப்பின்
வேதமுணர் சண்முகனை வித்தகனை யுற்றே
பாதமலர் முன்றுதி விதத்தொடு பணிந்தே.

எ-து. மகத்தாகிய தவத்தினையுடைய அகத்தியர் வெள்ளிமயமாகிய கயிலைமலையின்கட் சென்று மலையரையன் மகள் பயந்தவுபதேச குரவனும் வேதத்தையுணர்ந்த வறுமுகனுகிய பிள்ளையாரைப் பலவிதமாகிய துதிகளினு லெதிர்பணிந்து எ-று. ஏகாரம் ஈற்றசை. (அ)

நின்னதடி கண்டிடினு நீசர்வினை நீங்கிப்
பொன்னுலக மெய்தியத னன்பொருள் புணர்ந்தே
இன்னிசை யிருக்குமொழி யந்தணர்க ளென்னப்
பின்னவை ரென்னறைவன் மற்றையவர் பேறே.

எ-து. பொல்லாத சாதியிற்றோன்றிய நீசரேயாயினுந் தேவரீர் சிபாதத்தைக் கண்டார்களாயின் தீவினை நீங்கிச் சுவர்க்கத்தினையடைந்து ஆண்டுண்டாகிய நல்லபோகங்களையனுபவித்து அது தொலைந்தவாறே பூமியின்கண் துளிபவோசையையுடைய இருக்குமுதலிய மறைமொழிகளை அதிகரிக்கும் பிராமணராய் வந்து பிறப்பர். ஆதலின் நற்குலத் துள்ளோராய்வந்து நினது திருவடிகளைத்தெரிசித்தால் அவர்களடையும் பலனெவ்வணஞ் சொல்லுவேன். எ-று. (௯)

என்றினிய வாய்மைக ளியம்பியிறை கூற
அன்றுமை தனக்ககில நீதியு மதித்தாய்
இன்றுயிர் தனக்குறுதி நீயரு ளெனக்கே
யொன்றியரு ளின்றமையி லுன்னெறிபோ வேனே.

எ-து. மகா பலத்தையுடையவரே முன்னாள் பார்வதியார்க்குப் பரமேசுரன் திவ்வியாகமங்களை யருளிச்செய்ய வப்பொழு தெல்லாவற்றையுங் கேட்டறிந்தீர் தேவரீர் சிவனது கிருபையுடன் பொருந்தியிருக்கையாலிப்பொழுதுயிர்க் குறுதியான நூலையெனக்கு அருளிச்செய்வீர். எ-று. (௰)

என்றுமுனி சண்முகனை யேசறவு பேசி
நின்றுபிற மாதரவு நீடநிறை கூட
அன்றுவினை வந்திறம லைந்தையு மதித்தே
யின்றறைவல் பாசவிரு ளிடற வினைந்தே.

எ-து. அகத்தியமுனிவர் இப்படியே கருதிப் பிள்ளையாரைத் தோத்திரஞ்செய்து நின்ற பின்பு சிரத்தை மேன்மேலும் வளர்ந்து செல்ல அறிவு நிலைபெற்று வணக்கத்துடன் பொருந்தி யன்றுவினவிய திறமெல்லாவற்றையும் விசாரித்து ஆன்மாக்கட்குப் பாசவிருண்மெலிந்து கெடும்படிக்கு இப்பொழுது சொல்லா நின்றேன். எ-று. (௰௧)

உத்தம சுரர்க்கதிப னூனவினை யோட்டும்
வித்தக விசாகமயில் வாகனனின் மேவும்
புத்தியொடு முத்திதரு போதகபு லானுன்
சத்திதர யான்வினவல் கேட்டுவிடை சாற்றாய்.

எ-து. வெளி. (௰௨)

சுந்தசிவ தன்மநெறி தன்னுளரி தாய
மிந்தசிவ தன்மநெறி யாறுவிய சீதம்
உத்துணர் வுதித்திட வுரைக்குமுனை யாமோ
நந்தனடி யர்ச்சனையும் யாதினை நவிற்றாய்.

எ-து. கருதிப்பாட்டினையுடைய சிவ புண்ணியங்களுக்குட் பிறதிற் சிறாய மிக்க பயனைக் கொடுக்கும் சிவதன்மத்தின் முறைமையாது?

வாக்கியங்க ளனேகமுளவாயினும் ஐயந் திரிபின்றி மெய்யுணர்வுதோன்ற நவிலும் வாக்கியம் யாது? சிவனது திருவடியிற் பூசைசெய்யு முறைமை யாது? இவைகளெல்லா மெனக்கு அருளிச்செய். எ-று. (டிரு).

நாடரிய ஞானதா னமுநவிற் றாய்
பீடுபெறு பேதமுமெ னக்குமுறை பேசாய்
ஈடுபெற வீயுமுறை யீபவ ரேற்பார்
கூடுபய னாதிய வனைத்துமுறை கூறாய்.

எ-து. ஆன்மாக்க ளறிதற்கரிய விசிட்டமான சிவஞான தானவிதியையும், பெருமையினையுடைய ஞானதானஞ் செய்யு மதற்கு மண்டபம் அதிவாதம் பூசைமுதலிய விதியையும், பொருமைபொருந்தத் தானங்கொடுக்கும் விதியையும், அதனைக்கொடுக்கு மவர்கள் வாங்குமவர்க ளடையும் பலனையும் இவைகளெல்லா மெனக்கடைவாக அருளிச்செய். எ-று.

அனைத்து மென்பதனாற் கன்மயாக முதலிய ஐவகை யாகத்தையும், பல விசிட்டகாரணத்தையுஞ், சிவதரும பேதத்தையும், பாவவினைத் திறத்தையும், ஆன்மாக்கள் சுவர்க்க நரகங்களையடையு முறைமையையும், அவர்கள் சனன மரணப்பட் லேகத்திற்றுயருறு முறைமையையும், நரகத்தில் வினைப்பயனை யனுபவித்துச் சேடமாய் அதற்கேற்ற அடையாளத்தைப் பூமியின்கண் வந்து பொருந்து முறைமையையுஞ், சிவஞானயோகத்தின் முறைமையையும், நித்தியமுதலிய கன்மலோபத்துக்குப் பரிகாரஞ் செய்து அதனைத் தீர்க்கு முறைமையையும், பசுக்கணிற்குஞ் சிவலோகத்தின் வளத்தையும் உணர்த்தியதென்றறிக. இதனைப் பரமதருமோபதேசமென்னுஞ் செய்யுளாற் பின்னர் முடித்துக் கூறப்படு மாண்டுக் காண்க. (டிச)

மேற்பிள்ளையார் திருவாக் குணர்த்துகின்றார்.

எண்சீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

என்றுமுனி வினவுதலு மிரக்க மெய்தி
யெழிலுடைய குமரன்ற னிணையி லீசன்
றன்றுகழ லடிநினைந்து துயக்க நீங்கச்
சொல்லுவங்கேண் முனிவரனே தாகவீசன்
அன்றருள்செய் சிவதருமோத் தரமே ழாலி
னறமதனை யறிந்துசில ரதனை யாக்கிச்
சென்றணையச் சிவபுரியைத் திருவம்பு தம்மைச்
சிவனடியைச் சேரடைய மகிழ்ந்து செப்பினே.

எ-து. அகத்தியமுனிவர் இவ்வாறு வினவியவளவி லழகினையுடைய பிள்ளையார் கிருபையோடு ஒப்பிலாத சிவனது நெருங்கிய வீரக்கழ

வினையுடைய பொருள்களைத் தியானஞ்செய்து பின்பு முனிவரனே நின்மல ரூபிய சிவன் பக்குவான்மாக்களிற் சில சிவதருமங்களை யறிந்தனுட்டித்த தனாற் சிவலோகத்தை யடையவும், அதிபக்குவரிற் சிவ ஞானத்தினாலே யாணவ முதலிய வாதனையைப் போக்கித் தற்சொரூப தெரிசனப்படுத்தித் தனது திருவடியையடையவும், சிருட்டிகாலத்திற் சிவனருளிச்செய்த காமிகமுதலிய திவ்யாகம மிருபத்தெட்டினுட் சந்தான சருவோத்தமென்று மூலாகமத்தி னுபபேதமாகிய ஈசானம், சிவதருமம், சிவதருமோத்தரம், திவ்யப் புரோக்தம் முபேதமெனக் கூறப்பட்ட வைந்தனுட் சிவதருமோத்தரமென்னு முபாகமத்தை ஐயந்திரிபு நீங்கச் சொல்கின்றேம் கேள். எ-று.

மலமுமென்ற வும்மையாற் கன்மமாயை யென்பனவும் கொள்க. ஈசானம்- தற்றுதை. இந்நுபபேத மென்பதனை ஆகமத்திற் சருவோத்தத் துபபேதமெனப் பின்னர்க் கூறுகின்றார்.

கு. "வணக்கமதிகார மென்றிரண்டுஞ் சொல்லச் - சிறப்பென்னும் பாயிரமாஞ் செப்பின்," என்று "ஆயிரமுகத்தா னகன்றதாயினும்-பாயிரமில்லது பனுவலன்றே" என்றுங்கூறலின் பாயிரமுரைத்து நூலுரைத்தன்மரபெனக. யாதாலுமோர் நூற்குப் பொருளுரைக்குங்கால் காண்டிகை வகையானு முரைவகையானு முரைக்கப்படும்.காண்டிகைநூற்குக் கூறியதியாதெனின்; கு. "சூத்திரத்துட் பொருளன்றியு மியாப்புறவின்றி யமையா தியல்பவை யெல்லாமொன்ற வுரைப்பது வுரையெனப்படுமே," "பொழிப்பேயகலநுட்ப மெச்ச மென்றப்பா னான்கேயுரைக்குறுப்பாகும். பொழிப்பேபொருளை யொருப்படுத்துரைத்தல். விரித்துரைத்தலே யகலமென்ப. நுட்பமப்பொருட்கேற்பவுரைத்தல் அமைத்தபொருளா யகன்றுவிடுப்பதனை யெடுத்துரைப்பதுவேயெச்சமாகும்." என்றதனாற் பொழிப்பென்பது, தொகுத்துணர்த்தல், அகலமென்பது விரித்துணர்த்தல், நுட்பமென்பது கடாவிடைகூறல், எச்சமென்பது கடாவறத் துணிந்தபொருள். இதனானே ஒரோவழியாற் சிறப்புப்பாயிரங் கூறியதென்றறிக. (௰௫)

பாயிரமுற்றிற்று.

சிவமயம்.

முதலாவது

பரமதருமாதியியல்.

இஃதோத்தென்ன பெயர்த்தோவெனின், பரமதருமமாகிய சிரத்தை முதலிய விதியைக்கூறுகின்றாராகலிற் பரமதருமாதியியலென்னும் பெயர்த்து. ரு. "இயலேசாயலுந் தமிழ்நடையுமாகும்" என்பதனா லிதனைத் தமிழ் நடையாற் கூறுதலாலியலென்றார்.

மேலித்தலைச் செய்யுளென்னுதலிற்றோ வெனின்
நிறுத்தமுறையானே சிவதருமத்துக்கு மூலஞ்
சிரத்தையென்று உணர்த்துத னுதலிற்று.

எழுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

ஆதரவே பரமான வறமதாகு
மாதிநடு வந்தமிலத் தனைத்து மாகு
மாதரவற் றவர்செய் யறமேயாகா
தாதலினா லாதரவே மூல மாகு
மாதரவே பிரகிருதி யான்மாவிச
னெனும்பொருளு மறிவிக்கு மமலன் றானு
மாதரவே யடைவிக்கு மாதலாலே
யனைத்தினுக்கு மாதரவே மூல மாமே.

எ-து. வெளி. சிரத்தைக்குப் பரியாயப்பெயர். பத்தியெனவும், பாவமெனவும், பரமப் பிரீதியெனவும், சிவதர்மத்தி னுருப்பாடெனவும், பிரதி பத்தியெனவும் ஐந்து விதப்படும். அவைகளை யாண்டாண்டு வந்துழி வந்துழிக்காண்க. ஆதரவு எ-து. சிரத்தை. (௧௬)

மேலதனை வற்புறுத்தி யுணர்த்துகின்றார்.

மகவினையா லாகத்தின் வருத்தந் தன்னான்
மாநிதியான் மற்றுமுள பொருள்க ளாலுந்
தகைபெறுவா னவராலுங் காதலின்றேற்
சாதிக்கப் படுவதல தருமந் தானே
யுவகையுற வாதரவாற் சிறிதேதேனு
முதவியிடி னறமதனாற் பெரிதுண் டாகு
மகநேகனு மாதரவே யரியபேறென்
றறியாதா ரென்பெறுவ ரன்றோ வன்றோ.

எ-று. யாதொரு கன்மத்தினாலேயாதல், இருந்த சாந்திராயண முதலியவற்றாற் சரீரத்தை வாட்டுதல் செய்தலால், மிகுந்த திரவியத்தானமாதல், சுவர்ணமுதலிய பொருள்களினாலாதல், சிரத்தையில்லாத விடத்துத் தானமைப் பாட்டையுடைய தேவர்களாலுஞ் சிவதர்மங்கள் சாதிக்கப் படுவதல்ல, யாதொருவர் சிரத்தையுடனே யற்ப மொன்றாயினுந் தானஞ் செய்யினாலுமே மிகுந்த பலத்தைக் கொடுக்குந் தர்மமுண்டாம். ஆதலால் மனமகிழ்ச்சியுடைய தானமே பெறற்கரிய பேறென் றறியமாட்டாதார் என்ன பலத்தை யடையப்போகிறார்கள் ஐயோ ஐயோ. எ-று.

தானமாகும் பெறற் கரியதெனவே யெல்லோராலுஞ் சாதிக்கப் பெறுதென்பதாம். ஈரம்-சுத்தமை. அன்றே வன்றே எ-று. இரக்கத்தின் கண் வந்த குறிப்பு. (௰எ)

சிவதர்மத்தினது விசிட்ட முணர்த்துகின்றார்.

முனிவரினு மிவருமுறைத் துசொன்ன
மொழித்திநிவம் வாக்கியங்கேன் மோகம் போகப்
புனிதமுறு மனமொருமைப் புத்திதானும்
பொய்பல மெய்பலைப் பொன்ன லாக்கைத்
துனிதொலையத் தனிவினையில் சோதிபாதஞ்
சூழ்பிடச் சிரம்படர்ந்து தொடர்ந்து நின்ற
வினைவினைய விரைவுறவே கேட்பார்தங்கள்
விளக்கெனமெய்ப் பொருளைபது விளங்க வுள்ளே.

எ-று. முனிவருக்குஞ் சிறப்பினை யுடையவனே சிவதர்மத்துக் குச் சிறந்ததானே முதன்மைத்து சொன்றேம், கிளந்தருளிச்செய்த சிவவா க்கியத்தை யாசையுடன் கேட்போருடைய காதுக்கங்கள் முற்றுதலாலு ண்டாகிய மோகங் கெடவும், மனங்கலங்காது நிச்சயிப்பிக்கும் புத்தியென்ன வே யந்தக்கரணங்கள் சுத்திபெறவும், பொய்யானதுஅவரைப் பொருந்தா மல் விட்டுப்போகவும், மெய்யானது அவரிடத்திற் பொருந்தியெங்கும் பரம் பவும், நவத்துவாரத்தினையுடைய சரீரத்தை யெடுக்குந் துக்கமொழியவும், தனக்கோர்பொருவு மில்லாத சிவனது சிபாதத்தைத் தலையிற்றரிக்கவும், பிரவாக ரூபமாய்ச் சனனந்தோறுந் தொடர்கின்ற கன்ம க்ஷயம் பிறக் கவும், விளக்கானது விசவத்திற் பதார்த்தங்களை விளக்குவதுபோலப் பக் குவான்மாக்களுடைய விதயகமலத்திற் பதி பதார்த்தமுதலிய பொருள்க ளை விளக்கவும், அந்தச் சிவவாக்கியத்தைச் சொல்லாநின்றேம் மதலைக் கேள். எ-று. (௰அ)

கபிலர் பதஞ்சலி முதலாயினோர் வாக்கியங்கள் பிரமாணமன்றே வெனின்
அவர் மதத்தோர் கூடினவராதலினவர் வாக்கியம் அப்பிரமாணமெனயா
னைய்து. அத்தகவி கருணைக்குடைத்தினை சிவனது நிரு

வாக்கே போக மோக்ஷங்களைக் கொடுக்கு
மென் றுணர்த்துகின்றார்.

அமலவ ரருளியசொல் வாக்கியமே யதுதா
னருந்தந்தா னக்கரந்தா னதிக மற்பஞ்
சமலருரை யதுபோல விபரீதஞ் சிறிதுஞ்
சாற்றுதே யுள்ளபடி சாற்றுஞ் சாற்று
மமலனையு மணுக்களையு மண்ட பேத
பந்தத்தினையு மறிவிக்கு மாத லாலே
பவமொருவு நெறிதன்னைப் பயக்கும் போகம்
பாலிக்குந் தானமுதற் பகர்த லாலே.

எ-து. மலரகிதனாகிய சிவனருளிச்செய்த திருவாக்கே விசிட்டமான வாக்கியம், அந்த வாக்கியமானது எழுத்தினாற் சுருக்கமும் பொருளினாற் பெருமையுமாயிருக்கும், அஃதன்றி இராகத் துவேஷத்துடனே கூடிய வான்மாக்கள் வசனம்போல விபரீதஞ் சிறிதுஞ்சொல்லாம லுள்ளபடியே சொல்லும், அஃதன்றிப் பதியையு மான்மாக்களையும் பாசமாகிய வண்டபேதமனைத்தினையு மறிவிக்கும். இதில் தானம் யாகமுதலியவற்றைச் சொல்லுகையாலே போகத்தையுங் கொடுக்கும், அந்தப் போகம் புசித்துத் தொலைந்த பின்னர்ச் சனன மரணப்பட்டுழலாமற் பரமமான மோக்ஷத்தையுங் கொடுக்கும். எ-று.

உள்ளபடியே சொல்லுவ தியாதெனின். ரு.பா-கணிதத்து மந்திரத்துங் காண்க. கசடின்மை, என்பதுபோல மற்றெல்லாம் எனவறிக. வாக்கியமாவது * ஆகாங்க்ஷை முதலிய விலக்கண முடையது. (௰௧)

இங்ஙனஞ் சிவவாக்கியப் பிரமாணங்கூறி அதனுட் சொல்லும் மந்திரத்தின் விசிட்டமான மந்திர மிதென் றுணர்த்துகின்றார்.

ஆதிதனி யோமென்னும் பதமதாக
வந்தமதிற் சிவாயவொலி யணைந்து நிற்க
வோதியவா றெழுத்தினையு முடைத்தேயிந்த
வோமென்னும் பதப்பொருடா னுயிர்கட் கெல்லாம்
போதகனாய்ப் பொருவிலியாய் நிற்குமீசன்
புனிதனவன் சந்நிதித மைந்து மற்றை

---

* ஆகாங்க்ஷை, யோக்கியதை, சந்நிதி இம்மூன்றும், வாக்கியப்பொருளுணர்ச்சிக்கேது, ஆகாங்க்ஷை. எ-து. அவாய்நிலை, யோக்கியதை, எ-து. தகுதி, சந்நிதி, எ-து. அண்மை, அவாய்நிலை, ஒருபதம் தன்னை முடிப்பதொரு பதமில்லாத வழிமுடிவு பெறாது நிற்றல், தகுதி, பொருட்கு ஊறுபாடின்மை, அண்மை, பதங்களை யொருதொடராக விரைவிற்கூறுதல், இவற்றின் விரிவெல்லாந் தருக்கசங்கிரகவுரையிற் காண்க.

பேதமிலா வஞ்செழுத்தின் பொருளை யெண்ணி
யிருபயனு முயிரடையு மிவற்று ளென்றும்.

எ-று. அந்தச் சிவவாக்கியத்திற் கூறிய பஞ்சாக்கரம் ஆதியிலே நமவென்னும் பதமும் அந்தத்திலே சிவாயவென்னும் பதமும், நவின் நம வென்னும் பதமுமிற்க, உச்சரிக்கின்ற வாறக்கரத்தையு முடையதாம். இந்த நமவென்னும் பதத்தின் பொருளை விசாரிக்கிற் சருவான்மாக்களுக்கு மறிவை விளக்குமவனாய்த் தனக்கொப்பொருவரு மில்லாதவனாய்ச் சருவ வியாபியாய் வாக்கியார்த்தமாயிருக்கிற சிவன் குற்றமில்லாத மற்ற வஞ்செழுத்தின்பொருள், அந்தச் சிவனுடைய விசானமுதலிய சத்திகளாக்குமாம்; இந்தப் பதங்களாலே யந்தப் பொருள்களைக் கருதி யுச்சரிக்கி லான்மாக்க ளெந்தக் காலமும் போக மோக்ஷங்க ளிரண்டையு மடைவர். எ-று. (உ௰)

அந்தப் பிரணவத்தின் மகிமை யுணர்த்துகின்றார்.

ஓமென்னும் பதமதனில் வேதமாதி
யுற்பவிக்கு மாலவித்தி னுதிக்கு மாபோ
லோமென்னும் பதமதனை யுரைத்தார் தாமே
யோதினர்கள் வேதாதி யுரைக ளெல்லா
மோமென்னும் பதப்பொருளை யுணர்ந்தார் தாமே
யுணர்ந்தாரும் வேதாதி பொருளை கூற
வோமென்னும் பதமொழிந்தஞ் செழுத்துமாதர்க்
கொழுக்குடைய சூத்திரர்க்கு முரைக்க லாமே.

எ-து. ஆலம் வித்திலே நின்றுஞ் சாகோப சாகைகள் தோன்று மாறுபோல, ஓமென்னும் பதத்திலே வேதமுதலாய நூல்களெல்லாந் தோன்றுங் காரணத்தால் ஓமென்னும் பதத்தை யுச்சரித்தவர்களே வேதமுதலாய நூல்களெல்லா மோதினவர்கள். அந்தக் காரணங்க ளொருமிக்க, ஓமென்னும் பதத்திலிருந்த பொருளாகிய சிவத்தை யறிந்தவர்களே வேதமுதலாகிய நூல்களிற் சொல்லும் பொருள்களெல்லாவற்றையு முணர்ந்தவர்கள் ஆதலாற் பார்ப்பார் முதலிய வருணத்தார் மாதருஞ் சற்சூத்திரரு மந்தவேதமாதாவாகிய பிரணவத்தை நீக்கின்ற வஞ்செழுத்தையுமே யுச்சரிக்கலாம். எ-று. (உக)

இதுவுமது.

இருநான்கு வசுக்களு மிரவிபன்னி
ரிசையாது போதுமோமென் றோதியுண் டேறும்
பொருவரிய வோங்காரப் பொருளொன்றின்றேற்
பொறியிலனா தன்மத்துயிர்க்கும் பொறியுண் டேறு
மருவரிய மறுக்கதார்க்கு மாதிப்பென்று
மதிபருவும் பரமசிவன் வாக்கைக் கூறும்

குருபரனு மோங்காரப் பொருளேயென்று
கொண்டாரே மும்மலமும் விண்டார் தாமே.

எ-து. பூமியின்க ணந்தகாரங்கெட வுலவுகின்ற வாதித்தனில்லையாயிற் கண்ணானது தனக்கென வொளியுண்டாயினும் பொருளொடு பொருந்திக் காணமாட்டாது. அதுபோல வொப்பில்லாத சூக்கும பஞ்சாக்கரமாகிய வோங்காரம் பிரமன்முதலாயினரை யதிட்டித்துக்கொண்டு மனமுதலியவற்றை * அகரமுதலிய வக்கரங்களைக் கொண்டு காரியப்படுத்தாவிடத்து ஆன்மாக்கள் கருவி கரணங்களுடன் கூடியிருந்தார்களாயினும், அந்தக் கருவி கரணங்கள் சிவியாதாதலால் ஆன்மாக்களுக் காணவ விருளை நீக்கி யெக்காலு மறிவை விளங்கப்பண்ணும் பரமசிவன் றிருவாக்கை உபதேசிக்கு ஞானாசாரியனு மந்தப் பிரணவத்தின் பொருளேயென் றுட்கொண்டவர்களே மலமாயா கன்மங்களை நீங்கினவர். எ-று. (௨௨)

முதற்கட் டொகுத்துப்போந்த ஆசிரியர் சிவதர்மம் பரி-
பாலன மாகையின் பொருட்டரசனுக்குபதேசிக்கு
மியல்பு மவனது சிறப்பு முணர்த்துகின்றார்.

ஐயமற விபரீத மறவுமிச வருண்மொழியை
யாராய்ந்த வனக ளுசான்
வையகமு முப்பவுளிச் சைவதன்ம மன்னவனுக்
களிக்கவவன் மருவு நீதி
யெய்தியிடு முலகச்ச மெய்தலா லு மெல்லோரு
மிருபயனு மெய்த லாலே
சைவநெறி தனையனையற் களித்த வாசான்
சகத்திறுங்குந் தேசிகனே சாற்றுங் காலே.

எ-று. சிவனருளிச்செய்த வேதாகமங்களை யையந் திரிபற வுணர்ந்து பாவமில்லாத ஆசிரியரானவரும், உலகத்திலுள்ள வான்மாக்களிடேறும்படி கருதிச் சிவதர்மங்களை விசாரித்து அரசனுக்குப் போதிக்க, அந்தவரசன் சாமபேததான தண்டமென்னு நீதியைப் பொருந்தி நடப்பான், அவனீதிவழி நடக்கவே யுலகத்திலுள்ள வான்மாக்களு நீதிவழி நடவாதோரைத் தண்டிப்பனென்னும் பயம்பொருந்தி யறத்தின்க ணொழுகுவர், அங்ஙன நீதிவழி நடக்கு மரசனு மான்மாக்களும் புத்தி முத்திகளை யடைதலால் அர

* அவ்வட லுவ்வுமவ்வுமனம்புத்தி யாங்காரங்கள்
செவ்விய விந்துநாதஞ் சித்தமோ டுன்னமாகு
மொவ்வொரு மெழுத்தாமைந்து முணர்வுதித் தொடுங்குமாறு
பவ்வமுந் திரையும் போலும் பார்க்கிலிப் பண்பந் தோன்றும்,
என்பதனு லறிக.

சிவஞான சித்தியார். ௪-ம் சூத்திரம். ௯-ம் கவி.

சனுக்குச் சிவதீக்ஷையைச் செய்து சிவதர்மத்தின் வழி நிறுவின வாசிரியன் மகிமையைச் சொல்லு மிடத்தவனே யுலகத்துக்கெல்லா மாசிரியன். எ-று.

வையகமுமென்ற வும்மையா லரசனுமென வறிக. அச்சமெய்த லாறு மென்ற வும்மையா லியல்பாலும் பத்தியாலு மெனவறிக. (௨௩)

அந்த வரசன் உலகத்துள்ளோரை நீதிவழி நடத்துமுறை யுணர்த்துகின்றார்.

பூபதியு நன்முறையிற் புவியுளோரைப்
புரிவிக்க வழுவாது புரிந்தோர் தாமும்
பூபதியைச் சிவனெனவே புந்திசெய்வர்
பொருந்திவர் தன்மார்த்த காமம் பூமேற்
பூபதியு மித்தகையே புரிவார்தம்பாற்
பொருள்கொள்க வொருகூறு புவிக்கைந் தாக்கிப்
பூபதியை நியமத்திற் பொருத்தாத்தீயார்
பொருளவனை முறைநிறுவிப் பொருத்தா னங்கே.

எ-து. அரசன் பூமியின்க ணுள்ள வான்மாக்களை மனுநீதி வழியே யவரவர் சாதிக்கொத்த அறங்களைச் செய்விக்கக்கடவன், அங்ஙன முறைபிறழா தறங்களைச் செய்த வான்மாக்களு மந்த வரசனைச் சிவனென்றே புத்தி பண்ணக்கடவர்கள், அப்படி புத்திபண்ணினோர்க ளிந்தப் பூமியிலே தானே யறம் பொரு ளின்பங்களைப் பெறுவர்கள். அரசனு மிந்த மனுநான்முறையே யொழுகு மவரிடத்துப் பொருளை யாறு கூறாக்கிக் குடிகளுக்கைந்துகூறுந் தனக்கொரு கூறுகக் கொள்ளக்கடவன். அறநெறியி னொழுகாத தீயோர்பாற் கொள்ளும்பொரு ளரசனை நரகத்தில் வீழும்படி செலுத்து மாதலாற் பொருளைத்துங் கொள்ளக் கூசாம லந்தத் தீயோரைக் குற்றத்திற்குத் தக்க தண்டஞ்செய்து வாங்கி யறநெறியி னிறுத்துவனாயி னவ்வரச னரகினை யடையான். எ-று. (௨௪)

குரவ னரசனுக்குத் தர்மபுத்தி வருவிக்கு முபாயமு
மந்தக் குரவனுக் கிவன் செய்யுங் கைம்மாறு
வேறில்லை யென்பது முணர்த்து
கின்றார்.

பார்த்திபனுங் காமத்திற் பொருளிற்சாலப்
பற்றுடைய னெனிற்குரவன் பரிவு கூர்ந்து
தீர்த்திக மந்திரத்தா லவடாதித்
திறத்தினுமே யறத்தினவன் சிந்தை செல்லப்
பார்த்திக பரபோகம் பின்புகழ்ப்
பணிபோக மளித்தவனைப் பணைசா லமற்

காந்தகுர வருக்கிவன்செய் கைம்மா றுண்டோ
காசினியும் பொருளனைத்துங் கைம்மா றன்றே.

எ-து. அரசன் காம விகாரத்திலுந் தனங்தேடுவதிலு மிருந்த வாசையுடையனுகிற் குரவ னரசனுக் கிப்படி பொல்லாத புத்திவந்ததே யென் றிரங்கி அது போம்படி மந்திர வாதத்தாலும், மருந்து முதலியவற்றாலும், தீர்த்து அவ் வேந்தனது மன மறத்தின்கட் செல்லும்வண்ண முணர்த்திப் பின்பு மேலான ஞான போகங்களை யுபதேசித் திரட்சிக்கக் கடவன், அங்ஙன ஞான யோகத்தை யளித்து வினைப்பகை யேறுவண்ண மிரக்ஷித்த வாசிரியனுக் குலகமு முலகத்தி லுண்டான பொருள்களுங் கைம்மாறல்லவே யாதலாலவற் கரையன்செய்யும் பிரதியுபகாரமில்லை. எ-று.

நகாரம் விகுவின்கண் வந்தது. ஔடதாதி யென்பதனுன் மணியு மெனக் கூட்டுக. (௨௫)

வேதாகமங்களின் முறைமையு மவற்றை யுணராதார்
பயன்பெறுமையு முணர்த்துகின்றார்.

அற்பாயு நரர்க்கென்றே யமலன்வேத
மாதிதனைத் தொகுத்துறைந்தா னுப்பி லாது
நிற்பாருஞ் சிலர்நில்லாக் குரம்பைதன்னை
நிலையெனவே கருதியவப் பசுநூ றன்னைக்
கற்பாருஞ் சிலரமலன் கழறும்வாக்கைக்
கருதாதே யவனடிக் கமலந் தன்னைப்
பொற்பாருங் கருணையினுன் மற்றை நூலாற்
பொருந்துதலு மரிதுமலம் போக்க லாலும்.

எ-று. நின்மலனுகிய சதாசிவ தேவ நாயனுர் பரதகண்டத்தி லிருக்கு மானிடர்க்கு வாணு ளற்பமென்று வேதாகமங்களைச் சுருக்கித் தமது பஞ்சவத்திரத்தாற் காமிகாதி திவ்யாகமங்களையும் அருளிச் செய்தார், இப்படிச் சுருக்கச் சொல்லி யிருக்கவும் அதனையோதி யதன் பொருளை யறியாம லிருப்பாருஞ் சிலருளர், நீர்க்குமிழிபோல நிலையில்லாத சரீரத்தை நிலையென்று கருதிப் பிறப் பிறப்புக் கேதுவாகிய பொல்லாத பசுநூலே யே பொருளென்று கற்பாருஞ் சிலருளர். ஆதலாற் சிவன் அருளிச்செய்த வேதாகமங்களைப் பொலிவுபெற் றிருக்கிற திருவருளினுலே யாராயாது அதற்கன்னியமான பசுநூலே யாராய்வதனுற் சிவனது திருவடித் தாமரைகளை யடைதலு மும்மலங்களை நீக்கலு மரிது. எ-று. (௨௬)

பதி முதலிய பதார்த்த மநாதியென் றுணர்த்துகின்றார்.

ஆதிபல செப்பினுர்க்குங் காரியமாதலு
மாராயி லநாதியது மநாதி யாகு

மாதியல முதமல மறுத்தற்கெல்லா
மாணவமு மாருயிர்கட் கநாதி யாகு
மாதியல பசுபாச மிக்கவல்ல
வமலனு மாருயிர்களுமே யநாதி யாகு
மாதியல வுலகத்தை யடக்கித்தன்பா
லாக்குவதும் விளையுமுயிர்க் கநாதி யாமே.

இ-ள். செம்பினுக்குக் களிம்பு மாதியல்ல, அதனை விசாரிக்குமிடத்து அநாதியே. அதுபோல ஆன்மாக்களும் எல்லா மாணவமு மொருகாலத்தி லுண்டாயதன்று. அதுவும், வியாபியாயிருக்கின்ற வுயிர்களுக்கு அநாதியே. பக்குவான்மாக்க ளுடைய பாசத்துக்கு வழிபியாயுள்ள சிவனு மான்மாக்களு மாதியல்ல வநாதியே. தன்னிடத்திலே நின்றும் வியாத்தியாத்மிகமாக வுலகத்தை யுண்டாக்கி மீளவுஞ் சத்தியாத்மிகமாகத் தன்னிடத்திற் காரிய வுருவங்களை யொடுக்கு மிருவித மாயையு மாதியல்ல; வநாதியே. கன்மமு மாதியல்ல செனனந்தோறுந் தொடர்ந்து தொடர்ந்து வருகையாற் பிரவாகாநாதியாயே வரும் எ-று. (உஎ)

ஆதி யென்பது. ஒருகாலத் துண்டாயது, அநாதியென்பது சகசம்,

அத்தச் சிவ வாக்கியத்தைப் பக்குவான்மாவுக் குணர்த்தாது
அபக்குவர்க் குணர்த்திற் குற்ற முணர்த்துகின்றார்.

போதகனு மும்மலமும் போக்கித்தன்றாட்
பொருவரிய பரம்பொருளைப் புணர வென்று
மாதவருக் கறைதவிறை யமலன்வாக்கை
மற்றையவர்க் கறையற்க மனத்துங் கெட்டா
வாதியருள் வாக்கியத்தை யருத்தத்தன்னை
யருநிதியாற் புகழ்முதலா லபர்த்துங் கூறிற்
பாதகனே போதகனு மவர்களோடும்
பற்றியவெ ணிரிநிரய மங்கார் பற்றே.

இ-ள். ஆணவ முதலிய மலங்களை நீக்கித் தன்னிடத்தில் வியாத்தியிலே யன்னியமாய் நிற்கும் ஒப்பில்லாத சிவனை யடைதற்கு விரும்பும் பெரிய தவத்தினையுடைய மாணாக்கர்க் காசிரியன் குருத்தாவாகிய சிவனது திருவாக்கை யுபதேசிக்க, அல்லாத அபக்குவர்க் குணர்த்தக்கடவ னல்லன். அவர்களுக்கு மனோவாக்குக் கெட்டாத சிவனருளிச்செய்த திவ்யாகம வாக்கியத்தைத்தான் அதிற் சொல்லும் பொருளைத் தான் ஐசுவரிய நிமித்தமாகவும் புகழ்முதலிய நிமித்தமாகவு மறந்து முரைப்பானுமி னந்தப்போதகனு மிருந்த பாவான்மாவேயா யந்த மாணாக்கரோடே நானு வெரிவாய் நிரயத்தை யடைவன். அதினின்று மவர்களைக் கரையேற்றுவார் யார். எ-று. (உஅ)

புகழ்முதலாய்-எல்பரனும் - மக்கள் சுற்றமென்றும் காதலாலும் அரையன் முதலியோர் பயத்தாலும் மாறுவோராலுமென வறிக. (௨௮)

சிவபூசைக்கு வேண்டு முபயோகங்களுக்குட் டலைமை
யாகிய பஞ்ச கௌவியத்தின் முறைமை
உணர்த்துகின்றார்.

வேறு.

அறைந்தன மமலன் வாக்கை யானிடை யாறுஞ் சொல்வாஞ்
சிறந்தறி சிவபூசைக்குந் தேடரும் பொருள்க ளென்றே
யிறந்தவ ரென்பொ டாமை யெழிலுடை மார்பிற் பூண்டு
புறம்புனத் தாடிபோற்றும் புரிந்தமா தவவோ தத்தில்.

எ-து. மிகுந்த தவத்தினை யுடையானே சிவனது திருவாக்கின் மகிமையைச்சொன்னோம். மேற்பசுவின்க ணுளவாகிய கௌவியங்க ளாதினை யுஞ் சொல்லா நின்றோம், இவற்றைச் சங்காரகாலத்தி லிறந்துபோன அரியயன் முதலானோ ரெலும்புட னாமையோட்டையு மெழில்வாய்ந்தமார் பின்க ணணிந்து சுடலையின்க ணாடுகின்ற சிவனது பொற்பாதத்தை விரு ம்பிச் செய்யுஞ் சிவார்ச்சனைக்குத் தேடு மரியபொருளென்று நின்னறிவின் கட் சிறப்பினோடு மறியக்கடவை. எ-று. (௨௯)

அமரரு மசுரர் தாமு மமிழ்தினைக் கருதி வெற்பைத்
தமதுயர் வலத்தாற் றுங்கிக் கடைந்தபாற் கடலிற் றங்கிப்
பலமுறு மரியதேனுப் * பஞ்சகம் பரமனாலே
யவன்முடிக் கருகமான வாறுமவ் வைந்தினுமே.

எ-து. தேவர்களு மசுரர்களு மமிர்தா முண்ண விரும்பித் தங்களு டைய வலிபலத்தினாலே மந்தரகிரியை மத்தாக வெடுத்து வாசுகி யென் னுங் கயிற்றாற் கடையப்பட்ட திருப்பாற்கடலினின்றுஞ் சிவனருளினா லே, நந்தை, பத்திரை, சுரபி, சுசிலை, சுமனை யெனக்கூறியவைவகைப்ப சுவுந் தோன்றிப் பின்பு பூமியின்கண்ணே சிவபூசையின்பொருட்டு யாகாதி கன்மங்களின் பொருட்டு முதித்தன, அந்த வைந்தும் பசுவின்கட் சிவனது திருமுடிக் குரிமையான கோசலங், கோமயம், பால், தயிர், நெய், கோரோ சனையாகிய † கௌவியங்களாறும். எ-று. (௩௰)

இதுவுமது.

உத்தம கோசலந்த முணர்த்திடு மாறு மோரின்
வித்தகப் பொருள்கள் வேண்டும் பலத்தினை விளக்கு மென்று

* பஞ்சகம்-ஐந்தின் கூட்டம்.
† கௌவியம்-பசுவின்க ணுண்டாயது.

மந்நனை யமலன் றன்னை யாதரிப் பாரு மார
வித்திறந் திசையத் தோன்றும் பொருள்களு மியம்புவாமே.

எ-து. பான்முதற் கோரோசனை யீருகவுணர்த்தவாதிவையு மாராயிற் சத்தமாகிய பொருள்களே, செகத்பிதாவாகிய சிவனை யர்ச்சிக்கு மவர்களுக்கும் புசிக்க வவரவர் விரும்பிய போகங்களை யெக்காலமு முண்டாக்கும். இப்படிக் கூறப்பட்ட கௌவியங்களோதிறும் பொருந்தி நின்று தோன்றும் பொருள்களையு மேற்சொல்லுவாம். எ-று.

கோரோசனை ரோசனை யெனத் தலைக்குறைக்கப்பட்டது. கோசலத்தாக்குத் திருவுண்டானமையாலும், கோமயத்துக்கு வியாதிபோனமையாலும், செய்க்கொவவாறு மிக்க பூச்சிய முண்டானமையாலும், கோரோசனைக்கு வயது அதிக முண்டானமையாலும் வேண்டும் பலத்தினை யெனச் சிறப்பித்தார். (௧௧)

மேற் கூறியவற்றைச் சத்காரியமாக விசாரித் துணர்த்துகிறார்.

கோமய மதனில் வில்வங் குருமுதி கூடத் தோன்றும்
பூமக ளந்த வில்வம் புரிந்ததிற் பொருந்து மாற்றுற்
முமமார் வில்வந் தானுஞ் சிபல மென்றே சாற்று
நாமமும் புனரு மீசர் திருமுடிக் கணியந் தாரும்.

எ-து. கோமயத்தினின்றும் வில்வந் தளிருடன் றோன்றும். அந்த வில்வத்தைத் திருமகள் விரும்பியதன்கண் ணிருக்கு முறையாலே மாலையாகக் கட்டப்படும். இந்த வில்வஞ் சிபலமென்னும் பெயர்பெற்றுச் சிவனது திருமுடிக் கெக்காலமு மணிதற் குரியதாய் விளங்கும். எ-று.

மற்றமுள்ள பட்பசாதிகளைப் போலக் காலகற்பனையின்றி யெக்காலமுஞ் சாத்துதற் குரித்தானமையா னெக்காலு மெனச் சிறப்பித்தார். (௧௨)

இதுவுமது.

உற்பல கமல முள்ளும் பின்பதி னாறிக் கீரிற்
பொற்புறு குங்குலியம் பொலிந்தெழும் புரிய யாரு
மற்புதன் றனக்கு மற்றை யவர்க்கு முணவ தாகக்
கற்புறு செந்நெல் பாலிற் கதிரொடு கலந்து தோன்றும்.

எ-து. வில்வந்தோன்றிய பின்னர் நீலோற்பலஞ் செங்குந் தாமரைக் கிழங்கு மற்றுக் கோமயத்தினின்று முண்டாம். கோசலத்தினின்று மெழின் மிக்க குங்கிலியமான தெல்லாரும் விரும்ப விளங்கித் தோன்றும். பாலினின்றுஞ் சிவனுக்கு மற்றுந் தேவ, மானிடர் முதலிய யாவர்க்கு முணவாகிய செந்நெலி முதலிய சாலிபேதங்கள் கதிரோடு பொருந்தி யுற்பவிக்கும். எ-று. (௧௩)

இதுவுமது.

சந்தன முதலா யுள்ள மங்கலந் ததியி னொரு
மந்தாந் தமாருண் டூறு மமிழ்தமு நவநீ தத்தாஞ்
சிந்தையார் சித்திபேறுஞ் சிறக்கரோ சனையுஞ் செய்யு
மந்திவான் வண்ணன் மேனிக் கருதமிவ் வாறு மாமே.

எ-து. தயிரினிடத்தே சந்தனமுதலிய மங்கல பதார்த்தங்கள் தோன்றும். வெண்ணெயினின்றும் விண்ணிலுள்ள தேவர்களருந்து மமிர்தமுண்டாம். கோரோசனை யாவரும் விரும்பிய சித்திபேதங்களைத் தலைமை பெறத் தோற்றுவிக்கும். இங்ஙனங் கூறியவாறுஞ் செக்கர் வானம்போன்ற நிறத்தையுடைய சிவனது திருமேனியி லாட்டிப் பணிதற் குரியனவாம் எ - று. (௬௪)

சந்தனமுதலா வென்பதனால், அகில், குங்கும முதலியன கொள்ளக்கிடந்தன, நவநீதம்-வெண்ணெய்.

நிறுத்த முறையானே சிவனை யவைகளா லர்ச்சிக்கு முறை யுணர்த்துகின்றார்.

ஆதலா னெய்யாற் பாலா லாமில மற்று மற்றுங்
கோதறு ததியி னாலுங் குழகனன் முடிமே லாட்டிச்
சீதம தகன்ற நீராற் றினைப்புற வாட்டிச் சேர்ந்த
வாதர வதனா லாட்டி யாமல காதி யாவும்.

எ-து. வெளி, இதனுள், ஆமிலமென்பது, புளிப்பு. மற்றுங் கோதறுததி எ-து. பால்காயாம லூலிழைவது, சிண்டு நாறுவது முதலிய குற்றங்களில்லாத தயிர். சீதமகன்றநீர், இளஞ்சூடான வெந்நீர். ஆமலகாதியென்பதனால், நெல்லிக்காப்பு, மாக்காப்பு, மஞ்சட் காப்பு முதலியனவாம். யாவுமென்பதனால், இளநீர், பஞ்சாமிர்த முதலாயின கொள்க. (௬௫)

இச்செய்யுண் முதல் எனத் தறியியம்பு மென்னுஞ் செய்யுளீறாகக் * குளகமாக உணர்த்துகின்றார்.

சீதள நீரு மாட்டித் திம்திரு மேனி யீரம்
பேதம தாக வாடை பிணைந்தரி தாகப் பெற்ற
கோதில்கோ ரோசனாதி குங்குமக் குழம்புங் கூட்டிக்
காதலால் வில்வந் தன்னைக் கசடறக் கண்ணுற் கண்டே.

எ-று. வெளி, கண்ணாலே புழுக்கடியறப் பார்த்து என்று கொள்க. (௬௬)

* 'குளகம் பலபாட்டொரு வினைகொள்ளும்.' என்று தண்டியாசிரியர் கூறலாறு மறிக.

உற்பல கமலத் தோடு முவகையாற் சாத்தி நெய்பாற்
குற்றறா வதனுந் தூபந் தொடுத்தொளி தொடுத்த நெய்பாற்
பொற்புறு பாய சான்னம் புளிப்புறு கறியின் போனஞ்
சர்க்கரை தேனெய்கூட்டிச் சமைத்தவோ தனமுந் தாமே.

எ-து. வெளி. இதனுள், உற்பலம் செங்கழுநீர். குற்றறவு-குற்றமி லம். ஒளி-தீபம், பாயசான்னம்-பாலன்னம். (௧௭)

நிறைந்துறை தோயத் தோடு நிவேதனஞ் செய்க மற்றுஞ்
சிறந்துள வுபசா ரங்கள் செய்துசெய் முறைக டம்மிற்
குறைந்துள வனைய மிக பொறுத்தரு ளென்று கூறித்
நற்பல வகையுஞ் செய்து தெண்டெனப் பணிந்து சேர்த்தே.

எ-து. வெளி. இதனுள், உபசாரமென்றுர், பஞ்சோபசாரம், தசோ பசாரம்-சோடசோபசார மென்பவைபற்றி. (௧௮)

அண்டங்க ளனைத்து மாக்கு மலர்மிசை யயனே போற்றி
யண்டங்க ளனைத்துங் காக்கு மரியெனு மதிப போற்றி
யண்டங்க ளனைத்து மாற்று மதிபல வானே போற்றி
யண்டத்தின் பேதந் தப்பா வனுதியே யமல போற்றி.

எ-து. வெளி. (௧௯)

அருமை யனைத்து மின்ற வன்னையே யத்தா போற்றி
யருமை யனைத்து நின்ற வருட்பெரும் பொருளே போற்றி
யாயிர்ப் பந்தபாச மறுத்தறு * வதுல போற்றி
யாருயிர்க் கமிழ்தமான வன்பனே போற்றி போற்றி.

எ-து. வெளி. சுற்றல், ஆன்மாக்க ளனைத்திலுமாய் நித்தியமுமாகை யால் விஞ்ஞானகலருட் டலைமையாய அனந்தராதிவர் முதலாயினார்க்குத் தலைவராதியோர் வேறெதிர்வென்றதிக, அமிர்தமான அன்பனென்பது, அமி ர்தம்போ லினிமை செய்யு மன்பனெனப் பொருள் கொள்க. (௨௰)
* அதுலம்-சமானமின்மை.

எனத்துதி யியம்பும் பத்தர்க் கிட்டமிம் மையிறுஞ் செய்வன்
றனக்குபர்க் காமொத் தானை யிலன்சிவன் சகளந் துற்று
வினைத்தருச் சனைசெய் தும்ப சேயர்க ளாத லாலே
யினைப்பகை வெல்வார் செய்க வருச்சனை விதியி னாலே.

எ-து. வெளி. மேற்கூறிய வினையெச்சங்க ளெல்லா மியம்புமெ ன்றும் பெயரெச்ச வினையொடு முடிந்தன. இம்மையிறுமென்ற வும்மை,

* அதுலம்-சமானமின்மை.

மறுமையும் விளக்கி நின்றது. இச்செய்யுள் யாவர்க்குந் தோன்றாது நிற்கவனாய் நின்ற சிவன், சகளீகரித்து அடியவர்பொருட்டுத் தியானிகளுக்கு எளியனாவன். ஆதலாற் பிறவித்துயர நீங்கவேண்டினோர் அருச்சனைசெய்து பிழைக்கவெனப் புத்தி கூறியதாயிற்று. (௪௧)

சிவபூசைசெய்வாரும் அதற்குப் பத்தியுடன் ஏவல்செய்வோரும்
பெறும்பய னுணர்த்துகின்றார்.

முற்றவந் தாலே பூசை முற்றிய பத்தர் மூவேழ்
சுற்றமுஞ் சுவர்க்க மெய்தத் தான்றுதற் கரிதே யாய
வற்புத வுலகந் தன்னைத் தாமடைந் திருப்ப ரன்பாற்
சொற்பணி செய்தார் தாமுந் துரிசறு நெறியி னாலே.

எ-து. முற்பிறப்பிற் செய்த புண்ணிய பலத்தினாலே விருப்பத்துடன் சிவபூசைசெய்த வன்பராயினோர் தங்குலத்திலுள்ள மூவேழ் சுற்றமுந் தேவலோகத்திற் செல்லத் தாம் பிறராலறிதற் கரிய சிவலோகத்தைச் சேர்ந்திருப்பர். அதற்கன்பினாலே ஏவற்றொழில் செய்தோர்களும்; பிறவித் துயர்நீக்கு நன்னெறியாகிய ஞானத்தொடுகூடிச் சிவலோகத்தை யடைவர். எ-று.

அடைந்திருப்பரென்பது, இடைநிலைத் திவசம், மூவேழ் சுற்றம் எ-து. மாதுர் வர்க்கம் ௭-பிதுர்வர்க்கம். ௭-தன்வர்க்கம். ௭. ஆக ௨௰௧.(௪௨)

அருச்சனைக்கு உபயோகமான தருக்கள் முதலியவும்
அருச்சனையைத் தெரிசித்தோர் பெறும்பலனு முணர்த்துகின்றார்.

அர்ச்சனைக் குபயோ கங்க ளாகிய தருக்க ளாதி
கற்புறு சிவலோ கத்தைக் கலப்பதே திண்ணங் கண்டோ
ரற்புதன் பூசை தன்னை யருவினை யறுவ ரன்பாற்
றற்பரன் பூசை கண்டோர் சிவபுர மதனைச் சார்வார்.

எ-து. வெளி. (௪௩)

மேலதனைக் கேட்டோர் விரும்பினோர் அடையும் பலனுணர்த்துகின்றார்.

கேட்டுளார் மகிழச் சொல்வார் கிடைக்குமோ வெமக்கு மென்று
வேட்டுளா ருபகா ரங்கள் விளைத்துளா ரிவரு மெய்ப
னாட்டுளார் பிறக்கி லிம்மண் ணுபகா ரவ ராகித்
தேட்டுளார் சிவதன் மங்கள் வாதனை திகழ்த லாலே.

எ-து. சிவார்ச்சனையின் பெருமையைக் கேட்டோர், கேட்போருள்ளமகிழ அதனைச் சொல்வோர், நமக்கு மிப்படி சிவார்ச்சனை செய்யும் பேறு கிடைக்குமோவென்று விரும்பினோர், சிவபூசைக்கு உபகரணங்கள்

கொடுத்தன்னோர், இவர்களெல்லாருஞ் சிவலோகத்திற் சென்றமவர்களாம். அங்ஙனஞ் சிவலோகத்திலுள்ள போகங்களை யனுபவித்து மீண்டும் பூமியிலே தோற்றி இந்த உலகமெல்லாந் தானே யாளு சக்கிரவேந்தராய்த் தோன்றுவர். தோன்றிய முற்பிறப்பிற் கேட்டல் வேட்ட லுபசரித்தலாகிய நல்லவாதனை விளங்குதலையினாலே சிவதர்மங்களையே விருப்பத்துடன்றேடிச் செய்வார்கள். எ-று.

இவருமென்னு மும்மை இறந்ததுதழீஇயது. பிறக்கில் என்றமையாற் சிவலோக போகத்தை விரும்பாமையாற் புசித்தவர்களாண்டிருந்து தானே பரிபக்குவராய்ப் பரகதியடைவரென்பது விளக்கி நின்றது. (சச)

இங்கிதையே பரமமான தர்மமென் றுணர்த்துகின்றார்.

தமக்கப ராத பேதஞ் சதமுறச் சாதித் தார்க்கு
மிமைப்பொழு தெனினுந் துன்ப மியற்றிடா வினிமை தன்னை
யமைத்துறா விதமி தென்றே யறைந்திடு மதனை யாதி
சமைப்பதே தலைமை யான தருமமென் றறிக தக்கார்.

எ-து. வேதாகம நூல்கள், தமக்கு யாதாமொருவர் வேறுவேறாக வெண்ணிறந்த குற்றஞ்செய்யினு மவர்களுக் கொருகாற் கண்ணிமை கொட்டுமளவாயினுந் துக்கத்தைச் செய்யாம லன்மையே செய்யு மின்பத்தையே பொருளாகப்படுத்தி யிதுவாயிருக்கு மிதமாவதென்று சொல்லா நிற்கும். ஆகையினாலே யந்த நன்மையை முற்படச்செய்தலே மேலான அறமென்று தகுதியை யுடையோ ரறியக்கடவர். எ-று.

அமைத்துச் சொல்லுமெனக் கூட்டுக. (சரு)

சிவதர்மத்தின் விசிட்ட முணர்த்துகின்றார்.

செப்பிய வொப்பி லாத சிவதரு மங்க டம்மைத்
தப்பற நினைப்போம் யாமுஞ் சந்திக டோறும் யாரு
மிப்படி யெண்ணு வார்முன் னீட்டிய வினைக ளோட்டி
யொப்பிலா வுமையாள் பாகன் புரந்தினி தூறைவ ரன்றே.

எ-து. அகத்தியனே இங்ஙனங் கூறிய நிகரில்லாத சிவதர்மங்களை நாமுங் காலை, உச்சி, மாலை என்னு முப்போதுந் தப்பாம னினைப்போம், எப்போலிப்படி கருதுவார் யாவரு முற்சனனங்களி லார்ச்சித்த பாவங்களைப் போக்கி இணையிலாத வுமையை யொருபாகத்திலேயுடைய சிவனது உலகத்திற் போகங்களைப் புசித்திருப்பர். எ-று.

யாருமென்னு மும்மை மற்றுள்ள தேவர்க ளிருடிகள் முதலாயினருமெனக் குறிக்க நின்றது. (சசா)

வேதத்தின்கு மிச்சிவ தர்மமே சிறப்பென் றுணர்த்துகின்றார்.

ஒப்பிலி யருதி முந்த னோதிய வேதத் தாலுந்
செப்பிய சிவ தன் மங்கள் சிறந்தனே ரியவே நேறாந்
தப்பிலாப் பலத்தி னாலே நடவனா கிகா சான்றோர்
வைப்பென விவற்றைக் கொள்வர் மகற்பல வாஞ்சை யாலே.

எ-று. தனக்கு ஒப்பாரு மில்லாஞய் அநாதியே நின்மலனுயிருக்கிற சிவனருளிச்செய்த வேதத்தினு மிச்சிவதர்மங்களே தலைமையையுடையன வாயிருக்குமங்களா யிருப்பனவென்று தெளியப்படும்படி யதிருக்குமங்களாயிருப்பினுந் தப்பாமற் றோற்றுவிக்கும் பலத்தினாலே மகமேருவைப் போலப் பெருத்திருப்பன, ஆதலினறிவுடையோர் மகத்தான பலங்களினுள்ள விருப்பத்தாலே யவையிற்றைத்தரு மித்தச் சிவதர்மங்களே யென்று அதனைச் சேமிக்கும் பொருள்போலக் கைக்கொள்வர். எ-று.

மகற்பலம் வடமொழிச் சிதைவு. (௨௭)

முடிந்தது முடித்தலென்னுந் தந்திரவுத்தியா லுணர்த்துகின்றார்.

கலிவிருத்தம்.

என்றுபர மான தரு மா திக விசைத்தான்
குன்றுவர் மடக்கொடி தனக்கருள் கொடுத்தான்
வென்றுபுல னைந்தினையும் வெய்யவினை யைய
நின்றமுனி யன்றுணர நிர்க்குண னினைந்தே.

எ-று. வேடர்மகளாகிய வள்ளிநாயகிக்குத் தண்ணளிசெய்து மகிழுங் குமாரக்கடவுள் குறுநீதனுன சிவனைத் தியானஞ்செய்து புஞ்சேந்திரியங்களையும்வென்று கொடிய கர்மங்கள் கெடும்படித் தவத்தின்கணின்ற அகத்தியமாமுனியறியும் வண்ணம் பரமமான சிவதர்மங்களிப்படியென்று அருளிச்செய்தான். எ-று. (௨௮)

ரு. "சருக்கமுடிவினு மிலம்பகமுடிவினும், விருத்தநடையது வேதிசைப்பாவே". என்னும் இலக்கணத்தாற் சிவத்துதி யியமகத்தாலுணர்த்துகின்றார்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

ஆனிடை யைந்தினை யாடினனே யம்பர மன்றினு மாடினனே
கானிடை வேடனு மானவனே காசியென் மாநக ரானவனே
வானிடை முப்புர மாற்றினனே வார்சடை மேல்வரு மாற்றினனே
யானென தாகமி லாதவனே யேனைய மாகமி லாதவனே.

எ-று. பசுவினிடத் துண்டாகிய பான்முதலிய கௌவியங்களைந்தினையு மாடாநின்றவனே, ஞானம்பரமென்னும் பொதுவினடம் பண்ணின

வனே. விசையன் றபோபலத்தை யளத்தற் பொருட்டுக் காட்டகத்து வேடவடிவு கொண்டவனே, காசியென்னும் பெரிய இருப்பிடத்தையுடையவனே, பூமி, யந்தரிக்ஷ மாகாசமென்னு மூவிடத்துண்டாகிய முப்புரத்தை யெரித்தொழித்தவனே, நீண்ட சடையின்மே லாயிரமுகத்தோடு வந்திழியுங் கங்கையாற்றினை யுடையானே, யாதென்பதற்குக் காரணமான வாணவ விருளில்லாத ஞானநித்தனே, மற்றுமுள்ள மாயாகர்மங்களுமில்லாதவனே. எ-று. (௪௧)

இதுவுமது.

அலைகட லஞ்ச மருந்தினனே யாணவ நோய்க்கு மருந்தினனே
தலைகல னுந்தரித் தவனே சார்ந்தவர் பாசந் தரித்தவனே
சிலைசிலை யாக்கிய தெள்ளியனே திம்பரைக் காய்ந்தவ தெள்ளியனே
விலையிலி யானவெண் ணீற்றினனே விபரீத மற்றவெண் ணீற்றின
[னே.

எ-து. தேவர்களாலே மந்தரகிரியை மத்தாக்கிக் கடையப்பட்டு அலைகின்ற சமுத்திரத்திலெழுந்த விடத்தையுண்டவனே, ஆணவமுதலிய பிணிக்கு மருந்தாயிருப்பவனே, அயன் சென்னியை யாபரணமாகப் பூண்டவனே, திருவடி நிழலைப் பலகாற் றியானித்தோருடைய பாசங்களை யறுத்தவனே, மகமேருவை வில்லாக்கின வலியையுடையோனே, தாரகன் றாருகாக்ஷன், வித்தியுன்மாலி என்னும் கொடியவரை யெரித்தவனே, விலையில்லாத தவளநிறத்தையுடைய திருநீற்றை யணிபவனே, ஐயந் திரிபில்லாத வேதாந்தத்து முடிவாயுள்ளவனே. எ-று.

என் எ-து. உரையென்னு மளவை எனக. (௪௨)

குமரக்கடவுள் திருவாக்கின்பெருமை கூறுகின்றார்.

எண்சீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

மலைத்த வல்வினை தனைமன வலியை
வதைத்த வல்லகன் மதியினை யுதவுந்
துலக்க வெண்பிறை யணிசடை முடியன்
றுணைப்ப தந்தொழு மடியவர் துணைவன்
மலைக்கு நன்மகள் மதிநுதல் கணவன்
மலர்ப்ப தம்பெறு முறவினு நிறவு
மலக்க ணண்டர்க ளறவொரு கரமுன்
னமைத்த சண்முக னருளிய மொழியே.

எ-து. தேவர்க ளசுரர் செய்யும் வாதையா லடைந்த மனக்கலக்கந் தீரும்படி யவர்களோடிருந் தொருதிருக்கை யமைத்தருளிய சண்முகனென்னுந் திருநாமத்தையுடையான் அருளிச்செய்த திருமொழி யான்மாக்களுக்

ஞ் சகசமான வானை மலத்தினையும் வலியினையுடைய கன்மத்தையு மா யாகாரியமான மனமுதலிய வந்தக்கரணங்களின் வல்லபத்தினையுங் கெடுக்கவல்ல நல்லஅறிவினைக் கொடுக்கும். அஃதன்றி விட்டுவிளங்கும் வெள்ளிய விளம்பிறையினை யணியுஞ் சடாமகுடத்தை யுடையானுமாய்த் தனது பொதப்கலிரண்டினையும் வணங்கும் அடியவர்களுக் குயிர்த்துணைவனுமாய்ப் பர்வதராச புத்திரியான பிறைபோலு நெற்றியையுடைய உமாதேவிக்கு நாயகனு மாயிருக்கும் சிவனது பொதமலர்களைப் பெறும் ஐக்கியத்தினு நிறுத்தும். எ-று. (௫௧)

அகத்தியனை வணங்கென்று மனத்தினுக்குணர்த்துகின்றார்.
எண்சீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

நினைந்த நன்பல மெளியதின் முடியு
 நெருங்கி யண்டர்கள் முனிவர்கள் பணியத்
தனந்த னந்தன தனதன தனவென்
 சதிக்கி சைந்திட நடமிடு சதுரன்
முனைந்தெ ழுந்தவர் புரமொரு நொடியின்
 முருக்கி வென்றவ னருளிய மொழிக
ளனைந்தை யுந்தரு மருமுனி யனக
 னகத்தி யன்றிரு வடிநினை மனமே.

எ-று. நெஞ்சமே இந்தியங்களை முனியுமவனுய்ப் பாவமில்லாதவனுமாயிருக்கும் அகத்தியனது திருவடிகளை நினைக்கக்கடவை. நினைத்தானியெண்ணிய நல்ல காரியங்களெல்லா மெளிதாகவே முடியும். அஃதன்றித் தேவர்களு மிருடிகளு நெருங்கி நின்று வணங்கத் தனத்தனத் தனதன தனதனவென்னும் இராகதாள வொத்துக் கேற்ப ஆனந்த நிருத்தத்தைச் செய்பவனும் பகைத்தெழும் தியோர் முப்புரங்களையு மொரு கணப்பொழுதின்கண் எரித்தழித்த வெற்றியை யுடையானுமாகிய சிவனருளிச்செய்த திவ்வியாகமங்க ளனைத்தையும் அறிவிக்கும். எ-று.

முடியும், தரும் என்பன-முற்றுவினைகள். (௫௨)

முதலாவது பரமதருமாநியியல்

முற்றிற்று.

சிவமயம்.

இரண்டாவது.

சிவஞானதான வியல்.

மேலிவ்வோத்தென்ன பெயர்த்தோவெனி னிறுத்தமுறையானே சிவதரும முதலியவற்றை மேலையோத்திறுட் கூறி, அச்சிவதருமத்தை உணர்த்துவிக்கும் சிவஞானதானத்தினைக் கூறுகையானே சிவஞானதானவியலென்னும் பெயர்த்து.

* அச்சிவஞானம் பரஞானமெனவும், அபரஞான மெனவும் இருவிதமாம். இதனுள் பரஞானமாவது, சிவனோடிரண்டற்று அபேதரூபமாயிருப்பது. அபரஞானமாவது, காமிகமுதலிய திவ்வியாகமங்களென்றறிக. இத்தலைச் செய்யு ளென்னுதலிற்றோவெனி னதலியற்கை கூறுவாமென் றாசிரியர் கருதியவா றுணர்த்துதனுதலிற்று.

கலிவிருத்தம்.

அரிய ஞானத்தை யையமு மையலும்
பிரிய வேரொளி யாகிப் பெற்றியைப்
பருவ முற்றவர் பாலுப தேசிக
னுருகி யோத வுரைப்பது மோதுவாம்.

எ-து. போதகாசாரியன் ஆன்மாக்களிடத்து வைத்த நேயத்தாற் றன்னுள்ளமுருகி ஐயந் திரிபாகிய விருளினுக்குத் தழகிய தீபமாய் விளங் குமியல்பினை யுடைத்தாய்ப் பிறருணர்தற் கரிதாயிருக்கும் ஞானசாத்திரத் தை யுணரும்படி பக்குவரான மாணுக்கரிடத் துபதேசிக்கு முறையுஞ்சொ ல்கின்றோம். எ-று.

ஐயம் என்பது ஒன்றோ விரண்டோ வெனக் கருதல், மையல் அல் லது திரிபென்பது முன்னர் ஒன்றென்று துணிந் திரண் டென்பதும், இர ண்டென்று துணிந் தொன்றென்பது மென்க. இவற்றை வடநூலார் சந் தேக விபரீத மென்ப. ஐயமு மையலும் பிரிய என்பதனை ஒளிக் கடை யாக்குக. உரைப்பது மென்றவும்மை கேட்கு முறையுங் கூறுவதும் விள க்கவினெச்சவும்மை என்க.

* ஞானம் பரஞானம், அபரஞானமென் றிருவகை என்பதை உமா பத சிவாசாரியரும் "உயர்ஞான மிரண்டாமாறு மலமலை வகலாத மன் றுபோதத், திருவருளோன் றெலன்றதனைத் தெரிய வோதுஞ் சிவாகமமெ ன்றலகறியச் செப்பு நூலே" எனச் சிவப்பிரகாசத்தும் அருளிச்செய்தலா னுமறிக.

பிள்ளையார் அகத்தியனை விளித்துச் சிவஞான விசிட்ட முரைத்த லதனை இரண்டு செய்யுளால் உணர்த்துகின்றார்.

சிந்தை செய்கு வகத்திய நீயினிப்
பந்த மும்பசு பாசமு மாயையு
மந்த மாயையி னாக்கிய வாக்கையு
நைந்து போகநல் லார்க்கு நரர்க்கரோ.

எ-து. அகத்தியனே பக்குவான்மாக்களுக்குச் சஞ்சித மாகாமிய மான கன்மபேதமும், பசுத்துவமென்னும் பெயரினையுடைய வாணவ பந்தமும், மாயா பந்தமும், அந்த மாயையினா லுண்டாகிய தேகாதி பந்தமுங் கெடும்படி நீ சிந்தைசெய். எ-று. அரோ அசை. (உ)

விதமெ னப்படுந் தாதுவின் வித்தையி
லுதைய மும்முயிர் கட்குயி ராகிய
பதித னக்குரு வம்மது பக்குவர்
மதித னக்கு விளக்கென வாய்ந்ததே.

எ-து. விதக் ஞானேயென்னும் வடமொழித் தாதுவிற்றோற்றிய ஞானப் பிரகாசமும் அந்த ஞானந்தானே யான்மாக்களுக்குப் பிராணனுயிருக்குஞ் சிவனுக்குத் திருமேனியும், அந்த ஞானந்தானே பரிபாகத்தையுடைய வான்மாக்கள் புத்திக்குத் தீபம்போலப் பிரகாசிக்குந் தன்மையுடையது மாதலின் அதனையறி. எ-று.

அது வென்பதனை யீரிடத்துங் கூட்டுக. பதிதனக்கு உருவமென்பது பரஞானத்தையுணர்த்திய தென்றறிக. ஏகாரம் ஈற்றசை. (ங)

ஆசிரியன் மாணாக்கற்கு ஞானசாத்திரத்தை யுபதேசிக்கு முறைமை யுணர்த்துகின்றார்.

பருவ முற்றிய பாவக மோர்ந்துபின்
னுருகி யோதுக வோதரு முண்மையை
மருவி வாய்வரு பாடையின் வல்லவர்க்
கரிய வாரியந் தானு மறைகவே.

எ-து. ஆசிரியன் நான்கு சாதியினு முள்ளோர்பாற் பருவமுதிர்ச்சியினாலே யுண்டாம் பத்தி சிரத்தை முதலியவற்றை யறிந்து பின்னர்த் தன்னுள்ளங் கசிந்து அபக்குவர்க்குச் சொல்லப்படாத ஞானசாத்திரத்தை உபதேசிக்க. அஃதெவ்வாற்றானெனின் பதினெண் பூமியினுள்ளாரும் பயின்று வசனிக்கும் பாடைபேதங்களுள் யாதேனுமொரு பாடை வல்லோர்க்கு அந்தந்தப் பாடையினாலும் வடமொழி வல்லோர்க்குப் பெறுதற்கரிய வடமொழியினாலு முபதேசிக்கக் கடவன். எ-று.

ஆரியத்தானு மென்ற வும்மையாற் பிராகிருதம், சவுரசேனி, மாக தம், பைசாசம், சூளிகாபைசாசி, அவப்பிரம்சிசம், தேசி என்பனவற்றையும்.

இப்படி உபதேசஞ்செய்யு மாசிரியனை மாணாக்கன் சிவனெனச் சிந்திக்கு முறைமையை உணர்த்துகின்றார்.

ஒப்பி லாவொரு வன்சிவ னேறிய
வொப்பி லாவுரை தன்னை யுரைத்தநந்
தொப்பி லாவுணர் வாக்கிடு முத்தம
னொப்பி லாவர னேயென வோர்கவே.

எ-று. வெளி. இதனுளொப்பிலா வுணர்வாக்கிடு முத்தமனென்றார், இணையில்லாத ஞானத்தை யுண்டாக்கிய வாசிரியன் என்பதுகருதி. (௭)

பக்குவனுக்கும் அபக்குவனுக்கும் ஞானநூலுணர்த்திய வாசிரிய ரடையும் பலமுணர்த்துகின்றார்.

பருவ முற்றவர் பாலுப தேசிகன்
பரம னுக்குள வெண்குணம் பற்றுவன்
பருவ மற்றவர் பாலுப தேசிகன்
நரகி டைப்படி வானெடு நாளரோ.

எ-று. வெளி. எண்குணமாவன, சருவக்ஞனாதல், நிறைந்திருத் தல், ஆனந்தாகிருதி, சுதந்திரதை, எப்போது மிளையாத சத்தி, அளவி ல்லாத சத்தி, நிராமயமாயிருக்கை, எப்போதுஞ் சுத்தனாயிருக்கை என்ற றிக. ஆளுடைய அரசும், "மாறுமாற்றத்திருத்தாண்டகம்," நாவார நம்ப னையே பாடப்பெற்றோ நாணற்றார் நள்ளாமே விள்ளப்பெற்றோ, மாலாவெ ன் றெமையாள்வா னமரர் நாத னயனொடுமாற் கறிவரிய வனலாய் நீண்ட, தேவாதிதேவன்சிவ னென்சிந்தை சேர்ந்திருந்தான் றென்றிசைக்கோன் றானேவந்து, கோவாடிக் குற்றேவல் செய்கென்றாலுங் குணமாகக் கொள் ளோமெண் குணத்துளோமே" என்றும், தனித்திருக்குறுந்தொகை, "எட் டுமூர்த்தியாய்நின்றியலுந்தொழி, லெட்டொன்குணத்தீசனெம்மான்றனை, யெட்டுமூர்த்தியு மெம்மிறையெம்முளே, யெட்டு மூர்த்தியு மெம்மு ளொடு ங்குமே" என்றும், ஆளுடைய நம்பிகளும் திருக்காளுட்டுளன்றார் பண்கொ ல்லிக்கௌவாணம், "இரும்புயர்ந்த மூவிலையசூலத்தினானை யிறையவனை மறையவனை யெண்குணத்தினானைச், சுரும்புயர்ந்த கொன்றையொடு தூம தியஞ்சூடுஞ் சடையானை விடையானைச் சோதியெனுஞ் சுடரை, யரும் புயர்ந்த வரவிந்தத் தனிமலர்க ளேறியன்னங் கள்விளையாடு மகன்றுறை யினருகே, கரும்புயர்ந்து பெருஞ்செந்நெ னெருங்கிவிளை கழனிக் காளு ட்டு முன்றூறிற் கண்டுதொழுதேனே" என்றும்; "முடிவிலாற்றலை தன்வய த்தனை முற்றுணர்ச்சியைபோருண், மடிவிலாட்சியை தூயமேனியை மற் றியற்கை யுணர்ச்சியைப், படிவிலாவியல்பாக நீங்கிய பாசநோயை வரம்பி

வின், புடையை யுன்னடியேங்க ளென்று முனக்கடைக்கல மையனே, என்றுங் காஞ்சிபுராணத்துங் கூறியவாற்றுனு முணர்க. (சு)

அபக்குவ விலக்கணத்தை மூன்று செய்யுளா லுணர்த்துகின்றார்.

ஒரு வார்க்கிடை யூறுசெய் பாரவர்
வாத பாடனர் வாக்கினை மறப்பவர்
வேத மாதிய வோதி விடுப்பவர்
சாதி யாற்றனி யாரெனச் சாற்றுவார்.

எ-து. ஆசிரியனிடத்தே யாகமமாதிகளை யோது மாணுக்கர்க் கோதவியாமல் விக்கினஞ்சொல்லுமவரும், ஒருவன் சொல்லாத வார்த்தையைச் சொன்னுனென்றவருடன் சொல்லுமவரும், அவர் சொன்ன பொருளைத் தரியாமலுடனே மறக்குமவரும், வேதமுதலியவைகளை யோதியவற்றைப் பலகாலும் பயிற்றுது விட்டவர்களும், அந்தணர் முதலிய நாற்குலத்தோரன்றி யிழிகுலத்தோரென்று சொல்லப்படுமவரும். எ-று. (எ)

நன்னின் மிக்கநற் சாதியிற் றோன்றினர்
இன்ன தன்மைய ரென்றறி யப்படார்
பன்னு நூலின் பயன்முறை பற்றிலார்
சொன்ன சொற்பினுஞ் சோர்வுறச் சொல்லுவார்.

எ-து. தர்தம்வருணத்துக் குயர்ந்த சாதியிற் பிறந்தவர்களும் இன்னசாதியென் றறியப்படாதாரும், ஆசிரியரிடத்திற் கேட்ட நூலின் பயனைத் தரிக்கமாட்டாதாரும்,அவரிடத்திற்கேட்ட பொருளை யதன்வழி சொல்லாமற் றவறச் சொல்லுமவரும். எ-று. (அ)

சந்த பேதமுந் தானறி யாரென
விந்த வாறிசைத் தாரெழு வாயினர்
நிந்தை செய்துட னிக்கப் படுமவர்
மந்த ராமவர் தம்மை மதிந்துமே.

எ-து. வடமொழி தமிழ்மொழியாகிய விருவகைச் சந்தபேதங்களை யறியாதாரும், அகங்காரத்தாலே தம்மைப்பெருமையாக எண்ணுபவரும், மந்த புத்தியா யுள்ளாருமென விந்தமுறையிற் சொல்லப்படுமேவர் முதலாயினு ரெல்லாரும், அபக்குவரென நிந்தித்தக்கணமே தள்ளப்படுபவர். எ-று.

எழுவாயின ரென்பதனுல், ஆசிரியர் சொன்ன அருத்தமிருக்கத் தானொன்றைக் கற்பித்துக்கொண்டு சொல்லுமவன், எட்டி லிருந்தவாறு சொல்லாமல் வேறொன்றுகச் சொல்லுமவன், தன்னுடைய சித்தாந்தத்துக்கு விரோதமாகச் சொல்லுமவன், இவர்கண் முதலாயினுரென் றறிக, சந்தபேதமாவன, பல்விதனடை வெண்பா.

* ஒத்தமைந்த சந்தப் பொதுப்பெயராய்த் தனைப்பி, னுத்தமதியுத்தமத்திம, மொத்தநிலை, நன்னிலைகாயத் திரியுடனுண்டி, யனுட்டுப்பொ பெருதிபந்தி-வனுப்புச்-சயதி யதிசயதி சக்குவரி மற்றையதி-சக்குவரி யாடி யதியாடி-திருதி-யதிதிருதியோடு கிருதி பிரகிருதி-யாகிருதிவிக்கிருதி சங்கிருதி-மேலும்-அபிகிருதி யுற்கிருதியா மெழுத்தாலென்று - நிருபதின்மேலாறு மிவை என்றார். வீரசோழியமுடையார், இவ் வடமொழிச் சந்தம் வன்ன விருத்தமெனவு மாத்திராவிருத்தமெனவு மிருவகை.

அபக்குவர்க்குப் பொருண்முதலிய வாசையினான்
ஞானநூல் கூறிற் குற்றமென்
றுணர்த்துகின்றார்.

ஓது விப்பவ னுப்பிலி கற்புரை
பூத லப்பொரு ளைப்பொரு ளென்றெணி
யாத னைப்படு வன்னர கத்திழிந்
தாத னுந்தவன் மிக்குற வானன்றே.

எ-து. தனக்கொப் பொருவருமில்லாதான் றிவ்யாகம முதலியவற்றைப் பூமியிலுள்ள தனதானியந்துகின் முதலிய பொருள்களைப் பொருளாகக் கருதியப் பொருளாசையா லோதுவிக்குமாசிரிய னரகத்தின் கண்விழுந்து மிக்க வேதனை யுறுவான், அப்படிப்பட்ட வறிவில்லாதவனுக் கவ்விடத்தி லுதவுவா ராரையோ. எ-று. (ம)

பக்குவர்க்கு அதனைப் போதித்த போதகன் பெருமையை
யுணர்த்துகின்றார்.

ஆங்கை நோயென வஞ்சினர்க் கற்புதன்
வாக்கை யோது மதிநிகழ் மாதவ
னோக்க மூன்றுடை நோன்மையன் வான்பிணி
போக்கு வாரவ னன்றிப் புவியுளார்.

---

* வீரசோழியம் யாப்பதிகாரம் கூக-ம் கவி.

கலித்துறை.

இருவிதஞ் சந்த மிவற்றெண் ணெழுத்தா லிலங்கு மற்றை
யொருவித மாத்திரை யாலே யொளிரு மொளிருமிது
பொரு வரிதாகிய வாரியத் துண்டு பொதிய மொன்றும்
அருவரை மாதவன் கூறக் தமிழுக் கருகமன்றே. என்றும்,

அருக மருந்தமிழ்க் காரியத் தும்மெழுத் தானுதித்து
வருகின்ற சந்த விதமென் றளத்தில் மதித்திடுக
வொருவனை யெல்லா வுயிர்க்கு முயிரா யொருவனில்லா
திருவன் றன்னைப் பரம்பனித் தேத்திடு நேயர்களே. என்றும்,
ஆன்றோர் கூறலாறு மறிக. (கூ).

எ-று. சரீரத்தை வெறுப்பினாற் பிணியென் றஞ்சிய மாணாக்கர்க் கதிசயமான சிவனது வாக்கியத்தை யுபதேசிக்கின்ற வழியினால் விளங்கும் பெரிய தவத்தினையுடைய போதகாசிரியன் மூன்று கண்களையும் ஞானவலியினையு முடைய நகைத்தமூர்த்தி யவனே யன்றிப் பூமியின்கட் பிறவிப் பெரும்பிணியைப் போக்குமவர் யாவர். எ-று. யார்-ஆர் என மரீஇயது.

இதுவுமது.

ஈசன் றானு மிவனிடத் தேய்ந்துயிர்ப்
பாசந் தன்னைப் பறிப்பன் பழுதகல்
வாச கஞ்சொல்வன் மற்றிவன் றன்புகழ்
பேசு வாரெவர் பேசரும் பெற்றியால்.

எ-று. பரமசிவனு மிந்த ஞானாசாரியனை யதிட்டித்துக்கொண்டு ஆன்மாக்களுடைய பாசங்களைத் தீக்கையினாலே சேதித்துப் பின்பு குற்றமில்லாத ஞானத்தை யுபதேசிப்பான். இந்த ஞானாசாரியன் புகழானது யாவரானு மளவிட் டுரைத்தற்கரிய முறைமையை யுடைத்தாகையா லெவர்தானதனைச் சொல்ல வல்லவர். எ-று.

பறிப்ப னென்பது, முற்றெச்சம், மற்று உரையசை. (௬௮)

மேலெய்தியது விலக்கிக் கொடுப்போன் முறையுங் கொள்வோன் முறையுங் கூறுகின்றார்.

தடுத்த தன்னியன் பாற்கொள்க சாத்திரங்
கொடுக்குந் தேசிகன் றங்குலத் தில்லையே
லடுத்த வன்னிய னேயரு கன்றெழிற்
கொடுக்கொ ணாபர மார்த்தங் கொடுப்பதே.

எ-று. அந்தண ரானோர் ஞானகாண்டத்தை யருளிச்செய்யு மாசிரியன் றன் சாதியின்கணில்லா விடத்திற் றம்மிற் றாழ்வாகிய வரையரிடத்திற் கேட்கப்பெறும். அவனுந் தன்சாதியின்க ணில்லாவிடத்து வசியனிடத்திற் கேட்கப்பெறும். சூத்திரன் றன் சாதியினுந் தலைக்குயர்ந்த சாதியினுங் கேட்கலாம். அரையன்முதன் மூவரு மவரவர்க்கடுத்த மேற்குலத்தோர்க்குக் கருமோபதேசங் கொடுக்கப் பெறார். ஞானோபதேசங் கொடுத்தலே யுரித்தாம். எ-று.

தங்குலத்தில்லையே லென்பதனாற் றத்தங் குலத்திற் பெறுதலே சிறப்புடைத்து என்றதென்க.

ஏகாரம் தேற்றம். சனகன் அரையனா யிருக்கவுஞ், சுகர்முதலிய பிரமரிஷிகளுக்கு ஞானத்தைப் போதிக்கையாலும், விதுரர் காலாம் வருணமாயிருக்க ஞானத்தைத் தருவாசருக்குப் போதிக்கையாலுங் கூறியதென்றறிக.

உரைத்தாமென்ற வென்றுந் தந்திர வுத்தியாற் சிவஞானத்தை
யுபதேசிக்கு முறைமை யுணர்த்தி மேலதனை யெழுதிய
புத்தகத்தைத் தானஞ்செய்யு முறைமை
யுணர்த்துகின்றார்.

வேறு.

ஒப்பரிய வானமல னுரைத்தவுரை யுதவுமுறை
செப்பினமெய்த் தீவசிறந்த சிவஞான கோசத்தை
யப்பரிசே யருந்தவர்க்கு மடைவிக்கு மடைவினையுஞ்
செப்புவங்கே ளீந்தார்க்கு மீந்தார்க்குஞ் சிறப்புறவே.

எ-து. சத்தியமான தவமுடையவனே, தனக்கொப்பொருவரு மில்லாத சிவனருளிச்செய்த இவ்வாகமத்தை யாசிரியன் மாணுக்கர்க் குபதேசிக்கு முறையைச் சொன்னோம், மேற்சிறப்பினையுடைய சிவாகமங்களை வரைந்த திருமுறையைப் பக்குவரா யுள்ள அரிய தவத்தினையுடையார்க்கு முதவு முறைமையினையு, மீவோர்க்கு மிரப்போர்க்கு மித்தானமே சிறப்புடைத்தென்றும் வண்ணஞ் சொல்கின்றேங் கேள். எ-று.

அருந்தவர்க்கு மென்ற வும்மை ஆசிரியர்க்குமென, எச்சவும்மை யாயிற்று.

சிவஞானகோசதானஞ் செய்வோர் சிவன் முதலாயினரை
யருச்சிக்கு முறை யுணர்த்துகின்றார்.

பராபரனை முதற்பூசை பண்ணிடுக வதன்பின்பு
பராபரனுங் கொத்தபர ஞானத்தைப் பரிவுறவே
பராபரனைப் போதிக்கும் பரஞானம் பாலிக்கும்
பராபரனைத் தேசிகனை யதன்பின்பு பகர்விதியால்.

எ-து. சிவஞான கோசத்தைத் தானஞ்செய்வோன் முதற்கட் பராசத்திக்கு மேலான சிவனை யருச்சனை செய்யக்கடவன், அதற்குப்பின்பந்தச்சிவனுக்கு நிகரான பரசுதி ஞானமான திருமுறையை யன்பினோடே யருச்சனை செய்யக் கடவன், அதன்பின்பு சிவனை யறிவிக்கு மேலான சிவஞானத்தை யுபதேசிக்கும் பராபரனு யிருந்துள்ள வாசிரியனை யாகமத்திற் சொல்லிய குருபூசாப் பிரகாரத்தில்பூசிக்கக் கடவன். எ-று.

பூசை பண்ணிடுக வென்பதனையும் விதியால் என்பதனையும் யாண்டும் வருவிக்க. (௩௫)

வித்யாதானஞ் செய்தற்குமண்டப விதியுணர்த்துகின்றார்.

பூதலத்து ளவலங்கள் பொருந்தாது குணம்பொருந்து
மாதலத்து ளெண்முழத்தால் வகுக்குமுறை மண்டபத்தை
விதியற்ற வரிசெறிதன் முழத்தாலு மியற்றிடுக
கோதொழிந்த நாற்கோணம் வட்டமுமாங் கூறியதே:

எ-து. பூமியின்கண் அவலமெனக் கூறிய அதம பூமியைப் பொருந்தாமல் அந்தணர் முதலிய நான்கு வருணத்தார்க்கேற்ற வன்ன கந்த ரசங்களைத் தனித்தனியே யறிந்தந்தப் பூமியின்கண் வித்யா மண்டபத்தை யெட்டு முழத்தினாலே விதிவழி செய்க. இங்ஙனஞ் செய்யக்கூடாத விடத்து நான்கு முழத்தினேனும் செய்யக்கடவன். இந்த மண்டபஞ் செய்யுமிடத்துக் குற்றமற்ற சதுரசிரமாகவும், வட்டமாகவும் செய்யலாம். எ-று.

சதுரசிரம் பிறப்பிக்குமிடத்து நான்கு திக்கிலு மற்சியமாகக் கவராயங்கொண்டு பிறப்பித்து அதிற் சதுரசிரம் பிறப்பியாவிடத்து வாய்க்கப்பெறுதாதலாற் கோடொழித்த தென்றதென்க. (௰௬)

இதுவு மது.

அதனடுவே யம்புயத்தை வல்சுதையா லமைத்திடுக
விதனயலே மற்றுமுள வலங்கார மியற்றிடுக
விதமுறவே யிதன்மிசை விரித்திடுக விரைமலருஞ்
சிதமுறுத்த நவவுருவை யதன்மிது சேர்த்துகவே.

எ-து. அந்த மண்டபத்தி னடுவே யழகிய மாப்பொடி முதலிய வெள்ளையினாலே யெட்டிதழ்த் தாமரையை யிடுக. இந்தப்பதுமத்தின் பக்கங்களிலே மற்றுள்ள வல்லிமுதலிய வலங்காரங்களைச் செய்க. இப்படி யலங்கரித்த பதுமத்தின்மேல் பலவகையான மணமுள்ள பூக்களையும் பரப்பி யதன்மேல் வெண்ணிறத்தை யுடைய கோடிப்பரிவட்டம் விரிக்கக்கடவன். எ-று. (௰௭)

இதுவுமது.

தண்டாள நிரைவிரவு தம்பங்க ளொருநான்கு
கொண்டதனு ணாற்றிசையுங் குறிபெறவே நிறுவிடுக
வெண்டாள விதானத்தை விரித்திடுக மீதுதவே
யொண்டாள மாலைகளுங் கந்துகமு மொழுக்குகவே.

எ-து. முத்துக்களை யொழுங்குபெற வழுத்திச்செய்த தூண்களுநான்கினையும், மண்டபத்துக் கேற்பக்கொண்டு அந்த மண்டபத்தின் நாற்றிசையும் அழகுபெற நாட்டுக. அதன்மேற் பொருந்தும்படி முத்துமேற்கட்டியையுங் கட்டி யொள்ளிய முத்துமாலைகளையும், முத்துப் பந்தினையும், கொடிங்கையிற் கட்டித் தூக்குக. எ-று. (௰௮)

இதுவுமது.

கண்டையுடன் சாமரையுங் கட்டிடுக பட்டினையுந்
தூண்ட *மதி புத்புதம்போற் றர்ப்பணங்க டௌக்கிடுக [க
திண்டிகழ்ரும் போதகத்தைத் திசைநான்குஞ் செறித்திடு
புண்டரிக வலசுதன்வாய்ப் பொருத்துகவங் குரம்புரிந்தே.

எ-று. கண்டையாகிய மணியையும், சாமரையையும், பலவகையான பட்டுப் புடைவையையும், தொய்சகட்டுக. அர்த்த சந்திரனைப்போன்ற பிறையையும், நீர்க்குமிழிபோன்ற தட்டையையும், பொலிவினையுடைய கண்ணாடிகளையும், விளங்கும்படி கட்டுக. திண்மை விளங்கிய சலம் பூரித்த சாந்தி கும்பங்களை நாலுதிசையிலுந் தாபிக்க. முதற்கண் அங்குரார்ப்பணஞ்செய்து பின்பு அந்தச் சாந்தி கும்பங்கண்மேற் றாமரைப்பூக்களைச் சாத்தக்கடவன். எ-று. (௰௯)

சிவஞான கோசத்துக்குச் சிங்காதனமு மியந்திரபீடமும்
இயற்று முறைமை உணர்த்துகின்றார்.

அணியுறவே யரிபரிக்கு மாதனத்தை யாக்கிடுக
மணியுறவே மதகரியின் கோட்டாலு மியற்றிடுநான்
பண்வரிதேற் சந்தனத்தும் பண்ணிடுக வியந்திரத்தைத்
திணமருவு மதகரியின் கோட்டாலுஞ் சிறப்புறவே.

எ-று. † விசுவகன்மிய முதலியவற்றிற்கூறிய பதுமமுதலிய வாதன பேதத்திற் சிங்கங்க ளழகுபெறத் தாங்கு மாதனமாகிய சிங்காதனத்தை இரத்தினங்களு மிட்டழுத்தி மதம்பொருந்திய யானைக்கொம்பினாலே செய்க. இந்தச் சிங்காதனம் பண்ணக்கூடாதாயிற் சந்தனமரத்தினாலும் திண்ணிய யானைக்கோட்டினாலு மியந்திர பீடத்தைச் செய்க. எ-று.

மற்று வினைமாற்றின் கண்ணது. திணம் திண்மை. கோட்டாலு மென்ற வும்மையா லாதனங்க ளிரண்டும் பொன், வெள்ளி, செம்பு, பித்தளைகளினாலும், சந்தன முதலிய மரங்களினாலும் செய்தலுமா மென்க. எந்திரபீடஞ் செய்யுமிடத்து முற்கூறியவற்றுள் இயன்ற தொன்றைப் பதினெட்டங்குல நீளமும், இரண்டங்குலச் சுற்றுப்பருமையு முருண்டதாதல், சதுரசிரமாயாதல் நாலுதண்டத்தை யுண்டாக்கி அதனுனிகளிற் றுமரா முகிழாகப்பண்ணி யதனடுவே துவாரமிட் டதனடுவிற் கயிறுகோத்து எந்திரபீடஞ் செய்க. அல்ல திருபத்துநா லங்குல நீளந் தண்டத்தி னுயரமு மதிற் பாதிவிசால தண்டங்களுங் கொண்டு செய்க. (௨௰)

இங்ஙனங் கூறிய வாதனமுந் திருமுறையு மண்டபத்தில் வைக்கு
முறை யுணர்த்துகின்றார்.

இத்தகைய வாதனத்தை யிலங்குமணிப் பந்தரிடை
வைத்ததுவை கந்தமல ரதன்மீதே மலிவிக்க
வித்தகன்வே தாகமநூ விளம்பியவாய் மொழியெழுதும்
புத்தகமு மதன்மீது வைத்திடுக புணர்வுறவே.

* மதி-புற்புதம், என்பன வுவமவாகுபெயர்.
† விசுவகன்மியம். சிற்பநூல்.

எ-று. இத்தகைமையோடு கூடிய சிங்காதன பீடமாதல் எந்திர பீடமாதல் விளங்கும் அழகிய பத்தலினடுவே வைத்ததின்மேலே பரிவட்டமும் விரித்து மணமுள்ள பூக்களுஞ்சிறைக்க. அதன்மேலே சுத்தனுமாயான் மாக்களுக் கறிவிப்பானுமாயிருக்கின்ற சிவனருளிச்செய்த சிவாகமத்தை எழுதும் வெள்ளோட்டுத் திருமுறையைப் பொருந்தும்படிவைக்க. எ-று.

எழுதும் புத்தகமுமென்ற உம்மையானெழுதின புத்தகமுமென்பதூஉமாம். (உ௪)

மேலதனைப் பூசைசெய்யுமுறை யுணர்த்துகின்றார்.

எழுதாத புத்தகத்தி னிருத்தியசொற் புத்தகத்தைப்
பழுதாகா ரோசனையைக் குங்குமத்தைப் பூளிதத்தை
யழகாகப் பூசிடுக வலர்மாலை தகையணிக
வழுவாத மகிழ்வுறவே சாத்திடுக வத்திரமும்.

எ-து. * அலேகத்தின் மேலேவைத்திருக்கிற சிவாகமங்களெழுதிய திருமுறையிலே குற்றமற்ற கோரோசனையையும் குங்குமத்தையும் கற்பூரத்தையும் அழகுபெறப் பூசிப் பூமாலையணிந்து தவறற்ற அன்பினாற் பரிவட்டமுஞ் சாத்துக. எ-று. (உ௫)

இதுவுமது.

எந்தொகைய கறியமிர்தின் விதமுளதல் லினிமையுற
வந்தொகைய விதத்துடனே நிவேதிக்க வமிர்தினையும்
பத்திபெறு தீபமுடன் பஞ்சவித தூபத்தை
யுய்த்திடுக மற்றுமுள வுபசார முறையுறவே.

எ-து. வெளி. காழியரிசிக்கு ஒருபலங் கறி. (உ௬)

மேல்நிறுத்த முறையானே ஐவகைத் தூபமும்
வகுத் துணர்த்துகின்றார்.

ஐவகைய தூபங்க ளாவனதாங் குந்துருக்கந்
துய்யபசுங் கற்பூரந் துன்னியகா ரகில்வெண்மை
யெய்தியசந் தனமினிய குற்குலுவு மெனவறிக
நெய்யதனாற் றிருவிளக்கைக் காபிலந்தா னிகழ்த்துகவே.

எ-று. ஐவகைத் தூபங்களாவன, குந்துருக்கமும், குடன் கற்பூரமும், வயிரம்பெற்ற அகிலும், வெண்மையான சந்தனமும், இனிமை செய்யுங் குருஞ்சிதாரியும் என்றறிக. சந்நிதியிலிடுந் திருவிளக்கைக் கபிலைப் பசுவினெய்யினாலேயிடுக. எ-று.

கபிலையைக் காபிலமென்றார். (உ௭)

* அலேகம்-வெள்ளோடு.

அதனை வலம்வந்து வணக்கஞ்செய்யுமுறை உணர்த்துகின்றார்.

வலஞ்செய்து தண்டதனை மானவிதி வழிதழுவத்
தலந்தன்னிற் பணிந்தெழுக தலைகரமத் திருகன்னந்
துலங்குமுதம் வாய்புயங்க ளெனுமெட்டுந் தோயமயி
ரிலங்குசிரங் காமுழந்தா ளெனுமைந்து மிசைந்திடவே.

எ-து. வெளி. (உ௫)

குருபூசை யுணர்த்துகின்றார்.

இந்தவகை சிவஞான பூசையினை யியற்றியுடன்
கந்தமலர்ப் பூங்கோயி லதற்கயலே கடிதமைக்க
வந்தமலப் பந்தரிடைந் தேசிகனை யருச்சிக்க
பந்தமறுத் தருள்வானைப் பரமனெனப் பாவித்தே.

எ-து. வெளி. சிவனுஞ் சிவஞானமுங் குருவுந் தம்மிலொக்குமோ வென்னிற் சிவனுக்கு யாதொரு மகிமையுண்டு அஃதச் சிவனிடத்திற் றோன்றிய சிவஞானத்துக்கு மப்படியே. அந்தச் சிவஞானத்துக்கு யாதொரு மகிமையுண்டு அதனை அங்ஙனம் அறிவிக்கு மாசிரியர்க்கும் அப்படியே. அஃதெக்காரணத்தா லெனிற் சிவனாசாரிய மூர்த்தமாயிருந்து ஆன்மாக்கள் பாசத்தைத் தகித்துச் சிவஞானத்தைப் பிரகாசிப்பிக்கையாற் சிவன் முதலிய மூவருக்கும் பூசைசெய்த பலமொக்குமென் றறிக. (உ௬)

ஆசிரியனிடத் தனுமதம் பெறுமுறையும் மேற்செய்யுங்
கருமமு மூன்றுசெய்யுளாற் குளகமாக உணர்த்துகின்றார்.

பூசித்துப் பரமசிவன் பூசனையைப் போலுளத்
தாசற்று வலஞ்செய்து பணிந்துகுவித் திருகரமுந்
தேசுற்ற தேசிகனே சிவஞான தானவினை
யாசற்று நிறைவேற வனுமதஞ்செய் கெனவறைந்தே.

எ-து. வெளி. ஆசறவு-மனமுதலிய விகாரங்களை யகற்றுதல். ஆசு-குற்றம். (உ௭)

அற்புதனு மாரியன்ற னனுமதிபெற் றறன்மூழ்கிப்
பொற்புடைய வெண்கலிங்கம் புனைந்தணிந்து வெண்ணீறுந்
தற்பரனை யுள்ளினைந்து தரணிமிசைப் பணிந்தெழுந்து
சொற்பதவா சகமுறைமையைத் துயக்கறவே விரித்துடனே.

எ-து. வெளி. அற்புதன்-அதிசயன். விரித்தல்-சேமநீக்குதல். (உ௮)

மற்றைமுறை யறுதன்னில் வளாககலி யொருநான்கென்
றுற்றமுறை தனையொடுக்க வுவமையுற வொருமையுட

னற்புரவோந் தேசிகவே யருந்திடுக வன்றோதி
கற்புடைய விரதியர்க்கும் வேதியர்க்குங் களிப்புறவே.

எ-று. வெளி. விரதியர்-பிரமசாரி - உம்மையாற் சந்நியாசியையுந் தழீஇயினர். (உக)

* பூரிபோசன முணர்த்துகின்றார்.

விருந்தர்க்கு பணர்பாலர் மிடியரடு பிணியாள
ரொருந்நரையு மற்றோர்க ளூனத்தா ரெனுமிவர்க்கு
மருந்திடுக வுறவினுட னதன்பின்றா னருந்திடுக
† பிருந்தியரை யதன்பின்பு பேணிடுக பிறரையுமே.

எ-று. கிழவர், பேராசையுடையவர், சிறுபிள்ளைகள், தரித்திரர், நோயாளால் வாதைப்படுபவர், அனுதர் குருடர் என்றிங்ஙனங் கூறப்பட்ட வெல்லோர்க்கும் அன்னாதிகளைப் புசிப்பிக்க. அதன்பின்பு தானும் தாய்தந்தை சுற்றத்தோடு தானும் புசிக்க. அதன்பின்பு தன்னடிமையையும் அக்காலத்திலே வந்த அதிதியையும் இன்னுமொன்று வரையாமற் புசிப்பிக்க. எ-று.

பலியிடு முறையு மதிவாதனமு முணர்த்துகின்றார்.

அற்றைநிசிக் கணபலியை யமைத்திடுக துயிலிலேயும்
பற்றிடுக பிரமசாரி யல்லாதார் பற்றொழிக
மற்றைநாண் முதல்யாம மண்டபத்தை யிருமுழந்திற்
கற்புறவே யமைத்திடுக காண்பார்கண் களித்திடவே.

எ-று. அற்றையிரவு உருத்திரகண முதற்சேத்திர பாலனீறாயுள்ள கணங்கட்குப் பலியிட்டுப் பின்பு பிரமசாரியாயி னுறக்கஞ் செய்க. இல்வாழ்வானாயி னுறங்கா தொழிக. மற்றைநாண் முதற்சாமத்தி லிரண்டுமுழ நீளத்திலு மவ்வள வகலத்திலு மொரு மண்டபத்தை விதிப்படி காணுமவர்கண் மகிழ்ச்சியெய்தச் செய்க. எ-று. (௩க)

பின்புமோர் விதியாற் சரசுவதி பீடவிதியையுஞ்
சிவஞானத்தைப் பூசைசெய்யும் விதியையு முணர்த்துகின்றார்.

அழகுறவே சாந்தானு மமைந்தவியந் திரபீடத்
தெழிலுடைய புத்தகத்தை யிருத்தியருச் சனையியற்றிப்
பழுதறுநா காரந்தி முதலெபியைப் பயின்றுவலா
னெழுதிடுக படித்திடுவு மருச்சனைதா னிற்றதைந்தே.

எ-று. முற்கூறிய மண்டபத்தின்கண் நாணற்கழி முதலிய வற்றா லழகுபொருந்த விதிப்படிசெய்த சரசுவதி பீடத்திலுறப் பழகினோயுடைய

* பூரி — ஈண்டு — மிகுதிப்பொருட்டு.
† பிருத்தியர் — அடிமைகள்.

* மாதிருகையாகிய திருமுறையை'' யெழுந்தருளப்பண்ணிப் பூசைசெய்து குற்றமற்ற நந்திநாகரந் தேவநாகர முதலாய வெழுத்துக்களை யெழுதித் தீர்ந்தவனே யெழுதக்கடவன், அதனை நாடோறும் படிக்கும்போது மிந்த முறைமையிற் பூசைசெய்து படிக்க." எ-று.

முதலிபி யென்றதனால் வடமொழி தெலுங்கு முதலாயின படித்திடுறு மெனப் போதரலால்உம்மை இறந்தது தழீஇய வெச்சவும்மை என்க.

மேற்செய்யுங் கன்மமுணர்த்துகின்றார்.

அந்தமுற்றி லுபவசியா யமலனடி யருச்சிக்க
செந்தமிழை யோம்பிடுக திருமுறையை யருச்சிக்க
பந்தனையை யறுத்தருளைப் பாலிக்குங் குருபரனைச்
சிந்தைமகிழ்ந் தருச்சனையைச் செய்திடுக சிறப்புறவே.

எ-து. எழுதிமுடிந்த வளவின் வித்யாதானஞ் செய்பவன் நிராகாரியாயிருந்து சிவபூசையு மக்கினி காரியமுஞ் செய்து அங்ஙனமெழுதிய திருமுறையைச் சாந்தி கும்பந் தாபித்திருக்கு மண்டபத்திற் பூங்கோயிலின் கண் வைத்துப் பூசைசெய்து ஆணவமுதலிய பாசபந்தத்தை வேரறுத்துத் திருவருளைக் கொடுக்கும் ஞானசாரியனையுள்ள மகிழ்ச்சியினாலே விசேட பூசைசெய்க. எ-று. (௩௩)

இதுவுமது.

அற்றைநிசி யவ்விடத்து வேதாதி யரவத்தான்
மற்றுமுள பாடலினா னாடகத்தின் வசியாலுஞ்
செற்றிடுக துயிலதனைத் தினகரனைத் தெரிசித்தே
சிற்பமுறத் தேரதனைச் சிறப்பிக்க விதிதெருண்டே.

எ-து. அற்றையிரவில் அப்பூங்கோயிலின் முன்னே வேதாகம புராணவொலிகளினாலும், பிராகிருதம், திராவிட முதலிய பாடல்களினாலும், ஆன்மாக்களை வசீகரிக்குங் கூத்துகளாலும் உறக்கத்தினைப்போக்கி விழித்திருக்கக்கடவன். மற்றைநாட் காலமே சிற்பநூல் விதியை யாராய்ந்து பண்ணப்பட்ட தேரினை யலங்கரிக்க. எ-று.

நாடகமெனப் பொதுப்படக் கூறினமை வெண்பா.

"சக்கர முடைய தாண்டவமு மாங்குமையா
ளிங்கிதத்தா லாடு மிலாச்சியமும்—பொங்குதிரை
யாழிப் புவியி லகரும் புறவரியுங்
குழூட நடமென்று சொல்." என்பதனாலறிக. (௩௪)

இதுவுமது.

இந்நகைய விமானத்து ளிறையனைய மொழியெழுதும்
புத்தகத்தை புணர்வித்துப் பூசனையைப் புரிந்திடுக

* மாதிருகை-மாதா

பத்தியுட னாசாலே பரிப்பிக்கப் பலர்பரவ
வத்தனம ராலயத்து னகர்வலஞ்செய் தாக்குகவே.

எ-து. இச் சிறப்பினையுடைய புட்பக விமானத்திற் சிவனருளிச் செய்த சிவாகமத்தை யெழுந்தருளப்பண்ணிப் பூசைசெய்து அன்பினோடு நராகிய போதக்காரராற் றாங்கச்செய் தெல்லாருந் துதிசெய்ய நகரை வலமாக வெழுந்தருளப் பண்ணுவித்துச் சிவனெழுந்தருளியிருக்குந் திருக்கோயிலிற் கொண்டு சென்றந்த விமானத்தைத் திருமுறையுடனிருத்துக. எ-று.

மேல்வேறு மோர்விதி யுணர்த்துகின்றார்.

அல்லதுபுந் தகமதனை யானைமுடி மிசையமைத்து
நல்லநகர் வலம்வருக நகரத்தார் நாட்டாரும்
வெல்லையறு வையும்விக்கி விழைவுடனே புடைபடைய
மல்கமிகு மங்கலங்கள் வணங்கிமுனே செலமன்னன்.

எ-து. வெளி. வெல்லையறுவை. வெள்ளைப் புடைவை. அறுவையுமென்ற வும்மையானே பாகுசிலையாபரண முதலியவைகளுங் கொள்க. வீக்குதல். தரித்தல். (௬௪)

இதுவுமது.

பலியதனைத் திசைதோறும் பண்ணிடுக பார்த்திபனு
நிலவணியுஞ் சடைமுடியர் மாபூசை நிகழ்த்திடுக
கொலைமுதலு மொழித்திடுக நிகளாதி குறைத்திடுக
மலைவிலிக்கு மாபூசை மனைதோறும் வகுக்கவரோ

எ-து. அக்காலத்திலே வீதியிற் றிக்குவிதிக்குக்களி லிந்திரன் முதலிய தேவர் பலியை யாசாரியரா லிடுவிக்க. அரசனுந் தன் திரவியத்தாற் சிவபூசையை விசேடமாகச் செய்வித்துக் கொலை, களவு கட் காம முதலிய தொழில்களையுந் தவிர்த்து நெறிமுறையி னில்லாதோரைத் தண்டித்தற் பொருட்டுத் தாணிவித்த விலங்கு தொழுமுதலிய வற்றிற் கிடக்குமவரையும் விட்டு மகமேருவை வில்லாகவுடைய சிவனுக் கில்லங்கடோறும் விசேடபூசை செய்யும்படி கற்பிக்க. எ-று. (௬௫)

இதுவுமது

பருவமறுங் காலத்தின் முதமதனைப் பரமனுக்கு
மருவுவிக்க விதிமுறையே வாதனமர் திருவெல்லை
விரைவுடனே விசவியமர் விமானத்துட் புத்தகத்தைப்
பரிவுறவே யருச்சிக்க சயவொலியும் பரந்தெழவே.

எ-து. திருவிழா நடக்க விதித்தகாலத்தன்றிச் சிவஞானதானங்கமாகச் சிவனுக்குத் திருவுள்ள மகிழ வொருநாளெழுந்தருளப் பண்ணிவித்து வேண்டுவோர் வேண்டி யாங்கு பயக்கு மந்தச் சிவனெழுந்தருளி யிருக்கும்

திருவெல்லையை விரைவினோடு வலம்வந்து சந்நிதியிலிருக்கும் விமானத்தி லெழுந்தருளியிருக்கும் சிவஞானகோசத்தைச் சயசய வென்று முழக்கந் திசையெங்கும் விரிந்தெழத் தம்முள்ளத்தி லன்புண்டாகப் பூசைசெய்க. எ-று.

முதம்-சந்தோஷம். இது வடமொழி. (௩௮)

இதுவுமது.

பரமசிவன் றிருமுன்னே தேசிகனைப் பணிந்தெழுந்து
திருமுறையை நிவேதிக்க திறல்வேந்தன் முதலோர்க்கும்
வரமுறவே யோரியலை யதாதன்னுண் மதித்ததைக
வுரைவிதியுங் காமசமும் வழுவறவே யுணர்ந்தோனே.

எ-து. சிவஞானதானஞ் செய்பவன், முன்னர் அர்ச்சித்த திருமுறையை மேலான சிவ சந்நிதியி லெழுந்தருளப்பண்ணி வந்த வாசிரியனை வணங்கி யெழுந்திருந்தவர் கையிற்றானஞ்செய்யக் கடவன். பின்பு பதச் சேதம், பதப்பொருள், விக்கிரகம், வாக்கியயோசனை, சங்கை யுத்தரமாகிய வுரைகோளாந்தினையும், பூபாளி பைரவி முதலிய கானபேதத்தையுங், குற்றமற வறிந்த வாசாரிய னந்த வாகமத்தி லொரு படலத்தை யரையன் முதலாயினோர்க்கு நன்மையுண்டாக்கும் பொருட்டுப் படித் ததன்பொருளை யுணர்த்துக. எ-று. (௩௯)

சிவஞானத்தைச் சாதகர் முதலானோர்க்குத் தானஞ்செய்யுமுறையும் அதனை வேந்தன் முதலானோரு மகளிருஞ் செய்தற்கோர் சிறப்புவிதியு முணர்த்துகின்றார்.

இந்தவகையே யருந்தவர்க்கு மிபொழுதி லியற்றிடுக
புத்திரர்க்குஞ் பூசனையைப் புரவலர்மற் றனைவருந்தம்
வித்தமது கொண்டிந்த விதியதனை விளைவிக்க
பத்தியினாற் பயில்விக்க தேசிகனாற் பாவையரும்.

எ-து. அருந்தவராகிய சாதகர்க்கும், புத்திரர்க்குஞ், சிவஞானதானஞ் செய்யுங் காலின்கட் கூறியபடியே அதனைப் பூசைசெய்து கொடுக்கக்கடவன். வேந்தரு மற்றுமுள்ளாரு நெறிமுறையாலீட்டிய தத்தம் பொருள்கொண்டிந்தச் சிவஞானதான விதியை அன்பினாற் செய்விக்கக்கடவர்கள். நான்கு வருணத்தின் மகளிராயுள்ளாருந் தானஞ்செய்யாது ஆசாரியனாலே செய்விக்க. எ-று. (௪௰)

சாந்தி கும்பப் புரோக்கண முணர்த்துகின்றார்.

சாந்திபெறு நோயந்தரச் சமைந்தகுரு பான்முறையும்
வேந்தனது முடிவிரவுந் தெளிந்திடுக விழைவுறவே
சேர்ந்தவர்க ளனைவர்க்குந் தெளிந்திடுக தெளிந்ததனாற்
றேய்ந்தழியு மவரவர்தந் தீபவினை திறலழிந்தே.

எ-று. ஆசிரியன் வித்தியாமண்டபத்திற் கொப்பித்த சாந்திகும்பசலத்தைக்கொண் டரசனது சென்னியிலு மவ்விடத்து வந்து சேவித்த மெய்யடிய ரெல்லார்க்கும் விருப்பத்துடனே தெளிக்கக்கடவன். அங்ஙனந் தெளித்த நன்மையினு லவரவர்செய்த கொடிய பாவங்களின் வலியழிந்து கெடும். எ-று. (௪௧)

ஆசிரியர்க்குப் பூசை யரசர்முதலாயினார் செய்யுந்திற முணர்த்துகின்றார்.

ஆசானுங் கருதிநிய முதலளிக்க வடலரசன்
பூசாதி மற்றையருந் தமக்கியன்ற தொகைசெய்த
நேசரப் பூசையினைப் பூசுரர்க்கு நிகழ்த்திடுக
வீசான வடியார்க்கு மாதுலர்க்கு மிரக்கத்தால்.

எ-று. வெளி. (௪௨)

இந்த வித்தியாதானத்தா லுலகு பெறும்பய னுணர்த்துகின்றார்.

இத்தகையே புரிந்திடினோ ரிடையூறும் புவிக்கில்லை
வந்தனையே யுளநன்மை வகையனைத்தும் புகழ்மல்குங்
குந்திருங் குலைந்தகல்வர் கொடுவினையு மடுபிணியு
நைந்தழியு மழைபொழியுந் திங்கடோறு நலமுறவே.

எ-று. வித்தியாதானத்தை யிப்படியே செய்வாராயி னுலகத்துக்கு இடையூறுகள் சிறிதேனுமில்லையாம், ஆக்கமுமின்பத்திறங்க ளனைத்து முளவாம். கீர்த்தியும் பெருகும். கள்வராயினருந் தாமே நடுங்கி யொளிப்பர். கொடியபாவமும் வருத்தாநின்றநோயுந் தேய்ந்து கெடும். நன்மைபொருந்தும்படி மாதந்தோறு மழையும் பொழியாநிற்கும். எ-று. (௪௩)

மேலதனைத் தானஞ்செய்தாரடையும் பலமுணர்த்துகின்றார்.

இத்தகையே புத்தகத்தை யீந்தாரு மெழுத்தொன்றற்
கத்தனமர் புரத்துறைவ ராயிரமார் கற்பமுற
முத்தனைய முறுவனகை முளைத்தபிறை வனைந்தநுதற்
றத்தையன மொழிமடவார் தங்கியதேர்த் தானத்தே.

எ-று. இம் முறைமையிற் சிவஞானத்தைத் தானஞ் செய்தாரு முத்தைப்போன்ற நகையினையு மாகாயத்தின்கட் டோன்றிய விளம்பிறை போன்று விளங்கிருக்கு நெற்றியினையுங் கிளியின் சொல்லைப்போன்ற மொழியினையு முடைய வரமாதர்கள் சூழ்ந்திருக்கும் விமானத்திலேறிச் சென்று ஓரெழுத்துக்காயிரம் பிரமகற்பஞ் சிவலோகத்தி லிருப்பர். எ-று.

எதிர்சென்று என்னும் வினையெச்சம் விரித்துக்கொள்க. ஈந்தாருமென்று மும்மை யிறந்தது தழீஇயது. (௪௪)

சிவஞானபோதத்தைச் சேமஞ்செய்தோர் முதலாயினோர் பலமுணர்த்துகின்றார்.

புத்தகத்தைப் பார்த்தாருந் தாய்தந்தை புத்திரருஞ்
சித்தமகிழ் வுறவேவல் செய்தார்க ளெனுமிவரு
மத்தனமர் சிவலோக மடைவார்க ளமருலக
முத்தொழிலை யுற்றத்தார் முற்றினர்முன் னற்றவமே.

இ-ள். சிவாகமத் திருமுறையைக் காக்குமவருஞ் சிவஞானதானஞ் செய்தார் தாய் தந்தையரு மக்களு முள்ளமகிழ்ச்சி பொருந்த வேவல் செய்தாருமெனக் கூறிய விவரெல்லாருஞ் சிவலோகத்தினை யடைவர். முற்பிறப்பி லல்ல தபோபலத்தா லிப்பிறப்பிற் சிவஞானதானஞ் செய்தார் சுற்றத்தினருந் தேவலோகத்தை யடைந்திருப்பர். எ-று. (௪௫)

சிறப்புவிதி யுணர்த்துகின்றார்.

பொருந்துவர்முற் பகர்ந்தபலம் புகழாடிப் பூரணையிற்
புரிந்தவருஞ் சிவஞான புத்தகத்தைப் பூசனைபுந்
திருந்துமலர்ப் பந்தரிடைச் சிறப்புறவே வைசகியிற்
புரிந்தவரும் பூரணையிற் சிவஞான பூசனையே.

இ-ள். வெளி. (௪௬).

சிவாகமங்களெழுதும் அலேகங்களைக் கொடுப்பார் பெறும்பய னுணர்த்துகின்றார்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

இறைவ னிமையில் வாய்மொழியை யெழுத விரும்பா
லிசைமுறையைப்
பெறுவ மென்று மாதரவு பெற்றார் தமக்குப்
பெறுமித்தா
மறையுங் கருகா மைமலர் புறத்தி னதனி
னிதம்பொன்றத்
குறைவ றுகபோ ராயிரமு முறுமே யுலவாத
மகிமைபுறமே.

இ-ள். வெளி. இதழ். சிதாளிதாலமுதலியன. (௪௭)

கம்பைமுதலியவு மெழுத்தாணியுங் கொடுப்பார் பெறும்பய னுணர்த்துகின்றார்.

கம்பை கவிறு மெழுத்தாணி கயிறுங் கொடுப்போர்
மையினையு

நட்பிற் கொடுப்போர் முன்னவின்ற பலத்திற் பாதி
    நலம்பெறுவர்
கொம்பி னொடு மதகரியின் கோடுச் சாத்தின்
    கோலானுந்
தம்பா லுவகை யுறப்பிடஞ் சமைத்தே யளிப்பா
    ரவர்தாமும்.

எ-து. தேக்கு உசிலை முதலிய மரங்களாற் செய்யப்பட்ட கம்பையும், விதிப்படி யழகுநிறைந்த வெழுத்தாணியையும், பட்டுநூல் முதலியவற்று விருபத்தேழிழையாற் செய்யப்பட்ட கயிற்றையுங் கொடுப்பாரும், மைக் காப்பினைவிரும்பிக் கொடுப்பாரும், யானைத்தந்தத்தினாலுஞ் செவ்விய நாணற்கழியினாலு மெந்திரபீடத்தைச் செய்து தமதுள்ளமகிழ்ச்சியுற்றுக் கொடுப்பாருஞ், சிவஞானதானஞ் செய்வார்க்கு முற்கூறிய பலத்திலே பாதி நலமாகப் பெறுவர். எ-று.

கவினெழுத்தாணியெனச் சிறப்பித்ததனால் எஃகினாலே பதினாறங்குல நீளங்கொண் டதினடுவே எறும்பினிடைபோன்ற கணையுமாகச் செய்த நாராசமெனக் கொள்க. (௪௮)

திருமுறைக்கு வேண்டு முபயோகங்கள் கொடுப்பாரடையும்
பல னுணர்த்துகின்றார்.

புத்த காங்க மேதேனும் புரிவோ டவர் புனையோர்பா
லத்த னமருஞ் சிவலோகத் தமர்வர் போக மனைத்தினொடும்
வத்திராதி விதானந்த மகிழ்ந்தே யிவா ரிழையொன்றற்
குப்பந்தே யுகமோ ராயிரமு முறவே யுறைவ ருவப்புடனே.

எ-து. திருமுறையைச் சேர்த்தற் கங்கமான சலாகை தமருசி சிவுளி யாதொன்றையேனும் பெரியோர்பால் விருப்பத்துடன் கொடுப்பவர் சிவலோகத்திற் சென்று சகல போகங்களுடனுங் கூடி வாழ்திருப்பர். அதற்குச் சாத்தும் பரிவட்ட முதன்மேற்கட்டி யிருக வுள்ளனவற்றை மகிழ்ந்து கொடுப்பா ரிழையொன்றற் காயிரம் யுகமுங்குறையாமலகமகிழ்ச்சியுடன் சிவலோகத்திலிருப்பர். எ-று.

வத்திராதி யென்றதனா லங்குரக் காற்பாளந் தூக்கன் முதலியவுங் கொள்க. (௪௯)

ஒப்பின் முடித்தலாற் சிவாகமத்தை யோது ஞாதாக்களுக்கு
வத்திரதானஞ் செய்பவர் பெறும்பய
னுணர்த்துகின்றார்.

பரமன் றிருவாய் மொழியுநூலைப் பயிற்றும் பரம யோகிதனக்
குருசி யாடை யுதப்புநவே யுதவு மவர்தா முன்னனவும்

பொருவில் பரம சிவஞான கோசம் புரிவோ ரத்தபல
மருவு வார்த லவரன்றே பத்த ராவார வரதனுக்கே.

எ-து. வெளி. கோசம். எ-து. பலபண்டமு மிருக்குமிடம். அது போல அறம்பொரு ளின்பம் வீடென்று நாற்பொருளும் விரிந்திருத்த லால் சிவஞானகோசமென் றதற்குப் பெயராயது. (௬௰)

மேலைக் கன்னமுதலியவை யுதவினர் பெறும்பய னுணர்த்துகின்றார்.

பரமர் திருவாய் மொழியதனைப் பயிற்றும் பரம யோகிகளுக்
குருகி யமாசட் கன்னாதி யைத்த வருட முதவினோர்
பொருவில் பரம சிவஞான கோசம் புரிவோ ரத்தபல
மருவு வார்த லவரன்றே பத்த ராவார் வரதனுக்கே.

எ-து. வெளி. * உவப்பினு முயர்வினு மென்றதனாற் பரமரென வின் றொகைப்பால் பன்மைப் பாலாயிற்று என்க. (௬௧)

இவ்வாற்றா னேனைச் சிவாகமங்களை யாராயுமவர்க் கன்னமுதலியவை யுதவினர் பெறும்பயனுணர்த்துகின்றார்.

மையல் விரிக்கும் வாக்கியத்தை வாக்காற் பயிற்றி மனத்தாலு
மைய மறவே யாராய்ந்தார்க் கன்ன மாடை யளிப்பாருஞ்
செய்ய சடைப்பார் சிவபுரத்தைச் சேர்வார் சிறுவ ரிருதியரும்
வைய முண்டான் வைகுண்ட முமேவுஞ் சுற்ற மருவிடவே.

எ-து. மாயையி னிவ்வுரு மயக்க விகற்பங்களையும் சிவாகமங்களை யா சிரியன்பால் நாவினலோதியின் னையந்திரிபற மனத்தினு லாராய்வார்க் கன்னமுதலியுங் கொடுப்பவர் தந்தைமுதல் மைந்தர் வரையாயுள்ளரு மிருபத்தொரு சுற்றமுமுலக முண்ட திருமாலெழுந்தருளியிருக்கும் வை குண்டத்தினின்மேலுந் தாம் சிவந்த சடையினையுடைய தம்பிரானெழுந் தருளியிருக்குஞ் சிவபுரத்தை யடையாநிற்பர். எ-று. (௬௨)

சிவாகமங்கள் பயிற்றுமவர்க்கோர் சிறப்புவிதி யுணர்த்துகின்றார்.

மற்ற விரண்டு முழத்தாறு மெல்லை கோலி யதனெடுமே [யாற்
கற்க நான்கு கோணமதாற் கோல வட்டம் வெண்கதை
சித்த வெண்டா மரையதனிற் சிறக்க வெழுதி யதன்மிசை
பார்த்த விரிய திருமுறையைப் பரிக்க விடத் தொடுபிரிக்கே.

எ-து. சிவாகமங்களை யோதுவான் இரண்டு முழத்தினுல் வீதியொ ருந்த கோவிலினை யமைத் தக்கெல்லையினிலே நாற்கோணமாதல்,

* 'உவப்பினு முயர்வினுஞ் சிறப்பினுஞ்செறலினு, மிழிப்பினும்பா றிணை யிழுக்கினு மியல்பே' என்றார் நன்னூலாரும். பொதுவியல் சூ-உ௰௩.

வட்டமாதல், ஒருவேதிகைகொண்டு அதன்கண் வெள்ளிய சாந்துப்பொடியினாலே யழகிய வெண்டாமரையைப் பொலிவுபெற வெழுதி அதன்மேற் காலுந்தோறும் மகிழ்ச்சிதருந் திருமுறையை யொருபீடத்தோ டன்பினா லெழுந்தருளப்பண்ணுக. எ-று.

கோணம் வட்டமென்பன ஆகுபெயராய் வேதிகைக்காயிற்று. (௩௩)

இதுவுமது.

மற்று முள்ள மங்கலங்கள் வகுக்க வரதன் திருவாக்கைக்
கற்க வளவில் காதலுடன் கற்பார் தமக்குங் கற்பிக்க
சொற்கள் கேட்க விரும்பினர்க்குஞ் சொல்லி முடிக்க முடிவளவிற்
கற்பார் பரம காரணர்க்கும் புரிக பூசை களிப்புடனே.

எ-து. அச்சிவாகமத்தைச் சூழ நான்கு பகுதியைவைத்துக் கந்தபுட்பத்தா லருச்சனைசெய்து ஆசிரியன் கிழக்குமுகமாயிருந்து சிவாகமத்தை யளவில்லாத வாஞ்சையினா லோதக்கடவன். தன்னிடத் தோதுவாரையும் வடக்குமுகமாகவைத் தோதுவிக்கக்கடவன். நானோதிய சிவாகமங்களைக் கேட்க விரும்பு மாணவர்க்கு அத்திசையை நோக்கிவைத்துப் பதச்சேதமுதலிய வைந்துறுப்புட னந்நூற்குப் பொருளுரைத்து முடிக்க. இப்படியே யோராகமத்தை யோராசிரியரா லோதிமுடிந்துள்ளவிற் கற்போர் *உபாதான காரணங்களுக்கெல்லா மேலாயிருக்கும் சிவனுக்குள்ள மகிழ்ச்சியுடன் பூசைசெய்க. எ-று. (௩௪)

இதுவுமது.

புரிக பரம சிவஞான பூசை நசையாற் றேசிகர்க்கும்
பரம ஞான யோகர்க்கும் பரிவு பெருகப் பதமுதலு
முருகி யிசைய வூட்டிடுக வவரை யவர்க்கு முற்றுளதூட்
பொருவில் பிரம புத்தகத்தைப் பொருத்தும் வலத்தைப் பொருந்து
[தற்கே.

எ-து. பின்னர் மேலான சிவஞானபூசையை அன்பினாற்செய்து ஒப்பிலாத சிவஞானதானஞ் செய்யும் பலன்றனக் கெய்தும் வண்ணமோதுவித்த வாசிரியருக்கும் மேலான ஞானயோகிகளுக்கும் அன்பு பெருகாநிற்ப வருத்தி வேண்டியபடியே யன்னமுதலியவைகளையும் அவர்க் குள்ளக்களிப் புண்டாக வழுதுசெய்விக்கக்கடவன். எ-று.
பதம் - உண்டி. (௩௫)

மேலதனை போதுவார் முதலாயினார், பெறும் பயனை
இரண்டுசெய்யுளாற் றொகைமாக வுணர்த்துகின்றார்.

ஆதி யனாதந்த வாகமத்திற் சந்த மொன்றேனு மகன்டாதி
போது வார்க ளோதுவிப்பா ருரைப்பை விரிப்பா ருரைகேட்பார்

* உபாதானகாரணம்-முதற்காரணம்.

போத முறவே சிந்திக்கப் புரிவார் துணிவார் பொருளினையும்
பேத மறவே யெழுதிப்பா ரெழுது விப்பா ரிவரெல்லாம்.

எ-து. சிவனருளிச்செய்த சிவாகமத்திற் சுலோக மொன்றாயினும், அதனுட் பாதியாயினும், ஓதுவாரும், அதனை மாணாக்கர்க்குப் படிப்பிப்பாரும், அதன் பொருளை விரித்துச் சொல்வாரும், விரித் ததன் பொருளைக் கேட்பாரும், அங்ஙனங் கேட்டபொருளை யறிவிலழுந்தச் சிந்திப்பாரும், அதற்கிதுவே பொருளென்று துணிவாரும், அதனைப் பிழைபடாம லெழுதுவாரும், அதனைப் பொருள்கொடுத் தெழுதுவிப்பாரும், இங்ஙனங் கூறிய விவர்களனைவரும். எ-று.

சந்தம்-சுலோகம்-தூரம்-எதிர்மறை. (௯௪)

மணியின் பேத மிராத்திரியு மகிழ்ச்சி யுடனே மண்முழுதுந்
துணிவு பெறவே நால்வேதந் தூயத்த மறவே யாறங்க [ங்
மேணிய மறையோர்க் கீந்தபல மிசைந்தா ரியலின் பொருளெல்லா
கணிய கருத்தார் பலமதுதான் கற்று ராலுங் கணிப்பரிதே.

எ-து. முற்கூறிய விவரும் உலகிலுள்ள நவரத்தினங்க ளெல்லாவற்றையும், பூலோகமெல்லாவற்றையும் ஐயந்திரிபறவும், பொருளறி திப்பாடுபெறவு நால்வேதமு மாறங்கமு முணர்ந்த அந்தணர்க்கு மகிழ்ச்சி யோடுகொடுத்த பலத்தைப் பெற்றவரா யாவராதலால் ஒருபடலத்தின்பொருளெல்லாம் உணர்ந்தவுள்ளத்தை யுடையார் பெறும்பலத்தைச் சகலகலைகளுங்கற்ற பெரியோராலு மளவிடற்கரிது. எ-று.

நால் வேதமாவன- சூ. "இருக்கேசுசுவேசாமமதர்வணக்-கருக்கினைப் போக்கும் வேதநான்கே". அறங்கமாவன, சூ. "சந்தஞ்சோதிடஞ் சிக்கை கற்பக்-கந்த நிருத்தம் வியாகரணமென் றிவை - எந்தையங்கமா றெனவே யெண்ணுக". எண்ணியவென்பது எணியவென்றும் - கண்ணியவென்பது- கணியவென்றும் விகாரப்பட்டன. (௯௭)

மேற் *கடித்தமுதலாயின உதவுவார் பெறும்பயனுணர்த்துகின்றார்.

பரமன் மொழியை யெழுதச்சி பன்ன மதனுஞ் சினந்தா
துரிய கடித்தஞ் சமைத்தளிப்பா ருதவு வாரும் பலகையினை
யரிய விருதி லெலைத்தைத்தழித்தா ரிணைய ரவர்தாமும்
பொருவி லமரன் பாத்துறைவர் போகம் பலவும் புணர்ந்தாங்கே.

எ-து. பரமேசுர னருளிச்செய்த சிவாகமங்களை யெழுதுதற்கு அதி னாகிய மைக்கோலினையேனும் சீலையினையேனுங் கடித்தத்தை யுண்டாக்கிய

* கடித்தம்-தோல்முதலியவற்றாற் சேர்த்தபுத்தகம்.

தற் றிரண்டுபுறமுஞ் செப்பனமாகிய குமிழமரத்தினாற் கம்பையாகச்சேர்த்து பச்சையிட் டொட்டிக் கொடுப்பாருந் தேக்குமரமுதலியவற்றாற் செய்த * வட்டிகைப் பலகைகொடுப்பாரும், பெறற்கரிய பனையோலையாற் சேர்த் தவலேகத்தைக் கொடுத்தவரோ டொப்பர். இங்ஙனங் கடுத்தமுதலிய வற் றைக் கொடுத்தாரு மொப்பிலாத சிவ னெழுந்தருளியிருக்குஞ் சிவபுரத்தி லுண்டாகிய நானா போகங்களையும் பெற்று வாழ்வர். எ-று.

ஆல்-அசை. அவர்தாமு மென்ற வும்மை யிறந்தது தழீஇயது. ஆங்கு அசைநிலை. எழுதவென்பதனை லெழுத்தாணியா லெழுதப்படாமையி னெழு துதற் பொருட்டுச் செப்புச் சட்டியிலே வேப்பம் பிசினிட்டு நீர்வார்த் தூற வைத்துக் கடுநெல்லி, தான்றி, களிப்பாக்குக், காசுக்கட்டி யிவைகளை யந் நீர்வார்த் தனைத் துவர்த்திப் பின்பதனை வேப்பங்கடலை கொண் டந்நீர் வார்த்தனைத் துவர்த்திப் பின்பு மவ்வண்ணம் வேப்பங்கடலையாற் செம்ப ஞ்சு நீர்வார்த்தனைத் தண்டைபண்ணி யெழுதும்பொழுது நீர்வார்த் துணை த்து நாணற்கழியைத் தூரிகைக் கோலாக்கி யெழுதுக. (௩௮)

சிவஞான கோசதானஞ் செய்தார் சிவலோகத்திற் போகம்
புசித்துத் தொலைந்தவாறே பூமியின்கண் வந்து
பெறும்பய றுணர்த்துகின்றார்.

போக முடிவின் மறுத்தி புரக்கும் புவிவேந் தருமாவர்
யோக மறநால் வேதமுணர் முந்நூன் மார்ப ரெனமுளைத்துப்
பாக முறவே மும்மலம் பரம னடிக்கன் பருமாவர்
மாகர் பெறுதற் கரியசிவன் மலர்த்தா ளிணையை மருவுதற்கே.

எ-து. சிவஞான கோசதானஞ் செய்தார், சிவபுரத்திலிருந்து போ கங்களைப் புசித்துத் தொலைந்துள்ளவிற் பூமியின்கண் மறுநான்முறையே காக்கு மன்னனும் பிறப்பர். பின்னர்த் தேவர்களாலும் பெறற்கரிய பர மேசுரனுடைய தாமரை மலர்போன்ற விரண்டு பாதங்களை யடைதற்பொ ருட் டையந்திரிபின்றி நான்குவேதங்களையு மாராயு மந்தணரெனத் தோ ன்றி யாணவமல பரிபாகம் பிறக்க நாடோறுஞ் சிவனது பாதத்தை வண க்கஞ்செய்தற்கு நேயமுடையவருமாவர். எ-று. உம்மை-எண். (௩௯)

முற்கூறிய சிவஞானகோச மெழுந்தருளப் பண்ணுதற் காலய
முதலாயின வுண்டாக்கு முறைமை யுணர்த்துகின்றார்.

கனக மதனாற் பெட்ட கத்தைக் கற்போ டமைத்த கலக்கமணி
புனைத வெள்ளி செம்பாலும் புரிக வேறும் பொருட்கிசைய
வினைக ஞான வாலயநூல் வழிபாற் சில்பா தியின் மகிழ்வாற்
றனையோப் பரிய வரிய ரிருக்கும் பீட மதனுட் சமைத்தவரோ.

* வட்டிகைப்பலகை-சித்திரப்பலகை.

எ-து. அந்த ஞானகோச மெழுந்தருளப் பண்ணுதற்குச் சிலைமுதலியவற்றா லாலயத்தை விதிவழியுள்ள மகிழ்வோடுசெய் தந்த வாலயத்துளாகிய தனக்குச்சரியில்லாத சிங்காசன மாகுமொரு பீடத்தினைச் செய்வித்து அதன்மேற் புத்தக மெழுந்தருளப்பண்ணும் பெட்டகத்தைப் பொன்னினாற்செய்து நவரத்னமிட் டிழைத்தாதல், வெள்ளி, செம்பு, மற்றுமுள்ள தாதுக்களாலாதல், தத்தம் செல்வத்துக்கேற்ப விதிவழிசெய்க எ-று.

அகோர-உரை. விதிவழியாவது-மூன்றுமுழமுதல் முப்பத்துமூன்று முழ மீறாக விஸ்திராயண்டபத்தின் அகலமும் நீளமும்பதுமுழ மீறு வைத் தனக்குப்பொருந்தக் கொண்டதனைப் *பிராசாதமாதல்-மண்டபமாதல் செய்விக்க என்பது. சிங்காதன மென்பதனுட் செங்கல் மாமுதலிய வைமமையும். சிங்காதன மேழங்குலந் தொடங்கி இவ்விரண்டுங் குலமாக வேற்றி யேற்றி முப்பத்திரண் டங்குலமீறாக †ஆயாமம் பொருந்தக்கொண்டு சதுரச்சிரமாய் நாசிமாதற் பொருத்தம் வாய்க்க அவ்விதிவழி செய்க. பெட்டகத்தமைத்தற்கு மா, பலா, மகிழ், அத்தி, முருக்கு, இவற்றினுளியன்ற தொன்றை மூவிரற் கனப்பலகையாக்கி முப்பத்தாறங்குல வகலமு மதின் மும்மடங்கு நீளமு மமைத்துக்கொத்த வுயரமுங்கொண்டு பெட்டியாகப்பண்ணி யதினொரு பக்கத்திலே கதவுந் தாழு மிட்டிசைவிசி விருப்புப்பாளைப்பட்டைப் பன்னிரண்டங்குல வுயரத்தில் காலுங்காலமைத்துப் பெட்டியிற்பிடிப் பைப்படுத்தல். தாம்வழியென்பது புத்தகஸ்தானமாக முற்றுங் கூட்டுக. (கஎ)

இதுவுமது.

அணியார் கனகப் பெட்டகத்தா றரியா தனத்தின் மிசையமைத்த
பணியா பரணன் பரமொழியைப் பதிக்க வதனுட் பாங்குறவே
தணியாக் காதலுடன்பூசை சமைத்த விதியிற் றவழுதே
யுணர்வு முணர்ந்த வுயர்ந்தோர்க்கு முவகை யுறவே யுதவுகவே.

எ-து. முன்னர்க் கூறிய சிங்காதனத்தின்மே லழகுநிறைந்த பொன்முதலிய வற்றாற் செய்யப்பட்ட பெட்டகத்தினைவைத் ததனுள்ளே பாம்பினைப் பூணாக வணிந்த பரமேசுர னருளிச்செய்த சிவாகமத் திருமுறையை யெழுந்தருளப் பண்ணி யன்பா லன்புடன் விதிமுறை தப்பாமற் பூசைசெய்து கற்றுணர்ந்த பெரியோர்க்கு முள்ள மகிழ்ச்சியோ டுண்டியைக் கொடுக்க. எ-று.

உயர்ந்தோர்க்கு மென்ற வும்மையா லிழிந்தோர்க்கு மென்பது மமையும். அமைக்க-பதிக்க வென்பன முற்றெச்சம். (கஅ)

இதுவுமது

என்று மியற்றி யிடையாக மிக நித்திய மிருபோதும்
பொன்று முடல மெனவுணர்ந்து பொருளி னரிய பொருளதனை

* பிராசாதம்,-கோயில். † ஆயாமம்,-உயரம்.

யொன்றக் கருது முளமுடையா ருய்ய வவைய மொப்பிலுனை
நின்று நிலைமை யுடையோர்பா னெறியை யறிய நிகழ்த்திடவே.

எ-து. யாக்கை நிலையுத லின்மையா லழியுமென்றறிந் திந்த யாக்கை யிருக்கையிற்றானே யொப்பின்றி யொருவராலும் பெறற்கரிய சிவமாகிய பொருளை யடையக்கருது முள்ளமுடையோ ருலகமெல்லாம் பிழைக்கும்பொருட் டந்த ஞானவாலயத்தி லிருக்குஞ் சிவஞான கோசத்துக்கென்றும் பூசை நடத்துதற்குஞ் சிவாகமங்களை யெடுத்ததனிற் கூறு முத்திமார்க்கங்களை யாராய்தற்கு மந்தமார்க்கங்களை யனுட்டித்தற்கு நிகரில்லாத வசனத்தின் வழி நின்று நிலைபெறுந்தன்மை யுடையோர்பாற் றனராசியும் பூமியுங் கொடுக்க. எ-று.

ஈண்டுக்கருது முளமுடையா ரென்பதனை யெழுவாயாக்கிப் பொருளுரைக்க. யாகமெனினும் பூசையெனினு மொக்கும். (௪௨)

சிவாகமங்களினது சீர்ணோத்தாரண விதியுணர்த்துகின்றார்.

பழகிப் பழுது பலவிரவிற் பரமர் திருவாய் மொழியிதழும்
வழுவற் றெழுத வல்லாரால் வரைவித் தெழுதி மையிலையு
மழகுற் றதனை யருச்சிக்க வாசான் பழைய வதுதன்னை
யழலிற் புரிக வாகுதியை யானெய் யுடனே யமலனுக்கே.

எ-து. ஆசிரியர் தம்பிரானார் திருவாக்கினால் அருளிச்செய்த சிவாமத் திருமுறைபழகி எடுகள் பலவு முரிதனெரிதலெழுத்துத் தெரியாமை முதலிய குற்றங்கள் பொருந்திற் பிழைபற எழுதவல்லாரால் எழுதுவித்து மைக்காப்புஞ் சாத்தி அழகமைந்த வத்திருமுறையை அருச்சனைசெய்யக் கடவன், பின்பு பழகிப்போன திருமுறையை நின்மலனாகிய சிவனுக்குப் பசுவினெய்யிற் றோய்த்துச் சிவாக்கினியி லோமஞ்செய்க. எ-று.

மையெழுதல்-இடுதற் பொருண்மேலது. (௪௩)

மேலதற்கு ஞானவாலய முதலாக விங்ஙனங் கூறியவற்றைச்
செய்தார் பெறும்பயன் உணர்த்துகின்றார்.

இந்த விதியி லியற்றி னர்கண் மூவேழ் சுற்றந்
தொடுமிறைவ
னந்த வுலக மடைந்தட்ட குணந்தொ டமர்வ
ரவ்விடத்துஞ்
சிந்தைக் கரிய சிவனடியைத் திரிந்தே யிருப்பர்
சிவமாவர்
வந்து பிறப்பர் போகத்தின் மகிழ்ச்சி யாங்கே
வைத்தாரே.

எ-து. இங்ஙனங் கூறியவாறு சிவஞானத்துக் காலயமுதலியவற்றைச் செய்தார் இருபத்தொரு வர்க்கத்தவரோடு சிவலோகத்தருகிய சிவ

லோகத்தை யடைந்து முழுதுணர் ஞானமுதலிய வெண்குணங்களோடுங் கூடியிருப்பர். அவ்விடத்துஞ் சிறந்த போகங்களி லழுந்தாமே மனத்துக்கெட்டாத சிவனது திருவடியி னிட்டைபுரிந் திருப்பார். மகாசங்காரகாலத் தே பரமமான முத்தியையடைவர், அஃதன்றி யாண்டுச் சிறந்த போகங்களில் விருப்பத்தை யுற்றோ, மீண்டும் பூமியின்கண் வந்து பிறப்பர். எ-று.

அங்ஙனம் பூமியின்கண்வந்து பிறந்தாரடையும் பல
மிதென் றுணர்த்துகின்றார்.

போக முடிவிற் புவிதன்னிற் பிறந்து புரந்து புவியெல்லா
மோக மறவே மறைநான்கு முறையி னுணர்ந்து முனிந்துடல
மேக னிறைவ னிணையடியை யிரண்டற் றெளிரு மெழின்ஞான
யோக மடைந்து சிவமாவ ருண மகிழ்ந்து மொழிந்திடவே.

எ-து. சிவலோகத்தி லிருக்குநாளது போகத்தை விரும்பினோர், அப்போகம் புசித்துத் தொலைந்த வளவிற் பூமியின்க ணரையனாய்த்தோன்றி யுலகமுழுதுங் காக்குந் தலைமைபெய்திப் பின்னர் ஐயந்திரிபற நாலுவேதங்களையும் உள்ளபடியே யாராய்ந்து சரீரமும் பொருளல்லவென்று துறந்து தனிமுதலாய் நிற்கும் பரமேசுரன் திருவடியிணையை வேறறவிளங்கு மழகினையுடைய ஞானயோகத்தைப் பொருந்தி மலமாயாகன்மங்களெல்லாங்கெடும்படி சிவத்தோடு கலப்பர். எ-று.

ஞானம். எ-து. சிவஞானம். அதனைக்கலத்தல், ஞானயோகம். இரண்டற் றெளிருமெழிலென்பதனை ஞானத்துக் கடையாக்கிப் பொருளுரைக்க. திருவடியே ஞானமாதலாற் றிருவடியை யிரண்டற்றெளிரு ஞானமென்றார். உடலுமென்ற உம்மையாற் செல்வமு முனிந்தெனக் கொள்க.

இங்ஙனம் ஞானவாவஞ் செய்யும் விதிகூறிமேற் சிவாச்சிரமஞ்
செய்யும் விதியுமுணர்த்துகின்றார்.

அறைந்தா மமல னருண்மொழியை யறைய முறையு
மதன்விதமுஞ்
சிறந்த வெல்லைச் சிவாச்சிரமஞ் செய்யு முறையுஞ்
செப்பிலவா
நிறைந்த புகழு நீங்காத போக வியமு
நிலவாழ்வை
மறந்து பிறவா வரந்தானுங் கற்பார் தமக்கும்
வாய்ப்பதற்கே.

எ-து. நின்மலனாகிய சிவனருளிச்செய்த சிவாகமத்தை மாணாக்கர்க்கு உபதேசிக்கு மியல்பினையுடைய சிவஞான தானத்தையு மதன்விதத்தையும் அந்தவியலைக் கற்போர்க்கு உலகமெல்லா நிறைந்து நிற்குங் கீர்த்தியும் ஒப்பில்லாத போகபேதங்களும் பூமியில்வாழுஞ்செயலை அவமதித்து

நினையா தொழிதலைப்பெற் றொருஞான்றும் பிறவாத முத்தியும் உண்டாகும் பொருட்டுச் சொன்னோம். மேற்சிறந்த வெல்லையினையுடைய சிவாச்சிர மஞ் செய்யும் விதியையும் உனக்குச் சொல்வோம். எ-று.

இதனுளிரண் டெழுவாயும் இரண்டு பயனிலையுங் கூட்டுக. கற்பார் தமக்கு மென்றவும்மையாற் கேட்பார்க்குமெனக் கொள்ளக் கிடந்தது.

மேலதனை விரித்துணர்த்துகின்றார்.

சிறக்கச் செய்க திருவெல்லை செறியப் புடையே
திருமதிலும்
புறத்தே யெழிலார் பொழிலதனைப் புரிசை யதனைப்
புடையுடைய
நிறைந்த மலர்ப்பூம் பொழிற்புறத்து நிறைநீர்த் தடங்க
ளதன்புடையே
பிறக்க லனைய கோபுரத்தைப் பிரியாய் புரிசை
பெறுத்துகவே.

எ-று. அழகிய வெல்லையின்க ணுவே சிவாச்சிரமஞ் செய்தற் கெல்லையை நியமித்ததனைச்சூழ ஐந்துமுழவுயரத்தில் ஒருதிருமதிலும் அதனைச் சூழப் புறத்தெல்லையிலே அழகுநிறைந்த பூந்தோப்பினையு மதன்புறத்திலே நீரானிறைந்த பொய்கைகளையு மதைச்சூழ மலைபோன்ற கோபுரத்தைவிட்டு நீங்காத திருமதிலையுஞ் சிறக்கும்படி செய்க. எ-று. (சுஎ)

பிறங்கல் வலிந்து நின்றது.

இதுவுமது.

உன்றத்த புரிசை யுண்ணுளா மொப்பி லமல
னுறைத்தவுறா
தரித்தும் விரிந்துந் தக்கார்க்குந் தாழா நிலைமை
தலைமையவ
ரிருக்குங் கழக மண்டபமு மியற்றி யிடுக
வெழிலுறவே
யரிக்கு மரிக்கு மயன்றனக்கு மரியா னடியே
யடைவாரே.

எ-று. மாலும் பிறந்திறக்கும் பிரமனும் தேடுதற்கரிய சிவனது ஸ்ரீபாதத்தை அடையக் கருதுவார் முன்னர்க்கூறிய முதலாவரணத்துக்கு நடுவாக நியமித்த வெல்லையிலே திருமடத்தினை மூன்று நிலமாகவெடுத் ததன்மேலே நிகரில்லாத நின்மலனாகிய சிவனருளிச்செய்த சிவாகமங்க ளைத் தம்முளாத்தின்கட் * டாரணைபண்ணியு மவற்றின் பொருளைத் தக்

* தாரணை - தரித்தல்.

சார்ந்து விரித்துக்கூறிய மேலாய நிலைமையையுடைய பெரியோர் எழுந்தருளியிருக்குங் கல்வி பயில்கின்ற கழகமண்டபத்தையும் அழகுபெறச் செய்க. எ-று.

கழகமண்டபமு மென்ற வும்மையால், முதனில மிரண்டாநில மூன்றாநிலங்களிலே குகைகள், செபம், தியானஞ்செய்யுந் தலங்களுஞ் செய்வித்தல் கொள்க. (௧௮)

இதுவுமது.

அருந்து மிதாம் பதார்த்தம் படைக்க வமலற்
காலயத்தைக்
குரார்க்க பேத மனைத்தினையுங் குறைதீர்த்தே குறையா
மதிகொடுக்கும்
பதத்தைப் பகர்ந்த பரமனுக்குப் பாச வினைக்கும்
பகைவனுக்கு
நாதத்தைக் கடந்த நம்பனுக்கு நாடற் கரிய
நாதனுக்கே.

எ-து. முன்னர்க்கூறிய கல்வி பயில்கின்ற கழகத்துக்குமேலான ஐந்தாவது நிலத்திலே யான்மாக்கள் பாசவினைக்குப் பகைவனுமாய் நாததத்துவங்கடந்தவனுமா யாவராலுங் காணொணாத கர்த்தாவுமாய் கல்லாலின்கீழ் எழுந்தருளியிருந்து தேவர் இருடிகளுக் கெல்லாம் குரார்க்க முதலிய குற்றங்களை நீக்கி நிறைந்த ஞானத்தையதவும் வேதாகமங்களை உபதேசித்த தக்ஷிணாமூர்த்தியாகிய சிவனுக் காலயமாகச் செய்க. எ-று.

பாசவினைக்கு மென்றவும்மையால் ஆணவத்துக்கு மென்பதூஉந் தழீஇயின்றது. நாதம் குறுகும்வழி குறுகியது. (௧௯)

இங்ஙனங்கூறிய சொர்க்கிரமத்தைச் சூழ * வபிமுகங்களாப்
பாகசாலை முதலிய வெட்டினையும் † விலோமமாக் கட்டுமுறை
உணர்த்துகின்றார்.

அங்கி முதற்றென் றிசையந்தத் தடுகை மனைசத்
திரசாலை
பொங்கு கழனிப் புரிசாலை பூணும் பணியும்
பேறுமிடந்
சங்கை தனிக்குங் கொட்டாரஞ் சமைக்க குடநீர்
சமித்துறைவு
லிங்கு மேவண்டிப் பொருணிதி மேவுமொரு
மெய்யிடமும்.

* வபிமுகம்-நேர்முகம்.
† விலோமம்-முறைபிறழ்தல், அசிராவது, அப்பிரதக்ஷணம்.

எ-து. அக்கினி திசைமுதற் றென்றிசை யீறுகக்கொண்டு அக்கினி திசையிலே திருமடைப்பள்ளியுங், கிழக்கே சத்திரசாலையும், ஈசானதிசையிலே சிவபூசையு மக்கினி காரியமுஞ் செய்யும் யாகசாலையும், வடக்கே திருவாபரணமுதலியன சேமிக்கும் பொற்பண்டாரமும், வாயு திசையிலே எண்ணைக்கடந்த பெரிய நெற்சேருக்கு மேற்கே திருமஞ்சனம் வைக்கு முறையுளும், நிருதி திசையிலே சமித்துத் தர்ப்பைப்புல்லு விறகு ஆயுதங்கள் வைக்கு முறையுளும், தெற்கில் இம்மடத்துக்கு வேண்டு மாதனங், கட்டில், பாதுகை முதலியவைகளிருத்தற் கிடமும், அதிதிகள், பரிசாரகரிருத்தற்கிடமும், செய்க. எ-று.

உறையுள் என்பதனை, குடநீரொன்பதற்கு மிடமெனக்கூட்டுக. எய்திடமென்பதனை வேண்டும் பொருள்வைத்தற் கிடமுமெனக் கூட்டுக. எய்திடமென்பதனை வேண்டும்பொருள் வைத்தற் கிடமுமெனக் கூட்டுக, உம்மையெண். சமைக்கவென்றும் வியங்கோள் வினைமுற்று, நடுநிலைந் திபமாயனைத்திற்கும் பயனிலையாயிற்று. (எ௰)

இவ்வண்ண மியற்றிய மடத்தின்கண் தக்ஷிணாமூர்த்தத்தைத் தாபிக்குந் திறமுணர்த்துகின்றார்.

விதிதான் முறையே யதிவாத வினையு மற்றை
வினையனைத்தும்
பதியாம் பரமன் றனக்கிசையப் பண்ணி யிடுக
பரிவுடனே
நிதியுங் கொடுக்க நிலனுடனே நிகழ வென்று
நிறைபூசை
துதியுஞ் செய்க தோன்றுத துணையைப் பணிக
தாளறவே.

எ-து. தக்ஷிணாமூர்த்தத்தைச் சிலை முதலியவற்றுற் றிருமேனிகொண்டு பதியாகிய வந்தத் தக்ஷிணாமூர்த்தித் தம்பிரானுர்க் கேற்கும்படி சிவாகமங்களில் விதித்த வண்ணம் திவாதகன்மமு மற்றுமுள்ள பிரதிட்டா கன்மங்களும் பத்தியினுற் செய்து ஐந்தாநிலத்திற் றபித்து எந்தக்காலத்திலு மகாபூசை நடக்கும்வண்ணம் விளைநிலங்களும், பொன்முதலிய நிதிகளும் கொடுத்துத் தங்களிடத்துண்டாகிய வாணவமுதலிய குற்றமறும்படி யாவர்க்குந் தோன்றும லவரவருள்ளத்து ணிற்குந் துணைவனைத் தோத்திரமுஞ்செய்து வணங்க. எ-று.

இசையவென்று சிறப்பித்ததனுற் சிலாபேத மல்லாதவைக ளுக்குங் கண்ணாடியி லதிவாதனஞ் செய்கவென்றுணர்க. (எக)

அந்த வாசிரியர்க்கும் மற்றுமுள்ளார்க்கு முபசரிக்குந் திறம் உணர்த்துகின்றுர்.

குரவன் றனக்கு நிதிமுதலுங் கொடுத்துக் குன்றுங் குணமொழுக்கம்

விரத முடைய வேதியர்க்கும் விழைவாற் பரமு
  மிசைவிக்க
பரம னடியா ரவர்தமக்கும் பங்கு காலர்
  பாலருடல்
விரவு நோயர் விழியிழந்தார் விருத்தர் தமக்கும்
  விருப்புறவே.

எ-று. பிரதிட்டை செய்தபலந் தனக்கெய்தும்வண்ண மவ்வாசிரியர்க்குத் தனம், துகில்முதலியவை கொடுத்து ஒருகாலுங் குறைவுபடாத குணவொழுக்கம் விரத மிவைகளை யுடைய பிராமணர்க்குஞ் சிவனடியாரான மாகேசுரர்க்கும், முடவர், சிறுபிள்ளைகள், சரீரத்திலே நோயையுடையவர்கள், குருடர், விருத்தத்தன்மையோர் இவர்க்குமன்னம் விரும்பும்படியாதரவினோடே புசிப்பிக்க. எ-று. (எஉ)

சிவபுரஞ்செய்தார் பெறும்பய னுணர்த்துகின்றார்.

செய்தார் சிறக்கச் சிவபுரத்தைச் சிற்ப வுரையிற்
  றிகழ்விதியா
லெய்தார் பிறப்பிற் சிவலோக மெய்திப் போக
  மினிதருந்தி
வெய்தாம் வினையு மாணவமும் வியா மாயை
  யொடும்விடவே
மெய்யாம் பரம வித்தையுற விமலன் கமலம்
  விரவுவரே.

எ-று. பூமியின்கண் விளங்கும் சிற்ப சாத்திரத்தின் விதியினாற் சிவபுரத்தைச் சிறக்கும் வண்ணஞ் செய்தார் மீண்டும் பூமியின்கண் பிறவாமற் சிவலோகத்தை யடைந்தினிதாய போகங்களை யருந்திப் பின் கெடாத மாயையோடு கொடிதாயகன்மமு மாணவமும்விட்டு நீங்க மேலாகிய சத்தியஞானமுண்டாக நின்மலனாகிய சிவனது சீபாத தாமரையை யடைவர். எ-று.

இச்செய்யுளிற் சிவாச்சிரமத்தைச் சிவபுரமெனக்கூறிய தென்னெனிற், சிவாச்சிரமமுஞ், சிவதலமு, மடமுந், திருக்கோயிலு மொக்குமென்பதனாலெனக் கொள்க. ஆதலின் மேல்வருஞ் சிவனகர்ப்புரி யென்றுஞ் செய்யுண் முதலிய செய்யுளெல்லாஞ் சிவாச்சிரமத்தோடு சிவத்தலங்களையுந் தழுவக் கூறுகின்ற வேற்றுமையு மாண்டாண்டு பிரித்துப்பயன் கொள்க. (எ௩)

சிவபுரஞ் செய்த தச்சன் முதலாயினோராகிய வுயர்திணையு மதற்குபகரணமாகிய வஃறிணையு மடையும் பலமுணர்த்துகின்றார்.

சிவனற் புரியைச் சென்றடைவர் சிந்தை மகிழச்
  சிவபுரிசெய்

தவதி முதலோர் தருமுதலுஞ் சாரும் பூணி
யொடுமற்றும்
புவலோகத்தின் மிசைப்புகுவர் பொருள்கொண் டேவல்
புரிந்தாருந்
தவரா வொருமைக் கருத்துறினே கணிகை யவருங்
களிப்புறவே.

எ-று. கண்டோருள்ள மகிழும் வண்ணஞ் சிவபுரியைச் செய்த சிற்பிமுதலானோருஞ், சிவபுரிசெய்தற்குபகரணமான மரஞ் சிறுசெடி முதலியனவுஞ் செங்கல், கல், முதலியன பூட்டிவருதற்கமைந்த எருதுகடாவினுடன் மற்றுமுபயோகமானவைகளு நல்ல சிவபுரத்தைச் சென்று பொருந்துவர். மனம்வேறுபடா தேவற்றொழில் செய்யவுஞ் செய்விக்கவும் பெற்றோமென்று மொருமைப்பாடுள்ள கருத்துண்டாமேயாயிற் கூலிவாங்கி யேவல் செய்தவர்களு முருத்திரகணிகைமார்களு மகிழ்ச்சி யமையப் பூலோகத்துக்கு மேலாகிய புவலோகத்திற் சென்று போகம் புசித்திருப்பர். எ-று.

தவதிமுதலோரென்பதனால், எற்று நூல் பிடிப்பார் முதலானோருமமைக. தருமுதலுமென்பதனாற் சிலையுமெனக் கொள்ளக்கிடந்தது. பூணியொடு மற்றுமென்பதனால். ஒட்டகமுதலியவுங் கொள்க. கணிகையருமென்றவும்மையாற் றேவதாசிகளுமென்பதமைக. உருத்திரகணிகை முதல் குறைந்து நின்றது. (௭௪)

அச்சிவபுரத்துட் சனனமுதலிய வடைந்தோர்
பெறும்பய னுணர்த்துகின்றார்.

சிறந்து செறிவர் சிவபுரத்தைத் தெரிதற் கரிய
சிவனகருட்
பிறந்தார் பிறழா நிலைமையினைப் பிரியா தொருமைப்
பெருமையுட
னுறைந்தா ருறையு மவர்க்கனமு முதவு வார்க
ளுறையுள்ளு
மிறந்தா ரிறக்க வெண்ணுநர்க ளென்னு மிவர்க
ளெல்லோரும்.

எ-று. அளவைகளா லளவிடற்கரிய சிவனகருட் பிறந்தவரு நின்ற நிலைதவறாத வொருமைப்பாட்டின் பெருமையுட னுறைந்தாரு மச்சிவபுரத்தி லிருப்போர்க் கன்னமு மில்லமுங் கொடுத்தாரு மத்தலத்தின் மரித்தாரு மத்தலத்திலுடல்விட வேண்டுமென்று கருதினருமாகக் கூறிய விவரெல்லாரும் யாவருக்கு மேலோராந் தலைமைபெய்திச் சிவலோகத்தை யடைவர். எ-று. (௭௫)

மேலதனைப் பணியுமவர் முதலியோர் பெறும்பயன்
உணர்த்துகின்றார்.

பணிவார் பரவிப் பரமேசன் பதிக டம்மைப்
பணிதற்கே
துணிவார் வழியிற் றுணைச்செல்வார் தொடர்ந்து கூடித்
தொழுவாரென்
றெணியா ரிவர்க ளெல்லோரு மிறைதன் புரத்தி
லிருப்பதற்கே
யணியா ரவல வினையனைத்து மறுப்பார் சமனைக்
கறுப்பாரே.

எ-று. யார்க்கு மேலாய சிவனெழுந்தருளி யிருக்குந் திருப்பதிகளைத் துதித்து வணங்குபவர், வணங்குதற்கு நியமித்தவர், வணங்கச் செல்வோர்க்கு வழியின்கட் டுணையாகச் செல்லுபவர், உடன் சென்றவருடன் கூடிப் பணியுமவரென் றெண்ணப்பட்டா ரிவரெல்லாரும் சிவலோகத்திலே யிருந்து வாழ்வதற்குரியார். அவர்களே தீவினை முழுதும் போக்குவர். அவர்களே தங்கள் பால்வருமியமனைக் கோபிப்பவர். எ-று. (௭௬)

அச்சிவத்தலங்களிற் சென்று சிவபூசை முதலாயின செய்தார்
பெறும்பயனு மதிலிருக்குந் தபோதனர்கள் சரீரத்திற்
பிணிகளை மருந்து முதலியவற்றா லொழிக்குமவர்
பெறும்பயனு முணர்த்துகின்றார்.

சிவனைப் பூசை செய்விப்பார் சிவனற் புரியைச்
சென்றடைவ
ரவனைப் பரவுந் தறிவிக்கு மாசா ரியனை
யன்பரையுந்
தவனைத் தமிக்கும் பிணிதனையுந் தணிப்பார் தாமுந்
தனித்தேமே
வெருவிப் பிணியைத் தணிப்பாரென் றிளைப்பா ரிளைப்புந்
தீர்ப்பாரும்.

எ-று. சிவனையு மவரவர் பக்குவத்துக்கேற்ட யந்தச் சிவனை யறிவிக்கு மாசிரியனையுந் சாதகர் முதலிய வன்பரையும் பூசை செய்விப்பாருந் தபோதனரை வருத்தும் பிணிகளை மருந்து முதலியவற்றா லொழிக்குபவருஞ், சிவத்தலங்களி லணங்கு நிமித்தமா யவ்விடத்தில் நோயாய்த் தனித்து விட்டோமே யிதனை யொழிப்பவரென்று வருந்து மாதராயுள்ளார் வருத்தத்தைக் கண்டு தவிப்பவருஞ், சிவலோகத்தைச் சென்று பொருந்துவர். எ-று.

பிணிதனையு மென்ற வும்மையாற் பசிகுளிர்தணிப்பாரு மென்ப தடங் கொள்க. (௭௭)

மேற்சிறப்புவிதி யுணர்த்துகின்றார்.

ஆக்கை யாலோ தனத்தாலு மருணோ யதனை
யருந்தவர்க்குப்
போக்கு விப்பா ரவர்தாமும் பொருந்திப் போகஞ்
சிவபுரியு
ளிக்கிப் பிறந்து நிலமிசையே நில்லா துடல
மெனநினைந்து
நோக்கற் கரிய பரமசிவ னுன்று ளடைவர்
நோயறவே.

எ-து. அரிய தபோதனர்க்கு எய்திய நீங்குதற்கரிய நோயைத் தம் காயத்தொழில்களினாலு மன்னத்தினாலுந் தாமேனு மொருவனைக் கொண்டேனும் போக்குவிப்பாருஞ், சிவலோகத்திற் சென்றிருந்து போகங்களை த்துய்த்து அது தொலைந்தவாறே பூமியின்கண் வந்து பிறந்து யாக்கை நிலையுதலின்மை யென்றுணர்ந்து தம்மை யநாதியே தொடர்ந்துவரு மாணவமுதலிய பிணிகணிங்கும்வண்ணம் யாவராலு நாடேதற்கரிய பரமசிவனது வலியினையுடைய சிபாதங்களை யடைவர். எ-று.

ஒதனத்தினாலுமென்ற வும்மையால், அவுடதத்தினாலு மென்பதூஉ மமைக. (எஅ)

கலிவிருத்தம்.

என்றுசிவ ஞானவித் தானமுமி சைத்தான்
குன்றவர் மடக்கொடி தனக்கருள் கொடுத்தான்
வென்றுபுல னைந்தினையும் வெய்யவினை நைய
நின்றமுனி யன்றுணர நிர்க்குண விளைந்தே.

எ-து. வெளி. (எகூ)

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

ஆருயிர் வேரான வாயவனே யாரண மோதிய
வாயவனே
சாரணர் நாடிய சற்பொருளே தனையொழிந் தின்மைய
சற்பொருளே
பூரண ளுகிப் பொருவிலியே புரமவை மாளப்
பொருவிலியே
யாரு மெனாத விடந்தினனே யருந்திய வால
விடந்தினனே.

எ-து. எவ்வுயிர்க்கு மூலமாயிருந்தவனே ஈசானமொழிந்த தற்புருடமுதலிய நான்கு திருமுகத்தாலு நான்குவேதங்களையு மோதினவனே, நித்

யார் நியமத்துச்செய்யப்படும் நல்ல ஞானந் திரிய, நான்மறையின் வேதாந்த விளக்கு முண்மைப் பொருளே, எல்லா வான்மாக்களிடத்தும் பரிபூரணமாய் வேறு பிரிவறா நிற்பவனே, நாதன், நாயகனும், விந்துவும் மாலி யென்று [illegible] பொருளாகிய விமலனுடையவனே, யாவரானு மென்று [illegible] மாதரத்துக் கடைந்தவனே, [illegible] யருளைத் தருந் திருவடியே. இ-ள். (அ௧)

கட்டளைக்கலிப்பா.

கங்கை தங்கிச் சடையிற் கதிர்ப்பிறை கங்கை போர்த்திடு
மந்தரக் கரத்தினை
யங்க முப்புரஞ் செய்தவை வாளிசெய மதிற்ற மூவரை
யங்குறுவாளியை
சிங்கத் தன்னை யுரித்திடுந் திருவினை சேனை பாகத்
தொருத்திடுந் திருவினை
யெங்கட் தன்னிறு மாசையறுத்தவேல் யம்ம வானவ
மாசை யறுத்தவே.

இ-ள். கங்கையை யலைகழிமாவண்ணஞ் சடையின்க ணொளித்தவனே, ஆன்மாக்கள் செய்த பாவத்தைப் போக்குஞ் சாமர்த்தியத்தையுடைய பஞ்சாக்கரத்தை யுடையவனே, முப்புரங்களும் பொடியாய்ப் போகச் சிரித்த விசித்திரமுடையவனே, தன்னையே யுண்மையாகக் கருதி [illegible] ளர் [illegible] லுணர்வாய் மகிழ்ந்த [illegible] கொண்டவனே, இருடிகளாயிரவர்ச் செய்த [illegible] நின்றருளியுந் திருவே, சேனை மானமாகிய உடலிலே விடத்தமுந்து வெள்ளைவேற்றைக் குக் கொடியாயிருந்தவனே, காந்திநிறமுடையாகிய விருப்பத்தைப் போக்கவே யாணவமல பாசமாகிய குற்றத்தைச் சோதித் தான்மாக்களை முத்தியடைவிப்பாயாக. இ-ள்.—அம்ம-இ-து-உரையசை. (அ௨)

கலித்துறை.

காலனை யுதைத்த காலன்றோ கமலக் கழற்பெறும்
பாலனை யருளிப் பாசம தகலப் பரிந்தோடு
மாலுக விழ்ந்தும் குரவ மூலவர்க் கருள்வாய்மைக்
கிளை துணையுந் தொழு முதலைக் கெடுவாமே.

இ-ள். எமனை யுதைத்தபடி காற்கொண்டுரைத்து அத்திருவடிகளை விரும்பி அருச்சனைசெய்யு மார்க்கண்டேயருக்கருள்புரிந் தான்மாக்கட்குப் பாச [illegible] [illegible] முதலிய [illegible] [illegible] செய்த [illegible] [illegible] டைய [illegible] இ-ள். (அ௩)

அரியய னறிதற் கரியனை யமரர்க் கமிர்தியக்
கருகிய கடுமுற் பருகிய கருணைக் கடலினைப்
பரமனை யரவக் கரையனை விரவப் பரிவானைப்
பொருகழற் புணரப் பொதிமலை முனிசொற் புகல்வாமே.

எ-று. திருமாலு நான்முகனு மறியவொண்ணாதவனும், தேவர்கட் கமிர்தங் கொடுக்கும் பொருட்டுக் கருநிறங்கொண்ட விடத்தை முன் னுண்ட வருட்கடல்போல்பவனும் யாவர்க்கு மேலாயவனும் பாம்பினை யுஞ் சங்குமணிவடத்தையுந் திருவரையி லணிபவனும் யாவரேனுந் தன் னையடைந்த போதவர்க்கன்பு செய்பவனுமான சிவனது ஞ்சையுள்ள வீரக் கழலினை யணிந்த சேபாதங்களை யடைதற்குப் பொதியமலையின் கண்வா ழு மகத்தியமுனிவன் விளக்கிய தமிழ்மொழியை யாம் துதிப்பாம். எ-று.

இரண்டாவது

சிவஞானதானவியல் முற்றிற்று.

மூன்றாவது

ஐவகையாகவியல்.

இவ்வோத்தென்னுதலித் தோவெனின் ஐவகை யாகத்தின் பகுதியையுணர் த்துறுதலிற்று. இங்ஙனஞ் சிவஞானதான வியலைக் கூறியதன் பின்னர் இவ்வியலைக் கூறியதென்கெனின் கரும யாக முதலிய ஐவகையினும் ஞானயாகமே சிறப்புடைத்தென்று உணர்த்தமையா லதன்பின்னர் வைக்கப் பட்டதென்க.

இத்தலைச் செய்யுளென்னுதலித்தோ வெனின் ஐவகையாகத்தைத் தொகுத்து உணர்த்துறுதலிற்று.

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

கரும மென்று தவமென்று கற்பாற் பயின்மந் திரமென்று
பரிவால் வருபா வனையென்று பரம ஞான மகமென்று
தெரியு மகமோ ரைந்தினையுஞ் சிறந்த விவற்றின் பகுதியையும்
பரம போதர்க் கியைபுடனே பரிவான் முனிவ பகர்வாமே.

எ-று. முனிவனே கன்மயாகமென்றுந் தபோயாகமென்று முப தேசிக்கிற மந்திரத்திறம் பயில்கின்ற செபயாகமென்று மாதரவிருள்ள

ருங் கிரியாபாதமென்று மேலான ஞானபாதமென்று மிப்படியாராயு மைவகையாகத் திலையு மிவற்றின் சிறப்புடைய பலத்திலையு மேலான சிவயோகிகள் கேட்போம் நின்மேல் வைத்தவன்பினால் யாம் சொல்கின்றோ மதனைக் கேட்பாயாக எ-று. (௧)

மேற்றொகுத்த ஐவகையாகத்திலுட் கருமயாக முதலிய
மூன்றனையும் விரித்துணர்த்துகின்றார்.

செய்து சிறக்கச் சிவபூசை செந்தீ வளர்க்கை முதல்கரும
மைய வுடலம் விரதத்தை நவிற்ற லாதி தவஞ்செபமும்
மையப் பயிற்றல் பிறர்செவியிற் படாது பயிற்றன் மந்திரத்தை
யைய வகல மனத்தாலும் வகுக்கை யெனமு வகைத்தாமே.

எ-து. கன்மயாகமாவது நூல்விதியாற் பூசாங்கமாகப் புனன்மூழ்கிச் சிறப்புடன் சிவார்ச்சனைபண்ணி யக்கினிகாரிய முதலியன செய்தல், தவயாகமாவது உடல் வாடச்சாந்திராயண முதலிய விரதங்களை யனுட்டித்தல், செபயாகமாவது மந்திரங்களைப் பிறர்செவிக்குக் கேட்கவுச்சரித்தலும் பிறர்செவிக்குக் கேளாமல் மென்ன வுச்சரித்தலு மயக்கமொழியும்படி மானதமாக வுச்சரித்தலுமென மூவகையினையுடைத்தாம். எ-று.

மந்திரயாகமெனினுஞ், செபயாகமெனினு மிழுக்கா. (௨)

இங்ஙனங் கூறிய செபயாகஞ் செய்யு முறையு மவற்றின் பலன்
மிகுதிக்குறைவு மூன்று செய்யுளா லுணர்த்துகின்றார்.

செறிந்து வடந்தர்ச் சனிமீதே செபிக்க வொலியைச்
சேட்டையிறாற்
செறிந்து வடமத் திமைதன்னிற் செபிக்க மந்தஞ்
சேட்டையிறாற்
செறிந்து வடந்தை யநாமிகையிற் செபிக்க மனத்தைச்
சேட்டையிறாற்
குறிப்பிற் குறைந்த பலந்த மதனி லொலியுங்
குறைந்தபலம்.

எ-து. பிறர்க்குக் கேட்க வுச்சரிக்கு மந்திரத்தை யொலியாகச் செபிக்குங்காற் செபவடத்தைத் தர்ச்சனிமேல்வைத்துப் பெருவிரலாற்றள்ளிச் செபஞ்செய்க. பிறர்க்குக் கேளாமற் றனக்குக் கேட்க வுச்சரிக்கு மந்திரத்தை மந்தவொலியாகச் செபிக்குங்காற் செபவடத்தை மத்திமை விரலின்கட் சேர்த்துப் பெருவிரலாற் றள்ளிச் செபஞ்செய்க. செவிப்புலனாகாதுச் சரிக்கு மந்திரத்தை மானதமாகச் செபிக்குங்காற் செபவடத்தை யநாமிகையின்கட் சேர்த்துப் பெருவிரலாற்றள்ளிச் செபஞ்செய்க. ஆராயுங்கான் மானதமாகவுச்சரிப்பதைப் பற்ற மந்தமாகவுச்சரிப்பது தாழ்ந்த பலமதனைப்பற்ற வொலியாகவுச்சரிப்பது குறைந்தபலம். எ-று. (௩)

கண்டி விசிட்டங் குசைக்கிரந்தி கனிட்டங் கமல மதிற்கனிட்டம்
புண்டரீக மணியதனிற் படிக மணிபுத் திரதீபி
யுண்டைச் சங்க மிறைவிரலு முணரி லொன்றுக் கொன்றானம்
விண்டார் போக விருப்பங்கை மேலே மறிக்க மாலையெல்லாம்.

எ-து. செபமாலை களவற்றினு முருத்திராக்கமே சிறப்புடைத்து. அதற்குத் தர்ப்பையைப் பவித்திரமுடிச்சாக முடிந்தமாலை கீழாம். அதற்குத் தாமரை மணிவடந் தாழ்ந்த பலம். அதற்குப் படிகக் கல்லினாற் கடைந்த மணி தாழ்ந்த பலம். புத்திரதீபிவடமுங் கடைந்துருட்டிய சங்குமணிவடமுமிறையும் விரலுமாராயி னொன்றுக்கொன்று பலங்குறையும். போகத்தின்கண் விருப்புநீங்கிய துறவிகள் கண்டிமாலைமுதன்மாலைகளெல்லாங் கையினான் மேனோக்கித் தள்ளிச் செபிக்க. எ-று. (௪)

இயங்கிற் பிராண னிடைநாடி யிருமூன் றெழுந்து மியம்பிடுக
நயந்தார் போக மதுகயந்தார் வலது நாடி தனினவில்க
வியங்கிற் பிராணன் சுழுனைவழி யிரண்டு மடைவா ரியம்பிடுக
முயங்க வினையார் முலையிணையை வலது நாடி முனைந்தெனினே.

எ-து. போகத்தை யடைய விரும்பினார் பிராணவாயுவானதிடை யென்னு நாடியிலே நடக்கிற் பிரணவத்தோடு கூடிய மூலமந்திரமான ஆறெழுத்தையு முச்சரிக்கக் கடவர். அதனை வெறுத்தார் பிங்கலை நாடியின்கட் பிராணவாயுவியங்கி லாறெழுத்தையு முச்சரிக்கக்கடவர். புத்தி முத்தி யிரண்டினையும் விரும்பினார் சுழுமுனை நாடியில் பிராணவாயுவானதியங்கிலந்த வாறெழுத்து முச்சரிக்கக்கடவர். பிராணவாயு பிங்கலையில் தோன்றியியங்குகிற காலத்தில் வினையாராகிய மடவாரது முலைத்துணையினையும் புணர்க்கடவர். எ - று. சுழுனை யென்பது வடசொற் சிதைவு.

மாதரைக்கூடும் விதி யீண்டுக் கூறியது மற்றொன்று விரித்தலென்றுங் குற்றமாமோவெனின் ஒப்பின் முடித்தலென்னுந் தந்திரவுத்தியாற் கூறுவதனாற் குற்றமின்மை தெளிக. (௫)

பற்றிப் பரமன் றிருவுருவைப் பரிவா லொருமைப் படவுள்ள
மற்றோர் பொருளின் மனம்பற்ற வண்ணந் திண்ண முறமயக்க
மற்றே தொடர்ந்த விச்சின்ன மடையா வறிவு பாவனைநீ
டெற்றே யொழுகு மிறைவன்பா லற்றே யஃதென் றென்றுகவே.

மேனிறுத்த முறையானே தியானயாகஞ் செய்யுமுறை
யுணர்த்துகின்றார்.

எ-ற. தியானயாகம் மனம் வேறொரு விடயங்களினும் பொருந்தா வண்ணந் தாரணையினிறுத்தியஞ் ஞானவிகற்பமற்று உள்ளம் சதாசிவமுதலிய விக்கிரகங்களிலொன்றை யன்பினால் நினைந்து அத்தியானத்தி விடை

விடாது கலந்து நிற்கும். அவ்வேதத்தன்மைத் தெளிவே ஆன்மசித்தி யடைய தொழுகுமத்தன்மைத்தெளிவு மாகும். எ-று. (௬)

வெளிப்பட்ட முறையாலே ஞானயோகத்தின் சிற முணர்த்துகின்றார்.

ஒப்பில் வாசகர் தமையுணர்த்து முறையைப் போதக லொருவிடத்தால்
செப்பும் பொருளின் திரிபறத் தெளிவதை பிறர்தெளிவிக்கை
தப்பா ததனை மனத்தடக்கி ... பெனவுந் தானைத்தாம்
வைப்பா மருந்தா மருந்தாகித் திகழ்ந்த ஞான மகவிலையே.

எ-று. இணையில்லாத சிவாகமங்களை வேதா கமங்களைக் கொள்கையும் உரைத் தாசிரியருதவும் பிறரை போதிக்கவு மவற்றிற் சொல்லும் பொருளையைத் திரிபறத்தான் தெளிதலும் பிறரைத்தெளிவித்தலும் அந்தப்பொருளை யாதோரு மறவாது மனத்திற்கட்டடிக்கைபென வைத்துவிதமாம். இதுவே பக்குவான்மாக்களுக்கு வைப்புமாய், அபக்குவா லருந்தவொண்ணுத மருந்துமாய் நின்றநிலையைபெற்ற ஞானயோகத் தொழிலாவது எ-று.

உதாரணம்.

'கற்றலிற்கேட்டலுடையார் பெரியார் கழக்கமையாக் கொழுகோற்று' எனவும், 'கல்லாதாரிறண்டத்திரியாரின்' எனவும், 'கல்லாதொன்றி னில்லாகிச்சம் சொல்லாதாரோ டல்லோரை' எனவும், கூறியருளிய திருக்களைப்பாறு முணர்க. அவ்வியல்பிலே பெ சிறப்பாகக் கூறவேண்டிற்று.

ஞானயோகத்தின் சொன்றக்கொன்று சிறப்புடைத்தென்பதூஉ மடையும்பல மின்னதைந்தென்பதூஉ முணர்த்துகின்றார்.

அறைந்த சரியை யாதுமுதல் யோகமொன்றுக் கொன்றுயர்ந்து
சிறந்த பலமும் போகமுஞ் சிக்கிற செய்த பயனெல்லா
மறைந்து நீங்க வினையாப்பதை வாத முருவ மெனவடிவ
மிறந்துமப் பிறந்த மிவையதே பிறந்தை யென்று பிறைவாயைத்தும்.

எ-று. முற்கூறிய சரியையாதலாகிய நூலையோகமொன்றுக்கொன்று மேன்மையுடையதாகும். அவ்வேதத்தெளிவின், சரியையாதற்குப் போகமிருக்கமயோகத்துக்குச் சித்திபயறேறும் சித்திமுதலவ மந்திரயோகத்துக்குச் சோதியைக் கண்டு ... சித்தியும் நியமயோகத்துக்குச் சிவனுரு நிருவயிலேபோல தெய்வுருவுண்டாதலும் ஞானயோகத்துக்கு மனமாணக்கமொட்டி யிவையாகிக் ... பேர்நிருக்கையுமெனக் கூறிய வினைத்து சொன்றக்கொன்றுசிற பயன்களாம். எ-று.

அவ்விருக்கன வெளிப் ... சரியையாதுமைப் பற்றித் தயோகவல் பதிச்சைக்கதிகம். அதனைப்பற்றி ... பதியைபடைக்கதிகம். அதனைப்பற்றத் தியானயோக ... ஞானயோகமகவில்லாத பலத்தைக்கொடுக்கும், ஞானயோகம் சித்தியுடைத்தது. (௮)

மேலிருந்தறுதையானோ பரமபோகர் நிலை
யுணர்த்துகின்றார்.

அந்தி யானை முதலாய வவல பேத
மனைத்தினையுங்
குந்திப் பிறக்குந் தொழிற்கினைத்துந் தோன்றுந் துணைவ
னடித்தாமரைக்கும்
விஞ்சைக் குகையுள் வீற்றிருப்பர் பரம போத
விரதியர்மெய்த்
தெஞ்சத் திவளை நினைப்பாரை மிகுந்த வினையு
நீங்கிடுமே.

எ-து. காமக்குரோத முதலிய துக்கபேதங்களனைத்தினுக்கு மடங்கி யிறந்து பிறக்குந் தொழிலுக்கு வருந்தியவை நீங்கும் வண்ணம், அபக்குவர்க்குத் தோன்றுந் துணைவனுள் மேவாத திருவடியிலே நிலைபெறுதற்குக் காரணமான ஞானமாகிய குகையில் வீற்றிருப்பர், மேலாய யோகநிலைபெற்ற தபோதனர். இவர் திருமேனியை யுள்ளத்தினினைக்க வினைப்பகையைத்தொடர்ந்த கன்மங்களும் விட்டு நீங்கும். எ-று.

வினையுமென்ற வும்மையானே மாயை முதலாயினவுங் கொள்க, இதனைச் 'செடிகொ ணோயின்னடையார் திறம்பார் வருநிலையும் திருவாஞ்சியத்தடிகள் பாதமடைந்தா ரடைந்தா ரடியார்களே,' என்னுந் தேவாரத்தானு முணர்க.

மேலவரை வழிபாடு செய்யின் வரும் பல
னுணர்த்துகின்றார்.

புரிந்தார் பரம ஞானிதனைப் பூசை நசையாற் புகழுறவே
பிரிந்தா ருடலைப் பிரியாதே பெருமா னுலகம் பெற்றிருப்பர்
நிரந்த கற்ப சதநியுத நிகழ வுதன்பி னெடுமால்வாழ்
பரந்த வுலக மதுபற்றி யிருப்பர் விருப்பாற் பாங்குறவே.

எ-து. அன்பினால் மேலான ஞானிதனை யருச்சனை செய்தார் பூமியின்கட் டமக்குச் சேர்த்தி நிலைபெறவுணர்ந்தன்னிய வுடம்பினை நீங்கிச் சிவலோகத்தினை யடைந்ததனை விட்டு நீங்காமற் கோடி கற்பஞ் செல்லுமளவு முறைவர், அன்பைப் போகம் துய்த்துத் தொலைந்த வாறே நாரணன் வாழும் விரிந்தவுலகின்கணடைந்தவ்விடத்திலே யக்கடவுள் சமீபமாக வாழ்வர். எ-று. (௰)

இதுவுமது.

உறைந்தே பொழிந்த வுலகத்து மொங்கும் போக விதமுண்டு
பிறந்தே புவியிற் பிறழாதே பெரியோ ரடியைப் பேறுந்தருந்

சிறந்தேயவனுஞ் சிவஞான யோகந் தெருட்டத் தெருண்டுடனு
மிறந்தே யிலையி லிறைவனுட னிரண்டற் றிருப்ப னின்புறவே.

எ-து. அப்பனம், நானுலகத்திற் போகம்புசித்துத் தொலைந்த வாறே யதனையல்லாத பிரமலோக மிந்திரலோகங் கந்தருவலோக மியக்க லோக மிவற்றிறு மடைவே வதிந்திருந்து ஆண்டாண்டுள்ள போகபோகங்களைத் துய்த்துத் தொலைந்தவாறே பூமியின்கணுத்தமசாதியிற் றோன்றி முன்விட்ட குறையினாலே யுள்ளம் வேறுபடாமற் பெரிய ஞானாசிரியன் திருவடியை யடைந்து வழிபாடுசெய்துள்ளவா றந்த வாசிரியனுந் தன்னுள்ளமகிழ்ந்து சிவஞானயோகத்தை யறிவிக்கத் தாமறிந்து ஞானநிட்டையை யடைந்து பின்பத் தேகத்தைவிட்டு நீங்கினவாறே தனக்கு நிகரில்லாத சிவனுடன் வேறறக்கலந்து சிவானந்தானுபவ மனுபவித்திருப்பர். எ-று

ஞானநிட்டையை யுடையார்கள் விடயங்களி லொழுகினு
மவற்றி லழுந்தாரென் றன்னோர்
சிறப்புணர்த்துகின்றார்.

அமல னுருவ மறிந்தார்கள் விடய பேதத் தடைந்தாலுங்
கமலந் தமரு நீர்போலக் கலப்ப தில்லைக் கருதுங்காற்
றமலத் தினையுந் துடைப்பார்கள் சமைக்க பூசை யவர்தமக்கே
விமல னவனை விடலின்றிச் செய்தார் சிறப்பை விரும்புவனே.

எ-து. நின்மலனான சிவனது சுபாவ சொரூபத்தை யுணர்ந்த ஞானிகள் விடயவிதத்தைப் பொருந்தினாரேனு மதனை யாராயு மிடத்த வர்கள் தாமரையிலையிற் றங்கிய நீரதிற் றோய்வின்றி நின்றாற்போல, அந்த விடயங்களி லழுந்தார்கள், தமது ஆணவமல முதலியவற்றையும் போக்குவர். ஆதலா லந்தஞானிகளுக்கே பூசைசெய்யக்கடவர். அஃதெக்காரணத்தாலெனின், மலரகிதனான சிவனந்தச் சிவஞானிகளைவிட்டு நீங்காதவர்களிடமாக நின்று செய்தார் செய்த பூசைகளைத் தானே விரும்பி யேற்றுக்கொள்ளுதலால். எ-று.

அடைந்தாலு மென்ற வும்மையடையாமையை விளக்குகின்றதாகலின்-எதிர்மறை. (௰௨)

பணியறிந்தவாற் சிவஞானிகளிடத்து வினையேனுமைக்குத்
தீட்டாந்தமு மவரைப் புகழ்த லிகழ்தல் செய்தா
ரடையும் பலனு முணர்த்துகின்றார்.

மருந்தைச் சிறந்த மந்திரத்தை வல்லார் விடத்தை மாந்திடினும்
வருந்தார் தமது செயன்மாலை வாதன் பொருளில் வழியுணர்ந்தார்
பொருந்தார் பாவ புண்ணியங்கள் புரிந்தே யிவரைப் புகழ்ந்தாரும்
பிரிந்தே யிகழ்ந்து பேசுநரு மிவர்தம் வினையைப் பெறுவாரே.

எ-து. அவுடதத்தையு மேலான மந்திரத்தையும் வல்லவர், நஞ்சினைப்புசித்தாரேனு மதனால் வருந்துதலுறார், அதுபோல வொப்பில்லாத சிவனுடைய ஞானத்தையுணர்ந்த சிவஞானிகளும், எல்லாம் சிவன்செயலென்றும் நம்செயன்மாண் டிருக்கையானே யவர்கள் புண்ணியபாவங்களைச் செய்து மதனால்வருஞ் சுகதுக்கத்தை யடைந்திலர். அச்சிவஞானிகளைப் புகழ்ந்தாரும் வேறுபட் டிகழ்ந்தாருமாகிய விவர்கள் தமக்குரிய வினைப்பயன்களையும் துய்ப்பர். எ-று. (௰௩)

இத்துப்புறனடை முதலிய வைந்தானுண் முற்கூறிய செய்யுளைக் குறித்துச் சூத்திரப்புறனடை யுணர்த்துகின்றார்.

பன்னான் பரம சிவஞானி பாவ விதமும் பயிற்றிடினு
முன்னான் பலமு மெனப்பனுவ லுரைக்கு மதனா லொருதலையே
நன்னோக் குயர மெனப்பெரியோர் நவையு மியற்றி னசையாலே
மன்னோ ரவல மாசுணையை மாற்றி யிடவே வல்லாரார்.

எ-து. மேலான சிவஞானி பாவபேதங்களைச் செய்யான். அங்ஙனம் செய்யினு மந்தத் தீவினைப் பயன்களை யனுபவியானென்று சிவாகமங்கள் சொல்லும் ஆகையினால் சிவஞானி பாவவிதஞ் செய்யாமையுஞ்செய்யி னதைத் துன்னாமையு நிச்சயமேயாம். அச் சிவஞானிகளாவார் நாம் துயரத்தைப் பொருந்துவதில்லையே யெனக்கருதித் தம் மனவிருப்பினாற் காம முதலிய குற்றங்களைச் செய்யினவற்றா லவர்க்குத் தீவினை யெய்தாதேனும் பூமியின் கண்மிகப் பொல்லாத வசைதோன்று மதனைப் புறங்கூறுது மாற்றுதற்கு வல்லவர் யாவர். எ-று. ஏகாரம் தேற்றம்.

இபற்றினவெனவே யியற்றாமையும் விளக்கி நின்றது. (௰௪)

ஞானநிட்டையை யுடையா ரதனைவிட்டுக் கிரியைகளை யனுட்டிக்கினவர் பாதத்துவத்தை யறிந்தவரல்லரென் றுணர்த்துகின்றார்.

எய்தற் கரிய பரம்பரனை யிசைந்தார் கருமந் திசையார்கள்
செய்யிற் கருமஞ் சிறந்தபொருள் செறிந்தா ரல்லர் செழுங்கனிதங்
கையிற் புகுனுங் களைந்தவலக் காயைக் கவரக் கருதினரார்
வையத் தொளிகொண் மணியகற்றி வழுவாஞ் சிலையார் மகிழ்வாரோ

எ-து. யாவரானும் பொருந்துதற் கரிய சிவனைக்கூடி ஞேயத்தழுந்துவார் கிரியையினைச் செய்தற்கிசையார். அதனையனுட்டித்தாரேனு மேலானபொருளாகிய சிவத்துடன்கூடி நிட்டையை யடைந்தவராகார். ஞானயோகிகள் ஞேயத்தழுந்தினும் அதனோடு கிரியையு நிகழ்த்தாரோவெனின் யாரே தங்கையின்கட் கொழுவிய வாழை முதலியவற்றின் கனிகளொய்தினதனை நுகராது விடுத்துச் சுவையில்லாக் காயினைக் கைக்கொண்டு நுகர விரும்புவர். அஃதன்றி வையத்தின் கண்ணொளி யமைந்த பதுமராக முதலிய விரத்தினங்கள் வந்தெய்தி னவற்றினைக் கொள்ளாது யாரே விடுத்துப் புல்லிய கல்லினைக் கைக்கொண்டு மகிழ்வர். எ-று.

கனிபெற்றார் காய்விரும்பாத தன்மைபோன்று மணிபெற்றார் சிலை விரும்பாத தன்மைபோன்றும் ஞானம்பெற்றார் * இனிய விரும்பாரென விளக்கி நின்றது காண்க. (௯௫)

நெறியைப் பெறவேண்டினார்க்குக் காமமுதலிய குற்றங்கள் அறுமாவென்ப துணர்த்துகின்றார்.

ஆசை முதலா மாசினைந்து மறுத்தே யுடலும் வெறுத்தரிய
தேசன் சிவன்பொற் பாதமலர் சேர்ந்தார் பிறப்பை மறந்தார்கள்
பேசற் கரிய பெருமையினைப் பெற்றா ரல்லர் கற்றுணரா
மாசு மலிந்த வாசையினான் மயங்கித் தியங்கு மானிடரே.

எ-து. காமமுதலிய குற்றமனைத்தினையுங் கெடுத்து யாக்கையையும் வெறுத்துப் பிறரால் அறிதற்கரிய ஞானப்பிரகாசனாகிய சிவன் பொன் போன்ற பொற்பாதங்களைப் பற்றினவரே சனன மரணத்தையொழிந்தவர். அங்ஙனஞ் செய்யாதவர்க்கு மிக்க விகாரத்தினாலே யுள்ள மயங்கி வருந்துபவர் பெருநூல்களைக் கற்றோராயினுஞ் சொல்லுதற்கரிய பிறவி நீக்கப்பெறார். எ-று.

பிறவி யறுதலே பெருமை தருவதாகலின் அதனைப் பெருமையென் றுபசரித்துக் கூறினார். இதனைச் சிறப்பிறுமென்பதில் பரிமேலழகர் கூறலாறுமறிக. (௯௬)

சருவ வியாபியாயிருக்கின்ற சிவன் பக்குவான்மாக்களுக்கல்ல தறியப்படானென் றுணர்த்துகின்றார்.

ஊனார் மலத்தாற் கண்ணிழந்தார் கலந்தே யெங்கு நிறைந்தானைச்
சேணா ரிரவி தனைக்காணார் சிறந்த விழியை யிழந்தாருங்
கோணாப் பிறையும் பூணெனவே கொண்டா னடியைக் கண்டார்கண்
மாணா மூல மலவலியை மாய்த்தா ரவன்றன் வலியாலே.

எ-து. கட்புலனையிழந்து நிற்பவர் ஆகாயத்தின்க ணின்றெங்கும் பரம்பும் சூரியனைக் காணாத வாறுபோல ஆணவமலத்தினாலே யறிவாகிய கண்ணிழந்தவர் எங்குங்கலந்து நிறைந்து நிற்கும் சிவனைக் காணார். அற்றேல் இப்படிக் காணப்படாத சிவனைக் கண்டவர் யாவரெனின் அந்தச் சிவனது சத்தியினால் தம்மை மறைத்திருக்கும் பொல்லாத மூலமலமாகிய ஆணவமல சத்தியைக் கெடுத்து ஞானக்கண் பெற்றவர்களே வளைந்த நாகத்தை யாபரணமாகப் பூண்ட சிவன் பொற்றாள்களைக் கண்டவர். எ-று. (௯௭)

அச்சிவஞானிகள் எஞ்ஞான்றும் நெறியைவிட்டு நீங்கார் என்ப துணர்த்துகின்றார்.

வான மதியை நீங்காது வாயு விரைந்து
மதியைப்போல்

ஞான மயனை நீங்கார்கள் ஞானத் தவரு
நடுக்கத்துந்
தேனின் மொழியா ரிணைத்தோளை நினைக்கும் பொழுதுஞ்
சினஞ்செறிய
வூனந் தனனை யுவர்த்தொறுக்கும் பொழுதும் யாதா
மொருபொழுதும்.

எ-று. வாயு எங்குமோடியுந் தனக்காதாரமாகிய ஆகாயத்தைவிட்டு நீங்காது. அதுபோன்று சிவஞானிகளுந் தமக்கச்சமுண்டாங் காலத்துந் தேன் போலுஞ் சொல்லினையுடைய மடவார் திரண்ட தோளிணைகலந் தனுபவிக்கும்பொழுதுங் கோபமேலிட்டுத் தமக்குக் குற்றஞ்செய்தாரை வெறுத்துத் தண்டிக்கும்போது மற்று மெக்காலத்தும் ஞானசொரூபியா யிருக்கிற சிவனைவிட்டு நீங்கார். எ-று. (௰அ)

சிவஞானிகண் முதலாயினார்க்குச் சிவன்றோன்றி நிற்கு
முறைமை யுணர்த்துகின்றார்.

துயக்கந் துடைத்த ஞானிகட்குத் தோன்று மெங்குந்
துகளில்லான்
மயக்க மறுத்த யோகர்க்கு மருவு மிதய
மலர்மீதே
பயக்கும் பலத்தைப் பாவகனிற் பார்ப்பார் தமக்குப்
பாங்குறவே
நயக்கு முருவின் மற்றையவர் நாட வுறைவ
னாடோறும்.

எ-று. நின்மலனான சிவன் விடயங்களிலே அறிவு வேறுபடுந் தன்மையையொழித்த ஞானிகளுக் கெவ்விடத்துந் தோன்றி நிற்பன். அஞ்ஞானத்தைக் கெடுத்த யோகநிலையுடையார்க் கவருடைய மனக்கமலத்திற் றோன்றுவன். அந்தணர்க்குக் காருகபத்திய மாகவனியத் தக்கிணாக்கினியெனக் கூறப்பட்ட மூவகையக்கினியினிடத்தே தோன்றி யவர்விரும்பிய பலனைக் கொடுப்பன். மற்றுமுள்ள வான்மாக்க ளொன்றானுந் தமிமித்தற்குச் சிவலிங்கமுதலிய நயந்த திருவுருவங்களிலே யெழுந்தருளியிருப்பன். எ-று.

ஞானநிலையுயர்புங் கன்மநிலையிழிபும் உணர்த்துகின்றார்.

துரிய பதும ராகத்தை யுடையார்க் குவகை
யகலுங்கொடோ
தெரிய யோக சித்தர்க்குஞ் சிறப்பே யகலு
செகலுங்கொடோ

புரிய சிலையைப் பொருந்தார்க்குப் பொருளோ சிறிது
துயர்பெரிது
தெளிவு பெரிது பலந்திறிது நி த கரும
நிலையார்க்கே.

எ-று. ஒளியினையுடைய மாணிக்கத்தைக் கைக்கொண்டார்க்கு மகிழ்ச்சியேயன்றித் துயருண்டோ, அதுபோலத் தெளிவினையுடைய ஞானபோதந் தெரிந்தார்க்கு மிக்கபயமேயன்றித் துன்பமுண்டோ, புல்லியசிறுத்தையுடைய வெயிக்கல் முதலியவற்றைச் சுமந்தார்க்கு விலையாலெய்தும் பொருளோ அற்பம். அதனைச்சுமக்குந் துயரமோ மிகுதியாம். அதுபோலப் பூசை, தபம், தியானமெனப் பாக்த கன்மமிவை யிற்பார்க்குப் பெறும்பல மற்பம். அடையுந் துயரம் பெரிது. எ-று.

உண்டோ என்பழி ஓகாரம் எதிர்மறை. செல்வமென்பது விளைப்படுத்தி நின்றது. புல்லியவென்பது புளியவென வகரம் ளகரமாயது, சித்தர் என்றது ஞானிகளைக் கொள்க. (உ௰)

மேலாந்த ஞானிகளெழுந்தருளியிருக்கு மெல்லையின்
சிறப்பு முணர்த்துகின்றார்.

சிறந்த பரம சிவனுருவந் தெரிந்த பரம சிவஞானி
யுறைந்த வெல்லை யிற்கோடி யளவும் பாவ மொழிந்தமிடு
நிறைந்த தங்கை தெழிடந்து விளங்கு மயுத மாறளவு
மறைந்த வலகி லருந்தந்த வகனும் பாவமகன்புரிக்கே.

எ-று. சிறப்பினையுடைய பரமசிவ சொரூபத்தையுணர்ந்தமேலான சிவஞானி யெழுந்தருளியிருக்கு மெல்லைக்குக் கோடி விற்கிடையளவும் நிரம்ப நிறைந்த சக்கரநதிவிளக்கு மெல்லைக்கு அறுபதினாயிரம் விற்கிடையளவுந் தோலையத் தெல்லைக்கு முப்பதினாயிரம் விற்கிடையளவும் பாவமெய்தாதனவும். எ-று. (உ௧)

சிவஞானிகள் சிறப்பு முணர்த்துகின்றார்.

சிவம் பொருளொன் றுண்டெனவே தெளிந்த மதமு ணர்ச்சயித்தார்
முறை முதல யாதித்த மலனி தன்றி னிவர்க்கும்
கூடு மெல்லை சிவபுரி கோடிய வினைகள் கெடுங்கொவார்
தேடி யவனா யருச்சிக்க சிந்தை செய்த சிறப்புதவே.

எ-று. சிவமொன்றே நித்தியம் பதியென்னும் பொருளொன் றுண்டெனத் தெளிந்து நிச்சயித்த பெரியவர்களைக் காணப் பூமியிலுள்ளார் யாவர்க்கும் சக்கரமுதலிய பெரிய தீர்த்தங்களாம். அவர்சேர் பொருந்து மெல்லையே சிவபுரமாம். கொடுமையாகிய பாவங்களெல்லாம் கெட்டுப்போம். அவர்களை யருச்சித்துச் சிந்திக்கவும் அவர்கள் திருவுருவைத் தியானிப்பன வைக் கடவர். எ-று.

ஞானத்தினை யோர்ச்சிய நல்லபமென்பதாற் றேடியவனை அருச்சிக்கவெனச் சிறப்பித்தார். (௨௨)

இருபாயங்கட்டை இரண்டுசெய்யுளா லுணர்த்துகின்றார்.

அகத்திற் புரிவா ரருச்சனையை யரிய பலத்தை யடைந்திடுவர்
சகத்திற் புரிவார் சங்கரனைச் சார்வ ரதனிற் றனியபல
மகத்து ளேவல் புரிவார்க்கு மதிக பலமே யரையன்பாற்
சகத்தி னேவல் புரிவார்க்கு மதனிற் சிறுமை சார்ந்திடுமே.

எ-து. வேந்தன் மனையகத்தினேவல்செய்பவர்களுக் கவ்வேந்தனிடத்தில் நின்றும் அதிக பலன்களெய்தும் அதற்குப் புறத்திலேவல் செய்வார்க் கதற்குக் கீழாயபலனெய்தும் அதுபோலச் சிவனைத் தம்முள்ளத்தி லருச்சனைசெய்பவர் மேலாய பலத்தினைப் பெறுவர் புறம்பே அருச்சனைசெய் பவ ரதிற்றாழ்ந்த பலத்தையடைவர். எ-று. (௨௩)

பாரி யாரும் பயிலாத பக்க மனையுட் பத்தாவைச்
சேர வவனு மவடனக்குச் சித்தக் களிப்புஞ் செய்திடுவ
னேரி லானை நின்மலனை நெஞ்சு ளிலிங்கி லவர்க்கவனும்
பூரித் திடுவன் போகவிதம் பொல்லா மலமும் போக்குவனே.

எ-து. மனைக்கிழத்தி செல்லாதவெல்லையி லடுத்த பள்ளியறையிற்றன் கணவனையணுக அக்கணவனு மவட்கு மனமகிழ்ச்சியையுஞ் செய்வ னதுபோலத் தனக்கொப்பில்லாத மலரகிதனாகிய சிவனை மனக்கமலத்தில் தியானிக்கிலவர்க்கச் சரீரத்திலே சிவனுஞ்சிறந்த போகபேதங்களை நிறைத்துப் புசித்துத் தொலைந்தவாறே நிமையான வாணவமலத்தினையு நீக்கி முத்தியைக் கொடுப்பன். எ-று.

சித்தக்களிப்பு மென்னு மும்மையானுடை பூண் முதலியவற்றையு மளித்தல் கருதி நின்றது. மலமுமென்ற வும்மையான் மாயை கன்மங்களையு மெனக்கொள்க, பக்கமென்பது வடமொழித் திரிபா யிடமென்னும் பொருட்டாய் நின்றது. (௨௪)

இன்றுமோ ருபாயங்கட்டை யுணர்த்துகின்றார்.

ஈரைந் தாய திசைநடுவே யிடம தாதி மலர்கொண்டே
யார்வஞ் சூழப் பூசனையை யமலர்க் கியற்று மவர்தாமும்
பேரன் புடைய பெருமானு ருகிற் போகம் பொருந்திச்
சாரும் பிறப்பிற் சிவஞானஞ் சார்ந்து சிவன்றாள் சார்வாரே.

எ-து. தேகத்திலுள்ள பத்துத்திக்கு நடுவாகிய மனத்தி லயிரிசைமுதலிய மலர்கொண்டு நின்மலனான சிவனுக்குப் பூசையை யுள்ளன்பு பெருகும்வண்ணஞ் செய்பவரு மரன்மாக்க ளிடத்திலே பெருங்கருணையையுடைய சிவனது உலகத்தில் சென்றிருந்த போகங்களைப் புசித்துச்

தொலைந்தவாறே பூமியின்கண் வந்தவதரித்த சனனத்திலே சிவஞானத்தைப் பெற்றுச் சிவனது போதத்தை யடைவர். எ-று. ஆயிலை-தொல்லாமை.

சிவஞானத்தைப் பெறவேண்டுமென விரும்புவா ரெய்தும்பல னுணர்த்துகின்றார்

நச்சி யெவருஞ் சிவஞான நம்ப னடைதும் புரிந்தளித்
துய்ச்சிச போக விதந்தொலைவிற் றென்றுப் புவியிற் றுரிசழியக்
கச்சி புரியுங் காயத்தை நக்கி யகண்டமது களிப்பக்கண்டு
விச்சை தனக்கும் விச்சாய விமலன் கமலம் விரவுவரே.

எ-று. யாவரேனுஞ் சிவஞானத்தைப் பெறவேண்டுமென்று விரும்பினவர், சிவலோகத்திற்சென் றங்குள்ள போகபேதங்களைப் புசித்துமுடிந்தவாறே பூமியின்கண்வந்து பிறந்து துன்பங்கள் செய்யும்படி புல்லிய யாக்கையினை வெறுத்துக் களைவதாகிய சிவனைத் தம்முடைய ஞானக்கண்ணால் தரிசித்து ஞானத்துக்கும் வித்தான சிவனது போதங்களை வேறறக்கலந்திருப்பர். எ-று.

விச்சை-ஞானம். விச்சு-வித்து. (உக)

அந்த ஞானவேட்கை மூவகையென்று மவற்றாற்பெறும்பய னிவ்வென்று மூன்று செய்யுளா லுணர்த்துகின்றார்.

ஆசை தாழு முன்றயித மறியி னவையுங் கனிட்டாந்தம்
பேசுங் கனிட்ட வாதரவு பெற்றார் மூன்று பிறப்படைந்து
நேசார் ஞான போதத்தைச் செறிவர் பரம தேசிகனாற்
பாசம் பிரியப் பரமான வின்ப வெள்ளம் பருகுவரே.

எ-று. ஆராயுமிடத்து அவ்வாசை உத்தமம் மத்திமங் கனிட்டமென மூவகைப்படும். அதிற் கனிட்டவாதரவு பெற்றவர் மூன்று சனனம் பிறந்து மூன்றாஞ் சனனத்தில் பரமகுருவினாலாணவமுதலிய பாசங்க ணீங்க மேலாகிய ஞானபோதத்தைப்பெற்று மேலாகிய வானந்த வெள்ளத்தினை யநுபவிப்பர். எ-று. தாழ்-ஆசை. (உஉ)

உடையா ரிடைசெய லுளத்தமல னுலக மதனை யுகப்புறவே
யடைவா ரவனி தனக்கிரண்டு பிறப்பு மவல வுடலாசை
விடுவார் பரம சிவஞானி யினைத்த கருணை வெள்ளத்திற்
படிவார் பரம சிவன்பாதம் பரிப்பார் பகைநோ யரிப்பாரே.

எ-று. சிவஞானத்தில் மத்திமமான வாதரவு உள்ளத்தில் கொண்டவர் மேன்மையுண்டாகச் சிவலோகத்தினை யடைந்து பின்பு பூமியின்கணிரண்டு சனனம் பிறந் திரண்டாஞ் சனனத்தில் துக்கமாகிய தேகவிருப்பினை விட்டுப் பரமசிவஞானியான வாசிரியன் வைத்த கிருபைக்கடலிலே,

படிந்து மேலாகிய சிவனது பொதங்களைத் தமதுள்ளத்தின்கட்டரித் தாணவரோயை நீக்கி முத்தியடைவர். எ-று. வேண்—விருப்பு. (உஅ)

பெற்றார் பெரிய வாதரவு பெருமா னுலக மறுபெற்றே
மற்றோ ருடல மன்றுலகில் வாய்க்க மனத்தின் மயக்கிளையு
மற்றே யமல வொளிவெளியை யறிந்தே பிறிந்தே யவ்வுடலம்
பெற்றே பிரியாப் பெரும்பொருளைப் பிரியா சழியாப் பேரின்பம்.

எ-று. சிவஞானத்திலுத்தமமான வாதரவுபெற்றவர் சிவலோகத்தையடைந்து மீண்டும் பூமியின்கட் பிறிதொரு சரீரமெடுத் தங்ஙனமெடுத்த வச்சரீரத்திலே யுள்ளத்தில் விருப்புவெறுப்புகளையுமொழித்து நின்மலமான ஞானவெளியினை யுணர்ந்து பின்னரந்தச் சரீரத்தையு நீங்கித் தன்னை நீங்காது நிறைந்துநிற்கும் பரமசிவத்தினைப் பெற்றழியாத பேரானந்த நிங்கா தனுபவிப்பர். எ-று. (உக)

கலிவிருத்தம்.

என்றுகரு மாதிய மதந்திற மிசைந்தான்
குன்றவர் மடக்கொடி தனக்கருள் கொடுத்தான்
வென்றுபுல னைந்தினையும் வெய்யவினை நைய
நின்றமுனி யன்றுணர நிர்க்குண னிவைந்தே.

எ-து. வெளி. (ங௦)

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

காமுறு வானையுங் கண்ணினனே காமனைக் காய்நமுற்
கண்ணினனே
நாமமு மாயிரம் பெற்றவனே நான்முகன் றன்னையும்
பெற்றவனே
யேமமு மென்றனக் கானவனே யேனமு மெய்சிலைக்
கானவனே
தேமொழி யாளொரு பாலினனே சிறுவனுக் கன்றருள்
பாலினனே.

எ-து. தன்னை விரும்புகின்றவரையு மடிமைகொண் டருளக் கருதினவனே, காமனையெரித்த நெருப்புக் கண்ணையுடையவனே, ஆயிரந்திருநாமத்தையுடையவனே, நான்குமுகத்தையுடைய பிரமனைச் சிருட்டித்தவனே, எனக்கின்பமுமா யிருப்பவனே, பன்றியையு மெய்சின்ற வில்லையுடைய வேடனாயினவனே, தேன்போலு மொழியினையுடைய வுமையாளை ஒருபாகத்தி லுடையவனே, சிறியகுழந்தையான வுபமன்னிய பகவானுக்கு முன்னாள் கொடுத்த திருப்பாற்கடலை யுடையவனே. எ-று.

காமுகவாரையு மென்ற வும்மை யுன்னபடி யுணர்வாரையேயன்றி யென அவாய்நிற்றலி னெதிரதுதழீஇய வெச்சவும்மை. காமுகமென்று மும்மையுமது. கள்ளுண்டற்றொழிலையு மென்று மும்மை காரணவிலையுமென வெதிரது தழீஇயிற்று. ஒருமென்று மும்மை யெனக் குறிசன பகுதியா யிருந்தவே யன்றியென வெதிரது தழீஇயிற்று. எனுமென்று மும்மையி றுதி சிறப்பு. (கசு)

உன்னலன் வேள்வி யுடைத்தவனை யுற்றது ணடை
யுடைத்தவனை
கன்னியர் தம்மிக் காதலனை காமுறு வாரையுங்
காதலனை
பொன்னன மேனி பொறுத்தவனை புன்மைய வென்பொய்
பொறுத்தவனை
யெம்மொனும் புன்மை யிலாதவனை யாமொனும் புன்மை
யிலாதவனை.

எ-து. தன்னைப் பேணாது தக்கன்யாகத்தையழித்தவனே, பலதுணி யாலுஞ் சேர்த்த கந்தையை யுடையாகத் தரிக்குந் தபோதனனே, மதனாபு சிவிருவன் மனைவிகளுக்குக் கன்னிகைகளுக்குக் காதலுள்ளவனே, தன்னை விரும்புமடியாரை விரும்புகின்றவனே, தானிட்டவெலும்பிருக்கும் அடியவர் பொருட்டுப் பொன்போன்ற திருமேனியைத் தரித்தவனே, பொல்லாதவென்று மெச்சினதைப் பொறுத்தருளினவனே, எவரென்றும் புதப்பத்தில்லாதவனே, யாமென்று மறப்பத் தில்லையான ஞானநிந்தனே. எ-று.

எழுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

அநாத னச்சுத னாறுருத்திர ரெழுவ ரெட்டதின் புபவிசன்
பனிவ ராங்குசன் படை லர்குறாம் பரிவு பட்டிடம் பருவ்பாகன்
நினைவ தற்குறுன் பவிதி தந்தவன் சிரம துந்தவ னலசோவிப்[மே
புனிதனைப்புகன் புதல்வ னுப்புநம் புணர்வி ருப்பொடும் புகழ்வா

எ-து. பாவமில்லாதவனுமா யழிவில்லாதவனுமாய்ச் சங்காரகருத்தாவுமா யாங்காரங்க ளன்பர்களைப் போக்குவானுமாய்ச் சுவதந்தரியனுமாய்த் திண்ணிய வெட்டுத் தோள்களையுடைய வலியுடையானுமா யிமவானுக்கு நல்ல மகளாகிய பார்வதியாத் தாக்கொண்ட திருமேனியிற் பாதி யருளினவனுமாய் முன்னுட் டக்கன்யாகத்திற் குரியனது பல்லையுதிர்த்தவனுமாய்ப் பதுமாசனத்திலிருக்கும் பிரமனது தலையையரிந்தவனுமாய்ச் சித்திபத்தனுமா யதிசயமுள்ளவனுமா யிருக்கும் சிவனுடைய புதல்வனுமிய பிள்ளையாருடைய நல்ல பாதங்களைக் கூடுமாசையோடே துதிசெய்வோம். எ-று. (கஎ)

நமல மோகமுந் தவிர வேயருந் தவரு மாதவன் முதலோரும்
விமல விரசன் முதரு காசரன் விடலை காவெனுந் துதியாளு
மமல ஞாதிசன் முதன்ன தாள்பணிந் தகில நீதியு மறிவான்வள்
கமல னன்முதன் மதலை மாதவன் கருணை யான்மலங் களைவாமே.

எ-து. ஒருவராலுஞ் செயற்கரிய தவத்தினையுடைய விருடிகளு மருத்தன்முதலிய முப்பத்துமுக்கோடி தேவர்களுந் தம்முடைய வாணவமலத்தால் வருமறியாமை முதலாயின நீங்கும்வண்ணம் நின்று மலமில்லாதவனே யத்தமலசத்தியைக் கெடுக்கும் வலியை யுடையவனே யாறுமுகத்தையுடையவனே குகனே குறமகளை மணஞ்செய்து காணிலிருப்பவனே நீயே புகலிடமெம்மைக் காத்தருளென்று துதிக்குந் தோத்திரத்தைக் கைக்கொள்ளு மமலனுமாய் எவற்றிற்கு முதல்வனுமான பிள்ளையாருடைய போதமலரைப் பணிந் தெல்லாப்பொருளையு மறிந்தோனு மழகிய தாமரைத்தவிசினையுடைய நான்முகனுக்குப் புத்திரனுமாகிய வசிட்டமுனிவன தருளினால் மலமாயா கன்மங்களைப் போக்குவாம். எ-று.

மலமோகமு மென்ற வும்மையால் மதமுதலிய ஆணவகாரியம் ஆறு மெனக் கொள்ளக்கிடந்தவாறறிக. ஆதவன் முதலோரென்பதனை "நால்வே றியற்கைப் பதிதொரு மூவரோ" டென்புழி நச்சினார்க்கினியர் கூறலாறு முணர்க. (௯௩)

மூன்றாவது
ஐவகையாகவியல் முற்றும்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நான்காவது,

பல விசிட்ட காரணவியல்.

மேலிவ்வோத் தென்னுதலிற்றோ வெனின் முற்கூறிய சன்ம யாகாதி பலன்கள் அதிகமாதற்குக் காரணமான தேச கால முதலிய வற்றை உணர்த்தியிற் றலிற் பல விசிட்ட காரண வியலென்னும் பெயர்த்து. இந்நூலைச் செய்யு மென்றுதலிற்றோவெனின் பொதுமையாக அறத்தினைச் சொல்வான் றொடங்கி அத்தினைப் பிள்ளையார் விரித்துரைத்தலிற்று.

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

பிறப்பிலி பேத மில்லி பேறுவார் தம்மை யென்று
மறப்பிலி மனத்தான் மன்னு மனத்துற வறமே லவைத்துச்

சிறப்புறு தேச மாதி செப்புவ முனிவ நேர்க
வறத்தினைப் புரிந்தார்க் காக வரும்பய னதிக மாகும்

எ-று. முனிவரனே தனக்கு உற்பத்தியில்லாதும் எவற்றிலும் அந்நியமின்றி இருப்பானும் தன்னை விரும்புமடியவரை என்றுமின்று மறப்பில்லாதுப்பற்ற சிவனது தாமரைமலர்போன்ற பாதங்களை மனத்தின்கணிலைபெற இருத்தி யுத்தமமான தேசமுதலியவற்றை உனக்குச் சொல்லின்றேம், அறமியற்றியோர்க. அரன்வழி யறஞ்செய்வார்க்கு உண்டாம்பயன் இப்புவனத்தின்கணேற்றிக் கோடிக்கத்தின் கண்ணும் அதிகமாகப் பலிக்கும். எ-று. (௬)

மேனிறுத்த முறையானே பொருந்தவற்றைத் தலை
தடுமாற்றமென்னுந் தந்திரவுத்தியா லுணர்த்துகின்றார்.

சிறந்த நற்றேசந் தன்னிற் சேருங் காலங் கூட
மறந்திடா விதியி னோடே வாய்ந்தவா தரவு கூர
வறந்தனை யறிந்த வாய்மைப் பாத்திர மாவா னங்கைச்
செறிந்திடச் செய்த வற்ப முலகினும் பெருகுந் திண்ணம்.

எ-று. உத்தமமாகிய காசிமுதலாகிய புண்ணியத் தலங்களிலே தேடுதற்கு அரிதாகிய கிரகணமுதலிய புண்ணியகாலங்கள் பொருந்த வழுவாத விதிப்படி பொருந்திய ஆதரவுபெருக, அறமுதலியவற்றை உணர்ந்த சற்பாத்திரமானவன் கையிற் பொருந்தும் வண்ணம் உபகரித்தபொருள் சிறிதேனும் மலைதனினும் பெரிதாமிது சத்தியம். எ-று.

அறுபு ஈண்டெனிகழ்ச்சிப் பொருளதென்பதனை 'அறத்தான் வருவதே யின்ப' மென்புழிப் பரிமேலழகரும் கூறலாறுமுணர்க. (௨)

முன்னைச்செய்யுளிற் றொகுத்துக்கூறின விச்செய்யுளி
லதன்பயஞ் சிறப்பித்துணர்த்துகின்றார்.

ஓங்கிய வறனைச் செய்த வுத்தமர் சிவலோ கத்துட்
டாங்கிய போக மேதம் பிரளய சமையந் தன்னி
னீங்கரும் பொருளைக் கண்டு நிறையுற வொருமை நேரத்
தாங்குவ ரின்பந் தோன்றத் தகைமையுஞ் சேரு மன்றே.

எ-று. மேலுறுயர்ந்த அப்படிப்பட்ட தன்மையை யுடையவர் பாற் செய்த பெரியார் சிவலோகத்திற் சென்றங்குள்ள போகங்களை யெய்திப் பின்னர்ச்சங்காரகாலத்திற் பொல்லாத மலத்தை நீங்கித் தம்மைவிட்டு நீங்காத சிவத்தைத் தரிசித்துச் சடலமயலைத் தடக்கிருப் போன்றுள்ளத்திற்கண்ணமைவு எய்த ஞ்சுப்பமாகத்துட னொத்தவேறுபட்டுமுண்டாக நிலைபெற்றிருப்பர். எ-று. (௩)

ஐவகையாகத்தோர்க்குதவும் பலத்துக்குக்
காலவரையறையுணர்த்துகின்றார்.

கருமிகட் கிகை நிற்கும் கலந்தொரு பிறப்பிற் கற்ற
பெரியாரந் தவத்தோர்க் கிகை பிறப்பொரு நூறு நிற்கு
மரியமந் திரத்தார்க் கிகை யாயிரம் பிறப்பு நிற்கு
முரியயோ கிக்கு ஞானிக் கூழிபே ரூழி நிற்கும்.

எ-து. கன்மயாகமுதலிய ஐவகை யாகத்தோர்க்குங் கொடுத்தது அடைவே ஒருசனனம், நூறுசனனம், ஆயிரஞ்சனனம், பிரமகற்பம், மகாசங்காரகாலமளவும் நின்று போகவகைகளைக் கொடுக்கும். எ-று.

போகிக்கூழியெனவும், ஞானிக்குப் பேரூழியெனவும் மாற்றுக, போகவகையென்பது, எஞ்சிநின்றது. (சு)

தேசமுதலியவற்றிற் றானமுதலிய கன்மங்களைச் செய்யி னதிக
பலந்தருமென்ப துணர்த்துகின்றார்.

திருவெலை யெழுவா யான காரணஞ் சிறக்க வீகை
யெரியினை யோம்ப லீசற் காலய மியற்ற லென்றும்
பரிவுறப் பூசைபண்ண லெனுமிவை நான்கும் பாங்கார்
தருமமே யிவற்றால் வேண்டும் பலமெலாந் தழைத்துச் சாரும்.

எ-து. புண்ணியதேச முதலாகக் காலமுஞ் சிரத்தையும், பாத்திரமுமாகிய பல விசிட்டகாரணங்கள் சிறப்பொடு பொருந்த வவ்விடங்களிற் றானஞ்செய்தலும், அக்கினிகாரியஞ்செய்தலுஞ், சிவனுக் காலய முண்டாக்கலு, மெஞ்ஞான்று மன்புபொருந்த வருச்சனைசெய்தலு மென்னு மித்தொழில்க ணான்குஞ் சிவபுண்ணியங்களுட் டலைமையாய், இதனாற் றாம் வேண்டிய போகங்களெல்லா மிகவுமெய்தும் எ-று. (கூ)

சற்பாத்திர விசிட்ட முணர்த்துகின்றார்.

பாத்திர மாவான் பாவப் படுகடற் பட்டார் தம்மைத்
தீர்த்தம லேசன் வாழும் புரமெனுந் தீரஞ் சேர்ப்பன்
கூர்த்தமெய்ஞ் ஞான மென்னுங் கரத்தினைக் கொடுத்தே மற்றார்
தீர்த்திட வல்லார் கைதா னில்லவர்க் குண்டோ செய்கை.

எ-து. சற்பாத்திரமானவன்,பாவமாகிய ஒலியெழுகடலினமுந்றவார்க்குச் சத்தியஞானமாகிய கையினைக்கொடுத்துப் பாவப்படுகடலினையொழித்து மலரகிதனான சிவன்வாழுஞ் சிவலோகமென்னுங் கரையையடைவிப்பன். ஞானக்கையுடையா னன்றிப் பாவப்படுகடலை யொழித்தெடுத்தற்கு மற்றையோர் யார்தான் வல்லவர்,பிறருமெடுக்க வல்லவரென்னிற் கையிலாதார்க்குத் தொழிலுண்டோ, அதுபோல சற்பாத்திரமல்லாதான், பாவப்படுகடலினின்று மெடுக்கமாட்டான். எ-று.

தமக்கு என்புழி நான்காவது இரண்டாவதாக மயங்கிற்று. (கு)

ஆன்மாக்களை ஞானிகளே கரையேற்றுவரெனவொழிய
அஞ்ஞானிகள் கரையேற்றமாட்டாரென்ப
துணர்த்துகின்றார்.

அறிவுபன் னூறு வாழ்ந்த சிலைமரப் புணையா லன்றிச்
சிலையினாற் றிரக் கல்லைச் சேர்வரா லிக்கல் லீர்த்தற்
செறிவரிதாய்ப் பாவப் பெளவக் குழியிடைக் கழல்வார் தம்மை
நிலைமையா சற்றுக் கியோர் சிக்கினார் கரையி லிட்டார்.

எ-து. அறிவுபெறும் பெருகிருள் வீழ்ந்தாழ்த்திய கல்லைக் கரை சேர்த்த பின்றி மரக்கலத்திட்டிய தெப்பத்தினன்றிக் கல்லினாலாகிய தெப்பத்தினாற் றாங்குபோன்று தொலையாப் பாவக்கடலிற் கழியாகிய சனன மரணக்கடலிற் சுழலும் ஆன்மாக்களைச் சற்பாத்திரமாகிய ஞானிக ளே கரையேற்றுவதன்றி அசற்பாத்திரமானோர் அக்கடலினின்றுங் கரைக் கேறிய கரையில் லேற்றமாட்டார். எ-று.

முற்கூறிய ஞானக்கையைப் பென்பதற் கேற்ப நிட்டத்தொழில் கொடுத் தலெனக. (எ)

பாத்திரமென்றுஞ் சொற்குப் பொருளுணர்த்துகின்றார்.

பாவென்னும் பதத்தி னர்த்தம் பாவமென் கடலிற் பட்டார்
தேவனாற் பதமென் றிரத் திருத்துவான் றிரத்தி னர்த்தம்
பாவமென் கடற்பட் டாரைப் பரமர்தம் பதமென் பாதத்
தேவியே யிருத்து வானே பாத்திர மென்னப் பட்டான்.

எ-து. பாவென்னும் பதப்பொருள், பாவமாகிய கடலின்மிழ்ந்தினா ரென்றும், த்ரவென்னும் பதப்பொருள், சிவனது நல்ல பொற்கமலமாகிய வடிப்பொருந்தும் வண்ணஞ் செலுத்தி யிருத்துபவனே பாத்திரமென்று சொல்லப்பட்டான். எ-று. (அ)

அத்தச் சற்பாத்திரமாயினார்க்குப் பிச்சையிட்டார்
பெறும்பயனுணர்த்துகின்றார்.

அருமறை யாய்ந்த கோடி யந்தணர்க் கருந்த வாய்ந்த
அறுசுவைத் தித்தித்த வன்னத் தனைத்தினிற் றம்மை போர்த்த
பொருளையே போற்று மிங்கை யுதவிய பிச்சை யொன்றால்
பெரியதே பெறுவ ரின்பம் பிச்சையைப் பெறுவித் தாரே.

எ-து. நான்குவேதங்களையு மாராய்ந்த கோடிபிராமணர்க் கறுசுவை யோடு புசிப்பித்த புண்ணியமும் மற்றுமென்றும் வண்ணமாக்கம் சொலுபத் தைத் தரித்த பொருளைப் பாட்டினையுடைய சிவயோகிகளுக் கிட்ட சோறுபிச்சை யிக்ஷையாம், ஆதலானவர்க்குப் பிச்சையைப் பெறுக் கவல்ல யிட்டார்களைக் குற்றமாகிய வனைவாதிகளின்ன பேசிடிப கெட்குக. எ-று. (கூ)

சிவயோகிகளை யமுது செய்வித்தது சிவனுக்கேயா
மென்பதுணர்த்துகின்றார்.

அருந்துக வமலன் றன்னை யகந்துணர்ந் தவரை யன்னங்
கருத்திருத் தவர்க்குச் செய்த பூசனை கடவுள் கொள்வ
தொருத்தனுக் குபசா ரங்க ளுடலிடை யுலகர் செய்வர்
பிரிந்துட னுயிரைப் பேணும் பெற்றியை யாரே பெற்றார்.

எ-று. நின்மலனாகிய சிவனை யுள்ளுயிராகத் தம்முள்ளத்திலிக்கறுணர்ந்த சிவயோகிகளுக் கன்னத்தை யருந்துவிக்கக் கடவன். அங்ஙனமவர்க்குச் செய்த பூசையைச் சிவன் அவர்களுள்ளத்திலிக்க ணிருந்துகொண்டருளுவன். அஃதெங்ஙனமெனி னுலகத்திலுள்ளார் ஒருவனுக்குச் சந்தன மலர் முதலிய வுபசாரங்களை யவனது சரீரத்தின்கட் செய்யவே யவனுயிர்க்குச் செய்ததாம் அதுபோன்று சிவயோகிகளுக்குச் செய்தது சிவனுக்கேயாம் உடலிற் செய்வதொழிந்துயிரின்பாற் செய்யாரோவெனி னுலகத்திலெவர்தா முடம்பினை நீக்கி யுயிரைக்கண் டுபசரிக்கு முறைமை பெற்றவர். எ-று. (௰)

மேலவர்க்குப் பிதிர்த்திவசங்களிலே யருத்துவித்தா
ரடையும்பல முணர்த்துகின்றார்.

விடுத்தல கமலன் றன்னை விரும்பிய விறலர்க் கன்னங்
கொடுத்தவ ரன்பு கூரப் பிதிர்க்களைக் குறித்த நாளி
லெடுத்தெழு மூன்று சுற்றங் கீழ்க்கிடந் திளையா தென்று
நடத்தொழி லெம்ப ரூட்டி லிருந்தியே யிருப்பர் நம்பால்.

எ-று. பிதிர்க்களை நோக்கிய திவசங்களி லுலகவாஞ்சையை யொழித்து நின்மலனாகிய சிவனை விரும்பி நின்ற வொப்பில்லாத தபோதனர்க் கன்பு பெருகவமுது செய்வித்தார் தம்முடைய விருபத்தொரு சுற்றத்தையு நரகத்தின்பாற் கிடந்துவருந்தாம லெடுத்தெக்காலுந் திருநடத் தொழிலினையுடைய சிவன் வாழுஞ் சிவலோகத்தின்கணிருத்தித் தாமும் விருப்பத்தினாலே சிவசாமீப்பியம் பெறுவர். எ-று.

விறலம். ஒப்பின்மை. நம்பு விரும்பு. (௰௧)

அவர்க்கிட்டபிச்சையினது சிறப்புணர்த்துகின்றார்.

தம்மனை யடைந்த யோகர் தமதடி பணிந்து தாமு
மெய்ம்மையே யாரு மீச னிவனென விட்ட பிச்சை
வெம்மைய நரகந் தன்னில் வீழ்ந்தநங் குலத்தை மீட்டு
மெய்ம்மையே சிவலோ கத்து ளிருத்திடும் வியப்பென் வேறே.

எ-று. ஒரோவொருவர் தம்மனையின்க ணெழுந்தருளிய சிவயோகிகள் திருவடிமலர்களைத் தாமுமெதிர்சென்று வணங்கி மெய்ம்மையடிமையோ

ண்டருளும் பரமசிவனே யென்றிட்ட பிச்சை கொடியாரகத்திலே வீழ்ந்த தக்குலத்தினரா யெல்லா மதனினின்று மீளச்செய்து சிவலோகத்தின் கண் வைக்கும். இது சத்தியம் வேதவியத்து கூறவதுயாது. எ-று.

தாருமென்ற வும்மையாற் றம்மைத்தர மனைவியருமென்பதூஉங் கொள்ளக்கிடந்ததென்க. (௰௨)

இல்வாழ்வார்க்குத் தொழிலினாற் பாவங்கள் வருமுறைமையு
மவை தீருமுறைமையு முணர்த்துகின்றார்.

உலகினிற் பாவ பேத முண்டுழ வாதி யைந்தா
லலகிடன் முதலிந் தாறு மவ்வினை யறுமெம் மாதிக்
கிலகிய வெரிக்கு ஞான மிசைத்தருள் குரவர்க்கென்று
நிலைமைய தவர்க்குப் பூசை நித்தநு நிகழ்த்து வார்க்கே.

எ-து. புறம்பே செய்யு முழவு முதலிய தொழிலைந்தினாலு மனைய கத்திற் செய்யுமலகிடன் முதலிய தொழிலாறினாலும் பாவபேதங்கள் பூமி யின்கணுளவாம். சிவனுக்கும் விளங்கா நின்ற வக்கினிக்குஞ் சிவஞான முபதேசித்தருளு மாசிரியர்க்கு மெக்காலமு நிலைபெற்ற தபோதனர்க் கும் பூசையை நித்தியமுஞ் செய்வார்க்கு முற்கூறிய பாவங்களெல்லாமற் கெடும். எ-று. (௰௩)

உண்டியால்வருமுயர்வு மிழிவு முணர்த்துகின்றார்.

அட்டவை தன்னைச் சொன்ன நால்வரு மருந்த வன்பா
லிட்டபின் கதனை யுண்கை யமிர்தமி யாதே யுண்கை
கட்டமுங் கழிவு மாகி கழிந்தவூன் காயந் தானு
மொட்டியே யுடலிற் றோன்றும் புழுவுமென் றொழிக வோர்ந்தே.

எ-து. ஒவ்வொருவர் தமக்குச் சமைத்த வன்னத்தை முற்கூறிய சிவன் முதலிய நால்வருமருந்த செய்ய வன்பினாற் கொடுத்தந்தச் சேடத் தைப் புசிக்கை அமிர்தம் புசிப்பதனோடொக்கும். இந்நால்வர்க்கு முதவாம லுண்பது, மலமும், மிடமுமுயிர் நீங்கிய காயமான பிணமுமுடலிற் பொ ருந்தித்தோன்றும் புழுவு முண்பதொக்குமென்றவற்றை யுணர்ந்து அவர்க ளுக்கிடாம லுண்பதொழியக்கடவர். எ-று. (௰௪)

முன்னைச் செய்புனிறுழவு முதலியவைந்தென்று
மலகிடன் முதலாறென்றுந் தொகுத்தா
ரதனை வகுத்துணர்த்துகின்றார்.

நலத்துழுங் கூலி வேலை சந்தையிற் கொள்ளும் விற்கை
குலித்தசொற் கூட்டுங் கோபஞ் சத்தியங் கூற லைந்து
மலகிடன் மெழுக லம்மி யாக்கனி சாணை யென்றே
யிலக்கியந் தியம்பும் பத்துந் தடக்கெனிற் பாவ மீட்டும்.

எ-து. புறம்பே சென்று நிலத்தினை யுழுதலுங் கூலிகொண்டு வேலைசெய்தலுஞ் சந்தையிற் கொண்டு விற்று நாய்குலைத்தாற்போன்ற சொல்லையுண்டாக்குங் கோபமும் பொய்யுரைத்தலு மில்லத்தின்க ணிருந் தலகிடலு மெழுகலு நெருப்பு மூட்டலுந் தண்ணீரெடுத்தலு மரிசிகுற்றலு மென்று நூல்களிற் கூறுந் தொழில்கள் பத்துந் தமக்கென்று கருதிச் செய்யிற் பாவங்கள் வரும். எ-று.

இத்தொழில்களால் வரும் பாவம் யாதெனிற், புருடரானேருழவுத் தொழில் செய்யுங்காற் செந்துக்கண் மரிக்கையு முழுமெருதுக்கு வருத்த முதலிய குற்றமு முளவாகும், கூலிவேலை செய்யுங்காலத்தவ் வேலைத்தொழிலிருந்தச் செய்யாமையும் வேலைக்கழப்பும் வெட்டல் கொத்தலிற் கொலையுமற்றுமுள்ள குற்றமு முளவாகும், கொண்டுவிற்கு மிடத்துப் பிறர் பொருளேறக் கோடலுந் தம்பொருள் குறையக்கொடுத்தலும், பொய்யுரைத்தலு முதலிய குற்றமு முளவாகும்; கோபம்வருங்காற் பிறர்க்கின்னாமையுந் தமக்குணர்வுகேடும், வன்சொற் சொல்லுதன் முதலிய குற்றமு முளவாகும், அசத்தியங் கூறுங்காற் பிறர்க்கிடுக்கணும், பகையு, மச்சமும், பழியுமுதலிய குற்றமு முளவாகும், மகளிரலகிடன் முதலிய வைந்தொழிற் கண்ணுஞ் செந்துக்கண் மரிக்குங் குற்றமு முளவாகுமென்றுணர்க. (௰௬)

அக்குற்றங் கெடுதற்கோர் சிறப்புவிதி யுணர்த்துகின்றார்.

தேசுறு சிவாதி பூசைக் கெனவிவை தன்னைச் செய்யி
னாசமாம் பாவ பேதந் தம்மையே நாடிச் செய்யிற்
பாசமாய் நரக பேதப் படுகுழிப் படுத்தி யென்று
மூசல்போ லுழல்வித் தாக்குந் துயரினுக் களவு முண்டோ.

எ-து. இப்பத்துந் தொழிலினையும் புகழான் மிக்க சிவன் முதலிய நால்வர் பூசையின் பொருட்டுச் செய்வராயின் அத்தொழிலினுனே வரும் பாவவிதங்கள் கெடும் அவற்றைத் தம்மையே குறித்துச்செய்வாராயினவைகள் கன்ம பாசமுமாய் நரகவகைகளான படுகுழியிலே விழுவித்தக் கோடிங் கோடிழறு மூசலைப் போன்றெஞ்ஞான்றுஞ் சனனமரணங்களில் சுழன்று திரியச்செய்தவற்றினு லுண்டாக்குந் துயரினுக்கோ ரெல்லையுளதோ. எ-று.

ஓகாரம், எதிர்மறைக்கண் வந்தது. (௰௭)

மேன்முடிந்தது முடித்தலென்னுந் தந்திர வுத்தியா லுணர்த்துகின்றார்.

இந்தவி ரைந்தி னோடு மேவிய பாவ மாறச்
சிந்தனை செய்தார் மற்றுஞ் செறிந்ததீ வினையுந் தீர்க்கப்
புந்திசெய் தார்க டாமுஞ் சிவாதியைப் புரிக பூசை
நைந்தறும் பாவம் வாய்க்கு நலங்களு நவிற்றுவாமே.

எ-து. இப்பத்துத்தொழிலினா லுண்டாய பாவங்களனைத்துமென் னைக் கருதிநின்று மிகத்துளைந்திடப் பிறவாத்துறும் பொருந்திய பாவங்க ளொழிக்கும் வண்ணங் கருதிநின்று சிவன் முதலாய நால்வரையும் பூசை பண்ணக்கடவர் அந்தணமயவரைப் பூசைபண்ணிற் பாவங்களெல்லாந் தேய் ந்து செல்வமுண்டாம் பயன்களுஞ் சொல்வாம், எ-று. (௫௭)

சிவன் முதலாயினோர்க் கன்ன முதலிய கொடுத்தோர் சிவலோக
த்தி லெய்தி யிருக்குங் காலவரையறையுணர்த்துகின்றார்.

அருந்திய வமிழ்தி னோத யமனை முதலோர்க் கன்பா
லிருந்திடுஞ் சிவலோ கத்தின் வருடா யிரமு மேயப்
பொருந்திய வன்பர் தம்மைப் பொருந்திடும் பருப்பு நெய்யு
முனைத்தவவ் வருடத் தன்னிற் றசகுணா மோங்கு மாங்கே.

எ-து. சிவன் முதலிய நால்வரையும் அன்பினுடனே யமுதுசெய்வி த்த அவிழ்க்கனிமோ ரவிழ்க்கு, ஆயிரம்வருடஞ் சிவலோகத்திலிருக்கும்படி வை க்கும், அந்த அவிழுடனே பருப்பு, நெய்யும், பொருந்துமாயி னங்கனமரு த்துவித்த அன்பர் தம்மை முற்கூறிய வருடத்திற் பதின்மடங்கான பதி னாயிரம் வருடஞ் சிவலோகத்தி லதிகமாக விருத்தும். எ-று. அவிழ் அன்னம்.

இதுவுமது.

பொரித்ததுக் கறியும் புக்கிற் றசதச குணிதம் போனந்
தரித்தசாட் டியமே யென்னிற் சததச குணமுஞ் சாரும்
பரித்ததற் கந்த பத்தாஞ் சதசத குணமும் பற்று
மிரத்தநற் சாலி யன்ன மியுதமே யென்னி லென்றும்.

எ-து. முன்னர்க்கூறிய பருப்பு நெய்களுடன் நல்ல பொரிக்கறியுங் கூடுமாயின் முன் ஓரவிழுக்குக் கூறிய வருடத்தின் நூறுமடங்கான நூறா யிரம்வருடஞ் சிவலோகத்திலிருத்தும், அவர்களுக்கு நிவேதிக்கு மன்னமறு பது நாழிப் பிரசுத்த நெல்லின தன்மையாயின், முன் ஓரவிழுக்குக் கூறிய வருடத்திலாயிரமடங்கான பத்துநூறாயிரம் வருடஞ் சிவலோகத்திற் பொ ருந்தவைக்கும். நன்மைபொருந்திய புழுகுசம்பா நெல்லின தன்மையாயின், முன் ஓரவிழுக்குக்கூறிய வருடத்திற் பதினாயிரமடங்கான கோடிவரு டஞ் சிவலோகத்திற் பொருந்தும் வண்ணமிருத்தும், நல்ல செஞ்சாலி நெ ல்லின்றன்மையாயின், முன் ஓரவிழுக்குக்கூறிய வருடத்தி லக்ஷமடங் கான பத்துக்கோடி வருடஞ் சிவலோகத்தி லிருத்தும். எ-று.

வரகம், தேத்தம், உளைத்த வவ்வருடமென்பதுஞ் சிவலோகமென் பதும் அறிவாரத்தரான், யாவ்வகைப் பொலிந் துளைத்துக்கொள்க. சாட்டியம்- அறுபதாங் குறுவை. சுத்தபத்தம்-புழுகு சம்பாநெல். (௫௮)

இதுவுமது.

சாலியின் விசிட்ட ராச சாலியாற் சமைத்த வன்ன
மேவிய பலத்தின் மிக்க தசகுணம் விளைக்கு மின்னின்

கோலிய பலங்க ளேறுங் கொழுவிய நெய்யுங் கூடி
லேலவே கறியுங் கூடி லேற்றமுன் விசைந்த வாற்றும்.

எ-று. செஞ்சாலி நெல்லிறு மதிகமான விராசசாலி நெல்லினாற் சமைத்த வமுதாயின் முற்கூறிய பலத்திறுமிக்க பதின்மடங்கு பலத்தினைவிளைக்கும். எனவே முற்கூறிய பத்துக்கோடியிற் பதின்மடங்கான நூறுகோடி வருடஞ் சிவலோகத்திலே யிருத்துமென்றும். அந்த அன்னங்களில் நல்ல நெய்யுங் கூடுமாயின் மிட்டமெந்தந்த வன்னங்கட்குச் சொன்ன பலனள விரட்டிக்கும். அவற்றினோடு பொருந்தக் கறியுங்கூடுமாயின் அந்தந்தக் கறிக்கு மந்தந்தவன்னங்கட்கு முற்கூறிய பலத்தினது வரையறையின்படி இரட்டிக்கும். எ-று. (உ௰)

சிவவிரதராகிய தபோதனரை யருத்துவிப்பார்க் கெய்தும்
பலனுணர்த்துகின்றார்.

பழுதறு பாய தாதி பல்விதவிரத பாகங்
கொழுவிய கனியின் பேதங் குளகிரு தாதி கூடு
முழுமண மோத காதி முன்னெயி னதிக முற்றும்
விழுமிய பலத்தை வேண்டி விரதரை மிசைவித் தார்க்கே.

எ-று. விசிட்டமாகிய பலன்களை விரும்பிக் குற்றமற்ற பாயசமுதலாகிய குளான்னம், திலான்னம், பருப்புப்போன மிவைகளையும் பலவயையாகிய விராசசாலி யன்னமுதலிய விரத பாகங்களையுங் கொழுவிய வாழைக்கனி, பலாக்கனி, மாங்கனி முதலிய கனியின் வகைகளையுஞ், சருக்கரை, நெய்முதலியவை கூட்டிச் சமைக்கு நிறைந்த மணத்தையுடைய சுகியன் முதலாகிய பணியாரவகைகளையுங் கூட்டிச் சிவவிரதங்களைச்செய்யுந் தபோதனர்களை அமுது செய்வித்தார்க் கவைகளே முற்கூறிய பலத்திறு மதிகமாகிய பலன்களை விளைக்கும். எ-று.

கு 'செயப்படுபொருளைச் செய்ததுபோலத் தொழிற்படக்கிளத்தலும் வழக்கிறுளுரித்தே' என்பதனாற் கருமப்பொருளைக் கருத்தாவாகக் கூறியதென்க. (உக)

சிவயோகிகளை யருத்துவிப்பா ரெய்தும் பல
னுணர்த்துகின்றார்.

உரைந்தவிப் பாக பேத முயிர்க்குயி ருணர்ந்தார் தம்மை
யருந்தினர் சிரார்த்தந் தன்பா லமுங்கிய மூவேழ் சுற்ற
மிருந்தினர் சிவலோ கந்தி னெனன்றிய படியே தாங்கள்
கருந்திறுட் களிப்பும் போகப் புதல்வனைப் பெற்றே காண்பர்.

எ-று. முற்கூறிய விப்பாகவகைகளை யுயிர்க்குயிராகிய சிவனைத் தரிசித்த சிவயோகிகட்குச் சிரார்த்த காலங்களில் அன்பினோடு மமுது செய்

விப்பார் தாம் புரிகின்ற வினைக்கேற்ப நரகத்தின்கட் டுன்புறுகின்ற விருபத்தொரு சுற்றத்தையுமெடுத்துச் சிவலோகத்தில் வைத்தோராகலிருந்து யுமைந்தித் தம்முன்னத்தி னினைந்தபடி சற்புத்திரனோடும்பெற்ற மனமகிழ்ச்சியும் பெருமகவடைந்திருப்பர். எ-று. (௨௦)

இதுவுமது.

உயிர்க்குயி ராகி நின்ற வொருவனை யுணர்ந்த யோகி
பயிக்கவுங் கோளமென் றெண்ணிப் பரிந்தவர் மனைமுன் பற்ற
வுயப்பெறு மோமென் றெண்ணி யவர்குலத் துள்ளா ராங்கே
பெயர்ந்தடி நடமுஞ் செய்வர் பாடுவர் களிப்பும் பெற்றே.

எ-து: உயிர்க்குயிராய் நிற்குஞ் சிவனைத் தரிசித்த சிவயோகி பிச்சை கொள்ளக்கடவோ மென்றெண்ணிப் பக்த சனங்களுடைய மனையின் முன் பொருந்தவக்காலத்தில் தானே யவர் குலத்திலுள்ளோராகிய விருபத்தொருவர்க்கரும் யாமினி நரகத்தி னின்றுங் கரையேறுவோமென்று நினைத்து தம்பிடத்திலே தானே மனமகிழ்ச்சியும் பெற்றுக் கால்பெயர்த்துக் கூத்து மாடி யதற்கேற்கப்பாடா நிற்பர். எ-று.

நடமுமென்ற வும்மையாற் கையாற்றட்டமு மிட்டென்பதூஉங் கொள்க. (௨௧)

அச்சிவயோகிக்குச் செய்யும் பூசையைச் சிவனு மற்று
முள்ள தேவர்கள் பிதிர்க்களுந் தமக்கேயெனக்
கொள்வரென்றுணர்த்துகின்றார்.

ஒழிவற வுறைந்து நின்ற வொருவனை யுணர்ந்த யோகிக்
கழகுறச் செய்த பூசை யமலனு முமையு மாலு
மெழிற்பிர மாவுந் தாமு மெமக்கெனக் கொள்வ ரென்றும்
பிழைகெடப் பிதிர்க்க டாமு மெமக்கெனக் கொள்வர் பெற்றே.

எ-று. வெளி. (௨௨)

சிவயோகி பூசைக்கு வினியோகப்படும் பொருள்கள் பெறும்
பயனு மேவல்செய்தார் நினைப்பார் பெறும்
பயனு முணர்த்துகின்றார்.

பூசனைக் குபயோ கங்கள் பொருவிலி புரத்தைப் புக்கு
மிவனை யுணர்ந்த போகர்க் கிறைஞ்சியே யேவல் செய்தார்
நேசமு நினைய நெஞ்சி னினைத்தவர் தாமு நிச்சி
மாசிலாச் சிவலோ கத்தி லிருப்பப லருந்து வாரே.

எ-து. சிவனைத் தரிசித்த சிவயோகிக்குப் பூசை செய்தற் குபயோகப்படுஞ் சந்தனமாதிய வெண்மைக் கந்தமுங் கோட்டிப்பூ முதலியவால் வனைப்புக்களு நென்முதலியவையு மொப்பில்லாச் சிவபுரத்தைச் சென்ற

டையுமவனை வணங்கி யவனோவிய பணிவிடை செய்தாரு முள்ளத்திலன்பு நிறையும்படி யவனைத் தியானஞ் செய்தாருந் தம்மைத் துயர் செய்யுந் தீவினைக்குற்றங்களை யொழித்துச் சிவலோகத்திற் சென்று பெறற்கரிய போகங்களைப் பெற்றனுபவிப்பர். எ-று. (உ௰)

தபோதனனையுமதிதிகளையுஞ் சிவனெனக்கண்டு வணங்கு
முறைமை யுணர்த்துகின்றார்.

அவனியின் மனிதர் செய்கை யறிவமென் றமலன் றானே
தமனொறு முருவந் தன்னைத் தரித்தவன் றானென் றெண்ணி
யவர்களுங் ககத்தின் வந்த வதிதியர்க் கன்பு கூரச்
சுவைமொழி சொல்லிப் பூசை தொடங்கியே முடிக்க லுற்றே.

எ-று. பூமியின் மானிடர் வழிபாட்டினை யறியக் கடவோ மென்று நின்மலனாகிய சிவன் றானே தபோதனராகத் திருமேனி கொண்டெய்தினனென்று கருதி அத்தபோதனர்க்கு, மற்றுந் தம்பாலி வந்தவதிதிகட்கு மன்பு பெருகும் வண்ண மின்சொற் கூறியவர்களுக்குப் பாத்தியம் ஆசமனம், அர்க்கிய மலர் முதலியவற்றினாற் பூசை செய்யத் தொடங்கி மற்றை யுபசாரங்களும் விதிப்படி செய்து முடிக்கக் கடவன். எ-று. (உக)

இதுவுமது.

மலினராய் வந்தா ரேனும் வடிவொடு வந்தா ரேனு
நிலைமையி னிங்கா ரேனு நிங்கிய நிலைய ரேனு
மலைவறு மன்பர்க் காதிக் கவர்களுக் கமைக்க பூசை
புலையுடற் பொறையைப் போக்கப் பொருந்திய திருந்தியாரே.

எ-து. ஈனமாகிய வுடற்சுமை யொழித்தற்கு விரும்பிய திருத்தத்தை யுடையார், தம்மனையி னழுக்குமெய்யொடு கூடி யிழிகுலத்தினராய் வந்தாரேனும், பரிசுத்தராய் வேடப்பொலிவொடு நற்குலத்தினராய் வந்தாரேனுந், தாம் நிற்குநிலைமையினின்றும் வழுவாதாராய் வந்தாரேனும், அந்நிலைமையி னிங்கிய விரதபங்கராய் வந்தாரேனும், அவர்கள் ஆதியாகியசிவனுக்கு நிலைபெற்ற அன்பராயின் அவர்க்குப் பூசை செய்யக் கடவர். எ-று.

சிவஞானிகட்குக் குற்றஞ் சொல்லுபவர் முதலியோர்க்கு
வருந் தீமை யுணர்த்துகின்றார்.

காட்டுமுள் ளொளியைக் கண்ட கண்ணனைக் கயந்து சொல்லக்
கேட்டவர் கேட்பித் தார்கள் கெழுமின ருடன்பட் டார்முன்
மூட்டுநர் சென்ற வைந்து மூடருங் கூடி மூழ்கி
மீட்டிடு வாரு மின்றி யெரிநிரை யந்துள் * வேவார்.

எ-று. ஆன்மாக்கட் கெல்லாம் அந்தரியாமியாய் நின் றெப்பொருளையுந் தெரிவிக்குந் தீபமாகிய சிவனைத் தரிசித்த ஞானக்கண்ணுடையா

னையொருவ னிந்தித்துச் சொல்லுமிடத்தி லதனைக் கேட்டிருந்தவரும், பிறரைக்கேட்பித்தவரு, நிந்தைசொன்னவரு, மதற்குடன்பட்டவரு, நிந்திக்கும்படி முதற்சொன்னவருமாகிய இந்நால்வரு முடனுமொக்க வெரிவாய் நிரயத்தில் அமிழ்ந்தி யெடுப்பாருமின்றி வேவர். எ-று.

வேவர் என்னும் பொருளினை யீண்டெடன்பாட்டின்கண் வந்தது.

இதுவுமது

மனத்தினால் வடிவு தன்னால் வழுக்கிய சழக்கர் தாமு
மினத்தொடு மிணங்கி வேவ ரெரிநிர யத்தை யெய்தி
யெனைத்துள காலந் தானு மென்றுழைத் தேங்கி யெய்ப்பர்
தனக்கய லுறவி லானைத் தவறுவ ரென்றே தாமே.

எ-று. மனத்தினாலுங் காயத்தினாலுஞ் சிவஞானிக்குக் குற்றமிழைத்த நிந்தைகேட்டவருந், தம்மினமா யுள்ளவரோடுங் கூடி யெரிவாய் நிரயத்தை யடைந்து வேவர். இங்ஙனமனுபவித்துத் தொலையுங்கால மெவ்வளவளவோ வென்று மனமேங்கி வருந்துவ ராகையாற் றனக் குறவும் பகையு மில்லாச் சிவஞானிகளை வேறே தவறுணைப்பர். எ-று. (௨௧)

இதுவுமது.

மற்றைய நரக பேத மனைத்தினு மயங்கி மூவேழ்
சுற்றமுங் கழலத் தாமுங் கூடியே துயங்கி வீழ்வ
ரேற்றுவ ரிடம தாத ரெமக்குற வாரு மில்லை
யுற்றவித் துயரந் தன்னை யொழிக்கவென் றழிவ ருள்ளம்.

எ-று. அந்நியோர் முற்கூறிய வெரிவாய் நிரயமே யன்றி மற்ற நிரயமனை யெல்லாவற்றினுந் தங்குலத்தி லிருபத்தொரு சுற்றமுங் கூடி யுள்ளம் அலமரக்கலங்கி யுணர்வு கெட்டு விழா நிற்பர், அங்ஙனம் வீழ்ந்து அத்துயரம் பொறுமளவியத்தி லின்றுங் கரையேறுந்தோறு மெமதூர்கயின்றடித்தடித்து மிளவுந் தன்றுவர், அதனுலித் துயரத்தை யொழிப்பதற்குதவுவா ரொருவரு மிலர்; இதற்கென் செய்வோமென்று மனமுஞ் சலிப்பர். எ-று. (௩௰)

சிவஞானிக் கிடர்செய்வி னிரயத்துன்ப மெய்து மாதலா லவனை வழிபட்டுய்கவென் றுணர்த்துகின்றார்.

ஆதலான் முனிவர் தம்மை யவமதி செய்பா தஞ்சிப்
பூதலத் தோர்கள் பூவாற் புனலினாற் பரிவு பொங்கப்
பாதபூ சனையும் பண்ணிப் பணிந்தவர் பணியுஞ் செய்து
காதலே யிவர்க ளென்று நாடொறு முவந்தெத் தாரும்.

எ-து. பொறிபுலன்களை முனிந்த சிவஞானிகட் கிடர்செய்யின் நிரயத் துன்பமே வருமாகையா லுலகிலுள்ளார் அம்முனிவரை நிந்தியாமற்

பயந்து அன்புபெருக நீரிலுறும், பூவிலுறு மவர் திருவடிகளைப் பூசனை செய்து அவரேவிய பணிவிடையுஞ் செய்து எக்காலமுந் தம்முள்ளத்திற் சிவனே யிவர்களென்று சிந்திக்கக் கடவர். எ-று. (கூக)

அசற்பாத்திர மாவாரின்னரென்ப துணர்த்துகின்றார்.

பகர்ந்தன முனிவ மெய்ம்மைப் பாத்திர விசிட்டந் தன்னைச்
சகந்தவ ரென்னக் கோலஞ் சமைந்துதற் பரனைச் சாரா
ரகந்தனிற் பிறப்பு மஞ்சா ரவசபாத் திரர்க ளென்றே
யிகழ்ந்திடு மிதுவுங் கேளி யினியுனக் கியம்ப யாமே.

எ-து. அகத்திய முனிவனே முன்னஞ் சற்பாத்திர விசிட்டரைச் சொன்னோம். இனி அசற்பாத்திர மாவதியாதெனின் உலகத்தவ ரிவர் பெரிய தபோதனரென்று சொல்லுமாறு வேடத்தைத் தரித்துச் சட்டுணர்வுக் கெட்டாச் சிவனை யடையாதவருமா யுள்ளத்திற் சனனமரணத்துக்குப்பயப்படாதவரு மாவார் யார் அவரே யசற்பாத்திரங்க ளென்று வேதாகமங்களி கழாநிற்கு மிவ்வசற்பாத்திரத்திற் செய்த தானம் விளைக்குந் தீமையு மினியுனக்கியாஞ் சொல்கின்றோ மதனைக் கேட்பாயாக. எ-று. (கூஉ)

அவர்க்குக் கொடுத்த தானம் பலன்கொடாம லழியு
மென்ப துணர்த்துகின்றார்.

மெய்யனை விழைந்து பாசப் பகையினை வென்று யாமு
முய்யவே வேண்டு மென்னு முள்ளம திழந்து நின்ற
பொய்யரைப் புரிந்த பூசை பலத்தினைப் பொருந்துமோ தான்
செய்தது மவர்க்குப் பச்சை மட்கல நீரோ தேரின்.

எ-து. சத்திய சொருபனாகிய சிவனை விரும்பி யாணவ முதலிய பாசப்பகையினை வென்று முத்தராக யாமுங் கரையேற வேண்டு மென்னுங் கருத்தை விட்டு நின்ற வசத்தியர்க்குச் செய்த பூசனை நல்வினைப் பயனைக் கொடுக்க மாட்டாது. அதனை யாராயுங்கால் அவ்வசற் பாத்திரத்துக்குச் செய்த தானம் பசுமட்கலத்தில் விட்ட நீர்போல நில்லாதுடனே யழியும். எ-று.

தான் எ-து. அசைநிலை. (கூங)

இதுவுமது.

பழுதறு வித்தே யேனு முவரிடைப் பயிரோ யாகா
வழலிடை யன்றி நீற்றி லுகுநி பலத்தை யாக்கா
விழைவிலா வலியை மேவு மெய்யிய லின்ப மேவாள்
வழுவுறு மவர்க்கே யீகை வரந்தினைச் செயுமோ மாட்டா.

எ-து. குற்றமற்ற நல்லவித்தேனு முவர் நிலத்தில் விதைத்தால் பயிராக மாட்டாதது போலும் அக்கினியின் கண்ணே யன்றிச் சாம்பலின்

கட் பெய்த வாருதி பலத்தைக் கொடுக்கமாட்டாதது போலும் விரும்பு தற்குரிமையில்லா அலியினைப் புணரும்பெண் புணர்ச்சியின்பத்தைப்பெ றாதது போலுங் குற்றம் அமைந்த அசற்பாத்திரமா யுள்ளார்க்குக் கொடு த்த தானமும் பலத்தினைக் கொடுக்குமோ கொடுக்காது. எ-று. (௯௪)

சற்பாத்திரங் கரையேற்றுமென்றும் அசற்பாத்திரங் கரையேற்று தென்று முவமைமுகத்தா லுணர்த்துகின்றார்.

பாத்திர மாக்கிக் கட்டி யிரும்பினைப் பண்ட மேற்றி
யாற்றிடை யிடக்க வென்று மடையினை யடையு மாங்கே
பாத்திர மீந்தா ரேறுஞ் சிவபுரப் பாரம் பற்றும்
பாத்திர மல்லான் கட்டி யிரும்பெனப் பாரம் பற்றான்.

எ-று. யாதொரு வொருவ னிருப்புக் கட்டியினைத் தோணியாகச் செய்து அதில் பலபண்டமு மேற்றி யாற்றில் விடும்போது தாமெண்ணிய கரையினைச் சேரும். அப்படியே சற்பாத்திரமுந், தன்பாற் றானஞ் செய்தா ரையுங் கொண்டு சிவபுரமாகிய கரையைச் சேரும். கட்டியான விரும்பு டன் பண்டத்தையுங் கட்டி யாற்றில் விட்டால் விட்ட வெல்லையிலே யமிழ்ந்திக் கரையடைய மாட்டாதது போல, அசற்பாத்திரனுந் தன்பாற்று னஞ் செய்தாரைக் கரை யடைவிக்க மாட்டாமல் தானுஞ் சிவபுரமாகியகரை யை யடையான். எ-று.

அடை, எ-று. கரை. (௯௫)

பாத்திரம் அபாத்திரமான இருவரும் நரரா யிருக்க வறி வொருவர்க் கொருவ ருயர்வு தாழ்வுமாய் நன்மை தீமையைத் தருமா றென்னையென வினவ, அதற்கோர் விடை யுணர்த்துகின்றார்.

கட்டியைக் கனலிற் காய்ச்சிக் கம்மிய னமைய மாக்க
விட்டதிற் பண்ட மேற்றுப் புனன்மிசை யிடக்கு மேற்றே
பொட்டிய குரவ ரேறு மொருபொரு ளுணர்ந்தா ரற்றே
கட்டியை யொப்பர் காட்டுங் கடவுளை யுணராக் கையர்.

எ-று. சொல்ல விருப்புக் கட்டியை நெருப்பிற் காய்ச்சித் தோணி யாகச் செய்ய வது தன்கணிட்ட நல்ல பண்டங்களையுங் கொண்டு நீரின்மே லோடும். அதுபோலவே அவ்வாறே சிவனோடு இரண்டறக்கலந்த வாசிரி யன் திருவருளாற் றுபதேசிக்க வொப்பிலாச் சிவத்தை யுணர்ந்த ஞானி கள், தமக் கீந்தாரைப் பிறவிக்கடலி னின்றுங் கரையை யடைவிப்பர், ஆசிரியரா லெப்பொருளையுங் காட்டுஞ் சிவனை யுணராத அஞ்ஞானிகள் பணிப்படாத விருப்புக் கட்டியையொப்பர். எ-று. (௯௬)

மேலுமோர் வகையாற் பாத்திர மென்பானை
யுணர்த்துகின்றார்.

பாத்திரா பாத்திரந் தனைப் பகாதுரு குதலே பற்றிக்
கூர்ந்தவா தரவி னோடு கொடுப்பவர்க் கவர்க டாமும்
பாத்திரங் குருடர் பங்கு பாலகர் மிடியர் நோயர்
மூத்தவர் இருப ணாதி யிவர்களு மிரக்க முற்றில்.

எ-று. இவர் பாத்திரம் இவர் அபாத்திரம் என்றிரட்டுறக் கருதாமலுள்ள நெகிழ்ச்சியாய் மிக்க வாதரவுண்டாக வனையாமற் கொடுப்பவர்க்கியாவரிடத்திலு மிரக்க மேலிடுமாயின், முற்கூறிய வசற்பாத்திரங்களுங் குருடர், முடவர் சிறு குழந்தைகள், தரித்திரர், நோயாளிகள், வயோதிகர், பேராசையுடையார் முதலிய வின்னோரும் பாத்திரமேயாம். எ-று. (௧௭)

இதுவுமது.

உச்சியி லணைவா ரெல்லா முத்தம ரென்றே யெண்ணி
யர்ச்சனை புரிக வன்பா லவலூ னுந்தை தன்னைக்
கைச்சம லேசன் வாழுங் கடிநக ரடைவா மென்று
மிச்சையி னியைந்தா ரெல்லா மெண்ணிய யாவு மேயும்.

எ-து. துக்கத்தை விளைக்கும் பொல்லா வுடம்பினை வெறுத்து நின்மலனாகிய சிவனெழுந்தருளியிருக்குஞ் சிறப்பினையுடைய சிவலோகத்தை யடைவா மென்று மாசையொடு பொருந்தின ரெல்லாரும் உச்சிக் காலத்தில் பசித்து வந்தோ ரியாவரையும் பாத்திரங்க ளென்றே யெண்ணி யவர்களையன்பினா லருச்சனைசெய் தன்ன முதலிய கொடுக்கக் கடவர். அங்ஙனஞ் செய்யிற் றம்மனத்தின்க ணினைத்த பலன்க ளெல்லாங் கை கூடும். எ-று.

ஈகையாள ரிலக்கண முணர்த்துகின்றார்.

பாத்திர மல்லார் செய்கை யதனையும் பகர்ந்தாம் பண்பு
வாய்ந்ததா தாக்க ளாவார் தகைமையும் வகுத்துச் சொல்வா
மோர்த்துண ருதாரந் தாழ்ச்சி யுறவனு கம்பங் கோபந்
தீர்த்திட லென்னு மைந்து முடையரோ சிறந்தார் தேரின்.

எ-து. முனிவரனே யசற்பாத்திரமானா ரிலக்கணத்தையுஞ் சொன்னோம். இனி நற்குணம் அமைந்த தாதாக்கள் மேன்மையும் பிரித்துச் சொல்கின்றோ மதனை யாராய்ந் தறியக் கடவை யங்ஙனமவர் முறைமையை யாராயிற் கொடை, வணக்கம், உறவு, அருள், பொறை யென்று சொல்லப்பட்ட இவ்வைங் குணமு முடையவரோ தாதாக்களாவர். எ-று. (௧௯)

சிவஞானிக்கியுந் தன்மை யுணர்த்துகின்றார்.

பாத்திர மதனுண் மிக்க பாத்திரம் பரம ஞானி
தீர்த்தவா சையினு லியா யெனவவன் செப்பா னன்றே

கூர்த்தவா தாவி லூடிலை பயன்புடை குறுகிக் கொள்ளி
நீர்த்தனே யென்று மிவரன் பலத்தினைத் தெரிக்க லாமே.

எ-து. பாத்திரமென்பன வற்றுள் விசிட்டமான பாத்திரஞ் சிவஞானியே. அவன் பொருண்மேலுள்ள வாசையை யொழித்தமையால் யார்பாலே னுஞ் சென் றிரந்தப் பொருளை பெறவேண்டு மென்று சொல்லா னாதலால் நன்மையே மிகுந்த சித்தமுடையனாயிலே யச் சிவஞானி பெருந் தருமி யிருக்கு மில்லிடத்திலே சென்று சுத்தனே யடியேன் றரும் பொருளைக் கொள்ளக்கடவை யென்று சொல்லியுங் கொடுக்குந் தாதாவின் பலத்தை யளவிடலாமோ. எ-று. (௪௰)

மெய்ஞ்ஞானியும் அஞ்ஞானியு மேற்குந் திறத்திலும் வரும்
பயனும் பயனின்மையு முணர்த்துகின்றார்.

மெய்ப்பினை யுணர்ந்த ஞானி வேணவா விடுத்தா னேனு
முப்பவே பிறரு முன்னி யவர்கொடை யுவப்ப னேராக்
கையர்க டம்மைத் தாமே காதலித் திரப்ப ரந்தப்
பொய்யரைப் புரந்தி னோர்கள் பொருளினை யிழந்தார் போட்டே.

எ-து. உண்மைப்பொருளைத் தரிசித்த சிவஞானி யானவன், பொருண்மேலுள்ள வாசையை விட்டானேனுந் தன்போன் மற்றுள்ளவரும் பரகதியடைய வேண்டுமென்று எண்ணி யந்தத் தாதாக்கள் செய்யுந் தானத்தை விரும்பிக் கொள்வன். உண்மைப்பொருளைத் தரிசியாத அஞ்ஞானிகள், தாதாவானவன் கதியடைய வேண்டுமென்று விரும்பாமல் தம்முடைய போசனத்தை விரும்பித் தானத்தினை யேற்பாராதலா லந்த அஞ்ஞானிகள் கையிலே தானஞ் செய்தவர்கள் தம் பொருளினை யவமே போட்டிழந்தவராவர். எ-று.

தாம், எ-து. அசைநிலை. (௪௧)

தாதாவானவன் சுவர்க்க மடைதற் கேதுவோர் சிறப்பு
விதி யுணர்த்துகின்றார்.

காதலித் திரவார் வானைக் கலப்பது மவர்கை காட்டு
மாதலால் வானஞ் சேர வாதர வுடையா ரந்திப்
பாதமு மினியும் பண்ணிப் பசித்துச் சார பாடை
போதன மாதி யீத லதிதிகட் குறவி னோடே.

எ-து. அறத்தை விரும்பித் தானஞ் செய்பவர், சுவர்க்கத்தை யடையு முறைமையைக் காண்ப தெங்ஙனே யெனின் அவர் கொடுக்குங் காலத்து மேலாகச் செய்யுங் கைதானே யவர் சுவர்க்கத்தின்மேற் செல்லு முறைமையைக் காட்டும். ஆகையினாலே சுவர்க்கத்தை யடையவேண்டுமென்றும் விருப்பத்தை யுடையவ ரெப்போதுஞ் சிநேகமா யதிதிகட்குப் பசித்து.

பாதார்ச்சனையுஞ் செய்து நல்வார்த்தையுஞ் சொல்லி யன்ன முதலானவற்றை யன்பினோடு கொடுக்கக்கடவர். எ-று. (சஉ)

தரித்திரர்க்குக் கொடாதான் சிறப்புடைய
னல்லனென் றுணர்த்துகின்றார்.

செறிந்துநா வென்று நின்ற மிடியனைச் சிறிய னாக்கி
யுறைந்துளான் பெரிய னெங்க னென்றுளந் துரதஞ் செய்வான்
சிறந்தநா தாவே யல்லன் செட்டிவன் செய்கை யெல்லா
மிறந்திடுந் தரும மேற்கு மிடியரு மின்றி யெங்கும்.

எ-து. தன்னைக்கிட்டி யெனக்கீயக்கடவை யென்று சொல்லி யிரிவரவினோடு நிற்குந் தரித்திரனை, இவனற்பனென் றெண்ணிச் செல்வத்தையுடைய பெரியவனெங்கே யிருக்கின்றானென்று எண்ணியவற்குக் கொடுத்தற்குத் தன்றுள்ளத்தின்கண் விசாரிப்பவன், அருளான்மிக்க தாதாவேயாவான். இவன் கொடுக்குங்கொடையெல்லாம், அவன்பாற்றனக்குமோர் குறியங்கருதிய செட்டாகும். இங்ஙனஞ் செல்வனாயிகழ்ந்து மிடியனைச் சிறப்பித்தலென்னெனின், எங்குஞ்சென்றிரக்கு மிடியரு மில்லையாயின் ஏற்பாரற்றுத் தருமமுலகினில்லாது நாசமாமாதலாற் றரித்திரர்க்கே தானஞ்செய்யக்கடவன். எ-று. (சங)

அதற்குமேலுமோர் சிறப்புவிதி யுணர்த்துகின்றார்.

பொருளரி தாகிற் கேட்பார்க் கின்சொலு மரிதோ போந்தால்
விரைவுட னெழுகை யோடல் வியந்தெதிர் கொள்கை யிடந்
துரிமையி னிருத்தல் பாத பூசனை யுவப்புச் செய்கை
பிரிபொழு துடனே செல்கை யெனுமிவை யேழும் பேறே.

எ-து. தன்பால் வந்துகேட்டு இரப்பவர்க்குக் கொடுக்கும் பொருளில்லையாயி னவர்க்குச்சொல்லு நல்லவார்த்தையுமில்லாததோ ஆகையால் நல்வார்த்தையேனுஞ் சொல்லக்கடவன். தன்பாற் பெரியவர்கள் வந்தகாலத்து விரைவினோடெழுந்திருக்கை, ஓடிச்செல்லல், கண்டவுட னெழுந்தருளப்பெற்றதே யெனக் கொண்டாடி யெதிர்கொளல், அவரிருப்பதற்குரிமையுடைய வாதனத் திருத்தல், பாதத்தி லருச்சிக்கை, இன்றல்லவோ என்மனை சுத்தமாயிற்றென்றவரை யுயர்த்திப் புகழ்தல், அவர்களெழுந்தருளும் பொழுது பதினறடி குறையாமற் சென்று வழிவிடுகை யெனக் கூறுமிவைக ளேழுமுத்தியடைதற்குக் காரணமாம்." எ-று.

ஏகாரம், ஒழியிசைக்கண் வந்தது, போந்தாலென்னும் வினைக்கு எழுவாய் விரிக்க. (சச)

தாதாவு மவன்கையி லேற்றாறு மடையும்பல
முணர்த்துகின்றார்.

இரக்கமா தாவு கூர வீபவன் கையி லேற்றோ
னிருப்பனே யிந்நா ளோடு மீசனு லக மெய்தி

யிரக்கமா தாயி னன்னை யேற்றவ னிந்நா ளோடு
மிருப்பனே நிரயந் தன்னு ளென்னினும் வினையை யெய்த்தே.

எ-று. அருளு மாதரவும் பெருகக் கொடுக்குந் தாதாவின் கையி லேற்றவன் அந்தத் தாதாவினோடுஞ் சிவலோகத்திலே சென்றிருப்பன். அருளுமாதரவு மில்லாத தாதாவின் கையி லேற்றவன், அந்தத் தாதாவினோடு நிரயத்தின்கட் சென்று முன் செய்த பாவத்தை விசாரித்து வாடியிருப்பான். எ-று. (௪௫)

மேற்புண்ணியத்தலங்களை யெடுத் தோதுஞ்செய்யுளா லுணர்த்துகின்றார்.

கலிவிருத்தம்.

கொடுக்குஞ் செய்கையர் தம்மையுங் கூறினம்
விடுக்குஞ் செய்கையர் தம்மையும் வெண்ணிற
விடைக்கும் பாகன் விமலன் விரும்பிய
விடத்தை யுமிசைப் பாமினி யாமரோ.

எ-று. தாதாக்கள் முறைமையையும் அப்படியல்லாதவர் முறைமையையுந்தொகுத்துச்சொன்னோம். மேல் வெள்ளைநிறத்தையுடைய விடபத்தைச் செலுத்துவோனுமாய் நின்மலனுமான சிவனே விரும்பி யெழுந்தருளியிருக்கும் புண்ணியத்தலங்களையுந் தொகுத்து யாம் சொல்கின்றோம். எ-று.

விடைக்குப்பாக னென்பது விடைக்கும் பாகனெனல் மெலிக்கும் வழிமெலித்தல் பெற்றது. அரோ அசை. (௪௬)

நிர்த்த மார்சிவ காசி திகழ்குருக்
கேத்தி ரம்பிர யாகை யிராலர்
பூர்த்த புட்கர ஞானி புனிதர்க
ளார்ந்த கங்கை யவிகட லாதியும்.

எ - து. வெளி. (௪௭)

கரப்பி ரானைமி சாரணி யங்களின்
பருப்ப தம்வேத பர்ப்பதங் கோகன்னம்
அமர்த்த மேனி யரிபர மம்பையும்
விருத்த வேதியர் வெண்ணெயும் பெண்ணையும்.

எ - து. வெளி. (௪௮)

ஒற்றி யூர்திரு வோத்தூர் விளைவய
லாற்ற லூற லாப்புரம் வான்மியூர்
வெற்றி யூர்திருப் பாசூர் விரிஞ்சையுங்
கற்று முற்றினர் காரி வனமுமே.

எ - து. வெளி. (௪௯)

கனக மார்முந லிங்கமா காஞ்சிநல்
லனக ராமுது குன்றரு ளுசலம்
முனிவர் சேர்குட மூக்கிடை மாமரு
துனரு முந்நளு ரூர்புலி யூருமே.

எ - நு. வெளி. (௩௰)

காழி மூவலூ யாறுதென் கண்டியூர்
வீழி வேத வனந்திரு விற்குடி
வாழை மல்கு வலஞ்சுழி வாஞ்சியந்
தாழை நீடுவெண் காடுசாய்க் காடுமே.

எ - நு. வெளி. (௩௧)

எழிலு மார்பாங் குன்றிரா மீச்சுரம்
பொழிலு மார்மது ராபுரி பூவணம்
அழகு மாருநெல் வேலியஞ் சைக்களங்
குழகன் புக்கொளி யூர்கொலிக் குன்றமே.

எ - நு. வெளி. (௩௨)

கோத னங்கள் குவிந்த விடங்களு
மாத போதனர் வாழு மடங்களு
மீதில் வேட்கையர்க் கேய்விட மின்னுமுன்
போது வாங்கால பேதமு மோர்கவே.

எ-நு. இங்ஙனங் கூறிய புண்ணியத் தலங்களும், பசுக்கள் திரண்ட வெல்லைகளும் தபோதனர்க ளெழுந்தருளி யிருக்குந் திருமடங்களு மிது போன்று தானஞ் செய்கிறதிலே விருப்பத்தை யுடையோர்க்குப் பலனதிக மாதற்குப் பொருந்திய தலங்க ளின்னமு முளவாம். முறைமையாலே யினிக் காலபேதங்களையுஞ் சொல்கின்றே மவைகளை யறிவாயாக. எ-று.

காலவிசிட்ட முணர்த்துகின்றார்.

அரவ மாதித்தன் றன்னை யடர்ந்திட
விரவும் வேலையும் வெண்மதி தன்னையு
மிருமை யான வயனமு மிபவர்க்
குரிய வேலைகள் மற்றுமுன் டோர்கவே.

எ-நு. வெளி-இருமையான வயனம், தைமாதப் பிறப்பு, ஆடிமாதப் பிறப்பு மற்றமுண் டென்பதனால், சித்திரைவிசு, ஐப்பசிவிசு, அமாவாசை, பூரணை, திருவாதிரை, விதிபாதயோக முதலாயின வென்க. (௩௩)

ஆதரவின் விசிட்ட முணர்த்துகின்றார்.

உணர்ந்த னந்தகால பேர்முழு மோர்தலுட்
சிறந்த நன்மையுஞ் செப்புவஞ் சிந்தையுட்
பரிந்த மெய்ம்மைப் பரமப் பிரீதியே
முருத்த பத்தியு மற்றதன் கூற்றரோ

எ-று. இப்படிக் காலவகைகளுஞ் சொல்லும். மேலுள்ளத்தில் உண்டான வாதரவையும் அதன் பரியாயங்களையுஞ், சொல்கின்றோ மதனை யறிவாயாக. ஆதரவானது, தம்முள்ளத்தினிக ழுண்மையோடு கூடிய மேலாகிய மகிழ்ச்சி யெனவும், பெருத்த வன்பு எனவு மற்றுமுள்ள பரியாயப் பெயரினையும் பெறும். எ-று.

மற்றொன்று சுட்டி யதற்கின மென்பதனு லதற்கினமாகிய சிவதருமம் பாவமாதி யென்று மூன்று மந்த வாதரவுக்குப் பரியாயப்பெயரொன் றறிக. அரோ — அசை. (௬௫)

மேல் முடிந்தது முடித்த லென்னுந் தந்திர
வுத்தியா னுணர்த்துகின்றார்.

சிறந்த தேசமுங் காலமுஞ் சிந்தையுட்
பிறந்த காதலும் பெற்றவர் நற்றவர்க்
கறைந்த நூல்விதி யர்ச்சனை யாக்குந
நிறைந்து வானென வேபல நீடுமே.

எ-று. உத்தமமாகிய காசி முதலிய தேசமும், கிரகணங்களின் முதலிய புண்ணிய காலமும், உள்ளத்திற் பொருந்திய மகிழ்ச்சி முதலாகிய வாதரவும், அதனைப் பெற்றவர் நல்ல தவத்தினை யுடைய சற்பாத்திரங்களுக்கு வேதாகமங்களிற் சொன்ன விதிப்படியே யர்ச்சனை செய்து தானஞ் செய்யக் கடவர். அங்ஙனமவர்களுக்குச் செய்த தானபலங்க ளாகாசம் போல விசாலமாய்ப் பெருகி யழியாம னிலைபெறும். எ-று. (௬௬)

கலிநிலைத்துறை.

என்று பயன் மேன்மைதரு காரண மிசைத்தான்
குன்றவர் மடக்கொடி தனக்கருள் கொடுத்தான்
வென்றபுக ழோர்த்தியும் வெப்ப வினைநைய
நின்றமுனி மன்றவர நிர்க்குண னிசைந்தே.

எ - து. வெளி. (௬௭)

சிவத்துதியுணர்த்துகின்றார்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

வானவர் நாடரு மாதவனை மாமலி குட்டறு
மாதவனை

கானமர் வேடனு மானவனே கடிதென வேசெலு
மானவனே
யேனமு மானவ னென்னலனே யெம்முளந் தாக்கிடு
மென்னலனே
யூனமர் வெண்டலை யுண்டவனே யுத்தமர் நெஞ்சகத்
துண்டவனே.

எ-று. மாலயன்முதலாயுள்ள தேவர்கள் அறிதற்கரிய பெரிய தபோதனனே, ஆன்மாக்களுக் கியானெனதென்னு மபிமானமாகிய வந்தகாரத்தை யொழித்தற்குக் காரணமான ஞான சூரியனே, அருச்சுனனுக் கனுக்கிரகஞ் செய்தற் பொருட்டுக் காட்டி லுறையும் வேடனாய் வந்தவனே, விரைந்து செல்லு மிடபத்தை யுடையவனே, வராக ரூபியுமான திருமாலா லறியப் படாதவனே, யெம்முடைய வுள்ளத்தி லுண்டாக்கு முழுதுணர்வு முதலாகிய வெண்குணத்தையு முடையவனே, குற்றம் பொருந்திய பிரம கபாலத்திற் பிச்சையேற் றுண்டவனே, உத்தமரான சிவஞானிக ளுள்ளத்தி லனவரதமும் விளங்கா நின்றவனே. எ-று. (௩௮)

இதுவுமது.

புலிமுனி பூசை பரிந்தவனே புகழ்நட மன்று புரிந்தவனே
பலிதரு வார்க்கித பாடனனே பாங்கிலர் வாய்க்கித பாடனனே
யலலறப் போதக வாரியனே யவிர்சடைத் தாங்கிய வாரியனே
மலைசிலை யாக்கிய வன்மையனே வந்து மரிப்பன வன்மையனே.

எ-று. வியாக்கிரபாத மகாமுனி செய்த பூசையை விரும்பினவனே, யாவரும் புகழ்கின்ற திருநடத்தை ஞானாகாசத்திற் செய்தவனே, தாருகா வனத்திற் பிச்சைகொண்டு வந்திமொதர்க் கின்சொலைச் சொல்லுவோனே, உரிமையில்லாத அபக்குவரிடத்திற் சாருவாக முதலிய கொடுஞ் சொல்லைச் சொல்லுவோனே, பக்குவான்மாக்களுக்குப் பிறவித் துன்பங்கள் கெட வேதாகமங்களைப் போதிக்கு ஞானாசாரியனே, யொளி விடுகின்ற சடா மகுடத்திற் றரித்த புனலை யுடையவனே, மகமேருவை வில்லாக்கிய வலியை யுடையவனே, ஆன்மாக்களைப்போ லுலகின்கட் பிறந்திறக்குந் தன்மை யில்லாதவனே. எ-று.

கிதபாடனம் என்பது நியசொல், இதுவடமொழி. (௩௯)

குமரன்றுதி யுணர்த்துகின்றார்.

கலிவிருத்தம்.

நினைவார்வினை கனிபோயறு நிலைநிற்கறி சவன்முற்
பனிபோவது மெனவேபசு பதியோதிய பறுவன்

முனிதான்வின விபதாணவி மொழிவாய்மையன் முனியா
தனியாளுடை யருமாமுக னெழிலாரடி யிணையே.

எ-து. பசுபதியாகிய சிவனருளிச் செய்த வேதாகமங்களை யகத்திய முனிவன் வினவிய காலத்து மிகவும் விடை கூறுந் திருவாக்கினை யுடையவனும், அபராதியான வென்னைக் கோபியாமே அடிமையா யாண்டுகொண்டருளுந் தன்மையை யுடைய வழுவிலாத முகத்தினை யுடைய பிள்ளையார் அழகு நிறைந்த திருவடியிணையைத் தியானம் செய்கின்றவருடைய கன்மம், பூமியின்கணுயர்ந்த சூரியன் முன்பனிகெடுவதுபோல் மிகவு நீங்கிமீள வழுண்டாகாது, அழியும். எ-று. (௧௰)

அகத்தியன்றுதி யுணர்த்துகின்றார்.

விரைவாமிரு வினையாயின விடவுமிருள் கெடவும்
வழுவாகிய மலமோகடன் மரவேர்வலி யறவு
உழைபார்கர முடையான்மழு வுடையானடி யுறவும்
புழைபார்கர மதமாமலி பொதிமாமுனி புகழே.

எ-து. உட்டுளைவாய்ந்த துதிக்கையையுடைய மதயானைகள் நிறைந்த பொதியமலையில் வசிக்கு மகத்திய முனிவனுடைய தோத்திரத்தை யிருவினைகள்விட்டு நீங்கவும் ஆணவவிருள் வலிகெடவும், ஈனமாகிய அழுக்குமிக்க வுடம்பாகிய விருட்சத்துக்கு வேராகிய மாயாசத்தி கெடவும் மானு மழுவுமேந்திய கைகளையுடைய சிவன் ஸ்ரீபாதங்களைப் பொருந்தவும் விரும்புவாம். எ-று. புகழ் விழைவாமெனக்கூட்டுக. (௧௧)

நான்காவது
பலவிசிட்டகாரணவியலுரை
முற்றிற்று.

உ

கடவுள் துணை.

ஐந்தாவது

சிவதருமவியல்.

மேலிவ்வோத்தென் னுதலிற்றோ வெனின் ஒத்து நுதலியதூஉ மோத்தினது
பெயருணர்க்கவே விளங்கும். ஆயி னிவ்வோத்தென்ன பெயர்த்தோ
வெனின் புண்ணியத்துட் டலைமையாகிய சிவதருமவிய
லென்னும் பெயர்த்து. இதனு ளித்தலைச் செய்யு
ளென் னுதலிற்றோ வெனின் முன்
மொழிந்து கோடலை யுணர்த்துத
னுதலிற்று.

இனிமுனி வரனே யீச னியம்பிய தரும மெல்லாந்
துனிதனி தொலையச் சொல்வாந் துணிபிணி யுடலைத் தொட்டே
முனிவினை யின்றி நின்ற மூடரு மீடு கூடி
யெனையுடை யீச னூரும் புரத்தினி திருக்க வேய்ந்தே.

எ-து. முனிவரின்மிக்க வகத்தியனே யுள்ளத்தை யீர்க்கில்லாதாருந், தவவலிமிக்கு என்னை யடிமையாகக் கொண்ட சிவனது சிவலோகத்திற்சென்று மகிழ்ச்சியோ டிருக்கும் வண்ணஞ் சிவனருளிச்செய்த சிவதருமமெல்லாவற்றையு மிக வையந்திரிபற மேற்சொல்கின்றோம், அதனைக் கேட்பாயாக. எ-று. முனிவு-முயற்சி. ஈடு-வலி. (க)

முற்கூறிய சிவதரும நிலைநின் றுபகரிக்கு முறை
யுணர்த்துகின்றார்.

அற்புத னமலன் கூறு மறம்பல வயிமி சாதி
கற்பொடுங் கலந்து நானு பலத்தினைக் கருது வார்க்குந்
தற்பர னருளி னாலே தருவன வனந்த கால
நிற்பன தொன்று தொட்டே யன்பனா நீங்காப் பாங்கால்.

எ-து. கண்டவர்க்கு அதிசயம் விளைப்பானாய் நின்மலனாயிருக்கிற சிவனருளிச்செய்த வறங்கள் பலவுமுள, அவற்றுட் கொல்லாமை முதலிய சிவதருமங்கள் பத்தும், எல்லாத்தருமத்துக்கு மேலாகிச் செய்தவனைப்பற்றி நிற்குங் கற்பின் றன்மையொடும் பொருந்திச் சிவனருளினால் பலவகையாகிய பலனை விரும்பினவர்க்கு விரும்பினவாறே கொடுக்கும். அதுவுமன்றித் தம்மையியற்று மன்பனா நீங்கா வுரிமையினால் பிரவாகாநாதியாய்த் தொன்றுதொட் டெண்ணிறந்தகால மழகுபெற நிலைபெற்று நிற்பனவாம்.

அந்த அபிஷேகாதியை வகுத்துணர்த்துகின்றார்.

அயிம்சை பொறையே மெய்ம்மை யறைதலே யரிய ஞானே
யுயர்ந்தவா றவே யுள்ள மொடுக்கலே கொடுக்கை தானே
யியந்தவர்ச் சனையே மெய்யுண் வெறுத்துறு தவமே மேனி
நயந்தபா வனையே யென்னத் தசமிவை நன்றெந் நாளும்.

எ-து. கொல்லாமையும், பொறையும், மெய்மொழியும், பெறற்கரிய ஞானமாகிய பதிபாசத்தைக் கற்றலும், புண்ணியங்களில் மிகுந்த ஆதரவும், உள்ளமுதலியவற்றை யொடுக்கு மடக்கமுடைமையும், கொடையும், யாவரும் வியந்து சொல்லுஞ் சிவார்ச்சனையும், வணிமறந்த சரீரத்தை வெறுத்துச் செய்யுந் தவமும், சதாசிவாதி விக்கிரகங்களை விரும்பிய தியானமும் ஆகத் தருமங்கள் பத்தாம். இத்தருமங்கள் எக்காலமு நன்மையே தருவனவாம். எ-று. (௩)

முற்கூறியவற்றுள் - தமக்கியன்ற அளவு செய்தவரும் அவை முழுதுஞ் செய்தவரும் பெறும்பய னுணர்த்துகின்றார்.

இயன்றன வியற்றி னொரு மனைத்தையு மியற்றி னாரும்
பயன்பல சிவலோ கத்திற் பற்றுவர் தந்தம் பாங்கா
னயந்தவர் போக மங்கு நன்றுவர் தின்னா மன்னோக்
கயந்தவர் போகங் காட்டுங் கடவுளை யடைவர் கண்டே.

எ-து. வெளி. (௪)

முதற் றெருத்தவற்றைச் சிறப்பித் துணர்த்துகின்றார்.

இன்பமே யங்குத் தங்கி யிருப்பவர் தமக்கு மேன்முத்
துன்பமே தொடர்வ தில்லை துளங்கிளம் பிறையுஞ் சூடி
மின்பொலி சடையன் வேந்தன் விதித்தநல் வினையாற் சேர்ந்த
வன்பர்க டிவ்வ ரல்லார் தம்பல மருந்து வாரே.

எ-து. அச்சிவலோகத்திலே போகத்தைப் புசித்திருப்பவர்க்கு மின்பமே யொழிய வேறுந் துன்பந் தொடர்வதில்லை. விளங்கும் இளம்பிறை யணிந்தின் ஒளிர்ந்த சடாமகுடத்தை யுடைய ருத்திரனைத் தாம் செய்த நல்வினையாலே யடைந்த முத்தர்கள் இருத்திய கருத்தாக்களாகவே மாட்டார்கள். தமது சித்தத்தி லின்பத்தையே நினைத்திருப்பர். எ-று.

பிறைமுதன்ற வக்கை இறந்தது தழியது. (௫)

சிவபூசைக்கு விசேடவிதி யுணர்த்துகின்றார்.

முனிவர தருமம் பேத மொழிந்தனம் பசுமு மூன்னி
யினிவர மில்லா தாரு மியற்றும் பூசை யாவு

முனியுரை செய்வா ரோர்தீ யொளிர்சடை முடியி னாரும்
பனகமு மதியும் வைத்த பரனடி நினைந்து பாங்கால்.

எ-து. முனிவரனே கொல்லாமை முதலிய தருமங்களும், அவற்றின் பலனுஞ் சொன்னோம்; மேற் சிறப்பில்லாதவருஞ் செய்யும் பூசையுங் காலமுந் தேவயோனி யட்டகத்திற் பெறும்பயனு மிவையெல்லா முனக்கு வரையறை செய்து சொல்கின்றோம்; அவற்றை நீ விளங்கும் சடாமகுடத் தினிலே பூந்தொழில் செய்யும் பாம்பையு மிளம்பிறையையும் பதைத்தவிர் த்தணிந்த சிவனது பொருத்தை நினைந்தொருமைப் பாட்டினோ டறிவா யாக. எ-று.

உனையென்னு மிரண்டனுருபு நான்கனுருபாக மயங்கிற்று. (க)

குற்றத்தொடு கூடி பொருநாண்முத லொன்பதுநாள்
வரையும் சிவபூசை செய்தவ ரதனாற் குறி
த்தசைப் பெறும் பயனை யொன்பது
செய்யுளா லுணர்த்துகின்றார்.

அழுக்கின் யறுந்த வல்ல சல்லரா யாகந் தன்னி
லிழுக்குடை யவரு மீச னிணையடிக் கொருநா ளிட்ட
பழுப்பில்ல பாங்கி னாலே பற்றிய பைசா சத்தி
னுழுக்குழன் னித்தை யுண்டு களிப்புற வுறைவ ருன்னே.

எ-து. சரீரத்தின் அருசியை நீடன் முதலியவற்றுற் போக்கமாட் டாதவருமா யழுக்காடை யுடைப்பவருமாகிய மலினர்களும், ஒருநாள் சிவனது பொதங்களில் கொம்பிறு முதிர்ந்த பழுப்பிலைகொண் டருச்சித்த தன் மையினால் பேயின் தன்மையை யடைந்து பிண மாமிசத்தைப் புசித் துண்ண மகிழ்ச்சி மேலிடப் பைசாச புவனத்திலிருப்பார்கள். எ-று.

ஈண்டுக்கூறிய பைசாசம் புத்தி தத்துவத்திற் பைசாசயோனி யென்றறிக. உழுக்குழன் கழியுழுமென்று கூறுவாருமுளர். உன் எ-று இடம்.

சினத்தினுஞ் சிவந்த கண்ணர் சிறப்புறு வினையுந் தீர்த்த
மனத்தினு ரிரண்டு வார மகர்சிவ னடியின் வைத்தி
றனத்தினை யிலரா தாரு மவர்தமைச் சாரச் செய்வர்
றினத்திலு மரக்கர் தொங்க புரத்திலுட் டினைத்த தோயார்.

எ-து. கோபத்தினுற்சிவந்த விழியினையுடையவராகி விசேடமான நல்வினையைச் செய்யாத மனத்தவர்கள் இரண்டுநாள் சிவனது பொதத் தில் மலர்கொண்டு பூசை செய்தாற் றமக்கு சிரிகவைத தெழும் அவர்கள் விசாரியொழுந்து சஞ்சரிக்கு மிராக்கதர்கிண்டிருக்க வுலக த்தி லிருந்தின்பமடைவார்கள். அவர் கோர்க்கத்துப்பயப்படார்கள். எ-று.

மயக்கமே தக்க வுருவங் கலக்குறுங் கடியர் தாமும்
வியக்கவே தக்க வீசன் விளைமல ரடியின் மீது
பயக்கவே பலமு முன்று பகருஞ் சினையைப் பண்ணி
வியக்கர்த முலகந் தன்னி லிருந்துவ ளவரா மெல்லாம்.

எ-று. வெறுக்கத்தக்க புலாலையுடையோரேனுங் கட்டி தளருந் தியவ ர்களுங், கண்டவர் வதிசயிக்கத்தக்க சிவனது திருவாக்கற்றையுடைய நாமமலர்போன்ற பொருந்திய மேன்மையுறும்படி மாங்கனி முத லிய கனிகளைக்கொண்டு மூன்றுநாள் பூசைசெய்யி னச்சிவ னவர்களையெல் லா மியக்குலகத்திலின வீருக்கும்படி செய்வான். எ-று.

உம்மை யிழிவின்கண் வந்தது, கோரங்கள்-அசைநிலை. (௯)

காயக் கற்று நல்லர் பாதமும் கவிப்புக்கூறத்
தாயர்கள் முன்பினை கின்று நட்டமு மிட்டுக் கையாற்
பாயர பரியா ரேனும் பாட்டொரு நான்கு பாடி
வாயுற மிசைய வாழ்வர் காத்திரு வர்கள் மேய்க்கே.

எ-று. காலையிற்றையும், பரதநூல் விதிப்படி செய்யுங் கூத்தும் பயிற்றியாதவர்களும், நான்குநாள் பூசைசெய்து சிவசந்நிதியில் நின்று உன் னக்களிப்புமிக்க கூத்துமாடி கையாற்கொட்டுதலுஞ்செய்து தேர்தையும் பாடி வணங்கினும், அவர்கள் காந்திருவலோகத்தை யடைந்து இன்பமுண் டாக வாழ்வார்கள். எ-று.

நான் - நான்கென்றது - எண்ணாநிரைப்பட்டமையால் வருவித்துரை க்க. (௰)

இவர்சிவ பூசை பண்ணு மியல்பின ரென்று தம்மைப்
புவிதனைப் புகழ வேண்டிப் பூசனை புரிந்தார் தாமும்
அவனர னடியி னர்ச்சு தினமா வகரி முதாய்த்
திவிதல போக பெறத் திளைப்பரிந் திரமாச் சேர்ந்தே.

எ-று. இவர் சிவபூசைசெய்யும் பெருமையை யுடையவரென்று தம்மைப் புகழவேண்டுமென்னாக் கொண்டாடும்படி அச்சிவனது பொதுக்களில் அந்நாள் மலர் முதலியவற்றால் பூசைசெய்தவர்களும், அமிந்திரபுவன த்தைச்சேர்ந்து சுவர்க்கத்திலுள்ள போகங்களையெல்லாந் துய்ப்பார்கள். எ-று.

உம்மை யிழிவுசிறப்பு. திவி-சுவர்க்கலோகம். அமிந்திரம்-இந்திர சம்பந்தம். (௰௧)

அரிவையர் போகந் தன்னி லாதர வுடைய ராகிப்
பரமனைப் பரவாப் பூசை யதுதினம் பண்ணி னாரும்
விரவிய சோம லோகம் வேண்டிய படியே தாங்கள்
முருகவிழ் குழலார் தம்மை மிசைப்புற முயங்கு வாரே.

எ-று. மடவாரோடு கூடி யநுபவிக்கும் போகத்தி லாசையுடைய வராய் மேலானசிவனை யறுநாள் அன்பினோடு பூசைசெய்தவர்களுஞ், சோம சம்பந்தமான சௌமியபுவனத்தையடைந்துதாங்கள் விரும்பியபடியே மன மகிழ்விக்க அழகத்தையுடைய மடவாரை யின்பமுறும்படி கூடியான் டநு பவித்திருப்பார்கள். எ-று. (௰௨)

விழைவின தாகிப் போக விருத்தனில் விமலன் றன்னை
யெழுதின மருச்சித் தாரு மிருப்பர்கள் விருப்பமெய்தி
வழுவறு போக பேத மருவிட லொருவ லின்றி
பிழையறு பிரசை வேந்தன் பெரும்பதி யதனைப் பெற்றே.

எ-று. பலவகையான போகங்களில் விருப்பத்தை யுடையவராய் அநாதிமலமுத்தரான சிவனை யெழுநாள் பூசைபண்ணினவர்களுங் குற்ற மற்ற பிராசேசுரமென்னும் பெரியபுவனத் தடைந்து நல்ல போகவகைகளு ண்டாக விருப்பத்தோடு பொருந்தியதனை நீங்கா திருப்பார்கள். எ-று. பிரா சேசுரம்-பிரசாபதியுலகு. (௰௩)

திருந்திய வேத காயந் திரியினாற் றினமோ ரெட்டும்
அரன்பத மருச்சித் தாரு மகிழ்வொ டார்வங் கூரப்
பொருந்தியே பிரம லோகம் போகபே தங்க ளெல்லாம்
அருந்தியே யிருப்பர் தங்க ளாசையு மகல வாங்கே.

எ-று. வேதகாயத்திரியினால் சிவனது சிபாதங்களை யெட்டுநாள ருச்சித்தவர்களும் ஆசைபெருகப் பிராமியபுவனத்தை யடைந்து ஆங்கு ள்ள போகவகைகளெல்லாந் தங்களிடத்துண்டாகிய வாசைதீரப் புசித் திருப்பார்கள். எ-று.

எகாரங்கள் அசைநிலை. பிராமியம்-பிரமலோகம். இவ்வெட்டும் பத் திரத்துவத்திற் புண்ணியபாட்டமென் றுணர்க. (௰௪)

ஒருவனை முவமொன்று மொன்பது தினமு மன்பாற்
பரமனை யருச்சித் தாரும் பாம்பணைப் பள்ளி வள்ளல்
புரமது பொருந்தி வாழ்வர் போகபே தங்கள் பொங்க
வரியன யாவு மில்லை யவர்தமக் கமல னாலே.

எ-று. பிரம விஷ்ணுக்களைப் பசுவர்க்கமென்று கொள்ளாமற் பதி யாகிய சிவனோடு கூட்டி மும்மூர்த்திகளையு மொரு தேவென்று சமபுத்தி பண்ணி மேலாகிய சிவனை யுள்ளன்பினோ டொன்பதுநாளருச்சனை செய்வா ர்களானால் அவர்கள் நின்மலனாகிய சிவனருளினா லாலிலையிலே துயிலுந் திருமாலினுடைய குணதத்துவத்தில் வைகுண்டபுவனத்தை யடைந் தாங் குள்ள போகவகைகள் பெருக அவைகளை நுகர்ந்து வாழ்வார்கள், அவ்விடத் தவர்களுக்குப் பெறற்கரிய பொருள்க ளொன்றுமே யில்லை. எ-று.

நீர்செய்பு னவும் குற்றத்தோடு கூடிச் செய்தவர்கள் பூசையின் பயனுணர்த்தியவாறு கண்டுகொள்க. (௯௫)

மெய்க் குற்றமறப் பூசை செய்தவர்க்கே சிவலோக
மெய்துமென்ப துணர்த்துகின்றார்.

செப்பிய விதற்கு மிது சிவபுர மதனைச் சேர்வர்
ஒப்பிலா வொருவன் றன்னை யொருமையி னுணர்ச்சி கூர்ந்
தப்புறப் புரிந்த பூசைத் தவர்தனர் சாமுமாங்கண்
எப்பவு மரிய தாக வியம்புவ தெனிய தேதும்.

எ-று. இங்ஙனங் கூறிய வைகுண்ட புவனத்துக்கு மேல் சிவபுரம் விளங்கா நிற்கும், அச்சிவலோகத்தைச் சிவனை யடைவென் றொருமைப் பாடு பொருந்திய வறிவ மேவிடத் தனக்கு நிகரில்லாத சிவனை மனமொழி மெய் வருந்தாமற் செய்யுந் தவத்தையுடையவர்களே யடைவார்கள், அவர்க்கு அச்சிவபதத்தி லெய்தும் போகங்கள் பெறற்கரியனவாகச் சொல்லொணாமையால் சொல்லப்போவது மெளிதாகவே வரும். எ-று. (௯௬)

அச்சிவலோகத்தின் சிறப் புணர்த்துகின்றார்.

நிலைசர் ரூப மோடு நேசமாந் திமிர்த்த நேர்கள்
இலையமெய் தற்கு மேன்மை மிராந்தெழு மிசைய விற்கும்
மலரிலை மிருகி லேவல் மகிழ்ச்சியும் வாய்மைச் செய்யுந்
தலைவிக லிசவி தங்கும் புரியதாஞ் சாற்ற லாமே.

எ-று. போக முரிய ரூபஞ் செய்தாற் போலப் பிரகாசிக்கின்ற விமானங்க ளிக்கணமென் றலைமி மனைக் கடக் தழு பொருந்த மேல் குபேரருடைய நிற்குஞ் சிவபுரமானது அவ்விடத்திருப்பவர்கள் மனதினில் விரும்பிய சுகபோகங்களையுங் கொடுக்கும் வண்ண முண்டாகு மாகையிலும் தனக்கு நிகரில்லாத சிவலோக முக்கிரகத்திருக்குஞ் சிவபுரத்தின் வைப்புநை யொருவராலு மளவிட்டுச் சொல்லப்படாது. எ-று. மலைம்-எதிர்மறை. ( )

சிவலோகமுத்திரை யிருக்குந் திருப்பதியில் கூடல் நீக்கிய வாண்மையர்க்கெல்
சிவலோக மடையு மென்றுஞ் சிவனைய்ப்போற் கூடிப்
பூசைசெய்தவர்கள் சிவலோகமடைவது
சொல்லவேண்டாமே யென்ப
துணர்த்துகின்றார்.

தெரிப்பருந் தேவ தேவன் றிருப்பதி வட்டந் தன்னின்
மரித்திடிஞ் சாக சங்கள் சிவபுர மதனுள் வாழு
மருத்தசீர் புரிந்த மற்றை யன்பர்க ளடைத்தல் வாய்மை
தெரிந்திட வேண்டு மேயோ தெருண்டசு சிந்தையார்க்கே.

எ-து. வெளி வேண்டுமேயோ என்புழி ஏ-தேற்றம், ஓ அசை.

கண்டு பாவித்துப் பூசை செய்தவர்கள் பெறும்பய னுணர்த்துகின்றார்.

உண்டொரு பொருளென் றுள்ளத் தோர்கிலார் தாமு மோர்ந்த
பண்டிதர் பணியக் கண்டு பணிந்திடிற் பரம வென்னிற்
றண்டர ளங்கள் போலுந் தாரகா தேசந் தன்னில்
எண்டிகழ் நாலேழ் கோடி யிரதமே தந்து வாழ்வார்.

இ-ள். சடசித்துக்க ளெல்லாவற்றினையு மியக்கு மொரு தனிய கடவுளுண்டென்று தம்முள்ளத் தின்க ணறியாத மூடர்களும், அப்பொருளை யுண்டென்றுணர்ந்த ஞானிகள்வணக்கங்கண்டு தாமும் வணங்கினும், பரம வென்று துதிப்பினும் அவர்கள் குளிர்ச்சியையுடைய முத்துக்கள்போலு மொளி யமைந்த நக்ஷத்திர பதத்தில் மதிக்கத்தக்க இருபத்தெட்டுக்கோடி விமானங்கள் சூழ அதனிடமே பொருந்தி வாழ்வார்கள். எ-று. (௰௨)

சிவதருமங்களைத் தமக்கியன்றவளவுசெய்தவர்கள் பெறும்பய னுணர்த்துகின்றார்.

இயன்றன வியற்றி னோரு மற்றைய புரத்தி லெய்ந்து
பயன்றனைப் பயின்று மீண்டு பாரிடைப் பிறந்து பாங்கான்
முயன்றருந் தவத்தை மூவா முதல்வனை யகத்துள் முன்னி
பயன்றனைப் பயந்த வாதி யரன்புரி யடைவ ரன்றே.

இ-ள். தமக்கியன்ற அளவு சிவதருமங்களைச் செய்தவர்களும், வைகுண்ட முதலிய மேற்சொன்ன பதங்களிற் போகத்தைக் கிரமமாகப் பொருந்தி யங்கங்குள்ள புசித்துத்தொலைந்தவாறே மீண்டும் பூமியில் வந்து பிறந்து முதிராயமெல்லா மொருதன்மையா யிருக்குஞ் சிவனை யுள்ளத்திலே கருதிச் செய்தற்கரிய தவத்தை யொருமைப் பாட்டுடன் செய்து பின்பு நான்முகனைப் படைத்த முதல்வனாகிய சிவனது சிவலோகத்தை யடைவார்கள். எ-று.

இங்ஙனங் கூறிய சிவலோகத்தின் மேலு மூன்று புவன முண்டென்று தொகுத் துணர்த்துகின்றார்.

உரைத்தவிப் புரத்தின் மீதும் புரமொரு மூன்றுண் டோர்க
தரித்தவேற் குமரன் றங்குந் தானமொன் றதற்கு மீது
பரித்தபைங் கிளியைச் செங்கைப் பாவைதன் பதியொன் றப்பாற்
றெரிப்பருந் தேசா ரீசன் சிவபுரஞ் செப்பா மொப்பே.

இ-ள். முற்கூறிய விச்சிவலோகத்தின் மேலு மூன்று லோகமுண்டு. அவைகளை யறிவாயாக. அவையாவன வெளிற் கையில் வேலை யேந்தும் குமாரக்கடவு ளெழுந்தருளி யிருக்கும் புவனமொன்று; அதற்குமேல் பச்சைக்கிளியைச் செங்கையிற் பிடித்த உமாதேவி புவனமொன்று; அதற்குமே

வாவிறந்த பேரானந்தமெய்தி யிருக்கும் என்பது மகா சிவலோகமென்க. அதற்கேற்பவொன்றுமே யில்லாமையால் வேறொன்றை யெடுப்புச் சொல்லோம். எ-று. (உ௧)

அத்தலைவன் முற்கூறிய சுத்தபுவனத்து சதாசிவபுவன மிரண்டினையு
மடைபவர்க ளிவர்களென விரண்டு செய்யுளா
லுணர்த்துகின்றார்.

சத்தியைத் திரிசூலத்தைத் தரித்தபொற் கரத்தி னானை
வித்தகன் றன்னைப் பொன்னினை யொத்தொளிர் மேனி யானை
முத்தினை முனிந்த வாறு முகத்தனை முதல்வன் றன்னை
மொய்த்தவர்கள் மயிலின் மேலே முருகனை முன்னு வாரே

எ - று. வெளி. (உஉ)

இருப்பர்கள் குமாரன் வாழு மெல்லையி லெல்லை யில்லா
விருப்புறப் போக மெய்தி மேவிட மிதற்கு மீதே
யிருப்பர்க ளுமையைத் தங்கள் கருத்திலு ளிருத்தி னோர்கள்
பொருப்பெழு மருக்கர் கோடி நிறமெனப் புந்தி செய்தே.

எ-று. முற்கூறிய சிறப்பினையுடைய குமாரக்கடவுளைத் தியானஞ் செய்பவர்கள் அக்குமாரன் வாழும் புவனத்திலே சென்று தாங்கள் விரும்பிய படியே யளவிறந்த போகச் செல்வம் அநுபவித் திருப்பார்கள். உமாமகேசுவரியை யுதயகிரியி லுதிக்குங் கோடி சூரியப் பிரகாசம்போலத் தியானஞ்செய்து தம்முள்ளத்தில் வைத்தவர்கள் அக் கந்தலோகத்துக்கு மேலான உமாபுவனத்தி லிருந்து வாழ்வார்கள். எ-று. (உ௩)

மேலிருந்த முறையானே மகா சிவலோகத்தின்கணுறைபவர்க
ளிவர்களென வுணர்த்துகின்றார்.

தெளிபளிங் கனைய மேனி திரிநய னங்கைத் தங்கு
மொளிமழு முழைமா லுதாரனை யபய வங்கை
தனிச்சடை யுடைய காத லடியினை யகத்து ணச்சி
யுளியறு மகிமை யெய்தச் சிவபுரத் துறைவ ருய்ந்தே.

எ-று. அழுக்கற்ற சுத்தமான படிகம்போன்ற திருமேனியையு மூன்று கண்களையு மொளி வீசும் மழுவுஞ் சபமாலையும் பொருந்திய மேற் கைகளிரண்டினையும், வரதமும் அபயமும் பொருந்திய கீழ்க் கைகளிரண்டினையும், பெருமித மமைந்த சடாமகுடத்தினையு முடைய சிவனது திருவடிகளை யுள்ளத்தில் விரும்பித் தியானிப்பவர்களே மகிமையுற்ற சிவானந்தப் பெருவாழ்வு பெற்று முத்தி யடைந்து மகா சிவலோகத்தி லிருப்பார்கள்.

இனியது மேற்ற வல்லமையால் வணக்குவோர்களே மெய்ப்பதஞ் சேர்வர். (உ௪)

மகா சிவலோகத்தை யடைந்தவர்கள் மீண்டு மிப்புவியில்
இனிப் பிறவா முத்தியை யடைவாரென்
றுணர்த்துகின்றார்.

மேலைய சிவலோ கத்தன் விரவின ரொருமை மேவி
ஞாலமு மடையார் ஞான விருத்தியை நாச மாக்குங்
காலமு மிலைய வுள்ளக் கருப்பினை யறுத்துக் காட்டு
‡ மூலபண்டாரந் தன்னை முகந்துகந் திருப்பர் முத்தர்.

இ-ள். மேலாகிய விச்சிவலோகத்தினை அடைந்தவர்க ளவ்விடத் திலேதானே ஞானயோகத்தி லொருமைப்பாட்டைப் பெற்று மீண்டுமிப்பு விமிசையிற் பிறவாதவராய்ச் சிவாதிபிருதிவியந்தமாகிய எல்லாவற்றினையு நசிப்பிக்குஞ் சங்காரகாலம் வரும்பொழுது தம்முள்ளத்திற் கரியவிருளான வாணவமுதலிய பாசங்களையொழித்துச் சிவனுலேகாண்பிக்கு மூலபண்டாரமாகிய ஞானானந்த சுவரூபவத்தைப் பொருந்தித் தலைமைபெற்று முத்தரா யிருப்பார்கள். எ-று.

சிவாதி பிருதிவி யந்தமாகிய எல்லாவற்றினையு மென்றது, பூதம்-ரு. புலன்-ரு. ஞானேந்திரியம்-ரு. கருமேந்திரியம்-ரு. அந்தக்கரணம்-௪. ஆக ஆன்மதத்துவம் உ௰௪. காலம், நியதி, கலை, வித்தை, இராகம், புருடன், மாயை ஆக வித்தியாதத்துவம்-௭. சுத்தவித்தை, ஈசுரம், சாதாக்கியம், சத்தி, சிவம் ஆகச் சிவதத்துவம் ரு. என்பனவற்றை என்க.

மூலபண்டாரமாகிய ஞானானந்த சுவரூபவ மென்றது‡ 'மூலபண் டாரம்வழங்குகின்றான் வந்துமுந்துமினே' என்று ஆளுடையவடிக ளருளி ச்செய்ததனாலு முணர்க. (உரு)

மேல்மாட் டெழுந்தொழுகுமென்றுந் தந்திர வத்தியாத் மபைசாச
முதலாயினோர்க்குச் சித்தி பேதங்களை
யுணர்த்துகின்றார்.

அந்நிய வியலி னுங்கு மயலைய வியலின் யோக
பந்தியைப் பகர்வா மெட்டுச் சித்தியும் பரிவு கூர
விந்தநல் லியலி னுள்ளு மெட்டெனப் பட்ட சித்தி
முந்தியே பைசா சாதிக் குறுமுறை மொழிவா மோர்ந்தே.

இ-ள். சுற்றிநின்ற கோபுர வியலுக்கு மதற்கயலாகிய பரிகாரவிய லுக்கு மயலான சிவஞானயோக வியலிலே யட்டாங்கயோக வொழுங்கி

‡ திருவாசகம் திருப்பாண்டிப்பதிகம்.

காலமுண்டாகவே காதல்செய் துய்ம்மின் கருதரிய
ஞாலமுண்டானொடு நான்முகன் வானவர் நண்ணரிய
ஆலமுண்டானெங்கள் பாண்டிப்பிரான்றன் னடியவர்க்கு
மூலபண்டாரம்வழங்குகின்றான்வந்து முந்துமினே.

லோயு மதனுளுண்டாகு மட்டமா சித்திகளையும் விருப்ப மிகும்படி சொல்லோம். அக்கன்றி மன்மையமைந்த விச் சிவரூப வியலுள்ளும் பைசாசமுதலிய புவனப்பதிறுள்ளோர்க் கெட்டுச் சித்திகளு மேற்மேற் வருமுறைமை யாராய்ந்து சொல்லுகின்றோம். எ-று. (௨௬)

பைசாசாதிகளுக்குச் சித்திக் குணங்களேறிக் குறை
ந்து இருக்கு முறையை முறைத்து செய்
யுளா லுணர்த்துகின்றார்.

எட்டெனப் பட்ட சித்தி யிசைந்திடும் பைசா சாதி
யிட்டர்கள் சேரு மெல்லி சிவபுர மிறுதி தன்னி
லொட்டிய குணமும் மேன்மை யுயர்ந்துயர்ந் தொழுகு மோரின்
விட்டொளிர் குணத்தின் மேன்மை விளங்கிட விளம்புவாமே.

எ-று. புத்தி தத்துவத்திற் பொருந்திய தேவயோனிகளாகிய பைசாச முதலிய புவனத்தை யெய்தி யிருந்தவர்கள் சேரு மேலாகிய சிவலோக மிறுதிய புவனங் கெட்டுச் சித்திய மதனோடு கூடிய குணங்களு மேலுபுவனத்தி லிருப்பவரைப் பற்ற மேலுபுவனத்தி லிருப்பவர்க்கு மேன்மேலு மதிகமதிகமா யுண்டாகும். அஃதெங்ஙனமெனில், பைசாசபுவனத்தி லிருப்பவர்க் கெண்குணமு, ராக்ஷத புவனத்திலிருப்பவர்க்குப் பதினாறு குணமும், இயக்ஷபுவனத்திலிருப்பவர்க் கிருபத்தினான்கு குணமும், கந்தருவ புவனத்தி லிருப்பவர்க்கு முப்பத்திரண்டு குணமும், இந்திர புவனத்தி லிருப்பவர்க்கு நாற்பது குணமும், சௌமிய புவனத்தி லிருப்பவர்க்கு நாற்பத்தெட்டுக் குணமும், பிராசேச புவனத்தி லிருப்பவர்க்கு ஐம்பத்தாறு குணமும், பிராமிய புவனத்தி லிருப்பவர்க்கு அறுபத்துநான்கு குணமும், அவ்வாறு சிவலோக மிறுதிய புவனத்தி லிருப்பவர்க்கு மேற் மேற் வரும், அதனை விளக்கமாயின் விட்டு விளங்குகின்ற குணத்தின் விசிட்டத்தை மேற்சொல்லுகின்றோம். எ-று. (௨௭)

பிருதிவி முதலியவைகட்குக் குணங்களேறிக் குறைந்து
இருக்கு முறை புணர்த்துகின்றார்.

மண்புனல் கனல்கால் வானம் மனமகங் காரம் புத்தி
பொன்குண மூல மென்று சொன்பதும் விசேடத் தோங்கிக்
கன்மம வைந்த மவைக் கருத்தினை விளக்கு மெட்டெ
வண்மை வந்தோ ரவ்வினை மருவி மேவிளக்கு மன்றே.

எ-று. பிருதிவி முதலிய வைந்து மனமகங்காரம் புத்தியு மொன்றிய குணத்துக் குமாரகமாகிய பிரகிருதியு மெனக் கூறப்பட்ட வொன்பது தத்துவங்களுஞ் சொல்லப்பட்ட மன்னிசையுடைய சாயுமணமோ மேம்பி டைவிசேடத்தினுள்ளே மிகவுந் தெளிந்து சித்தத்தை விளக்கி நிற்கும்.

குணசிங்கலாகி நின்ற வெட்டுத் தத்துவங்களை யுடைய தாமரை மலரி லிருப்பவனுகிய நான்முகனுடைய விதயத்தி லெய்தி நின்றறிவை விளக்கும். எ-று. (௪௯)

புத்தியை யல்லா வெல்லாம் பொருந்திய பிரச வெந்தன்
சித்தனைத் தெருட்டு மித்தத் திறத்தினி னிழுந் தேர்க
முந்தியே யிருந்தார் பேற்றை முற்றிய வினையி னாலே
பிந்தியே சென்றார் தாமு மகிழ்வுறப் பெறுவ ரன்றே.

எ-து. புத்தி தத்துவ மல்லாமல் கீழ் நின்ற வேழுந் தம்மைப் புணர்ந்த பிராசேசனது சித்தத்தை யெய்தி யின் னறிவை விளக்கும், இப்படியே யேழுள்ளபுவனத்தவர்களுக்கு மடைவிலொவ்வொரு தத்துவங்கலந்து நின் றறிவை விளக்குமென் றுராயக் கடவை; இப்புதங்களில் முற்காலத்திலே சென்றிருப்பவர்கள் பெறும் பயன்களைப் பூமியிற் செய்த நல்வினையினுல் பின்பு சென்றடைபவர்களு முள்ள மகிழ் வுண்டாகப் பெறவார்கள். எ-று.

சிவனைக் குறித்துச் செய்தது பழுது போகாது பலத்தை
விளக்கு மென்றும், பலத்தைக் கொடுப்பவன்
சிவனே யென்று முவமைமுகத்தா
லுணர்த்துகின்றார்.

தரையினை யிலக்க தாக வெறிந்தகற் றவறு தற்றே
யானையுங் குறித்துச் செய்த வினைபழு தாகா தற்றே
பாமனுஞ் செய்தார் செய்திப் பலத்தினைக் கொடுப்பன் பாங்காற்
குருலகு வென்றும் பேதம் வினைதொறுங் குறித்துக் கொண்டே.

எ-து. வெளி. இதனுள் குரு லகு என்பன அதிகம் அற்பம் எனக் குறிக்கின்ற வடசொற்கள். (௫௰)

மேன்முடிந்தது முடிந்த லென்றுந் தந்திர வுத்
தியா லுணர்த்துகின்றார்.

வேறு.

என்றுதரு மந்தொடு பலந்திற மிசைந்தான்
குன்றவர் மடக்கொடி தனக்கருள் கொடுத்தான்
வென்றுபுல னைந்தினையும் வெய்யவினை நைய
நின்றமுனி யன்றுரைசெய் துறைவினைந்தே.

எ-று. வெளி. (௫௧)

மேற் சிவத்துதி யுணர்த்துகின்றார்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

உற்றவர் தியினை யோட்டினனே யுயர்பசி தேர்த்தில
யோட்டினனே

பெற்று புனற்சடை பெற்றினனே யிடைக் கொல்லிவெள்
ளேற்றினனே
சுற்றவ ருக்கறங் காட்டினனே சுடுகாட மாடு
காட்டினனே
பற்றின வர்க்கருள் பாட்டினனே பாங்கில வென்னையும்
பாட்டினனே.

எ-து. தன்னை யடைந்தவர்களுடைய கொடியபாவங்களைத் தொடர் பறக் கெடுத்தவனே, தலையோட்டில் உண்ணுதற்குரிய பிச்சையை யங்கங் கேசென்று தேடுகின்றவனே, அலையெறிகின்றகங்கையாற்றை அழகியசடை யின்க ணேற்று முடித்தவனே, முல்லை நிலத்தினின்றுள்ள வலியினையு டைய வெண்மையாகிய விடபத்தையுடையவனே, தன்பாற் கற்றவராகிய சனகர் முதலானவர்கட் கறமுதலிய நான்கினையு மறிவித்தவனே, சங்கார நிருத்தத்தைச் செய்யுஞ் சுடலையை யுடையவனே, எப்பொருளையுந் துற ந்து தன்னைப் பற்றி நிற்பவர்கட்கு முத்தியையருளும் பெருமையை யுடை யவனே, பாடுதற் குரியவனல்லாத என்னையும் பாடுவித்து அப்பாட்டினைக் கொண்டருளினவனே. எ-று. (கஉ)

இதுவுமது.

கழலென நாகமுங் கட்டினனே கண்ணாலின் விழித்துடுங்
கட்டினனே
மழலைநல் லின்மொழியின் வாசகனே மலனைக் கற்றிடும்
வாசகனே
தழையமயிற் சாயலோர் பாலினனே சாலத் தழைத்தகொம்
பாலினனே
பிழையிலமு மூரின மேயினனே வெம்புர மெய்தமே
யினனே.

எ-து. பொதுக்களிலே வீரக்கழல் போலப் பாம்பினையு மணிந்தவனே, பசுவான்மாக்களைத் திருக்கடைக் கண்ணு ணேக்கியவர்கள் பாசத்தைச் சே திப்பவனே, தெளியாத சொல்லையுடைய நல்ல வினையினுருவினை யுடைய வனே, எனக்கு மலமயக்க மறுத்தற்குக் காரணமா யிருக்கின்றசிவாகம வா க்கியங்களை யுடையவனே, தோகை மயில் போலுஞ் சாயலை யுடைய வுமா தேவியை யொருபாகத்தி லுடையவனே, மிகவுந் தழைத்த கொம்புகளையு டைய கல்லாலின்மூலை யுடையவனே, திருவீழி மிழலையையுந் திருப்பதி யாக வுடையவனே, கொடிய முப்புரத்தினை யெய்து நிருக்கு மம்பினை யுடையவனே. எ-று. (கங)

மேற் குமரன்றுதி யுணர்த்துகின்றார்.

எழுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

வாடா வனமுலை தோடார் சுரிகுழல் வாளார் விழியினை யுமைபாக
னாடா வயனரி தேடா வடிமுடி யோரா தயர்வுற வருளீசன்
காடே யிடமென நாடா நடநவில் காதார் குழையின னடிசேர்தற்
கோடா ரிருவினை கூடா வகைதரு மோரா தருமுத லியனூலே.

எ-து. அழகமைந்த பிள்ளையா ரருளிச் செய்த விந்நூல், தளராத வழகை யுடைய முலையினையும், பூக்கணிறைந்த சுருண்ட வளகத்தினையும், வாள்போன்ற இரண்டு விழியினையு முடைய வுமாதேவியை இடப்பாகத்திலே யுடையவனும் அயனு மரியுந் தம்மில் மாறுபட்டடியு முடியுந் தேடிக்காணமாட்டாது மயங்கி நிற்க அவர்கட் கனுக்கிரகஞ் செய்யு மிறைவனுஞ் சங்கார காலத்திற் சுடுகாடே யிடமாகக் கருதித் திருநடனஞ் செய்யுங் காதின்க ணணிந்த சங்கக் குழையை யுடையவனுமாகிய சிவனுடைய சீபாதங்களையாமடைவதற்கு,வலியமைந்த இருவினைகளு மேலுறாத வண்ணம் ஞானத்தைத் தரும். எ-று. (௬௪)

அகத்தியன் றுதி யுணர்த்துகின்றார்.

கயலா ரிணைவிழி யிளையா ரிணைமுலை கலவா வவரொடு
களியாரோ
யயலா ரவரிவ ரயலா ரவரெனு மறியா மையுநனி
யறுவாரோ
வியலார் கயிலைநன் மலைவாழ் விமலன விரையார் மலரடி
விழைவாரோ
புயலார் வளமுறு பொதிமா மலைமுனி புகழே விழைவொடு
புகல்வாரோ.

எ-து. எந்நாளு மேகங்க ணிறைந்த வளமை யமைந்த பொதியமலையிலே வாழும் அகத்திய முனிவனது கீர்த்தியை யாசையினாலே துதிப்பவர்கள்,கயல்போன்ற இரண்டுகண்ணினையுடைய மடவார்கள் முலையினைகளைப் புணர்ந்தவர்களோடு மனமகிழார்கள், அஃதன்றி யவர்கள் நமக் கன்னியரிவர் நமக்கன்னியர்களல்லரென்று கருதுமஞ்ஞானத்தை மிகவொழிப்பார்கள். அஃதன்றியும் விசாலம் அமைந்த நல்ல கயிலைமலையில் வாழுநின்மலனாகிய சிவனது மணம் பொருந்திய சீபாத மலரையும் விரும்புந் தன்மையுடையவர்களாவார்கள். எ-று.

விழைவொடு புகல்வா ரென்பதனை யெழுவாயாக்கி யேனைய மூன்றினையும் பயனிலையாகக் கொள்க. ஏகாரங்கள் அசைநிலை. (௬௫)

ஐந்தாவது

சிவதருமவியல் முற்றிற்று.

ஆறாவது

பாவவியல்.

மேலிப்போதரேன் றுரைவித்தே னெனின் ஒத்து கரலியவுமே
மோத்தினை றமெபருளாய்பயே விளக்கும். ஆதி ளிவ்
போற்றேன்ன பெயர்த்தோ னெனி ளிரய
செய்துமின்றவர்க ளியற்றும்பாவ
வகைகளைக் கூறிற்
றுகலாற் பாவவிய லென்றும்பெயர்த்து. இதனாலிற்றலைச்
செய்பவென் றுறவித்தேனெனி னின்னதுணைப்பா
மென மூன்மொழித்து கோடலே
உணர்த்துத றுகவிற்று.

அறுசீர்க்கழி நெடிலாசிரிய விருத்தம்.

முனிவர தருமே பேத மொழிந்தனம் பலங்கள் முற்று
முனிசிரமத்தை பெய்வா ரியற்றிடும் பாவ பேத
முனியுனா செய்வா ரோர்ந்தி யுடனிறு வாயி லுருக்
குனிவினைத் துரிக நீக்கக் கேட்டிடுந் தூழ்ச்சி யார்க்கும்.

எ-து. இருதவனின் மிக்கவொழுகிய அகத்தியனே, முன்னோயியலுட் டெவருமவகையாய மனத்திறு லுண்டாகும் பலன்களையு மெல்லாஞ் சொன்றோம். மேலிந்த வியலினையும் யுமிர்துக் கேட்கும் கருத்தினை யுடையவர்களுக்கு, மனம் வாக்குக் காயங்களி னுண்டாகும் பொல்லாத தீவினைத்துயர்க்கும் உள்ளனவாக செய்துகிறவர்கள் செய்யும் பாவ வகைகளை யுணர்த்துச் சொல்லுகின்றோம், அதனை நீ கேட்பாயாக. எ-று.

உண்மையென்று மீண்டுட னுருபு காண்க னுருபாய் மயங்கினின்றது.

பாவத்துச் செய்பவர்க ளின்னவரென்பதூஉ மப்பாவ வகையித்
தன்மைத்தென்பதூஉ முணர்த்துகின்றார்.

புரிந்துளார் பாவ மூன்றும் புக்குமா நிரய மீண்டு
மிருந்தவா றினைவி தூலி யிபத்துவர் பாவம் மீன்றும்
விரித்திடி னனேக கோடி விதமுறப் பாவ மெல்லாந்
தொகுத்திடுந் தாம மாதி திரிவித மாகிச் சேரும்.

எ-து. முத்தனைத்திறும் பாவத்தைச் செய்தவர்கள் காலத்திற் பருக் கருப்பயித்துக் திருப்பவு மந்த வாசனையின் பலத்தினுல் பூமியிற் பிறந்தபின்னும் பாவத்தையே செய்தவருவார்கள், அப்பாவ வகையை விரி

த்தா லக்ஷகோடியாகவிரியும். அதனைத் தொகுத்தறிந்தால் மூலமுதல் மூவ கையாகிப் பொருந்தும். எ-று. (௨)

மூலமாதி யிவையென்பதூஉ மவற்றுட்டூலகன்மமே யின் மூக் கூறுவதூஉ மென்ப துணர்த்துகின்றார்

மூலமே சூக்கந் தானே சூக்கும தூலமே யென்றிவ்
வேலவே மூன்று கூறா மிவற்றினுட் டூலந் தன்னைக்
கோலிய தொகுத்திந் நூலிற் கூறுவ மஃதுங் கூறின்
மாறுறு மனமே வாக்கே வடிவமே யெனவு மூன்றும்.

எ-று. முற்கூறிய பாவவகை தூலமென்றுஞ் சூக்குமமென்றுஞ் சூக்குமதூலமென்றும் இவ்விடத்து மூன்றுவகையாய்ப் பொருந்தும். இம்மூன் றினுள்ளுந் தூலபேதத்தையேயமைத்துத் தொகுத்து இந்நூலிற் சொல்லு கின்றோம். அதனை யறியுமிடத்து மயக்கம் அமைந்த மனத்தாலும் வாக்கா லுங் காயத்தாலும் வருவன வென மூவகையாகும். எ-று.

முதலடியினு நான்காமடியினு முள்ள ஏகாரங்கள் எண்ணின் கண் ணும் ஏனையவை அசைநிலைக் கண்ணும் வந்தன. (௩)

முதற்கட் டொகுத்துப் போந்தமனுதிகண் மூன்று மொவ் வொன்று நந்நான்கு வகையா மென்பதூஉ மவை கொடுக்கும் பயனிஃதென்பதூஉ முணர்த்துகின்றார்.

பேசிய தூல பேதந் தனித்தனி நான்கு பேத
மூசமுந் நான்கு பேத முற்றுமம் மூன்று மின்னு
மாசிலோ ரறியும் வேலை விரிந்திடு மனேக மாக
நாசமா நரக பேதந் துயரினைக் கொடுக்கு நாளின்.

எ-து. முன்னே கூறிய தூலபேதமென்று மனோவாக்குக் காயங்க ளொவ்வொன்று நாலுவகையாம். அவற்றைத் தொகைகாணப் பன்னிரண்டு வகையாகமுடியும். அந்தமனுதிகண் மூன்றுங் குற்றமற்ற பெரியவர்களாலா ராய்ச்சி செய்யுமிடத்திலின்னமு மனேக வகையாக விரியும். அங்ஙனம் விரி யும், பாவபலம் நரகவகைகளில் ஆன்மாக்களுக்குத் துக்கத்தை விளைத் தனுபவித்துத் தொலைந்தவாறே தாம் நசிக்கும். எ-று. (௪)

கிரந்த முறையானே மனத்தினு லுண்டாம்பாவவகைக ணான்கு மிவையென்ப துணர்த்துகின்றார்.

அன்னியன் மனையா டன்னை யனையுமா றாவு கூர
வன்னுற லயலார் தங்க ளுடைமையுங் கொள்ள வுள்ளல்
பின்னையு மவர்தம் பண்டம் பிழையுற விக்கப் பேணல்
கன்றுயிர் முன்றுங் கொல்ல வெண்ணலு மனத்தி னிட்டம்.

எ-று. பிறனொருவனுடைய மனைவியைக் கூடவேண்டுமென்று மனமாய வுசத்தோற்ற செய்வதனை நினைத்தலும், பிறருடைய வுடைமையைத் தாமெடுத்துக் கொள்ளுவதற்கு விசாரித்தலும், அவர்களுடைய வுடைமையைச் சேதமாக்க விசாரித்தலும், பிறிதோருயிரைக் கொல்ல நினைத்தலும் ஆகிய நான்கு மனத்தினு லுண்டாம் பாவவகைகளாம். (௬)

வாக்கினுலியற்றும் பாவங்க ளான்குங் காயத்தினு லியற்றும்
பாவங்க ளான்கு மிவையென்பதூஉம் பின்னரு
மறுதிகளா லதிபாதக முதலானவை விரியு
மென்பதூஉ மிரண்டுசெய்யுளால்
உணர்த்துகின்றார்.

அழுகையுங் கோளும் பொய்யு மபவாதந் தானும்
வழுவிய வாக்கின் பேத மற்றையான் மனையா டோளைத்
தழுவுத லுயிர்த்துக் கோறல் சராசர பேதந் தன்னைப்
பழிபடு பண்ட முன்னை பர்பொரு ளதனைப் பற்றல்.

எ-து. அசாரணத்தா லழுகையும், கோட் சொல்லும் பொய்யுரைத்தலும், பிறன்பழி கூறலுமாகிய விந்நான்கும் வாக்கினால் வரும் பாவவகைகளாம். பிறனொருவன் மனைவியைப் புணர்தலும், நடப்பனவு நிற்பனவுமாகிய உயிரின் வகைகளை யடித்துக் கொல்லுதலும், நல்லவர்களா னிந்திக்கப்படு முணவுகளை யுண்ணுதலும், பிறர் பொருளைக் கவர்தலும். எ-று. (௭)

என்றுமிந் நான்குங் காயத் திட்டிய பாவ பேதம்
பன்னிரு பேத மாக மறுதியைப் பார்த்தா மின்னு
மன்னிய மறுதி மூன்று மதிபாத காதி
யென்னவே விரியு நோய்தீ ரவற்றையு மியம்பு வாமே.

எ-து. இவ்வாறு முன்னேகூறிய கன்ம நான்குங் காயத்தினால் வரும் பாவவகையாம். இவ்வாறே மனம்வாக்குக்காயங்களால்வருந் தூல பாவ வகைகளைப் பன்னிரண்டு வகையாகச் சொன்னேம், அதுவன்றி யின்னமு நிலைபெற்ற மறுதிகள் மூவகையாறு மழுக்கினையுடைய வதிபாதக முதலிய பாவங்க ளுண்டாகும் வண்ணம் விரியும் அவற்றையுஞ் சுருக்கமாகச் சொல்லுகின்றேம். எ-று.

அதிபெரும்பாதகமும் மகா பாதகமு முபபாதகங்களு மவற்றினது நுல் வியங்களேயெனக் கொள்ளக் கிடந்தன. (௮)

முதற்கட் டொகுத்தவற்று ளதிபாதக மிதென்ப
துணர்த்துகின்றார்.

தாரகன் றன்னைச் சாதந் தடங்கடற் றளர்வார் தம்மைப்
பாரகன் றனையும் பாரும் படைத்தவன் றனையும் பாய்காப்

காரகன் றன்னை வாங்குங் கடவுளைக் கயந்த நெஞ்சர்
நாரகர் மீளு நாளும் பிறிதிய னவிற்று வாமே.

எ-று. பிறவியாகிய பெரிய கடலி லமிழ்ந்தி வருந்து கின்றவர்களை அக்கடலி னின்றுங் கடப்பிப்பவனும், உலகத்தைத் தாங்குகின்ற மாயனை யும் யோனிபேதங்களையு மன்றிப் பிருதிவி முதலிய பஞ்சபூத மூலகா ரியங்களையுஞ் சிருட்டிக்கின்ற நான்முகனையு முறைவழுவாம லுண்டாக் குங் காரண சொருபனும், அவர்க ளிருவரையு மீண்டுந் தன்னிடத்தி லொ டுக்குஞ் சங்கார கருத்தாவுமாகிய சிவனை நிந்தனைசெய் திகழ்ந்த மனத் தினை யுடைய அதிபாதகர்கள் நரகத்தி னெடுங்காலங் கிடப்பார்கள், அதி னின்றும் அவர்கள் திரும்புங் காலத்தை வரையறுத்து இவ்வியலுக் கயலான சுவர்க்க நரக வியலிற் சொல்லுகின்றோம். எ-று.

தாரகன் கடப்பிப்போன், பாரகன் தாங்குபவன், காரகன் பண்ணும வன், நாரகர் நரகத்திற் கிடக்கு மவர்கள். (௮)

இதுவுமது.

ஒப்பிலி யநாதி முத்த னோதிய வேத மாதிக்
கொப்புயர் புரைப்பார் நிந்தை யுரைப்பவ ருன்னு வாரும்
வெப்பரி நிரயந் தன்னுள் வீழ்ந்துவெந் துருகி வியா
ரெப்பொழு தேறு வாமென் றினைந்தினைந் தேங்குவாரே.

எ-று. தனக்கு நிகரில்லாதவனு மநாதிமல முத்தனுமான சிவனரு ளிச் செய்த வேதாமகங்களுக் கொப்பாகவும், அதற்கதிகமாகவும் பிறிதொரு நூலைச் சொல்லுகின்றவர்களும், அவ்வேதாகமங்களை நிந்தை சொல்லுகின் றவர்களும், நிந்தையை மனத்தில் நினைக்கின்றவர்களும், வெம்மையையு டைய எரிவாய்நரகத்தில் வீழ்ந்து உடம்பெல்லாம் வெந் தூனெலாமுருகி யிங்ஙனந் துயருறவு மவ்யாதனு சரீரத்தினின்று நீங்காதவர்களா யிந்நரகத்தி னின்று மெக்காலத்திலே கரையேறுவோ மென்று வாடிவாடி யேக்கமு மடைவார்கள். எ-று.

வியாமை - உயிர்விடாமை. (௯)

இதுவுமது.

ஒப்பிலி யநாதி முத்த னோதிய பனுவ லோர்ந்து
தப்பறச் சாற்று மாசான் றன்னையு மிகழ்ந்து சாற்றில்
வெப்பெரி நிரயந் தன்னில் வீழ்ந்துவெந் துருகி வியா
ரெப்பொழு தேறு வாமென் றினைந்தினைந் தேங்கு வாரே.

எ-று. தனக்கு நிகரில்லாத அநாதிமல முத்தனாகிய சிவனருளிச்செ ய்த வேதாகமங்களை யாராய்ந்து ஐயந்திரிபற உபதேசிக்கு மாசிரியனையும வமதித்து நிந்தை சொல்லுவார்களானால் அவர்களும் வெம்மையையுடைய

ளிலாய்ச்சிரயத்தில் வீழ்த்து முன்னேகூறிய துயரையு மடைவார்கள். எ-று.
ஆசான்றன்னையு மென்றுமும்மை, சாதகனையும் விளக்கிநின்றது. ()

இதுவுமது

அரன்றிர வியத்தை யாசா னருட்பொரு ளதனை யார்க்கும்
பரம்பரன் பகர்ந்த வாக்கைப் பரித்தபுத் தகத்தைப் பற்றிக்
கரந்தவர் முன்னஞ் சொன்ன கரிசர்க ளொருமூ வர்க்கும்
வரும்பல முடையர் பாவ மனைத்தையு மருவி னோரே.

எ-து. சிவத்திரவியத்தினையும், குருத்திரவியத்தினையும், யாவர்க்குமேலாகிய சிவனருளிச் செய்த திருவாக்கினை யெழுதிய திருமுறையையும் விரும்பிக் களவுசெய்தவர்கள் முன்னேசொல்லிய சிவநிந்தகர் வேதநிந்தகர் குருநிந்தகராகிய மூவருக்கும் வருகிற தீவினைப் பயன்களை யுடையவர்களாவார்கள். அன்றியுமெல்லாப் பாவங்களையுஞ் செய்தவர்களு மாவார்கள்.

அதிபாதகஞ் சொல்லி முடித்து அதிபாதக துல்லிய
பேதஞ் சொல்லத் தொடங்கினர்.

வேறு.

அறைந்த சிவர்க ளிவர்களு மதிபா தகரே யெனவறிக
சிறந்த வினையே தீவினையு மதிபா தகந்தா னெனத்தெளிக
நிறைந்த துயரே நெடுநாளே யிதனிற் பலமு மெனவுணர்க
பிறந்த வதிபா தகபேதந் தனையு மினியாம் பேசுவமே.

எ-து. இக்கவிக்கூறிப்போந்தசிவநிந்தகர்கள்முதலாகிய இவர்களெல்லாரு மதிபாதகரென் றறிவாயாக. இதுதீமையாகிய பாவங்களுள் அதிகோர பாவமென் றறியக்கடவை. இதனுலேவிருந்த துயரமு மனுபவிக்குங் காலமு நெடுங்காலமென் றறியக்கடவை.இதன் கூறுபிய அதிபாதக பேதத்தையு மேற் சொல்லுகின்றேம். எ-று.

அதிபாதகரே சிறந்த வினையே யென்று மேகார மிரண்டுந் தேற்றத்தின்கண்ணும், நிறைந்த துயரே நெடுநாளே யென்று மேகார மிரண்டு மெண்ணின்கண்ணும் வந்தன. (௰௨)

அதிபாதக துல்லிய பேதத்தைப் பகுத்துச் செய்
யுட்களா லுணர்த்துகின்றார்.

அரிதெ சிரமுஞ் சிவதனத்தை யபகா ரஞ்செய யஃதரிதே
வரிசித் திடுக விருத்திய மழித்தும் வஞ்சியா தவராலே
யரிதே தவ்வு மப்புரிவிட் டகல்க வதனா லறைவாரே
அரியா சதிபா தகத்தவருஞ் சேர்ப்பார் நிரயந் தெய்ப்பாரே.

எ-து. சிவத்திரவியத்தை யபகரித்தவனைத் தலைவெட்டிக் கடவன். அவனைத் தன்னுற் செய்ய வலியில்லையாகில் மிக்கவொருவனோ

டுத்தாலும் பலருடையவர்களாலே செறிப்பிக்கக் கடவர். அதுவுங் கூடா தாலவத்தலத்தை விட்டு வேறொரு தேசத்திற் செல்லக்கடவர். அங்ஙனமறு தேசத்திற் செல்லாமல் அவ்வூரிலதற் குடம்படிந் திருப்பார்களாகில் அவர்க ளே யிவ்வதிபாதகஞ்செய்தவனுக் கொத்தவராய் நரகத்திலமிழ்ந்தி யிளைப் பார்கள். எ-று.

சிரமுமென்ற வும்மையாற் காமுதலியவுறுப்புக்களுங் கொள்க. (௰௩)

சிவனை யிகழுஞ் சிறியானை யனையர் சிவனைப் பூசனையை
யுவகை யுறவே கண்களிக்க வுருகிப் பரவா துழல்வாரும்
அவனைச் சிவன்று வருச்சகனை யன்பு செய்யா தகல்வாரும்
புவனத் ததிபன் பவனத்து னியமத் தலது புகுவாரும்.

எ-து. சிவனையும், அவனது அருச்சனையையு முள்ள மகிழ்ச்சி பொ ருந்தும் வண்ணங் கண்களிக்கக்கண் டதனுன் மனநெகிழ்ந்து துதி செய் யா திருப்பவர்களும், அச்சிவனையு மவனையருச்சிக்கும் பூசகனையும் பத்தி பண்ணுதுவிட்டு நீங்குவோர்களும், இருநூற்றிருபத்துநான்கு புவனத்துக்கு மதிபனுகிய சிவ னெழுந்தருளி யிருக்குந் திருக்கோயிலில் ஆசார நியமங்க ளோடு செல்லாமல் அநாசாரங்களோடு புகுகின்றவர்களுஞ் சிவனை நிந்தி க்கு மற்பராகிய வதிபாதகரை யொப்பாவார்கள். எ-று. (௰௪)

பரமன் திருமுன் னமுன்முன்னும் பரம குரவன் றிருமுன்னும்
ஒருமை யுறவே வறுமையினு முதவா தவருஞ் சிறுதேதும்
அரிது பொருடான் பத்தியிலையு மரிதோ வலது மரிதாகிற்
றிரண மதனைத் திருமுன்னே மாற்ற லரிதோ செயலாலே.

எ-து. சிவ சந்நிதியிலும், சிவாக்கினியின் முன்னும், மேலான ஞா னுசிரியனது சந்நிதியிலும், தமக்கு வறுமையெய்திய காலத்திலும் ஏதே னுஞ் சிறிது தமக்கியன்ற அளவு ஒருமைப்பாடு பொருந்தக் கொடாதவ ர்களும், அப்படி கொடுத்தற்கும் பொருளரிதானுல் பத்தியையுங் கிடையா தோ. அதுவுங் கூடாதானு லவர்கள் சந்நிதியிற் கிடக்குஞ் செத்தையைக் கருத்துடனே திருவலகு முதலியவற்றுற் போக்குதலுமரிதோ அரிதல்லவே. ஆகையால் இதனு ளொன்றைச் செய்யாதவர்களுஞ் சிவநிந்தகருக் கொப்பா வார்கள். எ-று.

தகாரம் எதிர்மறை. (௰௫)

பொருவில் பொருளைப் புணர்ந்தாரை யல்லா ரெல்லாம் பூரணையி
லிரவி யுடனே யிளமதிய மிசையும் பொழுது மிழையிலியு
மெரியு மியலுங் குருபானு மிருக்கு மிடத்தை யகற்றிட்டு
லிரைவின் விதந்தான் மெழுகிட்டு விதியாற் பூசை புரியாரும்.

எ-து. தனக்குநிகரில்லாத சிவத்தைக்கூடி நிட்டைபுரியுஞ் சிவஞா னிகளல்லாதவர்க ளெல்லாரும் பூரணையிலும், சூரியனோடு சந்திரயோக விர

ய்பிறை பொருந்துங் காலமாகிய அமாவாசையிலும், ஒப்பில்லாத சிவஞானோத்திரியுஞ் சிவாகமமு மேனைய வாசிரியரது பெருநூலு மிருக்குந் தலங்களைத் திருவலமிட்டு வெழுதிச் சந்தன முதலிய சுகந்த வர்க்கங்களினும் விதிப்படி யருச்சனை செய்யாதவர்களுஞ் சிவ நிந்தகருக் கொப்பாவார்கள். எ-று. (கசா)

இந்த முறைமை யிகந்தவரு மிப்பற்றி நியதி யிழந்தாரும்
பந்த மான பசுபாசப் பகையைக் கெடுக்கும் பரம்பரனைச்
சிந்தைக் கரிய சிவஞானத் தயக்க மறவே யருண்டாரை
நிந்தை நிகழ்த்து நிறையில்லாக் கல்லாப் பொல்லா நீசருமே.

எ-று. இங்ஙனங் கூறிப்போந்த நியதியவர்களன்றி யாசிரியரால் சங்கற்பித்தருட்டமக்கருக்கும் விரதங்களை விட்டவர்களும், ஆன்மாக்களிடத் தநாதியேபந்தமான வாணவபாசமாகிய பகையைப் போக்கும் பரம்பரனு மவர்க்கு மளித்துக் கெட்டாத சிவஞானமாகிய முதலைத் தம்முடைய அஞ்ஞான நீங்கும்படி யணைந்த ஞானிகளை நிந்தித்து நிறையில்லாத அறநூல்களைக் கல்லாத பொல்லாத அற்பர்களுஞ் சிவநிந்தகருக் கொப்பாவார்கள். எ-று.

சிவனை யிகழுஞ் சிறியானை யனையானென்பதனை யெவ்விடத்தும் வருவித்துரைக்க. (யஎ)

சிந்தை தெரியி ஞானத்தை யிகழ்ந்து மவரை நிகர்ப்பாருஞ்
சிந்தை திகழ வருச்சனையைச் செய்யா தறநூ றினைப்பாரு
மிந்த விபயை யெழுதினரு மிதனைப் பிறருக் கிசைப்பாரும்
வந்து பொருவில் வாய்மொழியை மதிப்பா ரவரு மனந்தாலே.

எ-று. தம்முடைய அறிவு விளங்கும் வண்ணம் ஒப்பில்லாத சிவவாக்கியமாகிய அறநூல்களை மலர்முதலியவற்றாற் பூசை செய்யாமற் படிப்பவர்களும், எழுதுவோர்களும், பிறருக்குப் பாடஞ்சொல்லுவோர்களும், மனத்தாற் சிந்தனை பண்ணுவோர்களும் சிவஞான நிந்தகருக் கொப்பாவார்கள். எ-று.

அருச்சனை செய்யா தென்பதனை முழுதுங் கூட்டுக. (யஅ)

காய சுத்தி பண்ணுது கற்பிப் பாருங் கற்பாருந்
தேய சுத்தி செய்யாது சிவஞா னத்தைச் சிந்தனைசெய்
தாயு மவரு மவர்தம்மை யடைந்து தயக்க மறவெய்யன்னி
வாக்கைப் பொருந்த மதிப்பாருங் கற்பார் தாமும் வசமுறவே.

எ-று. சிவஞானத்தை நீராடல் முதலியவற்றாற் சரீரசுத்தி செய்யாமற் படிப்பிப்பவர்களும், படிப்பவர்களும், அதனைத் திருவெழுக்கு முதலியவற்றாற் சுத்தி செய்யாத தலத்திலிருந்து சிந்தித் தாராய்கிறவர்களும், அவ்வண மாசிலிருக்கிறவர்களைச் சேர்ந்து தெளிவேடு நியமப்படி கேட்டுவ

யாகிய சிவாகமப்பொருளைக் கேட்பவர்களும், நன்குகப் படிப்பவர்களுஞ், சிவஞான சித்தருக்கொப்பாவார்கள். எ-று.

தேயமென்றது வடமொழிச்சிதைவு. (௰௯)

ஆசை யதனாற் சிவாகம மதனைப் பொருளுங் கொளிப்போரும்
தேசி லவல தேசத்திற் சிறந்த முறைதனைச் செறிப்பாரும்
பாசப் பகைவன் பகர்மொழியைப் பயிலா தயனூல் பயில்வாரும்
ஏசற் றரன்வாக் கியற்குரு மேதை யகத்து விருந்தவமே.

எ-து. பொருள்மேல் வைத்த வாஞ்சையினாலே சிவாகமத் திருமுறையை விற்பவர்களும், பரிசுத்த மில்லாத அசுத்தபூமியிலே யதனை வைப்பவர்களும், ஆன்மாக்கள் பாசத்துக்குச் சத்துருவான சிவன் அருளிச் செய்த வேதாகமங்களைக் கல்லாம லந்நியமான பசுநூல்களைக் கற்பவர்களும், தம்முள்ளத்தின் மிகுந்த புத்தியுண்டாயிருக்கவுங் குற்றமற்ற சிவநூலை மேல்மேலும் விரிவாய்க் கல்லாதிருப்பவர்களும் சிவஞான சித்தருக் கொப்பாவார்கள். எ-று.

ஏசற்ற என்னும் பெயரெச்சத் தகரவீறு தொகுக்கப்பட்டது. சிந்தை நிகரின் ஞானத்தை நிகழ்த்து மவரை நிகர்ப்பா ரென்பதனை யெவ்விடத்துங் கூட்டுக. (உ௰)

பொருவில் குரவ னிந்தனையைப் புரிந்தா லவரைப்
புரைவார்கள்
பரிவா லவரை யருச்சனையைப் பண்ணா தறநூல்
பயில்வாரு
முருகிப் பணியை யுஞற்றாரு முஞற்று மவரை
யொழிப்பாரு
திருவாய் மொழியைத் திளைத்திறைஞ்சிச் சிறந்த துதிகள்
செய்யாரும்.

எ-து. நேசத்தினாலே யாசிரியனைப் பூசை செய்யாமற் புல்லிய நூலைப் படிப்பவர்களும், உள்ளமுருகி யவர்கள் பணிவிடையைச் செய்யாதவர்களும், அங்ஙனம் பணிவிடை செய்பவர்களைக் கண்டு விலக்குவோர்களும், அந்த வாசிரியர் திருவாக்கினாற் கூறு மாகமவசனங்களை நன்குகக் கேட்டு மகிழ்ந்து அவர்களை மேலானதோத்திரங்கள் செய்து வணங்காதவர்களும் குருநிந்தகருக் கொப்பாவார்கள். எ-று. (உ௧)

எதிருந் தாமு மிசைப்பாரு மினைந்த பருவ மெனவெண்ணிப்
பிதிரு மவரு மெதிரியராய்ப் பிழைமக் குறினும் பிணியுறினும்
புதல்வர் தமையு மனைவியையும் பொருந்துஞ் சுற்றத் தவர்தமையும்
பதரே யென்ன வவமதிப்பைப் பண்ணு மவரும் பரிவறவே.

எ-து. ஆசிரியனை யியபணிவிடையைச் செய்யாமலவருட னெதிருத்தரஞ் சொல்லுகிறவர்களும், அவர்களுக்கு வறுமை உண்டான காலத்திலே அவர்களைப் பாதுகாவாமலிகழ்ந்து போவோர்களும், அவர் ஞானிமுதலிய எதிர் வாதிகளாலே யபசயப்பட்டாலும் வியாதிகளைப் பொருந்தினுஞ் சகித்துக் காவாமல்விட்டு நிற்குவோர்களும், குருபத்தினியையுங் குருமனைவியையுங் குருவின்றொடு சம்பந்தமான சுற்றத்தவர்களையு மிரக்கமற்றுக் கொல்லுதல் குறிப்பிக்கச் செய்தவர்களுங் குருநிந்தகருக் கொப்பாவார்கள். எ-று.

பொருவிற்குரவ னிந்தனையைப் புரிந்தாரவரைப் புணர்வார்களென் பதனை யீண்டும் வகுக்க. (௨௨)

இங்ஙன மதிபாதக துல்லியரை யுணர்த்தி மேல் மகா
பாதகரை யுணர்த்துகின்றார்.

அதிபா தகருக் கனியாக சிவனோன் றுதிமா பாதகரைப்
பொதியா முனிவ விளிவினைப் புந்திசெய்த புகன்றிடுவர்
மதியால் வதன வாய்தன்றால் மனன முடைய வடிவதனால்
துரய மான பாவங்கள் கேட்பார் தமக்கு மொழிந்திடவே.

எ-து. பொதியமலையி லிருக்கு மகத்திய முனிவனே யிங்ஙனங் கூறிய திறத்ததொல்லா மதிபாதகருக் கொத்தோனென் றறியக்கடவாய் இத்திறத்தினைக் கேட்பவர்களுக்கு மனத்தினாலு முகத்தின்கண்ணுள்ள வாக்கினாலு மழுக்கிலா வுடைய காயத்தினாலு முண்டாகிய பாவங்களெல்லாமொழியும் வண்ண மிப்போதுனக்கு மகா பாதகரைச் சொல்லுகின்றே மதனை விளைவிற் புத்தியண்ணிக் கேட்பாயாக. எ-று.

கேட்போர்க்கு மென்ற வும்மை படிப்பவர் முதலியோர்க்கு மெனவுங் கொள்ளக்கிடந்தது. (௨௩)

பஞ்சபாதக ரிவரென்ப துணர்த்துகின்றார்.

கோவின் றன் மறையோன் றனைமதுவைக் குடித்த மறையோன்
சோரத்தால்
செம்பொ னிறந்தொம் பொனினைக்கொண்டான் றியோத்தான்
குரவன் றேவிதனை
நின்று சிவதேச டனைவவர் மாபா தகரே
நேயத்துட்
சென்றார் வினைபச் செல்லுற மிரு காலுந்
சிவனகமே.

எ-து. பிராமணனை வதைத்தவனும், மதுபானம் பண்ணின பிராமணனும், பிறருடைய திரவியத்தைக் களவிற் சென்றெடுத்துக் கொண்டவனும், ஆசிரியன் மனைவியைப் புணர்ந்தவனும், இங்ஙனங் கூறிய நால்வ

ரோ டிணங்கித் திரிபவனுமாகிய விவர்கள் ஐவருமகா பாதகர்களாகும், அவர்களே வருந்தமுறும்படி விரைவிலே நரகத்திற்சென் றடைந்தவர்களாவார்கள். அதினின்று கரையேறு நாளுஞ் சிலவல்ல. நெடுங்காலஞ் செல்லும். எ-று. (௨௪)

மேன்மகாபாதக துல்லியமை யுணர்த்துகின்றார்.

அறைந்தா மகபா தகமதனுக் கனிய தனிய பாதகமுஞ்
சிறந்த பொதியிற் சிவமுனிவ தெரிப்பாம் விரையத் தெளிந்திடுக.
மறந்து புரிந்த வல்வினையு மறவா தியன்ற வல்வினையு
மிறந்து பிறக்க வினியவினை யிதனை யுரை விசைந்தார்க்கே.

எ-து. மேலாகிய பொதியமலையிலிருக்கு நன்மைபொருந்திய அகத்தியமுனிவனே மகாபாதகரைச் சொன்னோம். மேலிதற்கடுத்த துல்லிய பாவவகைகளையுஞ் சொல்லுகின்றோம். இதனையறிய விரும்பினவர்க் கறிந்து செய்த தீவினையுமறியாது செய்த தீவினையுங்கெட்டு நல்வினையுண்டாம்படி நீ யிதனை விரைவிலே கேட்டுத் தெளியக்கடவை. எ-று. (௨௫)

மகா பாதகதுல்லியருட் பிரமகத்தி பண்ணினவருக் கொத்
தாரை மூன்று செய்யுளா லுணர்த்துகின்றார்.

வெறுப்பான் மிகுந்த கோபத்தால் வேட்கை மிகையால்
வெருட்சியினால்
ஒறுப்பா முரையந் தரைக்குரைப்பா னெப்பான் பிரமக்
கொலையர்க்கே
யறப்பே ரறிவே யுளமெனவே தன்னை மதிக்கு
மறிவிலியுஞ்
சிறப்பாங் குரவ ரொடுவிருத்தஞ் செய்யு மறியாச்
சிறுவனுமே.

எ-து. வேண்டாமையாலாதல், மிக்க கோபத்தாலாதல், திரவிய முதலிய வாசைமிகுதியாலாதல், அச்சத்தாலாதல், பிராமணரைப் பொறுத்தற்கரிய கொடுஞ் சொற்களைச் சொல்லுவோனும், மிகவும் பேரறிவுடையோன் யானென்று தன்னை உயர்வாகவெண்ணும் அறிவில்லாதவனும், மேலான ஆசிரிய ரோடு விரோதம் பண்ணிக்கொள்ளும் அறிவில்லாத அற்பனும் பிரமகத்தி பண்ணினவனுக்கு நிகராவார்கள். எ-று. (௨௬)

உண்ணா வறன்மேற் செலுமாக்க ளினையுந் தடுத்தே
யொறுப்பானு
நண்ணி யிரப்பத் தருவலென நயந்து கூறி
யவர்வரவி
லெண்ணா மிழந்து தரும்பொருளு மிலமே யெனவு
மிசைப்பானுந்

தக்கான புணையைத் தருதியினைச் சாற்று மவருஞ்
சமைபாதகியே.

எ-று. தன்னிருள்ளவிடத்திற் குடிக்கச்செல்லும் பசுக்களைமறித் துத் தண்ணீர் குடியாதவண்ணம் வாரைபண்ணுகிறவனுந் தம்மிடத்தில் வந்தொருவன்போது [illegible] இருந்தபோது தருகிறேனென்று சேர்த்து முன்போ கூறிப் பின்பவர் தம்மிடத்தில் வந்தபோது அக்கருத்தை விட்டு உமக்குத் தருக் பொருளுக்கியாதுமுடையோ மல்லவென்று சொல்லுகிறவனும், அந்தணர் மிக்கவர்க் கவை [illegible] தீதியான வசனங்களைச் சொலகிறவனும் பிரம ஹத்தி பண்ணினவனுக்கு நேராவார்கள். எ-று.

ஆக்கவினையுமென்று மூர்க்கை மற்றுள்ள விலங்கு, புட்களையுமென விரிக்க வேண்டும். மேல்வருஞ் செய்யுளிற் பிரமக்கொலையாக் கினையென்ப தை இச்செய்யுளோடுங் கூட்டியுரைக்க. (உஎ)

அரசன் செவியிற் பிறர்குறைகளை யறிவிப் பவனு
மந்தணர்க்கும்
பரக பாவி மு[illegible]யோர்க்கும் பாங்கா கினைப்
புரப்பானு
மொருவும் வரைவை யுரைப்பானு மருவுள் வினைவ
யுள்பானும்
பிரம கொலைக் கினைமதுவைப் பிறக்கினையும்
பேசுவமே.

எ-று. பிறர்குற்றங்களை அரசன் செவியிற்சொல்லி அறிவிப்பவ னும், பிராமணர்க்கும், பழுமைக் கையிலேக்குஞ் சிவன்முதலாயுள்ள தேவ ர்க்கும், உரிமையான பூமியைக் கட்டிக்கொள்வானும், அந்நிலம் அவர்க ளுக்கானமைத் தோப்பண்ணைக் குட்சி சொல்லுகிறவனும், அந்நிலத்திற் போ கக்களை எடுத்துக்கொண் டென்பவனும், பிரமஹத்தி பண்ணினவர்க் கொப்பா வார்கள். மதுபானம் பண்ணினவர்க் கொப்பானவருமேற்சொல்லுகின்றோம். எ-று. (உஅ)

மகாபாதகத் துள்ளிடரும் மதுபானம் பண்ணினவர்களுக் கொப்பா
னவும் பொன்திருடினவருக் கொப்பானவையு நான்கு
செய்யுளாலுணர்த்துகின்றார்.

ஆதியமரர் ஞானவேதம் ஞானுதேசியாகத்தை
போதிமுதிய போழிப்பாகும் போகிசே யழல் போய்பானு
மாதரர் வுடனும் [illegible] மாது மவர்சொன் மறுப்பானு
மோதர வுணவை யுணர்த்தினென் [illegible] யுணர்ப்பானும்.

எ-று. வைத்தியர் குருக்களுமாய் ஞானமுமாய்ப் ராம்மணர்களிடத் திலே இரக்கத்தை யுடையவருமாய்ப் பாவமில்லாதவருமாயிருக்கிற சிவஞா

ருளிச்செய்த ஆகமத்தையோதி அதனை யிடையிலே விட்டவனும், ஒளி பொருந்திய வக்கினிகாரிய நாடோறுஞ் செய்துவந்து பின்பதனை யிழந்தவனும் மாதாபிதாவுடனும் விரோதித்து அவர் கூறிய சொற்களை மறப்பவனும் ஒருவன் சொல்லாதவார்த்தையைச் சொன்னானென்று சபையில் வந்து கூறிச் சொல்வோனும். எ-று. (உக)

வேதமுன் றனக்குத் துயரத்தைத் துய்ப்பிப் பவனுந்
 தூரிசறுக்கு
மேதை பாக னடியாரை யிடரைச் செயவு
 மிசைந்தானும்
பாமேழன் றறதால் பழித்தபொருள் பண்ட மெனக்கொண்
 டுண்டானும்
வாழும் வனத்தர மாக்களையும் வருந்து மவனு
 மயனுறவே.

எ - று. வெளி.

ஆமாக்கள் பசு மான் மரை முதலிய விலங்கினங்கள். ஆமாக்களையு மென்னு மும்மை பறவைகளையுமென விளக்கின்றது. (உஉ)

ஆடக வனையு மார்க்கத்தி லடவி யதனு ளரும்பதியுட்
பார்க்குள் மதித்த பட்டினத்தும் பழுதீத யழலைப் படுப்பானு
நீக்கு மதுவை யுண்டானை நிகரோ வதியார் நிதிமுதலுங்
காக்கு மனையோ கரிபரிதேர் கவினார் மணியுங் கவர்ந்தானும்.

எ-று. பசுக்கணிற்குங் கொட்டகை வாசலிலும்,வனங்களிலுமரிய சிவத்தானங்களிலும் பூமியுள் மதித்துச் சொல்லப்பட்ட பட்டினங்களிலு மொருகாரணமின்றித் தீயை வைப்பவனு மிவர்களெல்லாம் அறநூலிலாகாதென்று நீக்கு மதுபானம் பண்ணினவருக்கு ஒப்பாவார்கள். வதியவராயுள்ளவருடைமை முதலாயினவுங் காவல் பெற்றிருக்கு மனைமாத்திரமோ யானை, குதிரை, தேர்வைகளையு மழகுநிறைந்த ரத்தினத்தையுங் கவர்ந்து கொண்டவனும். எ-று.

வதியோர் நிதிமுதலு மென்னு மும்மையாற் பெரியோர் நிதிமுதலு மென்றதூஉங் கொள்க. (உங)

கடலி லெழுவாய் கரும்பிறுவாய் கந்த மலிசந் தன முபர்ந்த
பொதியி லகிற்குங் குமமாதி புனைய வினிய துகிலாதி
பதமே பாணி பயில்வனவும் பற்றி னுமம பழுதறவே
பிறமாங் கனகந் தனைச்சோர்விற் பெற்றுத் திலையே பேசுங்கால்.

எ-று. வாழைமுதல் கரும்பீறு யிருக்கிற உண்டிப் பொருள்களு மணமிக்க சந்தனமும் பொதியமலையி லோங்கி வளர்ந்த அகில் குங்கும முதலிய சுகந்தப் பொருள்களு முடுத்தற் கினியவாடை முதலியவைகளுங் கா

விருப் பைவிரு மணியப்பட்ட வாபரண மாயுதங்களுமான விவற்றையு டையோர் வருந்தும் வண்ணம் அபகரித்தவருஞ் சொல்லுமிடத்துச் சிவ ந்த நிறத்தையுடைய பொன்னொக்களவின லெடுத்தவருக்கு ஒப்பாவார் கள். எ-று.

பிதம் பிதமெனக் குருப்பழி குதகிற்று. (௧௨)

மகா பாதக துல்லியருட் குரு மனைவியைப் புணர்ந்தவருக்
கொப்பாவா ரெண்மர் செய்யுளா லுணர்த்துகின்றார்.

பெறுதற் கரிய பாத்திரத்தைப் பெற்றும் பெற்ற
கன்னிகையைச்
செறிவிற் றிடுதல் செய்பாருஞ் சிறந்த புதல்வன்
மனைவியொடு
மறுவிற் பரித்தா னகத்திறேறும் பகினி யுடனு
மணைந்தாரும்
பொறையிற் பயந்த புதல்வியொடும் புலைச்சி யுடனும்
புணர்ந்தாரும்.

எ - ற். வெளி.

அறிவிற் பரித்தான், தோழன். பகினி, உடன்பிறந்தாள். (௧௩)

அறிந்து மரியா ளவலத்தை யவனிற் றறவா
றணைவாருஞ்
சிறந்த குரவன் மனைவியொடுஞ் செறிந்தார்க் கிவையே
செப்பியவிந்
திறந்தான் மகாபா தகமதனிற் சிறுமைத் ததனாற்
பாதகமென்
றறைந்தா ரிதனுங் கனிந்தான வுபபா தகமு
மினிபறைவாம்.

எ-று. தம்மனைவியாலவன் பிறர்முகம் பார்க்கும் குற்றத்தைக் கண்டு மகிழ்ந் தன்னிலையாமல் கூடியிருப்பாரும், இவர்களெல்லாரு மேலா கிய குருவின் மனைவியோடு கூடினவர்களுக்கு ஒப்பாவார்கள், இங்ஙனஞ் சொல்லிய கூறுபாடுகளெல்லா மகாபாதகத்துக்குத் துல்லியமாயிருக்கும், ஆனாலிதுவே யிதற்கிற்குப் பாதகமென்று பேர்கொடுத்துச் சொன்னோம், மேலிதற்கடுத்த வுபபாதகத்தையுஞ் சொல்லுகின்றோம். எ-று. (௧௪)

முற்கூறிய வுபபாதகத்தை விரித்துணர்த்துகின்றார்
இச்செய்யுண் முதல் லைவே யினைத்தவென்றுஞ் செய்யுளிருக
விருபத்தொரு செய்யுளு மொருதொடர்க்குளகம்.

மறையோர்க் கெனவே வைத்தபொருண் மதியா ததனை
மெனவிதறு

நிறையாற் பெரியோர் நிதியத்தை நேர்ந்து கவர்ந்த
நிலையிலியும்
பிறரா லதனுக் கிடையூறு பேணு மவனும்
பெருங்குலமு
மறிவு மருளு முடையமென மகந்தை யுடைய
வவலனுமே.

எ-து. பிராமணர்களுக்கென்று நியமித்துவைத்த பொருளை யவரை யவமதித் தெடுத்துக்கொண்டவனும், வேதாகமங்களின் வழியேற்றக் குறைச்சலில்லாமல் நின்ற நிலைமையான் மிக்கவரான நல்லவர்கள் திரவியத்தைக் கலந்தபகரித்த நிலையில்லாதவனும், பிறராலே யவர்களுடைய திரவியத்துக் கிடையூறு விளைப்பவனு மெல்லாரினும் பெரியசாதியு மறிவு மிரக்கமும்யாமே யுடையோமென்று மகங்காரத்தை யுடைய பொல்லாதவனும், எ-று.

விரதத் தவரை வெகுள்வானும் விடம்ப முளத்துள்
விரவினானு
மிடுக்கண் கெடுத்த வினியாரை யெண்ணா வவலந்
திண்ணியனுந்
தடுக்கத் தரியா வாசையுடன் போக விதத்தைத்
தரிப்பானுங்
கொடுக்கச் சிறிதுங் குறியாது கொள்ளுங் கருத்தே
யுள்ளானும்.

எ-து. தவசிகளைக் கடுகிக் கோபிப்பவனு முள்ளம் பிறிதொன்று யிருக்கப் பிறர்மதிக்க விரத முதலியவற்றைச் செய்ய விரும்பினவனுந் தனக்குவந்த விடையூறுகளை நீக்கின நல்லவர்களை யவமதித்த பொல்லாத வன்னெஞ்சனுந் தடைபடாத வாசை மிகுதியினாலே போகவகைகளை யநுபவிப்பவனு மற்பமு மொருவருக்குக் கொடுக்க எண்ணாமல் பிறர்கையி லுள்ளவற்றை வாங்குங் கருத்தையுடையவனும். எ-று.

விடம்பம் உள்ளொன்று புறம்பொன்று. (௧௬)

மாறு வளர்த்த வஞ்சகனும் வயிர முடைய
மனத்தினனும்
பூணார் முலையை மணஞ்செய்து புணர்ந்தா ளிருக்கப்
புலனிழந்த
பாணார் மொழியைப் பைங்கிளியைப் பலகாற் றேரா விளையைப்
பயின்றதனு
லேனு னொன்று மிரண்டிலையுங் கன்று வென்று
வெளியனுமே.

எ-து. உள்ளத்தி லசைவுபடாத வுத்தமியை யுடையவரும் ஒரு பெருங் குற்றஞ்செய்தாலதனை யக்கணமே மறவாம லெக்காலு நினைத் திருக்கு மாச்சரியத்தையுடைய வுள்ளத்தை யுடையவரும் ஒருத்தியைக் கல்யாணஞ் செய்து அவருடைய வாபரணமணிந்த முலைகளைக்கூடியகணை வனிருக்கவு மந்த வினைசெயலையடைந்த மொழியை யுடையவளாகிய பசங்கிளிச் சொற்பாவையாருடைய மூங்கில்போன்ற தோளிணையில் அறிவில்லாமல் புண ர்ந்து பெருமை நாசமென்று மிரண்டையுந் தனக்குக் கன்றாக விசாரித்த நிபாத மெய்தும். எ-று. (௧௭)

தொழுதகு தலைவிய தெய்வமெனக் குறித்துத் தரும
நெறிதோறு
தொழுகுங் கிரத வுத்தமியை தெய்வ மெனவே
யுணர்ந்தன்று
வழுவாத தாழ்வு மிகவெளிய னென்றே யவட
னிலைமேல் தொடர்ந்து
தழுவுந் தருமத் தன்னையுங் கன்றுப் புணர்ச்சி
தரிப்பாரும்.

எ-து. வெளி. (௧௮)

கரிக சிறிதுங் கருதாத கவிஞர் மாமிற்
கன்னிகையைத்
தரிசு முடைய னிவனென்று சொல்லு மவலத்
தார்ச்சனத்து
பொருவன் சிவனுண் டென்றுணர்ந்த வனவன் றனைத்தேர்ந்
தறவாதே
பரிவு மறிவு முடையவளைப் பெருவற் குதவும்
பழியினரும்.

எ-து. வெளி. பவவன் பிரமசாரி. (௧௯)

தருட மனமே பிரமாதி நான்குந் தலைமை
யிடையனாரா
பெருவ பெருந்தி பெறுமிவர்த மொப்பிற் பரிவுற்
றுறப்புணர்ச்சி
கருதிற் கடையுன் குமரமுன் கடையென் றவற்றைக்
கழிபாதே
வினைய விழைந்து புணர்ந்ததனை விரித்த மொழியை
விரித்தாரும்.

எ-து. பிரமம், பிராசாபத்தியம், ஆரிடம், தைவமாகிய இவ்வாற்றி
ற்குரிய மணமான்கு முத்தமம், காயசுரு காயபிமுமாசை விருகுந் தய்ய

ப்பொருத்தத்தா லன்புற்றப் புணருங் காந்தருவப் புணர்ச்சியிடையாகிய மணமாம், ஆசுரம், இராக்கதம், பைசாசம் ஆகிய மூன்றுமாராய்ந்தால் கடையாகிய மணமாம், இவற்றட் கடையென்று கூறிய ஆசுரமண முதலியவற்றை நீக்காம லாசைமிகுதியினாலே விரும்பி விளைவிலே வேட்டுப் புணர்ந்தில் லறநெறியை விதித்துக் கூறிய வேதாகம வசனத்தை விட்டவரும். எ-று.

காந்தருவமுதலிய மூன்று மத்திமமெனவும், பைசாசமதமமெனவுங் கூறுவாருமுளர். கு, பிரமம் பிராசாபத்தியமாரிடந், தைவங்காந்தருவ மசுர மிராக்கதம், பைசாசமென வேதத்தெண்வகைமணமே. பிரமங்கன்னியைப் பெருங்கலனணிந்தே, பிரமசாரியா யிருப்பானொருவனுக், குரிய வன்னிமுன்றுதவுதன்மருவும். மருவுபிராசாபத்தியமகட்கோடற், குரியகோத்திரத்தார் மகளுதவென, விருமுதுகுரவருமியைந்தேயிதல். ஈயுமாரிடமாவுமானேறும், வாங்கித்திமுன்னர் மகள்வழங்குதலே. வழங்குதெய்வம் வேள்வியாசாரியற்கு, முழங்குதிமுனமகட்கொடைமுறையே, முறைமையாழினிறைதந்திருவ, மொப்புப்பற்றுந் தப்பிலவாகித், தாமேகூடுந் தருதியதாகும். ஆகுமாசுரஞ் செருவில்லேற்றியுந், திரிபன்றியினைத் தெரிவுறவெய்து, மின்னனபிறவும் பன்னியசெய்துங், கன்னியைமன்றுதல் தன்றுமென்ப. துன்றுமிராக்கதஞ் சரிகுழற்பேதையைத், தன்னிற்பெறுதுந் தமரிற்பெறுதும், வலிதிற்கோடன் மரபுகாட்டும், காட்டுபைசாசங் களித்தார் துயின்றார், மாட்டப்புணரும் புணர்ச்சியின்மாண்பே, என்றாகலின் எண்வகைமணங்களையு மிவ்வகையாற்காண்க. (௪௰)

உலக வியல்பை யொழிந்தானை யுதவிர் பொருளென்
 றுரைப்பானு
நிலைமை தளரிற் றுங்காதே நீங்கும் பாங்கி
 னடியானுஞ்
சலமில் சகியைத் துணைப்பானுஞ் சாற்றிப் பழுதுஞ்
 சாலஞ்செய்து
கொலையைப் புரியுங் கொடியானுங் குணந்தார் தமையுங்
 கொதிப்பாலே.

எ-று. உலகவியாபார நீங்கி நிட்டைபுரியுந் தபோதனனை யெனக்குக் காசுந் தாசுந் தரக்கடவீரென்று கேட்பவனுந், தங்கருத்தனுக்கு நிலைகுலையவந்தவிடத்து நின்று பாதுகாக்காமல் விட்டுப்போகும் நன்மையில்லாத வடியவனும், நிலைமை பிழைபட வந்தவிடத்து வன்மமில்லாத தோழனைக் கைவிடுபவனும், நற்குணமுடையவனையுங் கோபத்தினால் குற்றமுஞ் சொல்லிவன்மித்துக் கொலைத்தொழிலைச் செய்யுந் தீயவனும், எ-று.

நிலைமைதளரினென்பதனைச் சலமில்சகியை யென்பதனொடுங் கூட்டுக. குணத்தார்தமையுமென்றவும்மை சிறப்பு. (௪௧)

சுற்றத் தவரைத் துடைப்பாருஞ் சுகிர்தத் தவரைத்
துமிப்பாரும்
பற்றிப் பசுவைப் படுப்பாரும் பதியைக் கொலைசெய்
பழியினரு
மற்றை வசியர் வடிவினையு மாயோ டினையும்
வதைப்பாருஞ்
செற்றுத் தமர்வர் தங்களையுஞ் செருக்கிச் சினத்துச்
செகுப்பாரும்.

எ-து. உறவின் முறையாரையும் புண்ணியவான்களையும் பசுக்களையும் நாட்டெல்லா மிறைவனாகிய அரசனையும் அவர்க்கடுத்த செட்டிகளையும் வேளாளர்களையும் மடவாரையும் மறந்துக்கோபித்துவதைப்பவரும். எ-று.

நெருக்க டமையுந் தனக்குன்னித் தறிக்கு மவரு
நெருக்காலே
பொருந்த வுயிர்கட் குபாய மொப்பில் பரம
முறையுமெலி
விருந்த விடப மவைதனையும் விடைந்தே யொடிக்கும்
வினையினரு
மருங்கொள் மலரைத் தனக்கெனவே பறிக்கு மவல
வலியருமே.

எ-து. மரங்களைத் தனக்கென்று குறித்து மரத்தினுலே வெட்டுகின்றவரும், எல்லாவுயிர்க்குமுயிராகிய கேடில்லாச் சிவபிரா னெழுந்தருளியிருக்குந் திருக்கோயிலி லிருந்து மரங்களிற் கொம்புகளையுஞ் சினைக்கொடிக்குந் தீவினையுடையவரும், சந்தனத்தில் உண்டாகிய மணம் அமைந்த பூக்களைத்தனக்கென்று குறித்துப் பறிக்கும் பொல்லாதவலியுடையவரும். எ-று.(௬௩)

பரமர் திருவா லயந்தனிற் பணிசெய் பவரைப்
பசுவதனை
யரிய செந்நெ லவைமுதலு மபகா ரகனு
மவமதியாத்
துருவ வென்று பொருளல்லார் தங்கைப் பொருளைத்
தரிப்பாரு
மரிய பருச்சித் ததன்பயத்தைப் பிறர்க்குப் பொருளுங்
கவிப்பாரும்

எ-து. கோயில்களிற் பணிவிடை செய்பவர்களையும், பசுக்களையும், பெறுதற்கரிய செந்நாலி நெல்லினையு முழுந்து பயறு முதலாகிய தானியங்களையும் திருடிக்கொள்பவரும், பயனற்றவரான அநாதர்கள் கையிற்

பொருளைப் புத்திரின் கேட்டினு னெனக்குத் தாக்கடவியொன்று கேட்டேற் பனுஞ் சிவனைப் பூசித்தானு லுள்ள பலத்தைத் திரவியத்துக்காகப் பிறர்க்குக் கொடுப்பவனும். எ-று. (௪௪)

துக்கம் பிரியச் சுகமடையத் துணிவ ருலக சவருள்ளுந்
துக்கம் பிரியச் சுகமதனைத் துய்ப்பார் சிலரோ சிலர்தாமே
துக்கம் பிரியார் சுகம்பிரிவர் துணிந்த விரண்டு திறத்தார்க்கும்
புந்த வினைபுண் ணியபாவ மெனவே துணியாப் பூசுரரும்.

எ-று. உலகத்திலுள்ளவரெல்லாருந் தமக்குத் துக்கங்க ணீங்கவுஞ் சுகங்களுண்டாகவும் என்றுவார்கள், அவர்களுள்ளே சிலர் துக்கங்க ணீங்கச்சுகங்களை யநுபவிப்பார்கள். சிலர் சுகத்தை நீங்கித் துக்கத்தை யநுபவிப்பார்கள், ஆகையாலிவ் விருவகையோருக்குஞ் சுகதுக்க மநுபவிக்குங் காரண முன் செய்த புண்ணிய பாவங்களேயென் றுறுதிகூறுத பிராமணர்களும்.எ-று. (௪௫)

தன்னாற் சமைத்த தடாகத்தைத் தருக்க ளதனைத்
 தாரத்தைப்
பொன்னே யனைய புத்திரனைப் பொருட்குக் கொடுக்கும்
 புல்லியனு
நன்னோன் புடையார் தனந்தனையு நயந்து கொள்ளு
 நலமிலியும்
உன்னைப் பரிப்ப னெனப்பரி யுடைமை தனைக்கொண்
 டொழிப்பானும்.

எ-று தன்னாலுண்டாகிய குளங்களையும், வாவிகளையும், மரங்களையுந், தன்மனைவியையும், பொன்போன்ற தன் மைந்தர்களையும், பொருளுக்குவிற்கு மீனனும், நல்ல விரதசிலரா யுள்ளவர்கள் திரவியத்தை விரும்பியபகரிக்குந் தீயவனும், நின்னுடைமையைப் பல்கும் வண்ணம் பெருக்கி யுன்னைக் காப்பேனென்று தன்மனைவி சீதனமுதலிய கைப்பொருள்களை வாங்கிக்கொண்டு காவாமல் விடுவோனும். எ-று. (௪௬)

தேற லருந்துந் தேமொழியைத் திளைக்கு மறிவில்
 சிறியானும்
வேறு சிலர்கைப் பொருடன்னை விரும்பித் தருவ
 னெனவாங்கிப்
பேறு மவர்க்குப் பிழைப்பானும் பேறுஞ் செநெலும்
 பிறர்தம்பாற்
கூறிக் கொடுத்து விருந்தியினைக் கொண்டே யருந்துங்
 கொடியனுமே.

எ-று. மதுபானஞ் செய்யுந் தன்போலு மொழியை யுடையவளைப் புணருமறிவில்லாதவர்களும், பிறர் சிலர் கைப்பொருளை யிச்சித்துத் தருவேனென்று வாங்கி யப்பொருளையுங் கொடாமற் பிழைசெய்பவரும், யாவராலும் விரும்பப்பட்ட செஞ்சாலிமுதலிய நெல்லினைப் பிறரிடத்து வட்டிக்குக்கொடுத்து அந்த வூதியங்கொண்டு புசிக்குந் தீயவரும். எ-று

குற்ற முண்டபான் வினைதனிக்கக் கொடுக்கும் பொருளைக்
கொள்வாரும்
விற்கத் தகுதி யல்லாத வன்னாதிகளை
விற்பாருங்
கற்பால் வசிய முதற்செய்து கனகங் கொள்ளுங்
கசினரும்
நிற்பார் நியமந் தவமெனவே நிகழ்த்தத் தொடங்கு
நியதியரும்.

எ-று. யாதேனுமொரு குற்றத்தையுடையவன் தான்செய்தபாவந் தணியும்படி கொடுக்குந்தானத்தை யேற்பவரும், விற்பதற்குரிமையல்லாத வன்னமுதலாயினவற்றை விற்பவரும், மந்திரநூல் விதியினாலே * வசிய மாகருஷண முதலிய வஞ்சனையினைச் செய்து பிறர்பொருள்களை வாங்கும் பொல்லாதவரும் நீதிவழி நடப்பவ ரிவரென்று பிறர் புகழும்வண்ணம் பாவித்துத் தொடுத்து நடத்து நியமமுடையவரும். எ-று. . (௬௮)

கொடுத்துத் தனத்தை வேதமுதல் கொள்ளுமவரும்
பொருள்கொண்டு
படிப்பிப் பவரும் படிமத்தைப் பரித்தே பொழிக்கும்
பாங்கினருந்
திடத்தை யிழந்து தரிசனங்க ளனைத்து மதித்துத்
திரிவாரும்
அடுத்த சமையத் தயற்பசுநூல் வழியென் றதுகற்
றறிவாரும்.

எ-று. திரவியங்கொடுத்து வேதம் வேதாங்கமுதலிய நூற்களைப் படிப்பவரும், பொருள்வாங்கிப் படிப்பிப்பவரும், யாதேனுமொரு விரதத்தை யநுட்டித்து அதை யிடையிலே விடுகிற திடமில்லாதவருஞ் சைவசித்தாந்த நிலையே மேலான நிலையென்று முறுதியைவிட்டு மற்றுள்ள சமய தரிசனங்க ளெல்லாவற்றையு மேலாக மதித்து நடப்பவருந் தானின்றசமயத்துக் கந்நியமான பசுநூலை முத்திநெறியென்று எண்ணிப்படித்து ஆராய்கிறவரும். எ-று. (௬௯)

* வசியம், ஆகருஷணம், மோகனம், தம்பனம், உச்சாடனம், மாரணம்.

அறிவை யளிக்கு மருவன்றி யவலந் தருங்க
மறைவாறு
மறுவில்வடிவ வானவரை வன்னி யதனை
மந்திரத்தைப்
பெறுவித் தருளும் பெரியோரைப் பேணு தொழிந்து
பிழைப்பாறு
மறையோர் தமையும் பசுவினையு மாமாத் தெனவெண்
மனிதரையும்.

எ-று. ஞானத்தையுண்டாக்குந் தருக்கத்தைப் பேசுவதன்றிக் குதர்க்கத்தைப் பேசுகிறவனுங் குற்றமற்ற வடிவினையுடைய தேவர்களக்கினி மந்திரங்களிவற்றை யாராதனைசெய்யக் கற்பித்தருளு மாசிரியனையும் பிராமணரையும் பசுக்களையு மிகவு மகத்துக்க ளென்னப்பட்ட பெரியோர்களையும் பத்திசெய்யாமல் விட்டு அவர்களுக்குத் தீமைசெய்பவனும். எ-று.

மகாமகத்தென்னும் வடமொழி சிதைந்து நின்றது. (௩௧)

அரசன் றனையு மபவாத மறையு மவனு மவன்முன்று
முரிய வினையைப் பிதிர் தேவர்க் குதவாதவனு மொழுங்கிலியும்
பரம சிவனு மறநெறியும் பாவ விதமும் பரபதமு
நரக விதமு மிலையென்றே நவிற்று மவனு நாடோறும்.

எ-று. அரசனையு மவன்முன்னேயும் பழிச்சொல் சொல்பவனும் பிதிர்க்களுக்குந் தேவர்களுக்குந் தான் செய்தற்குரிய கர்மமான சிரார்த்தந் தர்ப்பண முதலியவற்றைச் செய்யாதவனு மொழுக்கமில்லாதவனு மேலான சிவனு நன்னெறியாகிய புண்ணியமும் பாவவகையு மேலாகிய சுவர்க்கநரக வகையுமில்லையென்று நித்தலுஞ் சொல்லுகிற நாத்திகனும். எ-று.

அரசன்றனையு மென்னுமும்மை, மற்றுமுன்னோரையு மென்றறிக, அவன்முன்று மென்னுமும்மை அவனைக்காணுவிடத்து மென்றறிக.

பூணார் முலையைப் பகற்பொழுதிற் புணரு மவனும் பூரணைபி
ளுணு தறலின் மைதுனத்தைப் பசுவின் பகந்தி னயப்பானு
மாணு னவர்த மாசியத்து மயர்த்தும் பெரியோர் கருத்தாலும்
பேணு விருப மதிபகத்துப் பேட்பாற் புணரும் பேதையுமே.

எ-று. ஆபரணம் பூண்ட முலையினை யுடையவளைப் பகற்காலத்திலும் பூரணை முதலியவற்றினுந் தண்ணீரினுள்ளுங் கூசாமற் புணர்கிறவனும் பசுக்களின் யோனியிலும் ஆணாகப்பிறந்தோர் வாயிலும் மைதுனத்தை விரும்புகிறவனு மறந்தும் பெரியோர்கண் மனத்தினாலும் விரும்பாத தாரமானவளை யாசையாற் புணரு மறிவில்லாதவனும். எ-று. (௩௨)

உடைப்பா னவனு முவகையுடன் பிரியா துறையு
முறவினையுங்

செடிப்பா ரவருங் கிளர்சமயங் கிளைப்பா ரவருங்
கொடுங்கிளவி
புடைப்பா ரவரும் புனற்கரையைக் கூப தடமும்
புலனிழுத்து
துடைப்பா ரவருந் துணையான தேவர் விமானந்
துயக்குறவே.

எ-று. மகிழ்ச்சியோடும் பிரிவின்றி யிருக்குங் கட்புடையவரை விரோதத்தால் வேறாக்குகிறவரு மோங்கிய சமணர் முதலிய புறச்சமயத்தவரை சிலசேர்க்கைசெய்கிறவரும் பொல்லாத வார்த்தைகளைச் சொல்லுகிறவருங் குளங்களையுங் கிணற்றுக்களையும் வெட்டி யிடித்துப் போடுகிறவரும் அறிவுகெட்டு அற்றான மேலிடப்படி நமக்குத் துணையான தேவர்க ளிருக்குங் கோயில்களைப் பிடிக்குகிறவரும். எ-று. (௩௩)

இறவா திருக்கச் செயுமருந்தீத பெரிது மகிமை யில்லைத்துஞ்
சறவா திருந்த ஸினையவரோடுந் துய்த்தல் கடனே துயக்குற்றுப்
பிறர்சொல் பழியும் பெறுதீத பெரியோர் தமக்கு ஈலுறீத
சித்திர மிரக்கஞ் செய்யாதே தானே யருந்துஞ் சிதடனுமே.

எ-று. சாவாத அமுதமருந்தே யானாலும் அதைத் தம்வீட்டில் விடப்படாதிருந்தார் எல்லாரும் பகுத்துண்பதே முறைமை. அங்ஙனஞ்செய்யாமல் ஆசை மிகுதியால் அறிவு மயங்கிப் பிறராற் சொல்லும் பழிச்சொல்லையும் பாராதவராய்ப் பெரியோர்களுக்கு மருத்துவியாமற் புசிக்கிறேமே யென்று கூசாமற் சற்றுமிரக்கமுஞ் செய்யாமற் றனொருவனுமே யிருந்து புசிக்குங் குணக்கேடனும். எ-று. (௩௪)

எனவிவ் விசைத்த விதத்தொராதையி லென்று மிவர்க ளெக்கோரு
முனமே மொழிந்த பாதகத்திற் றணிய வுபபா தகமுற்றும்
வினைபா ளினிவேல் விழியாரு மிவற்றைப் புரியில் வேறல்லா
ரினிபா முரிய விதந்திரைய பாவ விதமு மியம்புவமே.

எ-று. என்றுகூறிய விதத்தொகையில் என்று மிவர்களெல்லாரும் இவற்றிற்கு முன்னுரைச் சொன்ன பாதகத்துக்குத் தன்னிதான பாதகத்தைச்செய்யுங் கர்மனான உபபாதகராம். வேல்போன்ற இரண்டு விழிகளையுடைய மடவார்களு முற்கூறிய பாதகங்களைச் செய்தால் அவர்களும் வேறானா யதிபாதகமுதலிய பெயர்களைப் பெறுவார்கள். அதற்கியமுனிவனே மேலிக்த உபபாதகத்துக்குத் தன்னிதான பாவவகைகளையு முனக்குச் சொல்லுகின்றோம் அதனைக் கேட்பாயாக. எ-று. (௩௫)

முற்கூறிய உபாயத்திற்குத் தண்ணிதான பாவவகைகளை
விரித்துணர்த்துகின்றார்.

இச்செய்யுள் முதல் என்றுமித்தொகை யாவருமென்னுஞ்
செய்யுளீறாக நாற்பத்தொருசெய்யுளும் ஒருதொடர்க் குளகம்.

கலிவிருத்தம்.

ஆவி னுக்கு மருமறை யாறங்க
நாவி னர்க்குந்நன் றுபகா ரிக்குமெய்த்
தாப தர்க்குஞ் சகிக்குந் தகைமைய
காவி நேர்விழிக் கன்னிகை யார்க்குமே. (௫௬)

உற்ற காரியத் தூறுந டம்மையு
முற்று வாறு முகிழ்ந்த மகிழ்ச்சியைத்
துற்று வார்தமைக் கண்டு துயக்குறும்
பற்றி லானும் பாருறுப் பற்றியும்.

என்பன, பசுவுக்கும் நான்கு வேதங்களோ டாறங்கமும் பயிலுகின்றநாவினையுடைய பிராமணருக்குந் தன்னுடைய ஆண்டவனுக்கும் வேடங்கட்டி நடிப்பதல்லாமல் உண்மையான தபோதனருக்குந் தன்றோழனுக்கும் அழகினையுடைய நீலோற்பல மலர்போன்ற கண்களையுடைய கன்னிகைகளுக்கும் உற்ற காரியங்களில் இடையூறுகளையுஞ் செய்கிறவனும், நல்வினையாலுண்டாகிய செல்வத்தை அனுபவிப்பவனையும் பிறருடைய ரூபலாவண்ணியங் கண்டு பொறுமலறிவு வருந்தும் அன்பில்லாதவனும். எ-று. (௫௭)

ஈட்டி னார்தனந் தன்னை யிறைக்குறக்
காட்டி னானுங் கருதிய வீனனும்
பாட்டி னானநற் பாவையர் தூடண
நாட்டி னானு நரர்க்கு நவையுமே.

எ-று. நல்லமுயற்சியால் சம்பாதித்தவர் அடக்கப்பொருளை அரசனுக்குக் காட்டினவனும் அப்பொருளை இவ்வளவோவென்று நினைத்து மனம்புழுங்கிய ஈனனும் நற்குண நற்செய்கைகளையுடைய மாதர்களிடத்தில் தூஷிக்கத்தக்க பாட்டுகளைப் பாடுகிறவனுங் குணவான்களிடத்தில் குற்றத்தைக் கற்பிப்பவனும். எ-று. (௫௮)

இச்செய்யுள் முதலாக நீக்குவாறு மலசல.நீத்தலுமென்னுஞ்
செய்யுளீறாகநான்கு செய்யுளும் ஒருதொடர்.

ஆங்கன் சேரிடந் தாகுநிச் சாலையுட்
டேக்கு நீர்த்தடந் தேர்திகழ் வீதியுள்
வேர்க்க னுந்தருச் சாயையில் வெப்பினிற்
பூக்கி ளர்ந்த பொழிலின் புடையுமே. (௫௯)

சிலம்பி னரிற் சிதைவயிற் றேவர்த
மெல்லையின் மார்க்கத்தி னில்லத்தி னெத்தித்
றெல்லி னொதுார் வாநியிற் றும்பையி
னில்லாமை யாதவர் நீடு நிலத்துறுமே.

சிரத்தை என்பது மனத்துன்று.

உள்ளத் தச்ச தலத்தி லவர்தனிற்
சேர்ந்த வாதிப செய்யிற் சிறப்புறு
வள்ளி வாதியிற் குண்டி வனத்திறுட்
டல்லைத் தாலியர் கோமயக் தன்னிலும். (௩௧)

நீக்கு வாறு மகல நிற்றலு
நாகறி னொன்மை பான சயத்துறு
மூர்க்க ரூழு வாதி விசேடமு
மார்க்குக் கினைவு மாடுக மற்பனும்.

என்பன, முன்னைச் செய்யுட்களிற்கூறிய அந்தந்த எல்லைகளில் மல சலங்களை விடுகிறவரும் காடோறும் மருபானத்தை நாவிலுல் விரும்பிப் பருகும் அறிவில்லாதவருக் தந்துமி முதலிய வாத்தியங்கள் கேட்ங்கள் கூத்துக்களிவற்றை விரும்பும் அவத்தரும் கூத்தகளை யாடுகின்ற சிறியவரும். எ-று. (௩௨)

தேக்கு நீர்வினை யாடுந் சிறியரு
மார்க்கு நெஞ்சத் தவர்தமக் கக்கரம்
பார்க்கும் பாக்கியி தாளும் பலர்செறு
மார்க்கத் தன்னைத் தடுக்கும் வலியரும்.

எ-று. நிறைநீர்லே நீந்தியினையாடுகிற அற்பரும் புலன்வழி போகாமல் மனத்தை நிறுத்தும் பெரியோர்களுக்கு எழுத்தைத்தேடு நீதியில்லாதவரும் யாவரு நடக்கும்வழியை முள்முதலியவற்றால் அடைத்து விலக்கும் இரக்கமில்லாதவரும். எ-று. (௩௩)

கூடி வார்மனை யாதிய வெல்லையைப்
பாடி லாமனைப் பற்றும் படிறரும்
கூட மானா வருமழுங் கூறிடு
மூட மம்மத வைச்செயு மூர்க்கரும்.

எ-று. பலபேர்களாய் இருந்தவர்கள் மனைமுதலாகிய பூமியை அவர்களைத்தந்து உரியவராய்க்கொண்டு வைக்கொள்ளும் வஞ்சகரும் ஒருவருக்கு சொல்லாமல் மறைக்கத்தக்க காரியங்களைச் சொல்லும் அஞ்ஞானியும் அந்தக் காரியங்களைப் பிரசாரணஞ் செய்யும் அறிவில்லாதவரும். எ-று. (௩௪)

ஒளித்து நின்று பகைவனை யூறுசெய்
வெளிற்ற னுங்கன்னக் கோலொடு மிண்டனுந்
தெளிந்த சொல்லை வழக்கிடைச் செப்பிடா
னொளிந்த சொல்லை நிகழ்த்திடு நீசனும்.

எ-து. தன்சத்துருவை ஒளித்துநின்று கொல்லுஞ் சேவகப் பாதில் லாவதனுங் கன்னக்கோலெடுத்துப் பழகும் இடும்பனுமிருவர் தம்முண் மாறுகொண்டு வழக்கில்வந் தேரியவிடத்து மனுதான்முறையே ஆராய்ந் துரைபிட்ட சொல்லை வழக்கிற் சொல்லாமல் வாரம்பற்றி யோரமாகச்சொல் லும் புலையனும். எ-று. (௬௫)

கொடும ராதியைப் பண்ணிடுங் கோணனுங்
கொடும ராதியைக் கொள்ளுங் கொடியனு
மடியர் பாலிரங் காத வவலனு
மடியர் தம்மை யொறுத்திடு மற்பனும்.

எ-து. வில்முதலிய வாயுதங்களைப்பண்ணு நீதிக்கேடனும், வில் முதலிய ஆயுதங்களை விலைகொடுத்துக் கொள்ளுந் தீயவனுந், தன்னடியாரி டத்தில் இரக்கமில்லாத பொல்லாதவனும் அவ்வடியாரைக் கடிந்து கோபி க்குஞ் சிறியோனும். எ-று. (௬௬)

ஆவி னைத்தமிப் பாறுமல் லுற
நாவி னாற்பொய் நவிற்று நாசகனுங்
கூவ வந்தது கேட்குங் கொடியனுங்
காவ லர்க்கப ராதங் கருத்தனும்.

எ-து. பசுக்களை வருத்தமுறும்படி அடிப்பவனும் நாவினா லசத்தி யஞ்சொல்லு நாசகத்துக்கு உரியவனும் அதைச் சொல்லுமிடத்துச் சென்று கேட்கும் பொல்லாதவனுந் தன் கருத்தனுக்குக் குற்றஞ்செய்யு மனமுடை யவனும். எ-று. (௬௭)

உறவி னுங்கப ராதியு மூனுடற்
பிறவி வேரினைப் பீழும் பெருவலி
யறிவ னுங்குநல் லாரிய னுக்கலர்
புறனு ரைக்கு மவலப் புலையனும்.

எ-து. சுற்றத்தாருக்குத் தீங்குசெய்கிறவனுந் தசைபொருந்திய உடம்பினை யெடுப்பதற்கு மூலமாகிய வாணவத்தைக் களைந்து பிறக்கு மிகு ந்த திடமான அறிவினை யுடையவனாயு நல்ல வாசிரியனையும் பழிச்சொல் சொல்லுந் தீமையையுடைய வன்மசண்டாளனும். எ-று. (௬௮)

சொக்கி டுந்தொழில் வல்ல துரிசனு
முக்கு நோயுற வோட்டு மருந்தெனப்

பொய்க்கப் பேசிக் கொடுக்கும் புலையனுந்
தக்க தாய்தந்தை வாட்டந் தணித்திடான். (௬௯)

தணித்திருந் தன்னலிய கல்லாறு
முனித்த போதனர் தம்மைமுன் னூட்டிடான்
இனித்த வாதுலர் துக்கந் துடைத்திடான்
பனித்த தாதர் பசியும் பறித்திடான்.

இச்சிராத்தஞ் செய்யுறும் தருமொடர், பொருள் முதலியவற்றைக்கவ ருங் கருப்பத்திருலெல பிறரிடம் சொக்குப்போகுந் தொழிலில் வல்ல தூர்ச் சனும் பிணிகளைப்படி க்கு மருந்திதுவென்று பொய்சொல்லி மருந்தல் லாத மருந்தைக் கொடுக்கும் பொல்லாதவனுந் தருதியையுடைய மாதாபிதா க்கள் பசியைப் போக்காமல் இந்திரியங்களைப் போஷிக்குந் தன்மையையு டைய தபோதனர்களை முந்தப் புசிப்பிக்காமலும் வறுமையால் வருந்துந் தரி த்திரர்கள் பசித்துயரத்தைப் போக்காமலும் பசியினாலே மெலிந்த ஏவலாளர்கள் பசியாற்றாமலும் தானே தனித்திருந்து புசிக்கும் அற்பவறிவினை யுடையோ னும். எ-று. (௭௰)

தீர்த்த முக்கிய வேத நெறியினைப்
பேர்த்து நின்ற பிராவிரச் சியனுந்
சீர்த்த முவர ஞானிதி னைத்திடப்
பார்த்த பண்பி லவனப் படிறனும்.

எ-று. முற்காலத்திலுள்ள வேதாகமங்களிற் சொல்லிய சந்நியாசமார் க்கத்தின் வழியே யனுட்டியாமற்றனே ஒரு மார்க்கங் கற்பித்து நடக் குஞ் சந்நியாசியுஞ் சுத்தமுடைய சிவபிரானுடைய திருமதின் முதலானவற் றை இச்சையிற் டாக்கமில்லாமல் பார்த்திருக்கும் தன்மையில்லாத நிலை மையுடைய வஞ்சகனும். எ-று. (௭௧)

ஆர்த்த டப்பமை யருப்பிணி வந்துறி
னேற்றி பேயத னுவுதன் னோவெனக்
காத்தி டாதுங் கனத்தை யினைந்தமெய்ச்
சேக்கன் மீது செறிக்குந் தீயனும்.

எ-று. பசங்களைப் போகத்தற்கிய வியாதிகள் பொருந்திய வயிற் றைப் பார்த்தவத்தின் பிணியைத் தனக்குவந்த பிணிபோல நினைத்துப் பரி காரஞ் செய்யாதவனும், உடலெடுத்து தீர்க்கும் கருதன்மேல் பொதிமுத லிய மிகுந்த பாரங்களை ஏற்ற மற்பனும். எ-று. (௭௨)

விடையின் மிசைத்தை வெய்ய விலைதூரா
துடையச் செய்யிக்கு முனையும் வந்தைபவி
னிடையிற் பார மெடுத்து மிழுத்துபு
மிடைபத் தன்னி லெடுத்து மிழுக்கனும்.

எ-று. எருதுகளினுடைய பீசத்தைக் கொடியதொழிலினையுடைய சேமாறிகளா லுடையும்படி செய்விக்கும் பொல்லாதவனும், மலட்டுப் பசுவின் முதுகிற் பொதிகளை எடுக்கச்செய்யும் அறிவில்லாதவனும் இடபங்களிலே பொதிகளை யெடுக்கச்செய்யும் ஈனனும். எ-று. (௭௩)

வருந்து மேபதம் வைப்பின் மரிக்குமே
பொருந்து மண்ணிற் புழுக்களு மென்றுளம்
வருந்தி யேபத மெல்லென வைத்திடா
தருந்த வர்தைப் பிரிந்த வாக்கனும்.

எ-று. யாருக்கும் இடமாகப் பொருந்தும் பூமியி லடிவைக்குங்கால் புழுக்களும், எறும்பு முதலியவைகளும் வருந்தி நோமென்றுஞ் சாமென்று நினைந்து மனநொந்து அடியை மெத்தென வையாத வரிய நோல்லாத விரதத்தை விட்ட இராட்சதனுக் கொப்பானவனும். எ-று. (௭௪)

உன்னு லூனை விரும்பி யுயிர்க்கொலை
யென்று வான்கொலை கண்டிரங் கான்கொலை
பன்று வானைத் தடுத்துப் பகர்கிலா
னன்று வானிவ ரோடேறு நால்வரும்.

எ - து. வெளி. (௭௫)

மிக்க சாதியுட் டோன்றியும் வேதியர்
துக்கந் துய்த்திடச் செய்யுந் துரிசனுந்
தக்க தென்று மதுமணஞ் சார்தருந்
திக்கி னுசி செலுத்துஞ் சிறியனும்.

எ-று. உத்தமமான நல்ல குலத்திற் பிறந்தும் அக்குலத்துக்கேற்கப் பாதுகாவாமற் பிராமணர்களைத் துன்பமனுபவிக்கும்படி செய்யும் பொல்லாதவனும், கள்முதலிய நாற்றம்வந்து வீசுந்திசையில் அதை நல்லதென்று மூக்கினு லுகந்துகொள்ளும் ஈனனும். எ-று. (௭௬)

பாவஞ் செய்யப் பயமில் படிறனும்
ஏவஞ் செய்ய விளைப்பி லிழுதையுந்
தேவர் தம்மைக் குறித்துத் திகழ்விதி
மேவ யாகஞ்செய் யாத்தன வேந்தனும்.

எ-று. பாவஞ்செய்வதற்குப் பயப்படாத வஞ்சகனும், பிறருக்கு என்றும் பொல்லாங்கு செய்வதற்கு இளையாத மூடனுந், தேவர்களை நோக்கி அசுவமேதமுதலிய யாகங்களை விளங்கும் விதிமுறை யாகச் செய்யாத மிக்க திரவியத்தையுடைய இராசாவும். எ-று.

எவ்வம்-என்பது திரிந்துநின்றது. (௭௭)

ஆல யத்தை யமலனுங் காதிக்குங்
கோபி னேமிலைக் கூவிளந் தன்னரு

மாலை குட்டவும் வல்லமு மல்லமுங்
கால மும்மென நோவுறுங் கள்வனும்.

எ-று. யாம் நின்மலனாகிய சிவபிரானுக்குத் திருக்கோயிலைத் தாங் கட்டுவிக்கிறோமில்லை, அல்லாமல் குளிர்ச்சியுடைத்தாகிய மணம் அமைந்தவில்வமாலை முதலியவற்றைத் தினகாலமுஞ் சிவபிரானுடைய திருமுடியிலேசாத்தவுஞ் சமர்த்தருடையோமு மல்லவென்று மனத்தில் நோவில்லாத கன்னெஞ்சமுடையவனும். எ-று. (௭௮)

கூர்த்த தீபனங் கூடக் குறுகினர்க்
கார்த்தித் தீர்த்தனை யாத வலவனு
மூத்து ளார்பிணி முற்றினர் பற்றிலர்
பார்த்த போது பரிவில் படிறனும்.

எ-று. மிகுந்த பசிநோய்கொண்டு வந்தவர்களுக்கு எதிரேசென்று நல்ல வார்த்தைசொல்லி யழைத்து அன்னமிடாத பொல்லாதவனும், வயோதிகர், வியாதியாளர், மிடியாளர்கள் தன்னை வந்து கண்டபோதானாலும் அவர்கண்மேல் இரக்கமில்லாத பொல்லாதவனும். எ-று. (௭௯)

தன்னிற் றன்னிய வேலைத் தக்கதென்
றுன்னிச் செய்யு மறிவில் லூனனு
மென்னை யாசனங் காக்கு மெளியனுந்
துன்று மாயிடங் காக்குந் தொழிலனும்.

எ-று. தனக்குத் தீராவேலைவலை நல்லதென்று எண்ணிச் செய்யும் அறிவில்லாத குற்றமுடையவனும் ஆகி, ஒருவனை இடைவளைக் காத்ததினால் வரும் பயன் யாதென்று எண்ணாமல் செய்க்கு நோய்யவனும். எ-று. (௮௰)

அச்ச மின்றி யருவிபோர் காடகத்
திச்சை யால்வருந் துன்பமு மெண்ணிடான்
முச்சி பேயரத் தோவை முயற்சியாற்
வைச்சி டாது கடற்செலுங் கள்வனும்.

எ-று. தன வாஞ்சையினாலே பொறுக்கத்தகாத பாவத்துக்கு அஞ்சாமல் ஆழ்ந்த கடலினிடத்தே காற்று முதலிய பொருந்தித் தப்பல்கவிழ்ந்து மரிப்போமென்றுந் துக்கமும் எண்ணாமல் முயற்சி மிகுதியாலே கப்பலைப் பண்ணி அதிலேறுதலை வெறுத்திடாமற் கடலோடும் கஞ்சனும். எ-று.

மரத்தாற் கோத்ததினாலே மரக்கலமெனக் கப்பற்கோர் காரணப் பெயராயிற்று. (௮௧)

அறத்திற் பண்பறுந் தாடகந் தாசையான்
முகந்திற் பண்பை முகிழ்த்த விதத்துடன்

சகந்நிற் காளையர் தம்மை மயக்குவார்க்
குதப்புச் செய்தவ டோள்புண ருனனும்.

எ-து. உள்ளத்தில் அன்பை ஒழித்துப் பொருளாசையினால் முகத்திற் கண்மலர்ச்சியைத் தோற்றுவித்து இராக வகையினாலே பூமியில் இளைஞராயுள்ளவரை மோகிப்பிக்கும் வேசைகளுக்குச் சந்தோஷத்தைச் செய்து அவர்கள் தோளிணையைக் கூடுந் தன்மையுடையவனும். எ-று. (அஉ)

தபதி காருகன் கொல்லன் றனமனர்க்
குபக ரிப்பனென் றொட்டின னான்வழி
யபக ரிக்கும் பிணியறுப் பானொடு
மிவருங் கூலி யருங்கப டெய்திடின்

எ-து. சிற்பாசாரியு, மிரங்கொல்லியுங், கொல்லனு, மரசர்களுக்குத் திரவியங்களை ஆதாயமாக்கிக் கொடுப்பேனென்று இராசகாரியம் விசாரிக்கப் பொருந்தினவனுஞ், சரீரபலத்தைக் கெடுக்கும் வியாதியைத் தீர்க்கும் மருத்துவனுங், கூலியாளருமாகிய இவர்களாறுபேருந், தத்தஞ் செய்தொழில்களிலே வஞ்சகஞ் செய்வாரானா லவர்களும். எ-று. (அங)

வேலை தோறும் வினைசெய வேண்டியே
கூலி யென்றிரை மெய்க்குக் கொடுத்திடான்
சால வுண்ணுஞ் சுழுக்கனுந் தாமத
வேலை மூவைந்திற் பின்றுணு னனும்.

எ-து. காலந்தோறும் அதற்கேற்ற சற்கருமங்கள் செய்யும்பொருட்டுத் தன் சரீரத்துக்குக் கூலியென்று உணவைக் கொடாமலுணவுச் சுவை விருப்பத்தினாலே புருஷாகாரத்துக்குமேல், மிகவுமுண்ணும் பொல்லாத மனத்தையுடையவனும், இராத்திரிகாலம் பதினைந்து நாழிகைக்குமேற் புசிக்கு மில்வாழ்பவனாகிய வவத்தனும். எ-று.

மூவைந்தென்று - அர்த்தயாமத்தைக் குறிக்கையால், அர்த்தயாமம் பதினொன்றேகாலுக்கு மேலெனச் சொல்லவும்படும். எனவே ஒருசாமத்துக்குள்ளே புசித்தல் சிறப்பெனக் கொள்க. (அச)

ஆறி லொன்று கடமைகொள் ளாததி
னேற வேகொளு மீடி லிறைவனு
முறு செய்திடு வானு முலகினை
வேறு வேறுதன் னேவல் விதந்திறும்.

எ-து. ஆறிலொரு கடமைகொள்ளாமலதற்கு அதிகமாகக் கொள்ளு நன்மையில்லாத அரசனும், தன்னேவல் வகையினால் சேனைகளாயுள்ளவரையும், அதிகாரிகளையுங் கள்வரையுங்கொண்டு தேசத்துக்குப் பலவகையாகத் தீங்குசெய்விக்குங் கொடுங்கோன் மன்னவனும். எ-று. (அரு)

இந்த வைத்த விறைவ னிருப்பி
வைத்தி டாது கவரக் கருதிய
சிந்த யேயிடச் சென்றிரந் தேகொளும்
பொய்த்த லப்புரி புகரன் குறுமே.

எ-து. முன்னே கூறிய விக்கொடுமைகளொடு கூடியகொடுங்கோன் மன்னவனுடைய திரவியத்தை யாதொன்று வெறுக்காமல் அதை வாங்க வென்றுபாவ சிருதியிலே அவனிடத்திற் சென்றிரந்து கேட்டு வாங் குக் பொய்த்தலைச் செய்கின்ற பிராமணனும். எ-று. (௮௬)

சோரன் றன்னைத் தூபக்க மனத்தினற்
சோர னன்றென நீக்குந் துரிசனுஞ்
சோர னல்லனைச் சூட்டி யிழைப்பினுஞ்
சோர னென்று தவிர்த்திடுந் துட்டனும்.

எ-து. தூமைற்ற மனத்தினாலே கள்ளனைக் கள்ளனல்லவென்று விடு ம்பொல்லாத அரசனும், ஆராய்ந்து விசாரியாத அறிவில்லாமையாற் கள் ளனல்லாதவனைக் கள்ளனென்று ஆக்கினைசெய்யுங் கொடுங்கோன் மன்னவ னும். எ-று. (௮௭)

சோர னுக்குத் துணைசெயுந் துட்டனுஞ்
சோர வித்தைகள் சொல்லுந் துரிசனுஞ்
சோர னைச்சோர னென்றறிந் துந்தனுஞ்
சோர னுடைவ னச்சனி யானுமே.

எ-து. கள்ளன் திருடிவிடத்தில் அவனுக்குத் துணைப்போன தீயவ னும், அவனுக்குக் களவுநூல்களை உபதேசிக்கும் பொல்லாதவனும், கள்ள னைக் கள்ளனென்றறிந்தும் அவனோடு சிநேகஞ் செய்யுங் கள்ளனும், அவனை க்கண்டா லித்தொழிலைச்செய்யவேண்டாமென்று கோபிக்காதவனும். எ-று.

சோர வித்தைகளாவன—மந்திரத் தெய்வமுதலியதே ஸ்மித்தங் தந்திர மிடனோ காலங்களுடிவென் றெண்வித்தமாயிருக்கும்; இதனைச் சிலப்பதிகார முதலிய நூல்களிற் காண்க. (௮௮)

ஏத்தி வந்தடங் கொங்கையை யின்புறக்
காத்த லிச்சவக் காரிகை தோழிமை
தோய்ந்த சோரனைத் தொட்டுத் துயர்செயா
வேந்த னுய்பவைச் சோரனில் வேறலன்.

எ-து. அரசனுக்கன் புண்டு இளமைத் தன்மையையுடைய பெரிய முலையினையுடையவளைக் கூடி மனமகிழுங் கணவன் பிரிந்தகாலத்தில் அவ ளுடைய தோழியினையைப் புணர்ந்த கள்ளனைப் பிடித்துத் தண்டனை செய் யாத அரசனும் பிறர் மனையில் செல்லும் கள்ளனில் வேறாகமாட்டானுகை யாவர்த்தஅரசனும். எ-று. (௮௯)

பாலை நெய்யைப் பலர்ந்தைத் திலத்தினைச்
சாலி யாதியன் றுதியைந் தன்புனன்
மூல மாதி முதிரை யிறுதியைச்
சேலை யோடுபட் டாடை திருடனும்.

எ-து. வெளி. மூலம்-கிழங்கு, முதிரை-துவரை. (௧௰)

பரிய கம்பளந் தன்னையும் பாசமும்
வரிய வூனு மதுவுந் தயிலமுந்
திரனை மீறு செறிந்தசில் பண்டமுங்
காமு மப்பற்றிக் கொண்டிடுங் கள்வனும்.

எ-து. வெளி, பாசம்-கயிறு, வரியவூன்-ஆகாதென்றுவரைந்தவூன்.

சந்தி ரந்தனைப் பாதுகை தன்னையும்
விந்த ரித்திடும் பாயின் விதத்தையுங்
கொத்து லாமலர்க் கூடையும் பேழையு
மத்த முட்டி யெடுக்கு மவலனும்.

எ-து. வெளி, கொத்துலாமலர்க்கூடை - திருப்பூங்கூடை, அத்தம்—கை. (௧௨)

சங்க மாதி சலத்திற் சனித்தவும்
வங்க மாதி மரத்தின் வகுத்தவு
மங்க லத்த மழலை முழவமு
மங்கை யாற்பற்றிக் கொள்ளு மவலனும்.

எ-து. *சங்குமுதலாக நீரிற் பிறந்துள்ளனவுங், கப்பன்முதலாக மரத்தினாற்செய்துள்ளனவு, மங்கலவாத்தியமாகிய மழலைச்சொல்லையுடைய மத்தளமுந் திருமேவத்தனும். எ-று. (௧௩)

ஈயந் தன்னை யிரும்பினைச் செம்பினைத்
தேய னுந்திர புத்தனைச் செங்கலை
மாய வாழ்க்கையர் தங்கண் மனையினு
மேயு மேது மெடுக்கு மிழுதையும்.

எ-து. வெளி. தேயன்-திருடன். திரபு-பித்தளை. இவைகள் வடமொழி. (௧௪)

பிறர்பொ ருட்கடு கிற்பிள வாயினு
மறைய நின்றத னைக்கொளும் வஞ்சனு
நிறைய றக்கொள வெண்ணிடு நெஞ்சனு
மறையு மாதனு மன்னியர்க் காகவே.

எ-து. பிறருக்குரிய பொருள்களைக் கவிழ்த்துப் பாதியாகவு மவர்கள் காணாதபடி செய்து திருடிக் கள்ளரும், உத்தமமான நிறைவேன்றாற்கு ளாக்கப் பிறர்பொருளைக் கைக்கொள்ள விசாரிக்கு மனத்தை யுடைய வரும், ஒருவன் பொருளைப் பிறருக்காகும்படி சொல்லு மறிவில்லாதவ ரும். எ-று. (௧௫)

என்று மித்திரரை யாவரு மிக்கெடப்
பன்று பாவக் கடலிடைப் பட்டுளா
ரின்ன பேதத் தரிக மியற்றிடிற்
றின்று வார்குழற் பேதையர் தாமுமே.

எ-து. இவ்வாறு சொல்லப்பட்ட இப்பாவ வகையின் றொகையிலுள்ளவொவ்வொரு மிப்பிடத்தி லிப்பியலிலே விதித்த வுபாதகத்திற் றன்னிய பாவமாகிய கடலின்க ணமிழ்ந்தும் பாவிகளாவார்கள், பின்னர்ப்பெயில் அமைந்த கின்ட வுபாதகத்தையுடைய பெண்களு முன்னே கூறிய விப்பாவவகைகளாகிய நிலைகளைச் செய்வார்களாகு மத்தன்மை யுடைய பாவிகளாவார்கள். எ-று.

பாவக்கடலிடைப்பட்டோர் எ-று. மேனிலைத்தீபகம். (௧௬)

மேலேயுபபாதக முதலிய கர்மங்களைச் செய்தவர்கள்
பெறும்பய னுணர்த்துகின்றார்.

கட்டி யிந்த வினைத்தொகை யாவையு
மிட்டி யிப்படி செய்ப நமன்றமர்
காட்டி யெந்திய சாக்கை கலந்துபோய்
வாட்டு மாசிர யத்துள் வதிவரே

எ-து. அப்பாதகர் முதலா னவர்க ளிப்படி செய்யு மிவ்வுபபாதக முதலிய கர்ம பலங்க ளெல்லாவற்றையு மொழிக்கும்படி கொடிய யமதூதர் களுண்டாக்குந் துன்பமடைப்பாகிய யாதனா சரீர மடைந்துசென்று நரகத்தைக் கொண்டு காலத்திலே யிருப்பார்கள். எ-று. (௧௭)

மனிதரே யல்லாமல் நிலைசெய்த விலங்கு பறவைகளு
நரகமடையுமென்ப துணர்த்துகின்றார்.

மைந்த ராதரு மற்றை யவியுமோ
பந்த பாச விலங்கும் பறவையு
முந்த வாக்கை யிறுமென முன்னுறு
மந்த வாக்கை யடைந்தவன் முழுமே.

எ-து. ஆடவராயினவர் பெண்டிராயினவர் அலியாயினவர் மாத்திரமே நரகத்தி லழுந்துவது, அவர்களை யல்லாத பாசபந்தத்தை யுடைய மிருகங்களும் பறவைகளு முந்தவுண்டாகிய உடம்புபோனபிற்

வரும் யாதனாசரீரங்களையடைந்து பூமியிலெடுத்த வச்சிரவின்றுங்கி நரகத்திலழுந்துவார்கள். எ-று. (௬௪)

முன்னே அதிபாதக முதலிய பாவபலங்களைக் கொடுப்பவன்
எமனென்றுஞ் சிவபத்தர்கள் செய்த பாவபலங்களை
யாசிரியன் பிராயச்சித்தத்தாற் போக்குவா
னென்று முணர்த்துகின்றார்.

விண்ணு ளார்நரர் மற்றை விலங்குமே
பண்ணு பாவ பலத்தைக் கொடுப்பவன்
திண்ண மேயமன் றேசிகன் றீர்த்திடும்
பண்ணிற் பாவ மிதஞ்சிவ பத்தரும்.

எ-து. தேவர்களும், மனிதர்களும், இவர்களல்லாத மிருகங்களும், செய்யுந் தீவினைப்பயனை யவைகளுக்குக் கொடுப்பவன் எமராசன், சிவபத்தியுள்ளவர்கள் பாவவினைகளைச் செய்வார்களானால் அப் பாவபலன்களை யாசிரியன் பிராயச்சித்த சாந்திகளாலே போக்கிவிடுவானிது நிச்சயம். எ-று.

திண்ணமென்பதனை யிருபாலுங் கூட்டுக. (௬௫)

வெளியாகப் பாவஞ்செய்த ஆன்மாக்களை அரசன் தண்டிப்
பான் அவனாற் றண்டிக்கப்படாதவர்களை யெமனே
தண்டிப்பானென் றுணர்த்துகின்றார்.

பிணக்கந் தன்னையும் பெற்றவர் தம்மிடைக்
கணக்கி லாரையுங் கள்வர்க டம்மையும்
வணக்கு வான்மன்னன் மற்றையர் தங்களை
யிணக்கு வானர கத்து ளியமனே.

எ-து. ஒருவருக்கொருவர் வழக்கிலே மாறுபாட்டைப் பெற்று வந்தவிடத்தி லநீதிவழக்குடையவரையும் திருடர் முதலானவர்களையுந் தண்டித்து திருத்துகின்றவ னரசனே, அவனாற் றண்டிக்கப்படாதவரையு மாசிரியராற் பிராயச்சித்தப் படாதவரையு நரகத்திலே செலுத்தித் தண்டிப்பவனெமராசன். எ-று. (௬௬)

இந்தப் பாவங்கள் நீங்குதற்குக் கொள்வதற்குப் பரிகாரஞ்
செய்துகொள்ளுமா றுணர்த்துகின்றார்.

ஆத லாற்செய்த தீங்கை யறுத்திட
வேத மாதி விதியும் விளங்கிய
போத கன்பதம் போற்ற வவன்செயும்
வாதி யாத பிராயத்தி வாயமே.

எ-து. தீவினை செய்தவர்களுக்கு நரகமும் அந்நரகத்திலே செலுத்துமொரு வமராசனு முண்டாகையினாலே, ஆன்மாக்கள் தாந்தாஞ்செய்

பாவங்களை யொழிக்கும் பொருட்டு வேதமுதலிய நூல்களிற் சொன்ன விதிவிலக்கதீதராகிய ஞானிகளுடைய திருவடியை வணங்குவார்களாகி லா னிகளு மவ் வான்மாக்களைத் தீவினைகள் வருத்தாமைக்குக் காரணமான பரிகாரத்தைச் செய்து நிற்பான். எ-று. (௱௧)

மேன்முடிந்தது முடித்துணர்த்துகின்றார்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

அதிபாதகமு மதிற்பெரிய மகாமகபா தகமைந்துங்
கதிதமகபா தகத்தின்னிற் கனிட்ட மான பாதகமு
மதனிற் றணிய வநுத்தனிய வுபபா தகமு மதற்கனிய
வதனிற் றணிய பலபாவ மிதமுந் தொகைசெய் துரைத்தாமே.

எ-து. அதிபாதகமும் அவ்வதிபாதக வகையுந் துன்பத்தை விளைக்கும் பஞ்சமா பாதகமென்று சொல்லப்பட்ட அப் பஞ்சமாபாதகத்திற்றன் னிலையான பாதகமு மப் பாதகத்திற் றன்னிமையுடைய வாய்தத்தகுத்த வுபபாதகமு மவ் வுபபாதகத்திற் கீழ்த்திருப்பனவாய யதனிலுந்தன்னிதான பலவகையான பாவவகைகளையு மிவ்வியலிற்றொகுத்துச்சொன்னேமிதனை முனிவனே யறிவாயாக. எ-று.

கதிதம், வடமொழி. (௱௨)

கலிவிருத்தம்.

என்றுசிவ னிந்தநபெரு வாய்மையினை யிசைத்தான்
குன்றவர் மடக்கொடி தனக்கருள் கொடுத்தான்
வென்றபுல னோர்த்தினையும் வெய்யவினை நைய
நின்றமுனி யன்றனர நீர்க்குண வினைந்தே.

எ-று. வெளி. (௱௩)

சிவத்துதி யுணர்த்துகின்றார்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

கன்றிய காலனைக் காய்ந்தவனே காமனைப் போக்கிருக்
காய்ந்தவனே
வென்றியில் வேடனை விட்டினனே விரும்படி யார்க்கருள்
விட்டினனே
யன்றிரு வர்க்கரி தாயவனே யண்டமு மாகிய
தாயவனே
போற்றிய வெங்கரு முற்றவனே யுணர்ந்தன வன்பினையு
முற்றவனே.

எ-று. மார்க்கண்டனைக் கோபித்து அடைந்த எமனைச் சங்கரித்தவனே: ஆன்மாக்களுடைய அஞ்ஞானத்தை நீக்கும் வேதத்தை முனிவர்க்குரை

யும்படி சொன்னவனே; வெற்றியமைந்த கருப்பு வில்லினை யுடைய வேளாகிய காமனைக் கொன்றவனே, தன்னை விரும்பு மடியவர்களுக்குக் கொடுக்கு முத்திரைய யுடையவனே, அடியு முடியுந் தேடியகாலத்தில் அரிபிரமர் இருவர்களுக்குங் காண்பதற்கு அரிதாக நின்றவனே; அண்டங்களை உண்டாக்கிய வுலகமாதாவானவனே, எப்பொருளுந் தானொருவனென்று சொல்லும்படி யெவ்விடத்தும் வியாப்தியினால் வேறறப்பொருந்தி நின்றவனே, எவரொவ ரிருவினை செய்ய நினைக்கு நினைவையு முயிர்க்குயிரா யிருந்தவரவர் நினைக்கு முன்னே யறிந்தவனாகிய தவத்தவனே. எ-று.

அண்டமு மென்று மும்மை பிண்டமு மெனவுங் கொள்ளக்கிடந்தது. (௱௫)

இதுவுமது.

இடுபலி கொண்டுணி யென்பவனே யிருவினை தீர்த்திடு மென்பவனே
நடநவி லுந்தொழி லல்லவனே நாசமு மாமய னல்லவனே [னே
மடலவிழ் கொன்றைய மாலையனே வந்தனை யாஞ்செயு மாலயனே
படிதனிற் காசிப் பதியவனே பல்லுயிர்க் கெல்லாம் பதியவனே.

எ-து. இருடி பத்தினிகள் மனைகள்தோறு மிடும் பலியைப்பெற்றுண்பவனென்று யாவராலுஞ் சொல்லப்படுபவனே, நல்வினை தீவினை யிரண்டையு நீக்கு மென்றுடைய விறையவனே, பஞ்சகிருத்தியமாகிய நிருத்தம்பயிலு நல்ல தொழிலை யுடையவனே, பிறப்பிறப்பினை யுடையும் பிரமனல்லாதவனே; இதழ் விரியும் கொன்றைமாலையை யுடையவனே, யாம் ஆராதனை செய்யுந் திருக்கோயிலில் உள்ளவனே, பூமியினிலைபெற்றிருக்கும் காசிப்பதியை யுடையவனே, எல்லா வான்மாக்களுக்குங் கருத்தாவானவனே. எ-று. (௱௬)

பிள்ளையார்துதி யுணர்த்துகின்றார்.

எழுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

பூதி பூடணன் வேத பாடணன் பூளை சூடினன் காளி யூடின
னாதி நாயகன் பேதை நாயக னுமை பூணினன் வாய்மை பேணினன்
போதன் மாதவ னாடி நேடவும் பூண வேணையங் காணொ ணாவரன்
காதன் மாமக னாறு மாமுகன் காசில் வாசகம் பேசு வாமரோ.

எ-து. திருநீற்றையே யாபரணமாகத் தரிப்பவனும் வேதத்தையருளிச் செய்தவனும், பூளை மலரா அழகியசடையில் முடித்தவனும் காளியுடனே வாதுசெய்தவனும், ஆதிகருத்தாவும், உமைக்குக் கணவனும், ஆமையோட்டை யாபரணமாக வணிந்தவனும், வேதாகமங்களைப் பாதுகாப்பவனும், தாமரைமலரில் உறையும் பிரமனுந், திருமாலுந் தம்முண் மாறுபட்டு தேடவு மவர்கள் கண்ணிற் பொருந்தும்படி நிலைமை பொருந்திய தன்மையைக் காணவொண்ணாதவனுமாகிய சிவபிரானுடைய குமாரராகிய பிள்ளையார் குற்றமற்ற திருவாக்கைப் புகழா நின்றோம். எ-று. (௱௭)

மேலதற்கிய துதி உணர்த்துகின்றார்.

ஆறு சூடின னீறு மாடின னால நீழலன் மூல ஞானமா
வேறு தேறிலன் சிறு கூறைய னீறி லாதவன் றேறி லாதவன்
மாறி லாவரன் வேறி லாவரன் வாய்மை பேசினன் றீமை கூசினன்
கூறு மாசமைச் சேறு மாதவன் கோயி லாவதென் கோவு நாவுமே.

இ-ள். கங்கையைத் தரித்தவனும் திருநீற்றைத் திருமேனியெங் கும் பூசியோனும் கல்லாலின்கீழ் இருப்பவனும் மாங்கனில் ஞாழல்முதலின் அடியிலே யிருப்பவனும் இடபத்தி லேறுபவனும் கிழிக்கப்பட்ட கோவ ணவாடையை யுடையவனும் நாசமில்லாதவனும் ஆராயின் வேற்றையும் விளக்கும் ஞானநீத்தியனும் வணங்கினவர்களுக்கு மாறாத வரத்தைக் கொ டுப்பவனும் வையத்திற்கும் அந்நியமாகமற் கலந்து நிற்குஞ் சங்கார கருத்தா வும் உண்மைப் பொருளை உபதேசிக்கும் ஆசிரியனும் தன்னையடைந்த ஆன்மாக்களுக்குத் தீமைசெய்ய நாணுவோனுமான சிவபிரான் அருளிச் செய்த சொல்வைத்தை யன்னபடி அறிந்த பெரிய தபோதனனாகிய அகத்திய முனிவனுக்கு என்னென்று நாவுமே எழுந்தருளியிருக்குந் திருக்கோயில்.
எ-று. மே. எ-று. கள். (௬௭)

ஆறாவது பாவவியல்

முற்றும்.

ஏழாவது,

சுவர்க்கநரகவியல்.

மேலிப்பியோத் தென்னுதலிற்றோ வெனின் ஒத்து நூலியலுமோத்தி னது பெயரானேயே விளங்கும். ஆயினிப் போத்தென்ன பெயர்த் தோவெனின் முன்னை யியல்களிற் கூறப்பட்ட புண்ணிய பாவங்களைச்செய்தவர்களடையுஞ்சுவர்க்கநரகங்களின் திறத்தை யுணர்த்தினிற்றலாற் சுவர்க்க நரகவிய லென்னும் பெயர்த்து. இதனுளிற்றலைச் செய்யுள் இரண்டென்னுதலிற்றோ வெனின் இச்சியலிற் கூறத் திறத்தைத் தொகுத்து உணர்த்துதனுதலிற்று.

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

அறத்த வறியா தமாதி யடைந்தா ரியம னுலகதனைச்
செறிந்து கியங்க விழிகண்டு சித்ரங் கன்மச் செயமழிக்க
பிரிந்து புணர்ந்து பிணைழிவைப் பிடித்துத் தூத சுடிப்பெரிய
மறிந்து சியமக் குறிவிந்து வருந்தும் விதத்தை வருப்ப தன்முன்.

அறிஞ முனிவ வறம்புரிந்தா ரவரு மியம னுலகதனை
நெறியிற் றரும பலநிகழ நீடு மகிழ்ச்சி கூடியிடச்
செறியு முறையு மவர்க்கவனுஞ் செய்யுஞ் சிறப்புந் துறக்கந்தி
னுறையு முறையுந் தொகைசெய்தே யுரைப்பா முலக முவப்புறவே

இவையிரண்டுமொருதொடர். முன்னை இயலிலே கூறிய அதிபாதக முதலிய பாவவகைகளைச் செய்தவர்கள் எமலோகத்திற் சென்று எமராசன் கோபத்தினால் சிவந்த கண்ணினைக்கண்டு மனங்கலங்கிச் செயலற்றுச் சுவர்க்கத்துக்குப்போம் வழியைவிட்டு நரகத்துக்குப்போம் பிலத்துவாரத்தை யடைந்து தம்மைப் பிடித்துக்கொண்டுசெல்லும் யமதூதர்கள் அடித்தெடுத் தெறியத் தலைகீழாய் நரகக்குழியில் விழுந்து வருந்தும் வகைகளை வகுத்துச் சொல்வதற்கு முன்னே புண்ணியங்களைச் செய்தவர்களும் எமலோகத்தின் முறையாலே புண்ணிய பலன்கள் வந்து பொருந்துகையினால் நிலைபெற்ற மனமகிழ்ச்சியாகச் சென்றடையு முறையையும் அவர்களுக்கந்த எமராசன் செய்யுஞ் சிறப்பும் அவர்கள் சுவர்க்கத்தில் இருக்கு முறைமையை யுந் தொகுத்து உலகத்துக்கு மேன்மை உண்டாகச் சொல்லுகின்றோம் அதனை மலையமுனிவனே யறியக்கடவை. எ-று. (௨)

யாக்கை நிலையில்லாமை உணர்த்துகின்றார்.

மூளைந்த கருவு மழவுருவு முதிரா வுருவு முதிர்ந்தமையா
லிளைந்த வடிவு மெனுமிவற்றி னிருந்த வுயிர்கள் வினையிறலும்
வளைந்த தூதர் வதைசெய்ய மற்றோ ருடலம் பற்றிமுனம்
விளைந்த செய்திப் பலம்விளைய வியம புரியை விரவிடுமே.

எ-து. கர்ப்பகோளகையிற் பதிந்த கர்ப்பமும் பாலகவடிவமு முதிராத தருணவடிவமு மூப்படைந்த தன்மையினால் மெலிந்த விருத்தவடிவமு மாகிய இந்தச் சரீரங்களிற் பொருந்திய ஆன்மாக்களுழ்வினை தொலைந்த வளவில் வந்து சூழ்ந்து எமதூதர்கள் வதைக்க இப்பூத சரீரத்தை விட்டு யாதனா சரீரத்தையடைந்து அவ்விடத்தின் முன்னாட்செய்த கர்மபலம் பொருந்த அதையனுபவிக்கும் பொருட்டு எமலோகத்தை யடைவார்கள். எ-று. (௩)

மேனிறுத்த முறையானே யறம்புரிந்தவர்கள் எமலோகத்தை
யடையு முறைமை யுணர்த்துவான் றொடங்கி
யதனுட் பாதுகை யுதவினவ ரடையு
முறைமை யுணர்த்துகின்றார்.

கலிவிருத்தம்.

பாதுகை யுதவினர் பனவரு முறவே
வாதமு மனபரி வரவழி யுடையா
வேதரி யறுசெவன வெளிதுற வெவையும்
போதந ரிவரொடு யமபுரி புகுவார்.

எ-று. அந்தணர்க்குப் பெறும்படி செருப்பு மரவடியிவைகளைக் கொடுத்தவர்கள், வேகத்திறல் வாய்மையோர்ந்த குதிரை, வழியில்லைந்து பொருந்த வதிலேறி நடத்தி யிவர்களுக்குரிய பொருள் யாதென்று சொல்லும்படி யப்பொருளுங் கடைந்து பொருந்தி யறிவுடையவர்களிவர்களென்று சொல்லும்படி யமலோகத்தை யடைவார்கள். எ-று. (௪)

குடைதானம் பண்ணினவர்க ளடையும்பல
முணர்த்துகின்றார்.

சந்திர முதலினர் தகைமையர் பெறவே
யேய்ந்தெழு முகினிழல் வழியுற முறையா
லெந்தொகை யினியன வவைபெறி துறவே
சிந்தமு மகிழ்வுற யமபுரி செறிவார்.

எ-று. வெளி. சத்திரம், குடை. (௫)

வஸ்திரதானஞ் செய்தவர்க ளடையுமுறைமை
யுணர்த்துகின்றார்.

பட்டினை யுதவினர் பனவரு முறவே
தொட்டிட வினியன துகிற்புனை வடிவோ
டிட்டம துறபயன் வழிபெறி துறவே
சிட்டரு மிவரென யமபுரி செறிவார்.

எ-று. வெளி. சிட்டர்-பெரியோர். (௬)

மெத்தை தானஞ்செய்தவர்க ளடையு முறைமை
யுணர்த்துகின்றார்.

தவிசினை யுதவினர் தகைமையர் பெறவே
புவிசனி லரியது பொருளினை யறிஞர்
சிவிகையு முறவுநன் மிசைவழி திகழ்வா
ரிவர்மிகு தவரென யமபுரி யிசைவார்.

எ-று. வெளி. தவிசு-மெத்தை, சிவிகை-பல்லக்கு. (௭)

அசனதானம் பண்ணினவர்க ளடையுமுறைமை
யுணர்த்துகின்றார்.

நத்துறு பரியினை யுதவிய தகைபோ
ரத்தரு பரிமிசை யழகுற வழியே
பெத்தொகை யினியன வவைபெறி துறவே
சித்தரு மிவரென யமபுரி செறிவார்.

எ-று. வெளி. சித்தர்-சித்திபெற்றுடையோர். (௮)

கட்டில் தானம் பண்ணினவர்க ளடையு முறைமை
யுணர்த்துகின்றார்.

கட்டினை யதனொடு முதவினர் கவிறு
ரிட்டம துறுபலி தேனவழி யிடையே

கிட்டிய வறநெறி கெழுமிய வழகாற் .
கிட்டரு மிவணொரு யமபுரி செறிவார்.

எ-து. வெளி. கட்டுவை, கட்டில். (௯)

சாலை தோப்பு வைத்தவர்க ளடையு முறைமை
யுணர்த்துகின்றார்.

பொழிலினை நிறுவிய பொருவரு புகழோர்
நிழலுறு பொழில்வழி நிறைமல ருறவே
விழைவினி லேகியன வெவையவை மிசையே
யழகிய நிவணொரு யமபுரி யடைவார்

எ-து. வெளி. பொருவரு, ஒப்பில்லாதது, விழைவு, விருப்பு. (௰)

திருநந்தவனம் வைத்தவர்க ளடையு முறைமை
யுணர்த்துகின்றார்.

பூமலி பொழிலினை நிறுவிய புகழோர்
கோமல ரிரதமு முறவணி செறிவா
ரேமமு மிசைவர்கள் வழியிடை யெளிதே
நாமலி புகழொடு நடுவனை யடைவார்.

எ-து. வெளி. இரதன் அணி அலங்காரம். ஏமம் இன்பம். நடுவன் ஆன்மாக்கள் செய்யும் புண்ணிய பாவங்களை ஏற்றக்குறைக்க லில்லாமலறிந்து அவ்வினைக்கீடாக நரகவேதனை செய்தலால் நடுவனென்று பெயருக் காரணப்பெயரெய்திற்றென்க. (௰௧)

தேவர்கள் முதலானவர்களுக்குப் பணிவிடை செய்தவர்க
ளடையு முறைமை உணர்த்துகின்றார்.

தேவர்கள் முதலியர் பணிசெய வருவோர்
ஓவிய மனமட வரலிய ருழையே
மேவிட வழியிடை மிருகனி யுறவே
நாவணி புகழொடு நடுவனை யடைவார்

எ-து. வெளி. ஓவியம்-சித்திரப்பாவை. உழை-பக்கம். (௰௨)

முன்னேகூறிய தேவர்கள் முதலானவர்கள் சந்நிதியிற் திருவிளக்
கிட்டவர்கள் அடையுமுறைமை உணர்த்துகிறார்

ஒளியினை யவருற வுதவிய வவருந்
தெளிதரு திருவுரு வடைவர்க டிசைசேர்
மணினமு மறவழி மருவுவர் மதியோ
ரணியுற நிவணொன நடுவனை யடைவார்

எ-து. முன்னேகூறிய அத்தேவர்கள் முதலானவர்கள் சந்நிதியிற் பொருந்தத் தீபத்தினை யிட்டவர்களு மனத்துக்கு எப்பொருளையுந் தெளிவித்த

ற்குக் காரணமாயிருக்கிற அழகிய வடிவைப்பெற்றந்த வடிவிலொளியினால் திக்குகளிலுண்டாகிய இருளோட நல்லவழியிலேசென்று இவர்கள் சிவ பிரா னருளுள்ளவர்க ளென்று தம்மை அறிவுடையவர்கள் புகழ வமராசனை யடைவார்கள். எ-று.

மயிஷம் மஹிஷமென வகாரம் எகாரமாக மயங்கிற்று. (௰௩)

அதிதிகளுக்கு மனை கொடுத்தவர்கள் அடையுமுறைமை உணர்த்துகின்றார்.

இல்லமு முதவின ரிரவலர் வரவே
நல்லன மருவிய வழியிடை நடவா
வெள்ளியில் வளமுற மகிழ்வுற வெளிதே
வில்லியு மிவரென யமனுழை விழைவார்.

எ-று. வெளி. வில்லி, காமராசன். உழை, இடம். (௰௪)

கோதானம் பண்ணினவர்கள் அடையுமுறைமை உணர்த்துகின்றார்.

கோவினை யுதவினர் குலமறை யவர்கைப்
பூவணி யிரதமு முறுவது புகுவார்
ஓவிய மணமட வரலிய ருடனே
தேவரு மிவரென யமபுரி செறிவார்.

எ-று. வெளி. அணி-அழகு. (௰௫)

அன்னதானஞ் செய்தவர்கள் அடையுமுறைமை உணர்த்துகின்றார்.

அன்னமு முதவின ருருமறை யவர்பாற்
றன்னிக ரில்லன முறவழி தனினும்
பன்னிய வளைதனி யுறுமுறை பயிலா
நன்னய ரிவரென நடுவனை யடைவார்.

எ-று. வெளி. அன்னமென்பது இடைக்குறைந்து நின்றது. பன்னியது-சொல்லியது. நன்னயர்-நல்லறிவினை யுடையவர்கள். (௰௬)

வியாதியாளர்களுக்கு அவுடததானஞ் செய்தவர்கள் அடையு முறைமை உணர்த்துகின்றார்.

உதவின ரவுடத முறுபிணி யினர்கைத்
திதமுற முறுவழு முறவழி செறிவார்
இதமித மொழுமபவை யெரிமையி னுறவே
மதனுறு மிவரென யமனுழை மகிழ்வார்.

எ-று. வெளி. இதம்-நலம். (௰௭)

குருபணிவிடை செய்தவர்கள் அடையு முறைமை உணர்த்துகின்றார்.

குரவரை பணிபுரி குணமுடை யவர்முன்
மருதல ரிரதமும் வரவழி மெதிரே

திரமுற வதனமர் தெரிவைய ருடனே
பொருவில ரிவரென யமபுரி புகுவார்.

எ-து. வெளி. திரமுற-நிலைபெற. (௰௮)

அந்தணர்களுக்குப் பாதம்விளக்கினவர்க ளடையுமுறைமை
உணர்த்துகின்றார்.

அருமறை யவர்திரு வடியிணை யதனிற்
பரிவொடு குளிர்புனல் பயில்வினை யவருந்
தருவமர் குளிர்நிழல் வழிபெறு தகையே
பொருவில ரிவரென யமபுரி புகுவார்.

எ-து. வெளி. (௰௯)

அந்தணர்களிடத்துச்சொன்னம் இரத்னமுதலானவைகளைத்
தானஞ்செய்தவர்கள் அடையுமுறைமை
உணர்த்துகின்றார்.

ஒளிமணி யுதவினர் கனகமு மொருமைத்
தெளிதிகழ் மறையவர் திகழ்கர மதனிற்
றொலையில கனகநல் வரைவழி துதையா
வளியுள ரிவரென நடுவனை யடைவார்.

எ-து. வெளி. துலை-ஒப்பு, தொலையென லகாரம் ளகாரமாக மயங்கிற்று. துதைதல் நெருங்குதல். (௨௰)

பெரியோர்களுக்குப் பாதம் வருடின வர்களடையு முறைமை
உணர்த்துகின்றார்.

உத்தம ரொருமைய வுணர்வின ரடியொடு
கைத்தல முறைமுறை வருடிய கருணையர்
தத்துறு பரிமிசை யழகது தகவே
சித்தச னிவரென யமபுரி செறிவார்.

எ-து. வெளி. சித்தசன்-காமன். (௨௧)

அந்தணர்களுக்குத் தேரினைத் தானம்பண்ணினவர்கள்
அடையுமுறைமை உணர்த்துகின்றார்.

அருமறை யவருற விரதமு மருளினர்
மருமல ரிரதமுன் வரவழி யிடையே
திரமுற வதனமர் தெரிவைய ருடனே
பொருவில ரிவரென யமபுரி புகுவார்.

எ-து. வெளி. (௨௨)

பூமிதானப்பண்ணினவர்கள் அடையுமுறைமை
உணர்த்துகின்றார்.

பூமியை யுதவிய பொருவரு புகழோர்
தாமுறு மினியன வழிபெறு தகையே
காமினி யவரொடு கனியுறு வளமா
நாமலி புரத்தொடு நடுவிலை யடைவார்.

எ-று. வெளி. காமினி-தத்தமனத்துக் கொத்த தெய்வமகளிர். (௨௬)

முன்சொல்லிய உத்தமர்களுக்கே அல்லாமல் யாவர்களுக்கும் அன்னபான
முதலியவைகள் அடையுமுறைமை உணர்த்துகின்றார்.

பானமு மூணயினர் பரிவொடு பலவித
போனமு மூணயினர் புரிதரு முறைமையே
தானினி துறவவை தகையுறு பவியா
மேதைய ரிவரென மகிழுறு விழைவார்.

எ-று. வெளி, மேதையர்-மேலான அறிவினையுடையவர்கள். (௨௭)

தன்னைக் குறிக்கொள்ளாமல் மற்றுமுள்ள தானங்கள் பண்ணினவர்கள்
அடையு முறைமைக்கு மேற்பொதுவிதி
உணர்த்துகின்றார்.

மற்றான விதானமு மருவின சவரும்
பற்றுவர் வழிதனின் முறைபெறு பலமுந்
ஆற்றுவர் நுகர்வர் துரிசறு நெறிசேர்
நற்றவ ரிவரென நடுவிலை யடைவார்.

எ-று. வெளி. துரிச-குற்றம். நுகர்தல்-அனுபவித்தல். (௨௮)

முன்சொல்லிய தானங்கள் எல்லாவற்றினுள்ளும் அன்னதானமே சிறந்த
தானமென்பதற்கு ஓர் சிறப்புவிதி உணர்த்துகின்றார்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

அன்ன தான மனைத்து மற்று ளதிக பலமே யருந்தினவுந்
தின்னத் தெவிட்டு மப்பொழுதே யின்பந் தனையு மிசைவிக்கு
மன்னு முடலாய் வலியவனுண் மாநில் பொருளை யளித்தனு
மொன்றி லுவமை யிதற்கிலை மண்ணிற்கண்டீ ரெவ்விடத்தும்.

எ-று. முன்சொல்லிய தானவகைகள் எல்லாவற்றினுள்ளும் அன்ன தானமே பதினாறுபலன்களைக் கொடுக்கும், அவ்வன்னத்தைப் புசித்தவுட னே அன்னதாதாவைப் புசித்தவர்கள் போற்றும் அதுவல்லாமல் சக லத்தையும் விளக்குஞ் சரீரத்திலுண்டாகிய பலமும் இந்தபெருமையால் அவ்வன்னமே ஒப்பில்லாத பொருளாகும். ஆகையால் இதற்கு உவமை யைப் பிசாரித்தால் பூமியின் மாத்திரமே எவ்விடத்திலு மில்லை. எ-று.

அன்னமே சரீரமெடுப்பதற்குக் காரணமாகுமென்பதூஉம்
அன்னமே படைத்தளித் தழிக்குமென்பதூஉம்
உணர்த்துகின்றார்.

அன்ன மதனி லாமுதிர மதனாற் றசையா மதனாலே
மன்னு மலின சுக்கிலமு மலின மதனாற் கருவாகு
மன்ன மின்றே லுயிர்வாழு மாக்கை விளைய வழிந்தகலு
மன்ன மதுவே யுடறன்னை யாக்கு நிறுத்து மழித்திடுமே.

எ-று. அன்னத்தினின்றும் இரத்த முண்டாகும், அந்த இரத்தத்தினால் தசையுண்டாகும். அத்தசையினால் அழுக்காகிய சுக்கிலம் நிலைபெறும். அச்சுக்கிலத்தினால் கர்ப்பந்தரித்துச் சரீரமுண்டாகும், முன்னே கூறியவற்றிற்கெல்லாம் பரம்பரையினால் காரணமாயிருக்கும், அன்னமில்லையானால் உயிர்நின்றுவாழு முடம்பு சடுதியிலே அழிந்துபோகும். ஆகையால் அவ்வன்னமே உடம்பையுண்டாக்கும், அதுவல்லாமல் தானே யுணவாய்நின்று அவ்வுடம்பையும் காக்கும், தானில்லையானால் அவ்வுடம்பையு மழிக்கும். எ-று.

பசிநோ யுற்றவர்களுக்கு அந்நோ யன்னத்தினா லல்லாமல்
பிறிதொன்றினாலுந் தீராதென்பதூஉம் யாவருக்கும் அன்னமே
ஆதாரமென்பதூஉ முணர்த்துகின்றார்.

உற்றான் பசியைக் கனகத்தா லொளிசேர் மணியா
லொண்டொடியான்
மற்று முளநல் வளனாலு மாற்ற வலனோ
வலன்வயிறுட்
கெர்ப்பந் தனக்கும் பாலனுக்குங் கிளர்ந்த தருணன்
றனக்குமுட
லொற்க முடைய விருத்தனுக்கு முண்டோ நிலையோ
தனமொழித்தே

எ-று. வெளி. ஒற்கம்-மெலிவு. (உ௮)

முன்னேகூறிய மானிடர்களே யல்லாமல் தேவர்கள் முதலியோர்
விரும்புவது அன்னமேயென்பதூஉம் அதுவே
பசிநோய்க்கு மருந்தென்பதூஉ முணர்த்துகின்றார்.

தேவர் முனிவர் தானவரு நினைப்ப ருணவைத் திதிவிரும்பி
யாவ ருணவை விரும்பாதா ரிடர்சே ருடலுண் முந்துற்றெட்
டோவா நோயுண் டவற்றுள்ளும் பசிநோய் கொடிய தாதினதனுக்
காவா வென்றே யருளாள ரருந்து மருந்தே தனமன்றே.

எ-று. தேவர்களும் இருடிகளும் அசுரர்களும் தங்கள் தங்கள் சரீரம் நிலைபெறவேண்டி யன்னமாதியான வுணவை யருந்துவார்கள், ஆகை

யால் உலகத்தில் எவர்கள் அன்னத்தை விரும்பாமல் விட்டார்கள், அதுவல்லாமல் துக்கத்துக்குக் காரணமாகப் பொருந்திய வுடம்பின் தொடர்ச்சிவிடாத மூத்தத்தேட்டு வியாதிகளுண்டாம். அவற்றுள்ளும் பசிநோயே மிகவும் பொல்லாதது, அப்பசிநோயை ஒருவர் அடைந்தால் அருளினையுடையவரக்கேதாவக்கேதா வென்றிரங்கி யதற்குக் கொடுக்கு மருந்தாவதும் அந்த வன்னமேயாம். எ-று.

அன்றென்கிளவியாமென்றனும் என்றார் ஆசிரியர் தொல்காப்பியனார்.

மேலே யன்னதானஞ் செய்பவர்களே பிராணதானஞ் செய்பவர்க
ளாமென் றுணர்த்துகின்றார்.

உற்ற பசிநோய்க் கனமருந்தை யுதவ வாரு மில்லாதே
லற்ற வுயிரு மவ்வுடலுக் கன்ன மளிப்பா ரவருண்டேற்
பெற்ற வுயிரு மவ்வுடலம் பெறுமவ் வுயிருந் தருமாதி
சொற்றறை யிவா ருயிரீவார் றரும முதலாந் துயக்கறவே.

எ-று. யாரேனுமொருவர் கொண்ட பசிநோய்க்கு அன்னமாகிய மருந்தைக் கொடுக்குந் தாதாக்களு மில்லையானால் அவ் வுடம்புக்கு உயிருமில்லையாய்விடும், அன்னதானஞ் செய்பவர்களுண்டானாற் பசிநோய் நீங்கி யவ்வுடம்பு உயிரைப்பெற்று வாழும், அவ்வுயிரு மறமுதலிய நான்கையுஞ் செய்யப் பெறுமாகையால் அன்னதானஞ் செய்பவன் பிராணதானஞ் செய்பவனும், அதுவே யல்லாமல் விபரீதமற அறம் பொருளின்பம் வீடென்னு நான்கினையுந் தானஞ் செய்தவனுமாம். எ-று.

சொற்ற-துறக்கும்வழி துறக்கற்று, ஈவானென்பதனைத் தருமமுதலுமென்பதனோடுங் கூட்டுக. (௯௰)

அன்னதானஞ் செய்பவர்களிம்மை மறுமைப் பயன்களை யடைவ
ரென்பதூஉந் தபோதனர்க் கன்னதானஞ் செய்பவர்கள்
தவப்பயன் பேர்பாதியாக நிற்பதென்பதூஉ
முணர்த்துகின்றார்.

பொன்னி மணியைப் புனையிழையை யுற்றும் விரும்பும்
பொருளினையு
மன்ன மளிப்பா ரிக்கடைவ ரங்குந் தாம்வேண்
டியவடைவ
ரன்ன மதனை யருந்தவரை யருத்தி னார்க
ளவர்பலத்திற்
துன்று வார்த ளொருபாதி யவர்தா மொருபாற்
துன்றுவரே.

எ-று. அன்னதானஞ் செய்பவர்கள் இவ்வுலகத்திலே தானே பொன்னையும் இரத்தினங்களையும் அணியுமாபரணங்களையு முடைய மாதர்களையு மற்

றந் தாம் வேண்டிய பதார்த்தங்களையும் பெறுவார்கள். அத்தேவலோகத்தி லும் தாம்வேண்டிய போகங்களைப் பெறுவார்கள். அரிய தபோதனர்களை யன்னத்தைப் புசிப்பித்தவர்கள் அவர்கள் செய்த தபோபலத்திலொருபாதி பெறுவார்கள், அத்தபோதனர்கள் மற்ற வொருபாதியே பெறுவார்கள். எ-று. (௬௧)

சரீரத்துக்கு மதனுற்செய்யு மறமுதலியவற்றிற்கு மன்னமே மேலாகிய காரணமென் றுணர்த்துகின்றார்.

அன்ன மாக்கை தனையாக்கு மதனு லறமுன் னுளவாகு
மன்ன மதனு லனைத்திறுங்கு மதிக காரண மதனுலே
யன்ன மதனுக் கொப்பான சாண மில்லை யாயுங்கா
லன்னை யான காரணமும் புதல்வர்க் குளதோ வகமேடத்தே.

எ-து. அன்னஞ் சரீரத்தை யுண்டாக்கும். அச்சரீரத்திஞல் அறமு தலிய நான்கு முண்டாகும். அதனு லெவற்றிற்கும் அவ்வன்னந்தானே மே லாகிய காரணம் ஆகையால் விசாரிக்கு மிடத்தில் அன்னத்துக்கு ஒப்பா கிய காரண மொன்றுமில்லை. அது எவ்வாறெனில் பூமியிற் பிள்ளைகளுக்கு மாதாவை யொப்பான காரணமு முண்டோ ஆகையாற் சரீரமுண்டாவதற் கன்னமு மாதாவுமே முதற்காரணமாகும். எ-று.

காரணமென்பது குறுகும்வழி குறுகிற்று. (௬௨)

அன்னமே சிருட்டி முதலிய காரியகருத்தாக்கண் மூவருமாகுமென் றுணர்த்துகின்றார்.

அன்ன மதனை யுலகனைத்து மாக்கு மயனென்
றறையுமறை
மன்னு முலகந் தனைக்காக்கு மாய னெனவு
மதித்துரைக்குஞ்
சொன்ன வுலக மனைத்தினையுந் துடைக்கு மானு
மெனச்சொல்லு
மின்ன முறையா லெவற்றினுக்கு மிவ்வே முதலென்
றெண்ணுகவே.

எ-து. வெளி. முதல்-காரணம். (௬௩)

உதகத்துக் கெய்தியதோர் சிறப்புவிதியு மன்னம் உதக மிரண்டையுந் தானஞ் செய்தலே யதிக பலந் தருமென்பது முணர்த்துகின்றார்.

உதக மதனை யுயிரெல்லா முன்னா விரும்பு மதனுலே
யுதகந் தனக்கு மொப்பான பொருள்வே றில்லை யுலகத்து
ளுதக மன்ன மெனுமிரண்டு முயிரை யோம்பு மதனுலே
யுதக மன்ன மெனுமிரண்டு முதவிற் பரம பலமாமே.

எ-று. வெளி. தும்புதல்-காத்தல். (௬௪)

இங்ஙனஞ் சிறப்பித்த அன்னதான முதலாகிய விசிட்ட தானங்
களைச்செய்தும் மற்றுமுள்ள தானமுஞ் செய்தவர்கள், யம
லோகத்தினை யடைந்து பின்னே சுவ
ர்க்கத்தை யடைவார்க ளென்ப
துணர்த்துகின்றார்.

அன்ன முதக மாவசுவ மாடை குடைகட் டிலைபசினை
யென்று மிவைக ளிருநான்கு மியற்றி ரதபதியெங்குஞ்
சொன்ன படியே மற்றுமுள தானம் புரிவார் துயரகலத்
தென்று வார்க ளியமபுரி யதன்பின் னடைவர் துறக்கமுமே.

எ-து. அன்னமும், தண்ணீரும், யானையும், குதிரையும், துகிலுங், குடையும், படுக்கைக் கட்டிலும், புவித்தோன் முதலிய வாதனமும் என்றும் இவ்வெட்டு விசிட்ட தானங்களையுஞ் செய்தவர்கள் யமராசன் அநுக்கிரகத்தை பண்ணும்படி செல்வார்கள் இங்கே சொன்னபடி மற்றுமுள்ள தானங்களையுஞ் செய்பவர்கள் தங்கள் துக்கமெல்லாம் விட்டு நீங்க யமலோகத்தை யடைவார்கள், அதற்குப் பின்பு அங்ஙனங் கூறிய விருவகையான தானஞ் செய்தவர்களும் அவ்வினைவழியாற் சுவர்க்கலோகத்தையு மடைவார்கள். எ-று. (௬௫)

மேனிறுத்த முறைமையானே யறம் புரிந்தவர்களுக்கு யமராசன்
செய்யுஞ் சிறப்பை மூன்று செய்யுள்களாற்
கூறுமாக வுணர்த்துகின்றார்.

எழுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

தருமநீதியர்க டருமராசபுரி யடைய வேதரும
ராசனும்
விரைய வேயவரை யெதிர்கொளாவரவு வினவி யேகருணை
விழைவினா
லரிய வாதனமு மருளியேயுதக வினிய மாதிகொடு
வந்துமே
யொருமையோடவர்த முளமுமோகையுற வுதவியே மதுர
வுரையுமே.

எ-று. வெளி.

அரியவாதனம்-சிங்காதனம், உதகவிதி, பாத்தியம், ஆசமனம், அர்க்கியம், என்பன, அதிதிவந்தம், பாதமுதஞ் சிரம் என்பனவைகள். (௬௬)

வேத மாதிதனி லோது நீதிபல வேவி ளம்பொருமை மேலையா
னாத னாருமையு னாறு கொடியொரு மாருபிற் குறுதி யாமிரா

நாத கீதங்களின் மாதர் சூழநட மாட வேறுசிலர் நாண்மலர்ப்
போது சேரிரத மேறி யேகடிது போமி னீசமரர் போகமே.

எ-து. வெளி. மேதை-அறிவு, போகந்தருமிடத்தைப் போகமென்றது பொருளாகு பெயர். (௩௭)

எண்ணி யாதொருப லத்தை நீரறமி யற்றி னீர்தவறு மின்றியே
நண்ணி யேயதனை விண்ணின் மிதனுப வித்து நாளுமது மாளமுன்
பண்ணி யேயுடைய பாவ லேசமது பாற வேயெமது பாலணைந்
துண்மி னீர்நரக யாதனைப்பலமு மென்று வர்க்கருளு ளைப்பனே.

எ-து. வெளி. லேசம்-சிறிது. (௩௮)

மேலவர்கள் சுவர்க்கத்தை யடையுமுறைமை
யுணர்த்துகின்றார்.

ஏவல் பெற்றுநம னைத்த ளைந்திரத மேறி யேயறிவு தேறியே
தேவர் பெற்றநிதி தேச முற்றதுல போக முற்றுமுறை சேரவே
மேவி யிட்டமுற வேயி ருப்பரிடர் மேவு தற்கரியர் மெய்ம்மையே
பாவ முற்றினர்கள் பாத ளக்குழியி லேத மேயினிமை பற்றுமே.

எ-து. இப்படி எமராச னேவலைப் பெற்றுப் பின்னே யவனை நீங்கிப் புட்பக விமானத்திலேறி யறிவு தெளிந்து தேவர்கள் பெற்று வாழுஞ் சுவர்க்கலோகத்தினையடைந்து ஒப்பில்லாதபோகங்களைமுழுதும் புண்ணியங்களைச் செய்தமுறையே வந்து பொருந்தவ வற்றினைப் பெற்றுத் தாந்தாமிச்சித்த பொருள்களும் வந்து கைகூட விருந்து வாழ்வார்கள், அதுவல்லாமல் துன்பங்க ளொன்றையும் பொருந்தார்கள். இது சத்தியமே. தேவலோகத்தில் துன்பமெய்தாதோ வெனிற் பாவஞ்செய்தவர்கள் அடையு நரகக்குழியிலே துன்பம் புண்ணியஞ் செய்தவர்க ளடையுஞ் சுவர்க்க வின்பத்திற் பொருந்துமோ பொருந்தாது. எ-று.

சுவர்க்க பூமியில் துன்பமெய்தினு லதுவு நரக பூமியாய் விடுமென்பதுபற்றி 'ஏதமே யினிமைபற்றுமே' யென வினவினுர். (௩௯)

இனிப் புண்ணியஞ் செய்தவர்க ளடையும் பயனைக்
கூறி மேற்பாவஞ் செய்தவர்க ளடையும்
பய னுணர்த்துகின்றார்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

புண்ணிய பலங்க டம்மைப் புகன்றனம் புவியிற் பாவம்
பண்ணினர் பலமுஞ் சொல்வாம் பருப்பத முனிவ கேளீ
திண்ணியர் பாவ பேதந் தீர்ந்தவர் சிவனு முண்டேன்
றெண்ணிப சச்ச மெய்தக் கேட்டிடும் போதோ வென்றார்.

எ-து. பொறியி னலையி லிருக்கு மனத்தினனே இப்படி புண்ணியஞ் செய்தவர்க ளடையும் பலன்களைச் சொன்னோம், மேலிந்தப் பூமியிற் பாவஞ்செய்தவர்க ளடையும் பலனையும் திடசித்தமுடையவனாய்ப் பாவவுணர்வுகளையு நீக்கிச் சிவனையு முண்டென்று கருதினவர் கேட்குங் காலமே யல்லாம லெக்காலமு மச்சமடையும்படி சொல்லுகின்றோ மதனை நீகேட்பாயாக. எ-று.

நரகப் பிரிவிலையில் வந்தது. (௪௰)

பாவஞ்செய்த ஆன்மாக்களெல்லாம் எமலோகத்தை யடையு
முறைமைக்கோர் பொதுவிதி யுணர்த்துகின்றார்.

கருவிறு ளுயிரு மந்நாட் காயமே தங்க டம்மின்
மருவிய வுயிருந் தொல்லை வல்வினை மாய வச்சம்
பெருகிட மோகந் துன்பம் பிரிந்துடல் பிரியும் போதிற்
றருமட னுக்கிந் தூதர் செலுத்திட யமனிசாரும்.

எ-து. கர்ப்பத்தி லிருக்கு முயிரும் அதல்லாமல் பிருதிவகைகள் முதலிய யோனிபேதங்களி லிருக்கு மான்மாக்களும் முன்னுள்ள பிராரத்த கர்மந் தொலைந்தபோதே பயமு மோகமுந் துயரமு மேலிட்டு நிற்கும்படி யெடுத்த வுடம்பினின்று நீங்கி யப்படி நீங்குங் காலத்தி லுண்டாகும் யாதனா சரீரத்தை யெடுத்து யமதூதர்கள் செலுத்த எமலோகத்தை யடைவார்கள். எ-று.

அச்சம்-யமதூதரா லடையு நடுக்கம். மோகம்-புத்திரமித்திராதிகளை விட்டுப் போகிறோமேயென் றென்னுமாசை. துன்பம்-மரணவேதனை.

மேருமலையின் றென்பாலான வைவகதமென்னும் எமலோகம் பூமிக்கு
மே லித்தனை யோசனை தூரத்தி லிருக்குமென்று மெல்
லையு நல்வினை தீவினை யுடையவர்கட்கு
அது அமையுந் தூரமுமாமாறு
முணர்த்துகின்றார்.

மண்டலின் மேரு வென்று மலைதனிற் றென்பால் வாய்ந்த
வெண்டிக ழெண்பத் தாறு யிரமெனும் யோச னைத்தாந்
தண்டமுந் தரித்த மைந்தன் றங்கிய யமனி சாருந்
தொண்டர்க ளடக்குந் தூர மணித்தறந் துன்னி னோர்க்கே.

எ-து. எண்ணத்தக்க எண்பத்தாறாயிரம் யோசனையளவு பூமிக்கு மேல் நின்ற மேருவென்னும் மலைக்குத் தென்புறத்திசையில் தண்டாயுதத்தைத் தரிக்கும் எமராசனிருந்து வாழும் யமனியென்னும் பட்டினம் பொருந்தும். அது பாவிகளுக் கதிதூரமாயும் புண்ணியவான்களுக்குச் சமீபமாயுந் தோன்றும். எ-று.

ஐந்தாவதன் இன்னுருபு - நான்கனுருபாக மயங்கிற்று. (௪௧)

நிருத்தமுறையால் தீவினைசெய்தவர்கள் எமலோகத்தையடையு
முறைமை உணர்த்துவான் றொடங்குகின்றார்.

சித்திர குத்தன் சிவன் செய்தியின் றிறங்க ளெல்லாம்
புந்தியி னொருமை செய்து புகன்றிடச் சமனும் போக்க
வொத்துயிர் கவருந் தூதர் வழியிடை யொறுக்க வொல்கிச்
சித்தமுங் கலுழ்ந்து தீயார் செல்கைமுன் செப்பு வாமே.

எ-து. சித்திரகுத்தனென்னுங் கணக்கன், ஆன்மாக்கள் செய்த கர்ம வகைக ளெல்லாவற்றினையுந் தன்னுடைய அறிவினால் நிச்சயித்து இவரிவர் செய்த கர்மமிதுவென்றுசொல்ல அதனைக்கேட்டு எமராசனுமேவுகிறபடியினாற்சென்று பொருந்தி உயிரை வாங்குகின்ற எமதூதர்கள் பூமியிலிருந்து கொண்டுவரும்வழியிலே மிக்கதுயர்செய்ய உள்ளமெலிந்து அழுது தீவினையுடையவர்கள் சொல்லு முறைமையை முதற்கட் சொல்லுகின்றோம். எ-று.

கலுழ்ந்து-என்பதற்கு, கலங்கியெனினுமாம். (௪௩)

மேலே தீவினையுடையவர்களை எமலோக மடைவிப்பிக்கும்
எமதூதர்களுடைய இயல்பினை நான்கு செய்யுளால்
உணர்த்துகின்றார்.

கலிச்சந்தவிருத்தம்.

மைந்திகழ்தரு வரையினைநிகர் வடிவுடையவர் வலியார்
மெய்ந்திகழ்தரு மரணமுமுளார் விடவரவன வினையார்
குத்திரவினை பலவுடையவர் குணமிலவல கொடியார்
இந்தகைமைய ரியமனதுரை வழிவிலக்குத லிலரே.

எ-து. எமதூதர்கள், கருமை விளங்குகின்ற வஞ்சன பருவதத்தை யொத்த சரீரத்தையு மிகுந்த பலங்களையுஞ் சரீரத்தில் விளங்குகின்ற வச்சிராங்கிகளையும் விடத்தை உமிழ்கின்ற பாம்பினையொத்த தீமைத்தொழிலினையும் வஞ்சனைத் தொழில் பலவற்றையும் பாவிகளிடத்து நன்மையில்லாது தீமைகளையே வல்லகொடுமையினையும் உடையவர்களாயிருப்பார்கள். இத்தன்மையையுடைய தூதர்கள் எமராசனுடைய சொல்லின்வழி யைத்தப்பமாட்டார்கள். எ-று.

குத்திரவினை தாமாக முன்னில்லாது வேறொருவரை யேதுவாக்கிக் கோறல். (௪௪)

விரமுமுளர் வெகுளியுமுளர் வினைதருமுறை முடலந்
திரமுமுளர் சினமுதலிய செறுநெறியினர் திறமுள்
விரமுமுள ரெரியுமிழ்விழி யிருமையுமுள ரிகலிற்
கூரமுமுளர் கொடுபடையினு முமிருளவல கொடியார்.

எ-து. விரத்தையுந் தீவினையோர் மேல்வைத்த கோபத்தையும் எமராசனேவிய கருமங்களில் மனமடியாது செல்லும் விரைவினையும், உறி

யாத லக்ஷிரமங்களையும் சினமுதலியவற்றைக் கெடுக்கு நன்னெறியை யுடைய தபோதனர்கள் சந்நிதியில் இரக்கத்தையும் நெருப்பைச் சொரிகின்ற இரும்பு விழிகின்றன்மையையும் பகைத்தவர்களிடத்தில் கொடுமையே செய்யுந் தொழிலையுந் தாமெடுக்கும் ஆயுதங்களைப் பற்றவுமுயிர்களை உண்ணைப்ப நிலைமையும் உடையவர்களா யிருப்பார்கள். எ-று. (௬௫)

காலமுமிது வென்னறிகுநர் கருமமுமிவை யெனவுந்
சூலமுமொரு காமருவினர் சுழல்வலிபமு மொருகைப்
பாலனைர வெழுமுநிவறு பதர்மனிதர்கள் பயமுந்
தோமுமிட வுடலினைவிட வுயிர்கவர்வினை யுடையார்.

எ-று. முன்னே கூறிய அத்தூதர்கள் அவரவர்களுக் கமைந்த காலம் இதுவென்றும் அவரவர்கள் செய்த கர்மங்க ளிவையென்று மறியவல்லவர்களுமாய் ஒருகையிலே சூலமு மொருகையிலே சுழலுகின்ற பாசக் கயிறும் பொருந்தினவருமாய்ச் சங்கார கருத்தாவாகிய அமனே யுலகபரி பாலனென் றுணரு மறிவில்லாத பதரையொத்த மானிடர்கள் பயப்பட் டலற வுயிரான துடம்பைவிட்டு நீக்க அவ்வுயிரினை வாங்குங் கொலைத்தொழிலை யுடையவர்களுமா யிருப்பார்கள். எ-று.

பாலனன்-காப்போன். (௬௬)

கிட்டிர தூரர் நினைவழியவு நிலையிலசில ருடலைக்
கட்டிவர்முது குறவளையமே கயிறுறவிரு காமும்
பிட்டிதிர மு மொழுகிடவிடர் பெருகிடவல றிடவும்
வெட்டிவருபர் விளிவிலமர விசிறுவரற வெடியார்.

எ-று. கிட்டுரத்தையு மிகவும் வெடித்த சொல்லையு முடையவர்களாகிய யமதூதர்கள் தம்மைக் கண்டவுடனே அறிவழிந்துபோனா நிற்கவும் விடாமலொரு நிலையுமில்லாத சில பாவிக ளுடம்பை திருப்பி மடக்கி வளைத்து முதுகிற் பொருந்த விரண்டு கையையு முரமிகுந்த கயிற்றினாற் சேர்த்துக்கட்டி யுடம்பெல்லாம் பிளந்து இரத்தத்தாரையொழுகவுந் துக்கம்பெருகவும் வாய்விட்டலறவும் வெட்டி,உயர்ந்த ஆகாசத்திற் சுழலவெடுத்து வீசுவார்கள். எ-று. (௬௭)

இப்படிசொல்லிய யமதூதர்களால் பாவஞ் செய்தவர்கள் யம
லோகத்துக்குப் போம் பொல்லாத வழியை யடை
வார்களென் றுணர்த்துகின்றார்.

இதுதனைய வியமபட ரிடையிடையில் வயமொடு
குத்திடுதுணை மருசிநமையர் கொடியவினை யுடையார்
மைத்தயமபுர வழியுமுற நடவிபதுனை யதுவே
சித்திரமிகு மயருமுயலி செறிவர்களிபி னதுவே.

எ-று. இக்குணங்களோடு பொருந்தும் எமதூதர்கள் நீங்காத வலிமையினால் வஞ்சகர்களுமாய் நற்குணமில்லாத வற்ப புத்தியை யுடையவர்களுமாய்க், கொடுமையை யுடையனவாகிய தீவினைகளையுடைய பாவிகள் உள்ளமெலிந்து துன்பமுமேலிட நலம்பொருந்திய துணையுமற்றுப்பலவகையாக மிகுந்த துயரம் பொருந்திய வழியில் நீங்காதடைவார்கள். எ-று. (௪௮)

அவ்வழியிலுள்ள துயரத்தைப் பதினான்கு செய்யுளா
லுணர்த்துகின்றார்.

கலிநிலைத்துறை.

கண்டக முற்றுநெறி செறிசில கரிசர்கள் கதறு
விண்டிட விரைவினர் விடுமுறை யறிகிலர் விழுவார்
திண்டிகழ் சிலைநுதி செறிநெறி குறுகிய சிறியார்
பிண்டிட வினைபடி பிழையுற விழுவர்கள் பிழையார்.

எ-று. தாஞ்செய்த பாவத்தினால் பெருமுட்களடர்ந்த வழியிலே எமபுரிக்குச் செல்லுஞ் சில பாவிகள் அம்முட்கள் காலிலே தைக்கவலறிச் செல்லுவார்கள். செல்லும்போ தந்த முட்களைப் பிடுங்கிப் போட்டுச் செல்லு முறைமையை யறியாமலே வீழ்ந்து கிடப்பார்கள், பிழை யமைந்த சில சிறியார்கள் திண்ணிமையான கூரிய கற்கள் பரந்த வழியி லுறுகிய க்கற்களிரண்டு காலிலுஞ் சிதையும்படி தைப்பதனாலே நிலத்தில் வீழ்வார்கள். எ-று. (௪௯)

அளறுறு நெறியிடை யடியுற விடுமுறை யறியா
ருளமறு கிடவுட லடலையு முறவலி யொழிவார்
பளமுறு நெறிசிலர் படர்வர்க ளிடர்பல படவே
பிளவுற வுடன்முழு தரிகுசை நுதிவழி பிரியார்.

எ-று. சிலபாவிகள், சேறுபரந்த வழியில் அடிவைக்க வச்சேறு காலினின்றும் விடுமுறையைக் காணாமல் மனஞ் சுழலச் சரீரந் துக்கத்தை யடையத் தங்கள் பலமுங் கெடுவார்கள், சிலர் ஆழ்ந்த பள்ளங்கள் பொருந்திய வழியில் துக்கங்கள் பலவு முண்டாகச் செல்வார்கள், சிலருடம்பெல்லாம் பிளக்க வரியுங் கூரிய வாயினையுடைய நாணற்புல் பொருந்திய வழியை நீங்காமல் செல்லுவார்கள். எ-று.

நடலை-துன்பம். (௫௰)

விடமுமு முறுதடம் விரவிய கலர்சிலர் மேவுவார்
நடவரை யிடைநடை தளர்வுற வுறவறு தமியார்
பொடியுறு தழல்வழி புகுதுவர் நிலையிலர் புலையார்
படுகுழி விடமுமு மடைவர்கள் சிலரிடர் படவே.

எ-று. சிலபாவிகள், செவ்வையான வழியில்லாமல் வஞ்சனை மிகுந்தவழியிற் சென்றதனாற் றுக்கத்தை யடைவார்கள், சிலர் பெரிய மலைவழி

யிற்சென் றேற்ற மிறக்கங்களிலே நடைகூடாமற் கால்தளரத் தமக்கோ ருறவு மில்லாத தனியராய் நிற்பார்கள், சிலர் தமக்கொரு நிலையு மில் லாதவராய்ப் பொடி மூடாதெரியு நெருப்போடு பொருந்திய வழியிற் புகு வார்கள், சிலர் பசிகுழி முதலிய வஞ்சனைகள் அமைந்த வழியிலே சென்று துக்கத்தை யடைவார்கள். எ-று.

விஷமம் விடமெனத்திரிந்தது. தமி-தனி புல்லியாரென்பது இடை க்குறைந்து நின்றது. (௩௪)

சாதிநர் சகலமு முறுநெறி செறிசில தமியார்
வெருவுவ ரழனிகர் வியன்மணை யிடைவழி விழுவார்
நிணமுளை நிறுவிய நெறியிடை யடிதளர் நிலையார்
பருவர லுறுவர்கண் முளைமுளு முறுநெறி படர்வார்.

எ-று. சிலர்அம்புபோலநுட்பத்த மேடுஞ்சல்லியும் பரந்தவழியிலேபோய் தமக்கொரு துணையுமில்லாமல் அந்தவழி தொலையாமையினாலே நடுங்குவா ர்கள், சிலர் நெருப்பினைபொத்த சுடுமணல் பரந்த வழியிலேபோய்ச் சூடு பொறுக்காமல் விழுவார்கள், சிலர் ஒழுங்குபட வசிகளைநிறுத்தியவழியிலே போய் அந்த வசிகள் காலிலேதைக்க அதனாற் போகமாட்டாமல் அடிதளரு நிலையையுடையராவார்கள். சிலர் மூங்கிலின் முட்கள் பரந்தவழியிலேபோ யவற்றினாற் றுன்பமடைவார்கள். எ-று.

நெறி-வழி. வசி-வாள். (௩௨)

கூரிது னெறிசெறி கொடுமையர் சிலர்சிலை குலைவார்
சாரப வசிதொடர் கனலனல் வழியிடை கலுழ்வா
ராரழல் வாநெறி யடைகுநர் சிலர்சினை வழிவார்
நிரயு மறநில ரழனிகர் கிலநெறி சிறியார்.

எ-று. சிலர் மிகுந்த இருள்பரந்த வழியிலேபோய் வெளிகாணாமலே நிலைபழிவார்கள், சிலர் தீபொழுகக் காய்ச்சிய எரிய விருப்புச்சங்கிலி பின் னிக்கிடக்கும் வழியிலேபோய் அடியிடமாட்டாமல் அழுவார்கள். சிலர் நீக் கோட்டையுடைய வழியிலேபோய் அந்தக் கோட்டுத் தீயிற்பட்டு அறிவழிந் திருப்பார்கள். சிலர் நெருப்பைப்போலச் சுடுகின்ற கற்கள்பொருந்தியவ ழியிலேபோய் அதை நீங்கும் வகையுந் தெரியாமலே மயங்கி நிற்பார்கள். எ-று. (௩௩)

உடையவர்கள் பனிநனி யுறுநெறி யுறுதனை யுறுவார்
மிடறன வழுமணல் விரவிய கலர்சிலர் மெலிவார்
கடரன துவியமை சேரிவழி தனினில நொலைவார்
வடிவற மயலுற வறனியி னழல்வச மறுவார்.

எ-று. சிலர் பனிமிகவும் பொருந்திய வழியினடைந்து பனியினா லே வருத்தமுடைவார்கள். சிலர் கழுத்தள வமிழ்ந்து மணல்பரந்த வழியி

லேபோய் வருந்துவார்கள். சிலர் நெருப்புப்போன்ற தூளியினையுடைய மழைபெய்யும் வழியிற்போய் அதனால் நிலையழிவார்கள். சிலர் வறள்நெருப்புப் பொருந்திய வழியிலேபோய் தம்மேனிகெடக் கலக்கமுண்டாகத் தமதுசரீரத்தின் வலிகெடுவார்கள். எ-று. (௩௪)

சிங்கமு முறுநெறி செறிவின மறிவிலர் செயலுந்
தங்கிய புலிவன மடைகுநர் நிலையிலர் தளர்வார்
வெங்கொலை மிருகமு முடலட வொருவழி விழுவார்
விங்கிட மசகமு முடலினை பிணிவினை விடுவார்.

எ-று. சிலர் சிங்கங்கள் பொருந்திய வழியிலேபோய் அவைகள் பாய்தலாலே செயலும் அறிவுமில்லாமல் மயங்குவார்கள். சிலர் புலிகள் நெருங்கிய காட்டு வழிகளிற்போய் அதனாலே தஞ்செயல்கெட்டு வருந்துவார்கள். சிலர் மற்றமுள்ள வெவ்விய கொலைசெய்யு மிருகங்களுந் தம்முடம்பை யழிக்கப் பிறிதொரு வழியிலேபோய்க் கலங்கிவிழுவார்கள். சிலர் பிறிதொருவழியிலேபோய்ப் பெருங்கொசுக்க ளுடம்பைத் தொளைக்க வருந்தித் தம்மறிவொழிவார்கள். எ-று. (௩௫)

உளைவர்க ளுடல்குடை கிருமிக ளுறுநெறி யுறுவார்
செளுகையு முடலட வொருவழி யறிவிலர் செறிவார்
தொளையுற வுடலடு சிறுபற வைகளொடு சுழல்வார்
விளைவற விடவர வடர்வழி யயருற விழுவார்.

எ-று. சிலர் உடம்பைக் குடையும் புழுக்கள் நெருங்கிய வழியிலேபோய் வருந்துவார்கள். சிலர் பிறிதொரு வழியிலேபோய் அட்டைகள்வந்துடம்பைக் கடிக்கவதனாலே அறிவும்போய் மயங்குவார்கள். சிலர் பிறிதொருவழியிலேபோய் உடம்பைத் தொளைக்குஞ் சிறிய பறவைகள் பலவற்றினாலுங் கொத்துண்டுங் கடியுண்டுஞ் சுழலுவார்கள். சிலர் பிறிதொரு வழியிலேபோய் நல்வினை விளைவில்லாமையாலே விஷத்தையுமிழும் பெரும்பாம்புகள் வந்து கடிக்க அதனாலே சோர்வடைந்து விழுவார்கள். எ-று. (௩௬)

கடகரி தொடர்வழி யழுதழு தயர்வொடு கலுழ்வார்
உடலட வுளியமு மொருவழி நினைவினை யொழிவார்
இடபமு மடர்வழி யிடர்பல படுவர்க ளெளியார்
திடமுடை மயிடமு மடர்வழி யழிவர்கள் செயலோ.

எ-று. சிலர் மதம்பட்ட யானைகள்பாயும் வழியிலேபோயந்த யானைகள் பாய்தலினாலே யழுதழுது சோர்வினோடு கலங்குவார்கள், சிலர் பிறிதொரு வழியிலே போய்க் கரடிகள்வந் துடம்பைக் கவ்வ அதனாலறிவு நீங்குவார்கள். சில ரிடபங்க ணெருங்கிய வழியிலேபோய் அவற்றினாற் றுன்பங்கள் பலவும் பட்டவற்றினைத் தடுக்க மாட்டாமலெளியராய் நிற்பார்கள்.

சிலர் வலியின யடைய காட்டெருமைகள் பாயும் வழியிலே போய்ச் செய லொன்றோ வறிவது மறவு மழிவார்கள். எ-று.

நகாரம்-ஒழிவினைக்கண் வந்தது. (௫௭)

ஒட்டக முறுநெறி யுடல்வினை கெடநினை வொழிவார்
கிட்டிர மகளிரு மடர்வழி யழிவது நினைவோ
வெட்டிய நிசிசரர் மிடைவழி யுடல்வினை விடுவார்
தொட்டிட விறலுறு பிணிபல வயர்வொடு சுழல்வார்.

எ-று. சிலர் ஒட்டகங்கள் மிகுந்த வழியிலேபோ யுடம்பின் செயல் கெட்ட வறிவழிவார்கள், சிலர் கொடுமையைச் செய்யு மிடாகினிகளாகிய குரூரமகளிர் நெருங்கிய வழியிலேபோ யவர்கள் செய்யுந் துயரினா லறிவொன்றோ வழிவது செயலுமழிவார்கள், சிலர் கொடுமையான இராட்சதர் நெருங்கிய வழியிலேபோ யுடம்பின்செய லழிவார்கள், சிலர்பிறிதொரு வழியில் வலி யமைந்த வியாதிகள்பலவும்வந்து பிடிக்கச்சோர்விறுலே யழல்வார்கள். எ-று.

வெட்டுவமை-கொடுமை. (௫௮)

ஊறுற வுடலிடை யுணர்விலர் சரமழை யுறவே
கூறுற வுடல்பல குலிசம துறுமழை கொளவே
நீறுற வுடல்கெட வொருவழி யழிவது நினைவோ
தேறிய வழன்மழை பலபல முறைபொடு தெறவே.

எ-று. சிலர் பிறிதொரு வழியிலேபோ யுடம்பி லிடையூறு பொருந்த வம்புமாரிசொரிய வறிவுகெடுவார்கள், சிலர் பிறிதொரு வழியிலேபோ யுடம்பு பலவாகத் துணிக்கும் வச்சிராயுதங்களாகிய பெருமழை சொரியவறிவழிவார்கள், சிலர் பிறிதொரு வழியிலே போய்ப் பிரகாசிக்கும் நெருப்பு மழைகள் பலபல வகையாகப்பெய்து சுடுதலிறுலே யுடம்பு வெந்து நீறாக வறிவுமாத்திரமோ வழிவது செயலுமழிவார்கள். எ-று (௫௯)

கடுகிய வளிகளு முறுநெறி துகளொடு சுழல்வார்
பொடிமழை பொழிவழி நிலைபற வசமொடு புகுவார்
உடல்பின வொருவழி மழைபொழி சிலையுற வுநொவா
ரிடியிற விழுமிறு மிடருற நிலவுக லிலரே.

எ-று. சிலர் தூளோடு பொருந்தி வீசுதலுற்று வரும் பெருங்காற்றடிக்கும் வழியிலே போய்க் கலங்குவார்கள், சிலர் தூளிமழை சொரியும் வழியிலே போய்க் நிலையற்றுத் துயரமாய்ப் போவார்கள், சிலர் பிறிதொரு வழியிலேபோ யுடம்பு பிணம்போகும்படி கல்மழை பொழிதலால் வருந்துவார்கள், சிலர் பிறிதொரு வழியிலேபோ யிடியுமின்னலும் விழ வதனிலே துயரமடைந்து தாமதிவேடு பிரகாசிப்பதுபோய் நிலையழிவார்கள். எ-று.

ஆயுத வருடமு மொருவழி யுடலினை யரியக்
காய்கன லினைநிகர் கடுவறல் சுடவுடல் கலுழ்வார்
ஓய்வர்கள் குளிர்பனி யனிலனு முறுவழி யுளைவார்
ஏய்வர்க ளினையன விடர்பல வழியுறு மெளியார்.

எ-து. சிலர், பிறிதொரு வழியிலே போயாயுத மழையாக விழுந்துடம்பைத் துண்டிக்கவு மெரியும் நெருப்புக்கொத்த நச்சுநீர் மழை விழுந்துடம்பைச் சுடவு மாற்றாமற் கலங்கிச்சோர்ந்து விழுவார்கள், சிலர் குளிர்ந்த பனியும் பனிக்காற்றும் பொருந்திய வழியிலேபோ யவற்றினால், மிகவும் வருத்த மடைவார்கள், இப்படிசொல்லிய வழியிலே போகும் நல்வினை வலியில்லாதவர்களித்தன்மை யுள்ளனவாகிய துயரங்கள் பலவற்றையு மனுபவிப்பார்கள். எ-று. (௪௨)

கடுகிய பசியுற வொருவழி யறிவிலர் கலுழ்வார்
விடுமுறை யறிகிலர் விரவிய கொடுமைய வினையார்
இடர்படு வதுமுனை வினையென வுளமதி லெணுவார்
திடமுடை யமபடர் வலிசெய வழியொடு செல்வார்.

எ-து. சிலர் பிறிதொரு வழியிலேபோய் மிகுந்த பசிமேலிட வதனாலறிவின்றி யப்பசி தீருமுறைமையை யறியாதவராய்க் கலங்குவார்கள், இப்படி பொருந்திய தீமையை யுடைய பாவிகள் யாமித்துயரப்படுவது முன்செய்த பாவமென்று தம்முள்ளத்தில் விசாரிப்பார்கள், அப்பாவிகளெல்லா மிகுந்த பலத்தினையுடைய எமதூதர்கள் வன்மை செய்யத்துயரமடைந்து எமலோகத்துக்குப் போகும் வழியிலே போவார்கள். எ-று.

அத்தீவினை யுடையோரை எமதூதர்கள் கொண்டுபோகும் முறைமையைப் பதினொரு செய்யுளா லுணர்த்துகின்றார்.

கலிவிருத்தம்.

சிலரைத் தொடரிற் செறிவித் தடியிற்
றலையைத் தரையிற் றகவைத் துயர்வா
னிலையிற் சரணத் தினைவைத் திகவா
வலனுற் றலறக் கொடுபோ யடைவார்.

எ-து. எமதூதர்கள், சில தீவினையுடையோரைக் காலி லிருப்புச்சங்கிலி பூட்டித் தலையை நிலத்தில் வைத்துச் சங்கிலியினோடு பொருந்திய காலிரண்டையு முயர்ந்த வாகாசத்திலாக்கி யுள்ளத்தி லிரக்கமு மொழிந்து அவர்கள் துயரமடைந்து கிடந்தலறும்படி யிழுத்துக்கொண்டுபோ யெமலோகத்தை யடைவார்கள். எ-று.

எமதூதரென்று மெழுவாயை வருவிக்க. (௪௩)

உரையிற் கொடியா ராயிற் றுடையார்
நிரையத் துழுவார் தமைகீட் பிரசே

தளையிற் கவிழ்த் தடமார் முகமு
மனையக் கொடுபோ யடைவித் திடுவார்.

எ-து. கொலைய கொல்லயு மிருந்த வலியையுந்தரு மன்மையயு முடையவர்களை யிருப்பிற வைராக்கி காலத்திற போலோனகிய சில தீவினை யுடையோரை நிலத்திற் பெரிய மாம்பு முகமுங் கவிழ்த் தள்ளி மல் லைப்புகள் நிலத்தோடு சேர்த்துவிக்கப்பட்டு இருக்கக்கொண்டுபோ யெமலோக த்தையடைவார்கள். எ-று. (௰௭)

கோரத் தவிர் நிலையற் றவனைத்
தோதற் றவனைச் சினைக்கெறியப்
பாசத் தடைவப் பறியப் பறித்
கோசத் தழுநக் கொடுபோ யடைவார்.

எ-து. சுற்ற மார்மார்க்களிடத் திரக்கமில்லாத வைராக்கர்கள் தரும மார்க்கத்தி லில்லாதவருமாய் மறைப்புகழ் மில்லாதவர்களுமாகிய சில தீவி னையுடையோரைப் பாசக் கயிற்றிறு லிறுக்கிக்கட்டி புடைப்பு வருந்தவுந்தறு மேல பதறித் துடித்துக் கோவென் றலறுஞ் சத்தக் கிளைகளோடுமெடுக் கொண்டுபோ யெமலோகத்தை யடைவார்கள். எ-று.

செறிதல்-கட்டமுந்துதல். பரிதல்-வருந்துதல். (௰௮)

சித்தத் துருகா தவனைத் திறவார்
மத்தக் களிறு மனையார் வலியா
ரத்தத் தயரத் துகமுள் ளுறவுற்
கோத்தித் துளமுங் கொடுபோ யடைவார்.

எ-து. தருமத்தின் மனமுருகாத சில தீவினையுடையோர்களை, வெற் றி கொறந்த மதயானைப் போன்ற கொலையுள்ள மதிபலத்தையு முடைய எமதூதர் களோடு தமது கையிலிருக்குங் கூடாரில் துணியினுஞ் செற்றிலையுங்கோ த்தி யிருத்தக்கொண்டுபோ யெமலோகத்தை யடைவார்கள். எ-று.

முசம்-செற்றி. துளைமுகப்பெதென்றுமுழுமை மற்றன கைப்பையுமெனக் கொள்ளக்கிடந்தது. (௰௯)

கவிசகன் னவினை கமழுள் ளவனைத்
தனவும் படவெந்து சமனுர் தயவே
மவகுல் ளுறவ யுடம்பின் ளுறவ
முதுமுதல் வனமேல் கொடுபோய் முனிவார்.

எ-து. கொலைய மதூதர்களையிற்றே துயர்மார்க்களிடத் திரக்கமில்லா தவனைக் கல்லையுகெ நுந்தும் வன்னைக் கவிசகன்னத்திற் றுயாமுள் படைப்பு மின்பின்பி போலவு முட்கொம்புட் காட்டிலே யிழுத்துக் கொண்டுபோக் கொடுப்பார்கள். எ-று. (௨௰)

பழுதீந்த பார்வார் பரிக்கா வியனைக்
குழையா தவனைக் குளிர்வாய் மொழியே
விழையா தவனைக் கடிதேக வியனு
ழழல்சேர் வழியே கொடுபோ யடைவார்.

எ-று. எமதூதராயினோர், கோட்சொல்லுதன் முதலிய பாவஞ்செய் தவர்களையுந் தருமத்தின்மனநெகிழ்ச்சியில்லாதவனையும் பெரியோர்கள் குளிர்ந்த திருவாக்கை விரும்பாதவர்களையுஞ் சடுதியிலே நிறைந்து மிகவுந் தீப்பரந்த வழியிற் கொண்டுபோ யெமலோகத்தை யடைவார்கள். எ-று. (௬௮)

அத்தந் திரையு மடைசங் கரந்தே
பொத்திப் புறமே கயிறும் புகவே
அத்தத் தலறுந் தாவளந் தாவளக்
குத்திச் சிலரைக் கொடுபோ யடைவார்.

எ-று. எமதூதராயினோர், சில பாவிகளையிரண்டு கைகளையுமுதுகுப் புறத்து வாங்கித் தோளோடுதோள் சந்திக்கக் கட்டிப் பாசக் கயிற்றினு லழுந்தக்கட்டி யவர்களலற வயிற்றிற் குலுங்கக் குலுங்கக் குத்திக்கொண்டுபோ யெமலோகத்தை யடைவார்கள். எ-று.

விருத்தம்-வேறு. (௬௯)

சிலரைக் கரமுஞ் செறியத் தலையோத்
தலையுந் தொடருந் தழலைப் புனையு
முளையைச் செறியத் ததிரா முனியா
வுளையக் கடிதே சமனூ ருறுவார்

எ-று. எமதூதர்கள், சில தீவினை யுடையோரை யிரண்டு கையையுங் கட்டி யந்தக் கைகளிற் சங்கிலியும் பூணவிட் டுள்ளங்கைகளி லுருவ நெருப்புப் போன்ற முளையையுங் கடாவி யதட்டி யவர்க ளுருத்தும்படி கோபித்துச் சடுதியி லெமலோகத்திற் கொண்டு போவார்கள். எ-று. (௭௰)

கண்டத் துறவே கயிறுஞ் சிலரைக்
கொண்டெய்த் தலறப் புகுவார் கொடியார்
அண்டப் பிறைபோற் சுழல்வாள் பிடரிற்
புண்டைத் தலறச் சமனூர் புகுவார்.

எ-று. கொடிய எமதூதர்கள், சில பாவிகளைப் பாசக்கயிறு கழுத்தி லிறுகப் பூட்டி யவர்கள் வருந்தி யலறும்படி யிழுத்துக்கொண்டு போவார்கள், சிலரை யிளம்பிறைபோல் வளைந்த கொடுவாளாற் பிடரியிலே புண்படத் தைத் தலறும்படி வெட்டி யெமபுரியிற் கொண்டுபோவார்கள். எ-று.

கண்டச்சழல் என்பது வளையின்மேற்று. (௭௧)

நாவிற் றொளையா நடுவே முளையுங்
கோவக் கயிறும் விரவப் பணியே
நோவத் தலறச் சிலரோய் யவனாட்
பாவப் பயமுந் தெவியே படர்வார்.

எ-து. யமதூதராயினோர், சில பாவிகளை நாவினைத் தொளைத்து நடுவே முளையுங் கடாவி யதனோடு பொருந்தக் கயிறுங் கோத்து வருந்தச் செய்து அவர்க ளனுபவத் தீவினைப்பயன் பலிக்கு மெல்லையாகிய யமலோகத் திற் கொண்டுபோவார்கள். எ-று.

பண்ணி யென்பதிடைக் குறைந்து நின்றது. (௭௨)

வெப்பத் திடையே கயிறுங் கொளுவா
மெய்யத் துயரம் பலவு நவிலா
ஐயம் படவே மனமுஞ் சிலரைத்
தெய்வச் சமனார் புரியச் செய்வார்.

எ-து. யமதூதர்கள் சில பாவிகளைக் கோசத்திற் கயிறு கொளுவி யுடல் வருந்தக் கவைபங்களைத் துயரங்கள் பலவுமுண்டாக்கித் தங்கள் தெய்வமான யமராசனது நகரத்தை யடைவார்கள். எ-று. (௭௩)

குண்டப் புடையிற் றொளைசெய் தரணிற்
கண்டக் கயிறுங் கடிதே யடைவார்
புண்டைக் குறவே வருளும் புகுவார்
கொண்டக் கனமே சிலரைக் கொடியார்.

எ-து. கொடுமையை யுடைய யமதூதர்கள் சிலபாவிகளை மூக்கின் பக்கத்திற் றுளைத் ததிலே பாசக்கயிற்றைக் கோத்துக் கட்டிச் சமநி யிற் கொண்டுபோவார்கள், சில பாவிகளைத் தோப்பிலே புண்பொருந்தத் தொளைத்துக் கயிறு பூட்டி யிழுத்துக்கொண் டக்கணத்திலே யமலோகத் திற் புகுவார்கள். எ-று.

கட்ட வென்பது வலிக்கும்வழி மெலிந்தது. (௭௪)

மூக்கக் குறவே தொளையு முளையுங்
கொக்கிச் சிலரைக் கொடுபோ யடைவார்
சித்தத் தயர்வுஞ் செறியச் சிலரைத்
தத்தத் தொடரிற் சமனார் றொடர்வார்.

எ-து. யமதூதர்கள் சிலபாவிகளை யுதரத்திற் றுளையுண்டாக முளை யையம் அடித்திழுத்துக்கொண்டு போவார்கள். சில பாவிகளை மனத்திற் சோர்வுண்டாக வயிற்றிலே கட்டிய கயிற்றினா லிழுத்துக்கொண்டு யம லோகத்திற் போவார்கள். எ-று. (௭௫)

கன்னத் தொளையிற் கயிறுஞ் செறியா
வென்னித் துயர்தா னெனநோந் தழுவே
துன்னப் படுநற் றுணையு மறவே
தென்னற் றிசையிற் புரியைச் செறிவார்.

எ-து. சில பாவிகளை யிரண்டு செவித் துவாரங்களிலு முருளக் கயிற்றைக் கோத் தித்துயர மெந்தப் பாவத்தால் வந்ததோ வென்று வருந்தியழவும் அதைநீக்குதற்கோர் நற்றுணையு மற்றொழியவுங் கொண்டுபோய்த் தென்றிசையிலுண்டாகிய நல்ல எமலோகத்தி லடைவார்கள். எ-று. (௭௬)

முநவா யுற்றவே கயிறும் முனியத்
தகவோ வெனநோந் தழுவார் தமையே
யகமும் புறமு மழியக் கொடுபோ
யிகமு மறிவா னுழையே யிசைவார்.

எ-து. எமதூதர்கள் கீழ்வாய்ப் புறத்திலே கயிறு பொருந்தக் கோத்து வருத்தும்பொழு திதுமுறைமையோ வென்று வருந்தியழுஞ் சில பாவிகளை யுள்ளமு முடலு மழியக்கொண்டுபோ யிம்மை மறுமை யிரண்டிலு மான்மாக்கள் செய்த புண்ணிய பாவங்களை யிதென்றறப் பிரித்தறியுந் தன்மையை யுடையவனாகிய எமராசனருகே யடைவார்கள். எ-று. (௭௭)

அங்கந் தெவைவயு மழியச் சிலரைப்
பங்கித் தடைவார் பயிலத் துயரும்
பொங்கப் புலைநீர் புகர்வாள் முதல்கொண்
டோங்கித் தடிவார் சமனூ ருறுவார்.

எ-து. எமதூதர்கள் சில பாவிகளைச் சரீரத்திலுள்ள வுறுப் பெல்லாஞ் சிதையும்படி யறுத்தறுத்துக்கொண்டு போவார்கள். சில பாவிகளைத் துன்ப மேன்மேலு முண்டாக விரத்தம் பெருகப் புகரினை யுடைய வாள் முதலிய வாயுதங்களைக் கொண்டு ஓங்கி வெட்டுவார்கள். இப்படி வழியிற் பெருந்துயரங்கள் உண்டாக்கி யெமபுரியிற் கொண்டடைவார்கள். எ-று.

புலைநீர்-இரத்தம். புகர்-தோயல்வாய்ப் பாலெழுந்ததோர் நிறம். ஓங்கி என்பது குறுகும்வழி குறுகிற்று. (௭௮)

தக்கார் வரவிற் றவறே புரிவார்
தெக்கார் வயிலார் நிலையே துயிலா
ருங்கே வழியிற் றுயர்வந் துறவே
புக்கார் விரையத் தருமன் புரியே.

இப்படி எமதூதர்கள் கொண்டு போகப் பாவஞ் செய்தவர்க
ளெமபுரத்தையடைவதொன் றுணர்த்துகின்றார்.

எ-து. தம்மிடத்திற் பெரியோர்கள் வருங்காலத்தி லெதிர் கொள்ளல், பணிதல் முதலாயினவைகளைச் செய்யா திகழ்ந்தவர்களும் யாவரிடத்து மனநெகிழ்ந் தன்புசெய்யாதவர்களுமா யதனாற் றமக்கொரு நிலையில்லாதவ

சிவஞானயோகங்கள் செய்யும் வழியில் மெய்ஞ்ஞானவிப்படி துயரங்களின் மேன்மேலும் வந்து போருந்துன்று துன்பமழிந்து சந்திரி லெனவோரைத்திற் புகுவார்கள். (௭௧)

இப்படி நியமமுடையோரைக் கொல்லுவோரும் வைதீகர்கள்
வரைவின் முன்சென்று அறிவிக்கு முறைமையுபயோகிப்பவர்
ஆகியவர்களைச் செய்யுந்திறம் யாதொன்றுமின்று
முறைமையுமின்றி செய்யுமவர்
உணர்த்துகின்றார்.

எழுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

அறியாத வாய்மையைத் தவறாத வாய்மையின ரறியாத
காரி யறிவார்
வறியாத ராகுசகர் மயிமாக பேயினமை மறவாத
மானி நியிருர்
குறியாத குசநினை வழிவார்கள் புதலமு மொழியாத
வாவி புடையார்
பறியாத பான்மையமா வழுவாத குருவர்கள் பதியாத
மிது பணியா.

எ-து. ஒருநாளும் கெடாத வாய்மையையும் ஈசாசன் சொல்லிய வாக்கைத் தப்பாமற் செய்யுந் தன்மைப் பாட்டையு மறியாத முதலிய பாவங்களைச் செய்பவர்களை யன்பட யறியுந் தன்மையையு மதற்குச் சொன்ன நெறியிலே யவர்கள் வாதமிலா பண்ணுந் தெள்ளிமையையும் பாவங்கள் செய்தவர்களை மறவாத மாட்சிமைப்பட்ட வறிவினையு மென்றும் குட்டொழியாத பூசம்போலப் புகழ்ந்போ யான்மாக்களைக் கொண்டேகுந் தன்மையையு முடம்பி விடவாத வினையுடைய நித்தியத்தையுஞ் சிவன்முதலாயினவர்களை மிதவாத சக்தியைப் பகுதியுடையோனை வருத்தாது விட்டு நீங்குதலிலினையு முடைய மெருதர்கள் தம்மிறைவருமிய ஈசாசன் பாதங்களிவ்வணக்கி. எ-று.

வாதனைமிகுந்திருக்குந் தீம். புதலமுமென்ற வுண்மையால் யமலோகமு மொழிவதிக. (௮௰)

பாவஞ்செய் பாவியர்கள் பாகேய்மை யேவவுள
பாசக்கை யேவ வேண்டுக
யேவஞ்செய் தாங்குளைய வேவந்து வார்வழியி
கொடுமை வார்பெரி தியமே
கோவந்து வார்பரம கோவென்று வாரிவர்க
ளுறக்கு யாம்பை தவரா

தேவிவன்செய் வாயினியே றேரவென்று கூறுவர்கள்
சேடஞ்செய் வானு மெனினே.

எ-று. சுவாமி பாவஞ்செய்த தீவினை யுடையோர்களிடத்து நீங் கலேய வுதவிநெறு முமுடைய பாச மெங்கள் கையில் பொருந்துவத னாலுங் குற்றங்களைச் செய்தவர்க ளெனிநாகவே சபைநிலில் வந்தார்கள் இவ ர்கள் மிகவும் வழியிலே வாதை யடைந்தார்கள், அதனு லவ்விடத்தில் மிக வும் வருத்தத்தை யுடையவர்க ளானார்கள். இவர்கள் வேதாகமங்களிற் சொன் னவழி நடவாதவர்க ளாகையினால் காலபாசத்தி னின்றுந் தப்புதற் கெங்கே யேலாகிய வலியுள்ளவராவார்கள் இனி யிவர்களை யாது தண்டஞ் செய் வோமென்று விண்ணப்பஞ் செய்வார்கள். எ-று.

எவ்வம் எவமென விராமாயிற்று. நோல்-வலி. தூதுவர்களென்று மெழுவாய் கூறுவர்களென்றும் பயனிலையோடு முடிந்தது. (௮௧)

முற்கூறிய தீவினையுடையோர் வந்து யமனைக்
கண்டவளவி லுண்டாகுமோர் நடுக்க
முணர்த்துகின்றார்.

கலிவிருத்தம்.

விண்டவர்கள் வேதநெறி வெப்பகிலை தன்னைக்
கொண்டவர்கள் வஞ்சனைய நெஞ்சினர் கொதிக்குந்
தண்டதர னைச்சமனை நச்சரவு தன்னைக்
கண்டன ரெனக்கலுழ்வர் கண்டிடு கணத்தே.

எ-று. வேதாகம வழியிலே நடவாம லதனை யிகழ்ந்தவர்களும் கொ டிய தீவினைச் செயல்களைப் பொருளென் றுட்கொண்டவர்களுமாகிய வஞ் சகம் பொருந்திய சிந்தனையையுடைய பாவிகள் தண்டத்தை தரித்து கோ பாக்கினியே பொங்கும் யமராசனைக் கண்டவளவிலே நஞ்சை உமிழும் பெரும்பாம்பினைக் கண்டவர்கள்போலக் கலங்குவார்கள். எ-று. கலுழ்தல்- கலக்கம்.

யமராசன் றன்னுடையவும் அவனைக்கண்டவர்கள் மனம்வேறுபடுந்
தன்மையையு மையனைய மேனியென்றுஞ் செய்யுள்
முதல் ஏவலரு ளொருவர் பெருமா னென்றுஞ்செய்யு
ளிறுதி யொருதொடராக வுணர்த்துகின்றார்.

மையனைய மேனியினை வாய்ந்தவரு மூன்று
கையுடை யனைக்கடி யனைக்கடிய ருள்ள
நையவுயிர் வெப்பவழ லூட்டமுடை யானைத்
துய்யபிறை போலெயி றுறச்சுளி முகத்தே.

எ-று. அஞ்சனம் போன்ற திருமேனியையும் வளையைத்த பதி னெட்டுக் கைகளையு மதிகோரத்தையுந் தூய்மையு மமைந்த வெண்பிறை

யைப்போன்ற பற்களைத்தோன்றச் செறுமுகத்திற் றீவினையுடையவர்களு ன்னமழியச் சொரியும் வெப்பிய வக்கினி விழிகளையு முடையனாய். எ-று.

எற்றுபுரு வத்தினனை யிடைய மேனி
பற்றிமுக மிதுபெறு பங்கியுடையானை
முற்றுயிர் பெற்றமுக முற்றுதர வோட்ட
நிற்றலற வுற்றபுர ளத்தினனை நேரே.

எ-று. நெற்றியின்மிசைதாம் புருவங்களையும், வலியையுடைய வட்டமிற் றோன்றிய மேனோக்கிய முகங்களாய் நிற்கு முரோம பங்கிகளையும், நிறைந்த மீசையமைந்த முகத்தோடு கூடிக் கீழுதடு மேலுதடு நேரோகிற்குந் தன்மையின்றித் துடிக்குந் தன்மையையு முற்றிருப்பவனாய். எ-று. (௮௪)

மேருநிக ருன்னதனை யிறுடைய தண்டந்
தாரகனை மற்றுறுப தமுற்படை யனைத்துந்
காரினைய மேதியிசை காணவரு வானை
பேருடைய செப்பவுடை யாடையினை யென்றும்.

எ-று. மகமேருபோன்ற வுயரத்தினையும், வெற்றியை யுடையதண்டாயுதமு மற்றுமுள்ள நெருப்புப்போன்ற வாயுதங்களு முழுதுந் தரித்திருக்குந் தன்மையினையும், யாவருங் காணக்கரிய மேகம்போன்ற கடாவின் மேல் வருஞ் சிறப்பினையு மென்று மழகுபொருந்திய சிவந்த பரிவட்டத்தையே தரித்திருக்கு மியல்பினையு முடையவனாய். எ-று. (௮௫)

செம்மைபெறு மாலையணி சேர்முடியி னானை
வெம்மையிடி யன்னகுரல் வீறுமுடை யானை
யிம்முகட லோடுலக மனைத்தையும் விழுங்கச்
சம்மத னெனத்தகு வனைத்தடை நடத்தே,

எ-று. செந்நிறம் அமைந்த மாலைகளைச்சூடிய திருமுடியையும், வெப்பிய விடிபோன்ற குரலின் மேம்பாட்டினையு, முழங்குங் கடலினோடு உலகங்க ளெல்லாவற்றையும் ஏகக்காலத்து விழுங்குதற்கு விருப்பமுடையவன்போன்ற தன்மையையு முடையவனாய். எ-று (௮௬)

விரித்தமுகின் மேனிய மிருத்திய மிருக்கக்
கருங்கிய நிறத்தினொடு காலனு மிருக்க
நெரித்தபுரு வத்தினுட னந்தகனு நிடப்
பரித்தகொடு மைத்தொழில்செய் மாரியுமோர் பாலே.

எ-று. பரந்த மேகம்போன்ற வடிவினையுடைய மிருத்தியு மொருபக்கத்திலிருக்கக், கரிய நிறத்தினோடு கூடிய காலனு மொருபக்கத்திலிருக்க, நெறிப்பட்ட புருவத்தோடு கூடிய அந்தகனு மொருபக்கத்தி னிலைபெறக், கொடுமைபொருந்திய தொழிலைச் செய்யும் மாரியு மொருபக்கத்தி லிருக்க, அத

னடுவே வீற்றிருக்குந் தொழிலைச்செய்யும் மாரியு மொரு பக்கத்திலிருக்க, அதனடுவே வீற்றிருக்குந் தேவனாய். எ-று.

விரிந்த-என்பது வலிக்கும்வலி வலிந்தல்பெற்றது. நீட-என்பதனை மாரியொடுங் கூட்டுக. ஓர்பாலென்பது-கடைநிலைத்திவசம்-வீற்றிருப்பானு யென்னு மெச்சம்-வருவித்துரைக்க. (௩௭)

கருக்கிய நிறத்தினர்கள் கண்டவர்க ளஞ்ச
நெரித்தவுரு நெற்றியர்க ளிட்டுர ஈசட்டர்
நரிந்திடு கரத்தினர்கள் சந்திநிரி சூலம்
விரிந்துடைய பாசமழு லங்குசமும் வேறே.

எ-து. கண்டவர்கள் நடுங்கும்படி கரியநிறத்தினையுங் களித்தவடி வினையுடைய நெற்றியினையுங் கொடுமையினையு மெவர்களையுஞ் சஞ்சலப்ப டுத்துங் குணத்தினையும் வேலுமூவிலைச் சூலமு நெடிய பாசக்கயிறு மழுல் போன்ற தோட்டியு மற்றுமுள்ளனவும். எ-று. (௩௮)

தண்டுமிளிர் வாளொளிகொள் சக்கரமு மிக்க
வெண்டிகழுப் வாளியினை தூணியெழி லார்கோ
தண்டமிவை மற்றைய தழற்படை யனைத்து
மண்டுதொழில் வீரதர தூதரவர் வந்தே.

எ-து. தண்டாயுதமும் விளங்கும்வாளு மொளியமைந்த சக்கரமும் பேரழகு விளங்கும் அம்புகளும் அவற்றினைச் சேர்க்கப்பட்ட அம்பறாத் தூணியும் அழகுநிறைந்த வில்லும் மற்றுமுள்ள வக்கினிபோன்ற வாயுத ங்க ளெல்லாவற்றையுந் தாங்குங் கையினையுடையர்களா யவ்வவ் வாயுத ங்களைப் பயிற்றுந் தொழிலின் மிக்க வீரமுடையவரான தூதுவர்கள் வந்து. எ-று. (௩௯)

ஏவலரு ளெங்கள்பெரு மானென விருங்குந்
தேவனை விதித்திற மதித்தொருமை செப்பு
நாவனை நமன்றனை நடுக்கமொடு கண்டார்
மேவலர்க ளென்னமனம் வேறுபடு வாரே.

எ-து. முன்னேகூறிய திறத்தினையுடைய எமதூதர்கள் வந்தெம் முடைய சுவாமி, யாங்கள் செய்யுங் குற்றேவலருள்வா யென்று விண்ணப்பஞ் செய்ய வீற்றிருக்குங் கடவுளாய்ச் சிவபிரானருளிச்செய்த விதித்திற த்தை யேகாக்கிர புத்திசெய்து அவ்விதிப்படியே தண்டங்கள் செய்யச் சொல்லு நாவினையுடையவனாகிய எமராசனை யச்சத்தோடுங் கண்ட பாவி கள், அவ்வெமராசனுக்குச் சத்துருக்கள்போல, அவன் மனத்திற்கு வேறு படுவார்கள். எ-று. (௪0)

எமராச னப் பாவிகளைக் கோபிக்குந் திற முணர்த்துகின்றார்.

வெறுந்தவரை நல்வினைசை வெய்யவினை தன்னைச்
செறிந்தவரை நோக்கியழல் சிந்தவிழி சிந்தந்

கறுத்துமிக நச்சர வெனக்கடு வெனத்தா
மறுத்துவ ரறுத்தனர் வுறக்கடி தொறுத்தே.

இ-ள். மௌனசை யல்ல புண்ணியங்களைச் செய்யாது விட்டுக் கொடியபாவங்களைச்செய்ய விரும்பிய பாதகரைத் தங் கண்களில் நின்று நெருப்புப் புகைப்படப்பார்த் துள்ளங்கொதித்து நஞ்சினை யுமிழும் பாம்புகள்போலக் கூவரா விடங்கொலவத்து சீறி யவர்கள் தளரும்படி மிகவுங்கோபித் தருளுவர்கள். எ-று. (௧௧)

பாவிகளாயினோர் நீற மௌனசெனையே யக்னிச் சித்திரகுத்தனையுங் கண்டால் நடுங்குவரென்ப துணர்த்துகின்றார்.

வெப்பவினை தன்னையும் விதிப்படி விளைத்த
துப்பவினை நன்னையு மதித்தொருமை சொல்லு
மெய்யுடைய சித்திரகுத் தனையும் விரும்
பையவ ரஞ்சுவர வன்விழிகள் கண்டே.

இ-ள். அந்தப்பாவிகள், சிவபிரா னருளிச்செய்த வேதாகமங்களிற் கற்பித்த முறையே யவரவர்க் குண்டாகிய கொடியபாவத்தையுந் தூய்மையையுடைய புண்ணியத்தையு மதித்தன்படியே சொல்லுஞ் சத்தியவாக்கினையுடைய நல்ல சித்திரகுத்தனையும் வேறுபட்டவனுடைய விழிகளைக் கண்டு நடுங்குவார்கள். எ-று.

வித்த-என்பது விகாரப்பட்டு நின்றது. கு. 'வித்தப்பேதமும் விள்ளுந் திரிபும் வேற்றுமையுந் தொன்ப வேறுபடற்பொருட்டே' என்பதனு லுணர்க. (௧௨)

சித்திரகுத்தன் அவரவர் செய்த பாவங்களை யெடுத்துக் கூறியத்தினை
யுடையார் நரகத்திலடைவதற் கொருப்படுமாறு அறிவித்தலையு
மேவர்தமௌனசுறு மெடுத்துக்கூறு முறையையும் இச்
செய்யுள் முதலைஞ்ற வெமதூதரென்றுஞ்
செய்யுள்வரையு மொருதொடராக
வுணர்த்துகின்றார்.

சித்திரகுத் தனெதிர் நிற்றவரை நோக்கிப்
பொய்த்திறமை நித்தவர்கள் போதுகமு ளுணிர்
மத்தகனி றன்னவழி யாறுமெளி யார்தம்
வித்தமுதல் கொண்டவர் தமக்கிடர் விளைத்தீர்.

இ-ள். நல்ல சித்திரகுத்தன், தனக்கெதிரே நின்ற பாவிகளைப் பார்த்துப் பாவ வகைகளைப் பொருமென்று என்னுளிவர்களே வாருங்கள் நீங்கள் முன்னாள் மதயானையை யொத்த பலத்தினை வெளியரா புள்ளவர்களுடைய திரவிய முதலானவைகளை யபகரித்துக் கொண்டு அவர்களுக்குத் துக்கத்தை யுண்டாக்கினீர்கள். எ-று. (௧௩)

அங்கமுறு மென்மையழ காலுடைய வார்த
மங்கையர்க டோன்புணரு மாதரவு வைத்தி
ரிங்கிவைக ளுட்மைபணை யாதகல்வ தெங்ஙன்
சங்கையுறு மின்னிரய முற்றுட றளர்ந்தே.

எ-று. அங்ஙனம் பிறர்பொருள் கைக்கொண்டதல்லாமல், உமதுசரீரத்திற் பொருந்திய அதிக அழகினாலே பிறருடைய மனைவியர்கள் தோளிணையணையும் வாஞ்சையும் பொருந்திய நீங்கள் இப்படிகூறிய தீவினைகளுங்களுடன்கூடி நில்லாம லெங்கே போகுமாகையா லப்பாவங்கள் நிரும்படி நரகத்திலே சென்றதனு லுடலிளைத்துத் துக்கத்தை யனுபவிக்கக்கடவீர்கள். எ-று.

அழகாலுமென்ற வும்மையாற்றனமிகுதியாலுமென்றுணர்க. சங்கை வருத்தம். (௧௭)

உற்றவர்கள் வெய்யநிர யத்துயரை யோரி
னற்றவர்க டயவினை யல்லதறு மாறென்
குற்றமத னைக்குணமெ னப்பெரிது கொண்டீர்
துய்த்தவிர னஞ்சிடுவ னிங்கும்வினை சொல்வீர்.

எ-து. ஆராய்ந்து பார்க்குமிடத்துக் கொடிய நரகத்திற்றுன்பத்தை யனுபவித்தவர்களே பொல்லாத பாவங்களை யொழிந்தோ ராவார்கள், அப்படி நரகத்தை யனுபவியாமற் பாவங்களொழியுமா றெப்படி தீமைகளையே நன்மைமிகவு முட்கொண்டவர்களே நீங்கள் நரக மனுபவித்தற் கிவ்விடத்திலே யென்று பயப்படுவீர்களானாற் செய்தபாவ மெப்படிநீங்குமெனக்கதனைச் சொல்லக்கடவீர்கள். எ-று.

துய்த்தல்—அனுபவித்தல். (௧௮)

என்றினைய வாசக மவர்க்குற விசைப்பன்
கன்றியம னுஞ்சிறிய னாக்கடிது நோக்கி
யன்றுமது நீதிமுறை யாவையு மயர்த்தி
ரின்றுநிர யத்துற வினைப்பதெ னிசைப்பீர்

எ-று. என்றித் தன்மையையுடைய நீதி வசனங்களைச் சித்திரகுத்தன் அந்தத் தீவினையுடையோர்க்குப் பொருந்தச் சொல்லாநிற்பான். பின்பு எமராசனும் வெகுண்டு அந்தப் பாவிகளைக் கொடுமையாகப் பார்த்து முன்னாளிங்கண் மனுநெறி முறைமை யெல்லாமறந்து பாவங்களையே செய்தீர்கள் இப்போது நரகத்திற் செல்லுதற்கு மனமடிவதென்னதனைச் சொல்லக்கடவீர். எ-று. (௧௯)

வந்திடுக மன்றுறுமனை யாண்டதிறன் மன்னர்
வெந்துபய வெயுயிர்க ளுக்குறு வினைத்தி

செந்நமுறை யாற்றமிவ னேதுமது பாலே
வந்தநதி யானதுகொ லிப்பொருண் மதிந்நீர்.

எ-து. முனோரத்தினையாண்ட வெற்றிப்பாட்டினையுடைய அரசர்களே, வருவீராக, நீங்கள் திரவியத்தை விரும்பி யாண்மாக்களுக்குத் துன்பஞ்செய்யும்படி கொடுமையே செய்தீர்கள், அக்கனஞ் செய்தவும்மிடத்தி லெப்படியேயாயிற்று மீண்டுவந் ததியான தேதுதா னதனைச் சொல்லக்கடவீர். எ-து. (௧௭)

மங்கையர்க ளெங்குளார்கள் மற்றையவர் தாமு
மெங்குளார்கொ லிப்பரவி யாமிதர யான
மிங்குவர யாமறிய மேபகையை யேற்றும்
பொங்குபடை யெங்கொழிய விங்கெளிது போந்தீர்.

எ-து. உங்களுடைய அந்தப் புரத்திலே நீங்க ளேயாக என்னியிருந்த மடவார்க ளெங்கே யிருக்கிறார்கள், மற்றுமுள்ள சுற்றத்தவரு மெங்கே யிருக்கிறார்கள், அதனைச் சொல்லக்கடவீர்; நீங்களாண்ட குதிரையு மானையு மேறிய சிவிகையு மிவ்விடத் தங்களுட னேக்கவர யாம் கண்டதில்லையே, சத்துருக்களைச் சங்கரிக்கு நிறைந்த சேனை யெப்படி விட்டுப் போகத் தனித்து நீங்களிங்கே யெளிதாக வந்தீர்கள். எ-து. ஏகாரம்-இழிச்சி.

கன்றமேவ தாதர்கசி வுற்றுமது காவ
லொன்றுமற நீர்தனிமை யேடிவரு முற்றி
னின்றுமிக யத்திறு விருத்தவு மிருந்தி
ரென்றவர்க ளச்சமுற வேபல விசைப்பான்.

எ-து. நீங்களெல்லாருடைய தாதர்கள் கோபிக்கையால் வருத்தமுற்றும்முடைய காவற் காவலாயுள்ள தொன்றுந் தாங்காமற்போகத் தனிமை யோடு மிவ்விடத்தில் வந்தீர்கள், இப்போது நரகத்தி லிருத்தவு மிருக்கின்றீரென்று அவர்களச்சமுறும்படி பலவசனங்களையுஞ் சொல்வான். எ-து.

இப்படியே யவர்கள் சொல்ல வப்பாவிகள் நிற்குந்திறமிளவும்
எமராசன் கண்டு சண்டமாசண்டருக்குச்
சொல்லுந்திற முணர்த்துகின்றார்.

மற்றவரு முன்னமுள வல்வினைக ளெல்லா
முற்றுணர்வி லிப்பருவ மப்புவன நின்றா
ரெப்பொழிய மற்றிவ ரகத்திற மிசைத்து
மெற்றிவிட சண்டமக சண்டவிடு மென்றே.

எ-து. இப்படி யித்திறத்தும் யமராசன் கோபப்பச் சொல்ல அப்பொழுதவன் மன்னருந் தாமுன்னாற்செய்த கொடுவினைக ளெல்லாந் தம்மறிவிற் றோன்றிச் சொல்லுதற்கோர் உத்தரமுமற்று மனநொந்து நிற்பா

ர்கள். மீளவும் எமராசன் சண்டமக சண்டரே இவர்கள் செய்த பாவவகைக ளெல்லாம் அநுபவித்துத் தொலையும்படி சதுதியில் அடிக்கக்கடவீர்கள் என்று சொல்லுவான். எ-று. அகம்-பாவம். (௰)

எமராசன்கூற மகசண்டன் முதலாயினோர் அக்கொடுங்கோல்
மன்னனைத் தண்டிக்குந் திறமுணர்த்துகின்றார்.

ஓதநம னுற்றமக சண்டனெழு வாயர்
காதியவர் பாதமிரு கைகொடு பிடித்தே
பேதமுற வேசுழல் பெறுத்திடுவர் விண்ணின்
மீதெறிவர் பற்றிடுவ ரொற்றிட விரைந்தே.

எ-து. இப்படி எமராசன் அருளிச்செய்ய வவ்விடத்தினிற்கு மகசண்டன் முதலானோர் அக்கொடுங்கோன்-மன்னருடைய கால்களை இரண்டு கையினாலும் வாரிப்பிடித்து அடித்தவர்கள் மனங்கலக்கமுறும்படி சுழற்றி ஆகாயத்தி லெறிவார்கள். மீளவும் அவர்களை எரிதழற் கல்லி லடிக்கும் பொருட்டு சதுதியி லேற்றுக்கொள்வார்கள். எ-று.

மேலவர்படுந் திறம் உணர்த்துகின்றார்.

வெந்தழலை யன்னசிலை மீதுகடி தெற்றிச்
சிந்தவுடல் செங்குருதி சேறுபெற வூற
நொந்தறவு நோலறுவர் நொய்யவினை செய்தார்
மந்தமர மெந்தவித மெற்றவரை யுற்றே.

எ-து. பொல்லாத வினையைச்செய்த வேந்தர்களை வெவ்விய வெரிதழற் கல்லிற் சதுதியி லடிக்குங்காலத்து அவர்க ளுடம்பு சிதறவுஞ் சேறுபதியும்படி சிவந்த விரத்தம் புறப்படவு மிகவுநொந்து தமது வலி கெடுவார்கள் அஃதெப்படியெனில், இளந்தளிரையுடைய விளமரத்தைக் கல்லின்மேலடித்தா லெப்படி சிதறிப்போமோ வப்படிச்சிதற வருத்துவார்கள். எ-று. நோல்-வலி. (௰௨)

அவர்களை நரகத்திலிடுந் திறத்தை யிரண்டு
செய்யுளா லுணர்த்துகின்றார்.

அற்றவர்கள் சிந்தனையை யாகமது தன்னி
லுற்றலவ மாருதமு முன்னினைவு தன்னைப்
பெற்றிடலு மற்றவர்க டவினைய பேத
மற்றகல வுய்த்திடுக தாழ்தல வழற்கே.

எ-து. இப்படி யடிபட்டுச் சிந்தை யழிந்து மூர்ச்சித்துக் கிடக்கும் வேந்தர்கள் தம்முடைய சரீரத்தில் தென்றற்காற்று வந்துவீச வதனாலுணர்வு பெற்ற மாத்திரத்திலே யிவர்கள் செய்த பாவங்க ளொழிந்து போம்படி பாதாளலோகத்தின் கீழாகிய வெரிவாய் நரகத்திலே போகக்கடவீர்கள். எ-று. (௰௩)

என்றிடவ் வேதநூல்களை கொண்டவரை யெல்லா
மன்றிடும் ஆதர்கொடு சென்றவழி யின்றி
தொன்றிடவோ ரேழ்தல மொழிந்தபுரி யின்கீழ்
நின்றநிர யத்திடை நிறுத்துவ ரொறுத்தே.

எ-து. இப்படி வேதாசஞ்சொல்லும் சொல்லைத் தூஷிப்பவர்களுட்கொண்டு, அப்பாவிகளை யெல்லாம் பூமியின்கீழ்ப் பொருந்திய பாதாளலோகம் ஏழினுக்குங் கீழாகிய லோகத்திற் நிலைபெற்ற நரகத்திலே தண்டித்து நிறுத்துவார்கள். எ-று.

அனையர்க்குச் சொல்லவே யவைநூ லுலகத்திலுள்ள சனங்களுக்குங் கூறியதாமிற்று. (௩௪)

மேல் நரகங்களின் றொகைவகையை யுணர்த்துகின்றார்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

தொகையிரு பிருபத் தெட்டுந் துக்கசா கரங்கள் சொல்லின்
வகையிருஞ் சதமும் வாய்ந்த நாற்பது மதிக்குங் காலை
யகமு மிருபத் தெட்டுக் கோடியே யாயும் போதிற்
றொகைவகை யிரண்டு மிந்த நூலினுட் சொல்லுவாமே.

எ-து. துக்க சமுத்திரங்களாகிய நரகங்களைச் சொல்லுமிடத்துத் தொகையிரு பிருபத்தெட்டாம். அதனை யாராயுமிடத்து வகையினால் நூற்று நாற்பதாம் அதன்விரிவை விசாரிக்குங்காலத்து இருபத்தெட்டுக் கோடியாம், இப்படிக்கூறிய மூன்றின் றொகைவகை நரகங்களின் பெயர்களையே யித்தாலிற் சொல்லுகின்றோம். எ-று. (௩௫)

நரகங்களின் பெயருமுறையுந் தமோதி வருவதற்கோர் ஏதுவைப் புணர்த்துகின்றார்.

பேதமு முதலே யென்றும் பெயர்களு முறையும் பேசுந்
வேதநூற் குறிக்க ருதி விமலனா லொன்றுக் கொன்று
பேதமு முறவே தோன்றும் பிரளய முடிவு தன்னி
லாதலால் விரோதத் தம்மி லவத்தில யாயுங் காலை.

எ-து. பிரளய முடிந்தபின் றோன்றுஞ் சிருட்டிகாலத்தில் வேதனை செய்யும் நரகங்களுக்கு என்று முறையும், பெயருமொன்றுக் கொன்று வேறுபாடாகத் தோன்றும் ஆகையாலருளி நின்மலனாகிய சிவபெருமானருளிச்செய்த வேதமும் என்னையும் பெயரையு முறையையு மொன்றுக்கொன்று வேறுபாடாகச் சொல்லுதலை யாராயுமிடத்து அவ்வாகமங்களொன்றுக் கொன்று தம்மில் விரோதமில்லை. எ-று.

பேதமுமென்ற வும்மையாற் பேதமில்லாமலுந் தோன்றுமென் றவாறு. (௩௬)

தொகை நரகங்களின் பெயரை நான்கு செய்
யுளா லுணர்த்துகின்றார்.

வேறு.

கோர மதுநான் முதனரகங் கூறு மதன்கீழ்க் கவின்கோரங்
கோர மதன்மூன் றதிகூட்டிக் கூறு மதமூன் றுநரகங்
கோர தரமே யதனது கீழ்க் கோர ரூப மற்றதன்கீழ்ச்
சேரு மதன்கீழ் நாளதரஞ் செறியு மதன்கீழ்ப் பயாநகமே.

எ-து. வெளி. (௧௭)

அதன்கீழ்க் கால ராத்திரியே யாகு மதன்கீழ்ப் பயோற்கடமே
யதன்கீழ்ச் சண்ட மதுதானே யடையு மதன்கீழ் மாசண்ட
மதன்கீழ்ச் சண்ட கோலால மாகு மதன்கீழ்ச் சண்டதர
மதன்கீ ழாகுஞ் சரோருகமே யப்பாற் சலச வதியதுவே

எ-து. வெளி. (௧௮)

அதன்கீழ் விம மதுதானே யப்பால் விம விடணமே
யதன்கீழ்க் காளம் விகாளமே யதற்கு மப்பா லென்றதிக
வதன்கீழ்க் குலிச முக்கோண மைந்து கோண மதற்கப்பா
லதன்கீழ் தீர்க்க தரமாகு மப்பாற் பரிவர்த் துளமதுவே.

எ-து. வெளி. (௧௯)

அப்பா லேழு நிலமதனுக் கப்பா லெட்டு
நிலமதனுக்
கப்பாற் றீர்க்க வொளியதனுக் கப்பான் மாயை
யென்றதிக
அப்பாற் சடையான் விதியிகழ்ந்தா ரழுங்குங் குழிக
ளெழுநான்கு
மிப்பா லியலு மொன்றுகவோவ் வொன்றிற் கோடி
யென்றுறவே.

எ-து. வெளி. (௨௦)

முன்னே கூறிய இருபத்தெட்டினுக்கு மொவ்வொன்றுக் கைந்
தைந்து நாயக நரகமுண் டென்பதையு மதன் பெயர்
களையும் பதினாறு செய்யுளால் வகுத்
துணர்த்துகின்றார்.

தொகையா மிருபத் தெட்டினையுஞ் சொன்னே மினிநா யகநரகம்
வகையா லறைவ மதித்திடுக வைக்கரதக் கோர மப்புவத்திற்

பகையே பாவ மெமக்கென்று பயந்து கொடிய பாவத்தைத்
தகையார் தவிர்ந்து நல்வினையைச் சமைக்க நலத்தைத் தாமுறவே.

எ-து. தொகையிறு விருபத்தெட்டு நரகத்தினையுஞ் சொன்னோம், இனையிறு லவற்றி லொவ்வொன்றுக்கு நரக மைந்தைந்தா யிருக்குமென்று சொல்வோம், அதனை யறிவாயாக; அஃதென்னகாரணத்தாலெனிற் பெருமையினை யுடையார் பாவமே நமக்குப் பகையென்று பயந்ததனைச் செய்யாதொழிந்து நல்வினையைச் செய்து நன்மையை யடைவதன் பொருட்டு. எ-று.

கலிவிருத்தம்.

வெந்துயர்செய் ரௌரவமா ரௌரவமே மிக்கதமஞ்
சிந்தைதரு முதிசித மதிவெப்ப மெனத்தெரிந்த
வைந்தினையு முதனிரயத் ததிபதிக ளெனவறிக
விந்தமுறை நாயகங்க ளினித்திறுக்கு மென்றுகவே.

எ-து. ரௌரவம் மகாரௌரவம் அதிதமம் அதிசிதம் அதிவெப்பம் என்று கூறப்பட்ட வைந்தும், முதனிரயமாகிய கோரத்துக்கு நாயகங்களாம் இம்முறையே மற்ற விருபத்தேழு நரகத்துக்கு மொவ்வொன்றுக் கைந்தைந்தாக வுன்னிக்கொள்க. அவற்றிற்குப் பெயர்களையுஞ் சொல்வாம். எ-று.

அதிகோர மறவுமிரு டக்கணமற் றம்போசம்
விதமுடைய சஞ்சிவஞ் சடமாயை விலோமமெனக்
கதமுடைய விமமெனக் கடக்கடத்தோ டிவைபத்தும்
விதமுறு விரவேகங் காளமென விளம்புநவும்.

எ-து. வெளி. (௱௰௯)

விசாலம் பிரகம்பம் வெண்கமலம் விற்றுமுகம்
பகயிக்குங் கரும்பாசம் பயின்றபிர மருந்தனமே
புசாய சூசிமுகம் புதைநேமி காதகமே
பகவுடற்பி டனக்கும்பி பாகமெனப் பகர்ந்தனவும்.

எ-து. வெளி. (௱௰௪)

அதிபாகங் கிரகசமற் றசிதாரு வங்காரக்
குதிகொள்ளு மிரத்தச்சீக் குழிநிருப்புத் துண்டப்புள்
கெதமாக்குஞ் சம்வருந்தங் கிரதுவமுன் மயச்செங்கற்
றிதக்க வுழுத்ததனை திரபுவெனச் செப்புநவும்.

எ-து. வெளி. (௱௰௨)

சோகிக்கு முச்வாச நிச்வாசங் கடாத்திரத்த
மோகிக்குங் கழலழல்வாள் முள்ளிலவந் தனித்ருட்டஞ்

சோகிக்கு நாதஞ்சப் பிரவாகம் பிரவகனம்
வேகிக்குங் காடியுரு மேடமென விளம்புநவும்.

எ-று. வெளி. (௱௰௬)

விறலிடப முட்பன்றி சிங்கம்வியாக் கிரம்பானை
நிறனுய்க்கு காமாடு திடமேதி யிடவமச
மறவெடிய விருகான மதிகிரகங் கும்பீசங்
கறுவுளநக் கிராக்கிபங்கட் டாவமெனக் கழறுநவும்.

எ-று. வெளி. (௱௰௭)

உரைத்தபெயர் பின்னுரைத்து மூனமிலை
யொள்ளமுலைப்
பரிந்தகடந் திளைமற்று மொருபொருளைப்
பரித்திடலால்
விரிந்துணர்வார்க் கரியெனுஞ்சொல் வேறுபல
பொருள்விளக்குஞ்
சுரிந்தகிழிந் தொகும்பொருள்கள் பலவுமுள
துணியுங்கால்.

எ-று. முன்னே யுரைத்த பெயர்களைப் பின்புரைத்தாலுங் குற்றமே யில்லை. அது எதுபோலுமெனின் அழகிய அக்கினியைத் தரித்த குடத்துக்கிளையான வேறொருகுடம் மற்றொரு பதார்த்தங்களைத் தரித்தாலுங் குடமென்னும் பெயர் குறையாதவாறுபோலப் பெயரொன்றாயிருந்தாலுங் குணம்வேறுபட்டிருக்கும். அது அல்லாமலும் அரியென்னுஞ் சொல்லை விரித்தறிவார்க்குப்பலபொருளை விளக்குவது போலவுஞ், சுருக்குதலையுடைய மடிச்சிலை யென்னும் பெயரொன்றாயிருந்தாலும் அதன் பொருளை விசாரிக்குமிடத்து பலவாயிருப்பதுபோலவு மாம். எ-று.

இச்செய்யுளான் முன்னே கூறியதைப் பிறர் கூறினாலுங் குற்றமில்லையென்று வழுவமைதி கூறினானென்க. (௱௰௮)

கூர்மவருக் கருங்காகங் கோடுங்கழுகு கடுங்கூகை
கார்வாய வட்டைபுலி கலிகட்கங் கண்டகமே
யீர்வாய்ச்சி யிரந்தவிழி யிகழ்பூதி யிருந்திகையே
சேர்வாய கணநாம மெனமுறையிற் செப்பியவும்.

எ-று. வெளி. (௱௰௯)

அழறுமிழ்வன் புழுக்குழிய மேந்தியமப் பிரதிகாம்
வழுவாயுள் ளிர்ந்தானம் வாய்பேர்ச்சி வனமூலைக்
கழியாந்தான் றலைந்திந்னல் கலந்தனந்த மலைந்துமுள
மொழியாத தாருணமே யெனமுறையி னுரைத்தனவும்.

எ-று. வெளி. (௱௨௰)

வேதிக்குஞ் சம்படமே வித்தாமே மிருவிகடம்
வாதிக்குங் கட்பூதம் கரிநெருப்பு வறையோடு
பேதிக்குங் வைதாளி யிருப்பழற்பாற் பினித்துறக்க
வேதத்தைத் தருமேக பாதமென விசைத்தனவும்.

எ-று. வெளி. (௱௨௧)

அறவருத்தும் பூரணமே யசிதால வனங்கோர
முறிப்பிவறும் பிளமுருந்தன் முழுப்பிடை திலச்சேக்கே
பெறிபவுறு மிபத்திரமே கருப்பாலி யிடர்ப்பாசம்
மறிபவுடன் மருந்தனமே யெனமுறையில் வகுத்தனவும்.

எ-று. வெளி. (௱௨௨)

பரிபகமி ஞங்கல்வி பாறையழ லிருப்புமயம்
பொருவனைகள் குராரம் யாமளமென் பொருப்பதுவே
மருவருமுக் திரகூப மலக்கூப மறவுமிரு
ளொரியுமறுந் சாதனமே யுரலுலக்கை யென்பனவும்.

எ-று. வெளி. (௱௨௩)

அனாத்தொருக்கு மிபத்திரமே சிலைவண்டி லயக்கலப்பை
வருத்திமிடுந் தாலவன மாமசக மண்டுகமே
தருக்கழிக்குஞ் சம்யோக மந்திபக்கந் தழற்குல
மிருப்பழனா முருள்விழுக்க லெனமுறையி லிசைத்தனவும்

எ-று. வெளி. (௱௨௪)

பலருபா மிருதுபாம் பழுதாப கசமலமே
நிலவரிய சமலமல நிட்டூரவா ளகலமே
விலகரிய மிரவிருபம் விகிர்தமிப மானுசமே
யிலகியீடு மொருபாதந் திரிபாத மென்பனவும்.

எ-று. வெளி. (௱௨௫)

அறக்கொடிய தீவிரமே யதிதியென வறைந்தனவுஞ்
செறிந்தறிக வொருநூற்று நாற்பதெனத் திண்ணமுற
வெறுத்துயிர்க்குப் பாவித மொழிக்கவொமுங் கிபிரயத்
திறத்திறத்த நாயகங் டெருமவெறாஞ் சிந்தையரோ.

எ-று. நிவிரம் அதிசியென் றிவ்வாறு கூறப்பட்ட நூற்றுநாற்ப தாக வெற்றிய நரகங்களை நிச்சயமாகப் பிறித்தறியுஞ் சிந்தையினை யுடையவர்கள், ஆன்மாக்களுக்குப் பாவங்களை யொழிக்க நிறுவிய நாலவணங்களுக்கு நன்றாக வைத்தைந்த நாயகங்களென்றனர். எ-று. (௱௨௬)

மேலிராச நரகங்களை யுணர்த்துகின்றார்.

இருள்புழுதி வடிவாகி யிடர்மிகுந்த ரௌரவந்தை
யனையனைன வறிந்திடுக வருந்துயரந் தனைக்கொடுக்கு
மெரிமயக்கும் பிபாக மிதற்குமிறை யெனவெறுக
கிருமிசெறி யவிசியிறை யெவற்றினுக்கும் கிளக்குங்கால்.

எ-து. இருண்ட புழுதி வடிவாய் மிகுந்த துயரஞ் செய்யும் ரௌர வத்தை யெல்லா நரகங்களுக்கு மிராசநரகமென் றறிந்திடுக. அரிய துயரஞ் செய்யு மக்கினிச் சுவாலைபோன்ற கும்பீபாக மென்னு நரகம் இந்த ரௌர வத்துக்கு மிராசாவாகையா லிராசராச நரகமெனப் பெயர் பெறமென்றுண ர்க, புழுப்பொருந்திய அவீசியென்னு நரகஞ் சொல்லுமிடத்து எல்லாவ ற்றிற்கு மிராசாவாமாதலா லிராசாதிராச நரகமென்று பெயர்பெறும். எ-று.

மேற்பாவிகளை நரகத்தி லனுபவிக்கச் செய்து களை
யேற்று முறைமையை யுவமைமுகத்தா
லுணர்த்துகின்றார்.

செய்தசெய்த தீவினையின் றிறந்திசைய விவற்றமுழ்கி
மையலுறு மவர்துயர முடிவின்கண் வல்வினைகள்
பையவிட வெடுத்திடவும் படுவரழற் படுகனகம்
வெய்யவழ லினைவிடுமே களிம்பறவும் விளங்கிடுமே.

எ-து. அழலிற்போட்ட பொன்னானது அக்களிம்பற்ற மாத்திரத் திலந்த வெய்ய நெருப்பினின்றுஞ் சொன்ன காரராலே யெடுக்கப்பட்டு விளங்கும், அதுபோலத் தாந்தாஞ் செய்த பாவவகைகளுக்கிசைய அவீசிமுத லிய நரகத்தி லழுந்தி மயக்கமுறு மான்மாக்களும் பாவபலத்தின் முடிவி லே பலவினைகண் மெல்லவிட வெமதூதர்களா லவைகளினின்று மெடுக்க ப்படுவார்கள். எ-று. (௱உ௮)

சொன்னகாரரொன்றும் எமதூதரொன்று மெச்சம் வருவித்துரைக்கப் பட்டன.

எமதூதர்கள் அப்பாவிகளைத் தண்டிக்க அவர்கள் தன்
பதத்தைப் பொருந்தும் வகையினை யிருபது
செய்யுளா லுணர்த்துகின்றார்.

எழுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

மறுத்தருட்ட மங்கு வைத்த வத்த னித்தன் வாய்மையும்
வெறுத்த றத்தி னைந்த வத்தை விட்ட கட்ட துட்டரைக்
கறுத்தெ ரித்த றச்சி வத்த ழற்க லித்த கண்ணரா
யொறுத்தெரா றுத்து றுக்கு வார்க டோரா யுதத்துமே.

எ-து. தம்மிடத்தி லருளை வைத்த சேதப்பிதாவாகிய சிவபிரானு டையவாக்கியப்பிரமாணமு மதித்துத் தனக்கேற்ற தருமத்தினையுஞ் செய் யாமல்வெறுத்துத் தவத்தையும் விரும்பாமல்விட்ட பொல்லாத துட்டர்களை

யமதூதர்கள் மனக்களித்து மிகவுஞ் சிவக்கரமுள் சொரிகின்ற கண்ணியை யுடையவர்கள் ஆயுதங்களினால் குத்திக் குத்திக் கோபிப்பார்கள். எ-று. ( )

இருப்பு முருடெ டர்ப்பி னித்தி டர்ப்ப டக்க ரத்திறும்
பரித்தி டப்ப வித்த வன்ப ழிப்பு டற்ப னைத்தகவே
தாக்க வெய்ச்ச மூன்று ருண்ட றக்க னத்தொ ரா குந்றவின்
டருக்க முச்ச தத்தி ருப்பு ருட்டி னிப்பர் தாளிலே.

எ-று. அழல்போன்ற விருப்புச் சங்கிலியினால் கையையுங் கட்டி யந்தச் சங்கிலியைத் துக்கமுற வேத்துவித்து, அப்படி பழிப்புண்டாகிய சரீரம் பதைக்கத் தூக்க வொட்டமாட்டாமற் றமதுடல் சுழன்று விழுந்து புரண்ட துக்கத்தையுடைய பாவிகளை மிகவுங் கட்டிப் பிடித்து மிகுந்த கர்வமாய்ப்படி நாற்குப் புண்டையையிரண்டு காலினுங்கட்டி மிகவுந் தூரத்துவார்கள். எ-று.

விண்டருக்கு-மேலாளகரம். (௱௯௰)

உன்று வார்கள் முன்னை வல்வி னைத்தி றம்மு ளைத்துனோ
வென்னை செய்ய லாவ தென்று மெண்ணி னெத்தி னைப்பருந்
துன்று வாரு மில்லையுற்ற துக்க நோய்து டைக்கவு
மன்று யாம னத்தொ டல்ல தில்லை யூடல் வாய்மையே.

எ-று. முன்னே கூறப்பட்ட பாவிகள் தாம் முன்னே செய்த கொடுவினையின் திறத்தைத விசாரிப்பார்கள், அதற்குப் பரிகாரம் யாதுசெய் வோமென்று தம்மனத்தி லெண்ணி யுள்ளழுந் நினைப்பதுஞ் செய்வார்கள், தாம் பொருந்திய துக்கநோய் துடைப்பதற் கெவ்விடத் தொருவர், வருவா ருமில்லை யாதலால் அவரவர் தம்மனத்தோ டன்றி வேறொருவருடனு மில்லை, யிவைகளுண்மையே. எ-று. (௱௯௧)

சித்த முற்றி னைக்க வேயெ ரத்த முற்றெ ழுந்தகவே
யொத்து வார மூற்க னைத்தொ மூத்த மூத்தி மூளையுள்
குத்து வாரி ருப்பு லக்கை யைக்க ரத்தி னிற்கொடே
மத்த ரான தூதர் பாவ மேவி னானை வாடவே.

எ-று. மதத்தையுடைய யமதூதர்கள், பாவத்தைச்செய்தவர்களை மனத்தடு மாற இரத்தமுமிழ்த்தெழச் சக்கினியைச் சொரிகின்ற கசையிற் கொழுத்தா லது தலையைப்பிரி வெளியேசென்று தைக்க அடிப்பார்கள். பின்பிருப்புல க்கையைக் கையிலெடுத்துக்கொண்டு அவர்கள் தலைக்குப்படி முதுகிலே குத் துவார்கள். எ-று. கசை-குதிரைச் சம்மட்டி. (௱௯௨)

ஒழுக்கு வார்கள் கார ணிரு ளொன்ன முற்கு முப்புரா
னெழுத்தி ரத்த வெள்ள முத்தி நக்க வெய்ய முக்கவே
யமுத்தி வாவி யங்க லெங்கு மன்றி நின்ற நிற்றுடற்
புழுக்கு வாரெ னைப்பு றக்கு டற்றி னட்பு குத்தியே.

எ-து. இப்படியடிபட்டுப் புண்ணாகிய தேகத்தில் உப்புமுதலிய காரநீரையும் அக்கினிக்குழம்பையும் அறட்டிவிடுவார்கள். அதுவல்லாமல் இரத்தவெள்ளமுந் திறந்தோட நினைவுமறக்க வாள்கொண்டறுத்துச் சரீரமெங்குஞ் சின்னஞ் சின்னமாக அரிந்து பொரிய எண்ணெய்க் குடத்துக்குள்ளடைத்து வேகவைப்பார்கள். எ-று.

அழற்குழம்புமோ வென்ற ஓகாரத்தினாற் புளிநீர் முதலியவுங்கொள்க. (௱௩௩)

விட்டை மிக்க கூபவாய்வி ழுங்க வேய ழுங்குவார்
கட்ட மிக்க மேதை சிக்க லந்து ளங்க லங்குவார்
நிட்டு ரப்பு ழுக்கு ழிக்கு ணின்ற யர்ந்து நீங்கலார்
விட்ட றத்தி னாக்க ளித்த வம்பு ரிந்த வினையரே.

எ-து. தருமத்தினைச் செய்யாமலொழித்து அதருமத்தைச் செய்த வினைஞர்களிற் சிலரை எமதூதர்கள் மிகுந்த மலகூபமாகிய நரகத்திற்போட அதில் மூழ்கிக்கிடந்து துக்கிப்பார்கள். சிலர் துன்பத்தை மிகவுங்கொடுக்கின்ற ஊனுஞ் சீயுமுடைய நரகத்தைப் பொருந்திக்கிடந்ததினால் உள்ளங் கலங்குவார்கள். சிலர் கொடுமையான புழுக்குழி நரகத்தினின்று சோர்ந்து தனை நீங்கமாட்டாமல் கிடப்பார்கள். எ-று. (௱௩௪)

கூரி தாய வாய வாய தாதி கோதி மோதியு
மீர வீர வாறு போலி ரத்த மும்ப ரக்கவே
தீரு மாறு தேடு வார்க டிய பாவ மேவினார்
வீர மாய நாயு மாய வாயி னால்வி டக்கடும்.

எ-து. தீவினைகளைச் செய்தவர்கள், கூரிய வாயினையுடைய காக்கை முதலாகிய புட்கள், காலாலடித்து மூக்கினாற் கொத்தியும் அறக்க வறக்க வீரத்தினையுடைய நாயுங் கூரியவாயினாற் றமது சரீரத்தைக் கடிக்க, இரத்தமாறுபோல் ஓடத்துக்கித்து இத்துயரமொழிவது எப்படியென்று விசாரிப்பார்கள். எ-று. (௱௩௫)

செக்கி டைந்தி லந்தி னுங்கு மொப்பெ னத்தி ருங்குவார்
இங்கி னுங்கு மொப்பெ னக்க லைப்பர் வைத்தி யந்திரத்
தப்பி னாக்க லந்த வுப்பெ னத்த முற்க முந்தாவார்
தப்ப றந்த மக்க றம்பு ரிந்தி லார்க டம்மையே.

எ-து. எமதூதர்கள் தமக்கென்று கருதிக் குற்றமறத் தருமஞ்செய்யாத துட்டரைச், செக்கிற்போட்டு எள்ளைப்போல அரைப்பார்கள், அதுவுமல்லாமல் ஆலையிட்டுக் கரும்புபோலவு நருக்குவார்கள். அதுவுமல்லாமல் நீரிலேகலந்த உப்புப் பின்னமல்லாமல் இருப்பதுபோல இவர்கள் சரீரத்தை அக்கினியென்றுஞ் சரீரமென்றும் பின்னம் பண்ணாமலக்கினிச் சுவாலையாகிய நரகத்திலும் போடுவார்கள். எ-று.

கலைத்தல்-கருக்குதல்-முபத்திரம்-கருப்பாலை. (௱௯௬)

பொய்ப்பி லைப்பு கன்ற புல்லர் வாயி லைப்பு டைத்துநாக்
கொய்வர் துக்க பேத முங்கொ டுப்பர் தூதர் கோணுறு
வெய்யர் முன்பு சொன்ன பொய்யி லைத்தி றம்மி ளங்கவே
வைவ ரென்னை செய்வ மென்று திரு மாறு நாடியே.

இ-ள். எமதூதர்கள் பொய்சொல்லிய வாயிலடித்து அவர்கள் நாக்கினையு மறுத்துப் பல துக்கத்தையு முறுவிப்பார்கள் அப்பொழுதந்தப்பொய்சொல்லிய கொடியவர்கள் தாமுன்பு சொன்ன பொய்களெல்லாந் தம்மனத்திலுதிக்க வுதித்தவாறே யதனாலுண்டாகிய பாவபலம் போமாறு விசாரித்ததற் கென்னசெய்வோமென்று உள்ளமு மெலிவார்கள். எ-று. (௱௯௭)

வேத மாதி நூலி னுள்வி திந்த நந்தி லைப்பழித்
தேத மான நூலி யம்பு மினர் நாவெ ழுந்துபோய்க்
காத மோட வைத்து ரங்க ளிக்க வெங்க லப்பையால்
வாதை கூரு மாறு கிழி யூறு செய்ய மாய்வரே.

இ-ள். வேதாகம புராணத்திலுண்டாகிய விதிமுறையைப் பழித்து அதற்கு விபரீதமாகிய நூலினைச் சொல்லு மற்பர்கள் நாக்கு ஒன்றரைக் காதந் தூர மெழுந்து வளர அப்படி வளர்ந்த நாவி லவர்கள் துயரமுறும்படி எமதூதர்கள் கொடிய கலப்பையினாலுழுது புண்படுத்த வதனாலே சோர்வார்கள். எ-று. (௱௯௮)

நாலடித்தரவுக் கொச்சகக்கலிப்பா.

விதித்திறத்தைச் செவிப்புலத்துள் விளைத்தருள்செய் வேதியனைக்
கொதித்துநட்டு மவர்முகத்தைக் குடைந்திரத்தங் குடித்திடவும்
பதைத்திடவ ரட்டைபல பருகியபின் னழற்காரம்
விதிர்த்தலற விட்டிடுவர் தாமிரத்தின் வெவ்வழலும்.

இ-ள். வேதாகம புராணங்களில் விதித்தமுறையினைத் தன் காதிற் புலப்பட வருளிச்செய்த வாசிரியனைக் கோபித்துப்பார்த் ததட்டும் பாவிகள் முகத்தை, யட்டைகள் குடைந்து இரத்தங் குடிக்க வதனாற் பதைத்து விழுவார்கள், அவ்வட்டைகள் குடித்துவிட்ட பின் எமதூதர்கள் சுடுகிற காரக்கு முருக்கின செம்பும் அவர்மெய்க்கவெங்கி அலறும்படி காய்ச்சி விடுவார்கள். எ-று.

வேதியன்-அறிவிப்பவன். புலம்-அறிவு. (௱௯௯)

உருகியபித் தளைத்தழலு மொழுக்கிடுவ ரதன்பின்பு
விளையுவழ லுயர்தயில மதுதனையும் விட்டிடுவர்
பொருகிருமி மலவாறும் பூரிப்பர் புல்லியனை
வெருவுறத்தி கமன்றூதர் விதியிகந்த வினையிடவே.

எ-து. எமதூதர்கள், வருணாச்சிரமத்துக் கேற்ற விதியினை விட்ட டவர்களுடைய பாவம்போம்படி யந்த வற்பனைப் பயமுறுத்திப் பித்தனையு ருக்கி விடுவார்கள், அதன்பின்பு எண்ணெயினையுங் காய்ச்சிச் சடுதியில் விடுவார்கள் அதுவல்லாமல் புழுக்கணெருங்கிய மலச்சேறுகிய நரகத்திலு மூழ்குவிப்பார்கள். எ-று. (௱சுௐ)

உற்றிடுவ ருனைத்ததுய ரனைத்தினையு மொருவாதே
பெற்றெடுத்த தாய்தன்னைந் தந்தைதனைப் பெரியோரைப்
பற்றறவே பாடித்துக் கொதித்ததட்டும் பாவியருங்
குற்றமவர் செய்திடினும் பொறுத்திடுகை குணமன்றோ.

எ-து. பெற்றுவளர்த்த மாதாபிதாக்களையும் மகாத்மாக்களையு மவர் களிடத்து நேசமில்லாத வசனத்தைச் சொல்லிக் கோபித்துறக்கும் பாவி கள், முன்னேசொன்ன நரகங்க ளெல்லாவற்றையும் நீக்கமின்றி யனுபவி ப்பார்கள்; ஆகையா லவர்கள் குற்றஞ்செய்தாலு மதைப் பாராட்டாமற் பொ றுத்தலே நன்மையாம். எ-று. (௱சுக)

உத்தமரை மதியாதே யுபானபதந் தொடுநடக்கு
மத்தரையு மழற்சுரிமுள் ளிலவமர மதுதன்னிற்
பொத்திடுவர் முதுகறைவர் புணரிருப்பு முனைத்தண்டாற்
கொத்திடுவ ரங்குசத்தா லிர்வாளாற் குறைப்பருமே.

எ-து. பெரியவர்களை மதியாம லவர்கள் முன்னே மரவடி செருப்பு முதலியவற்றைத் தொட்டு நடக்கு மறிவில்லாதவர்களை எமதூதர்க ளக்கினி சொலிக்கிற முள்ளிலவமரமாகிய நரகத்தில் முகங் கீழாகப் போட்டு இரு ப்பு முனைகளை நெருங்கக்கடாவிய தடியினால் முதுகி லடிப்பார்கள். அதுவ ல்லாமல் குடாரியினாலுங் கொத்தி யிர்வாளாலு மறுப்பார்கள். எ-று. (௱சுஉ)

உற்றிடுவ ருனைத்ததுய ரனைத்தினையு முயிர்க்கிரக்க
மற்றுவதைத் தவைதம்மை யவலமென தவற்றூனைத்
துற்றினரு மற்றுமுள கொலைபுரிந்த துரிசினரும்
பற்றுமிலர் படுந்துயர்க்குக் கடுந்தூதர் வலிப்பட்டே.

எ-து. உயிருக் கிரக்கமற்றுத் தமக்குப் புசித்தற்கருகமாகிய மிருக முதலியவுயிர்களை வதைத்தவற்றி னூன்களைக் குற்றமென்று எண்ணமற் புசித்தவர்களும் புசித்தற் கருகமல்லாதவுயிர்களை வதைத்த பாவிகளும், எம தூதர்கள் வலியிலகப்பட்டு அவர்கள் படுந்துயரத்துக் காதாரமுமற்று முன் சொன்ன நரகங்க ளெல்லாவற்றையு மநுபவிப்பார்கள். எ-று. (௱சுஙு)

அரிந்தரிந்தே யுடலூனை யருத்திடுவ ரிரத்தமெலாஞ்
சொரிந்துகுடித் திடச்சொலுவர் தூதர்பசி தோன்றவன
மிரந்தவர்க்குப் பசிதனியா திருந்தருந்து மினையும்
அருந்திடக் குளிர்ந்தபுன லுதவாத வவலரையும்.

எ-று. மெய்ஞ்ஞானமில்லோர் பசித்துவந்த வறிஞர்களுக் காசாமிடா மற்றுமே தனித்திருந்துபுசிக்கு மற்பராயுந் தாகங்கொண்டபேர்களுக்குந் தண்ணீர் கொடாத பொல்லாதவர்களையும் அவர்களுடைய மாமிசங்களை யரிந்தரிந்து புசிப்பித்துச் சரீரத்தையுந் துடைத்து இரத்தத்தை வாங்கி யவர்க ளோத்தாமே குடிக்கச் சொல்லுவார்கள். எ-று. (௱௪௪)

பின்னுமவர் தமையாலைக் கரும்பெனவே பேதிப்பர்
துன்றுமசி தாலவனத் துடறுவிபத் தொகுத்திழுப்பர்
பின்னமுற வுடலழன்று குசிபல பெறுத்திடுவர்
சொன்னவிதுந் தழங்குலக் கொழுந்திறமெய் கொளுந்துவரே.

எ-று. வெளி. அசிதாலவனம் - வாள்போன்ற மட்டையினையுடைய பனங்காடு, குசி - ஊசி, சோன் - அச்சம். (௱௪௫)

அறுந்தெரிப்ப ருடம்பனைத்து மீர்வாளா லகத்தெலும்பு
முறித்திடுவர் கண்கலங்க முகத்தறைவர் முரணழியப்
பொறுப்பரிய துயரனைத்தும் பொருந்திடவே செரித்திடுவர்
கறுத்திடவே யிரங்காத சரீரத்தைக் கழித்திடவே.

எ-று. வெளி. அகம்-சரீரம், முரண்-வலி, கறுத்தல்-கோபித்தல். ()

திருத்திடு*வ ருச்வாசர்† நிருச்வாச நியத்தும்
வருத்தமனன் முகத்தறைவர் மாசோளச சோளசவந்து
முறுத்திடுக வொறுத்திடவே சொள்ளமுதக் கூரிருப்புமுனை
செறிந்தறைவர் சோசத்தின் முகமதனிற் சிரத்திலுமே.

எ-று. வெளி. (௱௪௭)

பகர்ந்தறைவர் குதத்தறைவர் பறைந்தழுங்க வரத்தறைவர்
விதிர்த்தநரத் திறமறைவர் வெய்யவழற் செக்கிலிறு
மிதித்திழுப்ப ருதகான முதவாத வெட்டியனைக்
கதந்தெறுழுக்கு கடறுனை கடவாத கடுந்தூதர்.

எ-று. வெளி. உதகானம் என்றார் உதகம்-அன்னம் என்பனவற்றை. கதம்-கோபம். (௱௪௮)

மேற்பாதகமனம் பண்ணும் புமானையு மங்கனையையு
மெதுநச்சன் றுய்ப்பிக்குமுறையை யாது
செய்யுளா லுணர்த்துகின்றார்.

பகிவுடைய பரதாரி யழலிருப்புப் பாவையினை
யுருக்கிட வுடன்முழுதுந் தழுவியழு துளைத்திடவே
யுரியவனை மொழிக்கொருநவந் குடலைதொடுக்க வொண்டொடியு
மெரியுருவப் பாவையவ னொருத்தழுவி யிளைப்பாளே.

* உச்சுவாசம்-சுவாசம்விடுதல். † நிருச்சுவாசம்-சுவாசமடைதல்.

எ-து. வெளி. அழலிருப்புப்பாவை-சோர நாரிரூபமாகிய இருப்பழற்பாவை. உளைதல்-துக்கித்தல். எரியுருவப்பாவையவன்-புமானுருவமாகிய இருப்பழற்பாவை. (௱௪௯)

பிரிந்திடவே வினைந்திடுமப் பேதைதனைப் பிரியாதே
பொருந்தியிட வழலுருவிற் புணர்த்திடுவர் கணவனையீ
பிரிந்தனையே புணர்ந்தனையே பிறருருநின் பெரும்பாவம்
பிரிந்திடுநாள் பிரிந்திடுநீ யெனத்தூதர் பேசுவரே.

எ-து. வெளி. (௱௫௰)

மற்றவனு மழன்மயத்த வடிவுசுட வறிவுசெய
லற்றழிந்து பிரிந்திடவே யாதரிப்ப னவன்றனையு
மற்றொருவன் மனைமகிழ்ந்த வல்வினைநின் றனைப்பிரிந்தே
யற்றிடுநா ளகன்றிடுநீ யெனக்கடுகி யழுத்துவரே.

எ-து. வெளி. மற்று-வினைமாற்று - ஆதரித்தல்-விரும்பல். ௱௫௧)

இனையகடு வினையதனை யியற்றினரை யிருப்பாலே
வனைகுடத்துட் புகுத்தியதன் வாயடைத்து வன்றூதர்
கனன்மிசையே வைத்தெரிப்பர் கன்றவுட லுரசலிடிப்ப
சனலொழுகு சிலைதனிலு முடல்சிதற வறைவரே.

எ-து. வெளி. வனைதல்-பண்ணுதல். (௱௫௨)

வெருளவிருட் கூவத்தும் விட்டிடுவர் விள்ளவுடற்
பிரமரங்கள் பெறுத்திடுவர் நிறுத்திடுவர் பெருங்கிருமி
யுருவவுடல் குடைந்திடவு முதிரவெள மொழுகியிட
வெரியனைய காரவெள்ளக் கூவத்து மிறக்குவரே.

எ-து. வெளி. பிரமரம்-வண்டு-வெள்ளமென்பது திரிந்து நின்றது.

பின்னுமவ ரெரிவாய் நிரயத்துப் பெயப்பட்டுக்
கின்னமுற வுடலுருகக் கிடந்திடுவர் தொடர்ந்தவினை
தன்னைநினைந் தழுங்கிடுவர் விதித்தவினை தனைத்தவறித்
துன்னினர்க டெரசவிதந் தனைக்கொடுக்குந் துரிசினையே.

எ-து. வெளி. பெய்தல்-போடல், கின்னம்-துக்கம். துரிசு-பாவபலம்.

குரு முதலிய மூவருக்கும் ஏவல்செய்யக் கூசினவர்கள்
முதலாயினோர் படுந்துயரம் நான்குசெய்யுளால்
உணர்த்துகின்றார்.

தேசிகர்க்குந் தேவர்க்குஞ் சிறப்புடைய வருந்தவர்க்குங்
கூசினரை யேவலுக்குங் கொதித்தமனக் கோளினரைத்

ஆரியையும் பிறர்மனையிற் றெட்டிடுந்த சோரனையும்
பாசமுற வுறப்பெயற்றும் பிண்டமெனப் பந்திந்தே.

எ-து. குருபத்தினியாகிய மூவருக்கு மேல் செய்யக் கூடினவர்களையும் அவர்களைக் கோபித்த பொல்லாத மனமுடையவர்களையும் புடவை திருடின சோரனையும் யமதூதர்கள் தமது பாசக் கயிற்றினா லவர்களையவர்கள் செய்வினைக்குற்றையுங் கட்டிக்கொண்டெக்கட்டாக்கட்டி. எ-று.

மறித்தருந்த விருப்புமயந் தம்பிரானை யேயிடுவர்
செறிந்திடவுஞ் செந்தழலிற் செறுத்திடிக வோறுத்திடுவர்
பிறித்திடவுஞ் செந்தழலிற் பெய்திடுவர் நையவுரா
முறைமுந்தூக் காரிடவுழலிடைய முறுத்துவரே.

எ-து. வெளி. காரிடவுழல்-வறளிக்குழல். (௩௫௬)

கூட்டிடுவ குழியதற்குட் கொடியராய வந்நரன்னில்
மிட்டனப்பர் சசரத்த வெட்டியகற் பாதையிலும்
மூட்டிடுவ ருவனித்து முடலிடையே யுற்பவித்துக்
கேட்டிடைய வினைக்கிருமி யவர்க்குஞ் சிறப்புறவே.

எ-து. வெளி. உற்பவம்-உண்டாக்குதல். (௩௫௭)

அழுத்திடுவர் கிருமிசெறி யவக்குழிக்கு மநன்மிட்டே
யழுந்தநரைக் குழியுள்ளு முறுத்திடிக வோறுத்திடுவர்
யழுக்கறவே பொருகிரியி னிடைநெருக்கி வருத்திடுவ
ரழுக்குழியி லிறாமுதலா லழுத்திடுவ ரவர்தமையே.

எ-து. வெளி. உழுக்தநரை-நாற்றமாமிசம், பொருகிரியினிடைநெருக்கல்-இரண்டு மலையிறுல் நெருக்கல், இறாமுதலாலழுத்தல்-தலைகீழாகப் பொருத்தல். (௩௫௮)

பரிமேவாடன்றி இடுவோர்கள் பரன்னைத்தைப் புசித்தோர்கள்
படுந்துயர முணர்த்துகின்றார்.

அருமெனாப்புகு மிருப்புள்ளடை யனலவிழுந்த வடித்திடுவர்
ஒழுகிவிட வுதிரவெள்ளஞ் சனையாறு பொலித்திடுவர்
பழுதறவே பாயதிப நிடுசோறுள் பரிசிலனை
யழுமுகு கருநியவர் விழுத்திடுத்து அவரதித்தே.

எ-து. வெளி. (௩௫௯)

ஆலய முதலியவற்றுள் மலவிசர்க்க முதலியவை செய்தவர்கள்
படுந்துயர மீண்டுசெய்புகா லுணர்த்துகின்றார்.

கோயி றிரு வாலயத்து மிடர்கழியும் புனற்றடத்தும்
வாசமலர்த் திருநந்த வனத்திடையு மடத்திடையும்.

மாசகலோந் தருந்தியன மைதுனமற் றையதொழிலும்
கூசமறப் புரிகின்ற கொடியாரை மிகக்கொதித்தே.

எ-து. வெளி. மாசகலோதல்-மலவிசர்க்க முதலியனசெய்தல். மற்றையதொழில், சயனாதிகள். கூச்சமென்பது திரிந்து நின்றது. (௩௧௰)

இங்ஙனமே செக்கிடையிட் டியந்திரிப்பர் யமதூதர்
துங்கமுற நரகவிதமெனைத்தனைத்துந் தொகுந்தொறுப்பர்
உக்கிரவா ரழனிரயந் தொடங்கிடுவ ருருகிவிழத்
தக்கதிர் மதியளவு மவாதனிற் றவிப்பாரே.

எ-து. வெளி. உக்கிரவாரழனிரயம்-குரூரமாகிய எரிவாய் நரகம். ( )

ஆசிரியனை நிந்திக்கக் கேட்டிருந்தவர்களுஞ் சிவயோகிகள்
தபோதன ரிவர்களுக் கபராதம் பண்ணினவர்
களு மனுபவிக்குந் துயரத்தை யிரண்டு
செய்யுளா லுணர்த்துகின்றார்.

குரவனையு நிந்தனைகள் கூறியிடக் கேட்டார்த
மிருசெவியிற் றுளையுறவே யெரியிருப்பு முளையறைவர்
உருகியதா மிரமற்று மொழுக்கிடுவ ரவற்றுளுறப்
பருவரலுற் றிடநிரய விருந்துமுறப் பதிப்பாரே.

எ-து. வெளி. பருவரல்-துக்கம். (௩௧௨)

உற்றிடுவர் செவிப்புலத்தி லுறுதுயர மெனைத்தனைத்து
மற்றுமுள விந்திரியந் தபராத மருவினர்க
ளொற்றிவிழி நிருமலனை நினைந்துலக வியற்கைதனை
யற்றவருந் தபோதனர்க்கும் புரிந்தாரு மபராதம்.

எ-து. அந்த வாசிரியர்க்கு மற்றுமுள்ள கண்முதலிய விந்திரியங்களினு லபராதம் பண்ணினவர்களு முதற்கண் செவிப்புலத்திருக்குக் கூறிய துயரமெத்தனை யுண்டோ வத்தனையு மவ்விந்திரியங்களி லனுபவிப்பார்கள், உலகவியற்கையை யொழித்துச் சிவத்தியானம் பண்ணியிருக்கும் ஞானிகளுக்குஞ் சாதகர் முதலிய தபோதனருக்கு நிந்தை முதலிய வபராதம் பண்ணினவர்களுங் குருநிந்தை சொல்லக் கேட்டிருந்தவர்க்குச் சமமா யனுபவிப்பார்கள். எ-று. (௩௧௩)

பிறர்மனையாளை யிச்சித்துத் தீண்டினோர்கள்
துயர முணர்த்துகின்றார்.

மற்றொருவன் மனையாளை வாஞ்சையுறப் பரிசித்த
குற்றமறக் கூரழல்வாய்க் குழியிறுத் துத்திடுவர்
முற்றுமுடன் முசிரத்தின் முழுக்கனலு மொழுக்கிடுவர்
மற்றுமுள நிரயமிகத் திடமழுத்தி வருத்துவரே.

எ-று. வெளி. (௨௧௪)

பிறர்மனையாளை விழைந்து விகாரத்தால் பார்த்தவர்களை
யெமதூதர்கள் துய்ப்பிக்குமுறையை
யுணர்த்துகின்றார்.

மனமுருக விழிகுளிர வாஞ்சையுறப் பார்த்திடினு
முனமுனைத்த துயரவிதங் கண்டனிறு முற்றுவிப்பர்
நினைவழிய வலிதெரிய நிலைமையினை நீங்கினர்க்குந்
தனிபதனை முறையுறவே துய்ப்பிக்குந் தூதுவரே.

எ-று. வெளி. கண்டனிறுமென்ற வுண்மையாற் சரீரத்திறுமென்ப துடன்கொள்க. (௨௧௫)

ஆசிரியனைக் கோபத்தினுற் கண்செவந் தேறிட்டுப் பார்த்தவர்களையுஞ்
சிவபூசை யக்கினிகாரிய மதிதிசற்கார மிவை செய்யாமற்
புசித்தவர்களையும் எமதூதர்கள் துய்ப்பிக்கு
முறையை மூன்று செய்யுளா
லுணர்த்துகின்றார்.

எற்றிட விழிப்புருவ மிரத்தவரி விழியிரண்டும்
பற்றிடப் பரிவொழியக் குரவனுருப் பார்த்தானை
பெற்றியிரு விழிமுழுது மெரிவிரவுங் கூசியினை
யுற்றுறுத்திக் காரவழ லொழுக்கிடுவ ருணர்வறவே.

எ-று. வெளி. இரத்தவரி-செவ்வரி. (௨௧௬)

பஞ்சவித லோகவழற் பதைத்தலறக் கவிழ்த்தொறுப்பர்
நஞ்சமிழிய மனமவரை மற்றைநர கிறுகவிப்பர்
கஞ்சருணி வடமாடி யடிப்பூசை தொடங்காதே
யஞ்சியழ லோம்பாதே யதிதியரை யருந்தாதே.

எ-று. வெளி. பஞ்சவிதலோகம் என்பன, ரு. 'பொன்னும் வெள்ளி யுஞ்செம்பு மிரும்பும், அன்னவியமுமைவகையுலோகம்,' என்பதனாலுணர்க. கஞ்சிருணி என்பது சக்காரவடம். (௨௧௭)

அருந்திரர்க ளுவினிடை யழலொழுகு மிருப்பாணி
பொருந்திட வொருநூறு புதைத்திடுவர் பதைத்தலற
வருந்திடக் காரவழ லுடன்முழுதும் வார்த்திடுவ
ரெரித்தொழுகு நாயிரமு மிறைந்திடுவ ரிளைப்புறவே.

எ-று. வெளி. (௨௧௮)

சிவனது கர்த்தனைக்குப் புறம்பேசித் தூடித்து முன்னோர்களைத்
துய்ப்பிக்குமுறைமை யுணர்த்துகின்றார்.

இனையிவிடந் தவவனுந்து விளாசாரு மணமலரா
லொனாமிருந்து பதித்துமுடக் கெழிறுறவே முடிக்கனியிற்

றிணமுடைய வழலிருப்பு முளையறைவ ரவர்சிரத்தின்
மணமுகந்த நாசியினுங் காரமுதல் வார்ப்பாரோ.

எ-து. வெளி. (௱௬௯)

சிவன் முதலாயினோரையுஞ் சிவாகமத்தையுந் தூடிப்போரையும்
எமதூதர்கள் துய்ப்பிக்கு முறைமை மூன்று
செய்யுளால் உணர்த்துகின்றார்.

அமலனையுங் குரவனையு மமலனுக்கே யாட்பட்டுத்
தமலமறத் தவஞ்செய்யுந் தகுதியர்க ளவர்தமையு
நிமலனுரை யதுதனையு நிந்தித்தா ரவர்வாயுட்
டுமிலமுற விருப்பாணி யழலறைவர் துயருறவே.

எ-து. வெளி. துமிலம்-ஆரவாரம். (௱எ௰)

தந்தந்தி னிடைதோறு மதரோட்ட மவைதனினுஞ்
சிந்தச்செங் குருதிவெளஞ் சிரத்திடையு முரத்திடையுஞ்
சந்திந்த விடைதோறு நாசியினுந் தழலொழுக
வெந்துற்ற விருப்புமுளை யறைந்தொறுந்து வெறுப்பாரோ.

எ-து. வெளி. (௱எ௧)

ஒழுக்கிடுவ ரழற்கார முடன்முழுதுந் தாமிரத்தி
னழற்சொரிவர் மற்றுமுள வல்லவெலா மருந்திடுவர்
பழித்திடுவர் நிரயவித மனைத்துமுறப் பதைக்கவுடற்
றொழிற்பலத்தை முறையுறவே துய்ப்பிக்குந் தூதுவரோ.

எ-து. வெளி. (௱எ௨)

கையினாற் பிறர்பொருளைக் கவர்ந்தவனையும் பிராமணர் வடிவிலுஞ்
சிவனுக்குக் கருதிய பதார்த்தங்களினுஞ் சிவாகமத்தினு
மறந்தாயினுந் தங்கால்படச் செய்தவனையும் எம
தூதர்கள் துய்ப்பிக்கு முறைமை இரண்டு
செய்யுளாலுணர்த்துகின்றார்.

அன்னியர்தம் பொருளதனை யங்கையினாற் பற்றிடினு
மன்னுபுகழ் விப்பிரர்தம் வடிவிடந்து மறந்தேனுந்
தன்னுடைய பதம்படினுஞ் சங்கரர்க்குக் குறித்தபொரு
ளின்னிசைய வாகமமென் றியம்பியிடு மிவைதனினும்.

எ-து. வெளி. (௱எ௩)

கரமதனிற் பதமதனிற் காரவழற் கவிழ்த்திடுவ
ருருகியதா மிரத்தினையு மொழுக்கிடுவர் வழுக்கறவே

செயமிகு மெனைத்தினைத்து முணர்வறவே நீறுத்திடுவர்
சாவினையும் பாவினையுங் கட்டநரங் கட்டநரம்.

எ-து. வெளி. வழுக்கு-நீக்குதல். கட்டநரம்-பிணிக்குமொறுமை. ()

சிவாலய முதலியவற்றின் மலமூத்திராதிகளை விட்டவர்களை
யெமதூதர்கள் துய்ப்பிக்கு முறைமை மூன்று
செய்யுளா லுணர்த்துகின்றார்.

ஈசர்திரு வாலயத்து மெழிலாறுகத் தனவனத்து
போசகனை மலமதனை மூத்திரமு மூராணழித்துக்
கோசமதிற் பிசமதி லயோமயத்த குறுந்தண்டா
லோசையுற நமன்றூதர் நருக்கிமிக வொறுப்பாரே.

எ-து. வெளி. அயோமயத்த தண்டு-இருப்புத்தடி. (௱எ௬)

அனலொழுகுந் துசிபல வழுத்திடுவ சவைதம்மிற்
கனலொழுகு மயோமயத்த தண்டமதிற் கண்டகமு
மினறாறவே குத்தியற்றிச் சிரத்தின்மிசை யெழவேற்றி
நினைவழிய வலிதொலையத் துயரமிக நிறுத்துவரே.

எ-து. வெளி. கண்டகம்-முள். இன்னல்-துக்கம். இன்னல் என்பது திரிந்துநின்றது.

கனலினைய காரவழ லவைதம்மிற் கவிழ்த்திடுவ
ரனலொழுகு தாமிரமு மதனிடவே சொரிவார்க
ளினைபகுயர் மற்றுமுள விந்திரியத் தியற்றிடுவர்
வினைபவல மவற்றுறும் விதியிகந்து வினைத்தவர்க்கே.

எ-து. வெளி. மற்றுமுள்ள விந்திரியம் எ-து. மற்றையதென்பது. கட்டியதற்கினம்-என்பதனால் ஊக்குமுதலியனவுங் கொள்க. (௱எஎ)

யமதூதர்கள் மிகவுந் தனதானியங்களைப் படைத்திருந்தும்
அறஞ்செய்யாதோரை வேதனைப்படுத்து முறைமை
யதுசெய்யுளாலுணர்த்துகின்றார்.

தனமிகுதி தரித்திருந்துந் தானவினை புரியாரை
மனைதனிற்சென் றாவிமிக வுணராயும் வறியார்வந்
தனமுறாநிற பெனவிரந்த வறிதியபாரை யருந்தாநேர
தனிலிருந்துன் வைவலனையுந் தண்டநரன் றமர்தாமே.

எ-து. யமதூதர்கள் மிக்க திரவியத்தை உடைத்தாயிருந்துந் தானதர்மங்களைச் செய்யாதவர்களையுந், தம்முடைய மனையினிடத்துச் சென்றாவி முதலிய வேதனைய முண்டாயிருக்கவும் பசிமிகுதியால் வந்து ஆகாரம்

வேண்டுமெனக் கேட்ட அதிதிகளைப் புசிப்பியாமற் றாமே தனித்திருந்து புசிக்கும் பொல்லாதவர்களையும். எ-று. (௩௭௮)

அறைந்திடுவர் கூரியவா யிருப்புமுளை யவர்மிடற்றுட்
புறம்புறுமவ் வாணிவளைச் சிருங்கலையைப் பூட்டிடுவர்
சிறந்தவய விருத்தம்பத் திடைக்கணையிற் செறித்திடுவர்
பறந்திடவே பதம்பாணி பக்கமுறப் பயிற்றுவரே.

எ-து. கூரிய வாயினையுடைய இருப்புமுளைகளை அவர்கள் கழுத்திலுள்ளிறங்க வடித்துப் புறம்பேபொருந்திய இருப்பாணி வளையத்தில் சங்கிலியைப்பூட்டி இரண்டிருப்புத்தூணை நாட்டி அதன்மேலுத்திரத்தைப் போட்டு அதனடுவே நூறுவருடங் கிடக்கும்படி கட்டித் தூக்கிக் காலுங் கையும் இரண்டுபுறத்திலும் பறக்கத்தக்கதாக விடுவார்கள். எ-று.

சிருங்கலை - சங்கிலி. (௩௭௯)

சிரத்தறைவர் குளத்தறைவர் திறந்துறவாய் தனிலறைவ
ருரத்தறைவர் பதத்தறைவ ரொள்ளமுற்கூ ரிருப்புமுளை
கரத்தறைவர் வருத்தமுறக் கசிந்தன்பாற் கடும்பசியி
னருந்தியிடா தருந்தவரை யருந்தியதி வினையறவே.

எ-து. வெளி. (௩௮௰)

வாக்கதனைக் கிருமிபல மண்டியுண வயத்துண்டக்
காக்கைபறித் தருந்தியிட மற்றுமுள கடுந்துயர
மாக்கிடுவர் நாக்கினடுத் தொளைத்தழன்ற வயத்தொடரால்
வீக்கியதி பாரவிருப் புண்டைபல விடுவாரே.

எ-து. வெளி-கிருமி-புழு. அயத்துண்டக்காக்கை - இருப்புமூக்கையுடைய காக்கை. அயத்தொடர்-இருப்புச்சங்கிலி. வீக்குதல்-கட்டுதல். ()

கட்டிடுவர் பீசத்துங் கோசத்துங் கடியதொடர்
விட்டதனை நான்றிடவே வியனிருப்புக் கட்டிதனைக்
கட்டிடுவ ரதன்முடிவிற் கரத்துமிவற் றிரட்டிகட்டி
நிட்டுரரை நிதியுதவக் கருதாத நெஞ்சரையே.

எ-து. எமதூதர்கள் திரவியத்தைத் தருமத்திற் செலுத்த விசாரியாத நெஞ்சினையுடைய கொடிய பாவிகளுடைய பீசத்திலுங் கோசத்திலும் இருப்புச் சங்கிலியைக் கட்டிவிட் டதனுனியிலே முற்கூறிய இருப்புண்டைகளி லிருமடங்கு கனமுள்ள இருப்புக்கட்டியைக் கட்டி தொங்கவிடுவார்கள். அதற்குபின்பு கைகளிலும் இருப்புச் சங்கிலியைப் பூட்டி நான்மடங்கு கனமுள்ள இருப்புக்கட்டியைக் கட்டிவிடுவார்கள். எ-று. (௩௮௨)

அரிதரித்தே யவராகத் திலமெனவே யருத்திடுவர்
சொரிந்திரத்தங் குடித்திடவுஞ் சொல்லிடுவர் குசியின்

லெரிந்தெநாழுரும் காரவற விளைறுத்திடுவர் நாமிரமுந்
சேரிந்திடுவ ரழலொழுருந் தயிலமும்பின் சொரிவாரே.

எ-து. எமதூதராயினோர் அந்தப்பாவிகள் சரீரத்தை எள்ளுப்போல அரிந்ததனைத் தின்னச்சொல்லுவார்கள், அதுவல்லாமல் வசியினாலும் அவர்கள் சரீரத்தைக்குடைந்து உதிரத்தையேற்றுக் குடிக்கச்சொல்லி அப்புண் வாயிலே அக்கினிச்சுவாலைபோன்ற காரீயத்தையும் இறைத்துச் செம்பினையும் உருக்கிவிடுவார்கள். அதற்குப்பின் எண்ணெயினையும் நெருப்புப்போலக் காய்ச்சிவிடுவார்கள். எ-று. (௱௮௬)

அதிதூர வழலிடைய யழுந்திடுவ ரதன்பின்பு
கோதியாமற் றையரேயத் தூபாளைத்தாங் கொடுந்திடுவ
குநராக்கி தனைமிகவு முதிப்பித்தே போறுந்திடுவ
குநகாசை யுறந்நபன வழலினைய முதிப்பிப்பார்.

எ-து. எமதூதர்களாயினோர் அப்பாவிகளைமிக்க அழுத்தினையுடைய எரிவாய் நரகத்திலும் மற்றுள்ள பொங்கு நரகங்களிலும் போட்டுத் துக்கங்கள் எல்லாவற்றையு முறுவிப்பார்கள். பின்பு அதிதிகள் பசித்திருக்கப் புசித்திருந்தவர்கள் உதரத்திலே மிகவும் பசியையுண்டாக்கித் தண்ணீர்மேல் ஆசையுண்டாக்கும் வண்ணந்தாகத்தையும் உண்டாக்கி வேதனைபடுத்துவார்கள். எ-று.

தபனவழல் - தாகம். (௱௮௭)

நரகவேதனைகளை அளவிடப்படாதென்று முடித்துணர்த்துகின்றார்.

ஒருகோயத் துயர்பலவே யுரைப்பனவோ வுரைத்திடினு
ங்கோயவிக யினைத்திறுக்கு நிரந்தரமுயர் நிச்சயித்து
வருடமொரு சதமுநினு மதித்துரைக்க வல்லிலரோ
யருகோயங் கடற்றுபரப் பெருவெளத்துக் களவுண்டோ.

எ-து. ஒவ்வொரு நரகவேதனையை விசாரிக்குமிடத்து அனந்தமாயிருக்கும். அதனைச் சொல்லப்படுமோ சொல்லுமிடத்து நரகங்களெல்லாவற்றிற்கும் பொருந்திய வேதனையை அளவிட்டு நூறுவருடஞ் சொன்னாலும் அமைத்துச் சொல்ல வல்லவர்களில்லையே, ஆதலாலுணர்தற்கு அரிதாகிய நரகக்கடலிற் றுக்கமாகிய பெருவெள்ளத்துக்கு முடிவுண்டோமுடிவில்லை எ-று. (௱௮௮)

நரகவேதனையின் அதிசயமுணர்த்துகின்றார்.

வேதந்தி றுரமத்தின் விதியிகந்து விடுந்தார்கள்
வாதிக்கப் படுவரவற் றனைத்திறுந்தா மரியாரும்
மேனைக்குண் மாதுரியர் கேட்டவுடன் விலனைப்
போதிக்கும் கடுந்தழலிற் கொடுவினையார் புகுவாரோ.

எ-று. வேதாகமங்களிற் கூறப்பட்டவழியில் நடவாது அறவினைக் கடந்துவிட்டவர்கள் இப்படிகூறப்பட்ட நரகவகையெல்லாவற்றினும் எமதூதர்களால் வேதனைபண்ணப்படுவார்கள். அப்படி வேதனைபடினுஞ் சாகவுஞ் செய்யார்கள். புத்தியினுண்மிகவுங் கூரியராயினோர் இவ்வேதனையைக் கேட்டமாத்திரத்தில் தானே சாவாரென்று வேதாகமங்கள் சொல்லுமாதலால் அறக்கொடிய துன்பங்களைச் செய்கின்ற அனல்போன்ற நரகத்தில் யார் தான் புகுவார்கள். எ-று. வீதல் - சாதல். (௱அசு)

எமதூதர்கள் நரகத்திலேகிடந்து வேதனைபடும் ஆன்மாக்களுக்கு
அவர்கள் முன்செய்த பாவங்களை எடுத்துக்கூறி அறிவுறுத்துந்
திறத்தைப் பதினொரு செய்யுளாலுணர்த்துகின்றார்.

கலித்துறை.

விந்தக னற்றுணை யென்று மகிழ்ந்து விரும்பிரோ
பொந்தை யுடற்பொறை நிற்கு மெனப்போய் புகன்றிரோ
யொந்து மருற்ற துயக்க மயக்க மொழிந்தாரோ
மித்திர ரைப்பரி வுற்றதன் மத்தை விளைந்தீரோ.

எ-று. வெளி. விந்தகன்-சிவன். உமர்-சுற்றத்தார். மித்திரர்-இட்டர்.

யாதனை யுண்டுகொ லென்று துயங்கி யிருந்தீரோ
நாதனு முண்டுகொ லென்று கயந்து நவின்றீரோ
போதன முண்டுகொ லென்றவர் தம்மை யொழிந்தீரோ
வேதனை கண்டுவி யந்து பயந்து விழுந்தீரோ.

எ-று. வெளி. உண்டுகொலென்புழி-ஓகாரமையப் பொருட்டு. துயங்குதல் அறிவு வேறுபாடு. கயத்தல்-நாடனம். வியப்பு-அதிசயம். (௱அஅ)

கண்டக ரோடுக ளித்தற நிதி கறுத்தீரோ
புண்டொரு தெய்வமு மென்றவர் தம்மை யுவர்த்தீரோ
யண்டர்த மாலய மாமர மற்று மறுத்தீரோ
மண்டலில் வாழ்வைம தித்தெளி யாரை வதைத்தீரோ.

எ-று. வெளி-கண்டகர்-துட்டர். கறுத்தல்-நீக்குதல். உவர்த்தல்-காயித்தல். (௱அகூ)

பஞ்சக பாதக மன்னெறி தென்று பயின்றீரோ
நஞ்சன வெஞ்சொலை நற்றவ ரோடு நவின்றீரோ
வஞ்சக நெஞ்சக மாதர் களிப்பு மகிழ்ந்தீரோ
யஞ்சன வேல்விழி யாருற வுப்பு மழித்தீரோ.

எ-று. வெளி. (௱கூ0)

நூர வழக்கின மன்றி லிருந்து முறைத்திரோ
யாரொடு நிசொன்றுமை பேயிக மேன்மை யறைந்திரோ
பாரொன வேலிபாறை யாரையு நொய்மை பகர்ந்திரோ
நீரென வேயினி யாரையும் வெல்ல நினைந்திரோ.

எ-று. வெளி. நீரெனவேயினியார்-தண்ணீர்போல இனிமைசெய் கின்ற சாந்தகுண முணர்ச்சையுடையவர்கள். (௱௪௧)

உற்ற விரிக்க வொறுழிந்தவர் தம்மையு மோரிரோ
மற்றவர் சாவியு மெய்மகு வென்ன மதித்திரோ
சிற்றின மேயின மென்று தெளிந்து செறிந்திரோ
மற்றின மோன்றிடி னன்பு மறுத்து மருண்டிரோ.

எ-று. வெளி. சிற்றினம்-அற்பர். மற்றினம் - பெரியோர். (௱௪௨)

ஆதுல குற்றிடி லோச மவர்க்கு மறுத்திரோ
வாத விரோதிகள் வந்து திருசையை வைத்திரோ
பேதிலர் குற்ற மெடுத்தினி யாம விசைத்திரோ
முதுபொருங் கொழி னன்பென வன்று துணிந்திரோ.

எ-று. வெளி. ஆதலர்-மிடியர். எதிலர்-குற்றமில்லாதவர்கள். ()

ஊறுறு மொர்க்கு மெருறுமியிர் மெய்யை யொறுத்திரோ
வேறுல வெய்முட லோடு மெருறு மிசைந்திரோ
பேதுறா வல்லது மிக்கு மெனக்கை மிழைத்திரோ
சிறுந வேபொரு ளென்றுயி ரன்பு செகுத்திரோ.

எ-று. ஈருடைய தேகத்திற் புண்பட்டால் நோமாறுபோலவல்ல வர் அவர்க்குமென்றும் என்றுமற் பிறிதுயிருடல்களைக் கொன்றீரோ, நம் முடைய சரீரமும் அவருடைய சரீரமும் பேதமல்லவென்று என்றுத லை விரும்பிர் நின்றீரோ, இப்படிப் புசிப்பதே பரமமான பேறல்லா மல் வேறில்லையென்று தருமநெறியை விட்டீரோ, தேகமே மேலானதென் று ஆத்மாக்களிடத்துக் கிருபையையாமல் விட்டீரோ. எ-று.

மிசைதல்-புசித்தல். (௱௪௪)

ஈயு மவர்க்கிடை யூறுக டேற விசைத்திரோ
தாயு மவர்க்குறு பக்கு டையுள் கனித்திரோ
நோயு முறப்பிறர் நிலை யுடற்கு அவன்றீரோ
தூய பெயற்றி யிடாவவ வப்பல சொன்னீரோ.

எ-று. ஒருவருக்கொருவர் ஒத்தையுடைத்து கொடுக்கு மிடத்தவர்கள் ஈனம் பேதித்த விக்கினங்களைச் சொன்னீரோ, ஒருவனையொருவன் கொலை செய்யும்போது அவனைத்தடுக்காமல் அதற்குடன்பட்டுச் சந்தோஷத்தை யடை

ந்திரே, பிறர் சரித்திரத்துக்கு வருத்தமுறப் பொல்லாங்குகளையே சொன்னீரே, அந்நான்மாக்கள் செய்யாத பொல்லாங்கைச் செய்தாரென்று பலவாகச் சொன்னீரே. எ-று.

அறுபந்தர்—வடமொழி. (௯௯௨)

ஒழுக்குடை யாரதி மேதையர் தம்மையு மோராதே
புழுங்க மழுங்கு மனந்தற வெம்மை புகன்றீரே
சழக்கெழு வாய்வினை வாதனை யுற்றமை தன்னாலே
யழற்குழி யாங்க ளழுந்த வழுங்கி யறிந்திரே. (௯௯௩)

என்றழல் வாயழி வாரொடு தூதரி சைப்பார்க
ளன்றறி யோமிவை யென்றவர் தாமு மயர்ந்தாழ்வர்
பொன்றுவ ரோவினை போமள வுந்துயர் பூரிந்தே
நின்றுறு வார்முனை வல்வினை யாவு நினைந்தேதாம்.

எ-து. ஒழுக்க முடையவரையும் மிகுந்த அறிவுடையவரையு மவர்கள் மகிமையை ஆராயாமல் உம்முடைய பொல்லாமனம் புழுங்கும்படி கொடுமைகளைச் சொன்னீரே, நீங்கள் மனக்கோணல் முதலியவற்றால் இயற்றிய பாவத்தின் வாதனுபலத்தா லழற்குழியாகிய இந்நரகங்களிலே யாங்கள் வீழ்த்த இப்பொழுது வீழ்ந்தறிந்தீரோ என்று இவ்வாறுகூறி பல வற்றையு மழல்வாய்ந்த நாகத்தில் அழிவாரொடு எமதூதர்கள் சொல்லு வார்கள் அப் பாவிகளுமல்லாமல் இதனை யறிந்தோ மில்லையென்று சோர்ந்து விழுவார்கள் இவ்வாறு வேதனைப்படுகையினும் உயிர்விடுவரோ, உயிர் விடுவதுஞ் செய்யார் பின்பு தாஞ்செய்த பாவந் தொலையுமளவுந் துக்கத் தையே நிறையப்பொருந்தி முன்றாஞ்செய்த கொடுவினைகளெல்லாந் தம் மனத்தினினைத்து அந் நரகங்களிற்கிடந்து துயரமடைவார்கள். எ-று.

அதிபாதகமுதலிய பாதகத்தைச் செய்தோர் அனுபவிக்குங் காலம்
மூன்று செய்யுளாலுணர்த்துகின்றார்.

உத்திடவெழுநான்கு கோடியினு மொருவாதே
பற்றியதி பாதகத்தைப் புரிந்தார்கள் பாவினையு
மற்றையவின் டலந்தினையும் வாரிகொரு நாள்வரையு
முற்றுமதி பாதகத்துக் கிணையதனை முடித்தாரும்.

எ-து. அதிபாதகத்தைச் செய்தவரும், அதிபாதகத் துல்லியத்தைச் செய்தவரு மிருபத்தெட்டுக்கோடி நரகத்தையும் பொருந்திப் பிரமப்பிரளய காலமாகிய ஆயிரஞ் சதுர்யுக மதனைவிட்டு நீங்காதழுந்துவார்கள். எ-று.

இரவிமதி யுள்ளளவு மிவற்றழுந்தி யிடுவார்கள்
பிரமவதை முதலாய பிழைபுரிந்த பேதையர்கள்

விரவிடுவர் பாதகத்தை விளைத்தார்கள் பதினறுகோட்
பிரமனொரு பகற்பாதி மற்றையர்க்கும் பேசிடுவாம்.

இ-ள். பஞ்சமாபாதகத்தைச் செய்தவர்கள் இருபத்தெட்டுக்கோடி நரகத்திற் சந்திராதித்தருள்ளளவாயிலுங் கிடந்தழுங்குவார்கள். பாதகத்தைச் செய்தவர்கள் பதினறுகோடி நரகத்தில் பிரமனது நித்தியப்பிரளயத்திற் பாதியாகிய ஐந்நூறு சதுர்யுகமளவுங் கிடந்தழுந்துவார்கள். மற்றப் பாதகர்க்கு மேற்சொல்வாம். இ-ள். (௱௯௯)

பாதமுறப் பசுக்களிற் பதினொன்றிற் பாதிதனில்
வாதையுறு வர்க்கருப பாதகத்தை மருவினர்கள்
பாதகத்திற் பாதியுற மூன்றரையிற் பாவியர்கள்
சேதமுறும் பொழுதவல வினையனைத்தும் வேட்டிடுமே.

இ-ள். உபபாதகத்தைச் செய்தவர்கள் எழுகோடி நரகத்திலிருநூற்றைம்பது சதுர்யுகமளவுங் கிடந்தழுங்குவார்கள். அதற்குத் தண்ணிதான பாவத்தைச் செய்தவர்கள் மூன்றரைக்கோடி நரகத்தில் நூற்றிருபத்தஞ்சு சதுர்யுகமளவுங்கிடந் தழுங்குவார்கள். இவ்வாறு விதித்த காலங்களளவும் அதிபாதக முதலிய பாவத்தைச் செய்தவர்கள் நரகத்தில் கிடந்து துக்கங்களை அநுபவித்துத் தொலையும்பொழுது அவர்களைத் தொடர்ந்து நின்ற கொடிதாகிய பாவமெல்லாம் விட்டு நீங்கும். இ-ள். (௨௱)

பாவிகளாயினேர் இவ்வாறு நரகபேதங்களை யநுபவித்து அக்காலந் தொலைந்தபோதே நரகசேடம் அநுபவிக்கும்படி மீளவும்புவியில் வந்து பிறப்பரென்பதை ஐந்துசெய்யுளால் உத்தரோத்தர விசிட்டமாக உணர்த்துகின்றார்.

கலிவிருத்தம்.

பாவ மேதும் பயிற்றிய பாவிக
ளேவ மாய நரகிடை யெய்தியுந்
தீவினைப் பல சேடமுந் தேரவே
சேர்வர் முன்பயின் மண்மிசைத் திண்ணமே.

இ-ள். வெளி. (௨௱௧)

அடைவர் தாபர பேதமனைத்தையும்
படர்வ ரங்குற வன்ப பலத்திலும்
விடுவர் தாபர மேனியை விட்டபின்
தொடர்வர் கீட வுருவுந் தூசரே.

இ-ள். இவ்வாறு புவியில் வந்தபாவிகள் தாந்தாஞ்செய்த கன்மத்துக் கீடாக முதலிற் றாபரபேதங்கள் எல்லாவற்றையு மெடுத்தாண்டு

ள்ள துக்கங்களெல்லாம் அநுபவிப்பார்கள். பின்பத் தாபரயோனியை விட்டுப் புழுவாய்ப் பிறந்து துக்கங்களை அநுபவிப்பார்கள். எ-று. (௨௱௨)

கிட்டியே நின்ற கீட வுருவமும்
விட்டு மற்றை விகங்க வுருவினைத்
தொட்டு நின்ற துயர்பல துய்த்தபி
னெட்டு வார்விலங் கின்னுரு யாவையும்.

எ-று. இவ்வாறு புழுவாயெடுத்த தேகத்தை விட்டதற்கு வேறாகிய பறவையுரு வெடுத்ததினால் உண்டாகிய துக்கங்களெல்லாம் அநுபவித்துத் தொலைந்தவாறே மிருகாதிகளாய்ப்பிறந்தாண்டுள்ள துக்கங்களை அநுபவிப்பார்கள். எ-று (௨௱௩)

விட்டு நின்ற விலங்கி னுருவினைத்
தொட்டு ளார்பசு வின்னுருத் துன்பமும்
பட்டு ளார்துய ரம்பல பட்டபின்
விட்டு ளார்பெற்ற மாகிய மேனியும்.

எ-று. பின்பு மிருகசாதிகளாய் எடுத்த தேகத்தை விட்டுப் பசுச்சாதி வடிவெடுத் தாண்டுள்ள துக்கங்களெல்லாம் அநுபவிப்பார்கள். அவ்வாறு துயரங்கள் பலவற்றையும் அநுபவித்துத் தொலைந்தவாறே அப்பசுசாதியா யெடுத்த தேகத்தை விடப்படுவார்கள். எ-று.

ஆ. ஆவும்பெற்றமும் பசவுமானுங் கோவுங் குடஞ்சுட்டுஞ் சாதிப் பொதுப்பெயரென்பதனாலறிக. (௨௱௪)

இனைய யோனி விதம்பல வெய்தியே
துனிய வைந்தையுந் துய்த்துந் துரிசுறு
வினையி னீங்கிமுன் னல்வினை மேவவே
மனித ராகிப் பிறப்பர்கள் வாய்ப்பினால்.

எ-று. இவ்வாறே தாபர முதலிய யோனிபேதங்களையெடுத்து அந்தந்தச் சனனங்களி லுண்டாகிய துக்கங்க ளெல்லாவற்றையு மநுபவித்துப் பின்பு பாவசேடம் அமைந்த தீவினையினின்றும் விடப்பட்டு முன்னுட் பரிபாகப்பட்ட நல்வினைப்பகுதி வந்து பொருந்த அந்த நல்வினையின் பலத்தினால் மானிடராகப் பிறப்பர்கள். எ-று. (௨௱௫)

இவ்வாறு மானிடசரீரமெடுத்தவர்கள் உத்தரோத்தர
விசிட்ட முதலியன வுணர்த்துகின்றார்.

அரிய மானிட யாக்கை யடைந்தபின்
பரம லோக பலந்தினைப் பற்றவு
மொருவி யேயுல கஞ்சிவந் தோன்றவு
மிருளை நீக்கவு மெண்ணில ரெண்கொலோ.

எ-து. இப்பாரத மிடைத்தற் கரிதாகிய மானிட தேகத்தைப் பெற் றவர்கள் மேலாகிய சிவலோகத்துள்ள போகத்தைப் பொருந்தவும் அப்போ கத்தை வெறுத் ஞானமாதி மலத்தை நீக்கிச் சிவனோடைக்கப் பெறவு மெ ண்ணினார்களில்லை யென்னைகொல்லோ. எ-று. (௨௱௬)

இதுவுமது.

அரிது மானிட போளிய வற்றனு
மரிது பூசுர ராதலு மாயினு
மரிது நான்மறை யாய்தலு மாகுற
வரிது வானொடு முத்தி யடைதலும்.

எ-து. தாபமுதலிய வறுவகையோனியிலுள்ள மானிட தேகமெ டுத்தலே யரிது, அம்மானிடருள்ளும் பிராமணவருண மெடுக்கை யரிது, பிராமண வருண மெடுத்தாலும் நாலுவேதங்களையுங் குற்றமற வாராய்த லரிது, அவைகளை யாராய்ந்தாலு மேலாகிய போகமோக்ஷங்களை யடைதலு மரிது. எ-று. (௨௱௭)

இதுவுமது.

பெற்று மந்தண ராய பிறப்பினைக்
கற்று நான்மறை வேள்விக் கருமமு
முற்றி வானவ ராக முயல்கிலார்
குற்ற மேபெரி தாகிய குற்றமே.

எ-து. மிகவுங் கிடைத்தற்கரிய பிராமணவருணத்தை யெடுத்தும், நாலுவேதங்களையு மோதியும், யாகாதி கருமங்களைப் பண்ணித் தேவர்க ளாயிருக்கும்படி விசாரித்தார்களில்லை, அந்தப் பிராமண ரிவ்வாறு செய்யாத குற்றமே மிகுந்த குற்றமாம். எ-று. (௨௱௮)

இதுவுமது.

இந்தப் பாரத மெய்தற் கெளியதே
வந்து பாரதந் தன்னிலு மானிட
ரந்த வான மடையுங் கருமமுஞ்
சிந்தி யார்சிவன் சேவடி சேரவும்.

எ-து. இப்பூவுலகத்தி லுண்டாகிய நவகண்டப் பிருதிவிகளுக் கும் விசேடமான பரதகண்டத்திற் றோன்றிய குமரிக்கியிற் றோன்றுதல் கிடைத்தற் கெளியதே, எளியதல்ல, அச்சிறப்பினையுடைய பரதகண்ட த்திற் றோன்றிய மானிடர்கள் சற்கருமத்தை யனுட்டித்து மேலாகிய சிவ லோகத்தை யடையவுஞ் சிவனுடைய சீபாதத்திற் பொருந்தவுமேனு விசாரித்தார்களில்லை. எ-று.

இனைய கண்ட மெட்டினி லிலேச்சதேச மாதலா லிப்பரதகண்டமே விசேடமாகச் சிறப்பித்தார். ஏகாரம்-எதிர்மறை. (௨௱௯)

இதுவுமது.

வேத நீதி விளங்குமிவ் வெல்லையு
ளோதி யுண்மை யுணர்ந்துயி ரொன்றிய
வாதி பாத மடையு மருந்தவஞ்
சாதியார் தமக் கேவஞ்சர் தாமரோ.

எ-து, இவ்வாறு வேதாகம புராண நீதி விளங்கிய விக் குமரிகண்டத்திற் றோன்றிய மானிடர்க ளவ்வேதாகமங்களை யோதியதனாற் பதிமுதலிய வுண்மை ஞானத்தை யுணர்ந் துயிர்க்குயிராகிய சிவனது சீபாதங்களை யடைதலாகிய அரிய தவத்தினைச் செய்யாராகையா லவர்கள் தம்முடைய வான்மாக்களுக்குத் தாமே வஞ்சகராவார். எ-று.

அரோ - அசை. (௨௱௰)

இதுவுமது.

ஈரும் வாளுயிர்க் கென்றறி யாரொழு
வார மாகி வருந்தின மானிடர்
தார மாதியுந் தாமு நிலையென்றே
கோர மாய குழிவிழு வார்களே.

எ-து. மானிடராயினோர், ஞாயிறுமுதலா யேழுவாரமாய்வருந் தினத்தை யுயிரையீரும் வாளென்றறிந்து சடுதியில் தன்மத்தைச் செய்யாமற் றமது சரீரத்தையுந் தமது மடவார் முதலிய பொருள்களையும் நிலையென்று கருதிப் பாவத்தையே செய்து குரூரத்தையுடைய நரகக்குழியில் விழுவார்கள். எ-று. (௨௱௰௧)

“ஈரும்வாளுயிர்க்கென்றறியாரொழு, வாரமாகிவருந்தினமென்றநா, நாளெனவொன்றுபோற்காட்டியுயிரீரும், வாளதுணர்வார்ப்பெறின்” எனத் திருவள்ளுவனார் கூறியது மிப்பெற்றி நோக்கி யென்க.

இதுவுமது.

அழியு மாக்கைகொ டேயழி யாப்பதங்
கெழுவு வார்பெற்ற தேநல்ல கேள்வியு
மழியு மாக்கை தனையழி யாதென
விழுவ ரோநர கக்குழி வெய்யரோ.

எ-து. நிலையுதலில்லாத தேகத்தைக் கொண்டு நிலையுதலுள்ள மோக்ஷத்தைப் பொருந்துவோர் பெற்றகேள்வியே நல்லகேள்வி, அழிகின்ற தேகமழியாது நெடுநாளிருக்குமென்று விரும்பிய பொல்லாதவர்களே, நரகக் குழியில் விழுவார்கள். எ-று. (௨௱௰௨)

இதுவுமது.

ஆக்கை தானிலை யாதெனத் தறிந்துநற்
வாக்கி னாலம் மந்திர மோதியே

நோக்கி ஞானவன் மேனியை நோக்கியே
பார்க்குள் வாழ்பவர் நன்பயன் பற்றினர்.

ஈ-து. இக்காளிட நேசம் வேறொன் றில்லாதென்றறிந்து நமது வாக்கினாலே சிவனது திருநாமமாகிய பஞ்சாக்கரத்தை யுச்சரித்துக் கண்ணுலவனது திருவுருக்களையும் புலப்படச் சேவித் திப்படி நாடோறுஞ் சபத்தியானங்களைச் செய்து பூமியில் வசித்திருக்கும் அவர்களே மோக்ஷத்தை யடைந்தவர்கள். எ-று. (உ௱௰௯)

இதுவுமது.

இந்த நாட்டின் வினைகள் கியற்றினா
ரந்த நாட்டிடை யேபய ஞர்வர்க
ளந்த நாட்டி னிடையிருப் பாரவ
ரிந்த நாட்டிற் கரும மியற்றியே.

ஈ-று. இப்பூமியிற் கன்மத்தை வழுவாமற் செய்தவர் சுவர்க்கலோகத்திற்சென் றுன்னதமான போகங்களைப் புசிப்பார்கள் ஆதலாலவர்க ளிப்பூமியில் இருக்கும்பொழுது சற்கருமமாகிய சிவபூசை முதலியவற்றைச் செய்து சுத்தாத்துவபுவன மிருக்கின்ற புவனங்களெல்லாவற்றிலுஞ் சென்று திவ்ய போகங்களை யநுபவித்துக் கொண்டிருப்பார்கள். எ-று.

பிரகிருதி சம்பந்தத்தை யிந்தநாடு என்றார். சுத்தாத்துவாவை 'யந்தநாடு' என்றார். கன்மமென்பதனை யிருபாலுங் கூட்டுக. (உ௱௨௰)

இதுவுமது.

பதிகர் தாமன்ன பானத்தொ டேசெலிற்
புதிய வெல்லையை யின்பொடு புக்குவர்
விதியி னின்றவர் வின்றுல கெய்தியே
புதிய போக மிதமும் புணர்வரே.

ஈ-து. வழிச்செல்வோர்கள் தம்கையிலே யன்ன பானாதியைக் கொண்டுபோ யதைப் புசித்துத் தாம் புதிதாகச் செல்லு மெல்லையைச்சுகமா யடைவார்கள், அதுபோல வேதாகமங்களிற் கூறப்பட்ட நெறியில் நின்று சற்கருமத்தை யநுட்டித்தவர்கள் சுவர்க்கமுதலியவை யடைந்து தமக்குப் புதிதாகிய போகபேதங்களைப் புசித்திருப்பார்கள். எ-று. (உ௱௨௰௧)

இதுவுமது.

வேத நீதியை விட்டவர் தாமிக
வேத மாய நரகினை யெய்துவ
ராதலா லென்றுஞ் செய்க வறத்தினைக்
காத லோடுநல் வானிற் களிக்கவே.

ஈ-று. மெலி. ஏதம்-துக்கம். காதல்-விருப்பம். (உ௱௨௰௨)

சிவபத்தரானோர் பாவஞ்செய்தாலு நரகத்தில் விழா ரென்பதனை
யிரண்டு செய்யுளா லுணர்த்துகின்றார்.

ஆதி நாத னமல னரன்றிருப்
பாத முன்னினர் பாவம் பயிற்றினும்
வேத னார கக்குழி விழ்வரோ
நாத ரேயம னிக்கவர் நாடினே.

எ-து. ஒரு காலத்தில் தோன்றப்பட்டவைகளுக்கெல்லாம் நாதனுமாய் நின்மலனுமாயிருக்கிற சிவபிரானது ஸ்ரீபாதத்தைத் தியானம் பண்ணினவர்கள், பாவத்தைச் செய்தார்களானாலுந் துக்கந் தரும் நரகக்குழியில் வீழ்வரோ வீழார்கள், அவர்களுக்குத் தொழில் யாதென்று விசாரிக்குமிடத்தி லெமலோகத்துக் கதிகாரிகளா யிருப்பார்கள். எ-று. (௨௱௰௭)

முற்றக் கால முருங்குங் கொடுந்தொழி
லற்றுச் சங்கா ரனும் புரத்தினைப்
பற்றிப் பண்ணிய புண்ணியப் பாங்குறத்
துற்று வார்சிவ லோக சுகோதயம்.

எ-து. எமபுரத்துக்கு அரசனாயிருக்குங் காலந் தொலைந்தவாறே யக்கொடுந் தொழில் செய்யுஞ் சரீரத்தை விட்டுச் சிவலோகத்தை யெய்தி முன் செய்த புண்ணியவியல்பினை யடைந்து அச்சிவலோகத்தி லுண்டாகிய போகத்தை யனுபவித் திருப்பார்கள். எ-று. (௨௱௰௮)

சிவஞானிகள் பாவத்தைச் செய்தாலும் பாவபலத்தை யடை
யா ரென்பதை யுவமை முகத்தா லுணர்த்துகின்றார்.

கலிவிருத்தம்.

என்றுமிறை யைத்தம கருத்துற விருந்தா
நின்றவர்க ளீசனடி யோடொருமை நின்றார்
றுன்றுதுரி சோடுமவர் தோய்விலர்க ணீர்தா
னொன்றியிடு மோநளின பத்திரம தற்றே.

எ-து. எந்தக் காலத்திலும் சிவபிரானை அயிக்கமுறத் தியானம்பண்ணி யிருக்கு மவர்களே, சிவபிரானது திருவடித் தாமரையை நீக்கமின்றி அடைந்தவர்கள் அந்த ஞாதாக்க ளெருங்கிய பாவத்தைச் செய்தார்களே யாயினும் பாவபலத்தை அடையார்கள். அதுவென்னெனில் தாமரை தண்ணீரோடு கூடியிருக்கவும் அதனைக் கலவாதவாறுபோல. எ-று. (௨௱௰௯)

முடிந்ததை உணர்த்துகின்றார்.

கலிவிருத்தம்.

என்றுதிசி வாழ்வுறி யத்துய ரிசைந்தான்
குன்றவர் மடக்கொடி தனக்கருள் கொடுத்தான்

வென்றுபுல னைந்தினையும் வெய்யவினை யாவு
நின்றருளி யன்புடையா ரிற்குறை யறிவித்தே.
எ-து. வெளி. தில-சைவர்க்கம். (உஉ0)

சிவத்துதி.

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

வடமலை வில்லென வல்லவனை மன்புனன் மற்றைய
வல்லவனை
படவர வங்கையிற் பற்றினனை பத்தர்நோய் நீக்கிடும்
பற்றினனை
கடவிடை யாண்டக் கரியவனை யம்பிகை யென்றுக்
கரியவனை
விடையுடை யான்மேல்வரு விரியனை விதிபுர மொன்றற
விரியனை.

எ-து. மகாமேருவை வில்லாகவளைத்தெய்யும் வல்லபத்தை யுடைய வனே, மண், நீர் முதலான தத்துவங்களல்லாமல் அதற்கு வேறாயிருக்கின் றவனே, படத்தையுடைய பாம்பைக் கையில் பிடித்தவனே, பத்தர்களின் பாவத்தைத் தீர்க்கும் அன்பினை யுடையவனே, வராகவடிவாய் மாயவன் தேடவுங் காணாதற்கு அரிதாகிய பாதாரவிந்தங்களை உடையவனே; அம் பிகையெப்பார் காண்கையரிதானவனே, இடபவாகனத்தின்மேல் எழுந்தரு ளும் விருப்பாட்டை யுடையவனே, பிரமனுடைய ஐந்தாவதாகிய சிரத்தை நகத்தாலறுத்தவனே. எ-று. (உஉக)

இதுவுமது.

வேறு.

சுடு வெற்றியின் பாவினை வேற்றுமை மிகுதும் புன்சம
யத்தவ வெற்றனை
பாடி மெத்தினில் பல்பல வானவரை யதுவல் லேயா
வாட்டிய வானனை
தொடருங்கொடு நாகிய நேசனை சிறந்த காஞ்சி
யனாதர்த்த நேசனை
வெட முப்பிசை யந்தாதர் விலகிய வியல நேயம
னேயுற விலகிய.

எ-து. வலியமைந்த இளைமை யுடையினை முடைத்தாய்த் தனாம விருந்த இடபவாகனத்தை யுடையவனே, மாதுபாட்டினையுடைய வறி வில்லாத புன்சமயிகள் தத்துவக்கு வேறாய் நின்றவனே, தில்லையம்பலத் தில் திருநடனஞ்செய்து வந்தவனே, தனக்கொப்பொருவருமில்லாத

வனே, அரவினையாட்டிய வாண்மையை யுடையவனே, ஆன்மாக்கள் தேடு தற்கரிய பொருளாகிய பிரகாசத்தை யுடையவனே, சிறப்பினையும் வளப்பத்தினையுமுடைய காஞ்சிமாநகரத்தைப் பதியாகவுடையவனே, அருச்சனற்கு வேடனாக வந்து கிருபை செய்த வில்லினை யுடையவனே, மனவழுக்கில்லாதவர்களிடத்தில் நேசத்தை யுடையவனே, அன்பில்லாதவரிடத் துறவில்லாதவனே. எ-று. (௩௱௨௧)

குமரன்றுதி.

எண்சீர்க்கழிநெடிலாசிரியச்சந்தவிருத்தம்.

ஆறு கூறு முதித்த வப்புற மாளான சேட
ரவர்க்கிருப்பிடம்
வீறன வேதக சிற்க னப்புரி மீளாத வாழ்வெ
னக்க ளிப்பவ
னீறு மேனியி னிந்த னுத்தம னேசர்க ளூரு
மெரித்த நிட்டுர
னாறு வேணி யணிந்த வற்புத னொருமாறு
முகத்தொ ரத்தனே.

எ-து. திருநீற்றை யணியு மேனியை யுடையானுமாய், எப்போது முள்ளவனுமாய் உத்தமனுமாய்ச் சத்துருக்களுடைய முப்புரத்தை யெரித்த நிட்டூரத்தையு முடையானுமாய்க் கங்கையைத் திருச்சடையிற் றரித்தவனுமா யிருக்கின்ற சிவபிரான் அளித்த வதிசயத்தினையும் வீரத்தினையு முடைய ஆறுமுகமுடைய பிள்ளையாரே மண்முதலாதமீறாகிய முப்பத்தாறு தத்துவங்கட் கப்புறமான மோக்ஷத்தைத் தனக் கடிமையான சிறப்பினையுடைய வடியார்க் கிருப்பிடமாகக் கொடுப்பவரும், விரோடமியப்பிக்கிற ஞான சொருபமாகிய சிவதத்துவத்தி லுண்டாகிய நாதகலா புவனத்திற்போய்த் திரும்பிவாராமலிருக்கின்ற வாழ்வை யெனக்குத் தருவோருமாம். எ-று.

அகத்தியர்துதி.

மாறும லாமொன் றவற்றி யற்றிடு மாயாவி காரவ
வப்ப வக்கட
லேறுது யானென வுற்ற குற்றமு மீசேச ஞானமு
முற்றி யுற்றிடு
வீறன வேதக னித்த னுத்தமன் வேதாக மாதிபெ
யோத்தனோத்திறு
மாறு மாறு மதித்த கத்திய னாறாத ஞான
வதத்தியற் கெருவே.

எ-று. விரியதிவிக்கப்பட்ட நித்தியனுமா யுத்தமனுமாகிய சிவபிரானருளிச்செய்த வேதாகம முதலிய நூல்க ளொத்தனையும் டத்தினையும் வே

நான்கு மறையையும் ஓப்பத்தாக தத்துவத்தினையு முள்ளத்தில் நிச்சயித்து நீங்காத ஞானத்தினையுமுடைய அகத்தியமுனிவருக்கு இடையரும வடிவை பெற்றுவன்றுளான வண்ணம் சொன்னமாத்திரத்தி லெனக்கு மாயையினி ன்றுணாறுவிகாரமாகத் தோற்றப்பட்ட வலமாகிய சனனசாகரமும் வத் தியத்தின்கண் மயனென்றுஞ் செருக்காகிய தோடமும் பொருந்தாது கடவுளர்க்கெல்லாங் கடவுளாகிய சிவபிரானது ஞானமு மிகுதியாய்ப் பொ ருந்தும். எ-று. (௨௱௨௪)

ஏழாவது
சுவர்க்கநரகவியலுரை முற்றும்.

எட்டாவது
சனனமரணவியல்.

மேலிச்சொற் றென்றுதலிற்றேவெனின் ஒத்துநூலியதுமுக மோக்கினது பெயருரைக்கவே விளக்கும். ஆயினிப்போதுதென்ன பெயர்த்தோ வெனிற் சனனமரண நுதலிப்போச் சொல்வதனாற் சனனமரண வியலென்றும்பெயர்த்து. முற்கூறிய வியலிற் சுவர்க்கநரகங் களின் முறைமையைக் கூறிச் சுவர்க்கநரக சேடத்துக் குச்சரீரமானது எடுக்கவேண்டுமாகையா லதன்பின் னிதனை வைத்தார். இதனுனிற்றலைச் செய்யு ளென் றுதலிற்றேவெனிற் புண்ணியத் தாலும் பாவத்தாலும் புண்ணியபாவ த்தாலுஞ் சரீரமெடுப்பதனைத் தொகுத்துணர்த்து கின்றார்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

பாதளக் குழியி லுழும் பாவிகள் படிவந் தாறு
மிதலத் தடையு மேன்மை விண்ணவ ருடலந் தானும்
பூதலம் பொருந்து மற்றை யுயிர்ப்பொறை தானும் பொற்றை
மாதவ வதிக்குமாறும் வகையுற வறைகு வாமே.

எ-து. மலய மலையி லிருக்கு மிக்க தவத்தையுடைய அகத்தியமா முனிவ யாம், சுவர்க்கமடையுமவர்கள், மேன்மையான தேவசரீரமெடுக்கு முறைமையினையு மிருவினைக் கேடைப் பூமியின் மற்றைமானிடர் முதலிய தேகமெடுக்கு முறையினையும், வகுத்துச் சொல்வாம், அதனை நீ கேள். எ-று. அவை வகுத் துணர்த்துகின்றார். (௧)

அருந்துயர்க் குழியி லுழ்வா ராகமே பாவந் தாகும்
பொருந்திய புதத்தாலே யிமைத்திடும் போது தன்றுட்

புரிந்திடின் புகுவா ராகம் புண்ணியத் தாலே யாகும்
பொருந்திய பூத சாரத் தொருகணப் பொழுது தன்னில்.

எ-று. நரகத்தி லழுந்துவோருடைய தேகம், பாவபலத்தில் பஞ்சபூதத்தினின்று மிமைப்பொழுதி லுண்டாகும், சுவர்க்கமடைவோருடைய தேகம் புண்ணியபலத்தினால் பூதசாரத்தினின்றுங் கணப்பொழுதி லுண்டாகும். எ-று. (உ)

இருவினைக் கீடாக வெடுக்கு மானிட தேகத்தையும் நால்வகைத் தோற்றத்தையு முணர்த்துகின்றார்.

புண்ணிய பாவந் தாலே பூதத்தின் பரிணா மந்தான்
மண்ணிடை மனித ராக மற்றைய வடிவ மெல்லாம்
நண்ணிடுஞ் சராயு சந்தி னசர்தனு விலங்கு மற்றைத்
திண்ணிய கமடம் பாம்பு சிறைப்புளு மண்டஞ் சேரும்.

எ-று. இருவினையினால் பூமியின் மானிடதேகமும், விலங்கின் தேகமும், சராயுசமாகிய பையினின்று முண்டாகும். எ-று.

சிறைப்புள்ளுமென்ற வும்மையால் தவளை, முதலை, மீன், அரணை, உடும்பு, ஓந்தி, இப்பி முதலியவும் பறவைகளுங் கொள்க. (௩)

இதுவுமது.

கிருமிகள் கிட மற்றுங் கசிவினிற் கெழுமித் தோன்று
மரமெழு வாயவெல்லா மண்டனில் வாரி சேர
விரவிட வனிலம் வெய்யில் விதத்தினும் விளங்கித் தோன்று
மரியன வவற்று ளெல்லாம் யவைமுதற் செந்நெ லந்தம்.

எ-று. புழு வெறும்பு முதலானவைகள், வேர்வையினின்றும் நெருங்கி யுற்பவிக்கும். மரங் கொடி கிழங்கு முதலிய வெல்லாமண்ணில் தண்ணீர் காற்று வெயிலிவைகள் பொருந்தவதனால் விதைகண் முதலியவற்றினின்று முண்டாகும், அவ்வாறு கூறியவற்று ளெல்லா மரியன யவைமுதல் செந்நெ லீறுகிய நெல்லின்பேதமாம். எ-று.

வித்திறுமென்ற வும்மையாற் கொடியினுங் கிழங்கினும் வேரினுங் கொப்பினுங் கொழுந்தினு மிவை முதலியவற்றினு மென்பதுவுங் கொள்க.

இதுவுமது.

எண்ணிரண் டேக மென்ற செந்நெலை யிறுதி யெல்லாம்
நண்ணிடு பலபா கத்தி னசித்திடு நாடுங் காலை
மண்ணிடை மனிதர்க் கெல்லா மவுடத மாக வாய்க்குந்
தண்ணிய வுணவே மற்றைத் தானிய விதங்க ளெல்லாம்.

எ-று. யவைமுதல் செந்நெலிறுதப் பதினேழுவகை நெல்லினையும், அறுத்துமடக்கி யரிசியாக்கி நானாவிதமான பாகத்தைப் பண்ண வவைகள்

சாதத்தையுமுடையன், அதனை விசாரிக்குமிடத்துப் புசிப்பிற்குள்ள வான்மாக்க ளுடலெல்லாம் பசிபெற்றும் வியாதிக்கு இடமாய்ப் பொருந்தும், மற் றைச் சாரு சேர்வாரு, சாமை, கம்பு, தினை, சோளமுதலாகிய தானியங்க ளெல்லாஞ் சிறப்பில்லாதனவாய் அதற்குத் தாழ்ந்தவனவாகி யிரு க்கும். எ-று. (௭)

இதுவுமது.

தானிய விதந்தா னுக்குத் தண்மைக் கிண்டி பேத
முனமி லாத நீ புறமைத் தழனி சொன்ற
மானிட ரருந்தும் போதா வயினாறு சயத்தின் வைகிப்
பானமும் பருகப் பட்டுப் பக்குவா சயமும் பற்றும்.

எ-று. இவ்வாறு கூறப்பட்ட செல்முதலாகிய தானிய விதங்களி லுண்டாகிய வரிசியும், அதினின்று முண்டாகிய மாவில்பேதமும், நீரு டன்கூட்டி யக்கினியிற் பாகம்பண்ணும் அன்னம் - அப்பமுதலாகிய உண வின் பேதங்களுமுண்டாகும், அவைகளை மானிடர்களோர் புசித்துச் சல த்தையும், பானம்பண்ணியும் அவைகள் பக்குவாசயத்துக் கீழ்மையாகிய வயினாசயத்தை அடைந்து பின்பு பக்குவாசயத்திலிறங்கும் எ-று. அபூபம்-அப்பம். (௯)

இதுவுமது.

பக்குவா சயத்தி னன்ன பானத்தைப் பிராண வாயுத்
தொக்கிரு கூறு செய்யச் சொன்றிமேல் தோயங் கீழா
யட்டியு மதனின் கீழ யாகனும் வாயு வங்கிப்
புக்கிரு பாக மாக்கப் பொருந்திநின் சாரங் கிட்டம்.

எ-று. அவ்வாறு நாபிக்குமேல் இருக்கிற பக்குவாசயத்தி னிருந்த அன்னபானத்தைப் பிராணவாயு பொருந்தி யிரண்டு கூறுசெய்து அன்னம் மேலுந் தண்ணீர் கீழுமாகப்பண்ணும். தண்ணீருக் கீழே நாபியினின்று ஒரு செற்பிரமாணம் அக்கினிபொருந்த அதனை வாயு முழக்கொண் டெ ரித்துப் போல அக்கினியைச் சொலிப்பிக்க அவ்வி லெங்கு மொக்கவெந்து பா கமாகி யந்த வன்னபானஞ் சாரமெனவுங், கிட்டமெனவு மிரண்டாம், என் னையும் பின்னுக்குப்போலப் பிரியும். எ-று.

அன்னமுதலியபுசிப்புள்ள பிராணிகளுக்கு அக்கினி சொலிக்குமா றெவ்வாறெனில்-யானை, குதிரை, பொட்டக முதலானவைகளுக்கேகாங் குட்டமாத்திரமுங், மிக்கோங்கி கண்டவாலியையுடைய பசுக்களுக்கு மே னுக்கிக் குகையின வாலியையுடைய மிருகங்களுக்கு மொரு செம்மாத்திர முங், காக்கை, கோட்டான், சொக்குமுதலியவற்றுக்கோ செம்மாத்திர முங், இரும்பிடமுதலிய செந்துக்களுக்கு ஒரு செம்பாலி நுனிமாத்திரமு மக்கினி உதரத்தினின்றுஞ் சொலிக்குமென் றறிக, இதனை வாகடத்திற் விரிவாகக் காண்க. (௭)

மேற்றொகுத்த முறையானே கிட்டம் பன்னிருபேத மாமா றுணர்த்துகின்றார்.

நோக்கிறுட் செவியின் மூக்கி னெய்பன வழுக்கே யாயும்
வாக்குறு நாக்கிற் பல்லின் மிடறதினுள் வழுக்கே யாயு
நீக்கிடு மலநீ ராயு நிகழுகி ரமுந்தே யாயு
மாக்கையின் வேர்வ தாயுங் குசுகுபந் தவல மாயும்.

எ-து. கிட்டங் கண்ணினின்றும் பீளையாயுஞ், செவியினின்றுங் குறும்பியாயு, மூக்கினின்று மழுக்காயும் வசனித்தற் குரித்தாகிய நாவி னும் பல்லினு மழுக்காயு மிடற்றினின்று கோழையாயும் புறம்பேவிடப் படும் மலசலங்களாயு நகங்களிற் பொருந்தி நின்ற வழுக்காயுஞ் சரீரத்தில் வேர்வையாயுங் குதகுய்யங்களில் விளையும் பொல்லாத வழுக்காயும் புற ப்படும். எ-று. (௮)

அன்னசாரம் பன்னிரு பேதமாகப் பிரியுமுறைமையை மூன்று செய்யுளா லுணர்த்துகின்றார்.

பன்னிரு பேத மென்னப் பழுதுட லுறுப்பிற் பாறு
மன்னிய வன்ன சார மிருதய மலரின் வாய்ந்துந்
துன்னிய நாடிதோறுஞ் சொரிந்திடுஞ் சமானன் றெக்கும்
பின்னையு முடலாற் சாரம் பெற்றிடும் பாக பேதம்.

எ-து. கிட்டம் முற்கூறியமுறையே பன்னிரு பேதப்பட்டுப் பொல்லாத வுடலிலுள்ள அவயவங்களி னின்றும் புறப்பட்டுப் போகும் சரீ ரத்தையடைந்த வன்னசாரம் இதயகமலத்திற் சென்று சமான வாயுவினோடு கூடி யுடலினிறைந்த எழுபத்திராயிர நாடித் துவாரங்டோறும் பரம்பும். பின்னையு மச்சாரம் பிராணவாயுவினாலே யுடலினுஷ்டணத்தைப் பொரு ந்திப் பாவபேதத்தைப் பெறும். எ-று. (௯)

பெற்றிடும் பாகந் தன்னிற் பிறந்திடுந் துவக்குந் தன்னி
லுற்றெழு முதிரந் தன்னி னிணந்துட னூனு நிக்கு
மற்றைய நரம்பு வாய்க்கு மயிர்தசை தன்னி னடி
யுற்றெழு நரம்பி னென்பு நாடியி னுதிக்கு மன்றே.

எ-து. முற்கூறிய பாகபேதத்தினின்றுந் தோலுண்டாகும். அத் தோலினின்று மிரத்தமுண்டாகும், அவ்விரத்தத்தினின்று நிணமு மிறைச் சியு முண்டாகும் அவ்விறைச்சியினின்று நரம்பு மயிரு முண்டாகும் அந் நரம்பினின்று மதற்கினமாகிய நாடிகளுண்டாகும் நாடிகளினின்று மெலும் புண்டாகும். எ-று. (௰)

தோற்றிடு மூளை யென்பிற் சுழனுதி நகமுந் தோன்றுந்
தோற்றிடு மூளை தன்னிற் சுக்கிலங் கருத்தான் றேன்றும்

பாற்றுகக் கிலத்திற் பத்தாப் பாரிதன் பகத்திற் பாய்கா
லேற்றமா மிரத சார மிம்முறை யிரா றுமே.

இ-ள். அச்சேறும்பி னின்றுந் தசையு நகமு முண்டாகும். அதிற் சுக்கிலமுண்டாகும். கணவன் மனைவியைக்கூடி யவளுடைய யோனியில் விடும் அந்தச் சுக்கிலத்தினின்றுங் கர்ப்ப முண்டாகும். இவ்வாறு சரீர முண்டாவதற்குக் காரணமாகிய அன்னசார மிப்படியே பன்னிரு பேதமாம். எ-று. (௰௧)

மேற்சுக்கில சுரோணிதத்தால் ஆண் பெண்
அலியாமா றுணர்த்துகின்றார்.

சுக்கில மதிக மாயி னாணது முருவத் தோன்றுஞ்
சுக்கிலங் குறையிற் பெண்ணாஞ் சோணிதந் தலையே யாகிற்
சுக்கிலத் தலி தான் றென்றுந் தோய்ந்தவவ் விருவர் பாலு
மெக்குண மிகக்கு மக்கள் பாலுமக் குணமே மேயும்.

இ-ள். கணவனிடத் துண்டாகிய சுக்கில மதிகமானால் ஆணாய்ப்பிறக்கும்,அந்தச்சுக்கிலங் குறைந்து மனைவியினிடத்துண்டாகிய சுரோணிதமதிகமானாற் பெண்ணாய்ப் பிறக்கும். சுக்கில சுரோணித மிரண்டுஞ் சமமாகக் கூடினால் அலியாய்ப்பிறக்கும். அந்தச் சுக்கில சுரோணிதங்களை யக்காலத்துப் பிராணவாயு வந்துமோதி இரண்டாய்ப் பிரிக்கி லிரட்டையாய்ப் பிறக்கும். அப்படி யிருவருங் கூடிய காலத்துச் சாத்துவித முதலிய முக்குணத்துளொன்றைக் குணத்தை யடைந் திருந்தார்களோ அந்தக்குணமே பிள்ளைகளிடத்து முண்டாகும். எ-று. (௰௨)

ஆன்மாப் புரியட்டகரூபியாய் வந்து பிறக்கு
முறை யுணர்த்துகின்றார்.

அட்டக வுடலத் தோடே யுயிர்பிதா வருந்தன் னூடு
தொட்டவ னுதரந் தோக்குஞ் சுக்கிலத் துடனே தோன்றிப்
பட்டிமா பகத்தின் மற்றைக் கருப்பையிற் பதிந்து முற்றிச்
சட்டக மென்னத் தோன்றித் தாரணியிற் றங்கிச் சாயும்.

இ-ள். ஆன்மா இவ்வாறு கூறப்பட்ட புரியட்டக தேகத்தை யெடுத்துப் பிதா புசிக்கு மன்னபானத்துடன் சென்று அவனுதரத்தைப் பொருந்தி யிருந்து அவன் விட்ட சுக்கிலத்துடனே மாதாவின் யோனியை யடைந்ததற்கு மேலுள்ள கர்ப்பாசயப் பையிற் றரித்து அவயவங்களெல்லாமுண்டா யொருவடிவாகப் பூமியிற் பிறந்து வளர்ந்து இறக்கும். எ-று.

புரியட்டகமாவது 'வாய்த்தமனம் புத்தியாங்காரந் தன்மாத்திரையு மாய்ந்த புரியட்டகமென்றார்.' என்பதனாலுமறிக. (௰௩)

ஆன்மா பூதசரீரத்தில் வருந் தன்மையையு மதில் வேதனையுறுந் தன்மையையும் பதினொரு செய்யுளா லுணர்த்துகின்றார்.

வேறு.

காந்த விருது மதிதன்னிற் கலந்து கழித்த
சுக்கிலந்தான்
சேர்ந்த பொழுதிற் சோணிதத்தி லுயக்க முறவே
யவன்பதத்திற்
பாய்ந்து பயின்ற கரணத்தாற் பன்னடை வியையாற்
பரிப்பெய்திச்
சேர்ந்து நிற்குஞ் சிவனொருதினத்திற் குன்றித்
திரளையவே.

எ-து. புருடன் தன்மனைவியை நாலாநாண்முதலிய நாட்களில் தான் பயின்ற கரணத்தினால் சற்புத்திரன் நிமித்தமாகக் கூட அவ்வா றுண்டான சுக்கிலம் அவள் சுரோணிதத்திற் றோய்ந்தபோது சீவன் அமைந்து அவளுடைய யோனியிற்சென்று கர்ப்பாசயப் பையிற் றரித்து முற்செய்த கன்மத்துக் கீடாக அவளாற் றுய்க்குதலைப் பெற்று ஒருகணத்தி லிரண்டு திரிசரேணுக்கொண்ட பருமையாய் ஒரு நாழிகை சென்றா லொருபேனளவு வடிவா யிப்படி யேறியேறி யொருநாள் சென்றாற் குன்றிபோலத் திரண்டிருக்கும். எ-று. (௰௪)

தினமோ ரைந்தி னவ்வுருவந் தெண்ணீர்க் குமிழி யெனச்சிறக்குந்
தினமோ ரேழி னிரணனும் பருவஞ் செறிந்து திரண்டிலங்குந்
தினமீ ரேழிற் றிரளுறுயச் செந்நீர் பரந்து செறிந்திலங்கும்
தினமூ வேழு மொருநான்குஞ் செறியப் பீசஞ் சிறிதாதிக்கும்.

எ-து. வெளிறி. பீசம்-அண்டம். (௰௫)

சிரமே களமே சிறுபுறமே திரண்டு திணிந்த முதுகெலும்பே
வருமே தினமோ ரைந்தின் மற்றை யிரண்டா மாதத்திற்
கரமே பதமே கடிதடமே கலிபா ரிசமே கனதாளே
வருமே மாத மொருமூன்றில் வடிவிற் சந்தி வகுப்பெல்லாம்.

எ-து. வெளி. சிறுபுறம்-பிடரி. கடிதடம்-அரை. கலிபாரிசம்-விலாப்புறம். கனதாள்-உள்ளங்கால். சந்தி - ஒன்றோடொன் றொட்டுந் தலங்க ளிருபத்தெட்டு. (௰௬)

உதிக்கும் விரல்கள் சதுர்மாதந் தெரிவிசேர் முகரா சிகைகன்னம்
உதிக்குந் துப்ப முகிர்த்த மொழுங்குகள் மாத மோரைந்தின்
உதிக்கு மோசைப் புழைகன்னந் தற்ற மாத மோராறின்
உதிக்கு மாத மோரேழு றுப்பத்த மிமிழ்க மொளிபெறவே.

எ-து. வெளி. உயிர்-பக்கம். தக்கவொழுங்கடன். வயிறு. முளைப்புழை-செவித்துவாரம்.

குழுமுந் தொன்றுங் கொப்பூழுங் கருந் சந்தி பேதமொ
முதமயான விருநான்கு மறிக்குந் தேச முயர்கிரந்தித்
திரமே யக்ஷப் பிரத்யங்கஞ் செறிந்த மற்றை யுறுப்பெல்லாம்
வியமாம் பிராண வாயுமுத லீரைந்தும் விரவி விளங்கிடுமே.

எ-து. வெளி. கேசம்-மயிர். அக்ஷப் பிரத்தியங்கம் - சிலமூரவிய வயவங்கள். பிராணவாயுமுதலீரைந்து - பிராணன், அபானன், உதானன், சமானன். வியானன் முதலாகப்பத்து என்க. (௰)

அய்யினா யருந்து மாகாரந் தாது சுவையு மடைவுறவே
வன்று தாயி குத்திரத்தா துவாரந் திடையே போகுமதாலும்
மன்று மனந் மயற்குறு மாங்காரந் தித்தஞ் சகஞ்சிவன்
முன்னிரச் செயலுங் கனவெனவே முனிக்கும் பிரிய மோகமுமே.

எ-து. தாய் புசித்த யாகாரத்தில் அறுசுவை யடைவாக வரியினின் றம் வாய்க்கால் புறப்படு மதுபோலக் கர்ப்பத்தி லுப் குத்திரத் துவாரத் தாற் போய் வயிற்றிற்போகுந்தும். அதனால் மனம் புத்தி ஆங்காரஞ் சித்தமாகிய கரணங்களுண்டாகி யவற்றாற் சிவன் சுகதுக்கங்களை யனுபவிக் கும். பின்பு பூர்வ ஜனனங்களிற் செய்த புண்ணியபாவங்களும் புத்தியிற் சொப்பனம்போலத் தோன்றும். அப்போது அதனிடத்துண்டாகிய அஞ் ஞானமு நீங்கும். எ-று.

அறுசுவை யாவன-தித்தித்தல்-புளித்தல்-கைத்தல்-துவர்த்தல் - கார்த்தல்-காய்த்தல். இவ்வறுசுவையா லுண்டாவன மதுரத்தாற் கபமும், புளிப்பினாற் மச்சையும், உப்பினால் எலும்பும், கைப்பினால் மேதையும், கார்ப்பினாற் தசையும், துவர்ப்பினால் இரத்தமுமாம். இம்முறையே யுண் டாய்ப் பின்வளரும். என்க. (௰௧)

இறந்தே முனமே யினிப்பிறப்பே மென்று மிந்த
முறையினிபாம்
பிறந்த போழ்தே பிறவாத பெருமை யுடைய
பிஞ்ஞகனை
மறந்தே யவமப் பிறப்பிறப்பை யறுத்து விடவே
மவனருளால்
செறிந்தே குரவன் றிருவடியைத் திகழ்ந்த வேதா
கமத்தொன்றே.

எ-து. அக்காலத்தில் அக்கர்ப்ப முன்னே * புட்டையுள் ளிரும்போல

* புட்டை-இறைகூடை

அநேகஞ் சனனமெடுத் திறந்தோம் இன்னமும் பிறந்து திரிவோம். அதனால் வேதனையே மிகவுமுண்டாகும். ஆகையா லிக்கர்ப்பத்தினின்றும் பூமியிற் பிறந்தபொழுதே சிவபிரானது திருவருளினால் ஞானாசிரியன் திருவடியடைந்து பிரகாசமுள்ள வேதாகமங்களை யையந்திரிவு விகற்பமற வுணர்ந்து ஒருகாலத்திலுந் தோன்றுதலில்லாத பெருமையினை யுடைய சிவபிரான் சொரூப சுபாவத்தை யறிந் தவல்மாகிய பிறப்பை யொழிந்து விடக்கடவோமென்று விசாரித்திருக்கும். எ-று. (௨௭)

என்றென் றெண்ணி யிருக்குமுயி ரிடர்ப்பட் டழியு
மெழில்வரைக்கீ
ழொன்று மொருவன் றனைப்போலக் கருப்பா சயப்பை
யுறுத்துதலான்
மன்று வுததி மறிந்தாழ்வான் வருந்த மென்ன
வருத்தியிடு
நின்ற கருப்பா சயவுதக வெள்ளங் கொள்ள
நிறையழிந்தே.

எ-து. இவ்வாறு எண்ணிக்கொண்டிருக்கும் உயிர் அக்கர்ப்பாசயப்பை உறுத்துதலினால் அழகியமலையின்கீழ் நெருக்கப்பட்டு ஒருவன் துயரமடைவதுபோல மிகவுந் துக்கத்தையடைந்து மனமழிந்து சோரும். அதுவல்லாமலுங் கர்ப்பாசயத்து நீராகிய வெள்ளங்கொண்டு நிற்கையினால் சமுத்திரத்தின் மரக்கலத் திருந்து அமிழ்ந்தினவன் றுயரமடைவது போலவுந் துக்கித்துப் புத்திமயங்கியிருக்கும். எ-று. (௨௮)

அங்கி யதனிற் றங்கியிடு மயோம யத்த கும்பத்திற்
றங்கு மொருவன் றபனம்போற் றபன மெய்துந் தாயுதரந்
தங்கி சுடவே யழலனைய குசி யதனு லாகத்தைப்
பங்கித் திடவே படமிடரி லிருநாற் குணிதம் பட்டழுங்கும்.

எ-து. இக்கர்ப்பம் தாயின் உதராக்கினி சுடுகையினால் தீயினின்று நீங்காம லிருக்கிற இருப்புக் குடத்தில் வைக்கப்பட்டவன் துயரமடைவதுபோலத் துக்கத்தை அடையும் இதுவல்லாம லிருப்பூசியைக் காய்ச்சிச் சரீரத்தைத் தொளைத்திடப்படுபவன் துயரத்தி லெண்மடங்கு துயரமடைந்தழுந்தும். எ-று.

கருப்பா சயமே கட்டதா மதனி னதிகங் கடுங்காறு
முரிக்க மிகவு மோகமுற முன்னை யுணர்வு மங்கிலையே
மரிக்க வாலைக் கரும்பெனவே யோனி வழியின் வலிதொலைய
நெருக்கப் பட்டு நிலமிசையே தோன்று முயிரு நிலையுடனே.

எ-று. இக்காரு துயமடைவதனுற் சுப்பாசயப்பையிற் கிடக்கிற பயித்தன் மிருந்ததுக்க மதனிலு மதிகமாக * வைட்டுருவமென்னுங் காற்றுக் கிரகேகித் துடலை யடக்கித் தலைகீழாகத் தன்றுமாரையா லக்காப் பத்தியாக்கு முயிர் தன் பலமுங்கெட்டு மிகவு மயக்கமடைந்து முன்னே யநேக சன்மமெடுத்தோம், நாயினிப் பிறந்தாற் சற்கருமத்தைச் செய்து மோக்ஷத்தை யடையவேண்டுமென் றெண்ணி யிருந்த வழியு மிவ்வாறு மயக்கத்தை யடைந்த மகசாத்தில் கெட்டு ஆலையிலகப்பட்ட கரும்புபோல் தாய் யோனி யந்திரத்தில் நெருக்கப்பட்டுச் சரீரத்துடன் பூமியில் வரும். எ-று. (௨௩)

சூக்க வுருவைத் தொட்டிருந்த தூல வுருவைத் துறந்தந்த
யாக்கை தன்னை யானென்றே யபிமா னித்தே யறம்பாவ
மாக்கும் பயனை முறையுறவே யருந்திப் பின்னு மறம்பாவ
மாக்கி யானென் செருக்காலே யடங்கிப் பிறக்கு மாருயிரே.

எ-று. உயிர் சூக்குமவுடல் காரணமா யுண்டான தூலதேகத்தை யடைந்து அத்தூலதேகத்தை நானென் றபிமானித்துப் புண்ணிய பாவத்தைச் செய்யும். அப்புண்ணிய பாவ பலங்களை மேலேயெடுக்குஞ் சனனத்தி லடைவி லனுபவித்துப் பின்று மதனாலுண்டாகிய தேகத்திலும் யானென னென்றுஞ் செருக்கினுற் புண்ணிய பாவத்தைச்செய்து இறந்துபிறந் துழலா நிற்கும். எ-று. (௨௪)

இக்காயத்துண்டாகிய சரீரத்தி லுரோமசந்த முதலியவற்றை யளவறுத் துணர்த்துகின்றார்.

மூன்று முடலின் மயிர்த்துயிர் மூன்று கோடி யரைக்கோடி
மற்று முரையே நாடிகளு மதிக்கி லினைத்தே யவயதனுட்
பற்றி முயிர்த்த பல்லெழு நானொருநான் கெனவே பார்த்திடுக
வுற்ற வுதிர மொருபடியே காத்திற் பதந்து மொருபடியே.

எ-று. வெளி. மதிக்கிலினைத்தே யென்பதனுன் மயிருக்குச்சொன்ன மூன்றரைக்கோடி யங்களவு நாடிகளுமாவாம். உயிர்-நகம். பல்லு-பற்று.

நாடிமுதலிய உறுப்புகளி னளவை யாசமங்கடோறும் பேதித்துக் கூறுமென்பதற்குப் பரிகார முணர்த்துகின்றார்.

நாடி யளவு மயிரளவு நாடின் மற்றை யுறுப்பளவு
நாட வரிய பராபரன்று மவிர்ற மற்றை யளவுரையிற்
கூடும் பேத முதிதோன்று மிருட்டி பேதங் கூடுதலா
லாடும் பொருந்த வொப்பிலித னைக்கு முன்னிட்ட வுரைக்குத்தால்.

* வைட்டுறுவம்-பிரசவனென்றும்வாயு.

எ-று. நாடிமயிர் முதலிய வுறுப்புக்களி னளவையை விசாரிக்குமிடத்துத் தியானிக்கற்கரிய பராபரனுகிய சிவபிரானருளிச்செய்த விதற்குரிய வேதநூல்களிப்படியே யல்லாமற் பேதமாகக் கூறுவது சங்காரகாலந்தோறும் சிருட்டி பேதித்துப் பேதித்துண்டாகையினு லக்காலத்திற் றோன்றிய நூல்களும் பேதித்துச் சொன்ன வொழிந்து ஒப்பில்லாத சிவபிரானருளிச்செய்த ஆகமங்களுக்குட் டம்முள் விரோதமுண்டோ அது இல்லை.

வாகடத்திலே சுக்கில முழக்கென்று மிரத்தங் குறுணி யென்றுஞ் சுத்தரத்த நாழி யென்றுங் கூறும். கர்ப்போப நிஷத்திலே யெலும்பு முந்நூற்றிருபது பலமென்றுஞ் சுக்கில மிரண்டு பலமென்றும் மேதசு பன்னிரண்டு பலமென்றுங் கூறும் இவ்வாறாகமசாத்திரங்களில் பேதித்துக் கூறினமை யறிக. (௨௬)

இன்னுஞ் சரீரத்தின் றன்மையை மூன்று செய்யுளால்
விரித்துணர்த்துகின்றார்.

கலிவிருத்தம்.

உற்றவுடற் பித்தமுழக் குரியுடனே நாழி
மற்றையிடத் துறுகபமும் வசைசிலேத்தின் பலமைஞ்ஞூன்
குற்றகலி லப்பலமு மொருபலமெதன் பதுபலது
மற்றுமிரு நூறுமொரு நூறுமுள மதிக்குங்கால்.

எ-று. வெளி. கபம்-சிலேட்டுமம். கலிலம்-செந்நீர். (௨௭)

ஒருபஃதே பலம்பித்த வுருவான மேதைதக்குப்
பெரியபல மைஞ்ஞூறு பெற்றிடுமே ழொருநூறு
முருகுதிர மிருகுதிர மொருமூன்று பலமாகு
மிருமூன்று மிருமூன்று மூளையினு மெய்திவிடும்.

எ-று. வெளி. மேதை-மாமிசம். இருகுதிரம்-கட்டியிரத்தம். (௨௮)

விரியமு மாழாக்கு விளம்பியிடு மிவையெல்லா
மோரளவு பட்டவுணரி னுகிர்மயிரொன் பொடுமொன்றப்
பாரவுடற் குறுபலமு மாயிரமே பழுதாய
நீரிறுக்கு மலத்திறுக்கு நிறையில்லை நிகழ்த்துங்கால்.

எ-று. வெளி. விரியம்-சுக்கிலம். (௨௯)

இவ்வாறுண்டாகிய தேகத்தை யறிவுடையோர் நிலையெனக்
கருதமாட்டார்க ளொன்பதை யுணர்த்துகின்றார்.

பொல்லாத புலையுடலைப் புழுப்பொதிந்த போர்வைதனை
நில்லாத நீரெழுத்தை நிகரிலிதன் திருவாக்கைக்
கல்லாதார் பொருளெனவே காண்பதனைக் கலந்தறிந்து
நல்லார்கள் பொருளாக வொருநாளு நாடாரே.

எ-று. வெளி. (௩௰)

இத்தேகத்திற் குண்டான குற்றத்தை வேற்றொரு வகையினாற்
சொல்லித் துடைத்தாலு மறிவில்லாதவ ரதனை நிச்சயம்
பண்ணாரென்பதை யுணர்த்துகின்றார்.

தன்னுடலின் அருவருப்பைத் தானறிந்துஞ் சீரந்து
சென்னிருப்பா மெனத்தூக்கி யிளையார விழுதைக்குப்
பன்முறையா லுடம்பழுகைப் பாடித்தும் பயனில்லைச்
சொன்னினாயிற் றுணியாரோ காட்சியினிற் றுணியாரே.

எ-று. வெளி. துளங்கல்-கலக்கல். இழுதை-மூடன். பன்முறை-பலமுறை. பாடித்தல்-சொல்லுதல். (௩௪)

மலபாண்டமாகிய தேகத்தை யாது காரணத்தினா லருவருக்
காம லிருக்கின்றா ரென்பதைத் தூவித் துவமை
முகத்தா லுணர்த்துகின்றார்.

பொற்கடத்துள் மலம்பொருந்திற் புல்லியரும் பொருளாசையா
லக்கடத்தைப் பற்றிவிடா ரக்காசையினா லதனிதனின்
மக்கடமுட லென்னுங் கலபாண்ட மெனவறிந்து
மெய்ஞ்ஞானர் விழுவார்க ளருவருப்பற் றிருக்கின்றார்.

எ-று. வெளி. கடம்-குடம். புல்லியர்-அற்பர். மக்கள்-மனுடர். ()

தேகத்தைக் கேத்தனை சுத்தி பண்ணினாலுஞ் சுத்தமாகா தென்
பதை யுவமை முகத்தா லுணர்த்துகின்றார்.

அருந்திடுமு மணிநீறால் மலபாத்து மலவாக்கை
பொருந்திடுமோ நலம்புனித நீர்க்கரத்திற் பொருந்திடினும்
விரிந்தசரும் கம்பளத்தின் வெள்ளைநிறம் விளைந்திடுமோ
சொரிந்திடுமோ மான்பாலே பொருபொழுதாந் துறவாரே.

எ-று. வெளி. புனிதம்-சுத்தம். (௩௫)

மேல் அகச்சுத்தியின் மகிமை யுணர்த்துகின்றார்.

அருவருப்பை யாகத்தைச் சுத்திபண்ண வார்வல்லார்
சரீசமுத்தா மலமகலிற் கருமிபன் கழலடியி
லொருமையுற வகச்சுத்தி யுவமனிலாப் பரமுதவுங்
குரவனரு ளியபரம வாக்கியத்தைக் குறிக்கொண்டே.

எ-று. அருவருப்பை யுடைய சரீரத்தைச் சுத்தி பண்ண வல்லவர் யார்தான் அவ்வாறு சுத்திசெய்ய வல்லவ ரில்லாமையா லத்தேக சுத்தி வாராமையின்மை சுத்தியும் பிறவாது. ஆகையா லான்ம சுத்தியுண்டாவ தெங்ஙனமெனில் இணையில்லாத மோக்ஷத்தைத் தருவோனாகிய குரு

சிரிய னுபதேசித்த மேலான வாக்கியத்தை நிச்சயமாகக் கொண்டு உறவு பகை யாசையாகிய தன் குற்றத்தைப் போக்கி யாவரு மனைத்தா னினைத் தற்கரிய சிவபிரானது சிபாத தாமரையி லான்மாவை யயிக்கியம் பண்ணி யிருத்தலே யான்ம சுத்தியாவது. எ-று. (௯௬)

ஞானவான்கள் புறம்பெல்லாரோ டொத்திருந்தாலு முள்ளம் வேறுபட்டிருப்பரென்பதை யிரண்டு செய் யுளா லுணர்த்துகின்றார்.

மனத்துமைய லுற்றனனே மனைவிதனைத் தழுவியவன்
றனக்குமக டனைத்தழுவித் தங்கினனே யங்குமயல்
வினைப்பயனை யருந்திடினுந் தெருண்டார்கண் மோகமிலை
வினைப்பயனை வியந்தருந்தி மற்றையரோ வினைவிளைப்பார்

எ-து. ஒருவன் தன் மனைவியைத் தழுவி மோகத்தை யடைந்தவன் அவன்றனே தன் மகளைத் தழுவி யவ்விடத்து மயலடையான். அதுபோலப் பூர்வகன்மபலத்தைப் புசித்தாலு முற்செய்த கன்மமாயிருக்கும். யாம் புசிக்கிறேமென்பதில் விருப்பற்றிருக்கு மறிவுடையோரிடத் தாகாமியமென்பதில்லை. முற்செய்த கன்ம பலத்தைப் புசிக்கும்போது யானென் றகங்காரங் கொண்டுவிருப்பத்துடன் புசிப்பவரோ யாகாமியத்தை யுண்டாக்குவார்கள்.

குழவிபயந் தவள்குயந்தனை வருடுதலுங் குழைந்தமன
மொழுகுமுலைப் பாலூட்டி யொருவாத பரிவினளே
கொழுநனவள் குயம்வருட வவன்புயத்தை நக்கூடுதற்கு
விழைவினளே யிந்நகையார் வினைகெடுப்பார் வினைவிளைப்பார்.

எ-று. வெளி. குயம்-முலை. கொழுநன்-கணவன். (௯௭)

அகச்சுத்தியின் மகிமையை வேறு மோர்வகையா லுணர்த்துகின்றார்.

அகச்சுத்தி யுடையார்க ளறுத்திடுவர் பிறப்பினையு
மகச்சுத்தி தனையின்றி யாகத்தைச் சுத்திசெய்வார்க்
குகத்தக்க தியவினை யொன்றுமிலை யுமாருங்காற்
புகத்தக்க புண்ணியத்தின் பலந்தானும் புல்லியதே.

எ-று. உள்ளும் புறம்பு மொத்த சித்தசுத்தியை யுடைய ஞானாக்கள் அநாதியாய்த் தொன்றுதொட்டு வரும் சனனத்தையு மொழிப்பார்கள். அவ்வாறு சித்த சுத்தி யில்லாம லுள்ளம் பிறிதொன்று யிருந்து புறம்பே மலையத்தினை மண்ணையுங் கங்கையிலுள்ள சலத்தையுங் கொண்டு சரீரத்தைச் சுத்தி பண்ணினாலும் அவர்களுக்குப் போகத்தக்க தீவினை யொன்றேனு மில்லை. அதனை விசாரிக்குமிடத்து அவர்களுக்குக் கிடைக்கும் புண்ணிய பலமுமற்பமாகும். எ-று. (௯௮)

துட்டவியாதி யுடையவர்களோ பாவசேஷ்டமுடைய
வர். அது இல்லாதவர் மாதரைக் கூடிக்கெட்டுத் துன்பமா
கிய சுகர்த்துக் குவமான மிரண்டு செய்யுமா
றுணர்த்துகின்றார்.

குட்டவுடற் றொடுக்குமிரந் கூடினமுந் தொடியிடையா
ரிட்டமுடிக் முறைபெறாத விளையவர்நம் பருவம்போற்
குட்டமுற் கூடினருங் கொழுநனுக்கோப் பெனக்கொள்க
தொட்டதனக் கிந்திரியஞ் சொற்பொருளுந் தானிலாமே.

இ-ள். குட்ட வியாதியை யுடையவன் அக்கினியைச் சேர்ந்த விடத்தி லக்கோர்த்துக் கெப்படி சுகத்தைப் பொருந்துவானோ அதுபோலக் காமவியாதியை யுடையவர்கள் கொடிபோன்ற விடையினையுடைய மடவாரைக் கூடியபோதன்றி சுகமு மில்லையென்றறிக. அதைப் பிறிக்கறிந்தால் குட்டவியாதி பாவியமையானதை யுடையவர் காமப்பருவத்துக் கொக்கும் அக்கினியான மடவாரைச் சேர்தலுங் கணவனுக் கொப்பென்க. அதலா லக்கினியைச் சேர்ந்த தோஷமிய விந்திரியத்தினு லுண்டாகிய சொல்லின் பொருளில்லையென்றுணர்க. எ-று. (கஅ)

முத்திரத்தை மனமதனை யோசித்து மப்பொழுதும்
வாய்த்துறவிந்த சிறிதின்ப மவ்வளவே வனிதையர்கள்
முத்திரத்தை யோசித்துங் கழிவினிமை முடைப்பன்றி
நாற்றத்துக் கவலையே மகாநலமோ நாடுங்கால்.

இ-ள். வெளி. முடைப்பன்றி-நாற்றத்தையுடையபன்றி. (கக)

சிற்றின்பத்தை யகற்றிப் பேரின்பத்தை யுற்றாலே
சிறப்பென்றுணர்த்துகின்றார்.

நாயினுக்கும் பேயினுக்கு நரியினுக்குங் கழுகினுக்கு
மியல்புடைய மினிமையெனு மெனிலதுதா னரியதுவோ
வாயினுக்கு மனத்தினுக்கு மதிப்பரிய மாதேவன்
றோயினுங்கே சிவமதனைத் தினைப்பாரே சிறந்தாரே.

இ-ள். பிணம் நாய், பேய், நரி, கழுகு, ஈ இவைகளுக் கின்பத்தைக் கொடுக்கும். அதுபோல மாதரின்பமுங் காமிகளாமுடைய மூடர்களுக்கே யினிமை. அது நற்சிந்த அறிவுடையோர்கள் விசாரிக்குமிடத்து இது நிலையல்லவே. ஆகையா லதினைச் சிபென்றவர்க்கு வாக்கு மனத்துக் கெட்டாத சிவபிரானருளினால் தமது சித்தத்தி லநுபவமான பேரின்பத்தை யநுபவித்துக்கொள் பவர்களே சிறப்புடையவர்கள். எ-று.

தீக்கரு செய்யாதவர்க ளடையும் பயனுணர்த்துகின்றார்.

புரிந்தவர்க் கனியினைப் பொருவரிய வடிக்கன்பு
பிரிந்தவர்கள் வனிதையரைப் பெறற்கரிய பேறென்றே

யிருந்தவர்கள் நடந்தவர்க ளிழுக்காய குழிவழிக்கே
யெரிந்தவர்கள் கிடந்தெரிவாய் நிரயத்து மீளப்புறவே.

எ-று. ஒப்பில்லாத சிவபிரானது ஸ்ரீபாதத்துக்கு அன்பு செய்யாமற் பாவத்தைச் செய்தவர்கள் அப்பாவ மேலிட்டால் மாதருடைய போகங்களைக் கிடைத்தற் கரிய பேறென்றே மதித் தநுபவித்திருந்தவர்களோ; எரிவாய் நிரயத் துக்கத்தையுடைய விருந்தவர்களும் நடந்தவர்களும் பொல்லாத நரகக்குழியில் விழுந்தவர்களு மவர்களே. எ-று. (௪௭)

மாதர் மயக்கத்தால் வருந் துன்பத்தை யைந்து செய்யுளா லுணர்த்துகின்றார்.

வேறு.

வைத்தவ ரழுக்கினில் வாஞ்சை மையலாற்
றுய்த்தவ ரளவிலாச் சோக வாரியே
வித்தகப் பொருளினை விரும்பு வார்மல
முத்தரின் புறுவர்க ளநாதி முத்தனால்.

எ-று. வெளி. (௪௮)

உருத்திரன் மணவினை யுவந்த நாளினிற்
றரித்தனன் சதுமுகன் சாப சோகமும்
வரத்தினால் வலியுடைத் தக்கன் மாமகள்
கருத்தினி லடங்கிடாக் கதத்தி னாலரோ.

எ-று. தக்கனுடைய புத்திரியாகிய தாக்ஷாயணியைப் பரமேசுவரன் கலியாணம் பண்ணுகிற காலத்திலே பிரமன் அவளைக் காமுற அதைத் தாக்ஷாயணி யறிந்து மிகவுங் கோபித்துக்கொண்டு அவனைச் சபித்ததனாற் சாபம் அடைந்து அதனாலே துக்கமுற்றான். எ-று.

அரோ-அசை. (௪௯)

இந்திரன் முனிமனை யிணங்கி யெய்திய
வந்தர மினைந்தெனை வளப்ப தல்லவே
சந்திரன் குருமனை தன்னிற் றங்கியே
வந்திடுந் துயரினை மதிக்க வல்லரோ.

எ-று. கௌதமவிருடிமனைவியாகிய அகலிகையையிந்திரனாசைகொண்டு ராத்திரி யருணோதயத்துக்குமுன் அகாலத்தில் அவராச்சிரமத்திற் காகமாய்வந்து கூப்பிடப் பொழுது விடிந்ததென்று அவரனுட்டானத்துக் குப் புறப்பட்டுப்போக அதன்பின் இந்திரனவளுடனே கூடினான், அகால மென்றிருடி மீண்டும் வந்து இந்திரனிவ்வாறு கபடமாய் வந்ததறிந்து அவ ளையவ் விருடி கோபித்துக்கொண்டு அகலிகை கல்லாகவும் ஒரு யோனிக் கா ஆசைப்பட்டதனால் உன்னுடல் முழுதும் ஆயிரம் யோனியாகக் கடவ

றென்று சபிக்க அவன்பட்ட துயரத்துக்கோ அளவில்லை. சந்திரனுந் தன் ஆசிரியரான பிரகஸ்பதியினுடைய மனைவியைத் தீண்டியதனால் அவனுக்குக் க்ஷயரோக வியாதியுண்டாய்த் துயரமடைந்ததை யாவர் விசாரித்துணரப் பார்கள். எ-று.

நளனது மனைவியை நச்சி வேடுவ
னெளியளென் றவடனைத் தீண்ட வெண்ணலின
னாயின துயருறச் சாம்ப லாயினா
னாமுனிக் கவர்பகர் சாப மொன்றிலே.

எ-து. கலிதோடத்தால் நளனுமவன் மனைவியாகிய தமயந்தியும் வனத்திற் சஞ்சரிக்கிற காலத்தில் மூங்கிலின்மேல் பாம்பிருக்கையிற் காட்டுத்தீ பற்றி யெரிகிற சமயத்தில் அந்தப்பாம்பைக் காக்கவேண்டுமென்று அவன் ஒருகோலைக் கொடுத்து நிறக்க அவன் கழுத்தை வந்து சுற்றிக்கொள்ள அது தன்னை வேறு செய்யுமென்று பயந்து கூப்பிட அந்தச் சமயத்தில் வேடன்வந் ததனை விலக்கித் தன்னந்தனியா யிருக்கின்றன ளிவளென்று அவளைக் கூடும்படி யெண்ணியதறிந்து அவனை யெரிந்துபோகவென்று சபிக்க அவனுந் துக்கத்தையடைந்து அச்சாபத்தினால் சாம்பலாயினான். எ-று. (௬௰)

ஆர்கலுஞ் சானகிக் காசை யுற்றனன்
சிரத்தன மிழந்தனன் றீர்ந்து மல்லவே
தரித்தவ ராசையைத் தைய லார்கள்பால்
வருத்தமே மருவினர் மன்றும் மின்றுமே.

எ-து. இராமபிரானுஞ் சீதாபிராட்டியுமாகப் பஞ்சவடி தீரத்திலிருக்கின்ற சமயத்தில் இராவணன் மாரீசனை யனுப்பிப் பொன்மானுருவாகவிட அம்மானைச் சீதாபிராட்டி பிடித்துத் தாவென்று சொல்ல, இராமபிரான் முன்னேபோகப் பின்பு இளையவனும் தமன்பிறகே தேடிப்போன சமயத்தில் இராவணன் சந்நியாசியாய் வேடமாறிவந்து அவளைக்கொண்டுபோ யிலங்கா நகரத்தில் சிறைவைத் திருக்கையி லிராமபிரான் பின்தேடிப்போ யவனுடைய பட்டணத்தையு மழித்து அவளைக் கூடாமலிருக்கவும் பாணப்பிரயோகஞ் செய்து அவனுடைய தலை யறுத்தான். ஆகலாற் பெண்மோகத்தி லாசையுள்ளவர்கள் புவியிலுஞ் சுவர்க்கத்திலுந் துக்கத்தையே யடைந்தார்கள். எ-று.

சுவர்க்கத்தில் சுரேந்திர தேவர்கள் முதலாயினோருந் துக்க
மடைந்த முறையைப் பன்னிரண்டு செய்யுளா
லுணர்த்துகின்றார்.

இந்திரன் புயந்துற வாக மெய்யலன்
சந்திரன் கயரமத் தரித்தி னாத்தனன்
மக்களு முடைவனே மற்றை யார்களு
மிந்தவா றெய்துறு கெடுத்தி டப்படார்.

எ-று. தேவர்களுக்கெல்லா மிறைவனாகிய இந்திரனும் நளாயினிக்கு ஆசையாய்க் கைலாசத்துக்கே யழைத்துக்கொண்டுபோ யுமாதேவியுடனே நடனம்செய்கின்ற சிவபிரானை யென்றறியாமல் வச்சிராயுதத்தாலோச்ச அப்போது இறைவன் திரும்பிபார்த்ததனாற் கைமுடக்க மற்றுப்போய் வலத்தோளில் வாதவியாதியாய்த் துக்கத்தையடைந்து வலியிழந்தான். சந்திரனுங் க்ஷயரோகத்தினாலே துக்கத்தை யடைந்து இளைத்துப்போயினான். சனி பகவானுந் தன் மாற்றாந்தாயாகிய பிரதியுஷாதேவி யென்பவளைத் தனக்குபகாரிக்கவில்லையென் றுரைக்க அப்போதவள் அழுகிக் கால்விழுந்து போக வென்று சபிக்க வதனா லவனு முடவனாய்த் துக்கத்தை யடைந்தான். மற்றவர்களும் இவ்வாறாகவுடலெடுத் திடர்ப்படாதவர் யார் ஒருவருமில்லை. எ-று.

தக்கனுஞ் சுரத்தினை யுடலிற் றாங்கினன்
றெக்கிடந் தலைவலி யரியுந் தாக்கினன்
மிக்குறச் சலோதரம் வருணன் வீறில
னுக்குடற் பழுதுள னுதய பானுவும்.

எ-று. தக்கனுஞ் சரீரத்தில் சுரத்தினால் வேதனையை யடைந்தான். மாயனுந் தலைவலியாற் றுயரத்தை யுடையவனாயினன். வருணனு நீர்க்கோவையென்னும் வியாதியைப் பெற்றுத் தன் பலமெல்லாங் குறைந்தான். சூரியனுந் தன்றேவி யுஷாதேவியென்பவள் சூரியனுடைய தேசு பொறுக்கப்படாதென்று பிதாவாகிய விசுவகர்மாவினிடஞ் சொல்லி யவன் சாணையி னுற்கடைய தேசமழுங்கித் தொக்குத்தோஷமென்னும் வியாதியான் மன னைந்து துயரமடைந்தான். எ-று.

உம்மை-எண். (௪௮)

காமனுந் திருவுருக் காயப் பட்டனன்
பூமக னொருசிரம் போக்கப் பட்டன
னுமைக ணாசியு நறுக்கப் பட்டனள்
சேமமாஞ் சிவனவன் சினந்து சீறவே.

எ-று. வெளி. (௪௯)

கன்றிய காலனுங் கனையப் பட்டன
னொன்றிய புரத்துளா ரொழிக்கப் பட்டன
ரன்றிய வரிசிர மரியப் பட்டனன்
பன்றியின் கொம்பினை பறிக்கப் பட்டதே.

எ-று. மார்க்கண்டருக்காகச் சிவபிரானால் கோபிக்கப்பட்ட எமராசனும் வலப்பாதத்தா லுதைக்கப்பட்டான் அனேகங் காலத்துக் கொருகால் அற்ப காலம் திரிபுரத்துக் கதிபராகிய வித்தியுன்மாலி முதலிய மூவருந் தகிக்கப் பட்டனர் அதுவல்லாமல் குருக்ஷேத்திரத்திற் றேவர்களெல்லாருங் கூடிச் சத்திரயாகஞ் செய்த சமயத்தி லப்போது பிருட்டினன் எக்கியமூர்த்தியாய

தரித்து வில்லெடுத்துக் கொண்டு தேவர்களைத் தாக்கிப் பின்பு திருவாரூரில் வந்து வில்லைத் தாடியி லூன்றி யோகித்திருக்க அப்போது வியாழ பகவானும் தேவர்களுங் காரியவிசாரம் பண்ணி வில்நாணிற் செல்லெவிய வப்போது வில் கிளர்ந்தது அரனுந் தலையறுக்கப் பட்டான். மாயன் சிருட்டியில் வராகவடிவெடுத்துப் பாதாளமளவாகத் தன் கோட்டாலெடுத்தோடோர் நகர்காக்க வர அவன் அகங்காரத்தைப் போக்கும் பொருட்டு அரன் கொம்பைப் பறித்துத் தரித்தான். எ-று. (௯௧)

தக்கனு மிழந்தனன் றலையைப் பகலவன
முக்கியுந் தருணமு மொடுங்கி யோடின
வக்கியுங் கரமிழந் தஞ்சி யெஞ்சினன்
மக்களே மிக்குறக் காதி யோடினார்.

எ-று சிவபிரானை யிகழ்ந்த குற்றத்தால் தக்கனும் வீரபத்திரர் கையாற் றலையறுப்புண்டான் அவனுடன் கூடிய சூரியன் தன்பல்லெல்லா முடைபட்டு யமபட்டு வலி குறைந்து ஓடினான். அக்கினியுந் தன்கை தறிப்புண்டு ஓடினான். மற்றைத்தேவர்களு மிகவுமடிபட்டு ஓடினார்கள். எ-று.

தாருகன் காளியாற் றறிக்கப் பட்டனன்
சூரனும் வேலினாற் றுணிக்கப்பட்டனன்
போருடை யசுரரும் போக்கப் பட்டனர்
பாரத குலத்திருட் பார்த்த னெய்பவே.

எ-று. தாருகாசுரன் பத்திரகாளியால் தறிக்கப்பட்டான். சூரபதுமனும் சுப்ரமணிய வேலினால் சங்கரிக்கப்பட்டான் பாரதகுலத்துதித் தோனாகிய அருச்சுனன் மகாபல பராக்கிரமசாலிகளாகிய நிவாதகவசரென்கிற வசுரரைச் சங்கரித்தான். எ-று. (௯௨)

பாம்பென நகுடனும் படியில் வீழ்ந்தன
னேம்பிய வருமுனி சாப மொன்றினே
யோங்கிய பரகடங் கிழித்த ராமனும்
வாம்பரித் தயரதன் மகன்வ யிக்கரோ.

எ-று. நகுடனென்று மரசன் அசுவமேதயாகம் செய்து சுவர்க்கலோகத்துக்குச் சத்தவிருடிகளும் சிவிகை தாங்க அதன்மேலேறிப்போனவி ந்திராணியை யடையச் சவிகியிற் போகவேண்டுமென்று மாதவிருடி பெருமிதமாய்ப் பரமியமுனிவனைச் சொல்லிச் சர்ப்ப சர்ப்பமென்றும் பொழியாற் சவிகியிற் போகவென்ன அகத்தியமுனிவர் கோபங்கொண்டு நீசொன்ன சத்தத்தின்படியே சர்ப்பமாகக் கடவையென்று சபிக்க அப்படியே யவனும் பாம்பாய்ப் பூமியில் விழுந்தான். தாவிச்செல்லும் பரிகளையுடைய தயரதச் சக்கரவர்த்தி திருக்குமாரனாகிய இராமபிரான் மிதிலையிற்போய்ச் சனகராசன் கன்னிகை சீதாபிராட்டியை வில்லொடித்துக் கலியாணம் செய்ததோடு

ண்டு வருகிறவழியில் பரசுராமன் றானொரு வில்லைக் கொண்டுவந்து இந்த வில்லையென்றுகொடுக்க அப்பெருமா னந்தவில்லைவாங்கி வளைத்து நாணையேற்றிச்சரந்தொடுக்கப் பரசுராமன் றன் றவமெல்லா மந்தச் சரத்துக்கிலக்காகக் கொடுத்து வாட்டமடைந்தான். எ-று. (௫௬)

ஆயிரங் கரமுடை யசுர வாணனு
மாயனு லிருகர மாகவே ழுந்தன
ளுயனு மொருசர மாலின் விழவே
யாயுவு மிழந்தன னங்க மங்கவே.

எ-று. ஆயிரங் கைகளையுடைய வாணாசுரன் சிவபிரான் றிருநடனத்துக்குக் குடமுழாமுழக்கிச் சேவிக்கச் சிவன் சந்தோஷப்பட்ட காலத்திற் றேவரீ ரொன்றுடன் யுத்தம் பண்ணவேண்டுமென்று கேட்க, நம்முடைய சத்தியாகிய நாராயணனைக்கொண்டே யுத்தம் பண்ணுவிக்கின்றோமென்ற சிவபிரான் அருளிச்செய்கையா லந்நாராயணனது கிருட்டிணவதாரத்திற் பௌத்திரனாகிய அநிருத்தன் அவ்வாணாசுரன் மகள் உஷையைக் காமுற்றுக் கன்னிமாடத்திற்கூட வதனை வாணாசுரனறிந்தவனைக் காவல் செய்ய வதனைநாரதர்சொல்லக் கிருட்டிணனறிந்ததுவே காரணமாக வாணாசுரன் சிவார்ச்சனை பண்ணிய விரண்டுகைகளையு மொழித்து நின்ற கைகளை யெல்லாம் வாளாலறுக்கப்பட்டான். இவ்வாறு வாணாசுரன் கைகளைச் சேதித்த கிருட்டிணனும் ஆலிலையின்மேல் பள்ளிகொள்ளுகிற வவதாரத்தி லொருவேடன் சென்று அவன் சிபாதஞ் சிவந்திருப்பதைக் கண்டு புருவென்று கருதி யெய்த அம்பினா லாலினின்றும் விழ்ந்து சரீரம் நாசமா யுயிரு மிழந்தான். எ-று. (௫௭)

ஆபற்றும் புறகிட வவன்று வாரையுந்
தாயமுந் தனதெனத் தரித்த சந்தனும்
வாயுசன் வீமனால் வதைக்கப் பட்டனன்
வாயுவோ டிடிய சேடன் வாடினான்.

எ-று. கிருட்டினன் றோற்றுப்போம்படி பொருது அவன் றுவாரசாபுரியையு முரிமையான பண்டி பண்டாரத்தையுந் தன் வசமாகக் கட்டிக்கொண்ட சராசந்தனுந் தன் யாகத்தில் யுத்ததானங்கேட்ட வாயுபுத்திரனாகிய வீமனோடு பொருது அவனால் றன்றுடல் கிழிக்கப்பட்டான். வாயுவுடன் மாறுபட்டு மகாமேருவைக்காத்த சேடனுங் காக்கமாட்டாமல் துயரமடைந்தான். எ-று.

வாயுபுத்திரனென்பது-உபசாரப்பெயர். (௫௮)

அழிவிலா வரமுடை யனும ஞாமும்
பழுதுறப் பகலவன் பதறிப் பாற்றின
னெழுகதிர் தடைபட வெதிர்ந்து வானிடைக்
குழுவிய குரிசினில் வாரியிற் குன்றுமே.

எ-று. அழிவில்லாத வாழ்நாளையுடைய அநுமான் சூரியன் செய்த்திருக்கையாற் பழமென்று தாவுதலினாலவன் கிரணத்தாற் சரீரம் பழுதுபட் டொடிந்து விளைவிற் றாழ்த்தினான். இச்சிறப்பினையும் விட்டு விளக்குகின்ற கிரணங்களையுமுடைய சூரியனு மாகாசத்திற்றோன்றிய மேகத்தினு மறைக்கப்பட்டான். அம்மேகம் தன்னைப் பற்றப் பலமாயிருக்கிற காற்றினுந் தமது கூட்டத்தைச் சிதற வடிக்கப்பட்டது. எ-று.

வாயு தன் மைந்தனாகிய அநுமானுக்குத் தேவர்க ளாயுதங்களால் சேதனை உண்டாகா திருக்கவேண்டுமென்று பிரமனை வரங்கேட்டுக் கொண்டமையால் "அழிவில்லா வாழுடையனாய" னெனச் சிறப்பித்தார்.. (௩௬)

சிந்துயிர் படைத்துயர் செப்பு வாயவே
செந்தமிழ் விழியுடை விமலன் விரியத்
தந்துடன் குமரனென் றாக்கப் பட்டயான்
சந்தவ வகாரா றுந்த சங்கையே.

எ-று. வெளி. குமரன் என்பது நிரந்து நின்றது. கு. எ-று. குற்சிக்கப்பட்டது. மார் எ-று. மாணம். இவ்வாறு குற்சிக்கப்பட்டதை நாசமடைவிப்பதனாற் குமாரனெனப்பெயராயிற்று. இதனைக் குமாரதந்திரத்தோதப்பட்டது. குற்சிதம்-அசத்தம். (௩௭)

அயனொரு தினக்கணி லமரர் மற்றையர்
வயவலி செறிவபெலே வருந்தி வாடுவ
ரயனுமத் தவருட னழிவ ரண்டிகள்
பெயருறப் பரார்த்தவென் னிரண்டு காட்டியே.

எ-று. மானிடவருடமுந் நூற்றறுபது கொண்டது தேவவருடம். அத்தேவவருடம் ஆயிரத்திருநூறு கொண்டது கலியுகம். தேவவருடமிரண்டாயிரத்து நானூறு கொண்டது துவாபரயுகம். தேவவருட மூவாயிரத்தறுநூறு கொண்டது திரேதாயுகம். தேவவருடம் நாலாயிரத்தெண்ணூறுகொண்டது கிரேதாயுகம். ஆக இவ்வாறு தேவவருடம் பன்னீராயிரங் கொண்டது ஒரு சதுர்யுகம். அச்சதுர்யுகம் இரண்டாயிரங் கொண்டது பிரமனுக்கு ஒருநாள். அவ்வொருநாளில் தேவர்கள் அட்டதிக்குப்பாலகர்கள் சந்திர சூரியர்களெல்லாருந் தங்களிடத்துண்டாகிய பலமும் வயதுந் தொலையவே தும்பித்துச் சிவபிரானுஞ் சங்கரிக்கப்படுவோர்கள், பரார்த்தகால மிரண்டிப்படி கழிந்தவுடன் பிரமனுக்கு நாசமுண்டாம், மற்றுள்ள தேவர்கள் தங்கள் தங்கள் காலவழி சென்றவாறே நாசத்தை யடைவார்கள். எ-று.

பரார்த்தம்-பிரமகற்பத்தனை. (௩௮)

முற்கூறிய மானிடயோனிகள் துயரம் பத்துச்
செய்யுளா லுரைக்கின்றார்.

கருப்பையு ளுணர்வினைக் காது போதலாற்
பிரிந்துயிர் பிறத்தலாற் பேசப் பட்டதே .

விரிந்துறு வேதமும் விளங்க வாய்கிலார்
மரிப்பரோ பிறப்பரோ மனிதர் தாமுமே.

எ-று. கர்ப்பத்தில் ஞானத்துடன் கூடியிருக்கிறவனைச் சண்டமாருதம் வந்தடித்து அதனால் முன்புள்ள வறிவு கலங்கி யபானவாயுவினால் கீழேதள்ளப்பட்டுப் பூமியில் வந்தவனாகி லனேக துன்பத்தை யடைவானென்று நூல்களிற் சொல்லப்பட்டதே யிப்படி வருத்தமடைந்து பூமியிற் பிறந்தமானிடர் வேதாகம முதலிய நூல்களோதி நன்று யாராய்ந்துகதியடையாமல் வீணில் காலத்தைக் கழித்து மரிப்பதும் பிறப்பதுமே தொழிலாய்த் திரிவார்கள். எ-று. (௯)

அன்னைதன் வயினிடை யனேக துன்பமே
பின்னையும் பிறப்புழி பெரிது துன்பமே
நன்னயர் வறவுரை தரிக்கத் தானையோ
சொன்னதில் குரவனுங் களியத் துன்பமே.

எ-று. வெளி. அயர்வு-மறதி. களிய-கோபிக்க. (௰)

ஒருமைய வுணர்வின ருரைக்கும் வாசகத்
தருமைய பொருளவ தருளி னாற்பெறும்
பெருமையைப் பெறற்கரும் பேறென் றெண்ணிலா
திருமையு மிழப்பரோ வினைய ரிச்சையால்.

எ-று. மோட்சத்தை யடைவதற் கொருப்பட்ட வறிவினையுடைய ஞானவான்க ளருளிச்செய்யுந் திருவாக்கினா லுண்டாகிய அருமைப்பொருளை யுட்கொண் டந்த ஞானவான்க ளருளினாற்பெற்ற நன்மையை யடையவேண்டுமென்னும் புத்தியில்லாமன் மடவார்மேலும் புத்திர மித்திர களத்திராதிகண் மேலும் வாஞ்சையை வைத்தவர்கள் போகமோட்சங்க ளிரண்டையு மிழப்பார்கள். எ-று. (௧௧)

துடியிடைத் தடமுலைத் துளங்கு தோள்வளைப்
பிடிநடைக் கடுவிழிப் பேதை மாதரார்
கடிதடக் கலவியிற் காம மீதுறப்
படுமிடர்க் களவிலைப் போகர் பாருமே.

எ-று. வெளி. தடம்-பெருமை. பிடி-பெண்யானை. கடு-விடம். கடிதடம்-அல்குல். (௧௨)

விடக்கினை விரும்பியே வெறுப்பு மேவிடக்
கடித்திரு நாய்தமிற் கதறு மாறுபோன்
முடைப்புழுக் குரம்பையின் மோக மெய்தியே
விடைப்பரோ மனிதருத் தம்மில் வெல்லவே.

எ-று. வெளி. விடைத்தல்-அடித்தல். (௧௩)

நிலத்தினி யினிமையைத் திமிர்க்க மாவிடர்
மலத்தினைத் துயரினை வினைய மாந்துவார்
துலக்கணைக் கதிரொலாத் துசிசி னாவர்
கலக்கமாக் கிடைத்தலி காண வல்லரோ.

எ-று. வெளி. நிலம்-சிறுமைகூறியது. துலக்கணைக்கு-துலாவிறை க்கும் கணைக்கு. துசிக-பாவம். கலக்கம்-வேதனம். (கச)

பனியினும் பனிப்பரோ பவன வெப்பினுந்
தனிவெயிற் கதிரின் மிகவுந் துன்பமே
யினையன துயர்பல வின்ப மெய்துவர்
மனிதர்க ளெப்பொழு தாருகண் மாறியே.

எ-று. மனிதர்கள் முற்பனியாகிய மார்கழி தையினும், பின்பனி யாகிய மாசி பங்குனியினும், முதுவேனிலையுங் காற்றினையுமுடைய ஆனி ஆடியினும், குளிர்காலமாகிய ஐப்பசி கார்த்திகையினும், மற்றைக் கார்கால மிளவேனிற்காலங்களினும் மிகவுந் துன்பத்தை யடைவார்கள் இக்காலங் களில் துக்கத்தையே யநுபவிப்பதல்லாமல் சுகத்தை யெப்போது தான் அநுபவிப்பார்கள். எ-று.

கு. "காரேகூதிர் முன்பனி பின்பனி சிறுவேனில் வேனிலென் றப் இருமூவகைய பருவமென்ப" என்பதனாலறிக. (கரு)

காலையு மலர்த்திறந் தடிய துன்பமே
காலையும் பசியிறுந் தளர்வ ருச்சியின்
மாலையிற் காமமும் மலிய வாடுவர்
வேலைக டொறுமிடர் விளையும் விந்தியே.

எ-று. வெளி. முற்கூறிய ஆறு இருதுவிலுந் துக்கமடைவ தல்லா மல் சிறுபொழுதாகிய நாடோறுந் துக்கமடைவதனை வேலைதொறும் எனப் பிரித்துங் கூறினர். (கசு)

அக்கையை நிலையென வாட கந்தினை
யாக்கறா மருந்தய சஞ்சிச் சோரனைக்
காக்கறுங் கடுத்துயர் களிந்த வின்முத
லாக்கறா மருந்துய சழியும் போதுமே.

எ-று. நிலையில்லாத சரீரத்தை நிலையென்று பொருளைத் தேடிவிட த்த மனைக் கள்ளர் கொண்டுபோகாம லிரட்சித்து மிடத்தும் பலங் கண்டு களிக்கும் வீடு உண்டாக்கு மிடத்தும் உண்டான வீடு இடிந்துபோ மிடத் துந் துக்கத்தையே யடைவார்கள். எ-று.

துக்கம். எ-று. முழுதுங்கூட்டுக. (கஎ)

ஆடையு மொன்றளா வரிக மென்செய
யிடமொரன் றன்மது வேண்டு வோமல

பாடுடைப் புவிமனர் பாவ சாதனந்
தேடிய மற்றைய வனைத்துந் தேறினே.

எ-து. பண்ட முதலியவற்றைப் பிரயாசப்பட்டுத் தேடினாலு மிவன் தரிக்கப்போகிற புடவை யொன்றல்லவோ மாடகூடங் கட்டினாலு மிவன் படுக்கப்போகிறது பாய்விரியல்லவோ இவ்வாறிருக்கப் பாவசிந்தையா யிருக்கிற அரசர்கள் கோட்டை யுப்பரிகை முதலாயினவற்றை யுண்டாக்குவதை விசாரித்தால் எல்லாம் பாவத்தைத் தேடுவதொழிந்து புண்ணியமொன்றுமில்லை. எ-று. (௬௮)

அரசர்களுந் துயரமடைவதனை யுணர்த்துகின்றார்

அஞ்சுவர் புதல்வனை யனையர் மற்றையர்
தஞ்சமில் பிறரிடைச் சாற்று வாயெனா.
விஞ்சிய வரசர்கள் வெகுண்ட வேலையிற்
றுஞ்சுவர் சமர்தனிற் றுயரந் துய்த்துமே.

எ-து. சதுரங்க பலத்துடன் கூடி யிருக்கிற அரசர்களுந் தான்பெற்ற பிள்ளை தன்னைச் சேதித்து இராச்சியங் கட்டிக்கொண்டு அனுபவிக்கப் போகின்றானென்று பயப்படுவார்கள். அதுவல்லாமல் தன்னிலு மிகுந்த பரமண்டலத்துள்ள அனையர் வெகுண்டு படையெடுத்துவந்த காலத்தும் யுத்தகளத்திற் பொருது அதனாற் சிறிதுபேர் இறந்துஞ் சிறிதுபேர் துன்பமடைந்து மிவ்வாறே துக்கத்தை யடைவார்கள். எ-று. (௬௯)

இனி விலங்குகளும் பறவைகளும் ஊர்வனவுந் தருக்களுந் துயரமடைவதனை ஐந்து செய்யுளா லுணர்த்துகின்றார்.

கரிபரி முதலவுங் கனங்க டாங்கியே
புரவலர்க் கேவலர் புடைக்க நொந்திடும்
பொருகள மதனிடைக் குருதி பொங்கவே
சரமுறத் தளர்வுறச் சாய்ந்து வீழுமே.

எ-து. பாகனுலங்குசம் பரிக்கோல் முதலியவற்றாற் றுயரமடையும் யானை குதிரைகள் வாதுவராற் றிருத்துவிக்கு மிடத்துக் கையினால் வேதனையுறும் ஒட்டக மெருது முதலாயின பாரங்களைச் சுமந்து அதனாற் றுயரத்தையுறும் அதுவல்லாமல் யுத்தகளத்திற் பகைவர் கைப்பாணம் வாள் முதலியவற்றாற் குருதிபொங்கப் பாடோட்டு மரிக்கும். எ-று. (௭௰)

மாவிருங் கானவர் வலையின் வாடிடு
மானினம் புலியுறி னுழுங்கி யஞ்சுமே
வானுற மனைவுற வருந்தி வாடிடு
பேரிய மிருகமு மிடுக்க ணெய்துமே.

எ-று. வேடர் முதலியவரால் வலையிற் சாடி புலி மான் பன்றி முதலியவை துக்கமடையும். பசுக்களிரண்டு கூட்டமும் புலி வந்து பாய்ந்துவிடத்தத் தரையிற் படிந்து அதனாற் றுயரமடையும், அதுவல்லாமல் மழையில்லாமையால் புல் முதலாயின வுணவற்றுப்போக அதனால் வருந்த முற்றும் வாடும். மற்றைய மிருகமு மிப்படியே துன்பமடையும். எ-று. (௭௪)

மிபக்கமும் வருந்திடும் வெயிலின் மாரியின்
வயக்கெடத் துயக்கிடும் வாடை யிசையும்
நயக்கெடு முளையுற நார மாற்று
மியங்கிறும் பறவையுந் தச்ச மெய்துமே.

எ-று. பறவைகளானவை மிகுந்த வெயிலினாலு மழைகளினாலும் வேதனைப்படையும்; அதுவல்லாமல் வாடைக்காற்றுக் கடுமையில் தங்கள் பலம் கெட்டுத் துக்கமடையும், அதுவல்லாம லேரிமுதலானவற்றிற் சலம்வற்றிப் போக மீன்முதலிய வுணவில்லாமையினாலும் வாட்டமடையும், அதுவல்லாமல். ஆகாசத்திலே சஞ்சரிக்கு மிடத்துக் காக்கையானது வலியான்; கோட்டானுங் கொக்குங் குருவி முதலாயின இராசாளி கழுகினாலு மிப்படி கொன்றுக்கொன்று பகையாகிய பறவைகளினாலே துயர மடையும்.

பசியுறப் பகையுறப் பாம்புத் தேய்ந்திடும்
நசையுறும் வலையுற நார மிறுமோ
பசியினிற் றிரும்புந் தவித்து முக்கியே
வசமுறும் வெயிலினோர் தினந்துன் பாயுமே.

எ-று. பாம்புகளும் பாம்பாட்டிகள் பிடித்துப் பெட்டியி லடைக்கப் பட்டுப் பசித்து பொறுக்கப் படுவதுத்தி விரைவுறுமையாலுந் துணைக்குப் பகையாகிய கருடன் கீரி முதலியவற்றைக் கண்டவிடத்து மயக்கத்தை யடைந்தும் வருந்தும், சலத்திலுண்டாகிய மீன்களும் வலைக்காரராற் பிடிக்கப்பட்டு வாதத்தை யடையும். புழுக்களும் வேர்வையிலு மிரத்திலு நெருங்கித் தோன்றி வெயிலினுந் துக்கத்தை யடைந்து ஒருநாளிலே தானே சனித்து மரிக்கும். எ-று.

காயமென்பது-சரீரமெனக்குறுக்கப்பெற்றது. மிருகமென்ப தனா லிந்திரனு மற்றுமுள்ள தேவர்களுங் கொள்க. (௭௫)

வருந்திடுந் தாவர வருவ மாதவ
சரிந்திட வந்தவ மருள மாக்கையும்
பொரிந்திடும் பனியினும் பொருந்த பாவிகள்
புரிந்துறு முறையும் பதிக்க முகிலே.

எ-று. தாவரமாகிய மரங்கள் மக்களாகிய விருக்கள் மரவுரி தரிப்பது பற்றி பட்டையை வெட்டி உரிப்பதனாலும் வேதனை யெய்தும். அதுவல்லாமல் பனிமிகப் பெய்கையினாலும் பொரிந்து போகும், அதுவல்லா

மல் பொருகின்ற கையினையுடைய யானைகள் கூடி வேணைப்பறிப்பவதனாலு முரிந்து நாசத்தை யடையும். எ-று.

மூதல்-கூடல். (௭௪)

இவ்வாறு கூறி மேற் பொதுவிதி யுணர்த்துகின்றார்.

பெற்றிடுஞ் செல்வமும் பீடை செய்திடு
மற்றுயர் வாழ்வினை மதித்த வேலைவி
ளுற்றிடு முணர்வுமிம் முறையி னெய்திடுஞ்
சிற்றுயிர்க் குடற்சிறை செறித்த லாலரோ.

எ-து. ஒருவன் செல்வமு மற்றொருவன் அதிக செல்வத்தைக் கண்டவிடத்து நமக் கவ்வள வுண்டாகவில்லையே யென்றுந் துக்கத்தைக்கொடுக்குந், தான்கற்ற கல்வியும் பிறனொருவன் மிக்ககல்வியை கற்றவிடத்து மிவ்வாறு துக்கத்தை விளைக்கும், சிற்றுயிராகிய ஆன்மாவுக்குச் சிறைச்சாலையாகிய வுடல் பந்தமாகக் கூடுவதா லிவ்வாறு விசாரிக்கச் செய்யும். எ-று.

இதுவுமது.

பரிமிசைக் களியுறப் பயின்ற பாவகன்
றனை தனிற் சிவிகையுட் டங்கி னேனெதிர்
வருமுனைக் களிப்பினை மாற்றி மையலும்
பிரிவிலன் றேர்வரச் சிவிகைப் பேதையும்.

எ-து. பூமியிற் கால்நடையாய் வந்த ஒருவன் தனக்கெதிரே சந்தோஷத்துடன் குதிரையேறி வருபவனைக்கண்டு நாமுங் குதிரையேறப் பெற்றோ மில்லையேயென்று துக்கத்தை யடைவான், அக்குதிரையுடையவனுந் தண்டிகை பல்லக்கேறி யெதிரே வருபவனைக் கண்டு முன்னுள்ளசந்தோஷத்தை யொழித்துத் தனக்கு அது உண்டாயிற் றில்லையே யென்றுதுக்கத்தை யடைவான். அப்பல்லக்கில்வரு மறிவில்லாதவனுந் தேரேறி வருபவனைக்கண்டு துக்கத்தை யடைவான், ஆகையா லொருவர்க்கொருவ ரிவ்வாறே யுத்தரோத்தரந் துயரமடைவார்கள். எ-று. (௭௬)

இதுவுமது.

இம்முறை யமரரு மிடுக்க ணெய்துவர்
தம்மினு முயர்ந்தவர் பதத்தைத் தாமுனி
யெம்முறை யானுமெய் யிடுக்க ணேதுவே
செம்மைய செல்வமே சிவாநு பூதியே.

எ-து. இவ்வாறே தேவர்கள் முதலாயினோருந் தமக்கு மேலாகியபேர் பதப்பேறுகளையடையக் கருதி யுத்தரோத்தரந் துக்கத்தை யுறுவார்கள், இவ்வா றெங்கெந்த விதத்தால் சரீரத்தை யெடுத்தாலுந் துக்கத்துக்குக் காரணமே யாகையாற் சிவபிரானுடைய ஸ்ரீபாதகமலத்தை யடைந்து சிவானந்தாநுபூதியில் திளைத்திருப்பதே யழியாத செல்வமாம். எ-று. (௭௭)

தங்கள் தங்கள் கன்மத்துக் கேற்பத் தேவர்களாகவும்
இராக்கதருந் துயரமடைவா ரென்பதூஉ மவ் விருவ
ராலுந் தேவர்கள் துயரமடைவார்க ளென்
பதூஉ முணர்த்துகின்றார்.

சமர்தனி லமரரா லசுரர் தாழ்வரோ
யமரரு மவர்களா லபச யத்தரோ
விமையவர் தயித்திய ரிந்த ரிர்மையர்
தமதம வினைபரி பாகஞ் சாரவே.

எ-து. வெளி. தயித்தியர்-இராக்கதர். (எஅ)

மேற்கன்மமுங் காலமும் பலத்தைக் கொடுக்க மாட்டாதுசிவனே
கொடுப்பனென்பதனை யுணர்த்துகின்றார்.

கருமமும் பலத்தினைக் காட்ட வல்லதே
பருவமுந் தனக்கது பண்ண வல்லதே
யிருவினைப் பருவமும் பலமு மீசனே
தருவனென் றுணர்கிலா ருடலிற் சார்வரே.

எ-து. கன்மமுங் காலமுஞ் சடமாதலா லான்மாக்களுக்குத் தானே யப் பலத்தைக் கொடுக்க மாட்டாது, ஆதலா லவரவர் புண்ணிய பாவபக் குவத்தையு மதனாலுண்டாகிய பலத்தையு மறிந்து தருபவன் சிவனே யென் றறியாதவர்கள் மூட்டையு மீருப்போல மீளவுஞ் சனனமரணத்தா லுழல்வார்கள். எ-று. (எகூ)

வியாதியால் வருந் துக்க முணர்த்துகின்றார்.

அருந்துய ரடையுமே யவர்தம் மாதியின்
மருந்தினை யருந்தியுந் துயரம் வந்துறு
மருந்திடுந் துயரினை யறிவர் யாவரும்
விரிந்திட லிவ்விடத் துரைக்க வேண்டுமே.

எ-து. வெளி. வேண்டுமே யென்ற வேகார மெதிர்மறையில் வந்தது. எ-று. (அ0)

நரைதிரை முதலிய துன்பத்தை யுணர்த்துகின்றார்.

நரைதிரை வருமெயி றுடலில் போமெரி
திரைதரு மவசமா மென்ன வேக்கமே
வருதுய ரளவில மரண வேலையில்
விரவிய துயரதான் மிக்க துக்கமே.

எ-து. வெளி. திரை-உடம்புதிரைதல். (அக)

இதுவுமது.

ஆயுவுஞ் சதமென வறையப் பட்டதே
யாயினு மவரவர் கருமத் தாலுடன்
மாயுமென் றறிகமா துயர மேவருந்
தேயுமந் நாடனிற் காலன் சேரவே.

எ-து. ஆன்மாக்களுக்கு பூரணமான வயது நூறென்று வேதாகமங்க ளிற் சொல்லப்பட்டதே யானாலு மவரவர் செய்த கன்மத்துக்கு ஈடாகக் கற்பத்தி லழுவிப்போவதும் பிறந்தவுடனே யழிவதும் வளர்ந்து பாலதருண விருத்த தசையையடைந் தழிவதுமா யிருக்குமென் றறிக. இங்ஙன மான்மாக்க ளவசத்தை யடையுங் காலத்தி லெமதூதர் வந்து பொருந்துகை யினாற் பயந்து மிக்க துயரத்தையே யடைவார்கள். எ-று. (௮௨)

அம்மரணகால மிருவகைப்பட்டிருக்கு மென்பதனை யிரண்டு
செய்யுளா லுணர்த்துகின்றார்.

மிருத்தியு மிருவித மொன்று மீண்டிடு
மருத்திய மருத்தினு மழலை யோம்பினு
முறைதருமந் திரத்தினு மோத லாதியைக்
குருந்தவர்க் குதவினு மன்பு கூரவே.

எ-து. மரணம் காலமிருத்தியு வென்றும் அவமிருத்தியு வென்று மிருவகைப்பட் டிருக்கு மிதில் அவமிருத்தியு வாகடநூலிற் சொன்ன ஔடதம் புசிக்கையாலுஞ் சிந்திர்த்தண்டு முதலிய திரவியங்கொண் டோமம் பண்ணுவதனாலு மிருத்தியஞ்செய மந்திர சபங்களினாலும் பெரிய தபோதனர்களைக் கிருபையுட னன்ன முதலிய பாகபேதத்தைப் புசிப்பிக்கையாலுந் திரும்பப்படும். எ-று. (௮௩)

மற்றைய மிருத்தியும் வந்த வேலையி
லுற்றெவ ருடலிடை யிருப்ப ரோர்ந்திடிற்
பற்றிய வுடலினை விட்டுப் பாறியே
முற்றிய வினைப்பயன் சிவன் மூளுமே,

எ-து. மற்றைக் காலமிருத்தியு வந்தகாலத்தில் அதனை விசாரிக்கு மிடத்து ஒருவரு முடலிலிருக்க வல்லவரில்லை, ஆகையா லான்மா பிராரத்த கன்மம் புசித்துத் தொலையவந்த காலத்து மிருத்தியு வந்தவுடன். பொருந்தியிருந்த தேகத்தை விட்டுப் போய்ப் பரிபக்குவமான கன்மத்துக் கேய ததற்கேற்ற தநு கரணாதிகளைப் பொருந்தும். எ-று. (௮௪)

அம்மரணகாலத் துண்டான துக்கத்தை யுணர்த்துகின்றார்.

விட்டிடும் வேலையின் வியந்த வச்சமே
பட்டிடப் படுந்துயர் பகரற் பாலதே

கட்டிலை நீக்கிய காதல் செய்யுமவ்
கட்டிலை தன்னையும் பின்னைக் காமுறும்.

எ-று. வெளி. கட்டிலை-கட்டில். (அ௫)

இதுவுமது.

தனத்தினை மனைதனைத் தாளி யத்தனை
நினைத்தினி யெவராறு பயிப்பர் நீங்குறா
வனைத்தினை யன்னிய மாகு மேயெனு
மனத்தவர் மயிவெலா மாயு மாகுமே.

எ-று. வெளி. (அ௬)

இதுவுமது.

பாம்பழல் வாயிறுற் பற்ற மண்டுகந்
தேம்பிநின் றுயருறுஞ் சீவன் றேயுகா
சோம்பிட வல்லமோ யுற்ற மற்றையார்
போம்பொழு தருந்துவினை புரிந்த புண்ணியம்.

எ-று. வெளி. மண்டுகம்-தவளை. தும்பல்-பாதுகாத்தல். (அஎ)

ஆன்மா மறுதேகத்தைப் பற்றியே யிதனை விடுமென்ப
தற் குவமை முகத்தா லுணர்த்துகின்றார்.

திரணமுஞ் செழுவைபோற் சீவன் றின்றியே
வருமுரு வதனைமுன் னுருவ மாற்றிடுந்
தருமமே பருவமேற் சாரும் வானிலைப்
பருவமேற் றீவினை நிரயம் பற்றுமே.

எ-று. புல்லினிடத்துப் பொருந்திய சாணைவான புழு வொரு தலை பற்றி பொருதலை விடுவதுபோல ஆன்மா வந்தியகாலத்தேதிரே வரும் யாதனு சரீரமாகிய குக்குமதேகத்தை பற்றிப் பின்பப் பூதசரீரமாகிய தூல வுடலை விட்டு நீங்கும். அப்படி யாதனு சரீரத்தை யெடுத்துக்கொண்டு செல்லும்போது நல்வினைப் பரிபாகமானுற் சுவர்க்கத்தை யடையும்; தீவினைப் பரிபாகமானு னரகத்தை யடையும். எ-று. (அஅ)

மரிப்பதைப்பற்ற இறத்தலுஞ் சாத்தலுமே மிகுந்த
துக்கமென் றுணர்த்துகின்றார்.

மரிப்பதற் கெருந்துயர் மதிக்கின் மற்றிலை
பிறப்பதோ நயனிலும் பெரிய வின்னலே
காப்பதூஉ மிரப்பதிற் கடிய வின்னலே
யிரப்பதூஉங் காப்பதூஉ மின்மை யின்பமே.

எ-று. மிக்க துக்கங்கள் பலவுளவேனும் விசாரித்துப் பார்க்கும் போது மரிப்பதைப் பற்றவு மருந்துயர் வேறில்லை, அதனிலு மிகுந்த துக்க

மொருவன்பாற் சென்றிரா கொடுவென் றிரத்தலேயாம் அதனினுமிக்க துக்கம் இரப்போர்க்கில்லையென்பதேயாம், ஆதலால் தானொருவன்பாற்சென்றிரவா திருந்தலுந் தன்பால்வந் திரந்தோர்க் கில்லையென்னு திருத்தலு மிம்மை மறுமை யிரண்டிற்கு மின்பமாவது. எ-று. (அக)

அறவுடையோர் மகிமையை யிரண்டு செய்யுளா லுணர்த்துகின்றார்.

மண்ணினுந் தனந்தினு மனைக்கு வாய்ந்தநற்
பெண்ணினு மகவினும் பெரிய பேரினுந்
நண்ணென விழைவினைத் துறந்த தூயரோ
விண்ணினு மின்புடன் விளங்கி மேவுவார்.

எ-று. மண் முதலாகிய பூமியினுந், தனதானிய முதலியவற்றினுந், தன்மனைக் குரித்தாகிய நற்குணத்தையுடைய பெண்டிருடனும், பிள்ளைகளிடத்தினுந் தன்னைப் பெரியோனென்றுசொல்லுங் கீர்த்தியினு முண்டாகும் ஆசையை விரைவில்விட்ட சுத்தரோ, தேவலோகத்தினு மின்பத்தோடு கூடிக் கீர்த்தியைப் பொருந்தி யிருப்பவர்கள். எ-று.

விண்ணினுமென்ற வும்மையால் மண்ணினு மவர்களே நன்மையை யனுபவிப்பார்களென்றறிக. (கூ)

ஆக்கையிற் றுயர்பெரி தற்ப மின்பமென்
றூக்கமை யறவெறுத் தார்வங் கூர்வரோ
ராக்கையி னநாதியே முத்த னுக்கவ
ரூக்கையுந் துயரமு மறுப்ப னுணையால்

எ-று. சரீரமெடுத்ததினுல் துக்கம் பெரிது, இன்பஞ் சிறிதென்று விசாரித்துத் தேகாதிப் பிரபஞ்சத்தை நன்றாக வெறுத்துத் தேகத்திலின்றும் அநாதிமல முத்தனாகிய சிவபிரானுக்கு அன்பு பொருந்தி யிருப்பாராகில், அச்சிவபிரானும் ஆக்கினாசத்தியினால் யாக்கைக் கேதுவான மலமாயா கன்மமாகிய துக்கத்தை யொழிப்பான். எ-று.

அநாதியே முத்தனுக் கார்வங் கூர்வரேல் என்று கூட்டிப் பொருளுரைக்க. (கக)

ஆசையான திருவகைப்படுமென் றுணர்த்துகின்றார்.

எழுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

ஆசை தானிரு பேத மேயவை யேய நாதியி லாதவன்
பேசு நூல்விதி பேணி யேசெயும் பெற்றி தான்முதன் மற்றதுந்
தேசு சேர்வினை திர வேவரு சேத னுவிப ரீதமே
யாசி லாவர னுணை யாலவை யாள்வ ரேயுட லாளரோ.

எ-று. ஆசை யிரண்டுவகைப்பட் டிருக்கும். அதிலொன்று அநாதிகாலந் தொட்டு ஆசையில்லாதிருக்கும் சிவபிரா னருளிச் செய்த வேதாக

மத்தின் வழி தப்பாம னடக்கு மியல்பு, மற்றொன்று நல்வினை நீங்கிய வழி வு மயக்கத்தினாலே தீயவே நிச்சயமென்று கருதிச்செய்யுந் தீவினை, ஆசை யாற் சரீரத்தை யெடுத்தவர்கள் அந்நல்வினை தீவினை யிரண்டினையுங்குற்ற மில்லாத சிவகன்மமென்றே யனுபவிப்பார்கள். எ-று. (௧௨)

ஆன்மாவுக்கு முற்கூறிய ஆசை முதலாயினவை நீங்கி வயிராக்
கியம் பிறக்கவே மோக்ஷமுண்டாமென்
றுணர்த்துகின்றார்.

ஆசை மாசற வாச வேசற வாண வாதியு மாயவே
பாச நாசக வீச னாசிலி பாத நாமணி நாவமர்
வாச நேசறு பூதி யானது வானவே யுமி னாசகே
தேசு தேசமொ டேக மோகிவ ளேசர் பூரண தேசரே.

எ-று. ஆன்மாக்களுக் காசையுண்டாக்கும் கன்மம் நீங்கச் சரீரத்து க்குக் காரணமாகிய மாயையும் விலகிட வாணவகாரியங்களு நீங்கினவா றே பாசத்தை நசிப்பிப்பவருந் தனக் காணவாதி குற்ற மில்லாதவரு மான சிவபிரானுடைய சிபாத கமலங்களை யன்புட னனுபவித் திருத்தலே பேரொரு வேறுபாடு மில்லாதது, அப்படி யவ்வனுபவத்தையுடைய முத் தான்மாக்களுடைய ஞானம் ஏகதேசமன்று. சிவபெருமானைப்போல சரு வத்திரத்தும் வியாபித் திருக்கும். எ-று.

ஆணவாதி யென்பதனுல் விருத்திரோதானமுங் கொள்க. (௧௩)

முற்செய்யுளி லான்மாவை வியாபி யென்றதை யிச்செய்யுளிற்
சாதித் துணர்த்துகின்றார்.

வேறு.

ஏக தேசவுட லற்ற வர்க்கறிவு மேக தேசமல தில்லையே
யேக தேசவுட லற்ற போதுமறி வேக தேசமென லென்சிவ
மேக தேசவுட லற்ற வன்னறிவு மேக தேசமல வாதலா
லேக தேசவுட லற்ற முத்தரறி வேக தேசமல வென்பரே.

எ-று. ஏகதேச வுடலெடுத்த வான்மாக்களுக் கறிவு ஏகதேசமே யல்லாமல் வியாபகம் விளங்காது. ஏகதேச வுடலாகிய பந்தத்தை நீங் கியபோ தறிவை யேகதேசமென்று சொல்லவேண்டுவ தில்லை, அது என் னகாரணத்தா லெனில் சிவன் ஏகதேசசரீர மில்லாதவ ராகையால் அவரு டைய அறிவும் ஏகதேசமன்று வியாபியே; அதுபோல ஏகதேசவுடனீங்கின முத்தான்மாக்க ளறிவு மேகதேசமல்ல சருவ வியாபியேயாம். எ-று. (௧௪)

முத்திக்கு மலநாசம் பிறத்தலே மேலான காரணமென்
றுணர்த்துகின்றார்.

வேத நூற்படியை யுற்று மற்றெறியும்
வேற வுற்றுமுதன் மேவுபட

யார ணாந்தினையு மாக மந்தினையு
மாயு மற்புதன வாரியன்
போ ருட்பெற வனாதி முத்தனொடு
பேத மற்றநிலை பேறுதான்
கூரி ருட்குழுவ றுந்த றுங்குமுடல்
கூட முந்தனறு கூலமே.

எ-து. மரம் ஒன்று வேரற்றவாறே யதனுடைய கொம்பு பனை காய்பூவெல்லாம் நாசமடைந்து மேலுமுற்பத்தியு முண்டாகாதவாறுபோல, ஆணவமாகிய நிறைந்த விருணீங்கியவாறே யுடல் மலமாயா கன்மத்தோடுங் கூட நாசத்தை யடைந்து முத்தியை யடையும். அதுவென்னெனின் வேதாகமங்களை யையந்திரிபற வுணர்ந்த ஞானாசிரியன் மிகுந்த கிருபைபெற்று அநாதிமலமுத்தனாகிய சிவபிரானோடு கூடி யிரண்டற்ற வயிக்கியமா யிருப்பதே மேலானபேறு. எ-று. தான்-அசை (௧௫)

இப்படிப்பெற்ற முத்தான்மாவின் தன்மையு மவர்கள்
சிருட்டியாதி கிருத்தியங்களைப் பண்ணு
மென்பதூஉ முணர்த்துகின்றார்.

முத்தி பெற்றவ னழுக்க னைத்தினையு
முற்ற விட்டுழலை யற்றவ
னித்த னுத்தம னிருந்த சுத்தசுக
சிற்க னத்துநிலை யுற்றவன்
புத்த னத்துவித முற்று மிக்கபிர
புத்த னைக்கெழுவு பூரணன்
றத்து வத்தொகைம லத்தொ டற்றுமுட
லைப்பெ றப்பிறர்ச மைப்பனே.

எ-து. முத்தான்மா ஆணவாதிமலங்களை முழுதும் போக்கி மேற் சனன மில்லாமலிருப்பவன், நித்தியனுமா யுத்தமனுமாய் ஒருபொருளினும் பற்றில்லாத சுத்தனும் சுகஞான சொருபத்தில் நிலைபே றுடையவனு மெக்காலமும் புதுமை செய்திருப்பவனுமாய், அப்பொருள் வகைகளெல்லா வற்றினும் பொருந்திப் பிரபுவுமாயிருக்கிற சிவபிரானோ டயிக்கமாயிருக்கிற அவ்வியாபி கருவி கரணங்களோடு கூடிய. தத்துவக் கூட்டத்தையும் ஆணவாதி மலங்களுடன்கூடப் போக்கடித்திருந்தமற்ற ஆன்மாக்கள் உடலைப்பெறுதற்குத் தான் சிருட்டிமுதலிய கிருத்தியங்களைப் பண்ணுவானோ பண்ணான். எ-று. ஓகாரம் - எதிர்மறை. (௧௬)

மேன்முடிந்தது முடித்தலென்றுந் தந்திரவுத்தியால்
உணர்த்துகின்றார்.

கலிவிருத்தம்.

என்றுமிற விந்தப பிறப்பல விசைத்தான்
குன்றவர் மடக்கொடி தனக்கருள் கொடுத்தான்

வென்றுபுல னைந்தினையும் வெய்யவினை யாகிய
நின்றமுனி யன்றனைய நீர்குணனி னீங்கிநே.
எ-று. வெளி. (கஎ)

மேற்றிவற்றுந்தியுணர்த்துகின்றார்.

அறுசீர்க்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்.

முரியல் லானை முருக்கினனே முதிர்சடை முடி முருக்கினனே [னே
பாரியோர் பாறுறப் பண்ணினனே பாடிய நான்மறைப் பண்ணின
கூறிரு வாடிய கொள்கையனே கோல்வளை யாட்பலி கொள்கையனே
காரிய காரண ஞானவனே கரிசறக் காயமுன் ஞானவனே.

எ-று. அகங்காரத்தையும் வலியினையும் உடைய யானையின் றோலை யுரித்தவனே, முதிர்ந்த சடாபாரத்திற் பலாசப் பூமாலையைத் தரித்தவனே, பார்வதியாரை ஒருபாகத்தில் பொருந்தவைத்தவனே, நான்கு வேதங்களைப் பாடிய இசையையுடையவனே, மகா சங்காரகாலத்தில் திருநடமே தொழிலாகச் செய்யுங் குணத்தையுடையவனே, அழகிய வளையைத்தரித்த இருடிபத்தினிமார்களிடம் பிச்சையை யேற்குங் கையையுடையவனே, காதமுதலிய காரியங்களுக்கு நிமித்தகாரணமாயுள்ளவனே, ஆணவாதிதோஷங்களை யறுக்கும்படி தவிக்க முதன்மையையுடையவனே. எ-று.

கோலமென்றது-கைக்குறை.

இதுவுமது.

என்வினை தன்னை யிறுத்தவனே பேதுயி
ரென்ன விறுத்தவனே
முப்புலி லானை முருக்கினனே முன்னினர்
செற்க முருக்கினனே
பன்னிய மந்திர மற்றவனே பசமெறு
மற்பரு மற்றவனே
முன்னெரு வேள்வி முடித்தவனே முதிர்சடைக்
கங்கை முடித்தவனே.

எ-று. யான்செய்த கன்மங்கள் எல்லாவற்றையும் போக்கினவனே, ஆன்மாவின் சொரூபம் யாதென்று விசாரிக்கும் அறிவுண்டாக்கினவனே, பிரமனும் மாலும் நானே கர்த்தாவென்று மையலுற்றவிடத்தில் தழற் பிழம்பாய்த் தோன்றியவர்கள் அகங்காரத்தைப் போக்கினவனே, தன்னைத் தியானஞ்செய்தவர்கள் உள்ளத்தைய முருகப்பண்ணினவனே, மாதா, பிதாவில்லாதவனே, நானென்னும் அகங்காரத்தையுடைய புல்லியரும் உன்னையல்லாத பிறவிட்டொழுக்கனே. தன்னை இகழ்ந்துசெய்த தக்கன் யாகத்தை நாசஞ்செய்தவனே, முதிர்ந்த சடாபாரத்திலே கங்கையைத் தரித்தவனே. எ-று.

அற்பன்-மற்றவன் என்றுமொருமையைப் பன்மையாக்குக. (கஅ)

சனகன்முதலியோர் துதியுணர்த்துகின்றார்.

எண்சீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

தமல மற்றிட நேசார் தாய்பலே தனையர் மற்றையர் தாமா ரேயென
விமல வித்தக விருர் வேற றுவி தால சிற்கன நாநா வானவன்
கமலை நற்பதி வேதா வாதியர் கழறெ முக்கசி யாளுர் காய்வலி
யமல னற்புர ளுனே றேறிநங் கருள்கு கற்கினி யாளா வாமரோ.

எ-று. தனக்கன்பானவர்க்குத் தங்களுடைய வாணவமுதலிய குற்றம்போகவும் அன்புபொருந்திய தாய், பெண்டீர், பிள்ளைகள் மற்றுமுள்ள பந்துசனங்களை யிவர்களார்? யாமாரென்றும் வெறுப்பு வரவும் மேலாகிய ஞானங் கொடுக்குந் தாதாவுமாய், இலக்குமி நாயகனாகிய திருமால், பிரமன் முதலான தேவர்கள் வந்து விமலனே வித்தகனே ஒப்பிலாதவனேயென்று தோத்திரஞ்செய்து, தன்சிபாதத்தில் வணங்குவதனால் இரக்க மில்லாதவராகிய வித்தியுன்மாலி முதலியோர் முப்புரத்தினையும் எரித்த வில்லினையுடையவனும், மலமில்லாதவனும், அதிசயத்தை யுடையவனும், இடபவாகனத்திலேறிப் பவனி வருபவனுமாயிருக்கின்ற சிவபிரானளித்த பிள்ளையாருக்கு, யாமுன்போற் சனனசாகரத்தி லடிபடாமலினி அடிமைப்படுவோம். எ-று. (௩)

அகத்தியர் துதியுணர்த்துகின்றார்.

மருவி யுற்றனை நீயே நீயலை மருவு வித்தது மாதர் வாருயி
ரிருள றுத்தனை நீயே நீயலை யெனவெ னக்கிப லிவா னேயவன்
மரவ முற்றிய வாசார் காரகின் மலிய நற்றவர் மாடே நீடிய
வருவ னைப்பயி லான மாதவ னருள கத்திய னுரு ருகமே.

எ-று. குங்குமமும் விளைந்து மணம் அமைந்த காரகிலும் நெருங்கி நல்ல தபோதனர்களும் பக்கத்தில் நெருங்கி அரிய பொதியிலில் நீங்காதிருக்கு மிக்கதவத்தினை யுடையவனும் கிருபையை யுடையவனும் முப்பத்தாறு தத்துவமே சரீரமாக வுடையவனுமாயிருக்கும் அகத்தியனே, இத்தேகத்திற் கிடப்பவனும் நீயேயோ நீயன்று. இத்தேகத்தை யுண்டாக்கினது மாதாவுமல்லள்,உடலினுலுண்டாகிய ஆணவத்தை நீக்கினதும் நீயேயோ நீயல்லவென்றும் வாக்கியத்தை எனக்குத் தெரிவித்தவன். எ-று.

நீயோ நீயல்லவென்று ஆன்மாவைக் கருதி வினவுவதனாற் கூட்டி முடிப்பான் கருத்தாவென்று கருதிற்று. ஆனமை-விட்டு நீங்காமை. (௩௪)

எட்டாவது

சனனமரணவியல்.

முற்றிற்று.

சிவமயம்.

ஒன்பதாவது

சுவர்க்க நரக சேடவியல்.

மேலிட்டுரைத் தென்றுதலிற்றேவெனின் றிக்கநதலியுடைமோத்தினனு-
பெயருணர்க்கவே விளக்கும். ஆயினிக்கேச்ச தென்ன பெயர்த்தோ வெ
னின்சுவர்க்கநரகசேடமனுபவித்தற் கெமெக்குஞ் சரித்தரைக் கூறித்து
ஆதலாற் சுவர்க்கநரகசேட வியலென்றும் பெயர்த்து. முன்
னேயியலிற் சுவர்க்கமான துக்கங்களைக் கூறிப் பூமி
யில் இருவினைக்கிடாகச்சுவர்க்கநரகசேடமாகிய சரி
தங்களை யெடுத்து மிலக்கணங் கூறினமையா
லதன் பின் னிதனை வைத்தார். இதனுள்
இத்தகைச் செய்யுளென் றுதலிற்
றேவெனின் நல்வினை தீவி
னைகளைச் செய்தவர் உயர்ந்தசாதி தாழ்ந்தசாதியிலே
தோன்று முறைமையைத் தொகுத்துணர்த்த றுதலிற்று.

கலிவிருத்தம்.

புண்ணியர் விண்ணவர் தம்புரி புக்கே
மண்மறை யோர்குல மாய்வரு மாறும்
பண்ணினர் தீவினை பாதல முற்றே
நண்ணிய ராதலு மின்றுசை மைப்பாம்

எ-து. அத்திபருணிடனே புண்ணியத்தைச் செய்தவர்கள் சுவர்க்க லோகத்திற் சென்று, அங்குள்ள போகம் புசித்துத் தொலைந்தவாறே பூமியிற் பார்ப்பார் முதலிய நற்குலத்தில் வந்து பிறக்கு முறைமையையும், பாவத்தைச் செய்தவர்கள் நிரயத்தி லழுந்தி யாங்குள்ள துன்பங்களை யனுபவித்துத் தொலைந்தவாறே தாழ்ந்த குலத்தில் வந்து பிறக்கு முறைமையையு மிப்போ துனக்கு யாம் சொல்கின்றோ மதனைக் கேள். எ-று. (க)

சிறந்தமுறையானே புண்ணியஞ் செய்தவர் பூமியில் வந்து
நல்லகுலத்திற் பிறந்து சற்கன்மத்தையடைந்து
மோக்ஷமடையு முறைமையை மூன்று
செய்யுளா லுணர்த்துகின்றார்.

வேதந ரோதிய வேதவி தித்தே
சாதகர் வானவர் தம்புரி புக்கே
போதந ராயதன் வாழ்வு முடிந்தே
வேதிய ராவர்கள் மேதினி யிதே.

எ-து. அன்மார்க்கரூக் கதிரை விளக்கச் சிவபிரா னருளிச் செய்த வேதாகமத்தின் வழியே யனுட்டித்தவர்கள் சுவர்க்கலோகத்திற் சென்றுசுக-

தொடத்தை யுடையவரா யாண்டேர்ள போகங்களை யநுபவித் திருந் தப்போ கந் தொலைந்தவாறே பூமியிற் பிராமணராய் வந்து பிறப்பார்கள். எ-று.

மோதகம். சந்தோடம். (உ)

முன்னைய நல்வினை வாதனை மூளத்
துன்றுவர் தூக்கிதி யான தொடர்ந்தே
யென்னிலர் மண்மிசை நல்வள மியந்
தன்னிக ரில்லிறைதன் றுணை தரித்தே.

எ-று. முற்சனனத்திற் செய்த புண்ணியத்தின் வாசனையா லிச் சனனத்தும் வேதாகமங்களை யோதி யதன் வழியை யறிந் தநுட்டித்துத் தனக்கு நிகரில்லாத சிவபிரானுடைய விபூதி கண்டிகை முதலிய சைவ சின்னங்களைத் தரித்துச் சிவார்ச்சனை செய்து பூமியில் எண்வகை ஐசுவரி யத்தையு முடையவரா யிருப்பார்க ளாகையால் தன்பால்வந் திரப்பவர்க் கி வரற் கவர்களுக் கெதுதான் குறைவு. எ-று.

எண்வகை ஐசுவரியமாவன இராசாங்கம், மக்கள், சுற்றம், பொன், மணி, நெல், வாகனம், அடிமை என்பனவாம். (௩)

முற்றுவர் நல்வினை முற்றிய பின்னர்ப்
பற்றுவர் வானுப ரும்பதி பற்றித்
துற்றுவர் போகமி தம்பல துற்றிப்
பற்றுவர் பற்றற வீசன பாதம்.

எ-று. இவ்வாறு பூமியிற் சற்கன்மத்தையே செய்து கொண்டிருப் பார்கள். பின்ன ரப்புண்ணிய பரிபாகம் பிறந்தவாறே மேலான சிவலோக த்திற் சென்று நானாவிதமாகிய போகங்களைப் புசித்திருப்பார்கள், இவ்வா றதை அநுபவித் தப்போகத்தில் வயிராக்கியம் பிறந்தவாறே வேறொன்றி லும் விருப்ப மற்றுச் சிவபிரானுடைய சீபாதகமலங்களையே சேர்வார்கள்.

மேனிறுத்தமுறையானே பாவத்தைச் செய்தவர் நரகத்திற் கிடந் தழுந்தி மீண்டும் பூமியிற் பிறக்கும்போது தாங்கள் செ ய்த கன்மத்துக் கேற்கிய சரீரங்க ளெடுப்பா ரென்பதை யிரண்டு செய்யுளா லுணர்த்துகின்றார்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

ஈட்டினர் பாவ பேத மிரக்கமி லியம தூதர்
கூட்டிய நரக பேதங் குழிவிழுந் தழுங்கி யாழ்ந்து
மீட்டுமவ் வழிநீந்தி யோனி விதமெலாம் விரவி முன்னை
யீட்டிய வறந்தி னாலு நரர்தனு வெடுக்கும் போதும்.

எ-று. முற்கூறிய அதிபாதக முதலிய பாவங்களைச் செய்தவர்கள் கசிவில்லாத எமதூதர்கள் செலுத்திய இருபத்தெட்டுக்கோடி நரகக்குழியி

றும் விழுந் தழுந்திக் கிடந்து துயரமடைந்து பின்பு மிப்பூமியில்வந் தின யோனியாகிய தாவரமுதலிய ஐவகை யோனியையு மெடுத்துத் தொலைந்த வுடனே முற்சனனத்திற் செய்த சற்கன்மவாசனையினுன் மானிடதேகமெடு க்கும் போதும். எ-று

அறத்தினுறுமென்ற வும்மையால் மறத்தினு லுமென்பதூஉங் கொ ள்க. தனுவெடுக்கும்போது மென்றவும்மையாற் றனுவெடுத்த வின்றென்க.

வஞ்சக மனத்த ராயும் வாக்கினை யிழந்த ராயுஞ்
செஞ்சொலைக் கேட்கு மற்றைச் செவியினை யிழந்த ராயு
நஞ்சிடை வருகு ரோகி னடலைமெய் யுடைய ராயுந்
துஞ்செயங் கிளைய வாழ்வை வழியினிற் சரிப்பர் தாமே.

எ-று. வேதாகமங்களில் விதித்தன செய்தலும் விலக்கியன வொழி தலுமென்னும் இயல்பைவிட்ட வான்மாக்கள் சன்மாறு குணமாய்க் கற்பி த்த கடவுள் பிரேரகத்தினுல் தத்தமனத்துக் கேற்றபடி நடந்த பாவிகளா யினோர், வஞ்சகமனத்தை யுடையவராயு மூமராயுஞ், செவிடராயுஞ் சரீரத்தி லழுகு கண்ணுதலிய வியாதியைப் பொருந்தி அதனுல் துக்கத்தை உடைய வராயும் இப்படியே பலபல வடிவெடுத் துழல்வார்கள். எ-று. (௯)

கொலைபாதக முதலிய பாவஞ் செய்தவர்கள் நரகசேடத்துக் கீடா
கப் பூமியில் அதற்கேற்ற வுடையானங்கள் பொரு
ந்தி அவ்வுடலினிடத் தெய்துந் தீவினைப்பயன்
களை முப்பத்தைந்து செய்யுளால்
உணர்த்துகின்றார்.

உறவுடை யுயிர்கட் கெல்லா முயிருடை பொழிவி லாத
வறவினை யனைய நெஞ்சத் தளிட்டரு மவல வாக்கை
பிறவிநோய்ப் பிணியைத் தீர்க்கும் பெருமைய குரவன் றன்னைக்
கறுவிய மனத்தி னுலெ கரிசுறுங் கடையர் தாமும்.

எ-து. எல்லாவான்மாக்களுக்குஞ்சுற்றமும் உயிர்க்குயிராயவர்களிடத் திரண்டற வியாபித்து நிற்பவரும் புண்ணிய சொருபியுமா யிருக்கிற சிவ பிரானைத் தடனிற்று அவனிடத்தில்அன்பில்லாதநெஞ்சையுடையதுபாவி களும், பொல்லாத வுடலையுடைய பிறவிப்பெரும்பிணியைத் தீக்கையினுற் சேதிக்கும் பெருமையினையுடைய ஞானுசிரியனையும், வெறுப்பினையுடைய மனத்தினுல், அப்பன்னு மென்றும் பாவிகளும். எ-று. (௰)

மலத்திறுட் கிருமி யாகி மாண்போன் மிதிந்து மாறு
வலக்கணுந் துஞ்வார் நீங்கை யறைந்தவர் யாவ ராரும்.
விலக்கரும் வீதன முற்று முபலகன் வியாதி மேவிக்
கலக்கிய வுளத்த ராகிக் கதறியே கழிவார் தாமே.

எ-து. மலத்திற் புழுவாய்க் கனித்துக்கனித் திறக்கொழியாத துக் கத்தையடைக்கடுப்பார்கள். சிவபிரானையும், குருவையும், குருபத்தினியையும்,

நிந்தைசொன்னவர்கள் முயலகனென்னும் வியாதியையடைந்தொருவராலும் நடுக்கப்படாத நடுக்கமடைந்து கலங்கிய மனமுடையவராய்க் கதறிக்கொண்டு திரிவார்கள். எ-று. (௮)

கருத்துட னேவல் செய்யாக் கரிசர்கள் குரவன் காதை
திருத்தினுந் திருந்தா வுள்ளந் திமிரரோ யாவ ரேவல்
கருத்துறச் செய்வார் தம்மைக் கலைந்தவன் கோம்பி யாவான்
சிரத்துநோ யடைவான் றானுஞ் சினப்பனேற் சினந்த போதில்.

எ-து. ஆசிரியரேவலைச் செய்யப்பெற்றோ மென்று மனத்துடன் செய்யாத பொல்லாதவர்கள், ஆசிரியர் இதிகாசமுதலிய புராணத்தைச் சொல்லிக்காட்டிப் புத்திசொல்லினுங் கேளாத மனக்கோணலை யுடையவராய்ப் பிறப்பார்கள். அவரேவலைச் செய்யும் மாணாக்கரைக் கலைத்தவன் ஓந்தியாய்ப்பிறப்பான். ஆசிரியரும் பிராமணரும் கோபித்தபோது தானுமவரைக் கோபித்தானானால் அவன் மண்டைவியாதியையுடையவனாயிருப்பான். எ-று. காதை, எ-து. இதிகாசபுராணங்களை.

அந்தணன் றன்னைக் கொன்றோ னருங்கய ரோகி யாவான்
றந்தமும் பழுதே யாகுந் தனியலை யருந்தி னோர்க்குச்
சிந்திய குநகி யாவன் செம்பொனைத் திருடி னானுங்
கொந்திய குட்ட நோயன் குருமனை குழுவி னோனே.

எ-து. பிராமணனைக் கொன்றவன் சயரோகமென்னும் வியாதியையடைவான், மதுபானம் பண்ணினவன் சொத்தைப்பல்லை யுடையவனாய்ப் பிறப்பான். பொன்னைத் திருடினவன் பலகாலும் அறுக்கப்பட்ட சொத்தை நகத்தையுடையவனாய்ப் பிறப்பான். குருதாரகமனம்பண்ணினவன் குடாரியாற் கொத்தப்பட்ட குட்டவியாதியை யுடையவனாய்ப் பிறப்பான். எ-று. (௯)

பாம்பெனு மொருவன் றன்னைப் பரிந்திடும் பகைக்கு மஞ்சித்
தேம்பியே திரிவன் றெய்வத் திரவியங் கவர்ந்த நிம்பன்
பாம்பணைப் பள்ளியானைப் பழிமொழி பகர்ந்த பாவி
கோம்பியா யுதர வங்கி கூர்ந்திடக் குலையு மன்றே.

எ-து. சிவத்திரவியங்களை அபகரித்தபொல்லாதவன் பாம்பாகப் பிறந்து தன்னை யடித்துக்கொல்லும் பகையாகிய கருடன் முதலியவற்றிற்கும் மானிடர்க்கும் பயப்பட்டுக் காட்டிற்கிடந்து தேம்பித் தேம்பித்திரிவான். அந்நாகத்தைப் பாயாகக்கொண்டு துயில்கொள்ளும்மாயனை நிந்தைசொன்ன பாவி ஓந்தியாய்ப் பிறந்து, உதராக்கினி மேலிட்டு, அதனாலே நடுங்குவான். எ-று.

பறைந்தவ னுபி ரேனும் பழுதுறு பதிர னேனும்
புறம்புறு புலைய னேனும் புறம்புறு புலைய னாவான்

அறக்கனி மறந்த பாவி யவனொடு மிருதுவாகி
உரைத்திடு மவளைக் காமுற் றுவகையோ டொருத்தன் றானும்.

எ-று. தாயுடனும் குற்றத்தையுடைய விரதபங்கருடனும் ஈசனுடனும் அதற்கேற்ற கர்மத்தைச் செய்யாதொழிந்த பாவியுடனும், இருது வானவருடனும் ஆசைகொண்டு, மகிழ்ச்சியுடன் வார்த்தைசொல்லுவாளும், ஈசனும் பிறப்பான். எ-று. (௰௨)

கருவிலு ளழிவன் முற்றிக் கழிந்திட வழிவன் காளைப்
பருவமுற் றழிவ ளினை பகர்ந்துபின் னுதவாப் பாவி
பெருவலைக் கன்னி யாலும் பிடித்துயிர் வதைத்த பேதை
கருதிய பொருளைத் தக்கோர்க் குதவிடான் றினைத்த வையன்.

எ-று. ஒருவருக் கொருபொருளைக் கொடுப்பதற் கிசைந்து பின்னை கொடாதவன் மாதாவின் கருப்பத்தில் நாசமடைவான். பெரிதாயிருக்கிற வலைகளாலும் கண்ணிகளாலும் மிருகம், பட்சி முதலியவைகளைப் பிடித்துக் கொல்ற அறிவில்லாதவன் கர்ப்பமுற்றிப் பூமியிற் பிறந்தவுடனே நாசமடைவான். தபோதனர்க்கென்று நியமித்த பதார்த்தங்களை அவர்களுக்குக் கொடாமல் தானே யபகரித்த உஞ்சகன் போகம் நுகரும் பருவத்திலே பிறப்பான். எ-று. (௰௩)

அவயவ மனைத்துங் குன்றி யழிந்திடு மாக்கை யாருன்
சுவையினை விரும்பி யுண்ட துட்டர்கள் சோலை தன்னைத்
திவலைய தினாலே தேகத் தின்னிய நிரந் தன்னை
மமதி யாலே சால வழித்திடு மற்பர் தாமும்.

எ-று. முற்சனனங்களில் மாமிசத்தை விரும்பிப் புசிக்கும் பொல்லாதவரும், தோப்பினையு நிறைந்த நீர்தேக்கிநிற் நிலவதெறிக்க அலையெறிகிற்ற திவ்வியமாகிய ஏரி, குள முதலியவற்றின் கரைகளையும், புத்தியின்மையாலே வெட்டியழித்த மற்பரும், குட்ட வியாதியை அடைந்து உறுப்புக்களெல்லாங் குறைந்து நாசமடையும் தேகமுடையவராய்ப் பிறப்பார்கள். எ-று. (௰௪)

யிவனை யாகந் தொன்று மாக்கிடா தருந்தி னாலும்
தெய்வமே தொழுக வென்று தெளிந்தவச் சிந்தை யறற
மையலைக் காமுற் றுலுந் தனைத்துகற் புடையா டன்னைப்
பொய்முயக் கிபரைப் புக்கும் புலையனும் பன்றி யாவான்.

எ-று. தெய்வயாகம், பிதிர்யாகம், பசுயாகம், மானுடயாகம், பிரமயாகம் என்று கூறப்பட்ட ஓமங்களைத்தல்முதலிய வைகளை யாகங்களில் தனக்கியன்ற தொன்றைச் செய்யாமற் புசித்தவரும் தன்மனைவனே தெய்வமென்று கொண்டு வேறு விசாரபுத்தியை யொழித்த உத்தமியை யாசைப்பட்டவரும் பதிவிரதையாகிய மனைவியைவிட்டுப் பொய்மை மெய்யாகவே

சொல்லிப் பசப்பும் பொதுமடவாரைக் கூடும் பாவியாகிய பொல்லாதவனு முட்பன்றியாய்ப் பிறப்பான். எ-று. (௬௫)

ஒருகுடிப் பிறந்தாள் போக முகந்தவ னூர்நா யாவான்
றருமமே யெமக்கு மொக்குந் தனந்தரு வானே யென்று
கருணையா லன்ன சாலை காப்பது கற்ப லாது
பொருளினை மதித்துச் செய்தான் புலையனு நாயு மாவான்.

எ-து. அன்னியகோத்திரத்திற் பிறந்த கன்னிகையை விவாகஞ் செய்யாமல் தன்கோத்திரத்திற் பிறந்த கன்னிகையை விவாகஞ்செய்த வன் ஊர்நாயாய்ப் பிறப்பான். தனங்கொடுத்துத் தருமஞ்செய்யுங் கருத்தா வுக்கும் அவர் கையில் தனத்தை வாங்கித் தருமத்தைக் குறைவற நடத்தும் நமக்கும் புண்ணிய மொக்குமென்று எண்ணி அன்னசத்திர முதலியவற் றைக் கிருபையாய் விசாரிப்பதே முறைமையல்லாமல் தனக்கொரு பிரயோ சனம் எண்ணி விசாரிப்பவன் சண்டாளனாய்ப் பிறந்து பின்பு நாயாகவும் பிறப்பான். (௬௬)

வேறு.

இம்மைப் பயனைக் குறியாதே யிறைவன் றிருவா லயமதனுட்
செம்மை சிறக்க மாபூசை செய்விப் பவரே சிறப்புடையார்
இம்மைப் பயனைக் குறித்தியற்று மதிகா ரியர்நா யுடலெடுப்பர்
புன்மைப் புலைய னெனுமுடலும் பொருந்தி விடுவார் புகழிலையே.

எ-து. இம்மைப் பயனாகிய திரவிய முதலியவற்றை எண்ணாமற் சிவபிரானது ஆலயத்தில் வைபோகமாய் மகாபூசைகளைச் செய்விப்பவர்க ளே மறுமைப்பயனை அடைபவர்கள். இம்மைப்பயனைக் குறித்துச் சிவபிரா னது காரியங்களை விசாரிப்பவர் தம்கீர்த்தியையும் ஒழித்து நாயாய்ப் பிற ந்து பின்பு சண்டாளராயும் பிறப்பார்கள். எ-று. (௬௭)

எங்கள் குரவன் பெரியனென வென்று மதுநற் பதுவல்லா
னுங்கள் குரவ னெப்பனென நுவலும் பரிவா தவர்தாமும்
பங்கு பகர்ந்தார் விழியிழந்து பார்வை தனையு மிழந்தார்கள்
அங்க னவற்றைக் கேட்டார்கள் கேள்விப் புலனற் றவர்தாமே.

எ-து. ஒருவர் தம்முடைய குருவைப் பெரியவரென எண்ணியிருப் பதே முறைமை, அதுவல்லாமற் பிறனைநோக்கி உம்முடைய குரவரொன் றும் அறியாரென்று சொல்லு மகாபாதகரு மூடவருமாய் உருவமுதலியவற் றைப் பார்க்கக் கண்ணில்லாத குருடருமாயும் பிறப்பார்கள். அவ்விடத்தி லந்தக் குருதூடணத்தை மனங்களிக்கக் கேட்டிருந்தவர்கள் செவிடராய்ப் பிறப்பார்கள். எ-று.

பரிவாதம்-குற்றஞ்சொல்லுதல்; இது வடமொழி. (௬௮)

கண்ணிலாக் கிருமி யாவன் கருத்திற வெறுப்ப னென்றே
யெண்ணினன் குரவன் றன்னை யிடர்ப்படக் குய்யத் தன்னிற்
புண்ணையு முறுவன் பின்பு புகன்றவ னபவா தத்தைக்
கண்ணுறா தில்லை யாகிக் காத்திலாக் காப்ப னன்றே.

எ-து. ஞானாசிரியனை யற்பனென்றுமனத்தில் விசாரித்தவன் கண்ணி ல்லாத புழுவாய்ப் பிறப்பான். மற்றைச் சனனத்தில் மானிடனாய்ப்பிறந்து குய்யத்தில் வியாதியையடைவான். அவ்வாசிரியர் செய்யாத கருமத்தைச் செய்தாரென்று பொய்மொழி சொன்னவன் அறிவற்ற மனத்தையுடையவ னாய்ப் பிறந்து கழுதை மேய்த்துக்கொண்டு திரிவான். எ-று. (௰௯)

பரமனுங் கருத்தா லேவற் பற்றிய கருத்தாந் தேவர்க்
குரிமையிற் பூசை மற்று முறுத்திடா னுரைத் தாலே
வரமுறு மலிய னவன் வாய்த்தநற் சுற்றத் தார்க்கு
முருகிடா தொழிந்தான் கண்டி மிடியறு முறுவன் கண்ணோய்

எ-து. முதன்மையான அரசன் ஏவலிற்றப்பவ னவ்வரசன் கற் பித்தபடி சிவபிரான் முதலிய தேவர்களுக்குப் பூசை திருநாள் நடத்தாத குற்றத்தால் சிறகையுடைய அலியாய்ப் பிறப்பான். அச்சிவபிரானடியார் க்கு மனமுருகாமல் கண்டொழிந்தவன் வறியனுமாய்க் கண்ணோயுமடை வான். எ-று. (௨௰)

விருந்தினை யருந்தா தன்னை விற்றிருந் ததிசி முனே
யருந்தினன் கபோல ரோக னருந்தவர்க் கருத்தா முன்றான்
அருந்திடு யவனாய்ப் பின்னை யருந்திய வவனே நெஞ்சின்
வருந்தவே மருவு சோபன் மாறுமோ மருந்தி னாலும்.

எ-து. தன்மனையினிடத்துப் புதிதாய்வந்த அதிதிகளைப் புசிப்பி யாமல் தானொருவனே யுண்டிருந்து அன்னபானாதிகளைப் புசித்தவன், கன் னத்திலே வியாதியையடைந்து துயரமடைவான். அரிய தபோதனர்களைப் புசிப்பிக்குமுன் தான் புசித்து பின்பவர்களைப் புசிப்பித்தவன் நெஞ்சிலே வலியோடுகூடிய வியாதியை அடைந்து துக்கத்தை யடைவான். அவ்வி யாதி மருந்துகளினாலும் போமோ போவதல்ல. எ-று. (௨௧)

முந்தன மொளித்துக் கொண்டா னுரையுந் தாம்பி யாவன்
வாய்தனிற் புண்ணு மாவன் வருத்திடைக் கூடமாக
வுதியன் செய்தா னென்றே வியம்பிய விழுதை தானும்
வாய்தனிற் புண்ணே யாவன் வாக்கினுல் வழுக்களாலே.

எ-று. பக்காய் அப்பவர்களுத்தைத் திருடிப் புசித்தவன் முலைக்கினி செவியாதனாய்ப் பசியில்லையாயிருப்பான். அதுவல்லாமல் வாயில் புண் ணையுங் கொடுப்பான், மற்றுக் கொடுத்திடத்து ஒருபாதுவன்னகாசனை.

யன்றி ஒருவர் செய்த குற்றத்தை இன்ன திவர்செய்தாரென்று விளங்கச் சொல்லாமல் மறைவினாற் சொன்ன அறிவில்லாதவனும் வாயினால் வழுப் படக் கூறுதலாலவ் வாயிற் புண்ணையடைவான். எ-று. (௨௨)

கண ்டனி றோயு மாவன் காறனிற் புண்ணு மாவன்
கொண்டநோய் கண்டு தன்னைக் குறுகிய பெரியோர் தம்மை
விண்டவன் பிதாவைத் தாயை விரும்பிய சுற்றந் தாரைப்
பண்டையோ ருமையும் நெஞ்சி லிரக்கமும் பாங்கு மற்றே.

எ-து. ஒருவனொரு வியாதியைக்கொண்டிதனைப் போக்குபவர் யா வரென்று தேடித்தன்பால் வந்த பெரியவரையுந் தன்மாதா பிதாக்களையுந் தன்னிடத் தன்பினையுடைய சுற்றத்தாரையுஞ் சினேகரையு மிரட்சியாமல் மனத்திற் கிருபையையு முரிமையையு மொழித்துத் தள்ளிவிட்டவன் கண் ணோக் காட்டியையுங் காலில் புண்ணையுமுடையனாய்த் துக்கத்தையடை வான். எ-று. (௨௩)

சொற்றவிப் பலன்க டம்மைத் துன்றுவன் சோரன் சோரற்
குற்றுடன் பட்டான் றனு முரைத்தவ னுபாயி தானும்
பத்தினி பலருட் பக்க பாதத்தை யொருத்தி பாலே
முற்றின னவைய னென்று முடையுட லெடுக்கு மூடன்

எ-து. பிறர் சொத்தைக் கவருங் கள்ளனும் அக்கள்ளனுக்குத் துணை ச்சென்றவனும் அதற் குபாயஞ் சொல்லிக் கொடுத்தவனும் முன்சொன்ன கண்ணோக்காட்டியையுங் காலில் வியாதியையும் அடைந்துஅதனாற் றுக்க த்தை யடைவான். தனக்கு மனைவிகள் பலவுண்டாயிருந்தால் எல்லாரை யுஞ் சமமாக நடத்தாது ஒருத்தியிடத்தில் தானே மிகுந்தபட்சபாதத்தை யுடையவனா யிருக்கிற அறிவில்லாதவன் நாற்றமுள்ள தேகத்தை யெடுத் தவனாய்ப் பிறப்பான். எ-று. (௨௪)

வெள்ளிபட் டாடை தன்னை விரும்பியே யெடுத்த கையன்
கொள்ளுமே குட்ட நோய்நீர்க் கோவையென் னுதர நோயால்
உள்ளமு மொடுங்கி வாடு முதகநீர்ப் பந்தர் தன்னை
நன்னசத் திரத்தை நல்லார் நடுக்குறு நாசஞ் செய்தான்.

எ-து. வெள்ளியையும் பட்டுப்புடவை முதலிய துகிலினையு மா சைப்பட்டுத் திருடிய பொல்லாதவன், வெள்ளைக் குட்டமென்னும் வியாதி யை யடைவான். தண்ணீர்ப்பந்தரையும் நல்ல அன்னசத்திரங்களையும் பெ ரியோர்கள் துயரமடைய அழித்தவன் - நீர்க்கோவையென்னு முதரவியாதி யை யடைந்து அதனாலுள்ளமெலிந்து துக்கத்தை யடைவான். எ-று.

புல்லையனே யாவன் கோவி பூதிநா சிதனே கோளன்
கலகமே விளைத்தான் கண்ணோக் காட்டியுங் கைப்பிணியும்
வலமுறு மழுகல் வாயன் வனத்துமா சுனையே யாவன்
விலைசெய்வா னியந் தன்னைப் பித்தனோ கவரி வேனும்.

எ-து. மிக்க கோபத்தையுடையவன், சண்டாளனாய்ப் பிறப்பான், கோட்சொல்லுபவன், சீழுள் நாற்றத்தையுடைய நாசியையுடையனாவான். நயனபாஷை இங்கிதபாஷை முதலியவற்றால், ஒருவனுக்குச் சண்டையை மூட்டினவன் நன்மையில்லாத துர்க்கந்தத்தையுடைய வாயையுடையனாவான். நயம் பித்தளை சாமரை மற்றுமுள்ள பதார்த்தங்களையுந் தத்தமக்கேற்ற தொழிலில்லாதோன் விற்றால், அவன் மலைப்பாம்பாய்ப் பிறந்து துயரமடைவான். எ-று. (௨௬)

செலவுறு மென்று பால வட்டமுந் திருடித் திம்பன்
வலமில னேனுந் தன்னை மதித்தவா மனனே யாவன்
கோலிவிடை யூர்தி புண்ணு மனையுறக் குலைந்து நோவ
னங்கறும் பிறவி யந்த ரூதினை வனைந்த வற்பன்.

எ-து. ஆலவட்டமும் விசிறியுந் திருடிய பொல்லாதவன், எக்காலுந் துயரத்துக் கிருப்பிடமாய்த் துயரமேயடைவான், தானொன்றிலும் வலமில்லாதவனாயிருந்தும் யானொருத்தன் வல்லே னிதற்குவல்லனென்று தன்னைப் பெருமைபண்ணிக் கொள்ளுமிறவன் மிகவுங் குள்ளனாய்ப்பிறப்பான். இடபத்திலேறித் திரிபவன், கடித்தலத்திற் புண்ணையடைந்து அதனால் நெருக்கி வருத்தத்தை யடைவான். பசுவை வதைத்த வற்பன், பிறவிக் குருடனாய்ப் பிறந்து அதனால் துக்கத்தை யடைவான். எ-று. (௨௭)

கோவினைத் தாக்கஞ் செய்தான் கோணிய நாசி யாவன்
கோவிலுங் கிரக்க மில்லான் கூறிடிற் சிபுட னாவன்
காவியங் கண்ணாரி நீக்காக் கற்பின ளவள்பாற் காதல்
ஒழிவன் கனத்தி னீங்காக் கழலையை யுடைய னன்றே.

எ-து. பசுவைத் துயரமடைவித்தவன் கோணன் மூக்கினையுடையனாய்ப் பிறப்பான். சகல ஜீவருக்கு மிருப்பிடம் பசுவாதலாற் பசுவினிடத்திலே இரக்கமில்லாதவன், உள்ளே கொப்புளத்தையுடைய மூக்கையுடையனாய்ப் பிறப்பான். நீலோற்பல மலர்போன்ற கண்ணினையுடைய பதிவிரதா தருமம் விடாதவளிடத்தி லன்பில்லாத கணவன் கண்டத்தி லொழியாதகழலையை யுடையனாவான். எ-று. (௨௮)

விற்றவன் சோமத் தன்னை வேட்டைவார் வேட னாவான்
முற்றினன் மடத்திற் கூலி வேலைசெய் தாச னாவான்
கற்புறு பானை நன்னாக் காப்பவன் றயிலந் தன்னை
விற்பவன் முறுக் கூலி விருப்பிற் றொடுத்தவினான்.

எ-து. யாகாதி கருமசித்தமாக ஆட்டாங்கோடியை விற்றவன் மலைமுதலியவற்றால் வேட்டையாடும் வேடனாகப் பிறப்பான்; சட்டிபானை முதலியவற்றிற் புசித்தவன் கூலிவேலைசெய்யும் பாவியாகப்பிறப்பான். வாணிபமில்லாம வெண்ணெயை விற்றவனுங் கூலிக் காசைப்பட்டு வீடுதோறுக்கும் விளாறும் யானைப்பாகனாகப் பிறப்பான். எ-று. (௨௯)

களத்தினிற் கண்டமாலை கழிந்தவூன் முதலுண் டல்ல
னுளத்திலன் பொழிந்து நூலை யோதினன் மூக வாவான்
றளத்தியல் கோசந் தன்னைத் தற்கான் சாத்தி யந்தன்
பளக்குமூக் குடையான் பாங்கார் தருமநூல் பழிந்த பாவி.

எ-து. சாத்திரத்தில் மன்னர் முதலானவருக் காகாதென நீக்கிய மாமிசத்தையும் உள்ளிமுதலாகிய பதார்த்தத்தையும் புசிக்கும் பொல்லாதவன்,கழுத்திலே கண்டமாலையென்னும் வியாதியைப் பொருந்துவான்.ஆகம புராணங்களை யுள்ளத்தில் சிரத்தையில்லாமல் ஆசிரியரிடத்தி லாதாயத்தினாலோதினவன் ஊமையாய்ப் பிறப்பான். ஆகம சாத்திரங்களை எழுதிய திருமுறையைத் திருடினவன் பிறவிக்குருடனாய்ப் பிறப்பான். சிவாகம முதலிய வுரிமையான நூல்களைப் பழித்தபாவி கொப்புளத்தை யுடைய மூக்கையுடையவனாவான். எ-று. (கூ0)

கற்புளார் செயலை நொய்து கழறினன் காக்கைக் கண்ண
னற்றவர் தேவர் ஞான யோகர்நல் லறஞ்செய் வார்கள்
மற்றுமுத் தமர்பா லன்பு வைத்திலன் கோணல் வாயன்
பற்புழுப் பயிலு நோயன் பழுதுரைப் பவனீ வார்பால்.

எ-து. பெரியவர்கள் அனுட்டித்த வாசாரத்தை நொய்மையாய் நிந்தித்தவன் மாறுகண்ணனாவான். நல்ல தபோதனர்கள், தேவர்கள், ஞானயோகிகள் மிகுந்த புண்ணியத்தைச் செய்பவர்கள் மற்றுமுள்ளபார்ப்பார் முதலிய வுத்தமரிவர்களிடத்துக் கிருபையில்லாதவன் கோணல் வாயையுடையவனாவான். ஒருவர்க் கொன்றைக் கொடுப்பவர்களிடத்துக் கொடாதபடி விகாதம்பண்ணினவன் பல்லிலே புழுவுடைத்தாகிய நோயையுடையவனாவான். எ-று. (கூக)

சலமெனும் வாதி யாவன் றகைபெறு சமயந் தன்னை
நிலைகுலை செய்தான் கள்ள நீசரை நேசஞ் செய்து
கொலைவிலக் கிடுவான் ஞுனுங் கோணிய வழக்குக் கூறும்
புலையனும் பொருந்தி மன்றிற் புந்தியிற் புன்மையாலே.

எ-து. தகைமைப் பாட்டையுடைய சைவசமயத்தைப் பேதித்தவனும்,சோரராகிய ஈனரை அரசன் ஆக்கினை செய்கையில் பட்சபாதத்தினாலவனை விடுவிக்கிறவனும், இராசசபையிலேயிருந்து செவ்வையாக வழக்கைச் சொல்லாது தன்புத்தியிற் பொல்லாங்கினால் வழக்கல்லா வழக்கைச் சொல்லு மினனும் சலவாதியாவான். எ-று. (கூஉ)

எவிபரா வகைநத்த வந்த வினிகை காது மில்லான்
களவிலா வடியார் தம்மைக் கறுத்தொறுத் தவன்கை காலுந்
தளர்வுறக் குட்ட நோயுந் தாங்கிய வுடல னாவான்
விளிபவன் கொண்ட நோன்பு விடிமுந் துமழல்வன் வேறே.

எ-று. ஏழையாயுள்ள பையனை அவனிடத் தபராதமில்லாமல் வதைத்த பொல்லாதவன் கை கால் முதலியவுறுப்புகள் குறைந்தவனாவான். ஊபில்லாத குடியானைக் கள்ளனெனக் கருதிக் கோபித்தடிப்பவன் கைகாலுந், தளர்ந்து குட்ட வியாதியையு முடையவனாவான். தான் சங்கற்பித் தநுட்டித்து வந்த விரதங்களை இடையே விட்டவன் தானிருந்த வீட்டையிழந்து வேறுமுள்ள இடங்களிற்போய்த் திரிந்துழல்வான். எ-று. (௯௩)

நீடிய மனைவி யல்லான் மற்றையோ ரிழையா ரோடு
கூடியே சூதாங் காதி யாடிய கொள்கை யாளன்
கேடுறு முடலி னற்ப கேசியே யாவான் கேளீர்
ஈடியாந் திடங்கை விட்டான் பரிபவப் படுவ னெங்கும்.

எ-று. தன்னுடைய மனைவியல்லாமல் மற்றவர் மனைவிகளுடனே கூடியிருந்து சூதாங்கள், சொக்கட்டான் முதலியவற்றை யாடுந்தொழிலையுடையவன் காசத்தையுடைய நின்ற சரீரத்தில், அற்பரோமத்தை யுடையவனாவான். சுற்றத்தார் தமது செல்வம்போய் மிடியான விடத்து அவர்களுக் கியன்ற அளவு அன்புடனுதவாமற் கைவிட்டவன் போனவிடத் தெங்கெங்கும் அபூச்சியனும் நிந்திக்கப்படுவோன். எ-று. (௯௪)

பொருதவன் சூதாங் காதி பொதுமட வாலா ரோடு
திருவற வுருவு மின்றித் திம்பரும் புடையே சோத்
தருபவ ரெவரோ வென்று தளர்ந்துடன் முழ்ச்சி பேசித்
திரிவனே யிரந்து தின்று தீர்ந்திடாச் செல்ல லோடே.

எ-று. வேசியர் முதலிய பொதுமடவாருடன் சூதாங்க முதலியவற்றைப் பொருதவன், செல்வமுமில்லாமல் சவுந்தரியமும் போய்ப் பொல்லாதவர்களும், பக்கத்தில் சூழக் காசு பணமுதலிய வற்றைத் தருவாரெவரோவென்று எண்ணித் தாழ்ச்சிகளே சொல்லிச் சரீரம் வாட்டமடைந்து ஒருக்காலுந் தீராத்துக்கத்துட னிரந்துண்டு திரிவான். எ-று. (௯௫)

அருந்தவத் தமனத் தன்னி லடைந்தவர்க் கிடங்கொ டாதான்
பரிந்திடும் பாரி தன்னை யிழந்துளம் பதைப்பன் பாங்கால்
விளைத்திடு மெழுந் தெதிர்கொ ளாதான் விரும்பிய பொருளை யிழப்பான்
நரிந்தால் வேதந் தானைத் தபோதனர் தமையுந் தாழ்ந்தே.

எ-று. சூரிய வத்தமனகாலத்திலே தன் மனையிடத்தே வந்து சேர்ந்தவர்களுக்கு இடங்கொடாதவன் அக்கினி சாட்சியாகக் கைப்பிடித்த மனைவியையிழந்து, உள்ளத்தில் துக்கமடைந்து திரிவான். நான்கு வேதத்தையு மோதிய வேதியரும் தபோதனர்களும் தன்னிடத்து வந்தகாலத்துச் சந்நிதியிலெழுந்திருந்து தேவரீ ரெழுந்தருளப் பெற்றதேயென்று இனிய வசனங்களைச் சொல்லிப் பணிந் தெதிர்கொள்ளாதவன், தான் ஆசைப்பட்டுத் தேடிவைத்திருக்கிற பொருள்களைப் போக்கடிப்பான். எ-று. (௯௭)

வேதநிந் தகனே புன்மை விடக்குறும் புலைய னாவான்
வேதநல் லங்க நிந்தன் வெவ்வினை வேட னாவான்
வேதஞா னிகணிந் தைசெய் விளம்பினன் பித்த னாவான்
வேதியர் பொருளைக் கொண்டான் விளக்குறு விட்டி லாமே.

இ-ள். வேதாகமங்களைத் தூஷித்தவன் பொல்லாத விடக்கைப் புசிக்கும் புலையனாய்ப் பிறப்பான். வேதாங்க முதலிய சாத்திரங்களைத் தூஷித்தவன் வெவ்வியகொலைத்தொழிலைச் செய்யும் வேடனாய்ப் பிறப்பான். வேதாகமங்களை யோதியுணர்ந்த ஞானிகளைத் தூஷணஞ் சொன்னவன் பயித்தியங்கொண்டு திரிவான். வேதியர் பொருளை யபகரித்துக் கொண்டவன் விளக்கில் விழுகிற விட்டிற்பூச்சியாய்ப் பிறப்பான். எ-று. (௩௭)

விட்டிடா வியசீரு யாள னயிட்டிக விரதம் விட்டா
னொட்டக மாதி யின்மை தானிபிர மேக ரோகி
யிட்டமிக் கிணங்கி னூலு ளாரிய ரிணைந்தோ ராளிக்கப்
பட்டவைம் பருவந் தன்னிற் பாங்கலா மற்றைப் பாலும்.

இ-ள். நயிட்டிகப் பிரமசரியத்தை மரணாந்தம் வரையு மனுட்டிக்க வென்று சங்கற்பித்துக்கொண்டு அதனை கடைபோக வனுட்டியாமலிடையே விட்டவன் சரீரத்திலே எக்காலமு மொழியாத வியாதியைப் பொருந்துவான், மாதருடன் கூடுவதற் காகாதெனவிதித்த வியதிபாத முதலிய பஞ்சபருவங்களிலு முரித்தல்லாத மற்றத் திதி நட்சத்திரங்களிலு மாசை மிகுதியால் தன் மனைவியைக் கூடினவனும் ஒட்டக முதலியவற்றின் யோனிகளில் மைதுனஞ் செய்தவனுஞ் சுக்கிலப்பிரமேகமென்னும் வியாதியை யுடையவனாவான். எ-று.

ஒட்டகமாதி யென்றதனாற் கழுதை குதிரையென்பதூஉங் கொள்க. பிரமேகம்-மேகவியாதி. (௩௮)

தந்தைதாய் பாற் றூய்பா லன்பு தவிர்ந்தவன் றனமு மின்றி
நைந்துள நடுக்க முற்று நாடிய பலத்து ளொன்றும்
வந்துகை கூடி டாது வாடுவன் மனத்தின் கண்ணு
மந்தர மடைவ னென்றும் பிறர்பழி யறைந்த வற்பன்

இ-ள். மாதாபிதாக்களிடத்திலே அன்புவையாது விட்டவன் தரித்திரனுமா யுள்ளத்தில் துக்கத்தையடைந்து வருந்தித் தனக்கு வருமென்றிருந்த பதார்த்தங்களிலே யொன்றும் வந்து கைகூடாமலதனாலே மனத்தில் துக்கத்தையடைவான். பிறரையடாப் பழிசொன்ன அற்பன் அழகு கெட்ட கண்ணையு மிளைத்த நெஞ்சினையு முடையவனா யெக்காலுந் துக்கத்தை யுடைவான். எ-று. (௩௯)

கூட்டியே யவலர் தம்மைக் கூறினன் பெரியோர் குற்றம்
நாட்டமும் பிறழ்ந்த நீங்கா நடலைசெய் புறுவன் மாலை

கூட்டிய கணவன் றன்னைத் துறந்தகத் தூய்மை யற்ற
வாட்டடங் கண்ணி றன்னை மருவினோன் வாத ரோகி.

எ-று. பொல்லாதவர்களைக் கூட்டி யச்சபையில் பெரியோர் செய்திருக்கிற குற்றத்தைச் சொன்னவன் கண்ணிலே யூறும் புறப்பட்டு அதனாலொருக்காலு மொழியாத துக்கமடைவான். தன்னை யக்கினிசாட்சியாய் மாலைசூட்டிக் கைப்பிடித்த கணவனிருக்கவும் அவனைவிட்டுப் பதிவிரதா தருமங் குலைந்து சோரபர்த்தாவுடன் கூட என்றும் வாள்போன்ற கண்ணினையுடைய மாதனைக் கூடினவன் வாதவியாதியைப் பொருந்துவான்.

மிருதியின் வழியை விட்டு வேண்டிய தெல்லாஞ் செய்தா
ருறுதியு மனத்துந் துன்ப மொருவில னென்று மற்றைக்
கரிசருங் கலப்பர் தந்தங் கடியினாங் கிசைந்த கட்டம்
விரியுநூல் துயர பேதந் தனித்தனி விளம்பும் வேலை.

எ-று. மனுமுதலிய மிருதியின் வழி நடவாது தன் மனத்துக்கேற்றபடி வேண்டியதை யெல்லாஞ் செய்தவன் சரீரத்திலும் மனத்திலும் எக்காலமு மொழியாத துக்கத்தை யநுபவிப்பான். ஈண்டுக் கூறியதன்றி மற்றைப் பாவபேதங்களைச் செய்து அதனால் நரகசேடத்தைப் பொருந்திய பாவிகளுந் தாந்தாஞ்செய்தன்ன பொல்லாவினைக்குத் தக்க துயரங்களையடைவார்கள். அவைகளையும் விளங்கக் கூறின் லாகாதோவெனி லத்துயர பேதங்களைத் தனித்தனி விரித்துச் சொல்லுமிடத் திந்நூல் விரியுமாதலாற் கூறிற்றிலர். அதனைக் கன்மபரிபாகநூலில் வந்துழிக்காண்க. எ-று. ()

அதிபாதக முதலிய பாவஞ்செய்தவ ரடையும் பயனையும்
அவர் பின்னர்ச் செய்யுஞ் செயலையு மேலு மோர்
வகையாற் றொகுத்து மூன்று திருவிருத்
தத்தா லுணர்த்துகின்றார்.

வேறு.

பன்முறை யாமதி பாதகரோ பன்னெடு நாண்மல பாதகரோ
பன்மப வாமக பாதகரோ பற்பல பன்றியெய் பற்றுவரோ
பன்மப மற்றைய பாதகரோ பற்பல நாயுடல் பற்றுவரோ
பன்மப வாமுப பாதகரும் பற்பல பாமர சாதியரே.

எ-று. பலகாலு மதிபாதகத்தைச் செய்தவர்கள் நெடுநாள் நரகத்திற் கிடந் தநுபவித்துப் பூமியில் வந்து மலத்திற் கிருமியாகி யநுபவிப்பார்கள். பலகாலு மகா பாதகத்தை செய்தவர்கள் பற்பன்றி முதலிய பன்றியுடலை யெடுப்பார்கள். பலகாலு மகா பாதக வுபபாதகத்தைச் செய்தவர்கள் பலபல நாயுடலை யெடுப்பார்கள். பலகாலு முபபாதகத்தைச் செய்தவர்கள் பலபலவெண்டிச்சாதியாய்ப் பிறப்பார்கள். எ-று. (௬உ)

பன்னினர் முன்னதி பாதகமே பன்னுவ ரேயதி பாதகமே
பன்னினர் முன்மக பாதகமே பன்னுவர் பின்மக பாதகமே

பண்ணினர் மற்றைய பாதகமுன் பண்ணுவர் மற்றைய பாதகமே
பண்ணினர் முன்னுப பாதகமே பண்ணுவர் பின்னுப பாதகமே.

எ-து. முற்சனனத்தில் நிபாதக மகாபாதகம் உபபாதகம் இவைகளுக்குத் துல்லிய பாதகங்க ளிவைகளைச் செய்தவர்கள் இச்சனனத்தும் அவ்வண்ணமே யப்பாவ பேதங்களை முன்ன ரியற்றிய வாசனைப்படியே செய்வார்கள். எ-று. (சுஈ)

பண்ணினர் மற்றைய பாவவிதம் பண்ணுவ ரோபல பாவவிதம்
பண்ணின ரேற்பரி காரவிதம் பற்றிலர் முற்றிய பாவ விதம்
பண்ணில ரேற்பரி காரவிதம் பற்றிய வாழ்குழி பற்றுவரோ
பண்ணிய பாதக சேடமுறப் பாரிழி யோனியும் பற்றுவரோ.

எ-து. முற்சனனத்தில் பாவத்தைச்செய்தவர்கள்இச்சனனத்திலும் அப்பாவத்தையே விரும்பிச்செய்வார்கள். ஒருசனனத்திற் செய்த பாவம்பிறிதொரு சனனத்துந் தொடர்வதனாற் குற்றம் போம்படி பரிகாரஞ் செய்வாராயினும் அப்பாவபலனை யடையார். வைதிகத்துஞ் சைவத்துங் கூறியபடி ஆசிரியராற்பரிகாரஞ்செய்துகொள்ளாதிருப்பாராயின் அக்குற்றம்போகாது. ஆதலா லப்பாவபலம் போம்படி நரகக்குழியில் கிடந் தழுங்குவார்கள். அப்படி யந்நரகபுவனத்திற் போக மனுபவித்துத் தொலைந்தவாறே யப்பாவசேட மனுபவிக்கும் பொருட்டுப் பூமியில்வந் தீனசாதியாயும் பிறப்பார்கள். எ-று. (சுச)

மேன்முடிந்தது முடித்தலென்னுந் தந்திரவுத்தியா லுணர்த்துகின்றார்.

கலிவிருத்தம்.

என்றுவினை யொன்றுபல சேடமு மிசைத்தான்
குன்றவர் மடக்கொடி தனக்கருள் கொடுத்தான்
வென்றுபுல னைந்தினையும் வெய்யவினை நைய
நின்றமுனி யன்றுணர நிர்க்குண னினைந்தே.

எ-து. வெளி. (சுரு)

மேற்சிவத்துதி யிரண்டு செய்யுளா லுணர்த்துகின்றார்

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

அன்றற மாதிய றைந்தவனே
யருக்கனு சப்பல றைந்தவனே
குன்றவி லங்கையிற் கொண்டவனே
கோலவி லங்கையிற் கொண்டவனே
வென்றிரி னைந்துவி லங்கலுமே
மிண்டியெ டுக்கவி லங்கலுமே
யன்றவ னூக மாக்கினனே
யவனிசைக் கங்கிய சக்கினனே.

எ-று. சிருட்டி தொடக்கத்தி லகத்தியர்முதலாயினோர்க் கறமுதலிய நான்மையு முபதேசித்தவனே, சூரியனுக் குபமாயிருந்த பல்லை யுடைத்துப் போக்கினவனே, மகாமேருவை வில்லாக வுள்ளங்கையிற் பிடித்தவனே, அழகு பொருந்திய இலங்காபுரியை யிருப்பிடமாகவுடைய விராவணன் தன் வெற்றிப்பாட்டைக் கருதித் திக்குவிசயஞ்செய்யப் புறப்பட்டகாலத்திற் கயிலாயபருவதத்தைக் கண்டதனை யிடுக்கிடு வெடுக்க அவன் சரீரத்தைப் பெருவிரலாலூன்றி நெருக்கினவனே, பின்பத்த இராவணன் தன் முன்கை நரம்பைவாங்கி யாழாக்கொண்டு சாமவேதத்தைக் கானஞ்செய்ய அவ்விசைக்குச் சந்தோஷித்து அக்கினியின் மெழுகுபோலுருகினவனே. எ-று.

தொராங்கம்-தற்றவை.

வாட்டிறை நோயினை மாற்றினனே
மனமய லாதிக்கு மாற்றினனே
தூக்கியற் சுந்தரன் தூதுவனே
தொண்டர்மு கந்தருஞ் சூதுவனே
பாக்கவிப் பாண்டியன் மந்திரியே
பாசம றுப்பவர் மந்திரியே
நோக்கரி தாகிய நுண்ணியனே
நொடிபவ மூன்கவ லுண்ணியனே

எ-று. வாகீசவடிகளாகிய அப்பருடைய சூலை வியாதியைப் போக்கினவனே, என்மனத்துண்டான மயக்கமாகிய நிமைக்குப் பகைவனுயுள்ளவனே, தமிழ்நடைச் செய்யுளாகிய திருப்பாட்டை யருளிச்செய்யுஞ் சுந்தரமூர்த்திக்குத் தூதுசென்றவனே, பரமானந்தமான அமிர்தத்தை யடியார் முகந்து பருகுதற்குப் பாத்திரமாயுள்ளவனே, பாக்கவியினாலே புலவர்கள் துதிக்கும் பாண்டியனுக்கு மந்திரியாகிய தென்னவன் பிரமராய னென்றும் ஆளுடையவடிகளுடைய மலமாயாகன்மம்போம்படி குருந்தின்கீழ் ஆசிரியமூர்த்தமாயெழுந்தருளியிருந் துபதேசித்த இரகசியப்பொருளை யுடையவனே, ஞானக்கண்ணினும் காண்பதற்கரிதாகிய சூக்குமமா யிருப்பவனே, நாலுகோவணத்தி லிருப்பதினிக ளறுத்திடும் பிச்சையை யூனையுடைத்தாகிய பிரமகபாலத்திலேற் றுண்பவனே. எ-று. (சஎ)

குமரன்றுதி யுணர்த்துகின்றார்.

கலிவிருத்தம்.

மாலயன் மயலுறவு மாமெரி வடிவுடைய
காலனை வெருவுறவுங் காதிய கழலடியன்
ஆலந விழுங்கியது மாரண மெனவருளும்
வேலனை நிருபமுஞ் வேணி சேரினரே.

எ-று. மாலும் பிரமனுந் தாங்கள் சகத்துக்குக் கருத்தாவென்று மயக்கத்தையடைய, அது திருப்படி தோன்றிய பெரியஅக்கினிச்சுவாலையையும்

மார்க்கண்டர்க்காக வந்த எமனைக் கலங்கத்தக்கதா யுதைத்த வீரக்கழலை யுமணிந்த பாதத்தையுமுடையவனும், வடதருவி னிழலிலிருந்து வேதாகமங்களை யருளிச்செய்தவனுமான சிவபிரான் அருளிய பிள்ளையாருடைய இரண்டு பாதங்களை விரும்பினவர்களே பெருமையையுடையவர்கள். எ-று.

அகத்தியர்துதி யுணர்த்துகின்றார்.

நீறாக நினைபவருஞ் சிவகதி தருவதுநா
னேதென வெனுமவரு மெனதுரை யினிதறிமி
ஞேறாக வொருமையுட னுலகுய வுமையுதவும்
போதக னருள்புனரும் பொதியமலை முனிபுகழே.

எ-து. குற்றந்தீரக் கருதுவோரும், சிவபதத்தை யடையும் நெறி யாதென நினைப்பவரும், யான் சொல்லு மொழியினை நன்றாக வுணர்வீர், வையகமெல்லா முய்யும்பொருட்டு உமையா ளருளிய ஞானாசிரியனாகிய பிள்ளையார் திருவருளைப்பெற்ற பொதியின்மா மலையிற் றமிழ் முனிவன் கீர்த்தியை ஒருமைப்பாடுடன் வந்தனைசெய்தோதுக. எ-று. (௪௧)

ஒன்பதாவது

சுவர்க்கநரகசேடவியல்.

முற்றிற்று.

பத்தாவது

சிவஞானயோகவியல்.

மேலிட்டோத் தென்னுதலிற்றோ வெனின்-ஒத்து நுதலியதூடே மோத்
தினது பெயருரைக்கவே விளங்கும், இவ்விளிட்டோத் தென்ன
பெயர்த்தோவெனின் சிவஞான யோகவியலென்றும் பெய
ர்த்து. மேலையோத்திறை டிதற்கியைய பென்னையோ
வெனின் முன்னோவியலுள் புண்ணியபாவங்களுக்
கிடோகச் சரீரமெடுத்தவாது, அடையாளங்
கூறிஅதனுட் புண்ணிய பலத்தாற்
சரீரமெடுத்தவர்கள் ஞானாசிரியனை
யடைந்து சிவஞானயோகத்தை
யடையு முறைமை கூறினு
ராதலின் அதனோடியைய
புடைத்தென்க.
இத்தலைச் செய்யுளென்
னுதலிற்றோ வெனிற் கிரியாபாதத்து
முறைமையைக் கூறி மேல் ஞானயோகத்தின்
பகுதி கூறுதலால் விநாயகத்துதி யுணர்த்துதனுதலிற்று.

அறுசீர்க்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்.

ஒருவ னிரண்டற வெங்கனு மொழிவற வொன்றிய வின்றவன்
இருவர சம்பர மென்றவர்க் கிகலற வன்றெரி யொன்றினன்
அருளிய வைந்கர னன்பர்க ளகவினை நைந்தற வன்புசெய்
கரிமுக னம்பவ னம்புரா கணபதி பெங்களி கன்களே.

எ-து. ஒப்பில்லாதவனு மெவ்வுலகினும் நீக்கமின்றிப் பேதமறக் கலந்துநிற்பவனுமி ராமே பிரமமென்ற மாலயனுமிய இருவர் மாறுபாடுநீங்க அக்காலத்து அழலின் வடிவான விறைவன் அருளிய ஐந்துகாமுடையனு கித் தன்னடிக்கன்னபர்கள் வினைதேய்ந்து போகக்கருணை செய்யும் யானை முகத்தினையும், அழகிய பவளம் போன்ற நிறத்தினையு முடையவனுய்ப் பதினென் கணங்களுக் கதிபதியென்றும் பெயரினையுடையவ னெமக்கு மகிழ்ச்சியை யழுங்கும் புறப்பொருள் யாவையுங் காட்டும் கண்கள்போ லகப்பொருள் யாவையு முணர்த்துங் கண்கள். எ-று. (க)

இறைவன் வணக்கங் கூறுகின்றார்.

உருவரு வென்ற வுடம்புட னொருவ விரண்டறு பந்தமு
மிருவ்மல பந்தமு மந்தமு மினையுமி வின்புற நம்புட
னிருமல வின்ப நிரந்தர னிலன்முடி வெங்கு நிறைந்தவ
னருளிய சந்தம தன்பொரு ளவனவ னென்று வணங்குவாம்.

எ-து. நூலருக்குமமாகிய இரண்டு சரீரத்துடன் மாயையும், கருமமும், இருள்போன்ற ஆணவமலத்தின் மயக்கமும், எமக்கு விட்டு நீங்கவும் முடிவும் புணர்வுமில்லாத பேரின்பம் எம்மைவந்தடையவும் யாம் இன்பவடிவனுமாய், நாதமுதல் மண்ணீருக எவ்விடத்து நீக்கமறவு நிற்பானுகி அநாதிமல முத்தனுமாகிய சிவபிரா னருளிச் செய்த திவ்யாகமங்களின் சொல்லேயு மதனுட் பொருளேயுஞ் சிவனுஞ் சத்தியுமாகக் கருதி ஆதரவோடும் வணங்குகின்றேம். எ-று. (உ)

ஞானயோகத்தின் பகுதி யுணர்த்துகின்றார்.

வேறு.

அலற்பிறப் பவல மாவிக் கறவுற வறிவா னந்தஞ்
சொலத்தொடங் குவங்கேண் ஞான யோகமுந் தூகடர் சத்தி
மலத்திறு மாதி முத்தன் மயமுணர்ந் துணர்ந்தல் ஞான
முலப்பிலா வவனுள் வேறற் றுறைதலே யுணர்தல் யோகம்.

எ-து. ஆன்மாக்களுக்குச் சனனமரணத் துயரமுண்டாக்கும் பிறப்பு விட்டு நீங்கவும், ஞாநாநந்தம் வந்து பொருந்தவும் யாம் ஞாநயோகத்தையுஞ் சொல்லப் புகுகின்றேம். அதனை நீ கேள், அது எவ்வாறெனிற் குற்றகுற்ற சிற்சத்தியை யுடையவனு யநாதியே மலத்தை நீங்கிய கடவுளின் சொருபத்தை யாசிரியன் முன் ஆராய்ந் தறிந்து மாணுக்கருக் கறிவித்தல் ஞானம். நாசோற்பத்தியில்லாத வக்கடவுளுடன் பேதமின்றிக் கலந்திருத்தலே யறிதலே யோகம். எ-று.

உம்மை-இறந்தது தழீஇயவெச்சம். (௩)

ஞானயோகியின் முறைமை யுணர்த்துகின்றார்.

தன்னது சத்தி காட்டுந் தத்துவத் தொடர்ச்சி நீங்க
அன்னிய னலனைத் தன்னே டநாதிய வமலன் றன்னைக்
கன்மமு மலனைத் தாமுன் கண்டுகண் டிடாது காட்டப்
பின்னத னுலவ் வுண்மை பெற்றவன் ஞான யோகி.

எ - து. ஆன்மாக்களுக்குக் கலைமுதலிய தத்துவங்களின் பந்தம் விட்டு நீங்கினவாறே தனக் கன்னியனல்லானுகி யநாதியே மலமில்லாதவனுமாகிச் சுட்டுணர்வா லறியப்படாத சிவபிரானை ஆன்ம சிற்சத்தி பிரகாசிப்பிக்கும், அக்கடவுளை ஞானசிரியர் தாமுதற்கண் டனுபவித்ததனை மாணுக்கற்குக் காட்சியாற் காட்டாம லுபதேசத்தினு லறிவிக்கப் பின் பவ்வறிவினு லம்மெய்ப்பொருளை யடைந்தவனே ஞானயோகி யாவான். எ-று.

அந்த ஞானயோகி கேவல சகலமடையாமற் சுத்தாவத்தையைப் பொருந்துவா னென்ப துணர்த்துகின்றார்.

உலகுளார் பெறுது துஞ்சு மொருபொருள் விழித்த யோகி
யுலகுளார் விழித்த பண்டத் துறங்குவ னுருவ மாக

வுலகெலா மொன்றி வேறற் றொளிருமொப் பிலித றெய்டா
ளர்தலைக் கணிந்த யோகிக் கவனலா னேயம் யாதே.

எ - து. உலகிலுள்ளவர் மல மறைப்பினால் செவர்சனப் படாமற் றமக்கொன்றுமிடத்து அப் பொருளின்கண் தன் ஞானக்கண்ணை விழித்துப் பார்த்திருக்குஞ் சிவயோகி, அவ்வுலகில் உள்ளவர் ஊனக்கண்ணாற் கண்டிருக்கப்பட்ட விஷயபதார்த்தங்களிடத்துந் தான் றுயில்கொள்ளாநிற்கு மாகையால் தற்சொரூபமென அவ்வுலகமுங்கலந்து தானேயாகிப் பேதமறநின்று விளக்கு மொப்பில்லாத பரமசிவனுடைய ஒள்ளிய போததானமைத் தன்றலைக்கலங்காரமாகப் புனைந்த அந்தஞானயோகிக்கு அப்பரமசிவனே யல்லது வேறறியும்பொருள் யாதோ. எ-று. (௫)

இந்த ஞானயோக முதலியவற்றை யிறைவன் முதனூலாகிய
திவ்யாகமங்க ளுணர்த்தின்றமை கூறுகின்றார்.

ஒப்பிலி யநாதி முத்த னோதிய காமி காதி
யிப்பர ஞான யோகம் விரியவே யியம்பு மென்றும்
தப்பிலாக் கரும யோகந் தருமமுன் கருமஞ் சாரும்
அப்பல பேத மென்ற வினைத்தையு மறையு மன்றே.

எ-து. தனக்கொப் பொருவரு மில்லாதவனும், அநாதியே மலமுத்தனுமாகிய சிவபிரான் அருளிச்செய்த காமிகமுதல் வாதுள மீறாகிய விருபத்தெட்டு ஆகமங்களும், இந்தமேலான ஞானயோகத்தை விளங்க விரித்துக்கூறும், அது அல்லாமலெக்காலமுந் தவறில்லாமற்சாருங் கருமயோகமென்றும் புண்ணிய பாவங்களென்றும் முன் கூட்டப்பட்ட வினையின் பலன்களென்று சொல்லப்பட்ட யாவையும் விரித்துரைக்கும். எ-று.

அன்றும்-வயும்-அவைசரிலை (௬)

அநாதிமலமுத்தன் றன்மை யுணர்த்துகின்றார்.

காட்சியிற் பொருளு மந்தக் காட்சியான் முன்னங் கண்டே
யாட்சியா மறமா னந்த னருத்தமு மறுமொ ரோத
சேட்சியிற் பொருளு மையந் திரிவறச் செப்பிச் சிவ
னாட்சிய வறிவு மாக்கு மவன்மலந் தநாதி முத்தன்.

எ-து. கண்ட வளவையினுல் அளக்கும் பொருளையு மக்காண்டலினுல் தான் முன்கண் டநுபவித்ததிந்து பின்றெருகாலத்தி விருமித் தறியும் பொருளையு மிவ்விரண்டினுலு மளத்தற் கரிதாகிச் சொல்லளவையினு லளக்கு மாகமப்பொருளையும் ஐயம் விபரீதமறக்கூறி அவ்வளவைகளா லுயிர்களிடத் தநுபவிக்கதக்கதாகிய அறிவுதனையு முண்டாக்குவானே யநாதியில் மலத்தினின்றும் விடப்பட்டவன். எ-று. (௭)

பரசமயத்தினின்றவர்கள் இச்சைவசமயத்துக் கதிகாரியாகி
வரு முறைமை யுணர்த்துகின்றார்.

இருவினை யுணர்ந்த புத்த ரவர்முத லிகலும் வாதத்
தெரிசன மனைத்துஞ் சேர்ந்தார் சிவசம யத்துச் சேர்வார்
பொருவிலி புகன்ற வாக்கிற் கருமநன் னெறியும் புக்கே
யிரவுவர் ஞான யோகம் விடுவர்மெய் யடைவர் மெய்யே.

எ-து புண்ணிய பாவங்களை யுண்டென் றறிந்த புத்தர்முதலோன் றுக்கொன்று மாறுபடச் சொல்லும் சமயிகள் நிலைமை யாவையு மறிந்தடைந்தார் முன்பு செய்த நல்வினைப் பகுதியாலே சைவம்பப் பற்றுள்ள ராவார். பின் அவ்வா றடைந்தவர் ஒப்பில்லாத இறைவனால் கூறப்பட்ட ஆகமங்களிற் சொல்லும் சரியை, கிரியைகளை யனுட்டித்துப் பின்பு ஞான யோக மடைவார்கள், அடைந்தவாறே சரீரபந்தம் விட்டு உண்மை நிலையையு மடைவார்கள். எ-று.

கரும நன்னெறியுமென்ற வும்மையால் யோகபாதமு மென்பதூஉங் கொள்க. (அ)

சைவத்திற் சிறப்பு மேனையவற்றிற் சிறப்பின்மையு
முணர்த்துகின்றார்.

எடுத்ததே ஈாக்கை தன்னி லிருண்மல சத்தி தன்னைத்
தடுத்தருள் சைவ நூலின் சாதன மதனைத் தள்ளி
விடுத்துவி றற்ற நூலின் சாதனம் விரும்பு வார்முன்
அடுத்தவா ரமிர்தம் விட்டுப் புற்கையா தரிப்பா ரன்றே.

எ-று. இவ்வாறெடுத்த உடம்பிலேயே இருளாகிய வாணவமலத்தின் சத்தியை நீக்கிப் பேரின்பத்தை வழங்குவதாய் சைவசாத்திரத்திற் சொல்லப்பட்ட மார்க்கங்களை யாய்ந்துணரா தொழிந்து மலபந்தமுடையவராற் சொல்லப்படுதலின் மேன்மையற்ற புன் சமயங்கள் சொல்லு மார்க்கங்களைப் பொருளென மதித்து விரும்புகின்றவர்கள், தமக்கெதிரா யனுகியிருக்கிற நிறைந்த அமிர்தத்தைவிட்டுப் புற்கை யுணவுண்ண விரும்புகின்றவரோ டொப்பாவார்கள். எ-று.

புற்கை-கூழ். (கூ)

மேல்அயல் நூல்களின் பகுதியு முணர்த்துகின்றார்.

ஒப்பிலி யநாதி முத்த னுரைக்கய னூலொவ் வொன்று
றப்பதுந் திருட்டி யாதித் தலைமையொவ் வொருவர் தம்மை
யப்பர மென்று மற்றை யனைவரும் பரமே யென்றுந்
தப்பறத் துணியும் புத்தி தன்னையும் பரமே யென்றும்.

எ-து. தனக் கொப்பில்லாதவனுகிய வநாதிமல முத்தனாற் சொல்லப்பட்ட சிவாகமங்களுக் கயலாகிய சமயநூல்களி லொவ்வொரு நூல்கள்

குற்றமற்ற படைப்பு முதலிய தொழில்களால் தலைமை பூண்ட பிரமவிட்டுணுக்களி லொருவ ரொருவனாயுந்தந்தனாற் கருவே பரப்பிரமமென்று சொல்லும். மற்றை வேதாந்தநூல் சிவகோடிக ளெல்லாவற்றையும் பரமே யென்று சொல்லும். மற்றைப் பவுத்தநூல் தவத்தை நிறுவிக்கும் புத்தி தத்துவத்தையும் பரமேயென்று சொல்லும். எ-று.

எல்லா முணர்ந்தவராற் சொல்லப்பட்டதல்ல ஆகையாற் சிற்றறிவுடையவர் செய்நூலு மொருவழிப்படாது தங்களின் மாறுபடக்கூறி மயங்குமென்க. (௰)

முன்கூறிய சமயவாதிகளை நோக்கி மறுத் துணர்த்துகின்றார்.

அசேதன வாக்கை யாள ரவர்பரப் பிரம மல்ல
அசேதனத் தநாதி முத்தன் சிவன்பரப் பிரம மாகும்
அசேதன வாக்கை யின்றே லறிவுமஞ் சனத்தார்க் கில்லை
அசேதனந் தநாதி முத்த னறிபவ ராக்கு வானும்.

எ-து. கலாதி தத்துவங்களாகிய சரீரத்தாற் கட்டப்பட்டவர்களாதலாலும் அச்சரீரப் புணர்ச்சி யில்லாதவிடத்து மலமறைப்பாலறியுந் தொழிலுந் தடைப்படுமாதலாலும் ஆன்மாக்கள் பலரும் பிரமமல்ல. ஆதலான் மும்மலங்களினின்றும் அநாதியேவிடப்பட்ட சிவனே பரப்பிரமமாவான். படைப்பு முதலிய தொழில் பூண்ட காரணகருத்தாக்களை யுண்டாக்குவானும், அவ்வநாதிமல முத்தனேயாம். எ-று.

உம்மையா லவர்களை யுண்டாக்கின்றவனும், அவர்கள் செய்யும் கிரியைகளுக்குத் தன் சத்திகொண்டு செய்விப்பவனும், தநுகரண புவன போகங்க ளெல்லாவற்றையு முண்டாக்குமிறைவனு மவனே யென்று கூறியதென்க. (௰௧)

அச்சிவன் விகாரியல்ல வென்பதனை யுவமை முகத்தா லுணர்த்துகின்றார்.

உருக்குந லவசி தாதி யுலர்த்துத லீர மன்னும்
விரிக்குநல் கமல மாதி வெறிகமழ் குவளை மற்றுஞ்
சுருக்குந லென்ற விந்தத் தொழில்வித மில்லா னொரு
பருக்கனை யவற்றிற் கேது சடச்செயற் கநாதி முத்தன்.

எ-து. வெண்ணெய் முதலிய பொருள்களை யுருக்குதல், ஈரமண்ணை யுலர்த்தல் தாமரைப்பூ முதலியவற்றை யலர்த்தல், மணம் வீசுகின்ற நெய்தல் முதலான மலர்களைச் சுருக்குத லென்று சொல்லும் வினையினது வேறுபாட்டை யில்லாதவனொருவனும் அத்தொழில்கள் முடிவிற்கு முரியனே காரணமாகுஞ்சூரியன்போலச் சரீர முதலியவைகளை யுண்டாக்கிக் காரியப்படுத்துவதற்கும் அநாதிமலமுத்தனே காரணனாவான். எ-று.

ஆதியென்றதனால் பெருகு வெல்லமுதலியனவுங்கொள்க. (௰௨)

பதிமுதலிய திரிபதார்த்தமும் அநாதியென்பதூஉம், அவற்றுள்
பாசம் நீங்குமுறைமை இது என்பதூஉ
முணர்த்துகின்றார்.

அநாதியே யமலன் சச்சி தானந்தன் பதியான் மாக்கள்
அநாதியே பெத்தர் பந்த மகவிரு ளநாதி மூன்றும்
அநாதியே பசுபா சந்திற் பக்குவத் ததால னை
அநாதியே யமல னூலே யவர்தமை யவைக ணீங்கும்.

எ-து. அநாதியே மலத்திணின்றும் விடப்பட்ட நித்திய ஞானாநந்த சொருபத்தை யுடையவனே யிறைவன், அநாதியே மலமுதலியவைகளால் தடுக்கப்பட்ட ஞானக்கிரியைகளை யுடையவரோ ஆன்மாக்கள், இருளாகிய ஆணவ மாயை கன்மமாகிய மூன்று மநாதியே கட்டுகளாயுள்ளவை. ஆகையான் மலமாயா கன்மங்கள் பரிபக்குவப்பட்ட விடத்து ஒப்பில்லாத சிவனாகிய அநாதி முத்தனாலே யநாதி பெத்தராகிய ஆன்மாக்களை யநாதியே பந்தங்களாகிய பாசங்கள் மூன்றும் விட்டு நீங்கும். எ-று. (௰௩)

அவ்வாணவ தோடத்தைப் போக்குவித்தற்குத் திட்டாந்த
முணர்த்துகின்றார்.

செம்பினிற் களிம்பு தானே செம்பினைத் தீரா தென்றுஞ்
செம்பினுங் கதனைத் தீர்க்குஞ் சித்தியு மில்லைத் தேரிற்
செம்பினிற் களிம்பு தீர்க்குஞ் சித்தனு முண்டு தேடிற்
செம்பினிற் களிம்பு தீர்க்கு மருந்துமற் றவனாற் சேரும்.

எ-து. அதனை யாராயுமிடத்துச் செம்புடன் சகசமாயிருக்கும் களிம்பு தானே செம்பினைவிட்டு நீங்காது, அச்செம்பினுக்கு மக்களிம்பைத் தானே நீக்கிக்கொள்ளும் வலியுமில்லை. அக்களிம்பை நீக்கும் பொருட்டொட்டமுற்றுவிசாரித்தால் அக் களிம்பை யகற்றவல்ல சித்தியை யுடையவனுமுண்டு, அவனா லக் களிம்பைப்போக்க வல்லமருந்தும் வந்தடையும். எ-று. (௰௪)

மாயா காரியமாகிய சரீரத்தை யான்மாக்களுக் கிறைவனே
கூட்டுவானென்பதை உவமைமுகத்தா
லுணர்த்துகின்றார்.

விளக்கிறுக் கில்லைத் தன்னை யாக்கிடும் வினைதா னென்றும்
விளக்கினை யாக்க வல்ல வினைவிழி தனக்கு மில்லை
விளக்கினை யாக்கிப் போக்கி விழிக்கிரு ளருந்த பேதம்
விளக்குவான் போலு மீசன் விழியுயிர் விளக்கொப் பாக்கை.

எ-று. விளக்குத் தன்னைத்தானே யுண்டாக்கிக் கொள்ள வல்ல தொழில் தன்னிடத்தில்லை, அவ்விளக்குக் காட்டாகிய கண்ணுக்குந் தானே

யண்டாக்கிக்கொள்ளுந் தொழில் தன்னிடத்தில்லை, ஆதலால் விளக்கென் றாற்சடனா யண்டாக்கிக் கண்ணின் சோதியைத் தடுத்த இருளை நீக்கிப் பொருள்களின் விசேடங்களை யறிவிப்பதொன்றே டொப்பானவ னிறைவன். கண்ணையொ டொப்பன வுயிர்கள், விளக்கினோ டொக்குங் கலாதி தத்துவ ருபமாகிய சரீரம். எ-று. (௰௫)

அச்சரீர மிருவிதமென்று மதற்குக் காரண மிதுவென்றுங் கூறுகின்றார்.

ஆக்கையுந் தூல சூக்க மெனவிரண் டவற்றுட் டூல
மாக்கைதான் பஞ்ச பூத பரிணாமத் தாகுமற்றை
யாக்கையா றைந்திற் கால மாதியி லுருமத்த
வாக்கையு மாயை தன்னி னமலனி னருளா லாமே.

எ-று. முன்சொல்லப்பட்ட உடல் தூலவுடலென்றுஞ் சூக்குமவுட லென்று மிருவகைப்படும், அவற்றுள் தூலவுடல் மண்முதல் வானிறுதியாகிய வைந் தபூதங்களின் பரிணாம காரியத்தா லுண்டாகும், மற்றைச் சூக்குமவுடல் காலதத்துவமுதல் நிலமுடிவாகிய முப்பத்தொரு தத்துவத்தாலு முண்டா கும், அச்சூக்கும வுடலின் காரணமாகிய முப்பது தத்துவங்களும் சிவனு டைய இனிதாகிய திருவருளின் பிரேரகத்தினால் மாயையினின்று முண் டாகும். எ-று.

தன்மாத்திரை முதலிய வெட்டையும் புரியட்டகமென் றோதியிருக்க, இக்காசிரியர் முப்பதென் றோதிய தென்னெனின், அந்த எட்டும் எட் டொக்கமாம், அவை, பூதம்-௫. தன்மாத்திரை-௫. ஞானேந்திரியம்-௫. கன் மேந்திரியம்-௫. குணம்-௩. பிரகிருதி-௧. கலாதி-௫. மாயை-௧. ஆக எட்டொ க்கத்துக்கு முப்பது தத்துவமும் வந்தவாறு காண்க. (௰௬)

மேலிச் சரீரமே யான்மாக்கள் புணர்ந்து போகந் துய்க்கு முறைமை யுவமான முகத்தால் கூறுகின்றார்.

பாங்குளான் கொடுத்த கோலைப் பற்றியே குருட னூன்றி
யிங்கேயக் கியங்கு மார்க்க மீதென வென்னாற் செல்வ
னாங்கர னளித்த வித்தை யாதியி னற்ப ஞானந்
தாங்கிய போகந் தேர்ந்து தீர்ந்திட வியக்குஞ் சிவன்.

எ-று. கண்ணில்லாதவன் தனக்கியல்புடையவ னொருவ னுதவிய தண்டைப் பிடித்துக்கொண் டேறி யிவ்விடத்தில் யாஞ்செல்லும் வழி யிதுவெனக் கருதிச் செல்வான், அதுபோல மூலமலத்தாற் றடைபட்ட ஞானக்கிரியைகளையுடைய ஆன்மாக்களுஞ் சங்கார கருத்தாவாகிய இறைவ னருளிய வித்தை முதலிய தத்துவங்களா லுண்டான அற்பவறிவு மாயா போகங்களை நிச்சயித்துக்கொண்டு அவைகளை நுகர்ந்து யாக்கையின் போ க்குவரவு செய்யும். எ-று. (௰௭)

மேல் உலோகாயதன் முதலிய சமயிகள் ஆன்மாவி னுண்மை
யுணராமல் தத்தங் கோட்பாடே யுணர்த்த அதனை
மறுத் துணர்த்துகின்றார்.

கலிவிருத்தம்.

ஆக்கையினைச் சிலரான்மா வெனவுரைவ ரறிவிலர்மெய்
வாக்குமன மெனுமிவையே யெனமதிப்பர் மதிந்தவற்றின்
நீக்கமிலாக் குணமென்பர் நிரந்தவற்றின் மேனின்ற
நோக்கினையு நோவினையு முடைந்தாமா தவனுங்கால்.

எ-து. உண்மை யறிவில்லாமையால் உலோகாயதன் தூலவுடலையே, ஆன்மாவெனக் கூறுவான். புத்தன் மதத்தை விசாரிக்கு மிடத்து அகங்காரமாகிய அந்தக் கரணங்களையே ஆன்மாவெனக் கூறுவான். அருகன்மதத்தை விசாரிக்குமிடத்துச் சருவான்மாக்களிடத்தும் வியாபித்து நிற்கும் முக்குணங்களே ஆன்மாவெனக் கூறுவான். அவையல்ல. அதனுண்மையை விசாரித்துச் சொல்லுமிடத்து, இவ்வாறு சொல்லப்பட்டவைகளுக் கெல்லா மேலாய் நிலைபெற்ற ஞானக்கிரியைகளை யுடையதே ஆன்மா. எ-று. (௰அ)

இதுவுமது.

ஆக்கைசடந் தனித்தியங்கா தறிவினையு மின்றியகந்
தாக்கைவிளக் கெனவறியப் படுங்கரண மான்மாவுக்
காக்கையிதம் பேதமென வத்தியக்க மறிவிக்கு
மாக்கையிதத் ததிபதியே யமலனுயிர்க் கதிபதியே.

எ-து. இச்சரீரஞ் சடமாதலால் அறிவுடையனாகிய ஆன்மாவை அல்லாமல் தான் போக்கு வரவு செய்யமாட்டாதாகையாலும், சூக்கும சரீரமாகிய கலாதிகள் அத்தூல சரீரமாகிய மனைக்குப் விளக்குபோல அறிவைப் பிரகாசிப்பிக்குங் கரணங்களாகையால் இந்தச் சரீரங்க ளான்மாவுக்கு வேறாயிருப்பதொன்றென்பதை நீ பிரத்தியக்ஷ வாதியாகையால் உனக்குக் காண்டலென்றுமளவைதானே அறிவிப்பிக்கும். ஆகையால் சொல்லப்பட்ட சரீரபேதங்களுக் கெல்லாம் ஆன்மாவே யிறைவன், அவ்வான்மாவு மீசரப்பிரேரகனாகையாலவனுக்குச் சிவனே யிறைவனாவான். எ-று.

அறிவினையுமென்ற உம்மையால் அறிவிப்பவனாகிய சிவனையும் அல்லாமலில்லை என்பதாம். பிரத்தியக்க மென்பது தலைக்குறையாய் நின்றது.

இதுவுமது.

அறிவென்பர் சிலர்சடமே மனமொன்றி னறிவென்பர்
அறியுதிரு மலனறிவை யளிக்கிலென வறைந்திடுவர்
அறிவில்லா தவர்மூல மலந்தான்மாச் சார்ந்த
அறிவுடைத்தே மாயையெனுந் துகளினையு மகிழ்ந்தடைந்தே.

எ-து. மாயாவாதிகள் உயிரா யிலங்கிய வறிவென்று கூறுவார்கள்.
ஐவகைச்சேர் மனமுதலிய தத்துவங்கள் வந்து கூடினகாலத்து அறிவுண்டா

குமென்பார்கள், பரிணாமவாதிகள் ஆன்மாவுக்குச் சுதந்திரமாய் அறிவில்லை எல்லாம் அறியுமிறைவ னுணர்த்தினால் உணருமென்பார்கள். இவர்கள் எல்லாரு மெய்யுணர்வற்றவர்கள். அநாதியே மூலமலத்தினால் தடுக்கப்பட்ட உணர்வை யுடையதாகி யதனை நீக்கும் மாயையென்னுந் துணைக்காரணத் தையும் துணையாக வுடைய தான்மா. எ-று. (உ௰)

இதுவுமது.

ஆக்கைதனி லோரிடமென் றறைவரல வணுவென்பர்
நீக்கமற வுடன்முழுது நிற்குமென நிகழ்த்திடுவர்
போக்குவர வில்லாத பூரணமே யெனப்புகல்வர்
மேக்கிலர்தன் டனுமூல வியாத்திக்கும் வியாபகமே.

எ-று. மேலாகிய அறிவில்லாத கன்மயோகிகள், ஆன்மாவை உடலி னோரிடத் திருக்குமென்பார்கள், அதுவல்லாமல் நையாயிகளும் பாஞ்சராத் திரியும் ஆன்மாப் பரமாணு ரூபமாயிருக்கு மென்பார்கள், சமணருடம்பு முழுவதிலும் வியாபித்து நிற்குமென்பார்கள், மாயாவாதிகள் போக்கும் வர வுமில்லாமல் எவ்விடத்தும் பூரணமாய் நிற்குமென்பார்கள், இவர்களெல்லா ரும் உண்மையான தரிசனப்படாதவர்கள்; ஆனாலும் சித்தாந்தம் யாதெ னில் தனுவாயிருக்கப்பட்ட தத்துவங்களாகிய சூக்கும தேகங்களுக்குக் காரணமாகி வியாபியாயிருக்கும். அசுத்தமாயைக்கு மதற்கு மேலான சுத்த மாயைக்கும் அப்பாற்பட்ட வியாபகமே முத்தித்திசையில். எ-று.

மேக்கிலர் என்பதனை முற்றுங் கூட்டுக. (உக)

வியாபக முறைமையைத் தரிசிப்பிக்கின்றார்.

அமலிக்கு வியாபகனே யானவற்கு வியாப்பியமே
விமலியா பகியுயிர்கட் குயிரவட்கு வியாப்பியமே
சமலிக்கு வியாபகியே சமலியுயிர் வியாப்பியமே
சமலிசக வியாபகியே சகஞ்சமலி வியாப்பியமே.

எ-று. நிருமலையாயிருக்கிற சிவசத்திக்குச் சிவன் வியாபகன், அவ னுக்கு அந்த நின்மலையாகிய சத்தி வியாப்பியம், அச்சிவசத்தி ஆன்மாக்கட்கு வியாபகி. அவ்வான்மாக்கள் அவளுக்கு வியாப்பியம். அவ்வான்மாக்கள் தமது மலத்தோடு கூடிய ஆன்ம சத்திக்கு வியாபகர், அவர்க்கவர் சத்திகள் வியாப்பியம். அச்சகத்துக்கு ஆன்மசத்தி வியாபகம். அவ்வான்ம சத்திக்குச் சகம் வியாப்பியம். எ-று.

அதிக விருத்தியை யுடையது வியாபகம், நூனவிருத்தியை யுடை யது வியாப்பியம், இப்படி நூனவிருத்தி யதிக விருத்தியின் முறைமை யைத் தரிசிப்பிக்கிறதென்க. (உஉ)

இவ்வாறு நான்விருத்தி யதிக விருத்தியை யுணர்த்தி மேல்
துல்லிய வியாத்தியை யுணர்த்துகின்றார்.

உயிரொளியு மிருண்மலமு மொன்றுதுல் லியவியாத்தி
அயர்வுறலா லறிவதனு லதற்குவியா பகமல்ல
அயர்வுறுத்து மகவிருளு மதற்குவியாப் பியமல்ல
நயனவொளி யிருளிவற்றின் கலப்பொப்பே நாடுங்கால்.

எ-து. ஆன்மப்பிரகாசமும், அப்பிரகாசத்தை மறைத்து இருளேவடிவா யிருக்கின்ற வாணவமலமுங் கூடிநிற்பது. ஒன்றுக்கொன் றேற்றக் குறை வின்றி யிரண்டு மொத்த வியாபகமாயிருக்கும், அவ்வான்மாவினுடைய ஞா னக்கிரியைகள் மலத்தால் தடைபடலால் அதிக விருத்தியை யுடையதல்ல, அதனைத் தடுக்கும் வலியினையுடைய வாணவமலமும் அனவிருத்தியை யுடையதல்ல். ஆகையா லான்மசத்திக்கு வியாப்பியமாகாது. அதனு லாராயு மிடத்து ஆன்மசத்திக்கு மாணவத்துக்குஞ் சமவியாத்தி யெப்படி யெ னிற் கண்ணிடத்துண்டாகிய சோதியு மிருளின் பிரகாசமுந் துல்லிய வி யாத்தியா யிருக்கும். எ-று.

இதன்கருத்து, கண்ணொளியானது, இருள் மேலிட்ட காலத்து ஒளி மறைந்து நிற்கு மொளிமேலிட்ட காலத்து மிருண்மறைந்து நிற்கும். இதுபோலச் சிவன் மாயாகாரியமான தனுவாதிகளை யான்மாவுக்குக் கூட் டியகாலத்து ஆணவசத்தி மறைந்த விடத்து ஆன்மசத்திசற்றே பிரகாசமா யிருக்கும். மலமேலிட்ட காலத்து ஆன்மசத்தி மறைந்திருக்குமென் றறிக. * 'ஒளிக்கு மிருளுக்கு மொன்றே யிடமொன்று மேலிடவொன் றொளிக்கும்' என்னுந் திருவாக்காலுணர்க. (உகூ)

மேலிறைவன் ஆன்மாக்களுடன் சருவவியாபியா யிருக்
தாலும் பாசந் தன்பரிபாகத்தா லல்லது நீங்கா
தென்பது கூறுகின்றார்.

பரமசிவன் பராசத்தி பல்லுயிர்க்கும் பயின்றிருக்க
விரவுவதென் னிருளெனிற்கேள் வெய்யவழற் பசுமரத்தின்
விரவியதே பசுமரமும் வெந்தவல வெந்துவிழும்
பருவமுறக் காணமுறப் பதியுமுறப் பழுத்தறவே.

எ-து. மேலாகிய சிவனும் அவனுடைய மேலாகிய ஞானசத்தியும் எல்லாவுயிர்களிடத்துங் கலந்திருக்கவும், இருளாகிய ஆணவம் பொருந்துவ

கொடிக்கவி. கட்டளைக்கலித்துறை.

* ஒளிக்கு மிருளுக்கு மொன்றே யிடமொன்று மேலிடிலொன்
றொளிக்கு மெனினு மிருளடராதுள் ளுயிர்க் குயிராய்த்
தெளிக்கு மறிவு திகழ்ந்துள தேனுந் திரிமலத்தே
குளிக்கு முயிரருள் கூடும் படிகொடிக் கட்டினனே. (க)

நெருப்பு விட்டிருவிற்கு விடைசேன் மெய்வன்மையையுடைய நெருப்பு பசுமையையுடையமரத்தின் அடிதொடுத்து முடியளவாக வியாபித்திருந்தா லப்பசுமரம் வெந்தன வல்ல. முதிர்ந்து தமதுபருவம் வந்தவிடத்து தம் மிடத்துண்டாகிய தழலை யுதிப்பிக்கும். * ஞெகிழிக்கோலாகிய கருவியு மதுகொண்டு கடையுங் கருத்தாவு முதலாயின பழுதற வந்துபொருந்த அவ் விடத் தழலுண்டாய் அம்மரங்கள் வெந்து விழுதலைச் செய்யும். அதுபோல் ஆணவமுந் தனக்குப் பருவம்வந்த விடத்துச் சிவனுடைய திருவருளால் தன் வலிகெட்டு நிற்கும். எ-று.

இதன் கருத்து பரமசிவனுடைய பராசத்திமலபரிபாகம் வாராத வா ன்மாக்களிடத்துப் பசுமரத்தில் தீப்போலப் பிரகாசமில்லாம லிருக்கும். மலபரிபாகம்வந்த ஆன்மாக்களிடத்துப் பிரகாசித்து மலநாசஞ்செய்து ஆன் மப் பிரகாசத்தை உண்டாக்கிக் காக்குமென்க. (௨௫)

இதுவுமது.

உக்கொழியா தொளிக்குமிரு ளுதயதி ரொளிமுன்னே
பக்குவத்திற் பசுபாச வலியடங்கும் பரமசிவ
னக்கருணைத் தருள்புரிய நசித்ததல வசித்ததல
நெய்க்கனியிற் குறைவன்ன மாயைய நிலைதொலையும்.

எ-று. உதயகாலத்தில் சூரியப்பிரகாசத்தின்முன் இருள் நாசமடை யாமல் மறைந்து நின்றதுபோலச் சிவனுடைய அனுக்கிரகத்தினால் ஆன் மாக்கள் பசுத்துவமாகிய ஆணவமலம் - அரனுக்குப் பருவம்வந்தவாறே நா சமடையாது, உயிரின் ஞானக்கிரியைகளைத் தடுக்கும் வலிகெடும். மாயாகா ரியங்களும் நாசமடைந்தனவு மல்லாமல் நிலைபெற்று நின்றனவும் அல்லா மல் உலர்ந்திருந்த நெய் உருக்கினபோது குறைந்து நெய் கெட்டுப் போகாமலிருக்கின்றது எப்படி? அதுபோல முத்திநிலையிலும் இந்தமலங்க ளுங் கெடாமல் ஆன்மாக்களைப் பந்தியாமலும் நிற்கும். எ-று. (௨௬)

வேறுமோ ருபாயத்தால் இறைவனைத் தொட்டு மூலமல மிருக்கச் சூக்கும மலமாகி நிற்கும் பகுதியைத் தரிசிப்பிக்கின்றார்.

நன்னியிலா சிவன்றனக்குச் சத்தியவ தொப்பாக்கு
நன்னியிலா தொப்பாக வதிநாலர் நூதன்மதிக்கு
நன்னியிலா தொப்பாரத் சத்திவனுக் கவர்நாமும்
நன்னியிலா தொய்க்கவர்க்கு மதிநால நாதோமே.

எ-று. சிவன் சிவசத்திக்குச் சூக்குமமாயிருப்பான். அச்சிவனுக் குச்சத்தி தூலமாயிருக்கும். அச்சிவசத்தி ஆன்மாக்களுக்குச் சூக்குமமாயி ருக்கும். அச்சத்திக்கு ஆன்மாக்க ளதிதூலமாயிருக்கும்; அந்த ஆன்மாக்கள்

* ஞெகிழிக்கோல்-தீக்கடைகோல். ஞெகிழிகோலென மாறி வழங்கும்.

தமதுசத்திக்குச் சூக்குமமாயிருக்கும். அந்த ஆன்மசத்தி ஆன்மாவுக்குத் தூலமாயிருக்கும். அந்த ஆன்மசத்தி மும்மலங்களுக்குஞ் சூக்குமமாயிருக்கும். அந்த மும்மலங்களும் ஆன்மசத்திக்குத் தூலமாயிருக்கும். எ-று. (உ௬)

அந்த ஆணவமாகிய பிணியை நீக்குவான் அநாதிமுத்தனாகிய மருத்துவன் என்று இரண்டு செய்யுளா லுணர்த்துகின்றார்.

பெருநோயே மூலமலம் பிணிமருந்து முடன்மூலந்
தருமமலன் மருத்துவனே மருந்தறிந்து சாராது
பெருநோயர் மருந்தறியா ரெனல்பேசிப் பெறுவதல
திருமலனை மருத்துவனென் றறிகபிணி நீங்கிடுமே.

எ-து. ஆணவமலம் ஆன்மாக்களுக்குப் பெரிதாகிய பிணி, அப்பிணிக்கு மருந்தாகி மாயாகாரியங்களாகிய தனுகரணாதிகளும் அதனோடு அன்றே உள்ளது. அம்மருந்தினையுதவிப் பிணிதீர்ப்பவன் நின்மலனாகிய சிவனே. மருந்து தானேயறிந்து வந்தடையாது எனவும், பெரிதாகிய வாணவ நோயையுடைய யுடையாராகிய ஆன்மாக்கள் தாமே தம்பெருநோயைப்போக்கிக்கொள்ளும் அதற்கு மருந்து அறிந்தவர் அல்லர் எனவுஞ், சொல்லுதலைச் சொல்லி இருந்ததனால் அப்பிணி நீக்கம் வந்தடைவது அல்ல. அநாதி மலமுத்தனாகிய சிவனே பிணியைநீக்கும் பண்டிதனாவான் என்று அறிந்து அவன் மாட்டு அன்புசெய்யப் பிணிநீங்கும். எ-று.

ஈண்டன்பென்றது, சமாதிசெய்தல் என்றறிக. (உ௭)

இதுவுமது.

மருந்துவனும் பிணியாளி யெனிற்பிணியு மாறாது
மருந்துவன்முன் பிணியாளி யெனிற்பிணியை மாற்றியதோர்
மருந்துவனுண் டிம்முறையின் மாற்றமன வத்தைவரு
மருந்துவனே யநாதிமல முத்தனென மதிக்கவரோ.

எ-து. பண்டிதனும் நோயுடையானெனின் பிணிநீங்குவது அல்ல பண்டிதன் முன்னோயையுடையானெனில் அந்நோயை நீக்கினனொருபண்டிதனுள்ளனும், இம்முறையான் ஒருவன் பிணியை மாற்றுவான் ஒருவன் உடனாகத் தொன்றுதொட்டு அநவத்தை என்னுங் குற்றம் வருமாதலால் அநாதியேமலத்தினின்றும் விடப்பட்டவனே யுயிர்கள் அடைந்த ஆணவம் என்னும் பிணியை நீக்கும் பண்டிதனாவான். எ-று,

அரோ-அசை. இவ்விரண்டு செய்யுளிடத்தும் பிணியெனவும், மருந்தெனவும், மருந்துவ னெனவும் வருவன ஆகுபெயர். (உ௮)

மேல் சரீரியல்லாத சிவனே யுலகம் யாவையும் மாக்கி நிறுத்தி யழிக்கு முறைமையைக் கூறுகின்றார்.

ஆக்கையினை யியக்குதற்கு மாக்கையில்லை யான்மாவுக்
காக்கையிலா னவனமல னாக்குவிப்ப னினைந்தாங்கு
மாக்கிபொரு மூவரைமுன் முக்குணத்தி னளிப்பிப்பன்
போக்குவிப்ப னவர்பாற்றன் சத்திவிதந் தினைப்புணர்ந்தே.

எ-று. ஆன்மா அசரீரியா யிருந்து எப்படி யுடலைப் போக்குவரவு செய்விக்குமோ அதுபோல நின்மலனாய் அசரீரியுமா யிருக்கிற சிவன் தன் சந்நிதிமாத்திரத்தில் எல்லா உலகங்களையு முண்டாக்குவான். அது எவ்வாறு எனின் தாமதமுதலிய முக்குணத்தையுடைய மூவரையு முண்டாக்கி அவரிடத்தில் தன் சத்திபேதமாகிய கிரியாசத்தியைப் பிரமனிடத்து * அதிட்டித்துச் சிருட்டி கிருத்தியமும், ஞானசத்தியை மாயனிடத்ததிட்டித்துத் திதிகிருத்தியமும், இச்சாசத்தியைச் சீகண்ட பரமேசுரனிடத் ததிட்டித்துச் சங்கார கிருத்தியத்தையும் செய்வான். எ-று.

போக்குவிப்ப னென்பதனாற் சிருட்டியுந் திதியும் கூறியவாறு.

இதுவுமது.

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

உள்ளுறச் சத்து வந்தா னுருத்திர னுருவந் தோன்று
முள்ளுற விராச தந்தா னுதிக்குமா லுருமுன் மெய்யி
னுள்ளுறத் தமோகு ணந்தா னயனுருத் தானு முற்ற
வொள்ளிய வொருமூ வர்க்கு மொழிப்பிறு வாய்வே றென்றும்.

எ-று. சிருட்டி பேதங்க ளனேகமா யிருக்கும். அதில் பௌராணிகப் பிரக்கிரியையில் தோற்றமான பிரகிருதி மாயையில் மூன்று குணத்திலும் மூன்று உருத்திரர்களைப் பரசிவன் தோற்றுவித்த அச் சிருட்டியின் மூவருள் உருத்திர மூர்த்தியாகிய சீகண்ட பரமேசுரன் திருமேனி சாத்துவிக குண மதிகமாய் ஏனைய இரண்டும் குறைந்து தோன்றும்; மாயன் திருமேனி இராசதகுணம் அதிகமாய் ஏனைய இரண்டும் குறைந்து தோன்றும்; பிரமனுடைய திருமேனி தாமதகுண மதிகமாய் ஏனைய இரண்டும் குறைந்து தோன்றும்; இப்படி மூவகையான திருமேனியை யுடைய உருத்திரர்கள்மூலப்பகுதிக்குக் கீழுள்ள சிருட்டி முதலிய கிருத்தியங்களைச் செய்வார்கள். எ-று. (௩௰)

மேல் இம்மூவருள் சங்காரருத்திரனோடு ஏனைய இருவரையும் ஒப்புக் கூறுவார் எய்தும் குற்றங் கூறுகின்றார்

காரணன் றனையுங் காயங் காசினி காணுங் காணுங் காக்கும்
பாரகன் றனையும் பாரும் படைத்திடப் பட்ட யாவும்

* அதிட்டித்தல்-நிலைப்படுத்தல்.

ஆரக னதிக னென்று நுவர்நமக் கொப்பென் பார்கள்
நாரகர் பரிதா ரத்தை நவிற்றுதா லறியா தாரே.

எ-து. சரீரத்தையும் நிலைபெறுகிய புவனங்களையும் படைக்கும் விதியினையும் அவற்றைப் புரக்கும் விண்டுவையும், அவனாற் புரக்கப்படும் வையகத்தினையுஞ் சராசரமாகிய பொருள்களையும் அழிப்பவனாகிய உருத்திரனை, இவரின் முதன்மையுண்டானென்றாவது இவரோடு ஒப்பானென்பாரேல் அவர்கள் நரகசம்பந்தராவார்கள். எ-று.

காரகன்-சிருட்டிப்பவன்; பாரகன்-காப்பவன்; ஆரகன்-சங்கரிப்பவன்; நாரகர்-நரகத்திலே விழுகின்றவர்கள்.

அச்சிவனே யதிகமென்பதனைப் பௌராணிகர்
மதத்திலுணர்த்துகின்றார்.

என்றுநாற் பிரதா னத்தை யிருபத்து நாலாம் வேறொன்
றென்றுநாற் புருடன் றன்னை யிருபத்தைந் தாவா னென்றே
யென்றுநா லிருபத் தாறும் பொருளென வீசன் றன்னை
யென்றுநா லினையி லீச னிருபத்தே ழாவா னென்றே.

எ-து. பிரகிருதி, மாயையிற் றோற்றப்பட்ட இருபத்துநான்கு தத்துவத்துக்கும் வேறாதலால் அதற்குக் காரணமென்றறிக. ஆன்மாவை அம்மாயைக்குமேலா யிருபத்தைந்தாக எண்ணப்பட்டவனென்றறிக. அதற்குமேலாக இருபத்தாறும் பொருளென்று எண்ணப்பட்டவர் ஈசுரனென்றறிக, அதற்கு மேலாய் இருபத்தேழாம் பொருளாக எண்ணப்பட்டவரை ஒப்பற்ற பரமேசுரனே யென்றறிக. எ-று.

பிரகிருதியைச் சொல்லவே அசுத்தமாயையும் அதிலடங்கியதாயிற்று, * 'ஐயைந்தினப்புறத்தானு மாருமமர்ந்த மம்மானே' யென்றவனாலு மறிக. (௯௨)

அப்பரமசிவனைத் தியானம்பண்ணினவர் பெறும்பேறு
கூறுகின்றார்.

பார்த்தவ ரிருபத் தேழாம் பொருடனைப் பகவன் றன்னைப்
பேர்த்துட லெடுப்ப தல்லர் பெறற்கரும் போக பேத
மூர்த்துவ புவனத் துண்டே யுலகெலா மொடுங்கும் போது
தீர்த்திட மூல நோயுஞ் சிவனவ ராவர் திண்ணம்.

திருவாரூர்-பண் காந்தாரம்.

* பையஞ் சுடர்விடு நாகப் பள்ளி கொள்வா னுள்ளத்தானுங்
கையஞ்சு நான்குடை யானைக் கால்விர லாலடர்த்தானும்
பொய்யஞ்சி வாய்மைகள் பேசிப் புகழ் புரிந்தார்க் கருள்செய்யும்
ஐயைந் தினப் புறத்தானு மாரு மமர்ந்த வம்மானே. என்பது ஆளுடைய அரசு அருளிச்செய்த தேவாரம்.

எ-று. இவ்வாறு சொல்லப்பட்ட இருபத்தேழா மென்னலின்கணின்ற பொருளாகிய பரமசிவனைத் தம்முடைய அறிவில் அன்னியமாகக் கண்டவர்களன்றோ ஒருகாலுங் கருப்பையிற் புக்குச் சரீரமெடுப்பவ ரல்ல. தேவராலும் பெறுதற்கு அரிதாகிய போகபோதங்களையெல்லாம் மேலாகிய சுத்தவித்யா புவனத்தில் நுகர்ந்து பின்பிரபஞ்ச காரியமெல்லாம் தத்தம் காரணத்தி லொடுங்குஞ் சருவசங்காரம் வந்தவிடத்துச் சிவன் அவர்க்கநாதி சம்பந்தமாகிய ஆணவ மலத்தினைப் பக்குவி விடுதலினால் சிவனோடபேதமான முத்தியை யடைவார்கள், இதற் கையமேயில்லை. எ-று.

உண்மையால்-மாயை, கருமங்களுங் கொள்க. சுத்தவ புவனமென்றது, அசுத்தமாயா புவனங்கட்கு மேலாகிய தாகலின். (கக)

சிவன் திதிகாலத்தில் ஆசிரியனா யதிட்டித்துக்கொண்டேனைய காலங்களில் நிராதாரமாக அனுக்கிரகிக்கு முறைமை இரண்டு திருவிருத்தத்தா லுணர்த்துகின்றார்.

திதியினா தாரஞ் சேர்ந்து சிவனுயிர்ப் பாசந் தீர்க்கப்
பதியன போக முண்டு சிலர்சிவம் பொருந்து வார்மேல்
விதிசெயத் தொகுதி யந்தங் கனாந்தினிற் சிவமேயாவர்
பதியருள் விழியி னாலே நன்னிருட் பார்க்கப் பட்டார்.

எ-று. திதிகாலமாகிய அதிர்காலத்தில் பரமசிவன் அவ்வாசிரியனை யதிட்டித்துக்கொண்டு மலபரிபாகத்துக் கேற்றவரவர் பாசத்தைப் போக்கவே அபரமுத்தித் தானமாகிய பஞ்சகுப்பாட்டக தானமாகிய உருத்திர பதத்திலும், மந்திரேசர பதத்திலும், ஈசானமுதலிய பதங்களிலும் இருந்து ஆங்குள்ள போகங்களைப் புசித்திருந்து சங்காரகாலத்தில் நிராதாரமாகச் சிவனா லனுக்கிரகிக்கப் பட்டவர்கள் அப்போதே மோக்ஷ மடைவார்கள். எ-று. ஆதாரம், தேற்றம். (கஉ)

இடமே என்புழி.

உற்பவ மேலு நன்னி லுலகினை யாக்க வல்ல
கற்பனர் சிலரு மாவர் கழலடை வாரு முண்டு
அற்பரன் விழியிற் பட்டார் சங்கார வாரம் பற்றிற்
கற்புடன் படைப்பு முன்னச் சிருத்தரும் வருநா ளந்தின்.

எ-று. சிவன் படைத்தற்றொழில் தொடங்குங் காலத்துக் கர்த்தாத்துவமுதலிய மூன்றதிகாரமேயுந் தத்தமக்கு முதன்மையான அதிகாரஞ் செய்திருந்து அதிகாரத்தில் வைராக்கியம் பிறந்ததனால் மோக்ஷமடைவார்கள்; சங்காரகாலத்தில் மலபரிபாக முள்ளவர்கள். பரமசிவனா லனுக்கிரகிக்கப்படுகிறவர்கள் மலபரிபாகம் உடையவர்கள். சங்காரகாலத்தொகையில் மேல்வருகிற சிருட்டிகாலத்துச் சிருட்டிமுதலிய பஞ்சகிருத்தியங்களைப்

பண்ணுவதற்கு அதிகார கர்த்தர்களாகச் சிவனால் செய்யப் படுவார்கள். எ-று.

உம்மை எதிரது தழீஇயது. (௧௫)

முற்கூறிய ஞானயோக மடைதற்பொருட்டுக் கருமயோகத்தின்
இயல்பு கூறுவான் றொடங்குகின்றார்.

பரமமெய்ஞ் ஞான யோகப் பாங்கிலார் நமக்கும் பாங்காங்
கருமயோ கினையுங் காணக் கழறுவங் கருது வானே
கருதிடும் பொருளை யுந்தக் கருத்தநன் பயனை யென்ன
வருமொரு நான்கு முன்னே மதித்தவே யோகம் வாய்க்கும்.

எ-து. மேலாகிய உண்மையாகிய ஞானயோகமடையாதவருக்கு நன்மையைத் தருவதாயிருக்கின்ற கருமயோகத்தினிலைமையுங் கூறுகின்றோமறிவாயாக. ஒருபொருளைக் கருதுவானு மவனாற் கருதப்படும் பொருளும் அப்பொருளைக் கருதுங் கருத்தும் அக்கருத்தால் வந்தடையும் பயனும் என்று சொல்லவரும் நான்கினையு முன்னரே ஆய்ந்தறியி னவர்களுக்குப்பின் அக்கருமயோக நெறிகூடும். எ-று.

நான்குமென்னு மும்மை - முற்றும்மை. மதிக்கவென்றதனால் ஆய்ந்தறிதல் வேண்டுமென்பதாயிற்று. (௧௬)

இதுவுமது.

மலத்தினு மநாதி முத்தன் வாக்கினு ளேக தேசம்
பலிப்பது முந்திப் பார்க்க விம்மையிற் பயனுட் பார்த்தான்
மலத்தினு நீங்கி யீசன் மலரடி நீழல் வாழ்க்கை
விலக்கில யென்றே யெண்ணி விரும்புவன் யோகம் வேறும்.

எ-து. அநாதிமலமுத்தனா லுரைக்கப்பட்ட வேதாகமங்களில் ஒரு சாரார் இம்மைப்பயனால் பலிக்கப்பட்ட கருமயோகத்தை விதிவழுவா தியற்றி முன் பார்த்தறிவாயாக, அவ்வாறு பார்த்தால் மூலநோயி னின்று நீங்கி இறைவனுடைய தாமரை மலர்போன்ற சீபாத நிழலையடைந்து வாழ்வதற்கு விபரீதமில்லையென்று எண்ணி இம்மைப்பயனுள் பலிக்குங் கருமயோகத்துக்கு வேறாய் வீடுபேற்றிற் குரித்தாகிய ஞானயோகத்தையும் விரும்புதலைச் செய்வான். எ-று. (௧௭)

இக்கரும யோகத்துக்குப் புண்ணிய தல முதலானவை
உபாங்கமெனக் கூறுகின்றார்.

எல்லையை யெழுவா யெல்லா மென்றுந வுபாங்க மென்றே
யல்லலில் வாக்கை கண்ட வருவருப் பெனவ தீர்த்த
புல்லிய புலன்கள் வென்று பொருவிலி புரியும் புக்குச்
செல்லலெல் லாமுந் தீரச் சிவனடி யடையுஞ் சித்தர்.

எ-று. இந்நிலையிற் நில்லாத சரீரத் துன்பத்தை விளைக்குமென்றுங் காட்சிப் பிரமாணத்தாற் பழிக்கப்பட்ட மதுமாமிசப் போசனமென்றும் அழித்து அநுபவிக்கப்படுவதாகிய விடயபோகங்களின் வழிபோகாமல் தம்வழிக்கொண்டு தனக்கு ஒப்பில்லாத இறைவனை அநுசந்தான மடைந்து வீற்றிருந்து அன்புதொடர்ச்சியெல்லாம் விட்டு நீங்கிப் பரமசிவனுடைய சீபாதங்களை யடைய விரும்புவார்கள் இடம்பொருளேவல் செய்கையொன்று மடக்கவும் மிக்கரும யோகத்திற்கு உபாயமென்றறிக. எ-று.

யோகத்திற்குப் பிரதானமாகிய அங்கம் இயம முதலிய வெண்வகை யுறுப்புக்களுள் நான்முதலானவைகள் உபயோகமாதலா லுபாயமென்று சிறப்பித்தார். இது வடமொழி. இப்பயன் பலித்த வியல்பாதலாற் சித்தனெனச் சிறப்பித்தார். (கஅ)

இதுவுமது.

ஆரவிறுன் மத்து மச்ச மறவாத வருப்பு மின்றி
பரக்கா மதுகு மங்க மனித்தர்கள் பகரும் வந்து
விரவிடா வெல்லை தன்னில் விரும்பியே குகையுஞ் செய்து
இருவினைக் குடனின் றாபஞ் சிறக்கவே குகையுட் செய்க.

எ-று. வெளி. இதனால் யோகசாதனைக்குத் தலங்கள் கூறியதாயிற்று. (க௯)

யோகசாதனைக் குரித்தல்லாதார் இலக்கணத்தை இர
ண்டு செய்யுளா லுணர்த்துகின்றார்.

ஆக்கையிற் பிணிபை யுற்று ஆதர வகற்றி வற்றுஞ்
சாக்கிலே யாக்கை தன்னைக் காத்திடு வருந்தி வைத்தான்
நீக்கிடாக் கருமக் கோட்டை வழியுற விருந்து நின்று
ராக்கமே யுடையா னான மிப்பணிக் கொருமை யுற்றே.

எ-று. வெளி. வைக்கம்-உற்சாகம். (உ௰)

ஆரிய சேவல் செய்வா னதிதி பணமு முள்ளான்
பாரிய நயனத் தன்னைப் பற்றினன் மற்றுங் குற்றம்
சேரிய வொன்று செப்பு மிலனெனாத் சிறந்த யோகந்
தாரியர் சொல்லப் பட்ட விவரலர் தொடங்க லாமே.

எ-று. வெளி. யோகத்தானிடர்-யோகஞ் சாதித்தற் குரிமையல்லாதார். ஆரியன்-ஆசிரியன். (உக)

இக்குருயோகத்தின் பயிலை வழுவாதெய்துவார் இத்தகை
யாரென அவரிலக்கணத்தினை நான்கு செய்
யுளாற் கூறுகின்றார்.

பதவியைச் சிறிய தூமிக் பற்றிய பரிமிதான
முதாதி பணமுங் கூட வுச்சிப்பின் மெருகியா தம்பர

லுதரமு மொய்தி லுண்பா னுதாபந் தனமு முள்ளான்
மிதமித மென்றே யெவ்வழி வேணவாந் துடைத்து விட்டான்.

எ-து. மேன்மையை யுடையதாய்ச் சிறிய குட்டெறுங் கூடிய அற்பமாகிய அன்னத்தை வயிற்றில் பசியு மிகவுமுண்டாக உச்சி காலத்துக்குப் பின் ஒருநேரமா யுண்பதைச்செய்வான், தண்ணீரையுஞ் சிறிதே பருகுதலைச் செய்வான். வயிற்றில்.* ஒட்டியாணக் கட்டியையு முடையான். யாதேனு மொருபொருளை நுகர்தற் பொருட்டு ஆசைவந்த விடத்துச் சிறிதைக்கருதி மிகவு முண்பதைச் செய்யாது நீக்குவான். எ-று.

வேணவா. எ-து. வேட்கைப் பெருக்கம். (௪௨)

நீக்குவான் றிரண்ட பாலெனய் நிகழ்த்தி துவையு நெய்யி
றாக்கிய வமுத மாதி யினைத்தையு மவல மென்றே
தூக்கிறுட் சொல்லு முண்டைச் சுவையுளி முருங்கை தொண்டை
பீர்க்கிறுட் பெரிய தத்தி யெனுமிவை யாதி பேணான்.

எ-து. வெளி. இதனுள் தூக்கு-நூல், தொண்டை-கொவ்வை. (௪௩)

அஞ்சுவா றுசை தோன்றி லுருவருப் பான்றன் றூடம்
பஞ்சின்மெல் லடியார் வந்து பரிந்துமெய் பற்றி னூறு
நஞ்சென நடுங்கி யன்னை யெனவவர் தம்மை நாடி
வஞ்சிதன் னிடையார் போக மறுந்தற வெறுக்க வல்லான்.

எ-து. வெளி. (௪௪)

தொழிலினைச் சுருக்கி யுள்ளான் சுளிப்பவன் றுயிலுந் தோன்றில்
விழைவினை ஞானயோக பலத்தது விளைவின் வைத்தான்
உழையுறை புலன்க ளெல்லா மொடுக்கியே யுள்ளா னென்று
கழறிய விவரே யோக பலத்தினைக் கைக்கொண் டாரே.

எ-து. கிரியாபாதத்திற் சொல்லும் நித்திய நைமித்திக காமிக சடங்கிற் கிரியை விரியாமற் சுருக்கிச் செய்துள்ளவன் நித்திரை வந்த விடத்துத் தடுத்து அதனை வெறுப்பான், போகத்தின் பலமாகிய முத்தியினை யடைவதில் மிகவும் விரும்புதலைச் செய்வான், தன்னிடத்திற் பொருந்திய விடயங்களிற் பற்றுதலெல்லா மொழித்துள்ளவன் என்றிப்படிச் சொல்லப்பட்ட இத்தன்மையரோ யிவ்வியோகசாதனை யெய்தும் பயனைப் பெறுபவர். எ-று.

கைக்கொண்டாரென்று இறந்தகாலத்தாற் கூறியது விரைவுபற்றி இது மலர்மிசையேகினா னென்புழிப் பரிமேலழகர் கூறலாலுமுணர்க. இவ்வாறு வருவதனை ஆசிரியர் தொல்காப்பியர் "வாரக்காலத்து நிகழுங்காலத்து, மோராங்குவருஉம் வினைச்சொற்கிளவி, இறந்தகாலத்துக் குறிப்பொடுகிளத்தல், விரைந்தபொருள வென்மனார்புலவர்" எனக் கூறியதனாலும்,

அதற்குரியாசிரியர், சேனாவரையர், நச்சினார்க்கினியர் காட்டியவுதாரணங்க ளாற் றுணர்க. (சு௰)

மேல் ஆசன முதலியவற்றை யிரண்டு செய்யுளாற்
றொகுத் துணர்த்துகின்றார்.

ஆசனம் பதும மாதி யல்லது மிசைத்த தொன்று
மேதகத் தியற்றித் தேவ னிலிங்கமடி யிறைவி பாதம்
போதக வுருவன் பொறுவுள் புத்தியு னினைந்து போற்றிச்
சாதகர் புரிக யோகந் தவறுறு முபயோ கத்தால்.

எ-து. சாதகன பதுமமுதலிய அறுபத்திநாலு ஆசனத்து ளொன்றைப் பொருந்தி யல்லது தனக்கியன்றதாகிய ஒரு ஆசனத்தி லிருந்து சிவன் உமையாள் சகளமூர்த்தி யிவருளொருவர் பாதமாதல் புத்தியினால் தியானித் தொழிந்தவாறே நோக்கிச் செய்து யோகத்துக்குத் தவறு வாராமற் செய்க. எ-று. (சுக)

காத்திரி பத்தே யாகக் கவான்மிசைக் கலக்கத் தென்பாற்
காத்தனிற் றிருட்ட சாய்மை கலக்கமுற் றங்கைக் கன்மேல்
பிரித்தபன் னடுவே நாவி னக்ரமும் பெய்து நிற்க
வுரத்தை முன்னே பின்றும் நிமிர்த்திடக் களமு மோங்க.

எ-து. கையுங் காலுங் குறுக்கே வைக்க, அது எவ்வாறெனின் வலதுகாலை யிடது தொடைக்குள் வைத்து அதன்மேலே மடியிலே யிடது கையை முதல் வைத்து அதன்பின் அதன்மேல் வலது புறங்கை பொருந்த வைத்துப் பல்லொன்றோடொன்று கிட்டாமல் நடுவே நாக்கு நிற்கச் செய்து மார்பு முன் தள்ளிப் பின் நிமிர்த்து சிரத்தைச் செவ்வையாக விருக்க. எ-று.

முற்கூறிய ஆசனத்தையும் பிராணாயாமத்தையும் பிரத்தி
யாகாரத்தையுந் தொகுத் துணர்த்துகின்றார்.

நாசியி னக்ரந் சேர்த்தி நாட்டநான் மைக்கொரான் றென்றே
தேசுறு திசைக டம்மிற் செலுத்திடா திருந்து வாயு
ரேசக பூரகங்க ளென்று மிவை யிரண்டு மின்றிப்
பேசுத முறு மில்லாச் சிலையென விருத்தை பெற்றே.

எ-து. கண்கள் நாசிநுனியைப் பொருந்திப் பிரகாசமுடைய பத்துத் திக்கிலும் மனத்தைச் செல்லாதபடி நிறுத்தி யிருந்து இரேசக பூரகமாகிய இரண்டையும் விட்டுக் கும்பகத்தோடே மௌனியாயிருந்து சிலையான தெவ்வாறு சேட்டையற் றிருக்குமோ அதுபோல அசைவற விருக்க. எ-று.

மேல் தாரணை தியானஞ் சமாதி மூன்றையுந்
தொகுத் துணர்த்துகின்றார்.

மனநிலை பொருந்த விசன் வடிவினை யகத்துள் வைத்துப்
பின்னவடி வறுதி பேசுந் தேசிக னருளாற் பெற்று

மனநிலை யொடுங்க வாய்ந்த வாய்மையி னறிவை வைக்கக்
கனிவொடு காண்பான் காட்சி காட்சியிற் படலுங் கைந்தே.

இ-ள். மனத்தை வேறொன்றிலுஞ் செல்லவொட்டாமல் மூலாதார முதலிய ஆதாரங்களிலே நிறுத்துவது தாரணை. ஞானசாரியனுடைய அருளினால் நிட்களத்தை உபதேசிக்கப்பெற்றுச் சிவனை மூலாதாரமுதலிய தானங்களிற் கடப்பம் எப்படி யடியிலே தொடுத்து மேலே சொல்லுமோ அது போலப் பாவிப்பது தியானம், காண்பானும், காட்சியும், காணப்படும் பொருளுமின்றிச் சித்தமனோலயம் பிறப்பித்துச் சித்தாயிருக்கிற வியாபகத்தி லறிவை நேயத்துடன் வைத்திருப்பது சமாதியெனப்படும். எ-று. (௬௧)

இப்படி உண்மைநிலை கைவராதவர்க்கு மேல் ஒரு
உபாயநிட்டை யுணர்த்துகின்றார்.

நீங்கின னிந்த வுண்மை நிலையினை நெஞ்சந் தன்னில்
தாங்குக சகளந் தன்னைச் சங்கரன் றன்னை யுன்னி
நீங்குக சகளந் தன்னை முன்னையி னிலையி னிடித்
தூங்குக திரியிற் பின்னுஞ் சகளமா தரிக்கச் சூழ்ந்தே.

இ-ள். இவ்வாறுகூறிய உண்மைநிலையாகிய சமாதியைவிட்டு நீங்கினவர்கள் சகளமூர்த்தியாகிய பரமசிவனை இதயத்தில் தியானஞ்செய்க. அத்தியானத்தை விட்டு நீங்கினவிடத்து முன்போலச் சமாதியைச் செய்க. அதனை விட்டு நீங்கினவிடத்துப் பின்புஞ் சகளமூர்த்தியையே தியானஞ் செய்க. எ-று. (௬௨)

மேலுமோர்வகையால் அகப்பூசையுமுணர்த்துகின்றார்.

அகத்திருட் பூசை செய்வார்க் கருவருப் பில்லைத் தொல்லும்
பகைத்தொழி லில்லை யல்லற் பவநோ முடலுக் கில்லை
யுகப்புறு பலமு மேலா முறும்பல முன்னையி னற்பஞ்
சகத்திருட் பூசை செய்வார் தமக்கெலாம் வருத்தஞ் சார்ந்தும்.

இ-ள். யாரேனுமொருவர் அகப்பூசை செய்யுமிடத் தவர்களுக்கு அருசி முதலிய குற்றமுமில்லை. பூ முதலியவற்றைப் பறிக்கிற வேதனையாகிய குற்றமுமில்லை, மிகவும் இதனாற் சரீரவருத்தமுமில்லை; இவன்பெறும் பலமுமதிகமாயிருக்கும்; புறப்பூசை செய்யிற் சரீரவருத்தஞ் சாரினும் அதனாற்பெறும் பலமு மற்பமேயாம். எ-று. (௬௩)

மேலாகப் பூசைசெய்தற்குத் திருமேனி
ஈதென்றுணர்த்துகின்றார்.

மங்கல வங்கு லத்தும் வளர்திரு வுருவத் தன்னைத்
தங்கருந் திறுங்கே தக்க நிறத்தனிச் சலசந் தன்று
மெங்கனுந் திறைவா விட்ட சித்திர மென்றே யேத்தச்
சங்கர னவர்க்கே யிட்ட சித்திரைச் சமைப்பன் றானே.

எ-று. எட்டக்குவ முயமாக ஒரு செயலினைச் நினைந்து தம்மகுத்தருக்கு வேண்டிய பொருளாக அதனை எண்ணி இருதயகமலத்திலிருத்தி வேண்டு முயமாகத் தடன் பூசைசெய்து எமது கடவுளே யாம் யாதொன்றையுடையவேண்டுமென்று எண்ணிய இட்டசித்தியை சொல்லாவற்றையுந் தருவாயென்று பிரார்த்தித்துத் தோத்திரஞ் செய்யச் சிவபிரானுந் திருவுளமகிழ்ந்து அவரவர் வேண்டிய இட்டசித்திகளை இம்மையிலே கொடுப்பான். எ-று. (௯௨)

சராசரமாகிய ஆன்மாக்களிடத்துச் சிவன் வியாபித்து
நிற்கு முறைமையை உணர்ந்தார் பெறும்
பலனுணர்த்துகின்றார்.

சராசரத் தமல னிந்நாத் தன்மைய னாக லாலே
சராசர மவன்றன் மேனி யெனவுணர் தக்கோர் தாமுஞ்
சராசர வுயிர்க்குத் தாயாஞ் சங்கர னுலகஞ் சார்ந்து
சராசர மொழிக்கும் போத தற்பரன் றனுஞ் சார்வார்.

எ-று. சரம்-நரர் மிருகமுதலியன. அசரம்-தாபரமுதலாயின.

முன்னொருக்குப் போந்த யோகத்தை மேல்
வகுத்துணர்த்துகின்றார்.

போகத்தை மிக்கு மக்கும் புனரமுன் பொருந்தி நின்ற
யோகத்தை முனிய யோக முயிரன் டங்கத் தாலே
புகழ்ந்தே யுரைப்பாந் சொல்லற் கொருபொரு ளல்லா வாத்தை
யாகத்தை யபயெனன் றுய்ந்த வறிவுடை யார்க டாமே.

எ-று. சமைந்திருந்திடித்தி சொல்லுதற் கேதுவல்லாத அழுக்கு மிருந்த சரீரத்தை நமக்கன்னியமென்று ஆராய்ந்த அறிவுடையவர்கள், அபர போகம் பரபோகத்தைப் பொருந்தவு முன்சொனனத்தோடுந் தொடரும். அந்த நான்க மொழியவும் அட்டாங்கமாகிய யோகத்தை யாம்விசாரித்து இந் நூலிற்சொல்லுகின்றோம். எ-று. (௯௩)

அட்டாங்கமாகிய யோகத்தில் தலைமையாகிய பிராணாயா
மத்தை யுவமித் துணர்த்துகின்றார்.

அட்டாங்க யோகமென் றிருக்க கண்டாறதங்கென்ற தென்
னெனின், இயம நியம மிரண்டு மிருப்புடனுங் குன
வால் வேறாகக் கூறித்திலர்.

முக்கிய பிராண வாயு முந்திசா தனைய தாகி
யக்குமா ரக்க யோக மதந்துறுப் பிராண யாமம்
தக்கியைப் பாக வென்னீற தரித்தபட்டத் திவாக யத்தே
ய்க்குமம் பிராணன் றன்னைப் பயிற்றுவ தாகுங் காலம்.

எ-து. பிராணாயாமமுதற் சமாதியந்தமாகிய அறங்க யோகமுமோக்ஷமடைவதற்குப் படியென்று சொல்லலாம், அவற்றில் தலைமையாகிய பிராணாயாமத்தின் வகையை விசாரிக்குமிடத்துப் பாகன் யானையைத் தன் வழி செல்லவொட்டாமற் றோட்டி யாற்றலையிற் கொத்தி மறித்துத் தன் வசமாக்கிக் கொள்வதுபோ லான்மாவை விட்டு நீங்கா திருக்கும் பிராணவாயுவை சிவயோகி யிரேசக பூரகங்களினால் மறித்துத் தன்வச மாக்கிக் கொள்ளுவான். எ-று. (௬௫)

அப்பிராணாயாமத்தின் பேத முணர்த்துகின்றார்.

ஊன்றியே வலப்பா லாசிப் புடைவிர லாற வாயுந்
தான்றிட விடையி னாலே கனகபிங் கலையி னாலே
பூன்றியே யிடப்பா லாசி யுதரந்தன் னுறவே பூரித்
தூன்றியே யிரண்டுங் குருந்த் திடைகயின் னுந்தந் தாள்ளே.

எ-து. வெளி. (௬௬)

மேற்பிராணாயாம மென்னுஞ் சொற்குப் பதப்
பொரு ளுணர்த்துகின்றார்.

பெற்றமை யாலே நீங்காப் பெற்றியைப் பிராண னோடே
யெற்றிடும் பிராண னென்னும் பெயரினை யனிலந் தானு
மற்றதன் வருத்தந் தன்னை மதித்துள யாம மென்றே
பற்றுக பிராணா யாமப் பதப்புணர்ச் சியினைப் பாங்கால்.

எ-து. ஆன்மாவோடு பிராணவாயு விட்டு நீங்காதிருக்குந் தன்மையைப் பெற்றமையா லதற்குப் பிராணனெனப் பெயராயிற்று. அதனை இரேசக பூரகங்களினால் போக்குவரவு செய்து துக்கிப்பிக்கையால் ஆயாமமெனப் பெயராயிற்று, இப்படி பிராணவாயுவைப் போக்குவரவு செய்விப்பித்தலால் பிராணாயாமமெனச் சொற்பொருளாயிற்று. எ-று. (௬௭)

அப்பிராணாயாமத்தால் வரும் நன்மை நிலையை
யுணர்த்துகின்றார்.

அந்தரம் பெரிதே யாகு மவகதி யாயா மத்தால்
வந்துறு மேன்மை நன்கு வாய்க்கினு யாமம் பாச
பந்தமும் பயிற்றி யச்சப் படுத்தியங் குசத்தாற் பற்றுந்
தந்திவா கனமுஞ் சாலத் தவர்வதே தவறே சாரில்.

எ-து. மேல் அப்பிராணாயாமத்தை யாரோருவன் விதிவழி செய்யாமல் வற்றக் குறைவாகச் செய்தால் அவனுக்கு மிகவுந் துக்கத்தையே கொடுக்கும். அதை யுள்ளபடி யறிந்து செய்த அது வாய்த்தவிடத்து அதனால் உள்ள சித்திகள் நன்மையெல்லாம் வந்து பொருந்தும். யானை சங்கிலியும் பூட்டப்பட்டுப் பாகன் தோட்டியினால் வேதனை செய்ய அதனாற் பய

ங்கொம்புடைய யானையின் மத்தகத்தி லிருக்கும் இந்திரனே யானாலும் அப்பி ராணாயாமஞ் செய்யாதவிடத்து மிகத் துக்கமேயடைவான். எ-று.

உண்மை-உயர்வு சிறப்பு. (௩௮)

பிராணாயாமந் தவறினவிடத் துண்டாகிய குற்றம் போம்
படி யுபாய மைத்து செய்யுளாலுணர்த்துகின்றார்.

வாயுவா யாமந் தானுந் தவறுமேல் வருத்த மாக்கு
நோயுறு முற்ற நோய்க ளொக்குர வுவகைத் தேன்மோ
தேயுவைத் தியானஞ் செய்யத் தெறித்தகோ ரங்கந் தன்னின்
மாயுமே வாத ரோக மனத்தகத் தொருமை வாய்ந்தே.

எ-து. யாதொரு யோகர் பிராணாயாமஞ் செய்யுமிடத்துக் குற்றம் வந்தாற் சரீரத்தில் வாயுவினால் வருத்தத்தை யுண்டாக்கும்; அதுவல்லாமல் வியாதியையு முண்டாக்கும்; அக்குற்றங்கள் போம்படி ஒரு உபாயஞ் சொல்வோம் அறைக்கேள். மனத்தி லொருமைப்பாட்டை யுடையவனு யதற்கு விருத்தமான அக்கினியைத் தியானஞ் செய்தா லவனுச் சரீரத்திற் பொருந்திய வாதமுதலிய வியாதிகளு நீங்கும். எ-று. (௩௯)

அங்கியால் வருத்த முற்ற வவயவ மானி லாழ்ந்த
பொங்குதண் புனலைச் சிந்தை புரிந்திடத் தீர்ந்து போகும்
பொங்குதண் புனலாற் றுன்பம் பொருந்திய வுறுப்புத் தன்னி
லங்கியைத் தியானம் பண்ண வல்லவர்க் கழியு மந்நோய்

எ-து. அக்கினியைத் தியானஞ் செய்தவனு லிவன் சரீரத்தில் அத னால் வேதனை வந்தால் அதற்கு விருத்தமாகிய தாழ்ந்த மடுவில் நிறைந்திருக்கின்ற சீதசலத்தைத் தியானம் பண்ணினு லவ்வேதனை விட்டுநீங்கும். அச்சீதசலத்தினால் சரீரத்தில் வேதனை வந்தால் அதற்கு விருத்தமாகிய தேயுவைத் தியானிக்க வல்லவர்க்கு அவ்வேதனை நீங்கிப் போம். எ-று.

வல்லவர்க்கென்றுஞ் சொல் முற்றுங் கூட்டுக. (௪௰)

உந்தியி லுதரந் தன்னி லுதாசன முற்ற போதே
பற்றுக வமிர்த வெள்ளப் பாவனை யதனாற் பாறு
மற்றைய வுதக வேட்கை வறுமிவ் வாறு செய்த
வற்றிமி லுறலின் வேட்கை யாகமுங் குளிரு மன்றே.

எ-து. முற்கூறிய வக்கினி உதராக்கினியுடன் பொருந்தி மிக வும் வேதனைசெய்தவிடத்து வித்துத்தானத்தில் நிர்மிதவமிர்தம் புறப்பட்டு எங்கும் வியாபித்ததாகப் பாவித்தா லவ்வக்கினி வேதனை தணியும். அதுவல்லாமல் மிகவுந் தண்ணீர்த்தாக முண்டான விடத்து முன்புபோ லமுத பாவனை செய்தா லத்தாகமுந் தணிந்து சரீரமுங் குளிர்ந்திருக்கும். எ-று. ( )

உற்றநோ யுடலி லூடி யுணர்ந்தபின் பிபரீ தத்தைப்
பற்றுக பாவ கத்தாற் பற்றிய வுறுப்பி னோய்கள்

அற்றிடு மைவர் விர மடக்கியே யவாவு மாய்ந்த
நற்றவர் புரிக விந்த முறையினைப் பலிக்கு நாளும்.

எ-து. பஞ்சேந்திரியங்களையும் அடக்கி யாசையும் ஒழிந்த நல்லசிவயோகிகள் நாடிசோதனை செய்தபின் சரீரத்திற் பொருந்திய வியாதி போம்படி பாவனை வலியினால் பின் விபரீதமாக நாடி சோதனை செய்தா லச்சரீரத்திற் பொருந்திய தலைவலி கண்ணோய் முதலியவியாதிகளெல்லாம் போமாதலால் நாடோறும் இப்படியே செய்தால் யோகசித்தி வரும். எ-று.

கடுவெயிற் றரவ மெய்யிற் கடித்திடிற் கனலு மந்த
வுடலெலா மயிர்த தாரை யொழுக்கியே நனைக்க வுள்ளந்
திடமுளான் றனக்கப் போதே தீர்ந்திடும் விடமு மற்றை
விடமுறும் போது மிந்த நினைவுறின் விரைந்து மீளும்.

எ-து. வெளி.

காளி, காளாத்திரி, யமன், யமதூதையென்னும் பல்லை யுடையன வாதலாற் கடுவெயிற் றரவமெனச் சிறப்பித்தார், இதனைத் திருமுருகாற்றுப்படையில் "கடுவோ டொடுங்கியதூம் புடைவாலெயிற் றழலென வுயிர்க்கு மஞ்சுவரு கடுந்திறற் பாம்பு" என்புழி நச்சினார்க்கினியார் கூறலாறு முணர்க. மற்றுமென்பதனால் தேள்முதலாயினவுங் கொள்க. (சுரு)

யோகசித்தி யடைந்ததற் கடையாள முணர்த்துகின்றார்.

வாயுவைச் செயித்த செய்கை வாய்ந்ததற் கடையா ளங்கள்
ஆயுரா ரோக்கி யாதி யவற்றையவ் வுடலங் காட்டு
மாயமு மனத்தி னில்லை வசமுறும் புலன்க ளெல்லாங்
காயத்தின் மலநீர் மற்றும் நோய்தனக் கழியு மன்றே.

எ-து. வெளி. (சுசு)

அப்பிராணாயாம மிருவகையாமென்று இரண்டு செய்யுளா லுணர்த்துகின்றார்.

வாயுவி னாயா மந்தா னிருவித மாக வாக்கு
மாயினொன் றகற்ப மற்றை யதுமா சகற்ப மாகும்
வாயின்மந் திரத்தைச் சொல்லிப் பயிற்றலு மனத்தி னாலே
நேயனைச் சிந்தை செய்தே பயிற்றலுஞ் சகற்பந் தேரின்.

எ-து. பிராணாயாமம் சகற்பப் பிராணாயாம மென்றும் அகற்பப் பிராணாயாமமென்று மிருவகையாம். அவற்றில் சகற்பமாவது வாக்கினால் மந்திரத்தை யுச்சரித்து மனத்தினால் சிவபிரானைத் தியானஞ் செய்து பிராணாயாமஞ் செய்வது. எ-று. (சுஎ)

அகற்பமவ் விரண்டு மின்றி யாக்கிடு மாயா மந்தான்
மகற்பல வாஞ்ச யாலே பயிற்றுமா தவர்க்கு வாய்ந்த

சகற்பமே யகற்பந் தன்னிற் றருபல மதிகந் தாழ்ந்த
வகற்பமு மசனி றுய்க்கும் பலத்தினை யொப்ப தாகும்.

எ-து. முற்கூறிய செபமுந் தியானமுமில்லாமல் பிராணாயாமஞ் செய்ன மாத்திரைகளிலுஞ் செய்வது அகற்பப் பிராணாயாமமெனப்படும். மிகுந்த பயித்தியமுடையக் கருநம் வாஞ்சையையுடைய பெருந்தன்மையுடையார்க்கு அகற்பப் பிராணாயாமத்தைப் பார்க்கிலும் சகற்பப் பிராணாயாமமே மிக்க பலனைக் கொடுக்கும். அச்செபத் தியானத்தோடு கூடிய சகற்பப் பிராணாயாமஞ் செய்ய மாட்டாமற் சோம்பினவருக்கு அகற்பப் பிராணாயாமம் முற்கூறியதினுந் தாழ்ந்தபலனைக் கொடுக்கும். எ-று. (௪௧)

பிராணாயாமத்தின் சிறப்பும் அது இல்லாதார் சமாதியடைய
மாட்டாரென்பது முணர்த்துகின்றார்.

இந்திய மிருந்தி யெல்லாம் பிராணனே யியக்கவேயு
மிந்தியஞ் செயிக்க வென்னிற் பிராணனைச் செயிக்கப் பஞ்ச
விந்தியஞ் செயித்தார் தாமே யெய்துவர் சமாதி தன்னை
யிந்தியஞ் செயிக்க மாட்டா ரெய்துவ தேது மின்றே.

எ-து. இந்திரியங்களெல்லாம் பிராணவாயு இயக்கவேயியங்கும். ஆனையா லிந்திரியங்களைச் செயிக்க வென்றுநினைத்தவர் பிராணவாயுவைத் தம்வசம் பிருத்தி செய்ய, இந்திரியங்களைச் செயிக்கலாற்பயன் யாதெனி லிந்திரியஞ் செயிக்கமாட்டாதவர் சமாதியடையப் பெறார்கள், பிராணாதிகளுங் கைவசமாட்டாது, ஆகையாற் பஞ்சேந்திரியங்களைச் செயித்தவர்களே சமாதியை யடைபவர்கள். எ-று. (௪௨)

அச்சமாதி யடைய மிடத்து பஞ்சேந்திரியங்கள் தாமாகச்
செய்யவல்லதென்னெனி லன்மாவே நடத்து மென்
பதற்குருவகஞ்செய் துணர்த்துகின்றார்.

வினையுறு பரிக ளாக விரவுமிந் திரிய மேதங்
கனையுறு மாக வாயுக் கருபுத்தி யாமத் தாலே
நனையுட விரதந் தன்னைச் சாரதி யாகித் தானே
யனையவு மின்றி யூருந் தொனாவிரு பமது மான்மா.

எ-து. சோத்திர முதலிய பஞ்சேந்திரியங்கள் வினைவுடைய குதிரைகளைப்போல விடயங்களைச் சென்று பொருந்தும். இப்படிச் செல்லும் இந்திரியங்கள் வாயுச் செலுத்தச் செல்லும். அது வல்லாமல் தானாகச் செல்லமாட்டா, அவ்வாயுவும் பிராணாயாமத்தை விதிப்படி சாதோதம் செய்த விடத்துத் தானியைந்து இந்திரியங்களைச் செலுத்தமாட்டா; அதனால் ஆன்மாவுக்கு வசவிருந்திரியம் அப்போது [illegible] யோகிய போசமோகமாகிய சித்த பயிலைவு [illegible] முடைய [illegible] சரீரத்தைத் தேரகச் செய்து இந்திரியமாகிய பரிகளைப் பூட்டி வாயுவைச் சம

ட்டியாகப் பிடித்துக்கொண்டு தான் தேர்ப்பாகனுயசைவில்லாமல்நிர்விகாரியா யிருந்து தன் சந்நிதிமாத்திரத்தில் அத்தேரைஇய சரீரத்தைச்செலுத்துவான். எ-று. (௧௮)

அவ்வான்மாவுந் தானுஞ் செலுத்தவல்லதோவெனின் சிவன்
றன் சந்நிதி மாத்திரத்தில் நடத்துவா னென்பதனை
யுத்தர பூருவமா யுணர்த்துகின்றார்.

இயக்கிறாட் டுயிர்விகற்பி யெனிற்பூணிக் கியந்திரத்தின்
றியக்குவிக்கு மிறையமல னெனிற்றொழிலான் டிறைவற்கு
மியக்கமிரு நிலமெய்து மிரவிக்கே யதுவேக்லை
யியக்கமிருப் பெய்திடுங் காந்தத்து மில்லைத்தொழிலே.

எ-து. ஆன்மா நிர்விகாரியா யிருந்து சரீரத்தை யியக்குவிப்பானெனின சகடையையியக்கும். பூணியை யியக்குவிப்பா னொருவன்போல உலகத்தை நடத்துவான் நின்மலனுகிய சிவனேயெனி னக்கர்த்தாவுக்குத் தொழிலுண்டாக வேண்டுமெனின் அது அப்படியல்ல; பெரிய நிலத்துள்ளார் தொழில் செய்வது சூரிய னேவலல்லவே ; யதுவல்லாமல் காந்தக்கல்லின்முன் இரும்பு சேட்டிக்கப்படுவதுங் காந்தக்கல்லின் தொழிலல்லவே ; ஆகையால் கர்த்தாவுக்குத் தொழிலில்லை, சூரியன் காந்தக்கல் இவற்றின் சந்நிதி மாத்திரத்தில் அவை காரியப்படுவதுபோல உலகமுஞ் சிவன் சந்நிதி மாத்திரத்தில் காரியப்படும். எ-று. (௧௯)

சிவன் சகத்தை யசரீரியா யிருந்து நடத்துவா னென்பதற் குதா
ரண பூருவமாக வுணர்த்துகின்றார்.

அவயவத்தாங் காரியமெய் யாதியதற் கமலனிறை
யவயவத்த விரதாதி காரியமுண் டாக்கினர்மெய்
யவயவமு மாக்குமறி வதற்குமுதற் காரணத்தின்
றவயவத்தாற் பந்திக்கப் படுமவர்க்குமவர் வினைக்கும்.

எ-து. சரீரம்-மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி முதலிய அவயவங்களுடன் கூடிக் காரியப்பட்டிருக்கையினுல் அதனை யுண்டாக்குவதற்குச் சரீரமில்லாத சிவனேகர்த்தன். அச்சரீரமில்லாதவனே யுண்டாக்க வேண்டுமெனின் அச்சு பார் தட்டுமுதலிய அவயவங்களைப் பொருத்தியிருக்கின்ற தேர்முதலியவற்றை உண்டாக்கினேருடைய சரீரமும் அவயவங்களுடன் கூடியிருக்கக் கண்டோமே. ஆதலால் சரீரத்தையுடையவர்களே தத்துவாதிகளை உண்டாக்குவார்களெனின் தேர் முதலியவற்றை உண்டாக்கும் விசுவகன்மாவுக்கும் அதனையுண்டாக்கும் வலியுடைய பேரறிவினையும் அவனது மேலான கிரியைகளையும் உண்டாக்கவல்ல சரீரங்களையுண்டாக்குவதற் கசரீரியாகிய சிவனே கருத்தா. எ-று.

ஆகவே நிமித்தகாரணன், சகலதொன்பதாயிற்று. (௨௰)

ஆசிரியனை மாணாக்கன் ஆசங்கித்து வினவுவதை
உணர்த்துகின்றார்.

அமலனிறை சடச்செயல்க ளினைத்தியுங்கு மெனவுரைத்தாய்
சமலரவர் சபக்கத்திற் றலைவனெனச் சாற்றினையென்
விமலமவ ரதிபால னெனிற்காட்சி விருத்தமுமுன்
மொழியமற விருத்தவனை பரிகார மியற்றியம்பாய்.

எ-து. ஆன்மாக்கள் செய்யுங் கிரியைகளெல்லாவற்றிற்கும் நின்மலராகிய சிவனே கர்த்தாவென்று நீர்சொல்லின் சபக்கத்தில் இரதநிட்டாந்தமிட்டுக் கூறியது, ஆன்மாக்கள் மலத்தால் மறைக்கப்பட்டவர்கள், ஆகையாலவர்களைக் கர்த்தாவென்று கூறியதெப்படி? அதுவல்லாமல் அவர்கள்விசேஷித்த மலத்துடன் கூடினவர்கள் ஆகையா லவர்கள் கர்த்தாக்களாகார்கள் எனின் இரதமுதலியவற்றைச் செய்யும் அவர்களைப் பிரத்தியக்ஷமாகக் காண்கையால், எல்லாவற்றிற்குஞ் சிவனே கர்த்தாவென்று சொல்லுவது பிரத்திக்ஷ விருத்தமாகையாற் கூடாது, எம்முடைய மலத்தைப் போக்குவதற்குத் திருமேனிகொண்டு, எழுந்தருளியிருந்தவரே இவ்வாசகத்தை திரும்படி வகை சொல்லவேண்டும். எ-று. (௭௬)

அதற்கு விடைமேல் ஆன்மாக்கள் தநுவாதிகளைப்
பண்ணமாட்டாரென்பதுவும் பரமசிவன் சுத்தாத்துவா
முதலியவற்றைச் சிருட்டித்து அதிலிருக்கும் விஞ்ஞானகலர்
முதலானவரை உண்டாக்கி அவர்களாற் சிருட்டியாதி கிருத்தியங்களைச்
செய்விப்பனென்பது முணர்த்துகின்றார்.

ஆக்கையுமாந் தநுமுதல வாக்காருங்க டமக்கமலன்
ஆக்கையுமாந் துவனவருட் சிலர்க்கவருட் சிலர்சிலருக்
காக்கையுமாக் குவரவருட் சிலர்சிலருக் கவருள்ளூ
யாக்கையுய்ப்பிர் றினரிரத மாதியுஞ்சின் மலனருளால்.

எ-து. ஆன்மாக்கள் தம்சரீர முதலியவற்றைத் தாமாக வுண்டாக்கமாட்டார்கள். அப்பரமசிவன் சுத்த மாயையை யதிட்டித்துக்கொண்டு அநுசதாசிவர், அட்டவித்தியேசுரர், சத்தகோடி மந்திரேசுரரிவர்களையுண்டாக்குவான். அவ்விஞ்ஞானகலருள் பரமசிவன் அனந்ததேவரை அதிட்டித்துக்கொண்டு அசுத்தமாயையில் சிருட்டியாதி கிருத்தியங்களைச் செய்விப்பான். அனந்ததேவராயனுஞ் சீகண்ட பரமேசுரனையதிட்டித்து அவரால் பிரகிருதியிலுண்டான சிருட்டியாதி கிருத்தியங்களைச் செய்விப்பர். அச்சீகண்ட பரமேசுரன் பிரமனையதிட்டித்துப் பத்திரபுதத்தின் மவசாரிய சிருட்டியைச் செய்வித்து அதில் மிருனைசிருட்டியால் சகல ஆன்மாக்களையும் உண்டாக்கித் தக்கன் முதலானவரைக்கொண்டு தேர் முதலானவற்றைச் செய்விப்பான் பரமசிவன் அருளினுல். எ-று.

மேல் இதன் விதியை விரித்தறியுமிடத்து முதலே சுத்தமாயை யாகிய முதற்காரணத்தினின்றும் பரமசிவன் அதிகார கர்த்தாக்களை உண்டாக்கியவர்களாலே பிறிரண்டு மாயையில் சிருட்டிகளும் அதிற்றோன்றும் அதிகார கர்த்தாக்களை உண்டாக்கப்படுமென்றும் அதிகாரகர்த்தாக்கள் பரமகர்த்தரல்ல என்று மருளிச்செய்தற்கு விளங்க வருளிச்செய்கின்றார். பரமசிவன வ்வதிகார கர்த்தாக்களாகிய தாங்களும் தங்கள் சரீரங்களையும் தாங்களிருந்து சஞ்சரிக்கும் புவனங்கள் போகங்கள் அவற்றிற்கு ஆதாரமாகிய அண்டங்கள் அவற்றிற் காரணமாகிய சாதாரணமான தத்துவங்களையுந் தாமாகவுண்டாக்கிக்கொள்ள வல்லவரல்ல. அச்சுத்தமாயையிற் றோன்றப்பட்ட அதிகார கர்த்தாக்களாகிய அநுசதாசிவர், அட்டவித்தியேசுரர், சத்தகோடி மகாமந்திரேசுரரில் அதிகார விருத்தியம் வேண்டாமென்று வெறுத்த மூன்றரைக்கோடிபேர் ஒழிந்த மூன்றரைக்கோடி மந்திரேசுரர்க்கு மவர்க்கேற்ற திருமேனிகளைப் பரமசிவனே உண்டாக்கும். அவர்களிற் பிரணவர் முதலாகிய அநுசதாசிவர் பத்துப்பேரும் பரமசிவனே தன் சந்நிதிமாத்திரத்தில் உண்டாக்கப்பட்ட திவ்யாகமங்களை அதிகரித்துக்கொண்டு மேலுள்ள அனந்த தேவநாயனார் முதலான வெட்டுப்பேரும் அதற்குக் கீழான மூன்றரைக்கோடி மந்திரேசுரரு மற்றுள்ள விஞ்ஞான கேவலர்களுக்கும் அநுக்கிரக கர்த்தாராகவிருப்பார்கள். இனி அட்டவித்தியேசுரர் மூன்றரைக்கோடிமந்திரேசுரர் இவருள் அனந்ததேவநாயனாராகிய மகேசுரர் நின்மலனாகிய சிவானுக்கிரகத்தினால் அசுத்தமாயையில் உண்டாக்கப்பட்ட அண்ட புவனபோகம் ஆன்மாக்கள் எல்லாவற்றிற்கும் ஆதாரமாகிய சாதாரண தத்துவங்களையு மண்டலிகர் முதலிய பிரளயாகலரான சருவான்மாக்களுக்கும் அவரவர்க்கே தனித்தனி தோன்றப்பட்ட அசாதாரணமாகிய சூக்குமதேகங்களையு முண்டாக்குவார், இனி மூன்றரைக்கோடி மந்திரேசுரரும் அம்மாயையி லுண்டான தூல அண்டங்கள் புவனங்கள் போகங்கள் பிரளயாகலராவார் தூலசரீரங்களெல்லாவற்றையும் நின்மலனாகிய பரமசிவ னநுக்கிரகத்தினாலே யுண்டாக்குவர். அவர்களால் தோற்றுவிக்கப்பட்ட பிரளயாகலருட் சிவாநுக்கிரகத்தைப் பெற்றவரான நூற்றொருபத்தெட்டு உருத்திரர்களில் சிகண்ட பரமேசுவரராகிய உருத்திரமூர்த்தி பிரம விட்டுணுக்களுக்கு மற்ற சகலருக்குந் தநுவாதிகளை யுண்டாக்கிப் பிரகிருதியிற் றோன்றப்பட்ட சாதாரண அசாதாரணமான தத்துவங்கள், அண்டபுவனங்களை யெல்லா முண்டாக்குவர், சிகண்டரால் உண்டாக்கப்பட்ட பிரமன் பிருதிவிமுத லாகாச மிறுதிய பௌதிகமாகிய பஞ்சபூதங்களி லுண்டாகிய தூலபரிணாமமான அண்டங்கள் புவனங்கள் சகலராயுள்ளவர் தூலசரீரங்களெல்லா நின்மலனருளினால் உண்டாக்குவர், அப்பிரமனால் உண்டாக்கிய பஞ்சபூதமட்டும் விட்டுணு நின்மலனருளினாலே யிரக்ஷிப்பர், அப்படி யவர்களாலே யுண்டாக்கப்பட்டவரில் இந்திரன் விசுவகன்மா நவக்கிரகாதியாகிய அதிகார கர்த்தர்கள் நின்மலனருளினால் தங்கள் தங்களுக்குக் கட்டளையிட்ட அதிகாரங்களைப் பண்ணி வருவர், அவர்களுள் ஒன்றும் பிற்பட்ட புவலோக வாசரான மனுமுத

வாதிய அரசர்களும் விகலாத்மாவி லாயிரம் பத்திரருக்கு சிற்பாசாரியர் ருகலாவமாகளுக் கேர்முதலிய வாகனங்கள் மூர்த்திகளை விக்கிரகபேதங் களையெல்லாம் சின்மயனாருளிலே யுண்டாக்கியும் போக்குவாகலையைப் புரி விப்பார்களென் றறிக. இதனுஞ் சொல்லியது சாக்கலான அதிகாரசத்திரா க்களெல்லாம் அவனருளால் அபரசத்திரர்களாக இருப்பரொழிந்து பரமசத் திரரல்ல வென்பதாம். (௭௨)

இச்சுத்தங்கள் பரமசத்திரரல்லா வென்பதனை விளங்க வருவிச் செய்கிறார்.

உற்பவித்து முடலொடு யுண்மையின் யொடுக்கும்
அப்பரிசின் றிரோதான மநுக்கிரக மெனுமிவற்றுந்
தற்பரனும் வினையுநாந் தவ்வாசனை தமியேமிக்குஞ்
சிற்பனை நுதிய பக்கிவக்சா தனக்கிறதால்.

எ-று. சூக்குமாக்கம் சங்காரஞ் செய்யப்பட்டுக் கிடந்த காலத் தொலை ந்த பரமசிவத் தனுகாண புவனபோகங்களைத் தோற்றுவிக்கு மவதாரத்தி லும் சங்காரஞ் செய்யப்பட்டுச் சிக்கிடக்கிற காலத்திலுந் திரோதலத் தொ லைந்து சுருவசங்கார காலமாகிற வக்கவகாரத்திலுந் திரோதலந் தன்னிலுமாக இந்நாலு காலத்தில் திரோதல நிக்கலான மூன்றுகாலத்து மலபரிபாகம் வந்த வான்மாக்களை யெல்லாம் பரமசிவனே யனுக்கிரகம் பண்ணும், அவர்க ளி லதிபக்குவமாகிய சிவனாத் திருவடியிலே சேர்த்துக்கொள்ளும் சிலரை யதிகார சத்திரதாக்கி யனக்கிரகக்கொண்டு சுத்தமாயை தின்சன இரண்டு மாயையிலுண்டாக்கப்பட்ட அதிகார சத்திராக்களுக்கெல்லாம் பரமசிவனால் அனுக்கிரகிக்கப்பட்ட அனாதிதிசினைக் கொண்டே அனுக்கிரகமுதலான பஞ்சகிருத்தியங்களையுஞ் செய்விக்கும். அக்கேவலையிலு மப்பரமசிவனால் மல பரிபாகம் பண்ணப்பட்டுக்கொண்டார்க ளொழிந்துத் தங்களால் அனுக்கிரகாதி வினை யுண்டாக்கிக்கொள்ள மாட்டார்கள். அவ்வதிகார சத்திரர்கள் தாங்கள் பரமசத்திரரல்ல இனித் திரோதலத்தி லதிகார சத்திரர்களல்லாத மற்ற வான்மாக்களையுமர்க்க ளிக்கபரிபாகம் வந்த வான்மாக்களுக்கு மபேக்ஷ பது போக்கியந் தீர அறிவுடைத்தா யிருக்கிற வான்மாக்களைத் திரோதான சத்தி யவர்களுடைய மலசத்தியைச் செலுத்தாமல் வைவிட்டு அனுக்கிரகி த்த விடத்துத் குருமூர்த்தமான அதிகார சத்திரர்கள் மலமும் பண்ணுவார்க ளென்ற அவ்விடத்துந் தொழிலுக்கும் ஞானசொரூபரு யநாதியே நின்மல ரைக் ஞானத்தைக் காரியப் படுத்தமுளா சிவனுடைய பராசத்தி யவர்க ளிடத்தில் இருந்துண்டாக்குதலால் அவர்கள் பரமசத்திரரல்ல. அவர்களு க்கும் பரமசிவனனுக்கிரகத்தால் அபரசத்திரர்களாக விருந்து சத்திரஞ் செய்வர்கள். எ-று. (௭௩)

இன்னும் பரமகர்த்தாவே மாயாகாரியம் எல்லாவற்றிற்குங் கர்த்தாவென்னும் அவனுடைய சாமர்த்தியம் விளங்குமாறு * அநுமானப் பிரயோகங்களினாலு மேதுவாலும் இரண்டு செய்யுளால் அருளிச் செய்கின்றார்.

உண்மையினாற் முதற்பக்கந் தானுதலினாற் சபக்கந்தாம்
நன்றுமுறு நான்கிறையை ஞாபகக்கா ரியம்பலனா
னன்றுமுரு வைந்தினையு மிருளிலிதான் குருவினைமெய்
பண்ணவினனு மவனறிவு முடலிலியும் பலமாமே.

எ-து. முற்பக்கமாகிய இம்மண்ணிலே கடாமுதலியவைகள் தோன்றுவதற்கு தகுதியாயிருக்கை யுண்மையாகையா லது சடமாதலினால் தானாகத் தோன்றமாட்டாது, ஒருசேதனனான குலாலனால் அவயவியவயவங்களாகத்தோன்றப்பட்டவை காண்பதனால் சபக்கமென்ற மேலானமாயைகளிலுந் தனுகரணமுதலியவைகள் நான்குந் தோன்றுகைக்கு யோக்கியமுண்டாயிருக்கவு மவைகளைத் தோற்றுவிக்கைக்கு அம்மாயைகள் சடமாகையா லவற்றைத் தோற்றுவிக்க மாட்டாது. ஆகையால் அந்தனுகரணமுதலியவைகளை யவயவியவயவம் பொருந்தக் காரியப்படுத்தித் தோற்றுவிப்பானொரு கருத்தாவுண்டென்றறியப்படுங் குலாலனைப்போல இன்னு மவனுடைய சத்திசாமர்த்தியதையு மறிவின் பெருமையையு மறிவிப்போனுகச் சிவனுடைய விக்கிரகமென்று சொல்லப்பட்ட வுருவம் நான்கு மருவ மொன்றுமாகிய ஐந்து விக்கிரகங்களையு மிருளற்ற ஞானசொரூபமா யிருக்கும் சிவம், சத்தி, நாதம், விந்து என்னு மருவமாகிய விக்கிரகங்கள் நான்கையும், ஆக ஒன்பது விக்கிரகங்களையுங் காரியரூபமாகப் பண்ணினானும் அந்தச் சரீரியல்லாத பரமசிவனே யென்றறிக. அப்படியானால் சரீரமில்லாத பரமசிவனே யெல்லாவற்றையுஞ் செய்வானானாற் சரீரிகளான அதிகார கர்த்தாக்களிருக்க வேண்டுவானேன்? அவர்களாற் பயனில்லையே யெனின் உடலிலியுமென்ற வும்மையாற் சரீரமில்லாத பரமகர்த்தாவாலு மவனனுக்கிரகம் கொண்டசரீர முள்ள அதிகார கர்த்தாக்களாலும் விசுவம்பலப்படும். எ-று.

இந்நூலில் வாராத பொருள்களெல்லாம் விரித்துக் கூறியது மற்றும் விரிந்த தமிழ் நூல்களினு மாகமங்களிலுங் கண்டு விரித்துக்கூறியதெனக் கொள்க. † சித்தியார் சுபக்கத்தில் 'வித்தைகள்வித்தை யீசர்சதாசிவ ரென்றிவர்க்கு, வைத்துறும் பதங்கள் வன்னம் புவனங்கள் மந்திரங்க, டத்துவஞ் சரீரம்போகங் கரணங்கடாமெலாமு, முய்த்திடும் வயிந்தவத்தா னுபாதான மாகிநின்றே' எனவும் ‡பரபக்கத்தில் புத்தன்மாத்தியமிகன்

* அநுமானம் இம்மலை தீயுடைத்தென்றற் போல்வது.

† சித்தியார் சுபக்கம் செய்யுள்—௯௪.

‡ பரபக்கம் மாத்தியமிகன்மதம் செய்யுள்—௪.

மதந்திய; 'அனையவம் பொருளாய்த் தோன்றும் அவையவை மழிந்தாற் பின்னே, யனைபொரு ளென்ன வேறோன் றிலாமையாற் பொருள்க ளின்றும், அனைபொரு ளிலாமை யாலே யறிவுயிர் முரு மென்ற, கவைதரு மொழி யிறுவே கவிதுமாந் துயிலன்றுனே' எனவும் 'கருவிதனித்தனியே காறாயி ரசட்டெல்லாம் பறமுடனார் தற்றுப்பொருள்' எனப்பதி பசுபாசவியலிலும் அருளிச் செய்தமையாலுங் கண்டுகொள்க, இன்னும் விரிக்கிற் பெருகும்.

ஆயாம மறைபொழுதி னறைந்தவறு பாடனைத்தாற்
றோயாத பருவமான விசுமுன்றி லுறத்தெருளத்
தாயானை யிறந்தயிர்க்குந் தற்பரனைச் சிந்தனைசெ
யோயாத நெஞ்சினர்க்கு நிறையுறவே நிகழ்ந்திடுமே.

இ-ள். பிராணாயாமவிதி சொல்வதில் பிரசங்காப் பிரசங்கமாகிய அறுபாடனைத்துஞ் சொல்லத்தக்க சந்தி பொருந்துவையால் விளக்கம் 'அமைந்த அறுமானவகை நூன்கிலும் அறிய எல்லா வான்மாக்களுக்கு மாதாவாக விருக்கும் மேலாகிய பரமசிவனை ஞானசொரூபனைநேசம் உன்ன புத்தியை யுடையவர்களுக்கு எந்தக் குறைவு வராம னிறைபொருந்த சொல்லுகின்றேம். எ-று. (எ௰)

பிராணாயாமஞ் செய்தற்கு மாத்திரா யுத்தமாதி பேதத்தால்
மூவிதமென் றுணர்த்துகின்றார்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

வைத்தவத் தாலே சாறுப் புரிவலக் கவிக்க விரோட்
டத்திரனை யிரைத்து பொன்றே யாகுமாத் திரையா யாமத்
தத்தம சாற்பத் தெட்டா மொருபது மிரண்டு நீச
மத்திம மென்முன் றுங்கை நொடியுமாத் திரைமட் டார்க்கே.

இ-ள். இடதுகையிலும் இடத்து மூக்கானிப் பதினாறுதரஞ் சுற்றி யென்னிலும் ஒருமாத்திரையெனப்படும், அந்த மாத்திரையொன்று நாற் பத்தெட்டுப்பண்ணுவது உத்தமமான பிராணாயாமம்; இருபத்துநாலு பண்ணுவது மத்திமம், பன்னிரண்டு பண்ணுவது கனிட்டம், இவ்வாறு செய்யமாட்டாதார் முழங்காலுக் கையால் கைநொடி மாத்திரையா லுத்தம மாதிபேதத்தாற் செய்க. எ-று. (எக)

குறைதலில் நித்தியானந்தமாகிய விசிட்டமும் பிராணா
யாம விசேடமு முணர்த்துகின்றார்

நுகைதலி நினை நாளுங் குறைத்திட விடைவி டாதே
நகைதக வருடம் கட்டத் தங்கிய பரத்தைச் சார்வார்
இசையுடன் பிராணாயாம மியற்றின ரொருநால் விங்கவிங்
அசைவற வங்கி யாசமென்றைவனு மியற்றிடுமே.

எ-து. ஒருவ னனுட்டானஞ் செய்த முடிவில் ஒருமாத நாடோறுங் குசைநுனியில் விழுகிற சலத்தை வலதுகையால் பானஞ்செய்தவர் நூறு வருஷம் பிராணாயாமஞ் செய்த பலத்தைப் பொருந்துவார்கள். சொன்னபடியே பிராணாயாமஞ் செய்த பலத்தை யாரேனுமொருவ ரொருக்காற் பண்ணினு லவர்கள் தவம் யாகந் தானம் விரதம் சிவதீர்த்தம் இவைகளா லுண்டாகும் பலங்களையும் பெற்றுச் சுவர்க்கத்திற் பொருந்தியிருப்பார்கள். எ-று.

குசை-தருப்பை. (௭௭)

பிரத்தியாகாரத்தையு மதனாற் பெறும் பலத்தையு முணர்த்துகின்றார்.

மனத்தையும் விடயந் தன்னின் மறித்துள்ளே யடக்கி வைத்துப்
பினைச்சலி யாமை செய்கை பிரத்தியா காரம் வேதந்
தெனைத்துள யாக பேத மனைத்தையு மியற்றி னோர்கள்
மனத்தையு மறித்த மைந்த ரவர்சிவ புரத்துள் வாழ்வார்.

எ-து. மனமும் விடயங்களும் போகங்களைப் புசிக்க வந்தவிடத்தும் மிகுந்த பசிவந்த விடத்து மதனிடத்துச் செலுத்தாமல் ஆமையெப்படித்தன் அங்கங்களை யுள்ளே யடக்கிக் கொள்ளுமோ அதுபோலத் தானுஞ் சலியாமல் மனத்தை நிறுத்துவது பிரத்தியாகாரம். யாரேனுமொருவ ரிதனை நாடோறு மியற்றுகின்றாராயின் அவர் வேதத்திற் கூறுகின்ற யாகபல மெத்தனையுண்டோ அத்தனையுஞ் செய்தவராவார்கள். அடைந்த பலத்தைச் சிவலோகத்தி லிருந்து புசிப்பார்கள். எ-று. "ஆமைபோல் ஐந்தடக்கலே ஒருமையுளாமைபோ லைந்தடக்கல்" என்னுந் திருக்குறளானும், அதற்குப் பரிமேலழக ருரையானு முணர்க. (௭௮)

தாரணையு மதனாற்பெறும் பலமு முணர்த்துகின்றார்.

நசையுட னிதயப் போதி னூட்டிய பொருளிற் சித்த
மசைவற நிறுத்த லேனே தாரணை யதனைச் செய்தார்
கசிவுறு மூவேழ் சுற்றங் கடோர கதியின் மீட்டு
மிசையுறு சிவலோ கத்து ளிருப்பரோ விருப்ப மிங்கே.

எ-று. ஆசையுடன் மூலாதார முதலிய தானங்களி லங்கங்கே பார்க்கக் கடவ பொருள்களைக் குறித்து மேலேமேலே போய்த்தான் வேண்டிய பொருளில் நிறுத்துதல் தாரணை யெனப்படும். இப்படி யாரேனுமொருவர் நாடோறு மிதைச் செய்தா லிரங்குகின்ற தன் குலத்தி லிருபத்தொரு தலைமுறையுள் வெவ்விய நரகத்திற் கிடந்தானை யெடுத்து மேலாகிய சிவலோகத்தில் உண்டான போகங்களை மிகுந்த வாசையுடன் புசித்து அவர்களுட னிருப்பார்கள். எ-று. (௭௯)

தியானஞ் செய்யு முறைமையும் பலமு முணர்த்துகின்றார்.

ஆற்றிடைப் புனலு னொற்றே யயிர்ச்சின மாக வோடன்
மாற்றற வற்றே யீசன் மலர்ப்பதத் தறிவை வைத்தும்

பற்றுற நித்தந் தானே தியானமிந் தியானஞ் செய்வார்
மாற்றிலே நரகிற் சுற்ற மவர்களைப் போல வாழ்வார்.

எ-று. சுத்தி விடைவிடாமற் சலம் எப்படி போகின்றதோ அப்படியேதான் கருதின பொருளை விடைவிடாமற் றியானஞ்செய் திருந்திலே தியானயோகம், இத்தியானயோகத்தை யாரேனுமொருவர் செய்தால் அவருடைய சுற்றத்தா ரெல்லாரையும் நரகத்தினின் றெடுத்துச் சிவலோகத் திருத்தித் தன் தேகத்தைவிட் டவனைப் போன்றிருப்பார்கள். எ-று. (அ௰)

இனி மந்திரஞ் செபிக்குமுறை யுணர்த்துகின்றார்.

மானத மந்த மற்றைப் பாடித வசன மென்றுந்
தாமொரு மூன்றுஞ் சாற்று மந்திர தனைமை சார்ந்த
மானத மனைத்தி னுமேல மந்திரிப் பதுவே வாய்ந்த
வேனைய மந்தஞ் சற்றே யிதழுற வியம்ப லாமே.

எ-று. வெளி. பாடிதம்-சொல்லல். (அக)

இதுவுமது.

அருமிருந் தவர்தாஞ் செப்ப வறைதல்பா டனையே யாதி
திருவுருக் கருதிச் செப்பிற் சிறப்புடைத் தெல்லாந் தூல
மானதனிற் சிறப்பே மந்த முனாயது தன்னிற் சாலப்
பெருமையை யுடைத்தே நெஞ்சிற் பேசிடாப் பேச்சுந் தானே.

எ-று. வெளி. அதி திருவுருக்கருதிச் செப்பவென்பதனை முற்றுங் கூட்டுக. (அஉ)

மந்திரங்களை யுச்சரிக்குமிடத்து உச்சாரணபேத முணர்த்துகின்றார்.

உற்றதே முயிரொரய் யொன்றே யுயர்ந்துயர்ந் தொருமூன் றாகு
மற்றைய வன்ன தாதி கூடது மொன்பான் வாய்க்கும்
பற்றிட நாசி நிற்கப் பற்றுட னெட்டா மிரா
மற்றதே முயிரு மோர்ந்துச் சரிக்கவே பலிக்கு மோதில்.

எ-று. அகரமுதலாகவுள்ளபதி னுயிரெழுத்துந் தனித்தனி யுச்சரிக்குமிடத்து ஒவ்வொன்று மும்மூன்று பேதமாம், அதாவது உயர வுச்சரிப்பது உதாத்தமென்றும், தாழ வுச்சரிப்பது அநுதாத்தமென்றும், சமமாயுச்சரிப்பது சொரிதமென்றும் சொல்லப்படும். இம் மூவகையும் ஒவ்வொன்று மும்மூன்றாக ஒன்பது வகையாம், அதாவது ஒரு மாத்திரை கொண்டது இலகுவென்றும், இரண்டுமாத்திரைகொண்டது குருவென்றும், மூன்றுமாத்திரைகொண்டது புலுதமென்றும் இப்படி யுதாத்தமூன்று மநுதாத்த மூன்றுஞ் சொரித மூன்றுமாக ஒன்பதாம் இந்த வொன்பதையும் நாசியைக்கூட்டி யுச்சரிக்குமிடத்து சானு நாசிகமெனப் பெயர்பெறும், நாசி கைகூடாமை யுச்சரிக்கும்போது நிரநு நாசிகமெனப் பெயர் பெற்ற இப்படிப் பதினெட்டுப் பேதமாம். அகரமுதலிய உயிரெழுத்துப் பதினாறன் அடிபெரு

த்து நாலு நீக்கி நின்ற பன்னிரண் டுயிரொழுத்துஞ் செபகாலத்தில் அவ் வம்மந்திரத்துப் பிரயோகத்துக் கேடாகவறிந்துச்சரிக்கில் மந்திர சித்தி வரும். எ-று.

உதாத்தம், அநுதாத்தம், சொரிதமென்பவற்றை முறையே எடுத் தல், படுத்தல், நலிதலென்பர் தமிழ்நூலார். (அ௩)

இப்படி மந்திரத்தின் விதியறிந் துச்சரிப்பவர்களுடைய மகிமையை யுணர்த்துகின்றார்.

அந்தரந் தியங்கு வல்ல வசுரரு மணுக மாட்டார்
சிந்திய சித்தக் கொடுந்தைப் பேய்களுந் தீண்ட மாட்டா
செந்தழ லென்ன வஞ்சித் தியவா யரவுந் தீண்டா
மந்திர நவிற்று வாரை மறலியு மஞ்சு மன்றே.

எ-து. முற்கூறிய விதியை யறிந்து மந்திர முச்சரிப்பவர்களை யா காசத்தில் சஞ்சரிக்கு மிராக்கதர்களுங் கிட்டமாட்டார்கள், பலவகையான சித்தத்தையுடைய வறிவில்லாத பேய்களுந் தீண்டமாட்டா, பொல்லாத விடம் உள்ள வாயினையுடைய பாம்புகளுஞ் சிவந்த அக்கினியெனப் பய ந்து தீண்டமாட்டா, இதுவல்லாமல் எல்லாரையும் வேதனைசெய்யு மெம ராசனு மணுகமாட்டான் பயப்படுவான். எ-று. (அ௪)

இதுவமது.

வினைகளு மஞ்சும் வெய்ய வினைஞரு மஞ்சு வார்க
ளினிவினி விட்ட மெல்லா மவர்க்கொரு கணைந்தி னோருந்
துனையவே சுழன்று போகுந் துட்டசார்த் தூல மற்று
மனிதரு ளல்லா ரேயோ வமரரும் வாஞ்சிப் பாரே.

எ-து. வெளி. துனைவு, விரைவு. சார்த்தூலம், புலி. (அ௫)

சகற்பசெபஞ் செய்பவர்கள் பெறும்பய னுணர்த்துகின்றார்.

பரமவினை யொருமை கூரப் பாவனை பண்ணி யுள்ளே
யுரைதனி லதிக நூன மொழியவே விதியி னோக்கிப்
பரவிடும் பத்தர் முன்னைப் பாவமும் பறிப்பன் வேண்டும்
வரமெலாங் கொடுப்பன் வள்ளன் முத்தியு மவர்க்கே வாய்க்கும்.

எ-து. மேலாகிய சிவனை மிகுந்த வொருமைப்பாட்டுடன் மனத் தில் தியானஞ்செய்து அம்மந்திரத்தை யேற்றக்குறைவின்றி விதிப்படி யுச்சரித்துத் தோத்திரஞ்செய்து பத்தர்கள் முற்சனனத்தில் செய்த பாவத் தையுந் தீர்ப்பான், அவர்கள் வேண்டும் வரத்தினையு மிம்மையிற் கொடுப் பான், மோட்சமு மவர்களுக்கே சித்தியாம். எ-று.

முன்னைப் பாவமுமென்ற வும்மை எதிரது தழீஇயது. பத்தர்கள் வேண்டும் வரங்களைக் கொடுத்தலால் வள்ளலெனச் சிறப்பித்தார். இதனைத்

"சற்பயன்குறியாதுவேண்டுவோர் வேண்டியவற்றைநல்கும் அருளுடைமை சொக்கி" அப்ஙனங் கூறியதென்பர் சிவஞான முனிவரும். ஏனைய வினை முடிக்க. (௮௬)

சமாதியி னிலக்கணங் கூறுகின்றார்.

பொருளினு மாத்திரை தானாய்ப் புலனிறந் திரவி தன்னுந்
திருநாளுந் திலங்க லென்ன வெய்யகத் திலங்கி யெங்குந்
திரையறு முததி யெல்லாந் தேங்கல்போல் விம்மிச் சித்தங்
கருதரு வல்லா மூலங் கண்டிரண் டறல்ச மாதி.

எ-று. உண்மைப்பொருண் மாத்திரையாய்க் கருவிகளுநிகளுடன் கூடாமல் சூரியப்பிரகாசம் எண்ணிலிடத் திருளைப்போக்கிப் பிரகாசித்தல் போல இவன் தோப்பட்ட நிலையிலுள்ளே பிரகாசித்து ஆரவாரிக்கும் அலைகளறச் சமுத்திரமெல்லாவிடங்களிலு நிறைதல்போல நிறைந்துபொலிந்து சித்தத்தாற் கருத முடியாத வெல்லாவற்றிற்குங் காரணமான சிவத்தைத் தரிசித் திரண்டற் றிருப்பதே சமாதி. எ-று. (௮௭)

சமாதிசித்தராவதற்கு உபாயமுணர்த்துகின்றார்.

இடையிரு மியங்கி டாதே பிங்கலை தனிலும் வாயு
சுழுமுனை நாடி தன்னி னடக்குமேற் சமாதி வாய்க்குந்
திடமுடைச் சிலையே யென்னச் சித்திர மேனி ருப்பர்
விடயமு முனரா ரந்தக் காணமும் வேறு பட்டே.

எ-று. யாதொருவர் சமாதி செய்யுமிடத்துப் பிராணவாயு இடையிலும் பிங்கலையிலு மோடாமற் சுழுமுனைநாடியில் நடக்குமிடத்து விடயத்தில் சித்தத்தை வையாம லந்தக் கரணங்களும் பசகரணத்தைப் பொருந்தாமற் சிலகாணங்களாய்க் கடினத்தையுடைய கல்லெனவுஞ் சித்திரமெனவு மிருந்து சமாதிசெய்தால் அவர்களுக்கே யச்சமாதி சித்தியாகும்.

சமாதியடைந்தோர் தன்மை யுணர்த்துகின்றார்.

அட்டமா சித்தி பெற்ற வணிமாதி யவர்க்கே யாகு
மிட்டமாஞ் சந்தோ பேத மிபற்றவும் வல்ல ரென்னின்
முட்டற வேத மாதி மொழிபவும் வல்லர் நல்ல
துட்டிபாஞ் சமாதி தன்னிற் றாங்கிய தூயோர் தாமே.

எ-று. நல்ல சந்தோஷமாகிய சமாதியைப் பொருந்திய மகாத்துமாக்கள் இட்டமாயிருக்கின்ற உத்தை முதலிய சந்தக இருபத்தாறு பேதங்களையுஞ் சொல்லவல்லவ ராவார்கள், அதுவல்லாமல் விசாரிக்குமிடத்து வேதாகம புராணங்க ளனைத்தையும் தடைபோக ஓதவும் வல்லவராவார்கள், அவர்களுக்கே அணிமாமுதலிய அட்டமாசித்தியுங் கைகூடும். எ-று. 'புத்தி காசிய' மாதலாத் துட்டியெனச் சிறப்பித்தார். (௮௯)

முன் றொகுத்துப்போந்த அட்டமாசித்தியின் இலக்கண மிதென் றுணர்த்துகின்றார்.

எண்சீர்க்கழிநெடி லாசிரிய விருத்தம்.

அறுவிறுதன் னுருவுகொள லணிமாவா மாற்றி
னதிவேகந் தியங்கியுந்தோய் வற்றவுட லகிமாந்
திரியபெரு வரையெனமெய்ச் சிறப்புறுகை மகிமாச்
சிந்தித்த பலமெவையுஞ் செறிந்துறுகை பிராத்தி
பிணைவிழியா ராயிரவ ரொடும்புணர்ச்சி பெறுகை
பிராகாமி யீசிதைமா வலியுமடி பேணன்
மணமலர்போ லெவராலும் வாஞ்சிக்கப்படுகை
வசிவசிதை வலியாராற் றடுப்பரிய வாழ்வே.

எ-து. அணிமா பரமாணுவைப் பற்ற அதிசூக்கும வடிவையெடுப் பது. இலகிமா மகத்தாகிய வேகத்துடன் சேற்றுக்குள் அழுந்தியிருந்தும் பிள்ளைப்பூச்சியைப்போற் சேறுபடாம லெழுந்திருப்பது. மகிமா கடின மான பெரிய மலைபோல வடிவெடுத்தல். பிராத்தி தான் யாதொரு வடிவங் கொள்ளவேண்டுமென்று மனத்திலே நினைத்தா லந்தந்த வடிவமா யந்தந்த போகத்தைப் புசித்திருத்தல். பிராகாமியம் மாய னேககாலத்தி லெப்படி பதினாயிரங் கோபாலபாலிகைகளைக் கூடி யவர்க்கவரா யிருந்ததுபோல் ஆயிரம் பெண்களை யேககாலத்திலே கூடியிருந்தனுபவித்தல். ஈசிதை சகல தேவர்களையுந் தன்னாணையா னடப்பித்துக்கொள்வது. வசித்தும் தன்னை யாவராலு மணத்தையுடைய புட்பமெப்படி வாஞ்சிக்கப்படுமோ அதுபோற் சகலலோகங்களையுந் தன்வசமாக்குவது. வசிதையாவது இவனுடைய பலத்தை மிகுந்த பலவான்களாலுந் தடுக்கப்படாமலிருத்தல். எ-று. (௬௰)

சமாதியை யடைந்தவர் சிறப்பும் பெறும் பயனு முணர்த்துகின்றார்.

அறுசீர்க்கழிநெடி லாசிரிய விருத்தம்.

அடைந்திடுஞ் சமாதி யாளர்க் கமரருஞ் சிறப்புச் செய்வார்
திடம்படு சித்தந் தாலே யவற்றினைத் தீண்டா தார்க்கு
நடம்பயி னாதன் வேண்டும் வரந்தனை நல்கி யென்று
முடன்பிரி யாத பேறு முதவுவன் கருணை யுற்றே.

எ-து. சமாதியை யடைந்தவர்களுக்குந் தேவர்களுஞ் சிறப்புச் செய்வார்கள். திடமான சித்தத்தால் அவ்வட்டமாசித்தியை விரும்பாதவர்க ளுக்கு நடனஞ் செய்யுஞ் சிவபெருமான் கருணையமைந்து விரும்பிய வர ங்களைக் கொடுத் தெக்காலமுந் தன்னிடத்தினின்று நீங்காத முத்தியையுங் கொடுப்பான். எ-று.

இதற்குத் தேவிகாலோத்தரத்தில் * 'அட்டமாசித்தி முதல்' என்றுஞ் செய்யுளாற் காண்க. (கசு)

பிராணாயாம முதலியவற்றை யுத்தரோத்தர விசிட்டமாக உணர்த்துகின்றார்.

அதிரயா யாமந் தன்னி லுறுவதா யடக்கு மாற்றால்
அதிகமே யதனி லொக்கை மனத்தினை யனகன் பாதத்
ததிகமே யதனிற் சித்தத் தவிச்சினாத் தியான மம்ம
வதிகமே யதனி லுள்ளத் தரனைவைத் தறையும் வாக்கே.

எ-று. வாயுக்குரோதாதிகள் வழிச்செல்லாம லிருத்தலைப் பார்க்கிலும் பிராணாயாம மதிகம். அப்பிராணாயாமம் பன்னிரண்டுகொண்டது ஒரு தாரணை. அத்தாரணை பத்துக்கொண்டது காலவெல்லைவிடாமற் சிவத் தியானஞ் செய்வது. அதனைப் பார்க்கிலும் பன்னிரண்டு கொண்டது சமாதியென்பது; இதை இப்படிக் காலவரையறுத்து வேதாகமங்கள் சொல்லும். எ-று.

அம்ம எ-து. உரையசைக்கிளவி. (கஎ)

செபத்தியானங்களும் இவற்றாற் பெறும்பலனு மொன்றுக்கொன் றதிகமென் றுணர்த்துகின்றார்.

வாக்கினு மதிக மூல வாக்கினு மனத்தி னுன்னு
நோக்கரும் பொருளைத் தன்னு ளொக்கற நோக்கு நிட்டை
நோக்கிடிற் பலங்க டாமு மவன்றவிம் முறையா னொன்மை
யாக்குவ னவற்றை யெல்லா மன்பருக் கநாதி முத்தன்.

எ-து. மூலவாக்காகிய வைகரிவாக்காலுச்சரிக்கு மதனைப் பார்க்கிலும் மந்த வொலியாய் மந்திரத்தை யுச்சரிப்பது சிறந்தது. அதனினு மானதசெபம் சிறந்தது. அதனினும் உள்ளுறுப்புக்களோடு மூர்த்தியை மனத்தாற் றியானித்த லதிகம். அத்தியானத்தைப் பற்ற அதற்கு மேலாகிய சமாதியைப் பாராதே பார்ப்பது சிறந்தது. முற்கூறிய செபமுதலியவற்றின் பலன்களை யடியவர்க்கு அநாதிமுத்தனாகிய பரமசிவன் கிரமத்தினால் அறிந்து அதற்கேற்ற பலன்களைக் கொடுப்பான். எ-று.

ஈண்டு மூலவாக்கென்றது † வைகரிவாக்கினையென்க. (கஅ)

தேவிகாலோத்தரம் ஈசு-ம் செய்யுள்.

* அட்டமா சித்திமுத வினைத்துன்ன பேறுகளும்
கட்டமாங் கதிகளும் பரகதிகா ணக்கொடா
மட்டிலா மாலையாய் வியாபகமா யதியாகிக்
கிட்டலா காமுத்தி மற்றிவற்றாற் கிடையாதே.

† வைகரிவாக்கு, உதானவாயுவைக் கூடிய பிராணவாயு தன்னோடு கூடிவந்த செவிக்குணமாம் முதலான வாக்குகளைச் செவியின்புறத் திட்டிலே கேட்க நினைத்த பொருள்களை யறிவிக்கும், இருதலைக்கும் பிறருக்குங் கேட்க வுச்சரித்தல்.

இனிமேற் சிவயோகத்தா னிட்டையடைந்தார் பெறும் பல முணர்த்துகின்றார்.

எழுசீர்க்கழிநெடி லாசிரியச்சந்த விருத்தம்.

சிவயோக யோகர் திடமாக மேனி சிவலோக சாக மெனவே
பலகாலம் வாழ்வர் படிமீதி யாவர் பசுபாச நாச முறவே
நிலைநீறு மாய வருகால மேய நிகழ்வாய காய மறவே
மலமாசு மாய வமலேசர் பாத மலர்சூடி வாழ்வர் மகிழ்வால்.

எ-து. சிவயோகத்தால் நிட்டையடைந்த ஞானயோகிகள் சிலர் சிவலோகத்தில் அச்சிவனுடைய சகளத் திருமேனி போலச் சித்திபெற்றுப் பல காலம் வாழ்ந்து உலகமெங்கு நிறைமுறைமை யுடையாராய்ச் சார்பைப் பற்றி வரும் பசுபாசங்கள் நாசமடையச் சஞ்சரித்திருந்து சருவசங்காரகாலத்தின் மலக்குற்ற நீங்கவும் நிகழுஞ் சரீர மாறவும் பரமசிவன் சீபாதமலரை நிரதிசய யானந்தத்தோடு பொருந்தி வாழ்வார்கள். எ-று. (௯௪)

இனி இப்படிப்பட்ட சிவயோகிகளை வழிபட்ட வடியவர்கள் பெறும்பய னுணர்த்துகின்றார்.

அறுமாசை கோப மவைநாச மாக வறுமேறு பாவ மறவு
மறவேசெய் பாவ மறவூக மாயு மறுமாய மாயை யகலு
மறமாயை தானு மகமாயை நிரு மதுதிர மூல மலமு
மறுமூல நோயு மமலேசர் பாத மடைவார்கள் யோக ரடியார்.

எ-து. முன் கூறப்பட்ட ஞானயோகிகள் அடியவர்கள் ஞானவான்களுக்கு அருள்வரவே பணிவிடை செய்கையாற் பரமசிவன் அவர்களுக்குக் காமக்குரோத லோபமோக மதமாச்சரியமாகிய அறுவகைப் பொல்லாப்பு நெருங்காதவண்ண நீக்கும், நீக்கவே ஆகாமியம் போம். போகவே அந்த ஞானிகள் அருளுேக்கால் அநாதியேசெய்த அளவில்லாத சஞ்சித கன்மங்களுங் கெடும். கெடவே சரீர மாய்ந்துபோம். அச்சரீர மெடாமற் கன்மமு மாயாகாரியமுமான சரீரமுங் கெட்டுப்போம். போகவே யசுத்த மாயை நீங்கும். நீங்கவே சுத்தமாயைக் குள்ளிடாய் அசுத்தமாயா காரியங்களைச் செலுத்தும் சூக்குமை முதலான வாக்குக ளடங்கும். அடங்கவே சுத்தமாயை யடங்கும். அடங்கவே மூலமலமும்அகன்றுபோம். அம்மூலமலமாகிய நோயு மற்றுவிடவே நின்மலனாகிய பரமசிவன் சீபாதத்தை யடைவார்கள். எ-று. (௯௫)

இனிச் சிவன் சிவசத்தி விஷயம் வந்ததனால் ஆன்மா வான்ம சத்தி விஷய முணர்த்துகின்றார்.

அறுசீர்க்கழிநெடி லாசிரிய விருத்தம்.

சிவன்றனைக் கவனி யந்தஞ் செயமதி நால தேகம்
அவனுடன் மூல மாறு முருதமி வர்க்கஞ் சூக்கம்

பனைநாக் குயிர்க்கு மப்பாற் பராபரை பரம ருத்தம்
அவன்சிவன் பரம சத்தி தனையநு பவிப்ப னோர்ந்தே.

இ-ள். பரமசிவனுக்கு நாதத்துவமுதல் பிருதிவி தத்துவம் வரை யிருக்கின்ற முப்பத்தாறு தத்துவங்களிலு முண்டான அளவில்லாத வண்டங்களும் புவனங்களும், அளவில்லாத வான்மாக்களுடைய அலதேகங்களெல்லா மதிஸ்தூலதேகமாயிருக்கும். அச்சிவனுக்குச் சூக்ஷுமதேகம் முப்பத்தாறு தத்துவங்களா யிருக்கும். அளவில்லாத வான்ம சொருபங்களெல்லாம் அச்சிவனுக்குக் காரணதேகமா யிருக்கும். அவ்வான்மசொருபங்களுக்கு மேற்பட்டிருக்கின்ற மேலாகிய பரமசத்தி ஆன்மாக்கள் சொருபத்திலு தன்னிதாய்ப் பரமகுருகமா யிருக்கும். அச்சிவன் தன் பராசத்தியினுடைய பேரின்பத்தையநுபவித்துக்கொண்டிருப்பான். எ-று. (கக)

இதுவுமது.

பாரியைப் பார்ப்பான் பார்வைப் படாப்பதி விரதை தன்னை
யாரிய முணர்ந்த காந்த னவடனைத் திளைப்ப னோர்ந்தே
பாரியைப் பார்ப்பான் பார்வைப் படாப்பரா சத்தி தன்னை
யாரிய னநாதி முத்த னவடனைத் திளைப்ப னோர்ந்தே.

இ-ள். ஆன்ம சத்தியாகிய அந்தந்த வான்மாக்களுக்கே யுரித்தாய்ப் பிறரிடத்துச் செல்லாது பதிவிரதை யாகவே யிருக்கின்ற சத்தியை வடமொழியாகிய வாகமங்களை நன்குய் ஆராய்ந்த ஞானியாகிய புருஷன் மலத்தினையங்களுக்கு நீங்கிச் சிவசாயுச்சியத்தைப் பெற்றபோது களங்கமற்ற வின்பம் அநுபவிப்பான், இனி யநாதி முத்தனாக விருக்கும் பரமசிவனும்
ஆகமங்கள் வடமொழியிலுள்ளனவாதலான் 'ஆரியமுணர்ந்த' என்றார்.
தன்னை விட்டு நீங்காதிருக்கும் பராசத்தி பேரின்பமநுபவிப்பான். எ-று.

ஆன்மா மல நீக்கிருந் தற்சொருபந்தானே இன்பமாமெனத் தா
னிச்சித்தா லின்ப முண்டாகாது ஆன்மசத்தி யின்
பமே யாமென் றவனை முகத்தா
லருளிச் செய்கிறார்.

மண்டலத் தவரு மற்றை யவர்களும் வாஞ்சை செய்தே
பெண்கொடி யாரா லின்ப முறுவரே யவர்தா னொன்றிக்
கண்டிலர் தமைத் தாமே காமுறல் களிப்பார் தங்கள்
னண்டனைக் கெட்டா னிச்சித் திறைவனைத் திளைக்கு மென்றும்.

இ-ள். உலகத்தி லுள்ளவர்களு மற்றத் தேவர்கள் முதலானவரு மாசைப்பட்டு பெண்ணைப் புணர்ந்தே யின்பம் அடைவார்கள். அப்படி யல்லாமல் தன்னைத் தானிச்சித் தின்பம் உடையவர்களைக் காணோம். அதுபோல ஆன்மாக்களுடைய அறிவுக்கெட்டாத பரமசிவன் தன்பராசத்தி யின்ப மநுபவிப்பான், அதுவால் ஆன்மாக்களுடைய சத்தி மலத்தை நீங்கின சாயுச்சியத் தில் ஆன்மா தன் சத்தி யின்பத்தை யநுபவிப்பான். எ-று. (கஉ)

சிவனுஞ் சத்தியும் ஆன்மாக்களுக்கு மாதா பிதா வென்ப
தனை யுணர்த்துகின்றார்.

அணுக்களே யவர்க்கு மைந்த ரன்னையு மத்தன் றானு
மணுக்களுக் கார்வங் கூர்ந்தே யணுக்கடன் சத்தி யோடே
யணுக்களைப் புணர்ப்பர் சத்திப் பருவமு மறிந்து தாமே
யணுக்கடஞ் சத்தி தன்னைத் திளைப்பரஞ் சனமு மற்றே.

எ-து. ஆன்மாக்களே அச்சிவபெருமானுக்கு மைந்தர்கள், அவர்கட்கு மாதாவும் பிதாவுமாகிய சிவபெருமானும் அவ்வான்மாக்களிடத்து விருப்ப மிகுந்து அவ்வான்மாக்களுடைய சத்தியுடன் அவ்வான்மாக்களைச் சத்தியின் பருவங்களையும் அறிந்து தாமே புணரச் செய்வார், அதனால் அவ்வான்மாக்கள் தங்கள் சத்தியை மல நீங்கி யநுபவிப்பார்கள். எ-று. (௬)

இச்சிறப்பினையுடைய சிவதரிசனப் பட்டவர்கள் முறை
மையை யுணர்த்துகின்றார்.

அநாதியே யமலன் றன்னை யகன்மனைக் காண்ப ரென்பர்
அநாதிய பசு பாசத்தை யறுத்தவ னருளி னாலே
அநாதியே யமலன் கன்ம மாயனு பவிப்ப ரென்பர்
அநாதிய பசு பாசத்தை யறுத்திலா ரறிவி லாரே.

எ-து. அன்பராகிய ஆன்மாக்கள் பரமசிவ னருளினால் அநாதியான பசுபாசங்களைப் போக்கி யநாதியே நின்மலனாகிய பரமசிவனைத் தன்னுள்ளத்தே தரிசிப்பர், அறிவில்லாத ஆன்மாக்கள் அநாதியாய் வரும் பசுபாசங்களை அவனருளாற் போக்கிக்கொள்ளமாட்டாமல் அவனிடத்துக் கலந்திருந்தும் அவனே செய்விக்கின்றானென்னும் அறிவை இழந்து யான் செய்தேன் பிறர் செய்தா ரென்னும் தற்போதத்தால் வருங் கன்மத்தை யநுபவித்தற் பொருட்டு இறந்து பிறந்து திரிவார்களென்று சொல்லுவார்கள் பெரியோர்கள். எ-று. (௭)

தூலசரீர முதல் ஒன்றுக்கொன்று அறியாவென்பதையு
மாணவநோய் போனவிடத்து ஆன்மா சிவதரிசனப்
படுமென்பதையு முணர்த்துகின்றார்.

நோக்குமோ தூல வாக்கை நுண்டனு வதனைத் தூல
நோக்குநுண் டனுவுந் தன்னை நோக்குமோ மிது யாக்கை
நோக்குமா ருயிருந் தன்னை நோக்குமோ மிது மெல்ல
நோக்குநின் மலனை நோக்கு நோக்கறுந் தன்மையு நோய்போய்.

எ-து. வெளி. நோக்குமோ என்புழி ஓகாரம் எதிர்மறைப் பொருளது.

முற்கூறிய சிவதரிசனப் படுவதைத் திட்டாந்த
முணர்த்துகின்றார்.

ஆங்கையி னுவி யென்ன வமலனு குறிகின் வாழ்வ
நீறுக்கிலர் மூல நோயால் நோவுற் றடங்கி நோய்பார்

பொற்குவ டனைய னூல சேர்ப்பதி யடக்கப் பாதந்
தொக்கொளி யுயர்வைச் சேர்ந்தா ரெனதுப சாரந் தோன்றும்.

இ-ஞ. சரீரத்தில் ஆன்மா வியாபித்திருப்பதுபோல அவ்வான்மாவி னிடத்திலுஞ் சிவன் வியாபித்து நிற்பான். இவ்வாறு வியாபித்திருக்குஞ் சிவனை மலவகை மேலிட்டால் இச்சாஞானக்கிரியைகளாற் றடைபட்டுச் சித்தித்தேயர் தரிசிக்க மாட்டார்கள். பக்குவான்மாக்களுக்குப் பரமேசுரன் ஞானமய சத்தியைக் கொடுத்துத் தானிரண்டற நிற்பதனைத் தரிசிப்பிப் பான். இப்படித் தரிசனைப்பட்ட பிரகாசத்தையுடைய வழிவைப் பொருந்தின வர்கள் முன்னில்லாததை யிப்போது சென்று கூடினார்க ளென்பதல்லதன் னிற் காலைப்போலவே கண்ணுக்கு மிக்க பிரகாசமுண்டானதுபோல இவ ருஞ் சிவனது பிரகாசத்தைப் பொருந்தினரென்பது உபசாரம். இ-ஞ.

அதற்கோர் திட்டாந்த முரைக்கின்றார்.

இருட்டறையி லிருந்தான் றன்றா. விழிவழி பொறியல் வெல்லைப்
பொருட்டொகைப் புணர்க்குங் காறு தொளியுறிற் புதைந்து நின்ற
விருட்டற வெடுக்கக் காணு மேவிய யாவுங் காணும்
பொருட்டனிற் புணர்ச்சி கண்ட பொழுதெனப் புதல்வ ரேயோ

இ-ஞ. ஒருவ னிருட்டறையில் விழித்திருக்கின்றவனுடைய கண் ணிற் பிரகாச மப்பிடத்தி லிருக்கும் பதார்த்தங்களுடன் சம்பந்தித் திருக் கையினு மறியான். பின்பு விளக்கு வந்து இருளைப்போக்க வப்போது தன் சரீரத்தையுங் கண்குள்ள பதார்த்தங்களையுங் காண்பதுபோல ஆன்மாவினு டைய சத்தியைத் தடுத்த மலம் சிவசத்தியினுல் நீங்க அது நீங்கின விட த்து ஆன்மதரிசன முண்டாம். அதற்குமேல் அருட்டெரிசனமுஞ் சிவதரி சனமும் பெற்று அதனுடனே கூடியிருப்பார்கள். இ-ஞ. (௯௩)

ஆன்மா சிவனைக் கூடுமென்பதை யதேசமென்று
ஆசங்கித்து அதனை மறுக்கின்றார்.

கூடுத லேக தேசி பெறுமிது பொருட்கே கூடு
மோடியான் றேடிக் கூடு மவரேவ ருயிரு ளேனம்
லாடதுங் கள்ளுள் மெய்யை நோக்கற நோக்கு வானி
னிடொளி படல நீக்கக் கண்டனி னிகழு மன்றே.

இ-ஞ. ஆன்மா சிவனைக் கூடுமெனி லேகதேசியுமாய்ச் சடப டாதிகளைப் போலப் பிரிந்து இரண்டு பொருளாய் விடும், அது எப்படி யெனில் வியாபியாயிருக்கின்ற ஆகாயத்தை வினாவில் தேடிக் கூடுகின்றே மென்கின்றவனைப்போற் சொல்லுவன் ஆகுல் கூடுமென்று சாத்திரஞ் சொல்வ தெப்படி யெனில் ஆன்ம சத்தியைத் தடைசெய்யு மாணவ மலம் அருளாற்போகவே யப்பொழுது தஞ்சொரூபமும் விளங்கி அதற்கு மே லாகிய பதிசொரூபத்தைப் பாராமற் பார்த்திருப்பதுபோல வெளியில் ஆகாச

த்தில் விளங்கும் சூரியபிரகாசம் மேகத்தினாலே தடைபட்டபோதுகாணுமல் அது நீங்கினபோது அப்பிரகாச மிவனுடைய கண்ணுக்குத் தோன்றுவது போல. எ-று. (௱௬)

பேதாபேதமென்பதை மறுத்து ஆன்மா சிவனுடைய
ஐக்கியத்தை யுணர்த்துகின்றார்.

பேதமே லேக தேசி முத்தியிற் பிரானு மேக
வாதமு மயக்கஞ் செம்பு மளினநா சகனு மொன்றே
ஆதலா லிரண்டு மல்லா வபேதமே யமல னாவி
வேதக ருயிருங் கண்ணும் வேறென வொன்று மென்னார்.

எ-து. ஆன்மாவுஞ் சிவனும் பேதமென்று நீ சொல்லுவையானால், ஏகதேசியாய் விடும்; அப்படியல்ல; முத்திதிசையி லான்மாவுஞ் சிவனுமொன் றென்னி லேகான்மவாதமுமாய் மயக்கத்தையுங்கொடுத்துவிடும். அப்படியா னாற் குற்றம் யாதெனிற் செம்புந் தன்னுடைய களிம்பைப்போக்கு மிரதகு ளிகையுமொன் றல்லவே, ஆகையான் முற்கூறிய விரண்டுமில்லாமல் ஆன் மாவுஞ் சிவனு மபேதமாயே யிருக்கும், வேதாகமங்களை யுள்ளபடி யறிந்த ஞாதாக்க ளான்மப் பிரகாசமுங் கண்ணினுடைய பிரகாசமுங் கலந்தவி டத் தவ்விரண்டையும் பிரித்து வேறென்று மொன்றென்றுஞ் சொல்லார் கள். எ-று.

உம்மையிறந்தது தழீஇயது. (௱௭)

இவ்வாறு கூறிய முத்தான்மாக்களிடத் துண்டாகிய வாணவமல
மவர்களை வேதனைசெய்யாமல் நாசமுமடையா னிற்கு
மென் றுணர்த்துகின்றார்

கடல்விடங் கொல்லுங் கண்டார் தம்மையுங் கால காலன்
மிடறுறுங் கொல்ல வல்ல மிடலிலை யெற்றே யற்றே
யடியிணை சரண மென்றே யமலனை யடைந்தார் தங்க
ணடல்வலி யடங்கின் மூல மலத்தினுக் கழிவு மின்றே.

எ-து. தேவர்கள் திருப்பாற்கடலில் அமிர்தங் கடைந்தகாலத்தில் உண்டான ஆலகாலவிஷம் கண்டவர்களையுங் கொல்லு மித்தன்மையையு டைய விடங் காலனுக்குங் காலனாகிய பரமசிவன் கண்டத்தில்வந்து பொ ருந்தியிருக்கவு மவரை வாதியாது எப்படி தன்வலி கெட்டுநின்றதோ அப்ப டியே பரமசிவனுடைய ஸ்ரீபாதத்தை யடைந்த முத்தான்மாக்களை மலசத்தி வேதனைசெய்யாமற் றானுங் கெடாம னிற்கும். எ-று.

உம்மை உண்டாரையுங் கொல்லுமென்பது படநின்றது. மலங்க ளுட் சிறந்ததுபற்றி மூலமலமென்று சிறப்பித்தார். (௱௮)

அநாதியான வாணவமலசத்தி முத்தியிற் கெடுமென்று சொல்லின் ஆன்ம சத்தி சிவசத்தியுங் கெடாதோ வென்னக் கெடாதென் றுரைக்கின்றார்.

அடங்குமே யநாதி மூல மலவலி யதனைப் போல
வடங்கிடு மநாதி முத்தன் வலியது வலியு மென்னி
லடங்கிடா தநாதி முத்தன் சத்தியாற் றடுக்கும் பாச
மடங்குத லன்றுமை நீங்க லறிவுறி லறிதற் றாசால்.

எ-து. அநாதியாயுள்ள மூல மலமாகிய வாணவ மலத்தின் சத்தி சிவசாயுச்சியமடைந்த வான்மாக்களுக்கு அடங்குமென்றது ஆணவமலமொன்று மிருக்கவேயலேறு மவர்களை மறைப்பது தவிர்த்தனிசத்தியாக மறைப்பிக்கும் ஆகையா லந்தச் சத்தியாத்திர மறையாம லந்தச்சத்தி கெட்டுப்போகாமலு மிருக்குமென்று சொன்னதைப்பற்றி, அநாதியாக மறைத்திருக்குஞ் சத்தி மறையாது தன் வலிகுன்றி யடங்குவதனால். அதுபோலவநாதி முத்தனாயிருக்கிற பரமசிவன் சத்தியு மநாதியாயுள்ள வான்மாவினுடைய சத்தியும் வலியுங்கெட் டடங்குமென்று நீசொல்லின் அநாதியே மலத்தினமுழுங்கி விளக்கப்படும் சிவனுடையசத்தி யடங்காது. ஆணவ மலசத்தியாகிய பாசத்தை மேலிட வொட்டாமலான்மாவி னறிவு பிரகாசிப்பிக்குதன்னிலாகிய சூக்குமதேக நீங்கிய வதிநாவஸ்தையி லாணவமலத்தால் ஆன்மாவினுடைய வறிவற் றடங்கும். எ-று.

(இரண்டுரைத்து) ஆன்மா மோக்ஷத்தைப் பெற்றவிடத்து ஆணவசத்திகெடாம லடங்குமென்றுஞ் சகலத்திற் றத்துவங்களாகிய சூக்குமதேகங் கூடிய விடத்து ஆன்மசத்திக்கும் விளக்க முண்டாயுந் தத்துவங்களாகிய சூக்கும தேக நீங்கிய வதிநாவஸ்தையில் மலசத்தி மறைப்பால் ஆன்மசத்தி யடங்கி யிருக்குமென்றும் பாசசத்திகளுக்குக் கேடில்லை யென்றுஞ் சொன்னதாம். (௯௭)

மேலான்மா பரமசிவனுடைய வபேத்திய முணர்த்துகின்றார்.

ஏகமன் றிறைவ னுயி ரிரண்டுமன் றபேத மென்றே
யாகம வேத மெல்லா மபேத்திய பகர்ந்த தாலே
யூகமுள் ளவர்தம் முள்ளத் துணர்ந்திடும் பிரத்தி யாயத்
தாகமு மற்றிரண் டென்ப வபேத்திய பதார்த்த முணர்

எ-து. ஆன்மாவுஞ்சிவனு மொன்றல்ல இரண்டுமல்ல என்று வேதாகமங்களெல்லா மவர்களிருக்கின்றவபேத்தியத்தினால் அபேதமென்றே சொல்லும். இப்படி விசேடித்துப் பிரத்தியமென்றுஞ் சத்தத்தினால் இதற்கு அபேத்தியமென்ற பதத்தின் அருத்தத்தை யொன்றென்று சொல்லுவார்கள். எ-று.

பிரத்தியமென்பது-அறிவு. (௯௮)

முற்கூறிய வயிக்கியத்துக் குதாரண முணர்த்துகின்றார்.

தருநிழ லொன்றோ வன்றே தனித்திரு பொருளோ வன்றே
பரமனு முயிரு மித்தப் படியென வபேதம் பாரார்
ஒருபுடை யேக தேச மெனவுவ மான மோரார்
அரிவைசொல் லமிர்த மென்றா னாவினா லறிவ தோசொல்.

எ-று. மரமு நிழலு மொன்றென்று சொல்லப் படமாட்டா அல்லாமல் இரண்டென்றுஞ் சொல்லப் படமாட்டா ஆதலாலிவை யிரண்டுமொன்றுக்கொன்று இப்படி பிரிக்கப்படா திருந்தது போலப் பரமசிவனு மான்மாவு மிப்படி பிரிக்கப்படாம லிருக்கிற வயிக்கியத்தை விசாரித்தறியார்கள். எந்தவிடத்திலுந் திட்டாந்தம் சொல்லுவதெல்லாம் ஏகதேச திட்டாந்தமே அல்லாமல் முற்றுமல்ல. அது எப்படியெனில் இவன்சொல் அமிர்தம் போலவிருக்குமென்றால் அதை நாவினாற்பருகி அதன் சுவை இன்னபடி என்று சொல்லப்படாது. எ-று. (எக)

இப்படி ஆன்மாவுக்குஞ் சிவனுக்குமிருக்கிற வயிக்கத்தை அறியாமல் மாயாவாதி பொன்றென்று சொல்வதை மறுத் துணர்த்துகின்றார்.

கலிவிருத்தம்.

அத்துவித மென்றசொலு முன்முறையி னாய்க
வத்துவய மென்றசொலு மம்முறையி னாய்க
முத்தனிணை யற்றொருவ னென்றுமொழி வேதத்
தத்தமறி யாமல னவிமல மென்பர்.

எ-து. அத்துவிதமென்ற சொற்பொருளை முன்னே ஆசிரியர்கள் சொன்ன முறைமையில் விசாரிக்க, அத்துவயமென்ற சொற்பொருளையு மவ்வாறே விசாரித்தறிக, அநாதிமல முத்தனும் தனக்கொப் பொருவருமில்லாதவனுமென்று வேதமெடுத்துக்கூறு மவ்வுண்மைப் பொருளையறியாமல் நின்மலனாகிய பரமசிவனையுஞ் சமலனாகிய வான்மாவையும் அவித்தையாகிய மலத்தையு மொன்றென்று கூறவுங் கூடாது. எ-று.

* இதனைப் பண்ணையு மோசையும் போலப் பழமதுவு, மென்றுஞ் சுவையும்போ லெங்குமாம், என்றுந் திருவாக்கானுந் தெளிக. (எஉ)

அதற் குதாரணமாக ஆறு செய்யுளா லுணர்த்துகின்றார்.

பார்த்திவனு மேவல்வினை பற்றிவரும் வாழ்வுந்
திர்ந்தரச னேவலிடா சேருநரு மொன்றோ

சிவஞானபோதம் உ-ம் சூத்திரத்து நேரிசை வெண்பா.

* பண்ணையு மோசையும் போலப் பழமதுவு
மென்றுஞ் சுவையும்போ லெங்குமா-மண்ணலு
லத்துவித மாத லருமறைக ளொன்றென்னா
தத்துவித மென்றறையு மாங்கு.

வார்த்தையுட னோயுநீ வாறுமி ரங்குத
மூர்த்தமவன் மூர்த்தியென வோர்கவுய் மோகம்.

எ-று. அரசனுமரசனுக் கேவற்றொழில் செய்வோரும் அவனுடைய தாக்கினைச் செய்யு முலகத்துள்ள வான்மாக்களைக் கெடுக்கும்போது நீக்கு மவர்கள் செய்த குற்றத்தை யறிந்து தண்டிக்கும் போக்கப்படுவ தால் அரசனும் அவனேவற் றொழில் செய்யும் அப்பிராணிகளு மொன்றல் லவோ அது வல்லாமல் சத்தாதுக்களா லெடுக்கப்பட்ட சரீரமு மான்மாவல் லவே. ஆகில் அது எப்படியெனில் எல்லா வான்மாக்களு மவனுக்கு வடிவாக வுமக்கிவ னக்கடிவுக்கு மூர்த்திமானுடைய மிருக்கு முறைமையை விசாரித்தறிந்தவாறு வுன்னிடத் துண்டாகிய அஞ்ஞானம் போம். எ-று.

சூத்திரம் எதிர்மறை. (௱௰௧)

வேடவிரு வர்க்கொழிய வுய்ந்திகொ லொருந்தர்க்
கேடிலை யுமேவமெழு வாயுமிய வாறு
மூடருண ரார்மலைவு முன்றெறுமி னென்றே
தேடுவர் சிவன்றனையு மாதரவு செய்தே.

எ-று. இருவர்க்கே கண்டை யொழிந்து ஒருவர்க்கு மில்லையே அப் * பேடனையு மொருவன் போ லாமென் றேவுதல் முதலியனவும் இம் முறைமையைப் பிரிந்து முன்றொடு பின்பொருள் கோள்முறை யில்லாமல் சொல்லுஞ் சாத்திரத்தி னுண்மையு முணராமல் அறிவற்றவர்கள் சிவனு மான்மாவு மொன்றென்றுஞ் சிவனை யாதாரவுடன் கூடவேண்டுமென்று விசாரிப்பது தகாது. எ-று.

சூத்திரம் விருப்பொருளது. (௱௰௨)

பொருந்தையுட னாமுமற வேபருள் புரிந்து
தந்தவ மசிப்பொரு டருக்குரவ னுரைத்த
நந்தவுத யத்தவல மாசினைப வாந்தே
சித்திபெறு மோபிரம மென்கொலினு செப்பாய்.

எ-று. போர்த்தபோல வுன் அமைத்த உடலை விடுவித்துத் தத்துவ மசியென்று மகா வாக்கியப்பொருளை யுபதேசித் தநுக்கிரகஞ் செய்யு மாசிரியனொருவனிருந்தே அதனுந் தற்பதமாகிய சிவனையுந் தொம்பதமாகிய வான்மாவையும் அபேதத்தா லைக்கியம் செய்யப்பட்டு இருந்த வுபதேச காலத்தாற் போகாத அஞ்ஞானபோக்கிச் சித்தியை யடையுமோ பிரமம் சொல்லுமது வென்னை சொல்வாயாக. எ-று.

* ஏடணை-விருப்பம். அது அருத்தவேடணை, புத்திரவேடணை, உலக வேடணை என மூவகையாம்.

ஞானம் எதிர்மறை. சொல் ஐயத்தின்கண் வந்தது * "தொம்பதந் தற்பதம்-சிர்சந்திதானே" என்னுந் திருமந்திரத்தாற் காண்க. (௱௰௯)

விண்டறு பவந்திரமு விருந்தமெழு வாயு
மண்டமவ ளன்றவனா தாகமய லென்றே
கொண்டவர்கள் விண்டவர்கள் கூடினர்க ளாகம்
பண்டைய பராபர னிணைக்கமல பாதம்.

எ-று. முற்கூறிய தத்துவமசியி லயிக்கியத்தை யொன்றென்னை யானு மவனிடத்தில் விளங்கிய வனுபவத்துக்கு மாறுபாடாய்விடும். அண்டச முதலாகிய நால்வகைத்தோற்றமு மவனிடத்திற் றோன்றியதல்ல. அதற்கு அவன் பின்னமென்று யார்கொண்டவர்கள்; அவர்களே சரீபந்த நீங்கி னவர்கள். ஆகையால் அநாதியான பரமசிவன்சிபாத மடைந்தவர்கள். எ-று.

மோசக னுயிர்க்கிரு ளநாதிமல முந்தன்
பேசுமியல் வேதமொழி பெற்றுமறி வற்றோர்
பாசறிவி னோர்சிலர்கள் மற்றையியல் பெற்றோர்
தேசில ருணர்ச்சியினு மென்றறிக திண்ணம்.

எ-து. ஆன்மாக்களுக் காணவமலத்தைப் போக்குகின்ற அநாதியே மலமில்லாத சிவபிரா னருளிச்செய்த வேதவாக்கியத்தி னுண்மையைப் பெற்றிருந்து மறிவில்லாதவர்களே யான்மாவுஞ் சிவனுமொன் றென்பார்கள்; அதுவல்லாமல் வியாழபகவான் முதலானோரால் சொல்லப்பட்ட குற்றமமைந்த சாத்திரத்தையோதி அதனுண்மையை அறிந்தார்களேயாகினும் அவர்களறிவு விளங்கினவரோ யல்லவென்று நிச்சயமாயறி. எ-று. (௱௰௬)

ஆங்கைசட மாருபினா யின்றியசை யாது
நோக்கிலர்கொல் பாவையுட னாவியெனு நொய்யார்
சாக்கியரு மற்றையர்க டாமுமுணா யானு
மேக்கில ருணர்ச்சியினு மென்னையவர் வீடே.

எ-று. சரீரம் சடமாகையால் ஆன்மாவை யல்லாம லொருக்காலுஞ் சேட்டிக்கமாட்டாது, அதனை விசாரிக்கிலர் கொல்லோ, மரப்பாவை சூத்திரதாரியை யல்லாமல் சேட்டிக்கமாட்டாதுபோல. அதுவல்லாமல் அற்பராயிருக்கிற சமணருமற்ற சமயிகளும் சாத்திரத்தைப் படித்தறிந்தார்களே யானாலும் அவர்கள் தங்கள் தங்கள் சமயமுத்திகளைச் சாதித்தார்களே யானு

திருமந்திரம் முத்துரியம் எ-ம் கவி.

* தொம்பதந் தற்பதந் தொன்முத்து ரியம்போ
லம்பிய மூன்றுந் துரியத்து நற்று
வம்புலி யுன்று வதிருக்கத் தப்பாலைச்
செம்பொரு ளாண்டருள் சிந்தி தானே.

ளுக் திரும்புமுத்தி யாதலா லது பரமமான முத்தி யல்லாமையால் அவ்வழி யில்லாதவர்கள் சொல்லுகிற முத்தி யெப்படிதான் கூடும். எ-று. (௱௰௮)

மேற்பா முத்திகளை மறுத்துத் தமது முத்தி யிதென் றுணர்த்துகின்றார்.

கந்தமறல் பந்தமறல் கட்டுருவின் சித்தி
யந்தமுறி லாருகத காசமுற லப்பு
முந்தவனா யுற்றதிரல் முத்தியல முத்தி
பந்தமற வின்புறல்பி றப்பிலி பதத்தே.

எ-து, உருவம், வேதனை, குறிப்பு, பாவனை, விஞ்ஞானமென்கிற பஞ்ச கந்தமுங் கெடுவதே முத்தியென்று சொல்லும் புத்தன் முத்தியும், வினையில் வெவ்வேறு உருவங்கொண்டு மணிமாமுதற் பிராகாமிய மிறுதிய அட்டமாசித்தியென்று சொல்லப்பட்ட யோகிகள் முத்தியும், ஆகாயம் பாத்திரவசத்தால் கடாகாச மடாகாசமா யிரண்டாய் நின்றாற்போலவு மொரு சந்திர னுபாதிவசத்தாற் சராவங்கடோறும் பலவாய் நின்று தோன்றினாற் போலவும், பிரமம் மாயாகாரியங்களான தேகங்கடோறு நின்று முத்தியி லொன்றுமென்று மாயாவாதி முத்தியும்; மகாமேருவையடைந்த காகம் பொன்னிறமானாற்போலவும், உப்பளத்தையடைந்த நீரானது எவ்வுப்பே யானாற் போலவுந் தன்மைகெட்டு ஒன்றுமென்னும் சிவசமவாதி முத்தி யுமிவைகளைந்த முத்தி யாதலா லிவை பரமமுத்தி யல்ல: ஆனால் உமது முத்தி யாதெனில் அணவாதி பந்தநீங்கிச் சனனமரணமில்லாத சிவஞான போதத்தை யடைந்து சிவானந்தானுபூதியைத் திளைத்திருப்பதே முத்தி.

அம்முத்தியை யடைந்தவர்கள் திரும்பார்களென்பதும் சிருட்டியாதி கிருத்தியங்களைச் செய்யார்க ளென்பது முணர்த்துகின்றார்.

விண்டவர்கண் முயலகம் விட்டவர மீளார்
பண்டைமுறை மாயிடல் படைப்புநிலை யீறுங்
கண்டிலரி ருந்தவுயிர் காரணனி டத்தே
யுண்மையெவி டாதழிவி லுற்றபொரு ளொத்தே.

எ-து. வெண்ணிற் காசம்போக்கக் கண்விளங்கியதுபோல மலமொழிந்தை நீங்கிச் சுகாதீதத்துவத்தை யடைந்தவர்கள் ஆற்றுநீர் சமுத்திரத்தை யடைந்தா லது மீளாதவாறுபோல மோக்ஷத்தைப்பெற்று மீண்டுங் குடலெடுக்கார்கள். அதுவல்லாமல் சிருட்டிமுதலிய கிருத்தியங்களையும் பண்ணார்கள், மீளாதமுத்தியடைவார்க ளாறுத் கிலுறுப்புப் பஞ்சகிருத் தியமெப்படியெனி லாதியே யான்மாக்க ளவற் றிருப்பார்கள், அது எக்காலமெனி லுலவாக்கிழி பெரிதெடுக்க வெப்படித் தொலையாமலிருக்குமோ அதுபோல முத்தியடைந்த வான்மாக்களுக்கு மாவே யில்லை. இனி முத்தியடையப் போகிற வான்மாக்களுக்கு மளவில்லை. எ-து.

*பிறந்தநாள் மேலும் பிறக்குநாள் போலுந், துறந்தோர் துறப்போர் தொகை. என்னுந் திருவாக்கினானுமுணர்க. (௱௰௮)

ஆசிரியன் உபதேசத்தை பக்குவான்மாக்களுக் குணர்த்த வேண்டு மென்பதும் அபக்குவர்க் குணர்த்தினற் குற்றமென்பது முணர்த்துகின்றார்.

ஆங்கையினை யைந்தலைய நாகமென வஞ்சி
மிக்கவினை யார்க்குருகி நேயமுட னிந்த
வாக்கதனை மற்றவையர் தமக்கதனையு மாந்தர்
நீக்குழியி னாழ்ந்தழிவர் சேர்ந்தவரு மாய்ந்தே

எ-து. வெளி. சேர்ந்தவர் என்பது கேட்டமாணாக்கனை. (௱௰௯)

பக்குவான்மாக்களுக்குப் போதிக்காத வாசிரியனுக்குக் குற்ற முணர்த்துகின்றார்.

உற்றசிறை சாலையென வாறுடல்வெ றுத்தே
நெற்றிவிழி நின்மலனை ஞானியெனயி னேய
முற்றவர்த மக்குருகி யோதுதல்செ யாத
குற்றமுடை யானுமழல் வீழ்வனயர் கொண்டே.

எ-து. வெளி. (௱௨௰)

பக்குவர்க்குப்போதித்த வாசிரியரு மவரிடத்துக்கேட்ட மாணாக்கரும் பெறும்பய னுணர்த்துகின்றார்.

ஆசிலர் தமக்குருகி யன்புட னுணர்த்துந்
தேசிகனுந் தேர்ந்தவருஞ் சேர்ந்துசிவ லோகம்
வாசமலர் மேலுறைவர் மாசறவு டந்தந்
ஈசனடி யடைநுப விப்பர்தம தின்பம்.

எ-து. வெளி (௱௨௰௧)

பரசமயிகள் வந்து மேலிட்டவிடத்து அவர்களைக் கண்டிக்கு மாற்றல் தன்னிடத் துண்டாயிருக்கவு மவர்களைக் கண்டியா திருந்தவர்களுக்குக் குற்றம் ஒப்பின் முடித்தலென்னுந் தந்திரவுத்தியா லுணர்த்துகின்றார்.

நிறுத்திட வலானமல னானெறியை யென்று
மறுத்திட வலானவல மார்க்கமப வுற்றே

* திருவருட்பயன் உயிரவை நிலை.-௧.

நிறுத்திலன் மறுத்தில னெனிற்கரி சன்னேச
மறுத்தவனி மாய்ந்தைகரி சல்லவற மாமே.

எ-று. புறச்சமயிகளாகிய பொல்லாதோர் தத்தங் கோட்பாடே சிறந்ததாகச் சாதிக்கவந்தவிடத்துப் பரமேச னருளிச்செய்த திவ்யாகமத்தை யுள்ளவாறறிந்த வாசிரியன் அந்தந்த மார்க்க நூல்களைக் கண்டித்துத் தன் மதத்தைத் தாபிக்கவல்லவனா யிருந்துந் தன்னுடையமதம் மேலான மதமென்று சாதித்து நிறுத்திவிடா திருப்பானானால் அப்பாவியினிடத்து நேசம்வையாம லவனைச் சிவபெருமான் றுவர்த்தல் குற்றமல்ல, அதுவேசிறந்த தருமம். எ-று. (௧௨௨)

வேதாகமத்தை யுணர்ந்தவர்கள் அறமுதலிய மூன்றைத் தமிழாற் சொல்வதன்று வீட்டுநெறியைத் தமிழாற் சொல்லார்கள் சொல்லவேண்டு மிடத்துங் கவுடமாக வுரை செய்த லென் றுணர்த்துகின்றார்.

செந்தமிழி னின்பமிது வாயலது செப்பார்
அந்தமிலி யாதியுமி லானுரையை யாய்ந்தார்
செந்தமிழி னுங்கவுட மாகவுரை செய்தார்
இந்தயுக காலகலி யிடறுதல் விடும்.

எ-று. தேவர் செந்தமிழில் அறத்துப்பால் முதலிய முப்பாலுமோதி வீட்டுநெறியை விரித்துச் சொன்னாரில்லை. சிவவாக்கியத்தையுணர்ந்தவரதலாற் பக்குவான்மாக்களே மோக்ஷமடையும்பொருட்டுங் கலிகாலத்தின் வலி தொலைதற் பொருட்டுங் கவுடமாக மெய்யுணர்தலென்று மதிகாரத்தாற்கூறினார். ஆனுடையதேவ நாயனார் திருவுந்தியாரொன்றுஞ் சாத்திரத்தைக் கூறியதனுந் தமிழாற் கூற்றுங் குற்றமில்லை. எ-று.

'வீடு என்பது சிந்தையுமொழியுஞ் செல்லாநிலைமைத் தாகலின் துறவறமாகிய காரணவகையாற் கூறப்படுவதல்லது இலக்கண வகையாற் கூறப்படாமையின் நூல்களாற் கூறப்படுவன வனை மூன்றுமேயாம்' என்பர் திருவள்ளுவருரைக்குப் பரிமேலழகரும். வனை மூன்றென்பது அறம், பொருள் இன்பங்களை. நூல்சொன்றது தமிழ்நூலை.

முடிந்தது முடித்தலென்னுந் தந்திர வுத்தியா லுணர்த்துகின்றார்.

என்றுசிவ ஞானவர போகமு மிசைத்தான்
குன்றவர் மடந்தைகொடி தனக்கருள் கொடுத்தான்
வென்றுபுல னைந்தினையும் வெப்பவினை தையு
நின்றமுனி யன்றுணர நிர்க்குண னிசைந்தே.

எ-று. தெளி. (௧௨௩)

சிவத்துதி யுணர்த்துகின்றார்.

* கட்டளைக்கலிப்பா.

மைய னீக்கி யெனக்கருள் வள்ளலே
 மாற மாசுட லாகிய வள்ளலே
ஐவர் தம்மை யடர்த்து மடக்கியே
 யால நஞ்ச மிடற்று மடக்கியே
பைய பாம்பணி யாகப் பரிப்பனே
 பாண்டி யற்கு முடல்வெப் பரிப்பனே
ஐயம் பெய்பவர் நாணு மறுப்பனே
 யருச்சு னன்றனு நாணும றுப்பனே.

எ-று. மலக்குற்றம் அமைந்த வுடலாகிய சேறு மாறும்படி மயக்கத்தைக் கெடுத்தெனக் கருளைச் செய்யும் வள்ளலே, என்னிடத் துண்டாகிய வைம்புல வேடர்களைக் கொன்று மடக்கினவனே, ஆலகால விடத்தை யுண்டு கண்டத்தில் அடக்கினவனே, படத்தையுடைய பாம்பை ஆபரணமாகத் தரித்தவனே, பாண்டியனுக்கு உடலி லுண்டாகிய வெப்புநோயைக் கெடுத்தவனே, பிச்சையிடும் இருடிபத்தினிமார்கள் நாணத்தையும் விலக்கினவனே, அருச்சுனன் வின்னாணினையு மறுத்தவனே. எ-று.

ஐயம் என்றது துறவற வொழுக்கி னின்றார்க் கிடு முணவை. ஐயம்பு எய்பவர் எனக்கொண்டு மதனனை யெனக் கொள்ளாமோ வெனின் அவனைப் பொடிபடுத்திய தல்லது வில்லின் நாணைச் சிதைத்த லின்மையிற் குற்றமென்க. (௱௨௫)

இதுவுமது.

கங்கை செஞ்சடை தாங்கிய கண்டனே
 காள வல்விட முண்டிருள் கண்டனே
மங்கை மாதவஞ் செய்திட வாடியே
 மதித்து மற்றவ ளோடுற வாடியே
சங்க மேவித் தருந்தமிழ்ச் சைவனே
 தவிரி னன்றற யாது மசைவனே
திங்க ளூரினப் பூதிக்குஞ் செல்வனே
 தினைந்து நின்னைப் பவந்திறுஞ் செல்வனே.

எ-று. கங்கையைச் சிவந்த சடையிற் புனைந்து எங்கு நிறைந்தவனே, கருமையான வலிமிகுந்த விடத்தை யுண்டிருண்ட கண்ட முடைய

* மாச்சீர்முன்வரு நாற்சீரடியே, நேர்முதனிரைமுத லிரணிறையானே, பதினோரெழுத்தும் பன்னீரெழுத்து, மியைந்தனவடியாய் நடந்தவீரிரட்டித், தொத்துநான்கிறுவது கட்டளைக்கலிப்பா. என்பவாகலின்.

டனே, மங்கையாகிய உமாதேவி திருமேனி வருந்தி யரியதவம் செய்யவ ரை யறிந்து அவளோடு முறவாடினவனே, மதுரையிற் பொய்யடிமையில் லாப் புலவராகிய சங்கத்தாரோடு இறையனாரென்னுந் தெய்வப் புலவராகி யெழுந்தருளித் தமிழிலக்கணத்தை யுதவுஞ் சிவபெருமானே, நீங்குதற்கரிய நல்வினைகள்கெட சொர்க்க நரகங்களில்யாருந் திரிபவனே, நின்கருணை யவ தரித்த * அப்பூதிநாயனாருக்குச் செல்வமாகி யிருந்தவனே, உன்னருளாலுன் னைக் கூடினபின்பு பிறவியினிடத்துஞ் செல்வேனோ செல்லேன். எ-று.

வோகாரம் எதிர்மறை; உன்னருளாலுன்னைக் கூடுதலென்பதனை 'அவ னருளாலே யவன்றாள் வணங்கி,' யென்பதனாலுணர்க. (௩௨௬)

குமாரன்றுதி யுணர்த்துகின்றார்.

கலிவிருத்தம்.

உமையாள் புதல்வா வுனதா ளினையே
யிமையோர் தொழவே யெதிர்கு மனையுங்
குமையா வவர்வாழ் வருள்கூ ரியனே
யெமையா ளுமையா ளிடரோ டிடவே.

எ-று. வெளி. (௩௨௭)

அகத்தியர் துதி யுணர்த்துகின்றார்.

அதியா தகமா கியபா வகமும்
புதுமா மலர்கு டுதல்போற் புரிவேன்
விதியே விழைபேன் வினையே தரிவாய்
பொதிமா மலமா தவனே புனிதா.

எ-று. வெளி. விதியே விழைவேன் எ-து. சற்கருமத்தி லாசைப் படேன். (௩௨௮)

பத்தாவது

சிவஞானயோகவியல்

முற்றிற்று.

---

* அப்பூதிநாயனாருக்குச் செல்வமாகியிருந்தவனென்பதனை திருநாவுக் கரசு சுவாமிக ளருளிச்செய்தமையாலு முணர்க.

திருப்பழனம் பண் பழந்தக்கராகம்.

வஞ்சித்தென் வளைகவர்ந்தான் வாரானே யாயிடினும்
பஞ்சிக்காற் சிறகன்னம் பரந்தார்க்கும் பழனத்தா
னஞ்சிப்போய்க் கலிமெலிய வழலோம்பு மப்பூதி
குஞ்சிப்பூ வாய்நின்ற சேவடியாய் கோடியையே. (௧)

உ

சிவமயம்.

பதினொன்றாவது

பரிகாரவியல்.

இவ்வோத்தென்னுதலிற்றோவெனின், ஓத்து நுதலியதூஉ மோத்தினது பெயருரைக்கவே விளங்கும். ஆயினிவ்வோத் தென்ன பெயர்த்தோவெனின் பரிகாரவியலென்னும் பெயர்த்து. ஆன்மாக்களுக்கு வாதனைவலியால் இருவினைப் பயன்களைப் புசிக்குமிடத் தேறியபாவம் போம்படிப் பரிகாரத்தைக் கூறிய தென்றறிக. இத்தலைச் செய்யுளென் னுதலிற்றோவெனின் பரிகார வகைகளிற் சிறிது தொகுத் துணர்த்துதனுதலிற்று.

எண்சீர்க்கழிநெடி லாசிரிய விருத்தம்.

அறிந்திடுக பரிகார மவலவினை யறுத்தற்
கறைந்திடுவா மருமுனிவ வாகார சுத்தி
நிறைந்தபுன லான்மாசு நீக்கலுடற் காடை
நிரம்பநீரி னழுந்தறுக்கை நீசனைப்பே சிடினும்
பிறந்திறந்த வர்சூசம் பேணியதன் மூழ்கும்
பெற்றியெனப் பேசியவிம் முறையனைத்தும் பெற்றோர்
சிறந்தபரி காரத்தைச் செய்தவல மான
தீவினையிற் றீர்ந்திடுவர் நன்பலமுஞ் சேர்வார்.

எ-று. சிறப்பினையுடைய அகத்தியமுனிவனே, ஆன்மாக்கள் செய்த பாவம்போம்படி பரிகாரஞ் சொல்லுவாம், அதனை யறி. அது எவ்வாறெனின் உடலில் நவத்துவாரத்தா லுண்டாங் குற்றமும், சுத்தியாகும் பொருட்டு நதிமுதலியவற்றின் மூழ்காமல் வெந்நீரின் மூழ்கும் குற்றமும் புடவையிற் சுக்கிலமுதலியன பட்ட குற்றமும், இழிந்த சாதிகளுடன் பேசின குற்றமும், அவர்களுடைமையைப் புசித்த குற்றமும் அந்தணர் முதலானோர்க்குண்டாகிய இருவகையாசூசமும் போனவாறே முழுகிச் சுத்தராகாத குற்றமுமாகிய இவ்வாறு கூறப்பட்ட குற்றங்களைச் செய்தார் அக்குற்றம்போம்படி அதற்கேற்ற பரிகாரஞ்செய்து பாவம்போனவாறே யோடவைத்த பொன்போல் விளங்கிச் சுத்தாத்துவாவி லுண்டாகிய போகந் துய்ப்பார்கள். எ-று.

நம்பலமுமென்ற வும்மையான் மோக்ஷமுமென்பதுங் கொள்க. (௧)

அப்பரிகாரஞ் செய்தற் கதிகாரிகளைப் பிரித்
துணர்த்துகின்றார்.

பரிகாரம் கிருகபதிக் கும்பிரம சாரிக்கும்
பகர்ந்திடலாம் பவுதிகனே நயிட்டிகனே யென்று
விரதியரு மிருவரிரு விதங்காமா காம
மெனவினையுங் கிருகபதி யகாமவினை யிறுக்குப்
பரிகாரம் பகர்ந்திடவர் மொழிபாலுங் காமம்
பார்க்கவிரு குணிதமெனப் பவுதிகனுக் கிரட்டி
கிருகபதி யிறும்பரம விரதிக்கு நான்கு
கெழுமுமென வறிகவினைப் பாவங்கள் கெடுப்பார்.

எ-து. ஈண்டுயாம் இல்வாழ்வானுக்கும் பிரமசாரிக்கும் பரிகாரஞ் சொல்வாம், அப்பிரமசாரி பவுதிகப்பிரமசாரியு நயிட்டிகப் பிரமசாரியுமென விருவகையர், அவர் யாவரெனின் நூலில்விதித்தகாலமளவும் பிரமசரிய விரதத்தை யநுட்டித்து அது முடிந்தவாறே விவாகஞ்செய்பவன் பவுதிகப்பிரமசாரி. மரணாந்தம்வரையும் பிரமசரியவிரதியாய் விவாகஞ்செய்யாம லிருக்கின்றவன் நயிட்டிகப் பிரமசாரி. இவர்கள் செய்கின்ற கருமமும் புத்திபூருவமெனவும் அபுத்திபூருவமெனவுமிருவகைப்படும், ஈண்டு இல்வாழ்வான் அபுத்தி பூருவமாய்ச்செய்த கருமத்துக்கே பரிகாரஞ் சொல்வாம், ஒழிபென்னும் பிரமாணத்தால் முற்கூறியதிலிரட்டி புத்திபூருவமாகச்செய்த கருமத்துக்கென்றறிக, கிருகத்தனுக்கு அபுத்திபூருவத்துக்குச் சொன்னதிலிருமடங்கு பவுதிகன் செய்த அபுத்திபூருவத்திற்குமென்றறிக. அப்பவுதிகனுக்குச்சொன்னதிலிருமடங்கு நயிட்டிகப் பிரமசாரிசெய்யும் அபுத்தி பூருவத்திற்கென்றறிக, அதிலிருமடங்குபுத்திபூருவத்திற்குப் பொருந்தும், ஆகையா லென்மடங்காயிற்றென்றறிக. தான் செய்தவினை செய்வினையெனப் பாவங்களிருவகையால்வரும். அது புத்திபூருவம் அபுத்திபூருவம் என்னும் வேறுபாட்டால் நான்குவகைப்படும், இப்படிக்கன்மபேதங்களை யறிந்து அதற்கேற்ற பரிகாரங்களைச்செய்து பாவங்களைப்போக்குக. எ-று.

ஒழிபாலுமென்ற வும்மையாற் பிரமசாரிக்குச் சொன்னது வானப்பிரத்தனுக்கும் நயிட்டிகனுக்குஞ் சொன்னது சந்நியாசிக்குமெனக் கொள்க. இவர்கள் தாந்தாமே பரிகாரஞ்செய்தற் கசத்தராயினுற் றம்மாசிரியராலே யாதல் ஆசிரியர் புத்திரராலேயாத விருமடங்கு செய்விக்கிற் குற்றம்போமென்றறிக. (௨)

முற்கூறிய காமம் அகாமம் ஈதென் றுணர்த்துகின்றார்.

முற்றும்வினை தெரிந்தான் மோகத்தா றேயான்
மூர்க்கரசர் சோரரிவர் முடுகுபயத் தாலும்
அற்றமுறை யறிவழிந்து மகாமமென வறிக
வல்லனவே காமமென வறிகவமலேசன்

சொற்றனையுந் துணியாத துயக்கந்தை விரமே
துணிந்தவரும் பேராசை தொட்டறிவு கெட்டும்
பற்றியிடும் வினைமோகம் பாமனுரை கேட்டும்
பரலோக மார்கண்டா ரென்றென்றும் பழுதாம்.

எ-து. தைவிகத்தாலுண்டாயவினையும், மோகத்தாலுண்டாய வினையும், மிகுந்த வியாதியாலுண்டாய வினையும், மூர்க்க அரசன், கள்வர் இவர்களுடைய மிகுந்த பயத்தால்வரும் வினையும், பேய் பாம்பு மாயமயக்க முதலியவற்றால் அறிவழிந்து செய்யுங் கருமமும், அகாம வினையெனப்பெறும். இவையல்லாமல் உண்டாம் வினைகள் காமமென்றறிக. வேதாகமங்களில் இன்னது செய்தால் இன்னபாவமென்று அறுதியிட்டறிந் திருக்கவும் அதற்குப்பயமில்லாமல் செய்து முற்கூறிய தைவிகமென்றறிக. குறள் *'மோகஞ் சுகந்துக்க முற்றுதலாற் புத்திதனக் கூகமொழிக் கையெனவோர்' என்பதனால் வேதாகமங்களைபோதி யறுதியிட்ட அவர்கள் ஆசைமிகுதியாலதனைச் செய்வது மோகத்தாலென்றறிக. உலோகாயதனைப்போல் இம்மைப்பயன் ஒழிந்து அம்மைப்பயனை யார்கண்டவரென்று கருதுவதுவு மோகமெனப் பெறும். எ-று.

அகாமமெனினும் அபுத்தி பூருவமெனினுமிழுக்கா. காமமெனினும் புத்தி பூருவமெனினு மிழுக்கா. அமலேசன் சொற்றனையுமென்றவும்மையான்மிருதி புராணங்களுங்கொள்க. (௯)

நித்திய கன்மத்துட் டலைமையாகிய சிவத்தியான முதலியவற்றைப் புலரிக்காலத்திற் செய்யாதொழியிற் பரிகாரமுணர்த்துகின்றார்.

உன்னிடுக சதாசிவமும் பிரமமென முகூர்த்தந்
தொழிந்திடிற்பின் னிருகுளிக முணர்ச்சிந்தே யொருநான்
குன்னிடுக வல்லதிறை யுருவந்தை மூல
முறைத்திடுக விருநூறு நீறுடலேற் பூசிப்
பின்மனையிற் புறப்படுக பிழைத்தானே யாகிற்
பேசிடுக வகோரந்தை யிருநூறெண் பெறவே
யன்னமருந் தாதருந்தி னௌவியந்தை யற்றைக்
குபசவியம் பூறாறு மலசலமோ சனந்தே.

எ-து. சூரியனுதிக்க முன்றேமுக்காணுழிகையிருக்க வெழுந்திருந்து சுத்திசெய்து திருநீறு தரித்துக்கொண்டு சமாதிசெய்க. சமாதி செய்தற் கருமமல்லாதவர் சதாசிவ முதலிய திருவுருவைத் தியானஞ்செய்க. நித்திரை வயத்தாற் றியானியாதொழியி னிருமடங்கு தியானஞ் செய்க. நித்திரையல்லாமலிருக்கவுந் தியானஞ்செய்யாதொழியி னான்குமடங்கு தியானஞ்செய்க. இவ்வாறு செய்யாதொழியி னக்குற்றம் போம்படி மூலமந்திரம் இருநூறு

* பதிபசுபாசப்பனுவல்-நான்காவது-பாசசாதகவியல்-௯௮.

ருச் சபிக்க, பின் திருநீறு தரித்துத் தியானித்து இல்லினின்றும் புறப்படுக. திருநீறு தரியாமற் புறம்பே புறப்பட்டாலும் பூணூலை வலக்காதிலேனும் சமுத்திலேனும் வைக்காமலிருந்து மலசலங்களை நீக்கினும் அக்குற்றம் போம்படி யன்று உபவாசியாயிருந்து பஞ்சகௌவியத்தைச் சிவனுக்காட்டிச் சேடத்தைப் பருகி அகோரமந்திர மிருநூறுருச் செபித்திருந்தா லக்குற்றம் நீங்கும். எ-று.

உம்மை-எதிரதுதழீஇயது. (௫)

மலசல மோசனகாலத்து வருங் குற்றத்துக்குப்
பரிகார முணர்த்துகின்றார்.

பார்த்தவன்முந் திரமலமும் பாற்றியிடும் போதிற்
பருதிமுதற் பண்ணவரைப் பார்ப்பாரைப் பசுவைச்
சேர்த்தறைக வொருநூறு திசைபிழைத்தான் மூனுந்
தேசத்தைப் பிழைத்தானுஞ் சிவாங்கனைத்துஞ் சிறந்த
நீர்த்தடத்து நிறைவாச நந்தனத்து மலநீர்
நீக்கினனே லொருநாளைஞ் சழிந்தூறு நீக்கிச்
சேர்த்தறைக பிரமங்க ளொருநூறைஞ் ஞூறு
செப்பிடுக விசானஞ் சுடலைதிருப் புரிக்கும்.

எ-து. மலசல மோசனகாலத்தில் தேவர்கள் தவசிகள் அந்தணர் சூரியன் சந்திரன், அக்கினி, தாரகை, மாதர் முதலாயினோரைப் பாராதொழிவானன்றிப் பார்த்தானாயின் அகோரத்தை யொருநூறுருச் சபிக்க. இது வல்லாமல் சந்தியாகால மிரண்டிலும் பகலிலும் வடக்குமுகமா யிராதவனும் அர்த்த ராத்திரியில் நிருதிதிக்குப் பார்த்திராதவனு மிரவில் தெற்குமுகமா யிராதவனும் விதித்த தேசத்தைப் பொருந்தி மலமோசனம் விடாதவனும் அம்முறை செபிக்க. சிவ சந்நிதித் தெருவிலும் புண்ணியதீர்த்தக்கரையிலும் மணம் அமைந்த நந்தவனத்திலு மலசலமோசனஞ் செய்வானாயில் லொருநாளுபவாசம்பண்ணிப் பஞ்சகௌவியத்தைக்கொண்டிருந்து பஞ்சப்பிரமங்களை நூறுருச்செபிக்க. திருவிழா நடக்குந்தெருவீதியினுஞ் சுடலைக்கரையிலு மலசலத்தை நீக்கினவனும் உபவாசமாயிருந்து ஈசானமந்திரமைஞ்ஞூறுருச் செபிக்க வக்குற்ற நீங்கும். எ-று.

தேசமென்பது-ஆக்கள்சேர்விடம். பொழிலின்புடை-சோலை நீர். நந்திலம்-உன்னதத்தலம். கோமயம்-இவைமுதலியன. (௬)

நீராடிடமுஞ் சுவபொயிற்குமுறையு முணர்த்துகின்றார்.

ஆடுநதி நீர்யாற்று வாரிதெனின்மற் றவறறு
மாடைநவரி வழுக்குறுக்க வருந்துடிறு மலந்தாற்
றாடிநமேல் முந்திரத்தின் சுக்கிலத்தி லெனுந்
திராய்க்குடி சாத்திற் கடுந்தொகிர

கூடியிடக் கோசலமுங் குளிர்நீருஞ் சொகரி
கூட்டிமெ சுத்தமிருந் திரைதன்னையுந் தூலங்க
வோடுபுனல் வெள்ளத்தா முறுத்திமொழிந் தழுக்கை
யொழித்திடுக வாதபத்தி னுலர்த்தே திடுக வுணர்ந்தே.

எ-று. நதிமுதலியவற்றின்கண் முழுகுவது உத்தமம். அதுவல்லாத தாமரையோடை கேணி இவைகளின் முழுகுவது மத்திமம். கிணற்றினும் வாவியினு முழுகுவது அதமம். இவ்வாறியன்ற சொன்றின் முழுகி யநுட்டானஞ்செய்து பின் புடைவையைத் தோய்த்துலர்த்தவும் புசித்தவிடத்துண்டான அசுசி போகும்பொருட்டு மவ்வாறு செய்க. மலசலஞ் சுச்கில முதலியவற்றாற் புடைவையின் அசுசி சுத்தியாகும் பொருட்டு அதனையுவர் முதலிய காரநீரிலே போட்டு வெந்நீரும் புற்றுமண்ணுங் கூட்டி யதிலுண்டான வழுக்கைப் போக்கிக் கோசலந் தெளித்துக்குளிர்ந்தநீரிற் றுவைக்க சுத்தியாம். அதுவல்லாமல் நீரோடுகிறவாறு முதலியவற்றிற் றேய்த்துக் கல்லிலடித்துத் தோரணமாக விரண்டு கழியை நாட்டி மேலே யொரு மூங்கிலைப்போட்டு சூரிய கிரணத்தா லுலர்த்திடுக. நித்திய கன்மநூல்தெரிந்து.

வெள்ளத்துமென்ற வும்மையாற் குளத்துமென வறிக. (௬)

வியாதியினு லாறுமுதலியவற்றின் முழுகாதவர்க்குப்
பரிகார முணர்த்துகின்றார்.

அஞ்சினனேற் பிணியாள னுடியிடக் குளிர்நீ
ரழன்றபுன லாடியபி னகத்துநினைந் ததைக
தஞ்சமெனப் பிரமங்கள் சடங்கங்கள் முக்காற்
றன்புனலுங் கன்னியனு மஞ்சினனேற் றூஉ
மெஞ்சலற வெண்பஃது மிருபஃது மியம்ப
விருநூறுஞ் சாதத்தை யியம்பிடுக நூற்றெட்
டஞ்சலெனு மகோரத்தை யாடையற நீரு
ளாடினனே னுணலொழிக வற்றையநா ளலந்தே.

எ-று. நோயாளர் குளிர்ந்த நீராடப் பயந்து வெந்நீரின் முழுகின் குற்றம் போம்படி பஞ்சப் பிரமாங்கங்களை யதனைப் போக்குமெனக் கருதி யதனை முக்காற் செபிக்க. நோயல்லாம விருப்பவனும் வெந்நீரின் முழுகினுற் சத்தியோசாத முந்நூறுருச் செபிக்க. சிவதீக்கையுடையவ னுறுமுதலியவற்று ளாடையில்லாமல் நீராடினுனு லன்று வருந்தி யுபவசியா யிருந்து அகோரத்தை நூற்றெட் டுருச்செபிக்கிற் குற்றம்போம். எ-று.

ஆசுசவிதி யுணர்த்துகின்றார்.

ஒருவருயுடல் விடினூரு ளுண்டவ்வூர்க் கசுசி
யொருதெருவு ளொருமுகடே லம்பதியிற் கிடையுள்

டிருபதிற் றொருபதினைந் திடைவிடினே முறையே
யிடைசெயினே காரகை யில்லைப்பா லாசி
யொருபதினொன் றளவுண்டு மற்றைப் பயிற் றிக்கல்
ஞானவுட னெடுப்பதன்முன் வேதமுத லோதேற்
பாடலையர்ச் சனைபுரியேல் முப்பதுநா ளளவுட்
பற்றியிடு மாசௌசம் பகைப்படியா மயர்த்திடேல்.

எ-று. ஒரு கிராமத்தில் ஒருவன் மரணமடைந்தால் அவ்வூர்க் கெல்லா மாசௌசமுண்டு; அல்லது ஒரு வீதியிலொரு முகட்டுக்கூரையிடைவிடா திருக்குமாறு வசித் தைம்பது வீற்றிடையோர மாசௌசமுண்டு. அது வல்லாமல் நடுமுகடு இடைவிட்டிருக்குமானால் முப்பது வீற்றிடை யாசௌசமுண்டு; ஒரு தெருவின் நடுவே நாராசம் வரில் அதற்கப்பா லாசௌசமில்லை; இருந்தவீடு விட்டுப் புறக்கடைப் புறத்து வீதியிலும் பக்கவீதியிலு மாசௌசமுண்டாகும் பதினொரு வீற்றிடையோர மாசௌசமுண்டு, இவ்வாறு கூறப்பட்ட தலங்களி லாசௌசமுண்டான விடத்துக் குற்றமுடைய சவமெடுப்பதற்குமுன் சிவபூசை முதலிய கன்மமும் வேதாகமபுராண மோதுதலு மொழிக, திருக்கோயிலைச் சூழ்ந்த வீதியிலொருவர் மரணமடைந்த விடத்து முப்பது தண்டுக் குட்பட்டிருந்தா லாசௌசமுண்டு. எ-று.

சவங்கிடக்கப் பார்த்தந்தி னித்திய முதலிய கன்மஞ் செய்தாரானால் அக்குற்றம் போம்படி கலசந்தாபித் தபிடேகஞ்செய்யி னக்குற்றம்போமென்க. (அ)

அந்தணர் முதலியோர்க் காசௌசவிதி யுணர்த்துகின்றார்.

எட்டுயிரண் டும்பிறந்த நாளிறந்த நாளு
மிழுக்குண்டு மறையோருக் கரையருக்கீ ரெட்டோன்
டெட்டுடனே மேழையருக் கிரெட்டோடு ஞான
மியல்வழியி னிபங்கியிடுஞ் சூத்திரருக் கிரட்டி
விட்டவர்க்கு விதிபுகல்வி தன்னுடனே பிறந்தாள்
வேறல்லா நன்மாம னெழுவாயர் வியோகத்
தொட்டொரு மூன்றுநா ளொழிந்தார்க்கு மூழ்க
வொழியுமொரு பதினைந்துட் சிவகணிகை யோர்க்கே.

எ-று. சனன மரணமிரண்டிற்கும் பிராமணர்க்குச் சூதகம் பத்து நாளுண்டு; அரசர்க் கிருவகை யாசௌசமும் பன்னிரண்டு நாளுண்டு. வைசியருக் கவ்விருவகை யாசௌசமும் பதினைந்து நாளுண்டு. தீக்ஷைபெற்று வேதாகமங்களின்வழி நடக்குஞ் சற்சூத்திரர்க்கு இருவகை யாசௌசமும் பதினைந்து நாளுண்டு. அந்நூல்களில் விதித்தவழி நடவாத சூத்திரர்க்கு இருவகை யாசௌசமு முப்பது நாளுண்டு. இவை நாலு வன்னத்தார்க்கும் பொதுசூசம். இனிமூன்று நா ளாசௌசமுடையார் யாவரெனிற் றன்பெண்ணுந் தன்னுடன்

பிறந்தானுந் தாயுடன் பிறந்த மாமனுமாகிய விவர்களுக்கு மூன்றுநாள் மரணவாசௌசமுண்டு. எழுவாயர் என்பதனால் தாயைப்பெற்ற பாட்டன்பாட்டி தாயுடன் பிறந்த பெரியதாய் சிறியதாய் பெண்கொடுத்த மாமன் மாமி சாதகாசிரியர் போதகாசிரியர் மோக்ஷத்தைக் கொடுக்கு மாசிரியர் இவர்களுடைய தேவிமார் மாணாக்கர்க்கு மென்றறிக. ஞாதியில்லாதவர்களில் ஒருவனேக சாதியானும் அன்னியன் வீட்டில்வந்து மரிக்கி லவனுக்கு மூன்றுநா ளாசௌச முண்டு. இவர்கள் அல்லாதோர் மரிக்கில் முழுகினமாத்திரம் வீடுடையவனுக்குச் சுத்தி. மூன்றுநா ளாசௌச முடையவர்களுக்கு அவர்கள் அவர்கள் மரித்து மூன்று நாளுங் கடந்தவன் கேட்டா லொருநா ளாசௌசம். ஒருநா ளாசௌசமுள்ளார்க்கு அந்த ஒருநாளுங் கடக்கிற் கேட்ட பொழுதே யாசௌசம். தொண்ணூறு நாழிகை யாசௌச முள்ளார்க்கு இராத்திரி கேட்கி லிராத்திரி மட் டாசௌசம். பகல் கேட்கிற் பகல்மட் டாசௌச முண்டெனவறிக. இது பிறநூல் முடிந்தது தானுடன்படுத லென்னுந் தந்திரவுத்தியாற் கூறியதென்றறிக. சிவபெருமான் தாருகாவனத்தி லிருடிகள் மாதரை மோகிப்பித் தந்த விகாரத்தினா லவர்களிடத்துக் கருப்பமுண்டாகிப் பிறந்த உருத்திர கணிகைமார்க் கிருவகை யாசௌசமும் பதினைந்து நாளுண்டென்றவாறு.

உருத்திர கணிகைமாரிற் கொண்டு வளர்த்தவள் வாங்கிவளர்த்தவள் முதலாயினாருக் காசௌசம். ஆசௌசதீபிகையில் விரித்துக் கூறினாராண்டுக்காண்க. யாதேனுமொரு சாதிக் கெவ்வளவு ஆசௌசமுண்டு. அவ்வளவும் பிண்டோதகக் கிரியையைச் செய்க. ஆசௌசம் போனவாறே ஏகோதிட்டக் கிரியையைச்செய்க. இவ்விதி யந்நூலிற்காண்க. மாதாவுக்குச் சக்களத்தியுடன் பிறந்தானு மாமனாதலால் வேறல்லா நன்மாமனெனச் சிறப்பித்தார். (௬)

தீக்ஷாவிசேடத்தாற் சங்கோசமான வாசௌசமுணர்த்துகின்றார்.

ஒடுங்கமன மமலனடி யொன்றினர்க்கா சௌச
  மொட்டாது சிவதரும ணியர்க்கு மூலகம்
விடும்பரிசில் லாவுலக தருமணிய தீக்கை
  விரும்பினர்க்கு நாண்மூன்று விரவியிடு மசுசி
சடங்கொருமை யன்னியாற் சங்கரற்குப் பூசை
  சமைப்பிக்க வல்லதுநா ளிரவுடை தரித்தே
தொடங்கலுமாஞ் சிவபூசை யிரண்டாந்திக் கையினோர்ந்
  தொட்டாரு மிம்முறையைத் தொடங்கலுமாஞ் சூழ்ந்தே.

எ-து. சங்கிலிட்ட முதலிய நால்வகை மனத்தினுள் மூன்றுந் திரிகரணத்தோடு கூடின ஆதலாற் சிவனிடத்திற் சுவலீனமான நாலாவதான மனத்தைப் பாதத்திலே இலயிப்பித்திருக்கிற சிவஞானிகளுக்காசௌசமில்லை. ஆசிரியனா லிருவினையுந் தீக்கையினாற் சோதிக்கப்பட்டு ஆசௌசமுடையவர்களுடன் கூடிப் பாகமும் புசிப்புமில்லாமல் தனியே பாகம் பண்ணிப், புசித்திருக்குஞ் சிவதருமணியதீக்கை யுடையார்க்கும் ஆசௌசமில்லை, ஆசிரியன் மாணாக்கன் செய்த புண்ணியங்களை மாயைக்குமேற் சுத்திசெய்யாமற் சுத்

தாக்குவாயிற் போசம் புசிக்கையின் பொருட்டு அதனை வைத்தப் பாவகன் மத்தியே சோதித்துப் புண்ணிய கன்மத்தைச் செய்யாமற் சொச்சேதம் விதிவழி பண்ணப்பட்டிருக்கிற லோகதருமணிதீக்கையை யுடையவர்களுக்கு இருவகை யாசௌசமு மூன்று நாளுண்டு, முற்கூறிய சிவதருமணியதீக்கை யுடையார்களும் பூருவாச்சிரமத்துடனே கூடிய பாகமும் போசனமும் வேறின்றிக் கூடிப் புசித்திருந்தார்களேயானா லவர்க்கு மூன்றுநாளிருவகை யாசௌசமு முண்டெனக, இவ்வாறு கூறிய விருவகையருஞ் சிவபூசை செய்யாத மூன்று நாளு மந்தரீட்டைச் செய்து புசிக்க, அவர்களுடைய சிவலிங்கத்தை வேறே யொருவராலே * சாதாரண மந்திரங்கொண்டு பூசை செய்விக்க, அல்லது பத்தி வயிராக்கியத் திடமுள்ளவர்களானால், ஆசிரியன் தீக்கைசெய்து மண்டலத்தான சிவன் திருமுன்னே நீயுள்ள மட்டுமே பூசியென்று கற்பித்து அவர் கொடுக்கக் கைக்கொண்ட இலிங்கத்தைப் பூசியாமற் புசிக்கலாகாதெனக் கருதி முழுகி யீரப்புடவையைத் தரித்துக்கொண்டு சிவபூசை செய்க, விசேட தீக்கையுடைய புத்திரரு மம்முறைமையிற் பூசைசெய்க. எ-று

பிறரைக்கொண்டு பூசை செய்வித்தவர்கள் ஆசௌசம் போனவாறே முழுகித் தெளிவியத்தைப் புசித்துப் பின்பு பிராயச்சித்தமாக அகோரத்தை முந்நூறுருச் செபித்துப் பூசைசெய்யத் தொடங்கலுமாம் என்ற வும்மை யெதிர்மறை. (௰)

புத்திரன் மரித்தால் மாதாபிதாக்கள் செய்வதும் பதி மரித்தால் மனைவி செய்வது முணர்த்துகின்றார்.

மரித்தமுநா ளுணவொழிக மகவிழந்த பிதாவு
மற்றிருநாட் டெளிவியமாக் கொளமாதாப் பாரி
பரித்தவனை யிழந்தமுநாட் பனுக்கதலை வபனம்
பண்ணிடச் சாந்திரா யணமாதி பதைந்தே
சரித்தபினச் சிறிதுண்க தாங்கவுட றன்னைச்
சங்கரனற் குரியிணையைக் காதலறி வுண்டே
வருத்தனையைப் புரிந்திடுக வாரியன்ற னருள்பெற்
றவனிதனிற் சயிக்கபுல னடக்குகனைந் தழுதே.

எ-று. பிள்ளை சாகக் கொடுத்த பிதா மாதாவு மன்றைக் குபவசியா யிருக்க. மாதா இரண்டாநாள் மூன்றாநாளானால் விதிப்படி தெளிவியத்தைத் தாபித்து அதனையே புசித் துபவசியா யிருக்க, பதியைச் சாகக் கொடுத்த மனைவி பட்டினியை யுடையளாய் துக்கித்தழுது மயிருடனிருக்கிறது பதிக்குக் குற்றமென்பதனால் முண்டிதம் பண்ணிக்கொண்டு சாந்திராயணமுதலியவற்றை யனுட்டித்து முடித்துச் சிறிது காலைக்குப்பின் னந்த வுடலில் உயிரிருக்கு நிமித்தம் சிறிதன்னுறிகளை யுப்பு மிளகு மில்லாம லொருபொ

* சாதாரணம்-பொது.

ழுறு புரிந்துப் பாக்குத் தின்னுமலிருக்க. * 'தெய்வந்தொழாஅள் கொழுநற் றொழுதெழுவாள்' என்பதனாற் கணவனே தெய்வமென் றிருந்த பதிவிரதை அவனில்லாமையால் இனிச் சிவனை யடையவேண்டு மென்னும் புத்தியுண்டானு லாசிரியனை யடைந்து அவன் செய்யுந் தீக்ஷையைப்பெற்று அவனனுக்கிரகத்தினாலே யுடையவரை யெழுந்தருளப் பண்ணிக்கொண்டருச்சனை செய்க. பூமியில் நாடோறுந் தருப்பையைப் போட் டதனிற் சயனஞ் செய்க. ஆமை தன்னவயவங்களை யடக்குமாறுபோலப் பஞ்சேந்திரியங்களின்வழி மனஞ்செல்லாம லடக்கி யவன் சற்சரித்திரத்தைச் சொல்லித் துக்கித்திருக்க. எ-று.

பிதாவுமென்ற வும்மையான் மாதாவுமென்றறிக. (௰௧)

சுமங்கலியி னாசார முணர்த்துகின்றார்.

ஏந்திழைக்குப் பதியேவ லியற்றுதலே நியதி
யீசனிணைத் தாளணைய வேசறுவு பெருகிற்
காந்தனரு மதிபெற்றுங் கைக்கொள்க பூசை
கவிந்திடினே யிருதுகலுழ்ந் தொருமூன்று நாளும்
வாய்ந்திடச்செய் துடற்சுத்தி மற்றையர்சீர் தாவே
மானதபூ சனைபுரிக மற்றையநாட் புனலாட்
டோய்ந்தருந்திக் கௌவியத்தைச் சூட்டுகபோ தாற்குச்
சூதகமுன் பெருநோய்முன் சூட்டிவிக்கப் பிறரால்.

எ-து. சுமங்கலிக்குக் கணவ னேவல் செய்தலே சிறப்பான தருமம். இதுவல்லாமல் அக்கணவ னேவல்செய்து வருநாளிலுஞ் சிவனுடைய சிபாதங்களை யடையவேண்டு மென்னும் விருப்ப முண்டானு லவர்களுக்குத் தனக்கெனச் சுதந்தர மில்லாமையாற் கணவ னநுமதியைப் பெற்றாசிரியரை யடைந்து அவரிடத்தி லுடையவரை யெழுந்தருளப் பண்ணிக்கொண்டு சிவபூசை செய்க. அவளுக் கிருது வந்தவளவி லவளொருவன் மந்துக்கு மருகமல்ல; அதேனெனில் முதனா ளவள் சண்டாளி, இரண்டாநாள் பிராமணனைக் கொன்றவள், மூன்றாநாள் வண்ணாத்தி, இத்தன்மையை யுடையளாதலால் ஒருவன்மந்துக்கு மருகளல்ல. மூன்று நாளுஞ் சரீரசுத்தி நிமித்தமாக நதி முதலியவற்றைத் தீண்டாமல் வேறொருவரைத் தண்ணீர் தரச் சொல்லிச் சரீரசுத்தி செய்துகொண்டு நாலாநாள் கோசலம் புற்றுமண் முதலியவற்றாற் சரீர சுத்தி செய்து நதி முதலியவற்றின் மூழ்கிப் பஞ்சகௌவியந் தாபித் தருந்துக. அது கூடாதிருந்தால் பால் நெய்யேனும் பருகிற் சுத்தியாம். பின்பு சிவபூசை பண்ணுக; அம்மூன்று நாளும் அந்தரியாகஞ் செய்யா தொழிந்தால் அக்குற்றம் போம்படி அகோரத்தை யாயிரமுருச் செபிக்க. அக்காலம் பூசியா திருந்தாற் குற்றமன்று. தான் பிள்ளைபெற்ற சூதகந் தனக்குரியார் மரணசூதகம் நோ

* திருக்குறள் செய்யுள்-௫௫.

மினைவன் வந்தால் தனக்கொத்த தீக்கையுடையவர்களைக் கொண்டு சாதாரண மந்திரத்தாற் பூசை செய்விக்க. எ-று. (௰௨)

இருவருங் காலநியமமும் அவர்களைக் கூடலாகாத தின
மிதென்பதூஉ முணர்த்துகின்றார்.

நிசிநிவலி யந்தியயா மந்திருது நிகழி
னொரிழைக்கத் தையலாளே முதலெனவே நினைந்து
நசைபுரிவ பதிபவதோ ளன்றுமவைத் தாகா
ளன்றிரமா மிவைதவிர மனுகலம வாசி
யிசையினும்பூ ரணைபதிரன் கெட்டாறு திதிமுன்
றெட்டுடனீ ரெண்டென்னுஞ் சிங்கமெழு வாய்கள்
சுபியய வெதிபாத மெறும்வைத்து ளொன்று
ரொடினுமவைத் தாற்பலியா சொல்லிடுமந் திரமே.

எ-து. மாதர்கள் இராத்திரி நாலாஞ் சாமத்திருதுவாயின் அவர்களுக்கு அந்நாளே முதனாளாகக்கொள்க. கணவன் விருப்பத்துடன் அவளும் இருவ ஐந்தாநாளுண்டாகா திருந்தால் அன்று அவளைக் கூடுக; நாலாநா ளுண்டாகாதொழியின் அன்றுங் கூடுக. அமாவாசை பருவம் சதுர்த்தசி, அட்டமி, சட்டி, திதித்தியாயம், துவாதசி, மாதப்பிறப்பு, விதிபாதமுதலிய பஞ்சபருவம் இவைகளி லொன்று வந்து கூடினுமாகாது. அவைகளிற் சாமமிருதியாற் சேர்ந்தால் தான் சபிக்குமந்திரமும் பலனைக் கொடாது. எ-று.

மனையாளைத் தீண்டுமிடத்து ஒற்றைப்பட்டநாட்களிற் புத்திரனிமித்தமாகத் தேவதேவ மகாதேவ மந்திரத்தை யுச்சரித்துக் கூடினாற் சற்புத்திரனுண்டாம். இதுவல்லாமல் இராத்திரிக்குத் திரியாமையென்னும் பெயருண்டாகையா லதனை மூன்றுகூறாகப் பிரித்து முந்தின விரண்டு கூறுகடக்கப் பிற்படி லந்தநாளே பொருந்தினமென்று கூறுவது பெரும்பான்மையதலா லிவ்வாசிரிய ரதனைக் கூறிற்றிலர், நான்கினு மென்ற வும்மையால் நாலாநாள் கூடிப்பிறந்த பிள்ளை யற்பவயதில் மரணமடைவான். உம்மை யிழிவு சிறப்பு. ஏகாதசித்தசை,நாலாநாள் முதல் பன்னிரண்டு நாள்வரையும் இருதுவுண்டாகில் அற்பாசமனம் பண்ணினவர் சுத்திசெய்யு மாறுபோலச் சுத்திசெய்க. அப்பாலு மிருபதுநாளுக்குமேற் காலத்தில் நோயின்றியிருதுவானால் மூன்றுநா ளாசௌசமுண்டென்றறிக. (௰௩)

சிறப்புவிதி யுணர்த்துகின்றார்,

அந்தணர்க்கைந் தாநாளி லன்னியர்க்கு நான்கு
மெல்லாளைக் காதியுயர் மவைசி யாதி
வந்துபின் மருவுந்த வாரத்துள்ளுந் தவிர்த்தே
மகிழ்ந்துமகிழ்ந் தின்புறவா முடையாளை யாகில்

அந்தணனு மைந்நாநா ளணையேன்மந் திரத்தி
லாகுதியுஞ் செய்கபழி யகன்றிடவே யறிந்து
பைந்தொடியைத் தவம்பண்ணுன் பரிசியா னுகிற்
பதைக்கவொரு கெர்ப்பத்தை வதைத்தபழிப் படுவான்.

எ-து. தெய்வகன்மத்திலும் பிதிர்கன்மத்திலு மைந்நாநா ளிருது வான மாதர்க்குச் சுத்தியென்று வசனமுண்டாதலாற் பிராமணரும் பூசுரராதலின் ஐந்தாநாள் அந்தணர் மாதரைக்கூடவென்றார். கணவனுக்கு நாலாநாள் சுத்தி யென்பதனுன் மற்றையர்க்கு நாலாநாள் கூடவென கூறியது இந்த நாள்களில் அமாவாசை முதலிய வாகாத நாட்கள் கூடினுற் றீண்டாதொழிக. " ரு. *நீராடியபின் னிராலுநாளுங் கருவயிற் றுறாஉங்கால மாதவிற்பிரியப்பெருன்பரத்தையிற் பிரிவோன்" என்றதனுற் கணவன் விரதங்களைத்தொடுத்துத் தவம்பண்ணிக்கொண்டிருப்பானுனுல் அவ்வந்தணனு மைந்தாநாள்சேர்க்க. அப்படிச் சேராதகுற்றம் போம்படி விதிவழிமந்திரத்தினுலே யோமஞ் செய்க. தவம்பண்ணுமன் மாதரையு மக்காலத்து உள்ளுரிலிருந்து அவளைத் தீண்டா திருப்பானுனுற் பிள்ளையைக் கர்ப்பத்தில் வதைத்த குற்றத்தை யடைவான். எ-று. (௰௪)

ஆகாதென்ற காலங்களிற் கூடல் முதலியவற்றிற்குப்
பரிகார முணர்த்துகின்றார்.

விலக்கியகா லங்களிலும் புணர்ந்தாரே யெய்தம்
விளம்பிடுக பிரணவமே யோரொழுக்கஞ் சல்லார்
மூலந்தடத்தைப் பகற்பொழுதின் முயங்கிடினு மிந்த
முறையறைக பசுப்புணர்ச்சி முதலான நோக்கின்
அலற்றவிராப் பகனுறங்கி னகோரமொரு நூற்றெட்
டறைந்திடுக வரிவையர்தம் போகத்தை யணித்தே
சொலத்தொடங்கிச் சிலர்கேட்ட தோடமறத் தனக்குச்
சொல்லிடுக நூற்றெட்டுத் துரிசுடனே துடைப்பார்.

எ-து. பிராமணர்முதலிய மூவருமாகாதென்ற காளிலொருத்தியைக் கூடினாலுற் பிரணவத்தைப் பதினுயிர முருச் செபிக்க. சூத்திரனுற் பஞ்சாக்கரத்தை யம்முறையே செபிக்க. அறியாமற் பசுமுதலிய புணர்ச்சியைப் பார்த்தாலும் பகல்நித்திரைசெய்திலும் அகோரத்தை நூற்றெட்டுருச் செபிக்க. சிலர் இரவிலே தாங்கள் கலவியிற் கூடின வார்த்தையைத் தங்களிலே பேசியிருப்பதை யொருவர் விருப்பத்துடனே கேட்டாரானு லக்குற்றம் போம்படி யகோரத்தை நூற்றெட்டுரு செபிக்க; பாவத்தை யுடனே போக்கவேண்டுமென்று கருது முத்தமர். எ-று. துரிசு-பாவம். (௰௫)

* நாற்கவிராசநம்பி அகப்பொருள் விளக்கம்-சூ. ௧௧.

பரதார முதலியவற்றைத் தீண்டிற் பரிகார முரைக்கின்றார்.

பரதாரந் தனைவேசி தடவிடலி தனையும்
பரிசித்தான் மோகத்தாற் பதைத்ததனுந் தெளிந்தே
பொருதாறு மிரத்தடனே வைப்பதினு யிரமு
முச்சரிக்க வகோரத்தைக் கன்னிகையே தொன்றி
லிருதுவில தினங்களின் மன்னானைக் கன்று
லிச்சைபுரப் பார்க்கினொரு சதமுறவே யியம்ப
குருமனைவியைக் குறித்தோட முறப்பார்த்த கொடியான்
கூறிடு சாதத்தை யொருநூறு குறித்தே.

உ-ரை. ஒருவனுடைய பெண்சாதியையும் பொதுமடவாராகிய வேசியையும் புருடனிருக்கவும் புறத்திற் சோரமாகத் திரிகின்ற விடலியையும் ஆசை மிகுதியா லொருகால் தீண்டினானாகில் ஐயோ இப்படி செய்துவிட்டோமே யென்றுடல் நடுக்கித் துக்கித்துப் பின்பு தெளிந்து அகோரமந்திரத்தைப் பதினாயிர முருச்செபிக்க. கன்னிகையைத் தீண்டினானாகில் முற்கூறியபடி யிரட்டி செபிக்க. இருதுக்காலத்திற் கருவில்லாதவர்களைக் காம விகாரத்தாற் பார்த்தானாகில் வாமத்தை நூற்றெட்டுருச் செபிக்க. பிராமணர் முதலிய நால்வருந் தத்தம் மனையாளைப் பற்றத் தகும். அதுவொழிந்து தமக்கன்னியமானமாதரை யொருநாள் விகாரத்தாற் பார்த்தாற் பட்டினியிருந்து பிராமணர் நூற்றெட்டும், அரசர் முதலானோர் அறுநூறேற்றியும் வாமதேவத்தைச் சிவசந்நிதியிற் செபிக்க, வாமதேவன் குய்யத்துக் கதிட்டாதாவா யிருப்பதனால் அம்மந்திரங் கூறியதென்றறிக. குருமனைவியை விகாரத்தாற் பார்த்த பொல்லாதவன் சத்தியோசாதத்தைத் தியானஞ்செய்து நூறுருச் செபிக்க. எ-று. இருதுச்சேர்க்கும் வாழ்க்கைப்படுமுன் இருதுவானவளுக்கும் விடலியென்றும் பெயர் சொல்லப்படும். சத்தியோசாதமென்பது சாதமென முதற்குறை யாயிற்று. (௰௩)

நயிட்டிகப் பிரமசாரிக்குப் பரிகார முரைக்கின்றார்.

உரையாதே விரதியரி வையர்பெயரு முருவு
முன்றேதே கனவினில லொடுப்புணர்ச்சி யுறினும்
வெருவியப னீர்மூழ்கி புணர்ச்சி கழிந்த திரத்தை
விளைப்புதறு றெழுகினுயிர் விரிபத்தை விதிக்கிற்
கிருமுனர் தோணியிலிற் சொல்லுகிற நூறு
அயக்கமுற வாமத்தைச் சொல்லிடுக விருது
பிரவிலிலா யணைபெணி யிறக்கினால் வியத்தை
பிரவிடுபவ னினையினங்கி ருபத பெறுவார்.

எ-று. விரதன் மாதர்பெயரையு முரையாதவர்கள் வடிவையு மன திற்கருதா திருக்கையிலுங் கனவின் கண்ணவர்களுடன் கூடினுற்றிற் பயப்பட்டக் குற்றம் போம்படிக்கு நல்ல சிவதீர்த்தங்களில் உதயகாலத்தில் முழுகியுபவசியா யத்திரத்தை நூறுருச் செபிக்க, நீக்கமின்றி கிடந்தாலும் அம்முறையே செய்க. கருண்ட மயிரினையுடைய மாதரைக் கூடவேணுமென்று நினைப்பினுற் பகலில் வலிய விரியத்தை விட்டானுயி னதிவமயங்குதலின்றி வாமதேவனை நானூறுருச் செபிக்க, வாமதேவனைச் சொல்லிடுக வென்ப திருபாலுங் கூட்டிக்கொள்க. இராத்திரி பெதும்பை முதலிய பருவத்தையுடைய மாதரைக் கூடவேண்டுமென்றே கருதிவலிய விரியத்தை விட்டானுல் வாமதேவத்தை யிருநூறுருச் செபிக்க. சாதியிற் றாழ்ந்த மாதரைக் கூடினுல் அகோரத்தைப் பதினுயிரமுருச் செபிக்க. எ-று.

ஈனயோனியென்பது வாழ்க்கைப்படுவதன்மு னுசார வைகலியஞ் செய்தவர் யோனியையெனவும் பெறும். ஆசார வைகல்லியம் - ஒழுக்கக் குறைவு. (௰௭)

நயிட்டிகப் பிரமசாரி போகத்தில் விருப்பமுற்று லந்தவிரதத்தை
விதிப்படியே முடித்து விவாகஞ்செய்யாவிடத்துக்
குற்ற மினைத்துமின்றாம்.

புரிந்தனனேற் போகந்தை விரதந்தை நூலிற்
புகன்றமுறை யுறவிறக்கிப் புனைபிழையை விதியாற்
றிருந்தமணஞ் செய்தணைக செய்பாதிவ் வாறு
நீண்டியிடிற் றெரிவையனைத் தனதுசிறை யுடலி
னிசந்தமயி ரெனைத்தனைத்தும் வருடமுறக் கொடிய
நிரயத்தி னழுந்திடுவ னீற்றினனு வெனைத்தும்
வருந்திடுவ னவ்வளவு வருடமுமுற் றிடவே
மற்றிதற்குப் பரிகாசம் வாக்கிபத்தா னரிதே.

எ-று. நயிட்டிகன் போகத்திற் கருத்துற்றானுல் ஆகமங்களிற் சொல்லியபடியே யாசிரியனிடத்துச் சென்று எனக்குப் போகத்திலினியிச்சையென்று சொல்லி அவ் விரதத்துக்குண்டான அடையாளமாகிய சடைசிகாமணி முதலானவற்றைப் பஞ்சாசனமென்றுமண்டலமிட்டு அவர்சந்நிதியில் ஆகமத்திற் சொன்னபடி அதனையிறக்கிப், பின்பு ஆசிரியனைவணங்கிக் சொல்லி அவனுக்கிரண்டு வெள்ளைப் புடைவையைக் கொடுத்துப் பதினுயிரமுரு அகோரத்தைப் பரிகாரமாகச் செபிப்பித்து அவனையழைத்து நீயிருசுத்தனுக விருவென் றனுமதிசெய்ய அவனும் விவாகம்பண்ணிக் கூடுக. இப்படி விரதத்தை யிறக்காது மாதருடன் கூடுவனுறுல் இந்தப் பிரமசாரியுடலில் வளர்ந்த உரோமமெத்தனையோ அத்தனைவருடமும் அது அல்லாமல் அவனுற்றானம் பண்ணிய திருநீற்றி லணுவெத்தனையோ அவ்வளவு வரு

டரும் கொடிதாகிய ரௌரவ முதலாகிய நரகத்திற்கிடந்து அழுந்துவார். அவ்வாறிவை யல்லாமல் இதற்கு வேறொரு பிராயச்சித்தங்களிற் பரிகாரமில்லை. எ-று. (௰அ)

பவுதிகப் பிரமசாரி பரதாரகமனஞ் செய்தாற் பரிகார முணர்த்துகின்றார்.

பவுதிகனே மோகத்தாற் பரதாரந் தன்னைப்
பரிசித்த துயக்கமறப் பார்ந்தழிந்த நெஞ்ச
முபவசியா யோங்கார மோரிலக்க முறவே
யுச்சரித்தா யாமவினை யினைப்புரிக வுணர்வா
லவட்டனையே யறிந்தும்பின் னணைந்தானே யாகி
லவனுக்குப் பரிகார மாகமந்த மில்லைச்
சுவையுறவே யவள்சொல்லைக் கேட்டானே யாகிற்
றுயக்கமற வாமந்தாத் சொல்கவொரு தாறே.

எ-று. பவுதிகப் பிரமசாரி சகருக்க முதலியவைகளினுடைய மோகத்தாலறவே மயங்கி யொருவன் பெண்சாதியைத் தீண்டினானால் அக்குற்றந்தங்க நம்முடைய அறிவின் பொல்லாங்கால் இப்படி வந்து விட்டதே யென்றுமனத்தில் மிகவுந் சலித்துப் பாவசனாய் உபவாசஞ்செய்து பிரணவத்தை நூறாயிரமுருச் செபித்துப் பிராணாயாமத்தை நூற்றெட்டுச்செய்தால் அபுத்திபூருவமாய்ச் செய்த குற்றம்போம். புத்திபூருவமாய் அவளைப்பல நாள் கூடினானால் அதற்குப்பரிகார மாகமத்திலுமில்லை,விருப்பமாய் விகாரத்தால் அவள் சொல்லும் வார்த்தையைக் கேட்டிருந்தானானா லக்குற்றம் போம்படி வாமமந்திரத்தை நூறுருச் செபிக்க. எ-று.

ஆரமத்துமென்ற வும்மையால் வேதமுதலியவுங் கொள்க. (௰க)

புலைச்சி மேலோர் மனையிற் புகுந்தாலு மவள்கையா லருந்தினாலும் பரிகார முணர்த்துகின்றார்.

புன்புலைச்சி மனைபுகுந்தாற் புத்தியிழப் பாகிற்
போக்கிடுக மட்பாண்ட முற்புனிதம் புரிக
வென்செய்கோ மெனவிரங்கித் தற்புருட மெண்ணி
யிபம்புகவை யாயிரமுங் கிருச்சரத்தோ டினி
தன்னையின் லறியாது தானொருநா ளருந்திற்
றத்தகிருச் சாந்தயுதஞ் சாற்றிடுக வகோரம்
அன்புடனே யாயிரத்து மமலனளி முடியி
லொட்டியது தனையருந்திற் புன்புலைபோ யறுமே.

எ-று. பொல்லாத புலைச்சி ஒருவன் வீட்டிலேஅவளின்னவளென்று அறியாதிருக்கப் புகுந்ததுண்டானால் அக்குற்றம் போம்படி மட்பாண்டம்

எல்லாம் புறம்பே யெடுத்துப்போட்டு மெழுகி மனையைக் கோமயகோசலத்தால் சுத்திசெய்யு முறைமையிற் சுத்திசெய்க, இக்குற்றமெப்படி போக்கிக் கொள்வோமென் றிரங்கித் தற்புருடத்தைத் தியானித்து ஐயாயிரமுருச் செபித்து உடனே கிருச்சரத்தையு மியற்றின லக்குற்றநீங்கும். அச்சண்டாளி கையால் அபுத்திபூருவமா யொருநாள்புசித்தால் அப்புன்மை நீங்குவதற்குத் தப்தகிருச்சரத்தையு மியற்றி அகோர மந்திரத்தைப் பதினாயிரமுருச் செபித்துச் சிவனுக்குப் பஞ்சகௌவியத்தையாட்டி அச்சேடத்தைப் புசித்து உபவசியா யிருந்தால் அக்குற்றம்போம். எ-று. (௨௰)

இதுவுமது.

அறிந்துமொரு நாளவள்கை யருந்தினனே யாகி
 லைவகைய கிருச்சரமு மியற்றிடுக வடைவே
சிறந்தவுரு வாமத்தைச் சித்தத்தின் வைத்தே
 செப்பிடுக வயுதமுற விரதமுஞ்செய் திடுக
வறிந்தவள்கை யருந்தியது மிரண்டுமுன் றுகி
 லதிகமறிந் தியற்றிடுக வப்பாலு மருந்திற்
பிறிந்திடுவ தலப்புன்மை சண்டாள னாகிப்
 பிரிந்திடுவன் முன்னிலைமை யருந்துமுறை பிழைத்தான்,

எ-து. பறைச்சியென்றறிந்தும் ஒருநாள் அவள் கையால் புசித்தானானல் அக்குற்றம் போம்படி சாந்திராயணம், பராகம், பிராசாபத்தியம், தப்தகிருச்சரம், அதிசபனம் என்று கூறப்பட்ட பஞ்சகிருச்சரங்களையு மடைவே செய்து சிறப்பினையுடைய மாதர்வதனம் போன்றிருக்கிற வாமதேவ மூர்த்தியைத் தியானஞ்செய்து பதினாயிரமுருச் செபிக்க. செபமுடிந்தவாறே விரதத்தையுமுடிக்க. இன்னவளென்றறிந்திருந்து மிரண்டுமூன்றுநாள் அவள்கையால் புசித்தானானன் முற்கூறியமுறைமையில் செபபூருவமுதலியவற்றையதிகஞ்செய்க. இப்படி யநேகநா ளருந்தினாற் கன்மசண்டாளனானபுலையனுக் கொருபோது மிப்பாவம்விட்டு நீங்காது. ஆனல் அவன்பூருவ சாதியுடன் கூடுவனோவெனில் இப்படி யருந்துகின்ற முறை பிழைத்தவனமுன்னுள்ள சாதியை விட்டுச் சண்டாளனுவான். எ-று. (௨௧)

விரதம் பின்னர்க் கூறுகின்றார்.

வண்ணாத்தி முதலாயினோர் மனையிற் புகுதல் முதலியவற்றிற்குச் சுத்தி யுணர்த்துகின்றார்.

வந்திரத்தி னிருதுவினை மாற்றிடுவா ளில
 வண்ணாத்தி தோற்பணத்தி வலகரும காரி
பெத்தொரைய விழிகுலத்தா ரறியாது மனையி
 னிணங்கிடினே மட்பாண்ட மெறிந்திடுக மண்ணாற்
சுத்திசெய்க கிருகத்தைத் கோமயகோ சலத்தாஞ்
 சொல்லுகநான் முன்னறையா யிரமயுத மகோர

மத்தர்த்தா வரியாசிர வருந்தினரீன வொருநா
ளறைநபதி ருயிரமு மைந்தநூயா யிரமும்.

எ-து. நாலுவர்ணத்து மாதர், இருதுவான புடைவையைச் சுத்திப ண்ணும் வண்ணாத்தி, சிலவண்ணாத்தி, தோற்பணத்தி செய்வதற்கு வல்லமையையுடைய முச்சிய மாதர்களிவர்கள் முதலிய விழிந்த சாதியிற் பிறந்தவர்களும், அநியாயம் விட்டிற் பிரவேசித்தாரானால் மட்பாண்டத்தை யெடுத்துப் புறம்பேபோட்டு மெழுகிப் புற்றுமண் கோமய கோசலங்களாலும் சிருகைசுத்திசெய்க. மூன்றுநாள் சுத்திபோசனத்தை ஐயாயிர மையாயிர முருச் செபிக்க. அவளைப் பரிசித்தானானாற் பதினாயிரமுரு அகோரஞ் செபிக்க. அவளின்வைமென் றறியாம லவள்கையா லொருநாள் போசனம் பண்ணினானாகில் அகோரத்தைப் பதினையாயிரமுருச் செபித்தா லக்குற்றம் போம். எ-து. (௨௨)

இதுவுமது.

நான்மூன்றிம் முறைநவிற்றிக் கௌவியத்தை யருந்த
நாளிரண்டே யிருகுணித நவிற்றிடவு மதிக்கே
யுறுமடையா னிருகுணித பொருநாளைக் கியற்ற
வுண்டதும்பன் றனாகி லாமவேனைய மொழிந்து
நாணிராற் சாந்திராயணவிரதந் தன்னை
நவிற்றுமைற் றநாரகோடநவை நணிறு
நிணிலவு சடையமலற் காணைந்தாமாட்டி
நிசிவேலை தனிலருந்த வவலமெலா நீங்கும்.

எ-து. இப்படி மூன்றுநாளும் பதினையாயிரம் பதினையாயிர முருச் செபித்து முடிவிற் பஞ்சகௌவியத்தைப் புசித்திருக்க. அபுத்தி பூருவமா யவள்கையால் இரண்டுநாள் புசித்தானானால் முப்பதினாயிர முருவகோரத் தைச் செபித்துப் பஞ்சகௌவியத்தைப் புசிக்க, அவள்கையாலே யறிந்து ஒருநாள் புசித்தானானால் முற்கூறியபடி யிருமடங்கு செபிக்க. அறிந்து புசித்தநுபவம் பலநாளானால் அகத்தேகற்றிபெற்றிச் செபமுஞ்செய்ததின் முடிவில் சாடோராந்த சுத்தசலத்தாற் சாந்திராயண விரதத்தை யனுட்டிக்க. யாதாயினு மொருகிடத்தில் புசிப்பினாலுண்டான குற்றம் போம்படி பிரகாசமுடைய சந்திரனைச் சடையிற் றரிக்கின்ற சிவனுக்குப் பஞ்சகௌவியத்தை யாட்டி அதை யிராத்திரிபுசித் துபவசிபாயிருக்க அதினாலுண்டான குற்றமெல்லாம் போம். எ-து. (௨௩)

முதற்கண் றொகுத்துப்போந்த சாந்திராயணமுதலிய விரத
விதியை யுணர்த்துகின்றார்.

முதற்பக்க முறைவந்து மோக்கிரண்டேன் றேற்றி
முதற்றலைக் கரத்தாலே நிருத்தி முறையா

வதற்கபா பக்கத்தி னெவ்வொன்று குறைத்தே
யருந்துதலே சாந்திரா யணவிரத மாகும்
பதத்துணவு நீருணவு மின்றிப்பன் னிருநாட்
பட்டினியே பராகமினிப் பிராசாபத் தியந்தா
னுதித்தபகன் மூன்றாண்மற் றயாசகமு மொருமூன்
றொருமூன்று நிசியூண்முப் பகலதனி லுணலாம்.

எ-து. பூருவபக்கத்துப் பிரதமைமுதல் பதினைந்துநாளுஞ் சலத்தை வலக்கையாலே யொவ்வொரு சேரங்கையாக நாடோறு மேற்றியேற்றிப் புசித்து அபரபக்கத்துப் பிரதமை முதனாடோறும் ஒவ்வொரு சேரங்கை யாகக் குறைத்து அருந்தி முடிப்பது சலசாந்திராயண விரதமென்றறிக. நீரும் அன்னமுமென்னு மிரண்டினையும் புசியாமற் பன்னிரண்டு நாள் சுத்தப்பட்டினியேயிருக்கை பராகமென்னுங் கிருச்சரமாம். சூரியனுதிக்கின்ற பகலில் மூன்றுநாண் மத்தியான மொருவேளை புசித்தலும் அதற்கடுத்த மூன்றுநா ளொன்றுந் தொடாமல் அயாசகமாய் வந்ததைப் புசித்தலும், மூன்றுநா ளிராத்திரி யொருவேளை புசித்தலும், மூன்றுநாள் வாயுவே யாகாரமாகப் புசித்தலுமாகப் பன்னிரண்டு நாளு நியமத்தோடிருத்தல் பிராசாபத்தியமென்னுங் கிருச்சரமாம். எ-று. (௨௪)

இதுவுமது.

அருந்துகவா ரழற்றோய மொருமூன்று பகலு
ளழனிதமு மாவின்பா லருந்துகமுப் பகலு
ளருந்திடுக வழனிதமு மானெய்முப் பகலு
ளருந்தாதே யாதேனு மாகபகன் மூன்றுள்
வருந்துதலிம் முறைதன்னின் முன்னான்கு தினமு
மதித்திடுக தத்தகிருச் சரமென்றே மதியோ
ரருந்துதன்முப் பலப்பான்மூ வைந்தாறு தினமு
மதிதபன மாமென்றே யறிஞரி சைப்பார்.

எ-று. தாஞ்செய்த பாவத்தைப் போக்கவேண்டுமென் றறிந்தவர் வெந்நீரை மூன்று பகலுஞ் சுடுகிற பசுவின்பாலை மூன்று பகலுஞ் சுடுகிற பசுவினெய்யை மூன்றுபகலு மருந்துக. ஒன்றும் புசியாமல் மூன்றுநாளுமிருக்க, இப்படியே வருந்தமுற்றுப் பன்னிரண்டுநா ளிருப்பது தத்தகிருச்சரமென் றறிக. இருபத்தொருநாண் மூன்றுபலப் பசுவின்பாலைப் புசிப்பது அதிதபனமென்னுங் கிருச்சரத்தின் முறைமையென் றறிக. எ-று.

வியாதி முதலியவற்றால் இது அநுட்டிப்பதற்கு அசத்தரானாற் பிராசாபத்தியத்துக் கொருபசுவும், சாந்தபனத்துக் கதிலிரட்டியும், அதிகிருச்சரம் பராகந் தத்தகிருச்சரம் இவற்றிற்கு மும்மூன்று பசுவுஞ் சாந்திராயணத்துக்கெட்டு பசுவுங் கொடுக்க. தரித்திரனுனா லதற்கு மூன்று பசுவுஞ்

கொடுக்க. பசுக்கொடுக்க மாட்டாதார்கோமூலியம் பன்னிரண்டு பணங்கொடுக்க. இம்முறையே கொடுத்தால் அத்தந்தவிரதமனுட்டித்த பலத்தைக் கொடுக்கு மென்றறிக. (௨௭)

திருவிழா முதலியவற்றிற்குப் பரிகார முணர்த்துகின்றார்.

தேவனார் திருவிழவுஞ் சேவிக்க யாருந்
திரண்டதிரு வீதிதனிற் றீண்டார்தீண் டிடினும்
பாவமில்லைப் பரமேசன் பதிவணங்கச் செல்லும்
பரிசினுமா மகந்தனினும் பணிமொழிதன் பாணி
மேவியிடும் விவாகத்தும் வெண்பொடிப்பூ சிடுக
விரிபுனலின் மூழ்கிடுக மற்றையன வேலைப்
பாவியரைப் பார்த்தானே லகோரசதாட் டகத்தைப்
பகர்ந்திடுக பரிசித்தான் பகர்கபுனல் படிந்தே.

எ - று. சிவன் திருவிழாவில் திருவீதியில் ஆன்மாக்களை நெருங்கிச் சேவைசெய்பு மிடத்துத் தன் சாதியாயினும் பிறசாதியாயினுந் தீண்டினால் அக்காலம் தோடமில்லை. சிவத்தல தரிசனத்துக்குப் போங்காலத்தும் அக்கினிட் டோமமுதலிய யாகத்திலும் பார்ப்பார் முதலானோர் விவாகஞ் செய்யுங் காலத்துந் தீண்ட அருகரல்லாதவர் தீண்டினால் அக்குற்றம்போம்படி விபூதியுத்தூளனம் செய்க. இவ்வாறு கூறப்பட்ட காலங்களில்லாமல் லொழிந்தகாலங்களிற் பரிசித்தால் தடாகமுதலியவற்றில் மூழ்கினால் அக்குற்றம்போம். அதிபாதகமுதலிய பாவங்களைச் செய்தபாவிகளைப் பார்த்தானா லகோரத்தை நூற்றெட்டுருச் செபிக்க. அவர்களைத் தீண்டினானால் முழுகிய கோரத்தை நூற்றெட்டுருச் செபிக்க. எ-று. (௨௮)

அதிபாதகாதியர் அன்னமருந்தினாற் குற்ற
முணர்த்துகின்றார்.

அருந்தினரே லந்நாளே பதிதரென வறிக
வதிபாதகரானமரர்ப் பழிப்பா ரன்ன
மருந்தினரே லொருமாத முறப்பதித ராவ
ரபவாதர் பிசுனர்பிற ரற்றெனன் றிவர்சோ
றருந்தினரேல் வருடமுறப் பதிதரென வறிக
வஞ்சாக்குத் திரர்கரிசுந் களியில்லா வரையர்
பொருந்தமனைப் புணர்காலமுன் புரிவார் புலைபிற
ரெனுமிவர்த மன்னத்தைப் புசித்தார்க டாமும்.

எ-று. சிவநிந்தை செய்தவர்கள் அன்னத்தைப் புசித்தவர்கள் அப்போதே பதிதராவார்கள். தேவர்களைத் தூடித்தவர்கள் அன்னத்தை யொருமாதமிடையறாமல் புசித்தவரு மப்போதே பதிதராவார்கள். ஒருவர் சொல்லாத வார்த்தையைச் சொன்னதென்று அவதூறுசொன்னவர்கள் அன்னமும் இரா-

சசத்துடனே கோட்சொல்லுகிறவள் அன்னமும் மலடி யன்னமுமொருவருட னிடையறாமல் புசித்தார்களாகு லவர்கள் பதிதரொன்றறிக. பாவத்துக்குப் பயப்படாத சூத்திர ருடைமையையு மான்மாக்களிடத்தி லிரக்கமில்லாத அரசர்களுடைமையையும் விவாகம் செய்வதற்கு முன்னுகப் பிராமணர் மாயேசுரருக்கென்று தத்தஞ்செய்த உடைமையையு முயர்ந்தசாதியானுலுமிழிந்த சாதியானலு மற்பரா யறிவில்லாதவர்களாலும் அவர்களுடைமையையும் ஒருவருட னிடையறாமல் புசித்தவர்களும் பதிதராவார்கள். எ-று. (உ௭)

இதுவுமது.

கன்னிகையை விற்பார்கள் பரதாரந் தன்னைக்
காமுறுவார் மனைவிருறை கண்டறிந்துந் துறவார்
பொன்வினைசெய் கொல்லர்மரக் கொல்லர்பொருட் பெண்டிர்
புலைவிலைஞர் மதுவிலைஞர் புரந்தாரை மறந்தார்
தென்னெனவே பாடமெவ ராடமெவர் வாளாற்
சேவிப்பார் பூவிற்பார் செக்கார்சொக் கிடுவா
ரென்னுமிவ ரெழுவாய சன்னுதி யருந்தே
விழுந்தான வனமுளத்தை யழுக்காக்கி விடுமே.

எ-து. உத்தமமாகிய பிரமமுதலியவற்றி லொன்றாற் கன்னிகையைத்தானஞ் செய்யாமற் பணம் வாங்கி வாழ்க்கைப் படுத்துமவரும், பரதாரங்களை யிச்சிக்கு மவரும், மனைவி பிறர்முகம் பார்க்க அவளை நீக்காது மகிழ்ந்து கூடுகிறவரும், பொன்முதலிய பஞ்சலோகங்களைப் பணி செய்யுந் தட்டார் தச்சர் முதலானோரும், பரத்தையரும், ஆட்டுவாணிகருங், கள்வாணிகருஞ், செய்ந்நன்றி குன்றினவரும், பலரையு மழகாகப் பாடித்திரிகிறவரும், கழைக்கூத்தாடிகளும், வாளாற் சேவகஞ் செய்பவரும், நந்தவனத்தப் பூவை யெடுத்து முடிபூவுக்கு விற்கும் பூவாணிகரும், எண்ணெய் வாணிகரும், சித்திரையிற் சொக்குப்பொடிபோட்டுக் களவுசெய்பவருமாகிய இவர்கள் முதலானோ ரன்னமுதலியவற்றை வாங்கி யொருக்காலும் புசிக்கக்கடவனல்ல. இவர்களன்னங் குற்றமுள்ளதாகையால் அதனைப் புசித்தவர்களுக்குச் சித்தசுத்தியைப் பண்ணுமற் பாவத்தை யுண்டாக்கும். எ-று.

எழுவாயர்-என்றதனுல் கள்ளூர், கொல்லர், வண்ணூர், குருநிந்தை செய்வோர் பாஷண்டி முதலாயினாருங்கொள்க. (உ௮)

அதற்கோர் புறனடை யுணர்த்துகின்றார்.

அழுக்குள்ளமே பாவத்தை யாக்குதற்குத் துணியு
மவ்வினையா னிரயத்தி னழுக்கியமுந் துவரோ,
யிழுந்தான மொழித்தவரே யிச்சிப்பார் சுகித்த
மேறிடுவர் பரலோக மின்புறவே யிருப்பார்

வழுக்காய வொழுக்கமதனில் வந்துதவம் புரிந்து
மறந்திடுவர் பிறப்பினையுஞ் சிறந்திருப்பர் சிவன்றாள்
சழக்கான மனத்தாரோ சடலத்தைப் பேணித்
தழைக்குவருந் துயரத்தைச் சாற்றிலுந்தாங் கேளார்.

எ-து. அவ்வழுக்கால வுள்ளமே யான்மாக்களுக்குச் சித்தசுத்தி பிறவாமற் பாவத்தைச் செய்தற் கொருமைப்பாட்டைக் கொடுக்கும். அதனால் பாவத்தையேசெய்து நரகத்திற்போட வருந்திநோவார்கள். ஆகையாற் பொல்லாதென்ற அவர்களெண்ணத்தை யொருக்காலும் புரியாமற் றள்ளினவரே நல்வினைப்பயனை யடையக் கருதுமவர். அதனால் சுவர்க்கமுதலிய உலகங்களையடைந் தங்குள்ள போகங்களைப் புசித்திருப்பார்கள். குற்றத்தையுடைய சரீர மேலெடாதபடி பூமியில்வந் தரியதவங்களையுஞ் சிவபூசைகளையுஞ்செய்து அதனாலே யொருபோதுஞ்சனனமெடார்கள். ஆகையாற் சிவனுடையசிபாத நிழலின்கீழ் சிவானந்தானுபூதியை யனுபவித்துக்கொண் டிருப்பார்கள். மனக்கோணலுடைய பொல்லாதவர்கள் இம்மையிற் சரீரத்தையே போற்றிப் பொல்லாதவர்க ளென்னத்தைப் புசித்ததனால் மறுமையில் நரகத்தில் விழுந்தழுங்கு முறைமைகளை நூல்களினால் பலகாற்சொல்லினு மதனைக் கேளார்கள். எ-று.

பிறப்பினையுமென்ற உம்மையால்-மரணத்தையு முருர்கள் என்பது கொள்ளக் கிடந்தது. (௨௧)

விவாகமுதலியவற்றிற் புசித்தாற் பரிகாரமுணர்த்துகின்றார்.

அருந்தினனேல் விவாகத்தி லகோரசத மறைக
வாயிரமுச் சரித்திடுக நாலாநா ளருந்தி
னருந்தினன்சீ மந்தத்து மாயிரமுச் சரிக்க
வவ்வளவே நாமகர ணத்தருந்தி னானு
மருந்தினனே லன்னத்தை யருந்தியிடு நாளு
மவ்வளவே யுச்சரிக்க வறைந்திடுக வயுத
மருந்தினனேற் சிராத்தத்திற் சபிண்டிதனி லருந்தி
லாயிரமப் பாலருந்தி லறைகவொரு நூறே.

எ-து. ஒருவன் விவாகத்தில் ஞாதியல்லாதார் புசிக்கி லகோர நூறுருச் செபிக்க, நாலாநாட் சடங்கிலுஞ் சீமந்த கலியாணத்திலும் நாமகரணகாலத்திலும் ஊட்டுக் கலியாணத்திலும் புசித்தானாகி லகோர மாயிரமுருச் செபிக்க, ஏகோதிட்டத்திற் புசித்தானானால் அகோரம் பதினாயிர முருச்செபிக்க, சபிண்டிகரணத்திற் புசித்தானானா லகோரமாயிர முருச்செபிக்க, வருடத்தோறுஞ் செய்யுந் திவசத்திற் புசித்தால் அகோர நூறுருச் செபிக்க. எ-று.

மொழிந்த பொருளோடொன்ற அவ்வயின்மொழியாதனவை முட்டின்றி முடித்தலென்னுந் தந்திரவுத்தியால் திரையிபக்ஷம், ஊனமாசிகம்,

ஊனவஷாண் மாசிகம், ஊனப்திகம் இவைகளிற்புசித்தானானால் அகோர மோ
வ்வொன்றுக் காயிரமுருச்செபிக்க. பும்சவனத்துக்குநூறுருச்செபிக்க. (௯௰)

இதுவுமது.

அறிவழிந்து வீரியத்தை யமலமல சலத்தை
யருந்தினனு மதோசாதி யகத்தினருந் தின்று
மெறிவிழிப்பட் டிரங்கிமனம் புலைச்சியினைத் தோளை
யிணங்கவென்று மிழுதையுமென் றியம்பியவெல் லோரு
மறிவுறவே யகோரத்தை யயுதமுற வறைந்தே
யருந்துகவா னைந்தினையு மமலனணி முடியிற்
செறிவுறவே திளைத்தாட்டி முப்பொழுதும் பூசை
சிறப்புறவே செய்விக்க வவ்வினைக டரும்.

எ-து. சித்தோன்மத்தத்தினால் அறிவழித்து இந்திய முதலியவற்றைப் புசித்தவனும், தான் புசித்தற் கருகமல்லாத வீனசாதிகள் வீட்டிற் புசித்தவனும், வெருவுதலையுடைய விகாரப் பார்வையினால் மனமிரங்கி அப்புலைச்சியைத் தீண்டக் கருது மறிவில்லாதவனுமாகிய விம்மூவரும் இப்படி செய்தோமென் றிரங்கி அகோரத்தைப் பதினாயிரமுருச் செபித்து மூன்று காலமுஞ் சிவனுக்கு விசேட பூசை செய்வித்துக் கௌவியத்தையாட்டி அதனைப் புசித்திருந்தால் அக்குற்றம் போம். எ-று.

திளைத்தல்-பலகாற்செய்தல். (௯௧)

கனகமுதலிய பாத்திரங்களின் சுத்தி இரண்டு
செய்யுளா லுணர்த்துகின்றார்.

அருங்கனக பாத்திரமுன் மாப்பலகை யந்த
மழனீராற் சுத்தியுறு மருவருப்புண் டாகிற்
பொருந்தியிடும் புனிதங்கோ சலத்தான்மண் ணீராற்
பொருகரியின் மருப்புவளை சுத்திமுதற் புனித
மரிந்துகடைந் திடவுமியா னீரானு டோது
மாம்புனிதங் கோமயத்து மறலானு மாகு
மெரிந்தபுனன் மண்ணிவற்று னிலங்கியிடு மவல
மெய்தியிடிற் புனிநீராற் றுமிரந்தா னிலங்கும்.

எ-து. பொன் முதலிய பஞ்சலோகங்களினாற் செய்யப்பட்ட பாத்திரங்களும், தருவினாற் செய்யப்பட்ட சுருக்குச்சுருவ முதலாயினவும், வெந்நீராற் கழுவினாற் சுத்தி. மகளிர் சூதகமுதலிய வருவருப்புற்றால் வெள்ளி முதலிய பாத்திரங் கோசலத்தாலும் உவர்நீராலுஞ் சுத்தி, போரிற் பொருகின்ற யானைக்கோடு சங்கு முத்துச்சிப்பி இவை அரிந்து கடைந்தால் முதற்சுத்தி, நித்தியசுத்தியு மிக்காந்தலாற்றுன் அவைகளில் அசுசியுற்றால் கோ

மயத்தாலும் தண்ணீராலும் வெந்நீராலும் புற்றமண்ணாலும் சுத்தி. செய்க செம்பில் அசுசியுண்டானாற் புளிநீராற் சுத்தியாம். எ-று.

ஆலம் என்பதனை ஈரிடத்துங் கூட்டுக, உளையிற்கோடலென்று முத்தியாற் பொன் மஞ்சட் பொடியாலும் வெள்ளி யுப்புத் தடவிக் காய்ச்ச லாலுஞ் சுத்தி யென்க. (௯௨)

வெண்பொடியாற் றண்புனலால் வெண்கலமுன் விளங்கும்
வெதுப்பியநெய் தடவியழ லெழுந்தியிட விளங்குந்
திண்கலச வெண்கலமுன் றீண்டியிடிற் காகஞ்
சிறப்புடைய கௌசிகமும் பெருங்கடுகு செறிந்த
தண்புனலாற் குதபாதி யரிட்டத்தைக் கலந்த
தண்ணீரா லசிநுதி தடந்திரைநீர் நன்னன்
மண்பயிலக் கோசலமும் வாரியும்வார்த் திடினே
மலினமுறி னசினத்திற் புனிதமிக வாய்க்கும்.

எ-று. வெண்கலப் பாத்திரமுதலானவை வெண்ணீற்றாலுஞ் சலத்திணாலுஞ் சுத்தி. அவற்றைக் காக்கை தீண்டினாற் பசுவின் வெண்ணெயுருக்கித் தடவியழலிற் காய்ச்சினாற் சுத்தி. சிறப்பினையுடைய பட்டாடைகள் வெண்கடுகு கூடின நீராற்சுத்தி, தருப்பை முதலாயின மோர்சேர்ந்த சலத்திணாற் சுத்தி, புலித்தோன் முதலானவை பெரிய குளங்களிற் றோய்த்தெடுத்தாற் சுத்தி. தோன் முதலியவற்றில் அசுசிபட்டாற் புற்று மண்ணாலுந் தண்ணீராலுங் கோசலத்தாலுங் கழுவினாற் சுத்தியாம். எ-று.

கவசிகமென்ற உம்மையால் வெண்பட்டும், மலையிலுண்டானசெம்மறியாட்டின் கம்பளமும் கவரிமாமயிரு முதலாயின பூவம்பழத்துடன் கூடின நீராற்சுத்தி. அசிநுதியென்றதனான் மரவுரியு மூங்கிலாற்செய்தது மென்க.

அன்னசுத்தி யுணர்த்துகின்றார்.

பாண்டத்திற் பதமதனைப் பற்றிடினே வாயாற்
பன்றிகர நாய்பூனை காகமிவற் றொன்று
வேண்டற்க பாண்டத்தோ டன்னத்தை விடுக
மிக்கவிரா சியினேக தேசத்தின் விரவிற்
கொண்டெற்றிச் சேடத்திற் றிருநீறு கெழுமிக்
கவ்வியத்தும் புரோக்கித்த வன்கலத்திற் கெழுமின்
மாண்டற்ற மசாதி யுறும்புறத்தை யாற்றி
மற்றையபாற் றிருநீறு மருவுதலே வரமே.

எ-று. பன்றி, கழுதை, நாய், பூனை, காகம் இவற்றில் ஒன்று பாண்டச்சோற்றில் வாயிட்டால் அப்பபாண்டத்துடனே புறம்பேயெடுத்துப் போடுக. பானையிற் சோறிருக்கு மிருந்த வன்னத்தில் ஒருபுறத்திற்

பன்றிமுதலியன வாயிட்டதாகு லவ்வாயளவு மெடுத்துப் புறம்பேபோட்டு நின்ற வன்னத்தைத் திருநீற்றாலும் பஞ்சகௌவியத்தாலுஞ் சுத்திசெய்க. போசனஞ் செய்கையினாலுங் கலத்தில் கொசுகு முதலியன விழுந்து செத்தா லவ்வளவுமெடுத்துப் புறம்பேபோட்டுக் கையைக் கழுவிக்கொண்டு சேடவன்னம் திருநீற்றாற் புரோக்ஷித்துச் சுத்திசெய்தாற் புசித்தற்குச் சிறப்பாம். எ-று.

உரையிற் கோடலென்னுமுத்தியாற் பூனை கீரி பெருச்சாளி முதலானவை அன்னமுள்ள பாண்டத்தில் வாயிட்டால் அப்பாண்டத்தை யெழுதாரமந்திர மந்திரத்தாற் கழுவிப் பின்பு தருப்பையாற் பரியக்கினி கரணஞ் செய்தாற் சுத்தியாம். அன்னமில்லாத பாண்டமானால் அதற்கதற்கேற்ற சுத்திசெய்க. (௯௪)

தேன்முதலானவைகளுக்குச் சுத்தியுணர்த்துகின்றார்.

தேன்வடித்துச் செந்தழலிற் செறிக்கவுறும் புனிதந்
தெண்ணீரிற் செறிந்துப்புக் காய்ச்சியிடச் சிறக்கு
மான்வெண்ணெ யாம்புனித மழலின்வெதுப் பிடனு
மறவெண்ணெ யாதியருக் கியத்தாலும் புனிதங்
கான்மலிந்த கர்ப்பூரங் குங்குமங்கஸ் தூரி
கமழ்சாந்து புழுகுசவா தெனுமிவையுங் கமழு
மான்பாலும் புனிதங்கன் றருந்தியதன் முலையுங்
கழுவிப்பற் றாற்கரந்தே வெதுப்புதலு மழலின்.

எ-து. தேனை ஆடையால் வடித்துக்காய்ச்சினாற் சித்தி. உப்பைத் தண்ணீர்வார்த்துக் கழுவிக்காய்ச்சினாற் சுத்தி. பசுவின் வெண்ணெய்யுருக்கி வடித்தாற் சுத்தி, திருமஞ்சனமும் நல்லெண்ணெய் முதலியனவுமணம்பொருந்திய கர்ப்பூரமுதலான சுகந்த திரவியங்களு மருக்கிய புரோக்ஷணத்தாற் சுத்தி. கன்றூட்டிய ஆவின்முலையையுங் கழுவிப்பாலைக்கறந்து காய்ச்சினாற் சுத்தியாம். எ-று. ஆதியென்றதனால் திரணகாட்ட முதலாயினவு முலையுமென்ற உம்மையாற் கையையுமெனக்கொள்க. (௯௫)

இலிங்கசுத்தி முதலியவற்றை யுணர்த்துகின்றார்.

தெண்ணீராற் கோசலத்தாற் றிருநீற்றான் மயத்தாற்
சிறந்தநிலப் புற்றுமண்ணாற் சிவலிங்கஞ் சுத்தி
விண்ணிவந்த வில்வத்தின் பத்திரத்தின் சாற்றான்
விசேடித்த சுத்திநிவே தனபொன் மாதி
புண்ணியவர்க் கியசலத்தைப் புரோக்ஷிக்கப் புனிதம்
பொருவரிய பரமசிவன் பூரணத்தை யுயிரி
னெண்ணவலர்க் குயிர்ச்சுத்தி யேனையதந் துவத்து
மினைத்தமுறை யறியினிவை களுஞ்சுத்தி யெய்தும்.

தந்திடவே தாங்கிடுக சோராரன் மற்றுந்
தவறுறினு முறைத்தமுறை தனைச்செய்க தழல்வந்
தந்தவுரு வந்திண்டி யும்பழுதின் றுகி
லறைந்திடுக மூன்றயுத முடல்விடல்போல் வாரே.

எ-து. சிவலிங்கம் அக்கினியினாலே திருமேனியிற் பூருவவன்னம் விட்டு வேறுவன்னமாகக் கண்டாலுஞ் சிதறிப்போனாலும் இப்படிவந்துவிட்டதே யென்று மனத்தின் துயரமடைந்து ஆசிரியனை வணங்கி இக்குற்றம் போக்கி யருளவேண்டுமென்று விண்ணப்பஞ் செய்து உபவசியா யகோரத்தை தசாயிரமுருச் செபித்து அவ்வாசிரியனால் வேறொரு லிங்கத்தைப் பொழுந்தருளப்பண்ணிக்கொண்டு பூசைசெய்க. கள்வர் முதலானோர் சிவலிங்கங்கொண்டுபோனால் அது வருமோவென்று பார்ப்பதுநா ளுபவசியாயிருந்து பின்பு முற்கூறியபடி பரிகாரஞ்செய்து எழுந்தருளப்பண்ணிக்கொள்க. அக்கினி யச்சிவலிங்கத்தைத் தீண்டினால் பழுதிலவாயிருக்கும். ஆறுநாளுபவசியாய் முப்பதினாயிரம் உருச்செபிக்கில் அக்குற்றம்போம். அப்படிச் செய்யாது பத்தினியினுடல் விடுவோமென்பது.பொல்லாது. எ-று.

மற்றுமென்றதனால் வானரம், காகம், பருந்து, எலி முதலாயினவற்றா லபாயம் வரினுமிம்முறையே செய்க. (௬௧)

வழுவுபடித் திருமேனி பார்த்தந்த மொழிக்க
வரித்தாகு மற்றொன்று சயம்பெழுவா மொழியேற்
கூறிடுக விரயுதம் பரமேனி குறைகிற் —
கடந்திடினிற் றானிபடித் கூறுகவோ ரயுதம்
நூறுமிரு நூறுமுற நவல்கசிழல் கடந்தான்
பீடத்திற் சாய்ந்திடினு மவ்வளவே நவல்க
வாதியிட வபாதக முருண்டிடினு மிரமி
ராயிரம்பின் னும்முருண்டா லப்பாலோ ரயுதம்,

எ-து. மானிடர் தாபித்தபார்த்த லிங்கத்தில் அக்கினிமுதலியவற்றா லூறுபட்டால் ஒழிக்க. மற்றை ஆன்மார்த்த லிங்கத்திலுஞ் சுவயம்பு முதலிய இலிங்கத்தினு மூறுபட்டால் ஒழியற்க. சிவலிங்கத்திற் கால் படினுங் கெட்டினு மிருபதினாயிரமுருச் செபிக்க. காலில் ஊன் திருமேனியிற் பட்டாற் பதினாயிரமுருச் செபிக்க. இலிங்கத்தின் சாயை கெட்டினு மெழுந்தருளி யிருக்கிற பீடத்திற் சாய்ந்தால் அகோரத்தை முந்நூறுருச்செபிக்க. பீடத்திலொருதரமுருண்டால் அகோரமாயிரமுருச் செபிக்க. இரண்டுதரமிலிங்க முருண்டா லிரண்டாயிரமுருச் செபிக்க. இரண்டுதரத்துக்கு மேற்பட்டுருண்டு விழுந்தாற் பதினாயிரமுருச் செபிக்க. எ-று.

அச்சிலிங்கத்திலே யவாயங்குலத்துக்கு மேற்படப் பழுதானால் அச்சிலிங்கத்தைத்தொழிக்க. பீடத்திலே மூன்றங்குலத்துக்குமேற் பழுதா

ளுல் அப்பீடத்தை யொழிக்க. அவ்விலிங்கப் பிரமாணத்தில் வேறொருவிங்கத்தில் முன்புபோல மானிடமாகத் திருமேனியைச் செய்தபிரதிட்டையை யவ்வழியே செய்க. சுயம்பு,தைவிகம், ஆரிடம், காணவம் இவைகளிற் பழுதானலும் அக்கினிவாளாதயினுற் பழுதானலும் அச்சிலையைத் தானே முன்புபோல் சந்திக்கவைத்துத் திடமுறம் பொருட்டுச் செம்பு முதலானவற்ருற் பட்டங்கட்டி அதனையே பூசைசெய்க. பீடம்பின்னமானுல்சிர்ணோத்தாரண விதியாலதனை யெடுத்துப் போட்டுப் பெண்சிலையினல் முன்புபோல் திருமேனிகொண்டு பிரதிட்டைசெய்க. எ-று. (௬0)

ஆதார நிராதாரத்தில் வருங்குற்றத்துக்குப் பரிகார முணர்த்துகின்றார்.

அயுதமிபம் பாதாரந் தொடுவிழினே சாணுங்
 காதார மறவிழினே யீரயுத மறைக்க
வயுதமிரண் டறைந்திடுக வாய்த்திவலை யனுக
 லறைந்திடுக மூன்றயுத மனுகிடினே கோழை
நியுதமுற நிகழ்த்துகவாழ் நீர்தன்னிற் படியி
 னின்மாலி யப்புனலிற் படிந்திடினு நியுதம்
விதிவினைதா னிலைப்புருட மாத்திரத்தின் விழ்ந்து
 விண்டிடினே சிவலிங்கம் பீடம்பின் டிடினும்.

எ-று. பெட்டகக் கோயிலுடனே சேமப்பிழை வந்தாற் சாணுக்குப் பதினுயிரமுருச் செபிக்க. ஆதாரமில்லாமல் இலிங்க மாத்திரஞ் சேமப் பிழையாளுற் சாணுக் கிருபதினுயிரமுருச் செபிக்க, வாய்த்திவலை சிவலிங்கத்தில் தெறித்தா லிருபதினுயிரமுங் கோழைபடின் முப்பதினுயிரமுஞ் செபிக்க, பெரியமடுக்களிற் கைதவறி விழ்ந்தால் நூருயிரமுருச் செபித்து முடிந்தவாறே யாசிரியனுல் வேறொரு லிங்கத்தை யெழுந்தருளப் பண்ணிக்கொள்க. நின்மாலிய பாத்திரத்திலே விழ்ந்தால் நூருயிரமுருச் செபிக்க. ஒருபுருடப் பிரமாணத்தினின்றுஞ் சேமப்பிழையாய்ச் சிவலிங்கம் பீடமிவைகளிற் பின்னலங்கனமானு லதற்குப் பரிகார மில்லை. எ-று. (௬௧)

ஆசிரியர் முதலானேர் நிழலைக் கடக்கினு நைவேத்திய மாதியில் நூடணம்வரினு மதற்குப் பரிகார முணர்த்துகின்றார்.

தேசிகன்ற னிழல்கடந்தார் செபிக்கசதத் தினையந்
 திருவேடத் தார்நிழலைக் கடக்கினுஞ்செப் பியவா
றுசகல வகோரத்தை யந்தணர்தந் நிழ
 லாவினிழல் விளக்கினிழல் கடந்திடினு றறைக
விசனது நிவேதனத்திற் கிருமிமயி ரிணங்கி
 னிழிந்திடுக நிவேதித்தி லியம்பிடுக வொருநூ
றுசகல விருநூறி யரிசியுயர் பிழிவு
 விருநாழி யையுழக்கெக் காலத்து மாகா.

எ-று. ஆசிரியருடைய நிழலைக் கடந்தால் முந்நூறுருச் செபிக்க. சாதகர்புத்திரர் சமையிமுதலிய நிருவேடத்தார் நிழலைக் கடந்தாலும் அப்படியே பார்ப்பார் பசுத்திருவிளக்கு இவைகளினிழலைக் கடந்தால் நூறுரு அகோரத்தைச் செபிக்க. இட்டலிங்கத்துக்கு வைத்த நைவேத்திய முதலியவைகளிற் புழு, மயிர் முதலான செந்துக்கள் விழுந்தால் அதை நிவேதனம் பண்ணுமலொழிக. அது அல்லாமல் இடப்ப தறியாமல் நைவேத்தியம்பண்ணினுனல் நூறுருச்செபிக்க. இட்டலிங்கத்துக்கு உத்தமம் இருநாணி; மத்திமம் இருநாழி; அதமம் ஐயுழக்கு அமுதுபடி ஆகையால் அவ்வதமமொருகாலு நிவேதனத்துக்கு ஆகாது. எ-று.

உத்தமத்தி லுத்தமம்-இருதூணி. மத்திமந்தூணி-அதமங் குறுணி. இருநாழி ஐயுழக்கு அமுதுபடி வைத்தாற் பைசாச போசனமாகையா லொருகாலு நிவேதனத்துக் காகாதென் றுரைப்பாருமுளர். (௪௨)

இட்டலிங்கத்தைப் பார்ப்பார் முதலானோர் தீண்டினுற் பரிகார முணர்த்துகின்றார்.

தீக்கையிலா வந்தண ராதியரிட்ட லிங்கந்
தீண்டியிடிற் சிறப்புறவே பூசையினைச் செய்தே
நோக்குமுறை யுறநூறு நவல்கவிரு நூறு
முந்நூறு நானூறு வாமசம யத்தார்
மூர்க்கரொடும் வேடர்முத லோர்தீண்டி னயுத
மொழிந்திடுக நாய்காகந் தீண்டின்மூ வயுத
நாய்க்கடுவான் றீண்டியிடி னழின்றிடுக நியுத
நப்பனுக்குப் பூசையினைச் செய்துவிதி நயந்தே.

எ-று. தீக்கையில்லாத பார்ப்பார் முதல் நான்குவருணத்தார் இலிங்கத்தைத் தீண்டினுற் பஞ்சகவ்விய முதலியவற்றால் விசேடபூசை செய்து பார்ப்பார் முதல் நால்வர்க்கு நூறு நூறுகவேற்றிச் செபஞ்செய்க. சைவபேதமாகிய மூல தந்திராவத சித்திரத்தின்வழி யனுட்டிக்கும் வாமசமயத்தவரு மூர்க்கராகிய வேடர் முதலான விழிகுலத்தவருஞ் சிவலிங்கத்தைத் தீண்டினுற் பதினுயிர முருச்செபிக்க. நாய்முதலான மிருகமும், காகமுதலான பறவையும் தீண்டினுல் முப்பதினுயிர முருச்செபிக்க. நாய்க்கடுவான் இலிங்கத்தைத் தீண்டினுல் விசேட பூசையைச்செய்க. எ-று.

உவாயிற்கோட லென்பதனுற் சுவந்தலளித்தின்வழி அனுட்டிக்குந் தக்கண சைவர்தீண்டினுற் பதினுயிர முருவும் வாமசமயி தக்கணசமயி இவர்களுடன் பேசினுல் நூறுருவுஞ் செபிக்க. நாய்க்கடுவானென்பது சண்டாளன் பிராமணியுடனே கூடிப்பிறந்தவன். (௪௩)

செபமாலைமுதலியவற்றிற்குப்பரிகாரமுணர்த்துகின்றார்.

திருவுந்துவுக் குறைந்தபரி காரத்திற் பாதி
செபமாலை சிவஞான மெழுவாய்க்குஞ் செய்க

கருநிடக கண்டைக்கும் பாதத்திற் பாதி
கைதவறி யபிடேக கலசமது கடுகித்
திருமுடியைத் தீண்டியிடி னீரயுதஞ் செபிக்க
திண்ணியவர்க் கியம்விழிற் சிதையினூருண் டிடினு
மிருசதமா யிரமைஞ்ஞூ றியம்புகநாய்க் கடுவான்
றெரிசிக்கி லைந்தயுத மியல்விதிசெப் பிறைக்கே.

எ-து. சிவலிங்கத்துக்குக் கூறிய பரிகாரத்திற் பாதிசபமாலை சிவாகமமுதலியவைகளிற் கால்படினும் விழுந்தாலும் பரிகாரஞ் செய்க. சிவலிங்கத்துக்குச் சொன்னதி லெட்டிலொன்று மணிமுதலிய உபகரணங்களிற் கால்பட்டாற் பரிகாரஞ்செய்க. அபிடேக கலசங் கைநழுவித் திருமுடியிற் பட்டா லிருபதினாயிர முருச்செபிக்க. சாமானியமாகப் பட்டாற் பதினாயிரமுருச் செபிக்க. அருக்கிய சலந் தாபித்திருக்கை லதுவிழுந்தால் இருநூறுருச்செபிக்க. அது உடைந்தா லாயிரமுரு செபிக்க. அப்பாத்திர முருண்டதானு லைஞ்ஞூறுருச் செபிக்க. நாய்க்கடுவான் இலிங்கத்தைத் தெரிசித்தால் ஐம்பதினாயிர முருச்செபிக்க. ஆகமத்திற் சொன்னபடி சிவலிங்கத்துக்குப் பூசைசெய்து. எ-று.

எழுவாயென்றதனால் வேதமிருதி புராணம்முதலியவைக யென்றறிக.

சிவலிங்கமுதலிய விற்பார்க்குப் பரிகாரமில்லையென-
இரண்டு செய்யுளாலுணர்த்துகிறார்.

சிவலிங்கம் விற்பார்கள் சிவஞானந் தனையுந்
திருவுருவ மதுதனையுந் தீராப்பா தகரோ
யவர்தமக்குப் பரிகார மறையாதா கமமு
மாரணந்தி னுட்பொருளை யாருயிர்க்குந் துணையைச்
சிவனையுனைப் பொருட்டாலே செய்வாரோற் பூசை
சிறப்புடைய வைதிகரோ சைவரோ தெளிந்த
வெவரோனும் பதிதரவ ரெனவொண்ணி யிணங்கே
லிற்புகுந்தாற் றீண்டியபாண் டத்தைவிட லினிதே.

எ-து. சிவலிங்கம், வேதாகமங்கள், சந்திரசேகரர் முதலான விக்கிரகங்களை விலைகுறித்து விற்றவர்கள், எப்போது மொழியாத பாதகத்தையுடையவர்கள். அவர்களுக்குப் பரிகாரமாகமத்திற் கூறவில்லை. வேதாந்தத் தெளிவாய் நிறைந்த உயிர்க்குத் துணையாகிய பரமசிவனைப் பத்தியினாற் பூசிப்பதல்லாமல் விலைபொருந்திப் பூசிக்குமவர்கள் சிறப்புடைய வைதிகராஞலுஞ்சைவராஞலுமற்றைத் தெளிந்த எவரோயானுலும் அவர்களைப் பதிதரென விசாரித்து அவர்களுட னுருக்காலுங் கூடாதொழிக. அவர்கள் பிறரொருவர் வீட்டில் வந்து பாண்டத்தைத் தீண்டினு லதனைக் கழித்துப் போடுக. எ-று.

ஆதிசைவராகிய சிவப்பிராமணர் முதலானவர்கள் திரவிய முதலான கூலிவாங்கிப் பூசித்தா லவர்களு மப்படியோவெனில் அவர்களுக் கதுவேவி தித்தகன்மமாதலாற் குற்றமில்லையென்று சிவாகம மோதுமென்க. (௪௯)

பொருணசையாற் பூசையினைப் புரிவார்கண் மாலைப்
புரந்தரனைத் திசைமுகனைப் புரந்தரன்றன் சேயைப்
பெருமானை விநாயகனைப் போறங்காப் பரனைப்
பேருலகத் தாயெனைப் பேசுமெழு வரையும்
இருமையினும் பயனிழந்தா ரவர்தம்மை யிணங்கே
லேகலாதே சாக்கியரோ டேனையர்தம் மோடும்
விரவிடினுந் திருநீறு மெய்ப்பூசி யிடுக
வியம்பிடுக சிவநாமம் வெறுப்பொழிக வெவர்க்கும்.

. எ-து. இவ்வாறு கூறப்பட்ட தேவதைக ளெல்லாரையுங் கூலிவாங்கிப் பூசிப்பவர்கள் இம்மை மறுமை யிரண்டையு மிழந்தவர்க ளென்று விசாரித்து அவர்களுட னொருகாலுங் கூடாதொழிக. சாக்கியர் புத்தர்களிவர்களுடன் வாதஞ் செய்யாதவர்களைத்தீண்டினலுமாகா.தீர்த்தசலத்தினல் ஸ்நானத்தைப்பண்ணி விபூதிஸ்நானஞ் செய்து இருபதினுயிரமுரு அகோரத்தைச் செபிக்க. மற்றைய ரிடத்தும் வெறுப்பில்லாமல் ஒழுகுக. எ-று.

ஏனையரென்றதனுற் சாருவாகன்முதலியவரையுங் கொள்க.இருபதினுயிர மென்றது சொல்லெச்சம். (௫௦)

சிவத்திரவிய முதலியவை அபகரித்தாற் பரிகார
முணர்த்துகின்றார்.

பரமசிவ னலயத்திற் பகர்திரண மற்றும்
பற்றுதே பற்றியிடி னழுங்கியுளம் பதைத்து
வெருவியப ராதந்தைப் பொறுத்தருளென் றிறைஞ்சி
விண்ணப்பஞ் செய்ததியா தெடுத்தவனுற் குணிதங்
கருதியெடுத் தவனந்து குணிதமுறக் கொடுத்துக்
கடிதினியற் றிடுகசாந் திராயணத்தைக் கசிந்தே
யருமறையோர் பொருள்குரவ னரும்பொருள்கொண் டாறு
மம்முறையிற் கொடுத்திடுக வவலவினை யறுமே.

எ-து. திருக்கோயிலுக்குஞ் சிவனுக்கு முபயோக மல்லாத பதர்திரண முதலாயின வாறுமவைகளைத் தீண்டாதொழிக. அத்திரண முதலியவைகளை அபுத்திபூருவமாக வெடுத்தானுனலிப்படி வந்ததேயென்று மனத்திலே துக்கித்துச் சுவாமியை யிக்குற்றம் பொறுக்கவேண்டுமென்று வேண்டிக்கொண்டு எடுத்ததற்கு நான்மடங்கு கூட்டிக் கொடுத்தால் அக்குற்றம் போம். புத்திபூருவமாக வெடுத்தானுனல் ஐம்மடங்கு கூட்டிக் கொடுத்துச்

சாந்திராயண விரதத்தை யங்கோரமே யனுட்டித்தா லக்குற்றம்போம். பிராமணர், ஆசிரியர் திரவியத்தை யபகரித்தவனும், அம்முறையே செய்தா லக்குற்றம்போம். எ-று. (௪௭)

இதுவுமது.

கூடியெடுத் தனுபவித்தான் பாதமுறக் கொடுக்க
கூடினனைக் கூடினனும் பாதத்திற் பாதி
யோடியிட வூனவினை யுதைத்திடுக நியுத
மூருபிதனை யடுத்தவனு முனாக்கவதன் பாதங்
கூடினனைக் கூடினனும் பாதத்திற் பாதி
கூறிடுக வந்தணர்தம் பொருளினைக்கொண் டானும்
பாடியவிம் முறைசெபம்பண் ணிற்றிரு மந்தப்
பாவவினை யல்லதழற் குழிதன்னிற் படுத்தும்.

எ-து. சிவத்திரவிய மொருவனுடன் கூடி யெடுத் தனுபவித்தவன் அதில் நாலிலொன்று கூட்டிக் கொடுக்க. அதனைக் கூடி யெடுத்தவனுடனே கூடினவனு மெட்டிலொன்று கூட்டிக்கொடுக்க. அதனைப் புத்திபூருவமா யெடுத்தவன் அதற்கஞ்சுகுணிதங் கொடுத்து விரதமனுட்டித்து அக்குற்றம் போம்படி அகோரமந்திரத்தை நூறுயிரமுருச் செபிக்க. எடுத்தவனுடனே சேர்ந்தவனு மதி லிலொன்று செபஞ்செய்க. அதனை யெடுத்தவனுட னடுத்தவனுடன் கூடினவனு மதிற்பாதி செபஞ்செய்க. பிராமணர் திரவியத்தை யெடுத்தவனும் எடுத்தவனுடன் கூடினவனுங் கூடினவனுடன் கூடினவனு முற்கூறிய செபஞ் செய்க. இவ்வாறு பரிகாரஞ் செய்யாதொழிந்தால் அது ரௌரவ முதலிய நரகங்களில் வீழ்த்தும். எ-று.

உருபியெனினு மகோரமெனினு மிழுக்கா. அந்தணர் தம்பொருள் கொண்டானுமென்ற வும்மையால் அரசர் முதலானோர் திரவியத்தை யெடுத்தவனு மெடுத்தவனுடன் கூடினவனுங் கூடினவனுடன் கூடினவனு மம்முறையே யென்க. (௪௮)

ஆசிரியர் நைமித்தியமாகிய சிவலிங்கப்பிரதிட்டையுந் தீக்கையும்
பண்ணினு லதில்வருங் குற்றமும், மூவகை யாசிரிய
ரைக் கொடிய வார்த்தை சொல்லல் முதலிய
குற்றமும் போம்படி பரிகார
முணர்த்துகின்றார்.

பார்த்திவரு மற்றையரு முயந்தேவ பதிட்டை
பண்ணினனே லாசானு மிருநியுதம் பகர்க
தீர்த்தனனுஞ் சிவாகமத்தி னுண்மைதெளி யாதே
தீக்கைபுரி தேசிகனு மஞ்சிலக்கஞ் செபிக்க

வார்த்தையினைக் கடினமுற வசனித்தா ரெனின்
மந்திரிக்க வோரிலக்கம் யாதியதன் பாதங்
கூர்த்தவருட் சோதகனைப் போதகனை முத்தி
கொடுப்பானைப் பரம்பணிந்து குறைபொறுத்தா ரென்றே.

எ-து. அரசன் முதலானோர் கற்கதியடையு நிமித்தம் ஆசிரியன் சிவலிங்கப் பிரதிட்டை பண்ணினால் அக்குற்றம் போம்படி உபவசியா யிரண்டு நூறாயிரமுருச் செபிக்க. சிவாகமத்திற் கூறிய முறைமையை யறியாமற் றீக்கைசெய்யு மாசிரியனு முபவசியாய் ஐந்துநூறாயிர முருச்செபிக்க. சாதகர், போதகர், முத்திகொடுப்போர் என்று மூவகை யாசிரியனைப் பார்த்துக் கொடிய வார்த்தையைச் சொன்னானால் அக்குற்றம் போம்படி அவர்களை வணங்கி நூறாயிரம் ஐம்பதினாயிரம் இருபத்தையாயிர மடைவே செபித்தா லக்குற்றம்போம். எ-று.

தீர்த்துணைவு மென்பதனை யிரிடத்துங் கூட்டுக. மூவகை யாசிரியருக்குக் கூறியதொகை. எதிர் நிரனிறை. சைவாகமத்தை இதுவென்று தரிசிப்பிக்கையாற் சோதகனெனப் பெயராயிற்று. மாணாக்கர்க் காமமாதிகளைப் போதிக்கையாற் போதகனெனப் பெயராயிற்று. நிருவாண தீக்கையைமாணாக்கர்க்குச்செய்து மோக்ஷத்தை யடைவிப்பிக்கையான் முத்திகொடுப்போனெனப் பெயராயிற்று. (௪௧)

இதுவுமது.

தாக்கிடினே தன்னதனை யவனுடலந் தன்னிற்
சாற்றிடுக வாறிலக்க மாயுதத்தாற் றடியி
னேற்றியிரு குணிதமுற விம்பிடுக பூசை
யியற்றிடுக சிறப்புறவே யீசனுக்கஞ் சென்றுங்
கூற்றுடைய சாந்திரா யணவிரத முதலுங்
கொள்கவிர தத்தினையு முடிவினடி குறுகிப்
போற்றியுள பொருளெல்லாங் கொடுத்தவன்செய் தீக்கை
பொருந்திடுக வருந்தவனைப் பிழைப்பினுமிப் புரிவே.

எ-து. மூவகையாசிரியரில் ஒருவனை யொருவர் தம்கையா லடித்தா லறுநூறுயிரமுரு அகோரத்தைச் செபிக்க. ஆயுதத்தா லிரத்தம் புறப்பட வெட்டினாற் பன்னிரு நூறாயிரமுருச் செபித்துச் சிவனுக்கு மகாபிடேகமு நிவேதனமுஞ்செய்து சவசாந்திராயண முதல் ஐவகைச் சாந்திராயணத்தையு மனுட்டித்து முடிந்தவாறே ஆசிரியனைப் பாதத்திற்பணிந்து தமக்குள்ள பொருளெல்லா மவருக்குக் கொடுத்துப் பஞ்சகவ்வியமென்று மண்டத்தை வேதியிலிட்டு அது முன்றாகத் தீக்கையையும் பெறுக. அரியதவமுடைய சாதகர் முதலாயினானை அடித்தாலும் வெட்டினாலும் இம்முறை செய்தாலக் குற்றம்போம். எ-று.

பஞ்சகமல மண்டலமாவது.—யாகசாலை மண்டபத்துக்கு நடுவேதிசையைப் பதினறுக்குப் பதினறு பதம்பண்ணி நடுநாலுபதத்தில் வெண்டாமரையையிட்டு நடுவே கர்ணிகையைச்சூழக் கேசரம், பீதவர்ணமாகவிட்டு அதைச்சூழ ஒருபதஞ் சிவப்பினலே வீதியாகவிட்டுப் பூர்வதிக்குமுதல் நான்கு திக்கிலு நந்நான்கு பதத்தாலே யந்த்ரமூகத்துக்கேற்ற வன்னமாக நடுப்பதுமம்போல நான்கு பதுமமிட்டு அதனைச்சுற்றிவர இரண்டாம் வீதியிலொருப்பதம் பொன்னிறமாக விட்டு ஒவ்வொரு திக்குக்கு இவ்விரண்டுபதத் துவாரம், அந்தந்தத் திக்குப்பதிகளுடைய நிறமாகவிட்டுக் கர்ந முபகர்ணபத மிரண்டு சோபத்தாலுங் கோணங்களில் வச்சிரம்போலக் கொண்டு பதமிட்டு அதிற் சிவனைப் பூசித்தாற் பஞ்சகமல மண்டலமெனப்பெறும்.

ஆசிரியர்க் கியற்றிய குற்றத்திற்குப் பரிகாரபூசையினை வகுத்துணர்த்துகினறார்.

பலமிரண்டா யிரமுறவே பாசதிநெய் பழமும்
பண்ணிடுக திருமுடியி னபிடேகம் பரிவாற்
பலமிரண்டா யிரமுறவே பேலமுதற் பண்டம்
பயிற்றியபீ சபிடேகம் பண்ணிடுக பதமும்
பலமிரண்டா யிரமுறவே கறியமுது பாதி
பரமனுக்கு நிவேதனமும் பண்ணிடுக பாங்காற்
பலகுவளை விளக்குமிரண் டாயிரமா னெய்பாற்
பார்த்திடுக தேசிகனுக் கபராதம் பணிஞர்.

எ-து. வெளி. தேசிகனுக்கபராதம் பணிஞர் பண்ணிடுகவென வினைமுடிக்க. (௬௪)

முற்கூறிய முறைமைக்குப் பொதுவிதி நியமமுணர்த்துகின்றார்.

அங்கியிலா குதியுமிரண் டாயிரமே யாக்க
யானெய்பா னயுதத்துச் செபமறையும் போது
மங்கியிஞ் யிரமுறவே வாக்குதவா னெய்பா
னயுதத்துக் கப்பாலுந் தசத்தொன்றே யாக்க
வெங்குமிது பொதுவெனவே யெண்ணியியற் றிடினே
யிம்பியமந் திரபலன்று னெய்தியிடு மென்று
மங்கியினுங் கருதசலா சாரியனு லங்கிந்
காருதியைக் கொடுப்பிக்கி லவலவினை யறுமே.

எ-ற. ஒருவர் நூறாயிர முருச்செபிக்கும்போது பசுவினெய்யினலிரண்டாயிரமுரு ஓமஞ்செய்க. பதினயிர முருச் செபஞ்செய்யுமிடத் தாயிரமுரு ஓமஞ்செய்க. பதினயிரத்துக்குமேல் அதிகசெபஞ் செய்தாலதற்குப் பத்துக்கொன்று அதிகமாயேற்றி ஹோமஞ்செய்க. முற்கூறிய வெல்லாச்

செபத்திற்கும் பொதுவிதியென் றறிந்துசெய்தா லவன்செபித்த செபபலத்தைக் கொடுக்கும். ஓமஞ்செய்தற் கதிகாரியல்லாவிடத்து ஆசிரியரால் ஓமம்பண்ணுவித்தா லிவனுடைய பாவங்கள்போம். எ-று.

அப்பாலுமென்ற உம்மையெதிரது தழீஇயது. ஒப்பின் முடித்தலென்றும் தந்திரவுத்தியால் இருபதருச் செபத்துக்கு ஒருகலசந்தாபித்தபிடே செய்க. (இஉ)

பரிகாரஞ் செய்தற்கு நியமவிதி யுணர்த்துகின்றார்.

உண்மைமொழி யுரைத்திடுகை பொன்றொடியார் கலவி
யொழித்திடுகை நிசிதனிலூண் பூதலத்தி லுறங்கல்
எண்ணெயினைத் தீண்டாமை மௌனமுத்தைத் தினமு
மிறைவனணி முடிகாட்டி யருந்தலிவை யெல்லாம்
பண்ணுதலே பஞ்சவரு டத்தனவும் விரதம்
பரிகாரந் தேசிகனைப் பழித்தவனைப் பகைக்கும்
புன்னெறியர்த மடியினையும் புரிந்துபணிந் தவர்தம்
பொருவரிய வருள்பெறலும் புன்மையினை போமே.

எ-து. வெளி. கௌவியத்தை யருந்தும்போது இடையிடையே நாவைக் கழுவித் தத்துவத்திரயத்தினு லதைக் கொள்க. (இ௩)

பிரமகத்திக்குப் பரிகாரமில்லையாதலு மொருவாற்றாற்
பரிகார முணர்த்துகின்றார்.

அறிவின்றி யந்தணனை யதஞ்செய்தா னவல
னுபிரமா னிடைநடுவே மண்டலத்தை யாக்கி
யறைநவக டேயிருந்தே யீசானநியுத
மாக்கிடுக நிதியாளன் மகவினையை யாங்கே
பொறையுறவே சாந்திரா யணம்பின்பு புரிகை
பொதுவலது புலன்றாம் வென்று திருநீற்றின்
அறையின்மக வுருத்திரத்தை யறைந்துதினந் தானே
யையபடிநான் மாணமுடி வறிந்தகொலை யறுமே.

எ-று. அபுத்தி பூருவமாய்ப் பிராமணனைக் கொன்ற குற்றம் போம்படி ஆயிரம் பசு நிற்கும் கோட்டத்தி னடுவே தேறுமண்டலத்தை யெட்டு முழத்தில் நாற்கோணமாகவிட்டு அதனையொன்பது கோட்டமாகப் பிரித்து ஒவ்வொரு கோட்டத்தை யொவ்வொரு தளமாகவு நடுக்கர்ணிகையாகவுமிட்டு அவைகளிற் காபி முதலானவைகளை ஞானரத்னாவலியிற் சொன்னவாறு பூசித்து அம்மண்டலத்தின் முன்னிருந்து ஈசான மந்திரத்தை ஆறுயிரமுருச் செபித்து நிதியுடையவனுக் கவ்விடத்திற்றனே யாகத்தைச் செய்து சாந்திராயண விரதத்தை யனுட்டிக்க. இவ்வாறு கூறியன பொது விதி. அல்லாதபோது இந்திரியங்களைந்தையு மடக்கித் திருநீற்றறையிலிரு

ந்து சிவபெருமானைத் தியானித்து வேதத்திற் சொல்லிய சதருத்திரமென்னு மந்திரத்தைச் செபித்து முப்பதுநா ளிருந்தா லக்குற்றம்போம். இப்படி மரணமளவும் இருப்பானாகில் புத்திபூருவமாய்ச் செய்த குற்றம்போம்.

தேனுமண்டல மென்பதனை மண்டலமென்றது தலைக்குறை.

மதுபானிக்குப் பரிகார முணர்த்துகின்றார்.

பண்ணினனே லறிவிலனாய் மதுபானம் பார்ப்பான்
பாமேச னாலயத்திற் றற்புருடம் பகர்க
வெண்ணியுற விலக்கமக மியற்றிடுக நிதியன்
பராகமெனுங் கிருச்சாத்தை யியற்றியிடல் பொதுவே
வெண்ணெ யழல் வெதுப்பிவாய் வாக்கலுமா மன்றி
வெதுப்பியகோ சலம்வெந்த வெண்கலமு மாகும்
புண்ணியவெண் ணீற்றறையி னுருத்திரத்தைப் புகன்று
பொருந்தலுமா முன்புகன்ற படியிரண்டும் போமே.

எ-து. பிராமணன் அறியாமல் மதுபானம் பண்ணினானாற் சிவாலயத்தில் மண்டல முன்புபோலிட்டு அதில் வியோமவியாபி மகாசிவர் முதலானோைப் பூசித்து அம்மண்டல மருகி லிருந்து தற்புருட மந்திரத்தை தாறுயிரமுருச் செபிக்க. திரவியவானானால் யாகத்தைச் செய்து முற்கூறிய பராகமென்னுங் கிருச்சரத்தைச் செய்க, இது பொதுவிதி. அல்லது பசுவின் வெண்ணெயை நன்று யுருக்கிக் கொதிக்கக் கொதிக்க வாயில் வாக்குக. அல்லது கோசலத்தை நன்றாய்க் காய்ச்சி வாயில் வாக்குக, அல்லது பஞ்சலோகங்களை யொழுக வுருக்கி வாயில் வாக்குக, அல்லது முன்புபோலத் திருநீற்றறையி லிருந்து மகாருத்திரத்தைச் செபித்தால் அபுத்திபூருவமும் புத்திபூருவமு மடைவேபோம். எ-று. (௬௫)

பொன் திருடினவர்க்குப் பரிகார முணர்த்துகின்றார்.

கனகமொரு கழஞ்சளவு கருத்தழிந்து கொண்ட
கள்வனுடல் சுடுகளரி யெல்லையினைக் கலந்தே
பனுகவகோ சத்தைநியு தத்தைநிதி யாளன்
பனுகமகம் பொதுப்பிரமா பத்தியமே யல்லா
லெலைமுசலத் திரும்பாலே யெற்றுகமன் னவனே
யென்றழிக வல்லதுவெண் ணீற்றறையை யெய்தி
முனமுனாத்த முறைமுயலின் மோசனமே யாகு
மோகவினை முன்னுணர்வின் முற்றியநீ வினையும்.

எ-து. அறியாம லொருகழஞ்சு பொன் திருடிய கள்ளன், ஆயிரம் பேருக்குக் குறையாமற் சுட்ட சுடுகாட்டிற் சுடுகொடென்னு மண்டலத்தை முன்புபோ லெட்டிதழ் நடுக்கர்ணிகையுமாக விட்டு, அதில்

அகோரப்பிரயோகமென்று அகோரகலை மந்திரத்தாற் பூசித்து அம்மண்டல சமீபத்தி லிருந்து அகோர மந்திரத்தை நூறுயிர முருச் செபிக்க. திர வியவானுனால் யாகத்தை யாண்டுச் செய்க. இவை இரண்டும் பொதுவிதி. அல்லது, பிரசாபத்திய விரதமனுட்டிக்க. அதுவல்லாமல் அவன் அரசனிட த்திற்போய் அரசனே நான் பொன்றிருடிய கள்ளன் அக்குற்றம் போம்படி இருப்புலக்கையா லடியுமென்றுசொல்லி யவனாலடிக்கப்பட்டு மரிக்க. அல் லது முன்புபோல நிற்றறையை அடைந்து முன்சொன்ன முறைசெய்தாற் புத்திபூருவம் அபுத்திபூருவமென்று மிரண்டினால்வருங் குற்றமும் போம். எ-ம் தேற்றம். (௬௬)

குருமனைவியைப் புணர்ந்தவனுக்குப் பரிகார முணர்த்துகின்றார்.

அற்றறிவு குருமனையை யொருநாளுந் றனைந்தா
னழலோம்புஞ் சாலைதனில் வாமத்தை யறைக
வுற்றிடவே யோரிலக்க மகமியற்றி நிதியன்
றந்தகிருச் சரமியற்ற வொக்குமிரு வருக்கு
மற்றலது குப்பத்தைப் பீசத்தைக் கருக்கான்
மாற்றியுணன் மறந்துநிசை தெற்கியங்கி-மரிக்க
முற்பகர்ந்த முறையுறவே நிற்றறையின் முயல்க
முயங்கிலறிந் திரண்டாநா னரகனைத்து மூழ்கும்.

எ-து. யோகையத்தா லறிவிழந்து குருமனைவியை ஒருநாட் கூடினு னானால் அக்கினிகோத்திரஞ் செய்கிற யாகசாலையின் கிழக்கே காருகபத்தி யம் நாற்கோணமாகவு மேற்கே யாகவனீயம் வட்டமாகவும், தெற்கே தெக் ணாக்கினி யர்த்தசந்திரனைப்போலவு மிட்டு, அதில் அக்கினியை யுண்டாக் கெயதிற் றற்புருடாய விர்மகேயென்று மந்திரமுதலாக வடைவே பூசித்து அம்மண்டல மருகிலிருந்து வாமதேவ மந்திரத்தை நூறுயிரமுருச்செபிக்க. திரவியவானுனால் யாகத்தை யாண்டுச்செய்க. புத்திபூருவ மபுத்திபூருவமா ய்ச் செய்தவர்கள் தத்தகிருச்சர மனுட்டிக்க. இது பொதுவிதி; அல்லாத போது குய்யத்தையும் பீசத்தையுங் கருக்காலரிந்து விட்டுத் தென்றிசை யை நோக்கி யுபவசியாய்ப்போய் மரித்தாலக் குற்றம்போம். புத்திபூருவமா கவிரண்டாநாளும் அவளைக் கூடினுனுனு விருபத்தெட்டுக்கோடி நரகத்தி லும் அழுந்துவான். எ-று. (௬௭)

கொலை களவு கட் காமஞ் செய்த நால்வரோடு கூடின வஞ்சாம் பாவிக்குங் கோசுத்திக்கும் பரிகார முணர்த்துகின்றார்.

கூடியவ ரிவர்தம்மு ளொருவருடன் சரதங்
கூறிமெ நியுதமுறக் குலவனாயி னுச்சி
மாடுடையன் புரிந்திடுக மகவின்னவை யாங்கே
வருந்திடுக மற்றையதி தபனத்தை மதித்துத்

நேடரிய நேறுவினைத் தெளியாது செருந்தான்
செப்புகவோ ரிலக்கமுற வகோரத்தைத் தெளிந்தா
னுடியிரு குணிதமுற நவின்றிடுக வந்த
நாயகனை மனத்திருத்திப் பூசனைபுரிந்து நைந்தே.

எ-து பிரமகத்தி முதலான பாதகங்கள் செய்த நால்வருள் ஒருவனுட னொருவன் கூடினு லவனஞ்சாம்பாதகத்தை யுடையவன், அக்குற்றம் போம்படி சத்தியோசாத மந்திர நூறுயிர முருச் செபித்து மலையுச்சியின் மண்டலமிட்டு அதி னடுவே மகாமேருமுதற் பாரிசபருவத மீருகவைந்தினுஞ் சதாசிவ முதலிய கலா மந்திரங்களை யடைவே பூசித்து அப்பருவதத்தி னுச்சியிற் றனவானுனல் யாகத்தைச் செய்து அதிதபன னென்னுங் கிருச்சரத்தின் முறைமையை விசாரித்து வருத்தமுற வனுட்டித்தால் அக்குற்றம் போம். தேடெதற்கரிய பசுவை யபுத்தி பூருவமாய் வதைத்தானுனல் அகோரத்தை நூறுயிர முருச்செபிக்க, புத்தி பூருவமாய்ச் செய்தவன் இப்படி வந்து விட்டதே யென்று உபவசியா யகோர மூர்த்தியை மனத்திற் றியானித்து அம்மந்திரத்தை இருநூறுயிர முருச் செபித்தா லக்குற்றம்போம். எ-று. (௧௮)

மகா பாதகத்துக்குப் பரிகார முணர்த்துகின்றூர்.

கங்கைநதிப் புனலாடிக் கடப்பாடு மீந்து
காசிவிசு வேசனடிக் கமலவினை பணிந்து
தங்கியொரு நாளுனல்கா மாதிகளுந் தவிர்ந்து
தாமறந்து புரிந்தமகா பாவமொன்று தவிருந்
திங்களுறி னறிந்துபுரி மாபாவ மொன்று
நீருங்கே தாரஞ்சி சயிலங்கா ளத்தி
சங்கைதச ரதன்மகனைந் தனைத்தல மாரூர்
சபைமருது குடமூக்கை யாறெழுவாய்த் தலந்தாம்.

எ—து. கங்கையில் முழுகித் தம்மாற் கூடியவளவு தானங்கொடுத்துக் காசி யென்னுந் திருத்தலத்தி லெழுந்தருளி யிருக்கின்ற விசுவநாதனுடைய தாமரை மலர்போன்ற சீபாதங்களை வணங்கித் தான் காமக் குரோத லோப மோக மத மாச்சரிய முதலான குற்றங்களை யொழிந் தொருநா ளுபவசியா யிருந்தால் அபுத்தி பூருவமாய்ச் செய்த மகா பாதகங்களி லொன்று போம். இவ்வா றொருமாதமளவு செய்தாற் புத்திபூருவமாய்ச் செய்த மகா பாதகங்களி லொன்றுபோம், அக்காசி யல்லாமற்கேதார முதற்றிருவையாறிறுதியாகச் சொன்ன புண்ணிய தலங்களினு மிவ்வாறு செய்தா லக்குற்றம் போம். எ-று.

எழுவா யென்றதனுல் மதுரைத் திருவாலவாய் திருவெண்காடு திருநெல்வேலி முதலான மற்றைப்புண்ணிய தலங்களினு மெனக்கொள்க,

சங்கை தசரதன் மனைத் தணைந்ததென்றது, தசரதனா யிந்திரன் புத்திரனி ல்லாத குற்றத்தினாற் சங்கிக்கச் சங்கோத்திரம் பண்ணித் திருவாரூரில் வந்து தியாகேசரைப் பூசித்துப் புத்திரனுண்டாகைச் சங்கை தசரதன்ம னைத் தணைந்ததல மாகுமெனச் சிறப்பித்தார். இவ்வாறு கொள்ளாது திரு விராமேச மெனக் கொள்ளினு மிழுக்காது. திருவையாற்றைப் பஞ்சநத மென்றுங் கூறுவர். (௮௯)

சிவஞானிகளைப் பூசித்தாலு மக்குற்றம் போமென் றுணர்த்துகின்றார்.

அநாதிமல முத்தனவன் சிவனுயிர்கட் குயிரா
யகலாதே வினைப்பலன்க ளருந்திமல மறுப்பான்
மனாதியினுங் கெட்டாதா னெனமதித்துத் தம்முன்
மனோலயவாழ் வுறவவன்றாள் கண்டவர்தாள் வணங்கி
பெறுந்திசிவ னெனவெண்ணி யொருபகற்பூ சனையை
யியற்றினர்க ளொருதிங்க ளுறவியற்றி னோர்கள்
முன்னோதியவா றொழிந்தார்தா முற்றியமா பாவ
முட்டாம லியற்றினர்கள் விட்டார்நீ முழுதும்.

எ-று. வெளி. மனாதியினுக் கெட்டாதானென்பது சாத்துவிதமுத லாயமனத்தினா லறியப்பட்டாதவ னெனற்கு மனோலயவாழ்வு என்றது, சகலமுமானமட்டாத யதீதத்தி லயிப்பித்து ஆண்டுள்ள வின்பந் துய்த்தலை. (௯௰)

உருத்திராக்கந் தரித்தாலும் பாவம்போமென் றுணர்த்துகின்றார்.

அரித்திடவே யவலவினை யறுமதித்தார் கண்டி
யாமலக பலத்தினள வாகவுமே யன்பாற்
றரித்திடுக சிகைதன்னிற் கன்னத்திற் களத்திற்
றடவரைமார் பிடைப்புயத்துந் தாங்குகபூ ணூலி
லுருத்திரசா தனமாயின் கண்டத்தி னுறினு
மேன்றிடுஞ் சிவபுரியை யதுதானு மென்றே
விரித்தவுரை மெய்யெனவே யுணர்ந்தசொல் லாரும்
விருப்புறவே தரித்திடுக கண்டியினை விரைந்தே.

எ-று. வெளி. அரித்தல், போக்குதல். கண்டி உருத்திராக்கம். * "கண் டியிற்பட்ட கழுத்துடை யீர்கரி காட்டிலிட்ட, பண்டியிற்பட்ட பரிகலத் தீர்" என்ற திருவாக்காறு மறிக. ஆமலகம் நெல்லி. (௯௧)

திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் அருளிச்செய்த திருவீழிமிழலை திருவிருத்தம்.

* கண்டியிற்பட்ட கழுத்துடை யீர்கரி காட்டிலிட்ட
பண்டியிற்பட்ட பரிகலத்தீர் பதி வீழிகொண்டீ
ருண்டியிற்பட் டினிநோயி லுறக்கத்தி லும்மையைவர்
கொண்டியிற்பட்டு மறந்திடு மென்னைக் குறிக்கொண்மினே. (௧)

மேலுமோ ருபாய முணர்த்துகின்றார்.

பூசிடுக நீற்றினையுந் தீவினையைப் போக்கப்
 புரிந்தார்க டிருநீறு பூசினரைப் பணிந்து
பேசிடுக மதுரவுரை யவரோவ றன்னைப்
 பெற்றிடுக முற்றிடுக பேணியொருப் பட்டே
கூசினர்க ளவர்தம்மைக் கும்பிடவு மேவற்
 குறித்தியற்றி யிடத்தானுங் கொடுநாகக் குழியாழ்
நீசரான நினைந்திடுக நின்மலனைத் தம்மு
 ளினைப்பாரை நினைப்பார்கள் வினைப்பாவ நீங்கும்.

எ-று. வெளி. * செடிகொணோயினடை யார்திறம் பார்செறு தீவி னை, கடியகூற்றமுங் கண்டக லும்புகல் தான்வரு, நெடியமாலோடய னேத்தநின்றார் திருவாஞ்சியத், தடிகள்பாத மடைந் தாரடியாரடி யார்கட்கே, என்னுந் திருவாக்கானு முணர்க. (௬௨)

சிவபத்தர்கள் பெருமை யுணர்த்துகின்றார்.

மன்னானு மன்னவன்றன் மகன்குணந்திங் கிரண்டும்
 வையகத்தார் பாராதே வணங்கிடுவ ரஞ்சி
யென்னானு மிறையமலன் றிருவேடந் திருநீ
 றிட்டார்கள் குணங்குணக்கே டெனுமிரண்டு மெண்ணார்
விண்ணாளத் தீவினையை விட்டியிட விழைந்தார்
 விரும்பியவ ரடிபணிவர் விமலனுரை விலங்க
லொண்ணாதே யெனக்கருதி யொருப்பட்டே யமல
 னெப்பரிய புரிவாழ்வு மற்றையருக் குண்டோ.

எ-று. வெளி. †"எவரேனுந் தாமாக விலாடத்திட்ட திருநீறுஞ் சாதனமுங் கண்டாலுள்கி, யுவராதே யவரவரைக் கண்டபோதே யுகந்தடிமைத் திறநினைந்தங் குவந்து நோக்கி, யவர்தேவ ரிவர்தேவ ரென்றுசொல்லி யிரண்டாட்டா தொழிந்தீசன் றிறமேபேணிக், கவராதே தொழுமடியார் நெஞ்சினுள்ளே கன்றாப்பூர் நடுதறியைக் காணலாமே" என்னுந் திருவாக்கானு முணர்க. (௬௩)

* திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகள் அருளிச்செய்த
திருவாஞ்சியம்-பண்-இந்தளம் பா. (௬)

† திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகள் அருளிச்செய்த
திருக்கன்றாப்பூர்-திருத்தாண்டகம் பா. (௩)

முற்கூறிய பார்ப்பாருட் பதிதனையும் அக்குலத் தழிந்து திரியு
மாதனையும் புநிசாதன மணிந்து ஒழுக்கந்தவறிய தவசிகளை
யும் வரைத்தல் கடனென்பதூஉம்; இவர்கள் ஏற்றக்
குறைவு செய்தால் விசாரித்து நிறுத்துமது
ஆசிரியர்க்குக் கடனென்பது
முணர்த்துகின்றார்.

அந்தணர்தங் குலத்துதித் தழிவுபுரி வானை
யதஞ்செய்யேற் பரிகார மவன்வகைக்கு மறியேம்
வெந்தவெண்ணீ றணிந்தமலன் வேடமணிந் தாரும்
விப்பிரரும் வேண்டுவது செய்தவினை விடினுஞ்
சிந்தையிற்றெறுப் பவரெனவே தேறியவர் தம்மைத்
தெளியற்க தெளிந்துமவர் தமைச்செகுத்தா ராயி
னொந்தழிவர் நிரயத்திற் றேசிகனுக் கவரை
நோவிக்கை நிலைநிறுத்தல் கடன்விதித்த நூலான்.

எ-து. வெளி. அந்தணர் தங்குலத்துதித்துமென்ற வும்மை உயர்வு சிறப்பு. அதஞ்செய்யேல் என்றது கொல்லேல் என்கை. இதுவடமொழி. தெளியற்க என்றது சாதியிற் கூட்டாமற் றள்ளிவிடுதல். செகுத்தல் என்றது கோறல். நோவிக்கை எ-து. அடித்துக் கோபிக்கை. விதித்தநூல்என்றது வேதாகமத்தி லின்னதற் கின்னபடி செய்க வென்றுதல். (௧௪)

தன்பொருட்டாகப் பிறனொருவன் பிராணவதை செய்ய
வவனைத் தடாதிருந்தாற் குற்ற முணர்த்துகின்றார்.

என்றனைநீ புன்மைமொழி யிசைப்பாயே யென்று
மெனதுதனந் தாராதே போகுவையே யென்று
நின்றனக்கோ வுரித்திந்த நிலமெனக்கு மென்று
நின்முன்னே யென்றுயிரை நீக்குவனே யென்றுந்
தன்றனையே தான்வதைக்கிற் றடுத்துமுறை புரியாச்
சலத்தெதிரி யவன்றன்னைத் தன்னதுகை யாலே
கொன்றவனே யாதலினாற் றடுத்திடுக கொலையைக்
கொடுத்திடுக ணக்குளது கொலைக்கஞ்சுங் குணத்தார்.

எ-து. வெளி. புன்மொழி-பொல்லாதவார்த்தை. ஏகுதல்-போகுதல். நீக்குதல்-விடுதல். சலம்-கோபம். உம்மை-யெண். (௧௫)

கோபமுதலியவற்றாற் பிராணவதை செய்தார் பெறும்பல
மீதென் றுணர்த்துகின்றார்.

கோபத்தா லதந்திற் கொடுநோயான் மறலுங்
குற்றத்தாற் றன்றன்னைக் கொலைபுரிகை குறையோ
பாவத்தான் மிக்காரே தமைத்தாமே வதைக்கும்
பதர்மனித ரந்தணர்க்கும் பாங்கல்ல குப்பி

பாகத்திற் பட்டழுங்கிச் சிக்குழிக்கும்படிவர்
பகர்வருட மறுபதினு யிரமுறவே பாங்கே
சாகத்தாக் துணிந்தழிகை சங்கரனு லயத்திற்
றவறுறினே யவரமலன் புரியதனைச் சார்வார்.

எ-து. வெளி. கொடுநோய்-மகாவியாதி. குணமோவென்று மோகாரம் எதிர்மறை. கும்பீபாகஞ்-சிக்குழியென்பன நரகம். பாங்கு-உரிமை. ()

குற்றஞ் சாராக்கொலையிது என்று சிறப்புவிதி
யுணர்த்துகின்றார்.

படைபிடித்துத் தங்கையிற் பற்றுரைச் சமரிற்
பாழ்படுக்கப் போர்புரியும் பார்ப்பாரைப் பற்று
ருடலிறுந்தா ரோலவர்க்குப் பிரமகத்திப் பாவ
மொன்றுவதன் றெனவுணர்க வுள்ளத்தே கள்ள
மிடனுறவே நள்ளிருளின் வேற்றயலார் மனையின்
வேண்டியது கொண்டியங்கும் வேலைதனில் வேந்தன்
படையவனைப் பந்தித்தே யப்பொழுது நாசம்
பண்ணிடினும் பிரமவதை பற்றுபார்த் திவர்பால்.

எ-து. வெளி. படை-ஆயுதம்; பற்றார்-சத்துருக்கள்; இறத்தல்-துணித்தல்; படையெடுத்துப் போர்செய்த பார்ப்பாரைப் பிடித்து வதைத்தாலுங் குற்றமில்லை யென்க. (௬௭)

சூத்திரர் முதலிய மூவரையும் வதைத்தாற் பரிகார
முணர்த்துகின்றார்.

ஓரயுதஞ் சூத்திரனை யொடுக்கினனுச் சரிக்க
வுருபிதனை யொண்டொடிக்குங் குழவிக்கு மொக்கு
மீரயுதம் வசியனைக்கொன் றிறுத்தவனுச் சரிக்க
வேந்திழைக்குங் குழவிக்கு மிக்கணக்கே யியம்ப
வோரயுத மீரயுதம் பார்த்திவனை யொடுக்கி
னுச்சரிக்க வொண்டொடிக்குங் குழவிக்கு மொக்கு
மீரயுதஞ் சூத்திரனை யெனரியிறுத்தா னியம்ப
வேனையர்க்கு மிசைக்கவிரு குணிதமெனி யிறுந்தான்.

எ-து. சூத்திரனையு மக்குலத்து மாதரையும் அவர்கள் பிள்ளைகளையுங் கொன்றவன் அகோர மந்திரத்தைப் பதினாயிரமுருச் செபிக்க மேல் எனைய விரு குலத்தவர்க்கும் இம்மந்திரத்தாற் பதினாயிரம் பதினாயிரமுரு வேற்றி யேற்றிச் செபிக்க, சூத்திரர் முதலான மூவரையும் புத்திபூருவமாகக் கொன்றவன் இருபதினாயிர நாற்பதினாயிர மறுபதினாயிர மம்மந்திரத்தாற் செபிக்க. எ-று. (௬௮)

அண்டச முதலியவற்றுற் பரிகார முணர்த்துகின்றார்.

வதைத்தவனே மயிலன்னங் குக்குடமும் பாம்பு
மற்றுமுள வண்டசமு மர்க்கடமு மறப்பான்
மதித்தறைக வகோரமிரண் டாயிரமாற் சால
மறப்பாலே வதைத்தானே ராயிரமாஞ் சாதம்
வதைத்தவனே யசமேதி மற்றையமான் மரையு
மந்திரிக்க வகோரமொரு நூறுநா னூறு
வதைத்தவனே வராகத்தை வன்மிருக மற்று
மதித்தறைக வொருநூறு மறந்தவினை மாயும்.

எ-து. மயில் முதலான பறவைகளையபுத்தி பூருவமாய்க் கொன்றுனுல் அகோர மிரண்டாயிரமுருச் செபிக்க. பூனையை யபுத்திபூருவமாய் வதைத்தால் ஆயிரமுருவும், புத்திபூருவமானுல் இரண்டாயிர முருவுஞ் சத்தியோசாதத்தைச் செபிக்க, ஆடு, மான், மரை, எருமை, முதலானவற்றை அபுத்திபூருவமாய் வதைத்தால் நூறுருவும் புத்திபூருவமாய் வதைத்தால் நானூறுருவு மகோரத்தை செபிக்க. வனத்திலே சஞ்சரிக்கின்ற துட்டமிருகமான பன்றி, சிங்கம், கரடி முதலானவைகளை யபுத்திபூருவமாய்க் கொன்றுனுல் நூறுருவும், புத்திபூருவமானுல் இருநூறுருவு மகோரத்தைச் செபித்தா லக்குற்றம் நீங்கும். எ-று.

மற்றைய வென்பதனுல் அதற்கினமானவைகளும் கொள்க. (௬௯)

இதுவுமது.

வதைத்தவனே நாய்நரியுஞ் சாதத்தை மறப்பின்
மந்திரிக்க வாயிரமீ ராயிரமே மதித்தான்
வதைத்தவனே மூடிகத்தை வாலமூ டிகமு
மந்திரிக்க சாதத்தை யொருநூறு மறந்தான்
வதைந்தவனே யென்பில்லா வடிவையறி வின்றி
மந்திரிக்க வைம்பஃது மற்றையவ னூறும்
வதைத்தனனேற் பலகிருமி யொருநாளின் மறப்பான்
மந்திரிக்க மூன்றயுத மதிக்கிலிரு குணிதம்.

எ-து. அபுத்தி பூருவத்தினுல் நாய்-நரி யிவைகளை வதைத்தா லாயிரமுருவும், புத்திபூருவமாகி லிரண்டாயிர முருவுஞ் சத்தியோசாதத்தைச செபிக்க. பெருச்சாளி-எலி இவைகளை யபுத்தி பூருவமாகக் கொன்றவனூறுருவும், புத்திபூருவமானு லிருநூறுருவுஞ் சத்தியோசாதத்தைச் செபிக்க. வெலும்பிற் றோன்றிய வென்பில்லாத கிருமி முதலியவற்றைவதைத்தால் அபுத்திபூருவத்துக் கைம்பதுருவும், புத்திபூருவத்துக்கு நூறுருவுஞ் சத்தியோசாதத்தைச் செபிக்க, ஒருநாற் பல கிருமிகளைக் கொன்றால் அபுத்திபூருவத்துக்கு முப்பதினுயிரமும் புத்திபூருவத்துக்கு அறுபதினுயிரமுஞ் செபிக்க. எ-து. (௭௰)

நாய் முதலியவை கடித்தாற் பரிகார முணர்த்துகின்றார்.

உடனூறு படக்கடிக்கி னுய்நரிமர்க் கடமு
முரகமுந்தேள் கிடமுறினு மொழியுமடு நீருண்
மிடறுறநின் றயுதமுற விளம்ப வகோரத்தை
விக்கிரக நினைந்துசுழல் விழிமூன்று முடையார்
சடைமுடியிற் றலைமாலை கரியவுருக் காளந்
தாடிமுகந் தடமார்பிற் சர்ப்பவிருச் சிகப்பூண்
படைசூல மழுத்தண்டு வாள்வலப்பா லிடப்பாற்
பற்றியுளர் கட்டங்கந் தலைபலகை பாசம்.

எ-து. நாய் முதலானவை சரீரத் தூறுபடக் கடித்தாலு மவ்விடம் பொருந்திறுந் தடாகங்களிற் கழுத்தளவு தண்ணீரி னின்று சுழல்கின்ற மூன்று விழியையுஞ் சடாமகுடத்திற் றலைமாலையையுங் கரியநிறத்தினையுந் திக்குணத்தினையுந் தாடியினு முகத்திலும் பெரிய மார்பிலும் பாம்புத் தேளாபரணத்தினையுஞ் சூல மழு தண்டு வாளைப்பற்றிய வலப்பாற் கரத்தினையு, மாத்திரைக்கோல் தலை பலகை பாசத்தைப்பற்றிய இடப்பாற்கரத்தினையு முடைய அகோர தேவநாயனைத் தியானஞ் செய்து அகோரம் பதினாயிரமுருச் செபித்தா லக்குற்றங்க ணீங்கும்.- எ-று. (௭௧)

பொன்முதலியவற்றைத் தானம்வாங்கிற் பரிகார
முணர்த்துகின்றார்,

தாங்கினனேற் றனத்தையரி தாலத்தைக் கழஞ்சு
தாந்தாதா வகோரத்தைச் சாற்றிடக வயுதந்
தூங்கிருளி னடமாடி யாலயத்திற் பாவந்
தொலைத்தருளென் பாவமெனச் சொல்லுகமுன் னூறு
தாங்கினனேற் றயிலத்தைத் ததியானெய் தனையுந்
தரிந்திடிற்காற் பாசத்தைக் கம்பளத்தை மற்றுந்
தாங்கினனேற் றந்துபரி தனைமெருது தன்னைத்
தானியத்தைத் தரணியையுஞ் சாற்றுகவோ ரயுதம்.

எ-து. பொன் முதலியவற்றையு அரிதார முதலிய தாதுக்களையும் ஒரு கழஞ்சு தானம்வாங்கினால், அவர்கள் சிவாலயத்திருந்து,அகோர மந்திரத்தைப் பதினாயிரமுருச்செபிக்க. பால்,தயிர்,ஆனெய்,எண்ணெய்,பருத்தி,கம்பளம் இவைகளைத் தானம்வாங்கினவர்களுஞ் சிவசந்நிதியில் அக்குற்றத்தைப்போக்கி யருளவேண்டுமென்று வேண்டிக்கொண்டு அகோரத்தை முந்நூறுருச்செபிக்க, குதிரை, யானை, எருது இவைகளையும் நெல், பூமி, இவைகளையும் தானம்வாங்கிற் சிவாலயத்திருந்து அகோரத்தைப் பதினாயிர முருச்செபிக்க. எ-று.

மற்றுமென்பதனுற் பட்டுமுதலான புடைவைகளையும்,இரத்தினக்கம்பளம்,வெண்பட்டு, முஞ்சிப்புல் இவைகளையும் வாங்கினு மம்முறைசெபிக்க.

பத்தர்கள் ஆசிரியர் முதலானோர்க்கு மடங்கட்டுவித்து அதற்கு
வேண்டு முபகரணத்துடன் தானமாகக் கொடுத்தா
லதை வாங்கிய குற்றம் போம்படி பரிகார
முணர்த்துகின்றார்.

சிறப்புறவே திருமடத்தைச் செய்துதலை வணங்கித்
தேவரினி யானுமுய்யச் செறிந்திருக்க வென்றே
யறந்திளையா தளித்தான்கை யதுபரித்தா ராகி
லுறைந்திடுக நியுதமுற வாலயத்தி னமர்ந்தே
பெறற்கரியா யான்றரவே பெற்றிதனை யென்ற
பிழைதிர வருந்துகவுள் ளளவுமெனப் பேசுங்
குறிப்பினன்கைக் கொண்டமா றாந்தமுணல் கொடுமை
கொள்கசில நாளிருக்கே யவன்வினைக்குக் குழைந்தே.

இ-ள். சிவபத்தர்கள் திருமடஞ்செய்து அதற்கு வேண்டு முபகரணத்துடன் ஆசிரியர் முதலானோரை அடியே னுய்யும் வண்ணந் தேவரீர் நீங்காமல் இத்திருமடத்தி லெழுந்தருளி யிருக்கவேண்டுமென்று வணங்கிக் கொடுக்க. அதைவாங்கினவர்கள் சிவாலயத்தி லிருந்து அகோரம் நூறாயிரஞ் செபிக்கக் கடவர். யாவர்க்கும் பெறுதற்கு அரியோய் அடியேன் கொடுப்பதைப் பெற்று என் குற்ற நீக்க வுள்ளகாலமளவும் புசித்திருக்கவேண்டுமென்று இரந்து கூறுவான் குறிப்பினை யுணர்ந்து அவனிடத்திற் பெற்றதைத் தாமுள்ளவளவும் அருந்துதல் கொடிது. ஆகையால் அவன் வினை கெடுமாறு உள்ளமிரங்கிச் சிலநாள் அருந்தக் கடவர். எ-று. (௭௬)

அதை வாங்கிச் சிவனுக்கு நிவேதியா திருந்தாற் பரிகார
முதலியவை யுணர்த்துகின்றார்.

தாப்பிறர்தைந் தாங்கியது சங்கரற்கு நாளுஞ்
சமைந்துநிவே தனஞ்செய்க தவறியநா ளாற்றெட்
டோதக்கசிவ குரவனுக்கு முட்டுதரா டோறு
மொருநேசத் தயனுட்டி லுன்னிபவன் பாதஞ்
சிரத்தையுற மலர்தூவித் திசையவனை நோக்கித்
தெண்டனவே பணிந்தெழுக சிவநேச ருடனே
விருப்புடனே நாடோறு மிசைந்திடக திக்கை
வேறற்றூர் சாதியினு மொருபந்தி மிசைவே.

இ-ள். ஈகையாளர் தரவாங்கியதை நாடோறுஞ் சிவனுக்கும் ஞானாசிரியனுக்கு நிவேதனஞ்செய்க. செய்யாதொழிந்தால் அக்குற்றம் போம்.

படி அகோரத்தை நூற்றெட்டுருச் செபிக்க. ஆசிரியர் அருகிலில்லாவிட்டால் அவர் பாதந் தன்றலையிற் பொருந்த வாதரவுடன் தியானம் பண்ணி மலரா லருச்சித்து அத்திசையை நோக்கி தண்டாகாரமாய் வணக்கஞ் செய்க. இவ்வாறு செய்தபின்பு சாதகர் முதலானோருடன் கூடவிருந்து புசிக்கக்கடவர். தனக்கொத்த தீக்கையுஞ் சாதியுமுடையவ ரானால் அவர்களைக் கூடவைத்து நாடோறும் புசித்தலே சிறப்பு. எ-று. (௭௪)

பந்திபோசனத்தால் வருங்குற்றமும் பாண்டத்தால் வருங்குற்றமும் போம்படி பரிகாரமுணர்த்துகின்றார்.

அற்றழிய வாகார தோடங்க ளென்று
மருவினையு மெனக்குவினைந் தழிந்தொழிய வென்றும்
பெற்றசிரத் தையினாலே யாக்கடமைப் பேணிப்
பெற்றவற்றி னைந்தினையும் பேதமிலி தன்னை
நெற்றிவிழி நின்மலனை நேயத்தா லாட்டி
நிசியருந்தி லாகார தோடங்க ணீங்கு
மற்றழியு மரும்பாவ நல்வினையு மாகு
மவனதுநற் புரிதன்னை யடைந்துறையு மாமே.

எ-து. பந்திபாண்டம் அன்ன முதலியவற்றால் வருங்குற்றம் போகவேண்டு மென்றும், நான்செய்த பெரும்பாவம் விரைந்தழிய வேண்டுமென்றும் ஒருவன் ஆதரவினால் பசுக்களை நன்றாகப்போற்றி அதனிடத்துண்டாகிய பால் முதலியவற்றால் *பிரம கூர்ச்சத்தைத் தாபித்து அபேதனையும், நெற்றிக் கண்ணையுடைய நின்மலனையுமிருக்கிற சிவனுக்கபிடேகஞ் செய்து உபவசியாயிருந்து அதைப் பருகினால் அக்குற்றம்போய் பெரிய பாவங்களும் நீங்கும். அதனால் சித்தி புத்தி பிறந்து நற்கன்மத்தை யனுட்டித்தற் குரித்தான தபோபலத்தினால் அவன் மகாசிவலோகத்தை யடைந்து மிருக்கலாம். எ-று.

அடைந்துறையு மாமென்ற வும்மை-சிறப்பு. ஏகாரம்-ஈற்றசை. (௭௫)

பிரமகூர்ச்சரத்துக்குரிய பசுக்களின் முறைமையுங் கோமயங்கொள்ளு முறைமையு முணர்த்துகின்றார்.

பிணிமூப்புச் சாகன்று பிறந்திளைய கன்று
பெறுங்கன்று கருங்கன்று பெருங்கன்றாண் மலமென்
றெணியவிரு நான்கொழிந்த வெவையுமினி யனவே
யிவற்றுதித்த மயமாதி யாட்டிடுக விறைக்கே
மணிலணவா முன்மயத்தைத் தாமிரத்திற் கொள்க
வானிடையே கமலத்தின் வகிர்ந்துநடு மயத்திற்

* பிரமகூர்ச்சரம்- பஞ்சகௌவியம்.

பிணியிலாளைப் பெருவிரலிற் பாதியென்று மளவு
பெற்றிடு மற்றையவுங் கொளுமுறைமையே சுவமே.

எ-று. வியாதிப்பசு, கிழப்பசு, கன்றுசெத்தபசு, கன்றுபோட்டு பத்துநாட் குறைவுடையபசு, கிடாரிக்கன்றீன்றபசு, சினைப்பசு, மலட்டுப்பசு, மலத்தைத்தின்னும்பசு என்று நினைக்கு மெண்வகைப்பசுக்களையு நீக்கிய மற்றைப் பசுக்களெல்லா மினிமையை யுடையனவாம். இவற்றில் தோன்றிய கோமய முதலியவற்றால் சிவனுக் கபிடேகஞ்செய்க. இவற்றிற் புகை நிறத்தையுடைய பசுகோமயமிடும்போது பூமியில் விழுமுன் னிடையே தாமரையிலையி லேந்தி அக்கோமயத்தி னடுவே நோயில்லாதார் கைப் பெருவிரலிற் பாதி மாத்திரம் உதிர்த்தெடுத்துக் கொள்க. மற்றைக் கோசலமுதலாயினவுங் கொள்ளுமுறைமையை மேற்சொல்வாம். எ-று. (௭௬)

கோசல முதலியவை கொள்ளும் பசுவி னிறமு மவற்றின்
பலமு முணர்த்துகின்றார்.

பலமொன்று நீர்கொள்க நீலநிறப் பசுவிற்
பால்கொள்க பலமைந்திற் செம்மைநிறப் பசுவின்
பலமூன்றி னுறைந்ததயிரைப் பாணிறத்திற் கொள்க
பலமிரண்டி னெய்கொள்க கபிலைநிறப் பசுவி
னலதிவைக ளரியனவேற் கபிலைதனிற் கொள்க
வைந்தினையு மதுதானு மரியதுவே யாகிற்
பலநிறத்தும் பாலெழுவா வைந்தினையுங் கொள்க
பழுதணிய வாட்டியபின் பால்கொள்க பாங்கே.

எ-று. பெளி. கபிலைநிறம்-கருமைசேர்ந்த பொன்னிறம். குன்றி-இரண்டு கொண்டது-ஒருஉழுந்து, அது பத்துக்கொண்டது-ஒருகழஞ்சு, அது எட்டுக்கொண்டது ஒருபலமென்க. (௭௭)

பஞ்சகவ்வியந் தாபித்தற்குக் கோட்டங் கொள்ளு
முறைமை யுணர்த்துகின்றார்.

கோட்டந்தா னெத்தொன்பான் கொள்கதருப் பையினாற்
கொள்ளலுமா முகமைந்திற் குறித்தநிற முறவே
சிட்டிடுக நடுப்பூர்வந் தெற்குவடக் கொழிவுஞ்
சிறப்புறவே யிசைத்திடிற் பொதுவையிடுஞ் செய்க
கட்டிடுக விலைதம்மிற் கனகபாத் திரங்கள்
கொள்ளலுமாம் வெள்ளியினும் பலாசிலுங்கொண் டிடுக
விட்டிடைய தாமிரத்தி னியற்றலுமா முறையே
யிவற்றினுக்குப் பெயர்களையு மியம்பியிடு வாமே.

எ-று. சிவ சந்நிதியில் இருமுழமேனும், ஒருமுழமேனும், நாற்கோணமாக மெழுகியதின்மேல் நெல்லேனும் அரிசியேனும் பரப்பிப் பதுமமாக

வொன்பது கோட்டம் பிறப்பித்து, அதில் அஞ்சாயினு மூன்றாயினுந் தருப்பையை வடக்குங் கிழக்கு நுனியாகக் கிழக்கு முதலாகப் போட்டக்கோட்டத்தி னடுவில் வெள்ளையுங் கிழக்குமுதல் வடக்கீறாக அடைவே பொன்மை, கருமை, வெண்மை, செம்மையாக விவ்வன்னமிட்டு ஈசானகோட்டத்திற் பஞ்ச வன்னத்தையுங் கூட்டி யிட்டக் கோட்டங்களை யடைவே பூசித்துப் பொன் முதலியவற்றா லுண்டாக்கிய பாத்திரங்களை யியன்றதொன்றை வைக்கக்கடவர். அக்கோட்டங்களின் பெயரை மேற் சொல்வாம். எ-று.

நவகோட்டம் பிறப்பித்த லெப்படியெனில் அஞ்சக்கஞ்ச சூத்திரம் போட்டாற் கோட்டம் பதினாறாம். அதினடுவி னான்கு பதத்தையு மழித்தொன்றாக்குக. திக்குகளில் நடுப்பத மிரண்டையு மொன்றாக்குக, ஆகப்பதம் ஒன்பதாம். (எஅ)

கோட்டபூசை பண்ணுமுறை யுணர்த்துகின்றார்.

புரிகசிவ தத்துவகோட் டாயநம வென்றே
  பூசைநடுக் கோட்டத்திற் பூருவகோட் டத்திற்
புரிகசதா சிவதத்துவ கோட்டாய வென்று
  பூவாலும் பூசனையைத் தென்புடைக்கோட் டத்திற்
புரிகவித்தியா தத்துவகோட் டாயநம வென்று
  பூவாலும் வடபாற்கோட் டத்தினிடம் பூசை
புரிகபொதுப் புருடதத்துவ கோட்டாய கால
  தத்துவகோட் டாயவென மேல்பாற்பூ வாலும்.

எ-து. வெளி. (எகூ)

மேற்கூறிய முறையே பாத்திர பூசையும் பால் முதலிய திரவியமிடு முறைமையு முணர்த்துகின்றார்.

உரைத்தமுறை நிறையுறவே பாத்திரப்பே ருணர்க
  வொளிருஞ்சுப் பிரதிட்டை சுசாந்தையே யென்றுந்
தெரிந்துறைக தேசோவற் பாத்திரமே யென்றுஞ்
  சிறப்புடைய விசற்பினச பாத்திரமே யென்றும்
பரிக்குமிய னல்லமிர்த பாத்திரமே யென்றும்
  படித்தறிந்து பஞ்சகநற் பாத்திரத்தின் பெயரால்
அருச்சனையை நமோந்தமுற வலரானு மாக்க
  வடைவுறவே பாறதிநெய் நீர்மயமாக் குகவே.

எ-து. வெளி. (அ௰)

மேல் பால்முதலிய திரவியங்களை யீசான முதலான மந்திரத்தால் அபிமந்திரிக்கு முறை யுணர்த்துகின்றார்.

உச்சரித்த வீசான மந்திரத்தை யொருநா
  ளுந்நமந்த பால்வலக்கை தொட்டொருமை யுறவே

யுச்சரிக்க புளிப்பொழிந்த ததியிருநாற் புருட
மொள்ளியவந் திரத்துவடித் தொளிவுடைய நெய்யின்
உச்சரிக்க வகோரத்தை முக்காலுன் குறவே
பொழுதுசலம் வாமத்தை யுச்சரிக்க மயத்தின்
உச்சரிக்க சத்தியோ சாதத்தை யைங்கா
ஞடல்வெறுத்தான் கோமயமுன் புரிந்திடுக வுணர்ந்தே.

ஏ-து. உத்தமமாகிய வலக்கையினில் தற்சனிமுதல் நான்கு விரலாலும் ஈசான மந்திரங்கொண் டொருகாற் பாலைத்தொட் டபிமந்திரிக்க, ஏனையவு மிவ்வாறே யேற்றியேற்றி யபிமந்திரிக்க, இது சிருட்டிக் கிரமம். இது கிருத்தநுக்கென்றறிக. முத்திகாமி சத்தியோசாத முதலான மந்திரத்தைக் கோமய முதலான திரவியத்தி லைந்து முதலாக வொவ்வொன்று குறைத் தபிமந்திரிக்க. ஏ-று. (௮௧)

மேற் சுத்தோதகந் தாபிக்கு முறையும் அவைகளை யொன்றாகக்
கூட்டு முறையு முணர்த்துகின்றார்.

அரிச்சிக்க வீசானத் தவ்வியத்த கோட்ட
மதன்மீது சத்திதத்துவ பாத்திரத்தை யலசால்
அரிச்சித்தோர் பலத்தளவு சுத்தசலம் பூரித்
தறுகுதாச சந்தனமு மதனுடனே கலந்து
தெரித்ததற்க சிவகாயத் திரியையறு வாரஞ்
செவித்திடுக மூலத்தைச் சிறப்புறவே செப்பிப்
புரிந்திடுக மயசிரி வீர்நெய்யி னெய்யைப்
பூரிக்க ததிதன்னிற் றதிபாலிற் புகவே.

ஏ-று. ஈசான திக்கில் அவ்வியத்த கோட்டத்தைப் பூசித்து அதிற் பாத்திரத்தை வைத்து அப்பாத்திரத்தில் சத்தி தத்துவத்தைப் பூசித்து அதில் ஒருபலஞ் சுத்தசலத்தைப் பூரித்து ஒட்டை நீளத்திலே கூர்ச்சத்தைப் பண்ணி யதனுடன் அருகுஞ் சந்தனமு மிட்டுச் சிவகாயத்திரியை நாடோறுஞ் செபித்து அதனுண்மையை யறிந்தவர்கள், அக்காயத்திரியை யாறுவகை மந்திரிக்க, பின்பு மூலமந்திரத்தை நன்று யுச்சரித்துக்கொண்டு கோமயம்-கோசலத்திலும், கோசலம்-நெய்யிலும், நெய்-தயிரிலும், தயிர்-பாலிலும் ஒன்றாகக் கூட்டுக. ஏ-று.

அல்லது எல்லாத் திரவியத்தையும் பாலிலே கூட்டலுமாம். (௮௨)

சுத்தோதகங் கூட்டிப் பூசிக்கு முறைமை யுணர்த்துகின்றார்.

உச்சரித்தே சிவகாயத் திரிதன்னை யொருநா
ளுதகத்தைப் பாலுடனே பொடுக்கிடுக வினைத்தும்
உச்சரிக்க பிரமாங்கஞ் சிவகாயத் திரியு
மொருநூற்றெட் டெமூல மந்திரமு முணைக்க

வெச்சமற வெண்டிசைக்கும் பந்தனத்தை யியற்றி
யியற்றிடுக வவகுண்டந் தேனுவின்முத் திரையும்
உச்சரித்தே சத்திமனு வுறுத்திடுக மகத்தேன்
றுரைத்தபெரு முத்திரையு மூலத்தை யுரைத்தே.

எ-து. சிவகாயத்திரியை யொருகா லுச்சரித்துச் சுத்த சலத்தைப் பாலுடனே கூட்டுக, அது உச்சரிக்க வருகல்லாதார் இதய மந்திரத்தை யுச்சரித்துக் கூட்டுக. எல்லாங் கூட்டி யிருக்கிற நடுவிற் பாத்திரத்தைத் தொட்டுச் சங்கிதையையுஞ் சிவகாயத்திரியையு மொருகா லபிமந்திரித்துப் பணிமாறப்பண்ணி யபிடேகஞ் செய்க. பரிகார நிமித்தமானுன் மூலமந்திரத்தை நூற்றெட்டுரு பஞ்சகவ்வியத்தில் அபிமந்திரித்துத் திக்குபந்தனஞ் சோடிகாமுத்திரையினாலும் அவகுண்டனம் பரிகாரமுத்திரையினாலும், தேனுமுத்திரை வவுஷடந்தமான சத்திமந்திரத்தாலும்,பரமீகரண மூலத்தாலுங் கொடுக்க. எ-று.

பரமீகரணமெனினும், மகா முத்திரையெனினு மிழுக்கா. (௮௫)

பஞ்ச கௌவியத்தை விதிவழி தாபித்துச் சிவனுக் கபிடேகஞ்
செய்தாற் பிறரறியாமல் தான் செய்த பாவம் போமெ
ன்ப துணர்த்துகின்றார்.

ஆட்டிடுக பச்சிமதிக் கானனனுக் கமலற்
கது நன்னை யான்புரிந்த வவலவினைக் குய்யம்
ஓட்டிடுக வென்றதனை யுண்டுபக லிரவு
முறங்காதே பூருவதிக் கானனனு யுற்றே
நாட்டமவன் றிருமேனி நாடியிட நாவா
லோங்கார முன்மூல மந்திரத்தை நவின்று
விட்டிடுக பிறரறியா தேபுரிந்த வவல
வினை நன்னை மற்றைவினை போக்குவது வியப்போ.

எ-து. மேற்றிசை முகமா யிருக்கிற வாலயத்துச். சிவபெருமானுக்கு அப்பஞ்ச கௌவியத்தை யபிடேகம் பண்ணி யான் பிறரறியாமற் செய்த தீவினையை யோட்டவேண்டுமென்று பகற்பொழுதுண்டு இரவில் உறக்கமுமில்லாமல் அச்சிவ சந்நிதியிற் கிழக்கு முகமாக விருந்து, கண்ணாற் றெரிசித்து, நாவாற் பிரணவ முன்னிட்ட பஞ்சாக்கரஞ் செபித்து, அத்தீவினையை யொழித்திடுக. அது வியப்போ வியப்பேயல்ல. எ-று.

வலம் நல்லது அது அல்லாததவலம். வினைக்குய்யம் என்றது பிறரறியாமற்றானே செய்த பாவமென்க. (௮௬)

அது தாபித்து அபிடேகித்தற்குக் காலவிசேடமு மெளிதில்
தாபிக்கு மோர்வகையு முணர்த்துகின்றார்.

ஆட்டிடுக வபரபக்கத் தட்டமியி னிசியி
லானைந்து மமலேச னணிமுடியி லன்பா

ஓட்டிடுக தேசிகன்றான் றனக்கடிமை யொட்டி
யோட்டுதற்குந் தீவினையை யொருப்பட்டான் றனக்குங்
காட்டியவிம் முறைநவமி பதின்மூன்று காறுங்
கருத்துறவே செய்கருத்திற் கரிசவலங் கழியு
மீட்டியிவை வைத்தினைய மிதயத்தாற் செபித்தே
யிறைவனணி முடிக்காட்டி யருத்தனுமா மெனவே.

எ-று. அபரபக்கத் தட்டமி நவமி சதுர்த்தசி இம் மூன்று திதிகளி லாசிரியன் பிரமகூர்ச்சத்தைத் தாபித்து சிவனுக் கபிடேகஞ்செய்து தனக் கடிமையாக வுடன்பட்டுத் தீவினையை யோட்டுதற்குத் துணிந்து உபவசி யா யிருக்கிற மாணாக்கனுக்கு அருத்துவித்தா லவன் பிறரறியாமற் செய்த குற்றத்தி லொன்றுபோ மல்லா தொருபாத்திர மாணாக் கப்பிரதிட்டாயக யோ வென்று பாத்திரத்தையு மருச்சித்துச் சிரத்திலே வைத்து பாத்திர த்தையும் ஆவாகனஞ் செய்து அதிலே வைத்தையுங் கூட்டி இரய மந்திர த்தா லருச்சித்து அபிடேகஞ்செய்து அதனை முன்புபோல விரவிலுமுபவசி யா யதைப் புசிப்பிக்கி லக்குற்றத்தி லொன்றுபோம். எ-று.

பஞ்சகௌவிய முண்டாதற் பொருட்டுக் கபிலை பூசை
யுணர்த்துகின்றார்-

ஆருயிரி னருவினையை யறுத்தறத்தை யாக்க
வமலவர னருள்புரியப் பாற்கடலி னுதித்துப்
பாரிடரைப் பாற்றியிடும் பயோதரியே தாயே
பற்றுபுல் லென்றுவட மொழிப்பொருளைப் பகர்க
யாரியந்தா னல்லாரா ரியம்பகர்ந்து புல்லை
யருத்திடுக வருந்தியத்தைத் தெளித்திடுக வலருங்
கோருநாற் சூட்டிடுக கும்பிடுக பாலுங்
கொண்டுமுறை யமலன்முடிக் காட்டுகபோங் குற்றம்.

எ-று. நின்மலனாகிய சிவன் கிருபையினாலே ஆன்மாக்கள் செய்த பாவத்தைப் போக்கி மோக்ஷமடையும் பொருட்டுத் தேவர்களு மசுரர்களுங் கூடி யமுதங்கடைகின்ற காலத்திற் பாற்கடலிற் றோன்றி யான்மாக்கள் துக்கத்தைப் போக்கும் பயோதரத்தை யுடைய மாதாவே நான் தருகிறபுல்லை நீ வைக்கொள்வாயாக வென்று வடமொழிப்பொருளைச் சொல்லுக, அம்மொ ழிக் குரியார் அவ் வடமொழி மந்திரத்தைச் சொல்லி யப் புல்லை யருத்தி டுக, நந்தை முதலிய பசுக்களின் பெயரா லருக்கியங் கொடுத்து மந்திரத்தா லருச்சித்து வலமாக வந்து வணக்கஞ்செய்து முற்கூறிய முறையே பான் முதலியன கொண்டு பிரமகூர்ச்சந் தாபித்து அதனைச் சிவனுக் கபிடேகஞ் செய்தா லவர்செய்த பாவமெல்லாம் போம். எ-று. (அ௯)

மன வாக்குகளால் வரும் பாவம் போம்படி பரிகார
முணர்த்துகின்றார்.

சங்கரனைச் சதாசிவனைத் தரித்திதய மலரிற்
றண்புனலு ளாழ்ந்திருந்து வாயுவினைத் தடுத்து
மங்கமனை நோட்டமெனச் சிவகாயந் திரியை
மானதத்தா லட்டசத முச்சரிக்க மாயும்
பொங்கியபொல் லாங்கொன்று வாக்கினது புன்மை
போமென்று வாக்கடக்கப் பொழிபழலை யோம்பி
மங்கையொரு பங்கனடி மலர்சூட்டி யென்றன்
வாக்கியன்ற நோட்டத்தை மாற்றிடுவா யெனவே.

எ-று. இதய கமலத்திற் சதாசிவமூர்த்தியை தியானஞ்செய்து வாயுவை மறித்துக் குளிர்ச்சியையுடைய நீரில் அகமருடணமாக மூழ்கியிருந்து சிவகாயத்திரியை நூற்றெட்டு மானதமாக மூன்றுநாட் செபித்தால் மனத்தா லன்னிய மனையாளை யிச்சையு மாதரவு கூர என்று முன் ஆறுவது பாவவியலிற்கூறிய நால்வகைக் குற்றத்தி லொன்று போம், மூன்றுநாளுண வொழித்து மௌனியாய்ச் சிவபூசையு மோமமும் பண்ணிச் செபமு முற்கூறிய முறையே செய்து சுவாமி நான் வாக்காற் செய்த குற்றத்தி லொன்று போக்கவேண்டுமென்று வேண்டிக்கொண்டால் அழுகையுங் கோளும் பொய்யு மயலப வாதந்தானு மென்று முன் ஆறுவது பாவவியலிற் கூறிய நால்வகைக் குற்றத்தி லொன்று போம். எ-று. (அஎ)

காயத்தால் வரும் பாவமுந் தும்மல் முதலியவற்றால்
வருங் குற்றமும் போம்படி பரிகார
முணர்த்துகின்றார்.

கழிந்தவிடுங் காயத்திற் கரிசொன்று விளையக்
கட்டுணாக்கை நான்மூன்று விட்டுணவுங் கடுக
வொழிந்தறலைச் சந்திதொறு முண்டுமேட வார்தோ
ளொன்றாதே சிவனடியை யொருப்பட்டே நினைந்து
விழிந்தவிரு மற்றும்மல் பொருமலிவை யெழினே
யெழுமூன்றேங் காரமுற விபத்துநவா யாம
மொழிந்தவர்சூத் திரர்தம்மைச் சூத்திரசோ மொழிந்தே
யுச்சரிக்க வைந்தெழுந்த மைம்முகனை யுளரியே.

எ-து. மூன்றுநா ளுபவசியாய்ச் சந்தியா காலங்கடோறு மூழ்கி நியமஞ்செய்து சலத்தைப் புசித்து மௌனியாய் மாதர் கலவியைப் பொருந்தாமற் சிவத் தியானஞ் செய்து முற்கூறிய மந்திரத்தை யுறுதியாகச் செபித்தால் ஆறுவது பாவவியலில், அழுகையுங் கோளுமென்ற கவியுள் மற்

றைய மனையாட்டியைத் தழுவுதலாதி காயத்தால் வருங்குற்ற நாவினொ ன்று போம். பொல்லாதென்று சொன்ன விருமல்முதலான தண்டாளு லக்குற்றம் போம்படி யிருபத்தொரு பிரகாசம் பிரணவத்தை யுச்சரித்துப் பிராணாயாமஞ் செய்க. ருத்திரர்கள் சதாசிவ மூர்த்தியைத் தியானஞ்செ ய்து பிரணவ நீக்கிப் பஞ்சாக்கரத்தை யுச்சரித்துப் பிராணாயாமஞ் செய்க.

மேல் தொகுத்துப் போந்த சதாசிவ நாயனார்க்குத் தியான
மிரண்டு விருத்தத்தா லுணர்த்துகின்றார்.

உச்சிமுக மீசான மொளிகிளரிப் பளிங்கே
யுத்தரபூருவ திசையை நோக்கியுறு முகந்தே
நிச்சயித்த முகத்தின்கிழ்ப் பூர்வதிசை நோக்கி
நிகழுமுகந் தற்புருடங் கோங்கலர்போ னிறமே
யிச்சுறுத்து மகோரமுகந் தறுக்கரிது காள
மிழ்தாடி வலத்தோளிற் றென்னோக்கி யமருஞ்
செச்சைநிறத் தெரிவைமுக மிடத்தோண்மேல் வாமஞ்
சிறுபுறத்தின் முகஞ்சத்தி யோசாதந் திகழ்வால்.

௭-து. ஈசானமுகந் திறமின்னிலை போன்று சுத்த படிக மயமாய் அத வாதமு மீசான திசையைப் பார்த்து மேல் நோக்கினதாயிருக்கும். இவ்வாறு கூறிய முகத்தின்கீழ் கோங்கம்பூ நிறம்போன்ற தற்புருடம் மெனவன்னத் தையுடையவர்கள் முகம்போன்று கிழக்குமுகமாய் விளங்கும். கண்டவர்க ளஞ்சும் பயங்கரமுமாய்க் கீழ் காலா நின்ற தாடியையும் புறப்பட்ட வெயி ற்றினையு முடைத்தாய்க் கறுத்து விருத்தர் முகம்போன்ற அகோரமுகம் வலத்தோளின் மேல் தெற்குமுகமாயிருக்கும். வெட்சிப்பூ நிறம்பெற்று மாதர் முகம்போல அலங்க லாபரணத்தையு முடைத்தாய் வாமதேவ முக மிடத் தோளின்மேல் விளக்கும். பிடரில் மேற்றிசையைப் பார்க்க விருக் கிற சத்தியோசாதமுகம் அரசர்கள் முகம்போன்று பால்நிறம் பெற்றிரு க்கும். ௭-று.

சிறுபுறம் - பிடரி. (௮௧)

திருவுருவந் தெளிபளிங்கு சடாமகுடந் திகழி
சிறுபிறையு முனைவைத்து திருநயனம் வலப்பாற்
கரதலத்திற் சத்திபர வஞ்சூல நீண்ட
கட்டங்கந் தமருகமு மழுவையிடக் கரத்தில்
வரதமுடா குளக்கபாலம் போகிசெப மாலை
மணிமலர்நீ லோற்பலமு முடையரயி னொட்
டெருவிரட்டி யுருப்பிரண்டு பரப்பதுமத் தனைந்தா
லுறைவிருப்பர் சதாசிவர்தந் தியானமி துகந்தே.

எ-று. படிகம்போன்ற திருமேனியையன் சடாமகுடத்திற் கொன்றைமாலையு மிளம்பிறையையும் பதினைந்து விழியையும் வலப்புறத்துத் திருக்கரத்தில், அபயஞ், சூலம், மாத்திரைக்கோல், தமருக மிவைகளையும், இடப்புறத்துத் திருக்கரத்தில் வரதம், மாதுளம்பழம், பாம்பு, செபமாலை, நீலோற்பலம் இவைகளையுந் தரித்துப் பதினாறு வயதையு முப்பத்திரண்டிருப்பையு மிரண்டு சிபாதத்தையு முடைய சதாசிவதேவர் சதாசிவ தத்துவத்திற் புத்திகாரியமாகத் தன்மஞ் ஞானமுதலிய சிங்கக்கால்களையு மாயிரந்தளத்தையு முடைய பதுமமே யாதனமாக வெழுந்தருளியிருப்பர். எ-று.

லயாங்கத்திற் சதாசிவத் தியான முணர்த்தி மேற் போகாங்க
பூசைசெய்தற்குப் பிரமாங்கங்கள் மூர்த்தியாதலை யைந்து
செய்யுளாற் பிறித் துணர்த்துகின்றார்.

திருவுருவத் தெளிபளிங்கு திரிநயனம் பிறையுஞ்
செறிசடையர் வலக்கரத்திற் றிரிசூலம் வரதங்
கருதகமற் றையகரத் திற் செபமாலை யபயங்
காருணிகர்க் கீசானர்க் கவர்தமக்குக் கனிட்டர்
திருவுருவங் கோங்கினலர் திரிநயனங் கரமுன்
செப்பியதே திருநாமந் தற்புருட தேவர்
வரியரவு மிளம்பிறையுஞ் சடைமுடியின் வைத்தார்
மலரடியை மறவாதார் வல்வினையை மாய்ப்பார்.

எ-து. திருமேனி படிகம்போன்று மூன்றுவிழியையு முடையாராய்ச் சடாபாரத்தில் சந்திரனையும் வலப்புறத்திற் சூலம், வரதம், இடப்புறத்திற் செபமாலை, அபயம் இவைகளைத் தரித்துக் கிருபையை யுடையாரா யீசான தேவ ரிருப்பர், அவர்க்கு தாழ்ந்திருக்கிற தற்புருட தேவர் கோங்கம் பூப்போன்ற நிறத்தையு மூன்று விழியையும், வலப்புறத்தில் சூலம், வரதம், இடப்புறத்திற் செபமாலை, அபயம், சடாபாரத்தி லிளம்பிறையுந் தரித்திருப்பர். இம் மூர்த்திகளைத் தியானஞ்செய்தவர்களே வலிதான வினைகளைப் போக்கினவர். எ-று. (௬௬)

கரியவுரு வெரியசடை கபாலங்கிளை மாலை
கராள்முகங் கவிழ்நாடி கண்மூன்று வட்டங்
காதலங்க ளொருநான்குங் கட்டுரைத்த படியே
காட்டினமுன் னிருநான்கு கரமுமுள வென்றே
வெருவியிட மருவலரை வெருட்டியவுக் கிரத்து
விக்கிரகா கோரமென விளம்புபெயருடையா
ரிருபதமு மொருபொழுது மறவாதே யேத்தி
யென்றுமவ ரிடர்வினையை யிடிப்பார்க ளென்றும்.

எ-று. மேனி. எரியசடை யென்றது அக்கினிச் சுவாலை போன்ற குற்சிவப் பூடைய சடை. கபால நிரைமாலை யென்றது பிரம விட்டுணுக் கள் கபாலத்தை யொழுங்காக்கிக் கோத்த முழங்காலளவாகத் தரிக்குமாலை. முன் உடனுறைபட வென்னும் எ-ம். திருவிருத்தத்தி லெட்டுப் புயமாகத் தியானங் கூறியதை உரைத்துமென்ற லென்னுந் தந்திரவுத்தியால் இத் திருவிருத்தத்திலுங் கூறினார். எ-று. (கஉ)

தேமொழிபா லுமையென்னத் திருமுகமுந் தோடுந்
திலதமுதற் சிறப்புமிரு ளளகவிரச் செறிவும்
வாமமெனுந் தேவர்க்கு வாய்ந்தனவே செம்மை
வடிவுமவர் காதலங்கண் ணுதிதனில் வகுப்பே
சேமவுருந் திகழ்சங்கஞ் சடாமுடியிற் பிறையுந்
திரிநயனங் காதலங்கள் செப்பியமுற் படியே
நாமமது சத்தியோ சாதமென நவின்ற
நாதற்கு நயந்தவரா நினைக்கவினை நாசம்.

எ-று. மேனி. மாதர்முகம்போல் வாமதேவ மிருத்தலாற் றேமொழி யாளுமையெனச் சிறப்பித்தார். சேமம்-இன்பம்; இவ்வின்பந்தானே திரு மேனியென்க. (கங)

திருவுருவ மீசர்க்குத் தவளமெனத் தெளிக
சேடித்த வுருப்பனைத்துஞ் செப்பியமுற் படியே
திருவுருவங் கனகமெனச் சிரத்திறுக்குத் தெளிக
சேடித்த வுருப்பனைத்துஞ் செப்பியமுற் படியே
திருவுருவஞ் சிந்தூர மெனத்தெளிக சிகைக்குச்
சேடித்த வுருப்பனைத்துஞ் செப்பியமுற் படியே
திருவுருவம் வண்டினிறங் காளமுகங் கவசஞ்
சேடித்த வுருப்பனைத்துஞ் செப்பியமுற் படியே.

எ-று. மேனி. (கச)

ஒவ்வொன்றே திருமுகமு நேத்திரங்கட் குண்ணி
னுடனொளியு மிரவிமதி யுதாசனனை யொக்கு
மிவ்விரண்டே காதலமும் வாமபய மவையு
மிவ்விரண்டே விழியுமென வெண்ணிடுக வெழிலார்
செவ்வாத்தந் திருவுருவங் காதலமி னாந்தந்
திருநயன மொருமூன்றுஞ் சினந்தடித்த குரலு
மிவ்வகையெல் லாமுடைய தந்திரமென் றியம்பு
மிவரடியை யிதயத்தி னிருத்திவிட ரிலையே.

எ-து. விழி மூன்றச்சு மொவ்வொரு திருமுகமுடையராய் முச்சுடர்போன்ற நிறமு மிவ்விரண்டு விழியும் வரத மபயமாகிய விவ்விரண்டு கையுமுடையராய் விளங்காநிற்பர். பிரகாசமுள்ள செவ்வரத்தம் பூப்போன்ற நிறமு மூன்று விழியுங் கோபத்தினால் இடிபோன்ற திருவாக்கையும், வலப்புறத்தில்-கமண்டலம், வேல், சூலம், மழு, பிரமதண்டம்; இடப்புறத்தில்—வாள், கேடகம், நாராசம், வில், செபமாலை, இவைகளைப் பத்துக் கைகளிலுந் தரித்திருப்பரென்று சிவாகமங்களில் அத்திர மூர்த்தித் தியானஞ்சொல்லும். இவ்வத்திர மூர்த்தியை இதயத்திற் றியானித்தாலிடர் இல்லை. எ-று.

ஏகாரம்—தேற்றம். சில வாகமங்களில் வலப்புறத்திற் சூலஞ் செபமாலையெனவும் இடப்புறத்திற் கபாலமுங் கமண்டலமுமெனவும் பேதமாகவுங் கூறும். (௯௫)

அகளமாகிய சிவந்தானே ஆன்மாக்கள் போகமோக்ஷமடையும்
பொருட்டுச் சகளீகரித்ததென் றுணர்த்துகின்றார்.

வாக்குரையா லறிவரியன் வாக்குணர்ந்த மனத்து
மதிப்பரிய னிணையிலிய னாதிமல முந்த
னொக்கிமல னோயாளர் போகளித னுகர்ந்து
நோயற்றுந் தன்மயத்தை நோக்காதே நோக்க
நீக்கமிலாப் பஞ்சவித நிறத்துருவி னிகழ்ந்தா
னிலனீறு மவனுருவே நீக்கினனோ நிலத்து
மாக்கையிலா னாக்கையினை யாதரித்தா னனுக்கட்
கழுக்கறுக்க வல்லதறி வாரவனை யாரே.

எ-து. வைகரி முதலிய வாக்கினாலு மவ்வாக்கினா லுண்டாகிய ஆகமப் பிரமாணங்களினாலு மறிதற் கரியவனும், சாத்திரத்தினாலு மனத்தாலு மளவிடுதற் கரியவனும், தனக்கொருவரு மொப்பில்லாதவனும் அநாதியே மலத்தினின்றும் விடப்பட்டவனுமாகிய சிவன் ஆணவமாகிய வியாதிகளையுடைய வான்மாக்கள் நாடோறுந் தன்னைத்தியானஞ்செய்து அபரபோகம், பரபோகமாகிய போகவகைகளைப் புசித்துக் கண்ணுக்குப் படலம்போனவாறே பதார்த்தங்கள் விளங்குவதுபோல வாணவாதியின் வேதனையில்லாது தற்சொருபத்தைப் பராமற் பார்த்திருக்கவே ஆன்மசொருபம் விளங்கித் தற்சொருபம் விளங்கப் பஞ்சவர்ண சொருபமாகிய அஞ்சு திருமுகத்தினையுடைய சதாசிவமூர்த்தியை யதிட்டித்துக்கொண் டதிலே வியாபித்திருந்தான் எனவே யேனையவிடத்தும் வியாபிக்கவில்லையோவெனில் நாதமுதற் பிருதிவி யீறாகிய தத்துவங்களெல்லாமவனுக்குத் திருமேனியே, யிவ்வாறு கூறிய நாதமுதற் பிருதிவி யீறாகிய தத்துவங்கடோறும் விடப்பட்டு நீங்காதிருக்கையால் தனக்கென்ன வொருவடிவில்லாத அச்சிவன் திருமேனி கொண்டது யாதுகாரணத்தாலெனின் தன்னைத்தியானஞ்செய்யும் ஆன்மா

க்களுடைய சனன மரணமாகிய குற்றத்தைப் போக்கும் பொருட்டல்லாமல் தனக்கொரு பிரயோசன நிமித்தமல்ல. அவன் திருமேனிகொண்டு வேதாகமங்களை யருளிச்செய்யாதபோது அவனுடைய மகிமையை யார்தான் அறியவல்லவர்கள். எ-று.

முத்திநிலையடைய என்றுமவர்க் கோருபாய முணர்த்துகின்றார்.

சேர்ந்திடுக சதாசிவநற் றிருவெல்லை வட்டந்
திவிளையுந் தீர்த்தசதா சிவபுரியைச் செறிவார்
சார்ந்திடுக வப்புரியுட் டமையுணர்ந்தார் தாளைத்
தாமறிவ ரெம்பிணியு மருந்துமெனத் தம்மு
ளோர்ந்தவர்த மேவலினுங் கொருப்படுக விருப்பா
லுயிர்க்குயிராய் நின்றசிவ னுள்ளொருமை யுணர்ந்தே
தீர்ந்திடவே பசுபாச மும்மல மறவுந்
தேசிகனை யதிட்டித்துத் திருவருளைப் புரிவான்.

எ-து. காசிமுதலிய திருத்தலத்தி லியன்ற தொன்மை யடைந்து அத்தலத்தில் நித்தியகன்ம முடித்துச் சிவாலய சேவை செய்து அத்தலத்தி லிருப்பவர் கன்மவேதனை யில்லாமல் சதாசிவ பதத்தி லுண்டாகிய போகத்தைப் புசித்திருப்பார்கள், அத்திருத்தலத்தில் வாசமா யெழுந்தருளியிருந்து தம்மை யுணர்ந்த ஞாதாக்களைச்சென் றடைந்து, மாதா குழந்தைக்கு வியாதி யின்னதென்றறிந்து மருந்து கொடுப்பதுபோல இவர் நமக்குப் பக்குவத்துக்கேற்றாய் அநுக்கிரகஞ் செய்வாரெனத் தன்மனத்தில் எண்ணி விருப்பத்துடன் நாடோறு மவருடைய வேவல் செய்துவந்தால் அப்பொழுது எல்லா வான்மாக்களிடத்திலும் வியாபியாயிருக்கிற சிவ னிம்மானுக்கள் கபடமில்லாம லொருமைப்பாட்டாற் செய்யும் வழிபாட்டை யறிந்து ஞானாசிரியனை யதிட்டித்து ஆன்மாக்களுக்கு ஆணவ முதலிய மலங்களை நீக்கிச் சிவானந்தானுபூதியை அநுபவிக்கும் பொருட்டு அநுக்கிரகம் பண்ணுவான். எ-று.

திவிளைடமென்ற வம்மையா லாணவாதியுமெனக் கொள்க. (௧௭)

அநுக்கிரகம் பெறு முறைமை யுணர்த்துகின்றார்.

எழுநுகோடி யிடைமடவா ரிணைவிழிவே லெறிய
மிளவுருவங் களுருவும் வேறெவன் றென்றே
யழுதலைப் பரிப்பதனுங் கருவருந்தே யழுங்கி
யநாதிமல முத்தனழுங் கருப்பானென் றடைந்தா
ரொழுகுமவர் தவவாய்க ளானுடலி னுதிபா
ரொன்குரவ ருருபசேதத் தூற்றதுல லோக
முழுதளக்கு மொடுக்கிநிரான் மூலமலந் தவிரு
முத்தருடா யநாதிமல முத்தனடி பிரியார்.

எ-து. வல்லிசாதகக்கொடியைப்போன் றெழுதப்பட்டிருக்கிற விடையையுடைய மடவார் இருவிழியாகிய ஆயுதங்களினாலே வேதனை பட்டிருக்கிற இளமையு முதுமையும் வேறல்ல, அவ்விரண்டினாலுஞ் சுகமில்லை யென் றெண்ணி யிப்படி தளர்கை வளர்கையாகிய பரிணாமத்தையுடைய சரீரத்தைச் சுமப்பதற்குச் சிறைச்சாலையி லிருக்கின்றவ னருவருப்பதுபோல வதை யருவருத்து அழுது சீ யென்று துக்கித்து இக்குடும்பத்தைப் போக்குவாராரென்று தேடி யான்மாக்களுடைய வாணவாதி தோடத்தை யனாதியே மலமில்லாத சிவனே போக்குவானென்றெண்ணி யடைந்தவர்கள் நவத்துவாரத்தினையுடைய சரீரத்தைப் பொருந்தார்கள் ஞானாசிரிய ருபதேசித்த முறைமையிலே நின்று சமாதி செய்திருந்து ஒப்பில்லாத நாதசத்துவத்தி லிந்திராதி புவனங்களைப் பொருந்தி யாண்டுள்ள போகங்களைப் புசித்துத் தொலைந்தவாறே மகாசங்காரகாலத்தி லநாதிமல முத்தனான சிவன் சீபாத கமலத்திற் சேர்ந்து மீளா திருப்பார்கள். எ-று. (௯௮)

நின்மல ஞானமுள்ளார் சிறப்பையும், அது இல்லாதார் தன்மையு முணர்த்துகின்றார்.

வாழ்க்கையினை மகிழ்ந்தாலும் வாழ்க்கையவ மதித்து
வனத்தவனாய் தனித்தனிகாய் மூலமிலை மாந்தி
யாக்கையினை யொறுத்தாலு மாக்கையினை யாக்கி
யளித்தழிக்கு மமலனுள னவன்பெயரே தாயே
நீக்கமற வுயிர்க்குயிராய் நிற்பனவ னெனவே
நினைந்தொருமை யுறநின்றார் மலமனைத்து நீங்க
நோக்கறவே நோக்குவர்க ளுளத்தொளித்து நின்ற
நுண்ணியனை யவரல்லா ருடலேறு நுழைவார்.

எ-து. பிரம முதலிய மணத்தினால் விவாகஞ் செய்து மகிழ்ச்சியுடனில்வாழ்க்கையி லிருந்தாலு மிவ்வில்வாழ்க்கையைச் சீ யென்று கருதிக் கர்மேலையி லுண்டாகிய காய், கனி, கிழங்கு முதலியவற்றைப் புசித்து வானப் பிரத்தனாயிருந் தாக்கையை யொறுத்தாலும் எல்லா வான்மாக்களுக்கும் பகுதி சம்பந்தமாகிய தேகத்தை யுண்டாக்கிச் சிருட்டி திதி சங்காரமாகிய தொழில்களைச் செய்வானொரு கருத்தாவுளனென்று அக்கருத்தாவின் றிருநாமமே நாளுறு முருக்கமாகக் கேட்டு எல்லா வான்மாக்களிடத்து மத்தன்மை விட்டு நீங்காமல் வியாபித்து நிற்குமுறைமையை யறிந்து அவ்வொருமைப் பாட்டுடன் எப்போதும் எண்ணி யிருப்பவர்கள், ஆணவ முதலிய மலங்களின் வலிகெட வணுவுக்கணுவாய் நிற்கும் சிவனை நோக்காமல் நோக்குவார்கள். இத்தன்மையாராத வான்மாக்கள் பூட்டையும் நிரும்போலப் பிறந்து மிறந்துந் திரிவார்கள். எ-று.

எனவே கிருகத்தினிற் பிரமசாரியும், வானப்பிரத்தனிற் சந்நியாசியு மடங்கிற்று. (௯௯)

தீவினைகட்குச் செய்யும் பரிகாரங்களுள் மேலான பரிகார மிதென் றுணர்த்துகின்றார்.

பரிகாரந் தீவினைக்குப் பலவிதமே யவற்றுட்
 பரமான பரிகாரம் பரமசிவ ஞான
மிரவியொளி யிருளறுக்கை யெற்றாற்றே பாவ
 மெனைத்தனைத்து மகித்தறுக்கை யிருண்மலத்தின் வலியு
மொருவுமதன் முன்பாவ விதமொழிகை வியப்போ
 வுயிர்க்குயிரா யிரண்டறவே யொருவாதே நிற்கும்
பரமசிவன் பத்தினியைப் பாராதே பார்க்கத்
 தன்பதிக்கும் பார்ப்பிக்கு மதுபரம ஞானம்.

எ-று. ஆன்மாக்கள் செய்தபாவம் போம்படி பரிகாரம் பலவகையாயிருக்கும், அவற்றுள் மேலான பரிகாரஞ் சிவஞானமே அது எவ்வகையெனின் பூதவிருளை சூரியப்பிரகாசம் எப்படிப்போக்குமோ அப்படியே பாவவகைகளெவ்வள வுண்டோ அவ்வளவு மிக்கன்மமட்டல்ல அக்கினியைச்சேர்ந்தவித்து எப்படி தான்கெடாமற் றன்சத்திகெட்டதோ அதுபோல அக்கன்மத்துக்குக் காரணமாகிய வாணவமுதலியவுங் கெடாமற் சத்திகெட்டு நிற்கும். ஆதலாற் சிவஞானத்தின் மேலானே பாவங்கள் போமென்ப ததிசயமல்லவே ஆதலால் எல்லா ஆன்மாக்களிடத்திலு மெப்போதும்விட்டு நீங்காமனிற்குஞ் சிவசத்தி பொதகமலங்களை யூனதிட்டியினாற் பாராமல் ஞானதிட்டியினாற் பார்த்தால் அச்சத்தியே தாரகமாய்த் தனக்குப் பதியாயிருக்கும் சிவனை என்று மநுசந்தானம் பண்ணிவைக்கும் அதுவே பரமமான சிவஞானம். எ-று.

பரிகாரம் பலவகையாவன. கங்கைமுதலான தீர்த்தத்தின் முழுகல். மந்திரஞ் செபித்தல். ஓமஞ்செய்தல். கிருச்சிரசாந்திராயண முதலிய விரதமனுட்டித்தல் காசிமுதலிய திருத்தலத்தைச் சேவித்தல். தலங்களிற் சிவலிங்கப் பிரதிட்டைசெய்தல் முதலியனவாம். (௩)

இப்பரிகாரஞ் செய்தற்குப் பக்குவரிவரென்பதூஉம் அபக்குவர்க் குணர்த்தின் வருங்குற்றமு முணர்த்துகின்றார்.

பரிகார வியலினைப் பாவவினைக் கஞ்சிப்
 பழிக்குநழிந் திவையிரண்டும் பாற்றியிடப் பணிந்து
குருபாத மலர்தலையிற் கொண்டழுவான் குறிப்பைக்
 குறிக்கறிந்தான் டாரிரண்டிட் குரவனுளங் குழைந்தே
பரிவுறவே யவன்றனக்கே பகர்ந்திடுக வஞ்சப்
 பாதகர்க்கும் பகர்ந்த பகர்ந்தானே யாகி
யெரிவாய நிரயத்தி லிருவரும்வீழ் வாரே
 யெவராவர் துணையபல ருரையிகந்தார்க்கே.

எ-று. இப்பரிகாரவியலை உள்ளபடியாராய்ந்து பாவவினைக்கும் இம்மையிலின்னபாவஞ் செய்தானென்னும் பழிக்கும் பயந்தழிந்து அவ்விருவகையும்போம்படி யாசிரியன் சிபாதகமலத்தைத் தன்றலைமேற் சூடிக்கொண்டழுது தண்டுபோல நமஸ்காரஞ்செய்யு மாணாக்க னுட்கருத்தை அவ்வாசிரியன் விசாரித்துப் பன்னிரண்டு வருஷம் பரீட்சித்து அறிந்து தீக்கைசெய்து அவனுக்கு அக்குற்றம் போம்படி கிருபைகனிந்துப் பரிகாரஞ்சொல்லுக. பாவத்துக்குப் பயப்படாத மாணாக்கர்க்குப் பரிகாரம் பகராதொழிக, அபக்குவர்களுக்குப் பரிகாரங்கூறினால் அக்கினிச் சுவாலைபோல வெரியாநிற்கும். நரகத்தில் அவ்விருவரும் வீழ்ந்து கிடப்பார்கள். பரமேசன் அருளிச்செய்த வேதாகமங்களின் வழியே நடவாது நிந்தித்த ஆன்மாக்களுக்கு யாவர்துணை யாவார், ஒருவருந் துணையாகமாட்டார்கள். எ-று.

ஏகாரம்-தேற்றம். (௱௧)

முடிந்தது முடித்தலென்னுந் தந்திரவுத்தியா லுணர்த்துகின்றார்.

கலிவிருத்தம்.

என்றுபரி காரவித மாசறவி சைத்தான்
குன்றவர் மடக்கொடி தனக்கருள் கொடுத்தான்
வென்றுபுல னைந்தினையும் வெய்யவினை நைய
நின்றமுனி யன்றுணர்நிர்க்குணனி னைந்தே.

எ-து. வெளி. (௱௨)

சிவத்துதி.

* கட்டளைக்கலிப்பா.

அன்னி யம்பசு பாசமெ னப்பனே யநாதி யேமல மற்றவ னப்பனே, கன்னி பாகங்க லந்தக ணவனே கருது மெய்யடி யார்தங் கணவனே; முன்ன மேபுர மூன்றை யுமட்டனே முத்தர் கண்டு முகந்துணு மட்டனே, தென்னன் றேவியு நின்கண் சிறப்பனோ செறிவிலார்கள் பிறந்துஞ் சிறப்பரோ.

எ-து. பசுவுக்கும் பாசத்துக்கு மிலக்கணமாயிருக்கப்படும் சுவாமியே, அநாதிகாலத்தில் ஆணவமுதலிய குற்றமில்லாத அழகனே, பார்வதி தவஞ்செய்ய அந்நாளிற் றிருமேனியி லொருபாகங் கொடுத்துச் சேர்ந்த கண்போன்றவனே, மெய்யடியாரால் விரும்பப்பட்ட நாயகனே, பூருவத்திலே முப்புராதிகளையு மொருகணத்தில் சங்கரித்தவனே, முத்தான்மாக்கள்

* கட்டளைக்கலிப்பா என்பது, "மாச்சீர்முன்வரு காற்சீரடியே-நேர்முதனிரைமுத லிரண்டிறையானே-பதினொன் றெழுத்தும் பன்னிரண் டெழுத்து-மிவைத்தாயடியாய் நடந்தஃதிரட்டித்-தொத்துநான்கிருவதுகட்டளைக்கலிப்பா" என்பதனானுமுணர்க.

தரிசித்துச் சிவானந்தானுபூதியை யனுபவிக்கப்பட்ட அமிர்தசொரூபனே, பாண்டிமாதேவியு முய்யுமுடைய திருக்கோணேச்சி னவலோகனைத்திருலே முத்திபெற்றனனே, தேவரீர் சிபாதகமலத்தை யடையாதவர்கள் பிறத்தும் கல்லூ குணமில்லாதவர்களே. எ-று. (௭௧)

இதுவுமது.

கடல் வாழ்வேயென நீக்கிய நம்பனை நயந்து பார்த்தற் பீ யவிந்த சோன் னம்பனை, கடல் நிறவி சுந்தர வேடனை காந்து நாய்புடை குழச்செல் வேடனை, கடவி னஞ்சினை யுண்டக ளத்தனை கரிசர் செந்நி நெறிந்த னத்தனை, யுடலிற் பூசினைப் பாம்பு முடையனை யுழுவை யின்றுரித் தோலு முடையனை.

எ-று. துன்பவாழ்வினின்று நீக்கியநம்பனே, அருச்சனனுக்கு இருவைசெய்து பாசுபதங்கொடுத்த பெரியவனே, பிரமர்களின் மயானத்திருக்கின்றுத் தரித்த வெற்றிப்பாட்டையுடைய மிக்க அழகையுடையவனே, அருச்சனனிமித்தமாக வேடப்கள்ளாகிப் புடைசூழப் பாலைநிலத்தில் நடந்தவேடவடிவனே, கடலில் எழுந்தநஞ்சினையுண்ட கண்டத்தை யுடையவனே, பாவக்காரியத்திற் பிரகாசியாம லொளித்த கள்ளத்தை யுடையவனே, திருமேனியிற் பாம்பாபரணத்தை யுடையவனே, புலித்தோலையுடையாடை யுடையவனே. எ-று.

குமரன்றுதி.

* வஞ்சித்துறை.

முருக னேயெனக்-கருமு ருசூயும்
பருகு பாவினும்-பெருகு மின்பமே.

எ-று. வெளி. (௭௨)

அகத்தியர் துதி.

பொதியமாமலைக்-கதிப னேயெனக்
கதியு மாமுடற்-பொதியு மாயுமே.

எ-று. வெளி. (௭௩)

பதினொன்றாவது,

பரிகாரவியல்

முற்றிற்று.

* வஞ்சித்துறை என்பது, "குறளடிநான்கியைய்ற் கோவையுமுன்றும், வருவனவஞ்சித் தாழிசை தனிவரிற், றுறையெனமொழிப துணிந்திசி னோரே" என்புழிதனிவரிற் றுறையெனமொழிப என்பதனுங் கொள்க.

உ

சிவமயம்.

பன்னிரண்டாவது,

கோபுரவியல்.

இவ்வோத்தென்ன பெயர்த்தோவெனிற் பஞ்சகௌவியம் பாவத்தைக் கெடுத்துப் புண்ணியத்தைத் தருமென முற்கூறினார் அக்கௌவியத்தைத் தருநந்தை முதலிய பசுக்களிற்கு மிடத்தின் றன்மை முதலியவற்றைக் கூறுவதாற் கோபுரவியலென்னும் பெயர்த்து. இத்தலைச் செய்யுளென்னுதலிற்றோவெனிற் கந்தனை வினாதலுணர்த்திற்று.

கலிவிருத்தம்.

ஆக்குவது மழிப்பதுவ் மறந்தினையு மறத்தினையு
மாக்கடரு மைந்தெனவே யறைந்தனமுன் னறுமுகவ
வாக்களவை நிலவுமெலை யருள்விரிய வெனக்கறிய
வாக்கமுற வனைத்துயிர்க்கு மவற்றுறு மல்லறவே.

எ-து. சண்முகக்கடவுளே தன்மத்தை யுண்டாக்குவதும், பாவத்தைப் போக்குவதும் பசுக்களிடத் துண்டாகின்ற பஞ்சகௌவியமே யென்று பரிகாரவியலில் முன்பு கூறினை, அப்பசுக்களிற்கு மெல்லையை எனக்கு விளங்க வருள்செய்யவேண்டும். எல்லா வான்மாக்களும் இப்பசுக்களின் சொரூபமுள்ளபடி அறிந்து அதனைப்பூசித்து அதனிடத்துண்டான கௌவியத்தைப் பரமேசுரனுக் கபிடேகம்பண்ணி யதனால் அவரவர் செய்தபாவங்களைப் போக்கும் பொருட்டு. எ-று. (க)

வினாதற்கு உத்தரமுணர்த்துகின்றார்.

என்றிசைந்த முனிவரனுங் கெழிலுடைய குமாரன்
நன்றறைவ மெனநவின்று நாதனடித் தேசுடனே
யொன்றிகிழித் தலகனைத்து முணர்ந்தவற்றுட் சிவபுரத்து
ளின்றிழிந்து நிலந்துறையு மெனுங்கதையு நிகழ்த்திடுவாம்.

எ-து. என்று விண்ணப்பஞ்செய்த சிறந்த அகத்தியனுக்கு அப்படியே உனக்கு நன்றாய்ச் சொல்வாமென்று பிள்ளையார் திருவுளஞ்செய்து பரமமான நிட்டைசெய்து விழித்துப் பிருதிவியண்டத்திலுண்டான அளவு கிழ்ப்பிரமாணங்களைச் சொல்லி அவ்வண்டத்தி லிருக்கிற சிவலோகத்திற் பரமேசன் சந்நிதி முன்னிருக்கு வீரஇடபத்தின் இனமான நந்தை

முதலிய வைந்து கோடாதாக்களும் பூமியிலிழிந்து வந்து நிற்குஞ் சொரூப வுருவு முணர்த்துஞ்சொல்வாம். எ-று.

குமாரதன்-வடமொழி. (௨)

அண்டப்பகுதியை யறியப்புகுந்தால் அணுமுதலிய பிரமாண
மற்யாரிடத் தறியப்படாவாதலால் அவ்வணுமுதலிய
வற்றை முன்னுசெய்யுளா லுணர்த்துகின்றார்.

இன்றுமமையுங் கதிரறுவெட் டெட்டிணங்கிற் கசாக்கிரகம்
சொன்னவித மிருநான்கு லிலிகையெனத் துணிந்திடுக
இன்னவிலி கையிருப விருநான்கே யூகையென
வுன்னிடுக யூகையிரெட் டியவையென வுன்றுகவே.

எ-து. வீட்டிற் சாளரவாசலில் சூரியகிரணத்தா லுண்டாகிய துகள்-அணு. அது பதினாறுகொண்டது சிறுபின்னோகன் மயிர் நுனியாகிய கசாக்கிரகம். அது எட்டுக்கொண்டது - இலிகை. அது எட்டுக்கொண்டது-யூகை. அது எட்டுக்கொண்டது-யவை. எ-று. இலிகை-ஈர். யூகை-பேன். யவை-நெல். அது-எட்டுக்கொண்டது. நிரிசமெனுமென்க. (௩)

இன்னவை யிருநான்கு மங்குலமென் றெண்ணிடுக
சொன்னவித மிருநான்கு முழமெனவே துணிந்திடுக
பன்னுமுழ மொருநான்குந் தனுவெனவே பார்த்திடுக
மன்னுதனு விரண்டினையோர் தண்டெனவே மதிக்கவரோ.

எ-து. இந்நெல் குறுக்காக-எட்டுக்கொண்டது உத்தமமான மாநுங்குலம், அது-இருபத்துநான்குகொண்டது முழம். அது-நான்குகொண்டது-வில். அது-இரண்டுகொண்டது-தண்டம். எ-று.

ஏழு நெற்கொண்டது மத்திமாங்குலம். ஆறு நெற்கொண்டது அதமாங்குலம். இதுவல்லாமல் நெல்லிளைத்தான் மூவித முழமென்க. முழமெனினும் அத்தமெனினு மொக்கும். அரோ-அசை. (௪)

தெண்டமிரண் டாயிரத்தைக் குரோசமெனத் தெளிந்திடுக
கொண்டவிரு குரோசத்தைக் கெவியூதி யெனக்கொள்க
மண்டியநாற் குரோசத்தை யோசனையா மதிக்கமணி
னண்டமொன்றிற் சதகோடி யோசனையின் றாரமுமே.

எ-து. தண்டம் இரண்டாயிரங்கொண்டது-குரோசம். அது-இரண்டுகொண்டது. கெவியூதி. அக்குரோசம்-நான்குகொண்டது-யோசனை. அந்தயோசனை நூறுகோடிகொண்டது. பிருதிவி தத்துவத்திலுண்டாகிய ஓர் அண்டத்தளவின் விரிவு. எ-று.

வித்தாரமுமென்ற மெய்மையா லுயரமு நூறுகோடி யென்க. குரோசக்கூப்பீடெனாம். கெவியூதி-அரைக்காவதம்.

பூமிமுத லாதமீறாகிய வண்டங்கள் போகப்போக அளவேற்ற
மென்பதை மூன்று செய்யுளா லுணர்த்துகின்றார்

மண்டலத்தா யிரகோடி யண்டமுள வாரிக்கு
மெண்டொகையிற் பேதமிலை விரிவுயர்ச்சி யேறியுறு
மண்டலினுந் தசகுணிதம் வாரிக்கு வாரியினு
மொண்டழற்கு முறைத்தமுறை பிரகிருதி முடிவுமுறும்.

எ-து. பிருதிவி தத்துவத்துக்கு ஆயிரகோடி யண்டமுண்டு, அப்பிருதிவிதத்துவத்தைப் பார்க்கிலும் அப்பு தத்துவம் பதின்மடங்குவிரிவு முயர்ச்சியு மேற்றமுமுண்டு, அவ்வப்பு தத்துவத்தை பார்க்கிலும் தேயு முதல் பிரகிருதி யீறாகிய அண்டங்கள் பதின்மடங்கு விரிவுமுயர்ச்சியு மேறியுறும்.

குணிதசத மிராகத்திற் கூடுமுனே யதுதனினுங்
குணிதசதம் வித்தைதனக்குங் கூடுமுனே யராகத்துங்
குணிதசத நியதிக்குக் கூடுமுனே வித்தையினுங்
குணிதசதங் காலத்து நியதியினுங் கூடுமே.

எ-து. முற்கூறிய பிரகிருதியைப்பார்க்கிலும் இராகம் நூறுமடங் குயரமும் விரிவுமேற்றமுமுண்டு. அவ்விராகத்தைப்பார்க்கிலும் வித்தியாதத்துவ நூறுமடங்கு விரிவுமுயர்ச்சியு மேற்றமு முண்டு. அவ்வித்தையைப் பார்க்கிலும் நியதி தத்துவ நூறுமடங்கு விரிவுமுயர்ச்சியு மேற்றமு முண்டு. அந்நியதி தத்துவத்தைப்பார்க்கிலும் காலதத்துவ நூறுமடங்கு விரிவுமுயர்ச்சியும் எற்றமு முண்டு. எ-று.

குணிதநியு தாயுதமே கலைக்குமுனிற் கூடியிடுங்
குணிதமொரு கோடியென மாயைக்குங் கூடியிடுங்
குணிதமுறுஞ் சுத்தவித்தை கோடியுட னேயுதங்
குணிதவித மிம்முறையி னாதாந்தங் கூடுமே.

எ-து. முற்கூறிய காலத்தைப் பார்க்கிலும் கலாதத்துவ நூற்றொரு பதினாயிரம் விரிவுமுயர்ச்சியுங் கூடும், கலையைப் பற்ற மாயைய கோடி மடங்கு கூடும், மாயையைப் பார்க்கிலும் சுத்த வித்தை கோடியே பதினாயிரமடங்கு கூடும், சுத்தவித்தையைப் பார்க்கிலும் இலக்ஷ மதிகம் ஈசுரம், ஈசுரத்தைப் பார்க்கிலும் சாதாக்கியம் இலக்ஷ மதிகம் அதனைப் பற்ற விந்து லக்ஷ மதிகம் இப்படியே யொன்றுக்கொன்று போகப்போக, மேலசி தத்துவ மிப்படி யளவுபட்டதல்ல. எ-று.

மேற்பட்டது வியாபகம் கீழ்ப்பட்டது வியாப்பியமெனக் கொள்க.

பிருதிவி யண்டத்தின்வகை யுணர்த்துகின்றார்.

மண்டலக்கா யிரகோடி யண்டமென மதித்தவற்றே
ரண்டமுறு மளவினையு மதனுலக மனைத்தினையுங்
கண்டிடுக முனிவரனே கழறிடுவங் கற்பார்க்கும்
பண்டைவினைப் பாவமறப் பரலோக பதமுறவே.

எ-று. முனிவனே பிருதிவியி லொருசட்டில் தெங்கங்காய் விளங்கனி பரப்பினாற்போல ஆயிரகோடி யண்ட முண்டென்று புத்தி பண்ணி அவற்று ளோரண்டத்துக் குண்டான உயரவகலங்களின் பிரமாணங்களையு மதிலுண்டாயிருக்கிற புவனங்களையும் யாஞ்சொல்லாமறிக. இதனாற் பயன் யாதெனி லிவ்வண்ட வகைகளைச் சொல்லு மாகமத்தை யதிகரித்தவர்க்குப் புநராவர்த்தி யியற்ற கன்மாதிகள் க்ஷயம் பிறந்து சிவசாயுச்சியத்தை யடையும் பொருட்டு. எ-று. (க)

மேலதனைத் தொகுத் திரண்டுசெய்யுளா லுணர்த்துகின்றார்.

வேறு.

தரைக்குக் கீழ்க்கோடி நூறுறு மைம்பது
தரைக்கு மேற்கோடி நூறுறு மைம்பது
தரைக்குண் மேருத் தடவரைத் திக்கெலா
முரைத்த வைம்ப தறுங்கடா கத்தொடும்.

எ-று. கீழண்டவோடு தொடங்கிப் பூலோகம்வரையிலு மைம்பதுகோடியோசனையும், பூலோகத்துக்குமேலண்டகடாகவோடுவரை யைம்பதுகோடியோசனையும், பூலோகத்தின் மத்தியி லிருக்கு மகாமேருவி னடுவினின்றுங் கிழக்கு, மேற்கு, தெற்கு, வடக்கு இந்நான்கு திசைகளின் அண்டவோட்டின்கணீறாக வைம்பதைம்பதுகோடி யோசனைதூரமும் பொருந்தும். எ-று.

பொன்ம யத்தக டாகப் புறந்திசை
தன்னிற் சாரும் புவனஞ் சதமவை
தன்னி னூற்றுவர் தங்குவ ரீசன்மே
லுன்னி லாறு புரமிரண் டோர்கவே.

எ-று. பொற்படிவமாய்ப் பதினாயிரஞ் சூரியப் பிரகாசமாய்க் * குக்குடாண்டம் போலிருக்கிற வண்டகடாகப் புறம்பே யிந்திரதிக்கு முதலிய பத்துத் திசையிலு மிருக்கிற நூறுபுவனத்திலும் உருத்திரர் நூற்றுவ ரிருப்பர். அவர்கள் புவனத்துக்குமேற் காலாக்கினி ருத்திரர் முதலானோர் புவனமாறு. அவற்றிற்கு மேற்புர மிரண்டுண்டு. அவையுணர்வாயாக. எ-று.

அவையாவையெனின் இந்திரதிக்கில் கபாலீசன், அசன், புத்தன், வச்சிரதேகன், பிரமர்த்தனன், விபூதி, அவ்வியயன், சாத்தா, பினாகி, திரிசோதியன் என்ற வருத்திரர்கள் ௰. அக்கினி திக்கில் உருத்திரன், உதாசனன், பிங்கலன், காதகன், அயன், சுவலன், தகனன், வெப்புரு, பிரமாந்தகன், க்ஷபாந்தகன் என்ற வருத்திரர்கள் ௰. யமதிக்கில் யாமியன், மிருத்தியு, அரன், தாதா, விதாதா, கர்த்திரு, காலன், தன்மன், சம்யோத்தா, வியோக்கிருதன் என்ற வருத்திரர்கள் ௰. நிருதிதிக்கில் நிருதி, மாரணன், அரந்தா, குருரதிருட்டி, பயாந்தகன், ஊர்த்துவகாயன், விருபாக்ஷன், தூமிரு, லோகி

* குக்குடாண்டம் - கோழிமுட்டை.

தன், நெங்கிருட்டிருணன் என்ற வுருத்திரர்கள் ௰. வருணதிக்கில் பலன், அதிபலன், பாசத்தன், மகாபெலன், சுவேதா, செயபத்திரன், திர்க்கவாகு, செலாந்தகன், வடவாமுகன், நிமான் என்ற வுருத்திரர்கள் ௰. வாயுதிக்கில் சிக்கிரன், லகு, வாயுவேகன், நீக்ஷணன், சூக்குமன், க்ஷயாந்தகன், பஞ்சாந்தகன், பஞ்சசிகன், கபர்த்தி, மேகவாகனன், என்ற வுருத்திரர்கள் ௰. குபேரதிக்கில் நிதீசன், ரூபவான், தன்னியன், சௌமியன், சௌமியதேகன், பிரமத்தனன், சுப்பிரகடன், பிரகாசன், இலக்குமிவரன், சோமேசன் என்ற வுருத்திரர்கள் ௰. ஈசானதிக்கில் வியாத்தியாதிபன், ஞானபுகன், சருவன், வேதபாரகன், மாத்திருவிருத்தன், பிங்கலாக்ஷன், பெலிப்பிரியன், சருசருவவித்தியாதிபன், தாதா என்ற வுருத்திரர்கள் ௰. அண்டகடாகவோட்டுக்குக் கீழே விட்டுணுதிக்கில் அனந்தன், பாலகன், வீரன், பாதாளாதிபதி, விபு, இடபத்துவசன், உக்கிரன், சுப்பிரன், உலோகிதன், சருவன் என்ற வுருத்திரர்கள் ௰. அண்டகடாகத்தின் மேலே பிரமதிக்கில் சம்பு, விபு, கணத்தியக்ஷன், திரியக்ஷன், திரிதேசகவாதகன், சன்வாகன், விவாகன், நபன், லிபக, விலக்ஷணன் என்ற வுருத்திரர்கள் ௰. ஆகிய விந்த நூற்றுவரும் இந்திராதியரான வுலோக பாலர் பலத்தையு மடக்கி யவர்களவர்களாற் பூசிக்கப்பட்டுக் கொண்டிருப்பர்கள். இவர்கள் புவனம் ௱. காலாக்கினி, கூர்மாண்டர், ஆடகேசுரர், பிரமன், விட்டுணு, உருத்திரன், இவர்கள் புவனம் ௬. அண்டகடாகத்துக்கு மேலே சூக்குமப் பிருதிவியில் பத்திரகாளி, வீரபத்திரர் இவர்கள் புவனம் ௨. ஆகப் பிருதிவி தத்துவத்திற் புவனம் நூற்றெட்டென்க. (௰௧)

கீழ் அண்டகடாகத்தின்னளவுங் காலாக்கினி யுருத்திரர்
மனைமுதலிய தன்மையு மூன்றுசெய்யுளா லுணர்த்துகின்றார்.

வேறு.

அண்டகடா கக்கனமுன் றொருகோடி யதனடியுட்
கண்டிடுக காலாங்கி யுருத்திரர்க்குங் கனகமனை
யுண்டதற்குன் னதங்கோடி யோசனையி னைங்கோடி
மண்டியமெய்த் தழற்கொழுந்தைந் கோடியுறும் வளர்புகையும்.

எ-று. கீழண்டகடாகத்தினுடைய கனமொருகோடி யோசனை, அவ்வண்ட கடாகத்தினுள் காலாக்கினி யுருத்திரர்க்கு கனக மயமான வாலயங் கோடியோசனை, அவருடைய திருமேனியி லக்கினிச்சுவாலை பத்துக் கோடி யோசனை, அச் சுவாலையிற் புகைபைந்துகோடி யோசனையுண்டு.

யோசனையா யிரமனைய வரியணையி னுயரந்தான்
யோசனையி ராயிரமென் றதன்விரிவை யுணர்ந்திடுக
நேசமுடைய காலாங்கி யுருத்திரர்தந் திருமேனி
யோசனையு மொண்டமுலா லயுதமென வுன்னுகவே.

எ - று. காலாக்கினி ருத்திரருடைய வாலயத்தினிருக்குஞ் சிங்காதனத்தினுயரம் ஆயிரம்யோசனை, அச் சிங்காதனத்தின் வித்தாரம் இரண்டா

விர யோசனையென்க. பிரகாசத்தையுடைய அக் காலாக்கினி ருத்திர நாய னார் திருமேனியின் உயரம் பதினாயிரம்யோசனை அக்கினி சொரூபமாயிருக் குமென் றறிவாயாக. எ-று. (௰௩)

தரித்துடையர் வலக்கரத்திற் றயங்கொளிவாட் சரத்தினையும்
பரித்துடைய ரிடக்கரத்திற் பலகையினொ டுறுவினையு
முருத்திரர்க ளொருபதின்ம ருறைவரவ ருழையவர்போ
லுருத்திரர்க ளொவ்வொருவர்க் கொருகோடி பரிச்சிதமே.

எ-து. அக் காலாக்கினி ருத்திரதேவ நாயனார் வலக்கையின்மிக வும் பிரகாசத்தையுடைய வாளும் அம்பும், இடக்கையில் கட்கமும் வில் லுந் தரித்திருப்பர். இக் காலாக்கினி ருத்திரதேவ நாயனாரைச் சூழ்ந்த வரைப்போ லுருத்திரர்கள் பதின்மரிருப்பர். அவரைச் சேவித்திருக்கிற பதின்மரையு மொவ்வொருவரை யொவ்வொருகோடி யுருத்திரர்கள் பரிவார மாகச் சூழச் சேவித்திருப்பர்கள். எ-று.

ஆகக் கடாகங்கூடக் காலாக்கினி ருத்திரர் புவனம் பதினேழுகோ டியுண்டென்க. (௰௪)

அப்புவனத்தின்மேல் நரகங்களினளவை மூன்று-
செய்யுளாலுணர்த்துகின்றார்.

இனைப்புரி மிசைநிரய மெழுநான்கு கோடியுறு
நிலையினவை யெழுநான்கு நிலையடமே யெனவிலவுந்
துனிபுறுவ ரவைநம்மிற் றுரிசறவற் றினுக்களவு
முனிவிருநா றுயிரமு முப்பஃது கோடியுமே.

எ-து. இக்காலாக்கினி ருத்திர புவனத்துக்கு மேலே யிருபத்தெ ட்டுக்கோடி நரகமிருக்கும், இந்நரக புவனத்தை விசாரித்தறியுமிடத்து ஒன் றின்மே லொன்றாக விருபத்தெட்டுத் தளமாகக் கட்டின மனைபோன்றிருக் கும், அதில் அதிபாதக முதலிய பாவபேதங்களைப் புரிந்தவர்கள் கிடந்து வேதனை யுறுவார்கள், அந்நரகங்களினளவு விசாரிக்குமிடத்து முப்பதுகோ டியே இரண்டு நூறாயிரம்யோசனை யுயரமாம். எ-று. (௰௫)

இடையிடையிற் படிகளாக்கும் படிகுழிக்கு மிடைவெளிக்கும்
படிமுபா மவற்றடக்கும் படிகளாகட் களவதிக
மிடையிடையிற் குழிபாழ மிலக்கமிடை வெளிநாலும்
புடைவிரிவு மண்டலமா கத்துடனே பொருந்திடுமே.

எ-து. முற்கூறிய முப்பதுகோடியே இரண்டு நூறாயிரம் யோசனை யுயரத்துள் அடுக்கடுக்காயிருக்கிற விருபத்தெட்டாகிய படிகளும் நரகக் குழிகளி ருபத்தேழும், அவற்றின் மேலேயிருக்கிற இடைவெளி களின் உயரமடங்கும், அவற்றி னிடையிலிருக்கிற படிகளுங் களவ திகமாயிருக்கும், இடையிடையில் நரகக்குழிகளெழும் நூறாயிரம் யோசனை

யாம். அந்தந்த நரகக்குழிகளுக்கு மேலேயிருக்கிற ஒவ்வொரு இடைவெளி யுயரமும் நூறாயிரம் யோசனையாம், அந்தந்த நரகங்களின்புடை விரிவுகளை விசாரிக்குமிடத்து நாலுதிக்கு மண்டகடாகத்துடன் பொருந்தும். எ-று.

புடமிருப்பு மயமிருபத் தொன்பதுள புடமொவ்வொன்
றடைவுமொரு கோடியுநூற் றைம்பதினு யிரத்தானு
மிடமுறுமென் னூயிரமு மறுநூறு மிருபஃது
மடியகன்ற புடத்துயர்ச்சி யதிகமிரு பஃதாமே.

எ-து. முற்கூறிய புடங்களிருபத்தொன்ப திருப்புமயமாயிருக்கும், ஒவ்வொரு புடத்திலுயரங் கோடியே நூற்றைம்பத் தெண்ணூயிரத் தறுநூற்றிருபது யோசனையென்க. அப்புடங்களி னுயரத்தைப் பார்க்கிலு மெல்லாவற்றிற்கு மடியிற் பொருந்திய புடத்துயர மிருபதினாயிரம் யோசனை அதிகமுளதென்க. எ-று. (௰௭)

அந்நரகத்தின் மேலிடைவெளியுங் கூர்மாண்டர் புவனமும்,
அவர்தன்மையு மூன்றசெய்யுளா லுணர்த்துகின்றார்.

நிரையமிசை நிராலம்பத் தூச்சிமிசை யோரிலக்கம்
முறைசெய்த நிராலம்பத் தூச்சிமிசை யோரிலக்கம்
வரையவொரு கோடியுறு மண்ணவற்றுட் கிழ்பாகங்
கரியவிரும் பிடைப்பாக மேல்பாகங் கனகமயம்.

எ-து. இவ்வாறுகூறிய வெல்லா நரகத்துக்குமேல் வெளிமும்பதினாயிரமுயரம். அவ் வெளிக்குமேல் நூறாயிரங் குறையக் கோடி யோசனையுயரங் கூர்மாண்ட புவனம், கிழ்பாகம் மண்ணாகியு நடுப்பாக மிரும்பாகியு மேற்பாகங் கனகமாகியும் பொருந்தும். எ-று. (௰௮)

மேலயபாற் கனகபுரி யிற்றிருப்பர் கூர்மாண்டர்
காலவழ லிரவியுருக் காளமுக மழுவுங்கை
கோலமுறு வட்டவிழி கொன்றுடைய சவர்கம்மைப்
போலுமுருத் திரர்பலரும் புடைபடைவர் போற்றிசைத்தே.

எ-து. மேலாயிருக்கிற கனகபுமியிலே நரகத்துக் கதிபராகிய கூர்மாண்ட தேவநாயனார் பிரளய காலாக்கினியும் பிரளயகாலாதித்தியனும்போன்ற திருவுருவும், கறுப்பாகிய முகமுமுடையராய் எழுந்தருளியிருப்பர், அவரைச் சூழ்ந்தவரைப்போன் றிருக்கிற வுருத்திரர் அநேக ரவரைத்தோத்திரஞ்செய்து சேவித்திருப்பார்கள். எ-று.

மழுவென்ற உம்மையால் வலக்கைகளில் மழுவன்றி யம்பையுமிடக்கைகளில் வில்லையும் பலகைகளையும் பயங்கரமாய்த் தோன்றிய வீரப்பல்லையு முடையரென்க. (௰௯)

பிணைவிழிபார் துணைமுலையார் பிடிநடையார் துடியிடையார்
பணைபணைதோ ளிணையிணையார் பகர்பவள் பதமொழியார்

திரைமுதலா னவைமுறையிற் செறிபவர்கள் கூர்மாண்டர்
வரைமுடையார் கலைமுடையா ரிடர்செயத் திறையவரே.

இ-ள். பிரளயத்திமுதலிய வருப்புகளையுடையாராகிய சன்னியர்கள் பலர் பதத்தையுடைய உலகங்களைத் தொழிற்செய்யத் தின்முற்ற பெரிய கணங்கள் தாந்தாம் நிற்குமுறைமையிலே செறிந்திருக்கின்ற சேவிக்க, அக்கூர்மாண்ட தேவர் எண்ணமுடையராகிக் எப்பொழுதுந் துயரத்தையுடையாராகி மற்றைவர்களுக்கு அதிபதியாயிருப்பர். எ-று. (௨௰)

அக்கூர்மாண்ட புவனத்துக்கு மேலுள்ள விடைவெளியும்,
பாதாளங்களின் றன்மையு மாறசெய்யுளா லுணர்த்துகின்றார்.

உரைத்தபுரி மிசைவெளிதா னென்பதிரா யிரமாந்
தெரித்தகட்மே லடாத பாதாள நிர்க்கத்தைத்
தரித்திடும் பத்திலக்க மெனவடிவந் தமைவிபமே
பிரித்தவிரி வயுதமிடை வெளிதானு மதன் படிக்கே.

இ-ள். இவ்வாறு சொல்லிய கூர்மாண்ட புவனத்துக்கு மேலிடைவெளியொன்பதினாயிரம் யோசனை யகலம், இவ் விடைவெளியின்மேற் பொன்மயமாயிருக்கிற ஆடக பாதாளத்தி னுன்னதத்தைப் பத்தாயிர யோசனை யெனவறிக. இதற்குமேலிடை வெளியின் பரப்புப்பதினாயிரம் யோசனை. அகலமும் பதினாயிரம்யோசனை. எ-று. (௨௧)

பொருந்துமதை முப்பாகம் பூருவத்திற் றயித்தியரோ
டிருந்திடுவர் நாகேச ரிடைப்பாலிற் பச்சிமத்தில்
வரத்திரமும் வானரக்கர் மற்றைய பாதலத்தோறும்
பரந்திடுமிப் படிபாகம் வெளிபுறம் பரப்பெல்லாம்.

இ-ள். அப் பாதாளம் மூன்று கண்டமாயிருக்கும் அதில் கீழ்ப்பாகத்தில், சக்குசுருதியென்றும் பெயரையுடையய அசுரனிருப்பன், நடுப்பாகத்தில். சுசியென்றும் பெயரையுடைய நாகராசனிருப்பன், மேற்பாகத்தில் சிறந்த பிரகாசத்தையுடைய விடையென்று மிராக்கதனிருப்பன், இப்படியே மற்றைப் பாதாளங்டோறும் மூன்று பாகமுமதிலிருக்கிறவதிபதிகளு மப்பாதாளங்களின் விரிவுயாவும். எ-று.

இனி பத்மதல பாதாளமுதலிய ஆறு பாதாளங்கடோறு மொவ்வொன்றில் மூன்று கண்டத்திலிருப்பவர்கள் யாரெனில், பிரலாதன், கபாலன், தர்சத்துதன், பாணாக்கன், பிருதர்சாப்பன், பலி யெனத்தயித்தியர் களறுவர், வாசுகி, சுப்பலன், சார்க்கோடகன். காளாக்கன், துர்த்தெரிதனன், தட்சகன், என நாகராசர்களறுவர். உலோமிராகதன், யமன், விடனன், சாலகன், சிருராபின், பிங்கலன், என இராக்கதரறுவர். இவ் வதிபதிகள் பதினெண்மருங் கூர்முறையே யிருப்பரென்க. இதுவல்லாமல் ஒரு கண்டத்துக்கு முன்சொன்ன பெயராக மூன்று கண்டத்துக்கு மொன்பதின் மருண்டென்க, விரிவ யிப்பாறு காண்க. (௨௨)

அதன்மீது பதுமவொளி பத்மதல மெனவறிக
வதன்மீதின் நிறநில நிதலதல மெனவறிக
வதன்மேற்புட் பராகச் சுதலதல மெனவறிக
வதன்மீது வெள்ளிமய மாதலமென் றறிகவரோ.

எ-து. அப்பாதாளத்துக்கு மேல் பத்மதலபாதாளம் பத்மராகம்போன்றிருக்கும். அதற்குமேல் நிதலதலமென்னும் பாதாளம் இந்திரநீல நிறம் போன்றிருக்கும். அதற்குமேல் சுதலதல மென்னும் பாதாள புட்பராகநிறம் போன்றிருக்கும். அதற்குமேல் மகாதலபாதாளம் வெள்ளிமயமா யிருக்கு மென்க. (௨௬)

அதன்மீது ரசாதலந்தை முத்தொளியென் றுந்திடுக
வதன்மீது பாதாள நவமணிபோ லெனவறிக
வதன்முடிவட் கன்னியர்க ளெண்ணூறு யிரவருள
அதன்மேலே பத்திலக்க நிராலய்ப மாயிடுமே.

எ-து. அதற்குமேல் ரசாதல பாதாளம் முத்தினது பிரகாசம்போன்றிருக்கும், அதற்குமேல் பாதாளம் நவரத்னப் பிரபைபோன்றிருக்கும், அப்பாதாளத்தின் முடிவிலெண்ணூறுயிர நாககன்னியர்க ளிருப்பார்கள், அப்பாதாளத்தின் மேலிருக்கு மிடைவெளி பத்திலக்க யோசனையாம். எ-று.

மயிலனையார் சாயலினுன் மானனையார் விழியதனுங்
குயிலனையார் மொழியதனுங் கொடியனையா ரிடையதனுஞ்
சயிலனையார் முலையதனுந் தளவனையா ரினநகையால்
வெயிலனையா ருடலொளியாற் பாதாள விலாசினிமார்.

எ-து. வெளி. சயிலம் எ-து. சுரகெட்டு நின்றது, தளவு - முல்லையரும்பு. (௨௭)

சுரிகுழலா ரரிகுழலார் சுவைமொழியார் நவைமொழியார்
வரிவளையா ருருவளையார் மதர்விழியா ரிதர்விழியார்
உருவுடையார் குருவுடையா ரொளிநகையார் தெளிநகையார்
அருகிடையார் பருகிடையா ராடகர்நா ளலர்மதியே.

எ-து. சுருண்ட குழலினை யுடையார் அரிந்த குழலோசைபோன்ற வினிமையான மொழிகளை யுடையார், குற்றங்களை யொருகாலுஞ் சொல்லாதவர்; வரியாகிய வளையினை யுடையார், உருவ மொருகாலும் வளையாதவர், மதர்த்த விழியினை யுடையார். இதர பதார்த்தத்தைப் பாரார், அழகான வுருவத்தை யுடையார், மிகுந்த பாரத்தைக் குடையாதவர், ஒளியாகிய நகையினை யுடையார், அழியத்தில் தெளிவாகிய தையை யுடையார், சுருங்கிய விடையினை யுடையார், ஆடகேசர் பாதமலர்த் தேனைப் பருகாத் திடையாதவர், மேற்கூறிய நாககன்னியர்களாகிய பாதாள விலாசினியார்.

ஹாடகேசர புவன முணர்த்துகின்றார்.

அதன்மேலே கவான்ற பாடகேசர் பரிபுரம்
புதனைத்திறற் பன்னிரு பொன்னிறக் கோசனை விரிப்புடைத்
தாழுமுடைய [illegible] கட்டவர் கொட்டரக்கர்
வித்துறையிற் பரம்பணிய வீற்றிருப்பர் ஹாடகேசர்.

இ-ள். அப்பாதாளத்துக்கு மேலே ஹாடகேசர் புவன மோன்பது ஆயிரங் கோசனை, அதிலாடகேசருக்குப் புதியே கோடிலக்குச் சொன்னமயமாயிருக்கிற விசாலமாயிரம் யோசனை யுயரமா யிருக்கும், அதில் கொம்புடைய அசுரர்களாலும், கொம்புடைய நாகர்களாலும் கொட்டிகையுடைய கன்னிகைகளாலு மந்திரமென்றுஞ் சமேதங்களாற் கொற்றிருஞ் செய்து விதிப்படி கமலாசனத்தின் வீற்றிருப்பர் ஹாடகேசர்.

அதன்மேற் பூமியினளவுமுன் நெருக்குதற்ப் பூமிகளை
முடித்து ணர்த்துகின்றார்.

அப்பரிமேல் மீசைத்தாய வவனியினை யொருகோடி.
யொப்பரிய வடாகமனை யொருகோடி முதலாக
விப்புவனி யிருந்த வேதியோர்களை நெறுங்கோடி.
நப்புதிய யோசனையின் றொகைமுறையிற் றுரிக்கவசோ

இ-ள். அக்ஹாடகேசர் புவனத்துக்கு மேற் பூமியினுடைய கனங் கோடியோசனை, முற்கூறிய அண்டகடாகமுதல் இப்பூமியளவுந் தவிர்த்த தொகையிருபத்தைந்து கோடி யோசனையாம். எ-று.

அஃதாவது.—அண்டகடாக கோட்டின் கனம் ஒருகோடி. அதற்குமேற் காலாக்கினி ருத்திரர் கனமதனை யொருகோடி, அவருடைய திருமேனிச் சுவாலை பத்துக்கோடி, அச்சுவாலையின் புகை பத்துக்கோடி, ஆகப் பதினேழுகோடி, அதற்குமேல் நரக முப்பத்துக்கோடியே யிரண்டு நூறாயிரம்; அதற்குமே லிடைவெளியாகிய நீரவெப்ப முப்பதினாயிரம், அதற்குமேற் கூர்மாண்ட புவனம் ஒன்றரைக்கோடியே நூறாயிரம், அதற்குமேலிடைவெளி யொன்பது நூறாயிரம், ஆக முப்பத்தொருகோடியே பத்துலக்ஷத்து முப்பதினாயிரம். அதற்குமேல் ஆபாத பாதாளம் பத்துலட்சம், அதற்குமே லிடைவெளி பதினாயிரம், அதற்குமேற் பக்ஷகோணபாதாளம் பத்துலட்சம், அதற்குமே லிடைவெளி பதினாயிரம், அதற்குமே லிந்திரநீல நிறதலம் பத்துலட்சம், அதற்குமே லிடைவெளி பதினாயிரம், அதற்குமேற் புட்பராகசுதலாதலம் பத்துலட்சம், அதற்குமே லிடைவெளி பதினாயிரம், அதற்குமேல் வெள்ளி மயமாதலம் பத்துலட்சம், அதற்குமே லிடைவெளி பதினாயிரம், அதற்குமேல் முத்தினிறம்போன்ற சுதலம் பத்துலட்சம், அதற்குமேலிடைவெளி பதினாயிரம், அதற்குமேல் நவமணிபோன்ற பாதாளம் பத்துலட்சம், அதற்குமே லிடைவெளி பதினாயிரம், அதற்குமேல் நீலமயம் பத்துலட்சம், அதற்குமேல் ஹாடகேசர்புரியோன்பதுலட்சம், ஆக வொன்பத்தொன்

பதுலட்சத் தெழுபதினாயிரம், அதற்குமேல் பூமியின் கனம் ஒருகோடி, ஆக அண்டகடாகமுதலிப் பூமிவரை யைம்பதுகோடி யென்க. (உ௮)

பாதாள வதிபதியும் பிலத்துவாரவளவு முணர்த்துகின்றார்.

பாதாளப் பிலவழிக்கும் பாதாள மேழினுக்கு
மாதார மதிபதியு மாடகநா யகர்தாமே
பாதாளப் பிலவகலம் யோசனையா யிரம்பகரிற்
பாதாள முதனிரய விறுதியிலும் படர்ந்திடுமே.

எ-து. ஆடகேசுரநாயனார் பாதாளத்துக்கும் பிலத்துவாரத்துக்கு மாதாரமா யதிபதியுமா யெழுந்தருளி யிருப்பர், அப் பிலத்துவாரத் தின் வட்டமாகிய அகலத்தைச் சொல்லின் ஆயிரம் யோசனையாம், அப் பிலத் துவாரம் பாதாளமுதல் நிரய மிறுதிவுஞ் செல்லும். எ-று.

பொன்மயமா யிருக்கிற பாதாளத்துக் கதிபதியாகையால் ஆடகேசு ரனெனப் பெயர் கூறினார். (உ௯)

இனி யிப்பூமியினளவு மேருவின் றன்மையும் ஐந்து
செய்யுளா லுணர்த்துகின்றார்.

அறைந்தாஞ்சொன் முறையுறவே பிரமாண்டத் ததோபாகஞ்
சிறந்தபெரு வரையுடனுஞ் செடித்த வுருப்புடனு
மறைந்திடவா மறிந்திடக வவனிதலத் தகலமுமெண்
ணிறைந்தசத கோடிநடு மேருவுற நிலவிடுமே.

எ-து. முனிவனே யிப்படி மேலே யிருக்கிற பூமி முடிவாகப் பிர மாண்டத்தின் கீழ்ப்பாகத்தினுடைய சொரூபத்தை யொழுங்குபடச் சொன் னோம், இனி யுனக்குச் சிறப்பை யுடைத்தாய் பூலோகத்தி னடுவே யிருக்கு மகாமேருவையு மட்டகுலபருவதங்களையு நவகண்ட முதலியவற்றையுஞ் சொல்வோ மறிக, அப் பூலோக மெவ்வள வகலமென்னி னூறுகோடியோச னையா யிருக்கும், மக்கட்கு நாபி நடுவானதுபோல விப் பூமிக்குநடுவே மகா மேருவிருக்கும். எ-று.

நூறுகோடியிற் குறைவில்லாமையா லெண்ணிறைந்தவெனச் சிறப் பித்தார். (௩௰)

பாதலத்தின் மிசைத்தாதிப் படிகடலைப் புடையுடுத்த
பூதலத்தி னடுநிலவும் பொன்னசலம் யோசனைதான்
பாதலத்தின் பதினாறு யிரமுறவே படிந்தழுந்தி
மீதலத்து மனைவகுறைந்த நியுதமுற விளங்கிடுமே.

எ-து. பொன்மயமான அம்மகாமேருவானது முற்கூறிய பாதாளத்து க்கு மேலாகி யெழுசமுத்திரங்களாலுஞ் சூழப்பட்ட பூமியினடுவே பொருந் திப் பூமிக்குக் கீழ்ப் பதினாறாயிரம் யோசனையளவு புதைந்து பூமிக்குமேல் எண்பத்தினாலாயிரம் யோசனை யுயரம் விளங்கும். எ-று.

கீழ்முதல் மேல்வரை நூறாயிரம் யோசனை யுயர மென்க. (௩௧)

அகலம் பதினாறு மிரட்டி மேற்பிரட்டி
முடியகலம் பதுமத்தின் பொகுட்டினைப்போன் றுந்தியுமும்
புடைபரந்த கேசரம்போ லிடைமூன்று பொருந்தியிடுமே
முடிவிடுந்த கேசரத்தின் பகிரமுளைந்தனவே.

எ-று. அத்மகாமேருவி னடியின்விரிவு பதினாறாயிரம் யோசனை, அதனு ளவிரிவு முப்பத்திராயிரம் யோசனை, அது எவ்வாறெனின் தாமரைக் காய்போல வடியொடுங்கி நுனிவிரிந்து முடிபெறும், அதன் புடையி லொன் றுக்கொன்று விரிவு அதிகமாய் மூன்றுமேகலைபொருந்தும், அவற்றின் நுனி மேகலையில் பலகோடிமுடி முளைத்தனவாயின. எ-று.

அவை வருமாறு - மேருவினடியில் அத்தாளம் இருபத்தையாயிரம் யோசனையுயரம். அதற்குமேல் முதன்மேகலையி னுயரமூவாயிரம் யோசனை. அதன் புடைவிரிவு பதினாறாயிரம் யோசனை. அதன்மேலிரண்டாம் அத்தாள மிருபத்தையாயிரம் யோசனையுயரம். அதன்மே லிரண்டாமேகலை மூவாயி ரம் யோசனையுயரம். அதன் புடைவிரிவு பதினாலாயிரம், அதற்குமேல் மூ ன்றாம் அத்தாள மிருபத்தையாயிரம் யோசனையுயரம். அதற்குமேல் மூன் றாமேகலையுயரம் மூவாயிரம்யோசனை, அதன் புடைவிரிவு பதினொன்றாயி ரம் யோசனை, ஆகமேகலை மூன்றுக்கு மத்தாள மூன்றுக்கும் உயரமெண்ப த்திநாலாயிரம் யோசனை யுயரமெனக்கொள்க. பல கோடிமுடிகளாவன-கிழ க்கு முதல் அமராவதி முதலிய வெட்டுக் கோடிமுடிகளு மவ்வெட்டுக் கொ டிமுடிகளி னிடையிடையில் தேவகன்னிகைகள் முதலானோர் வசிக்கக் கா மவதி முதலிய கோடிமுடிக ளிருபத்திரண்டும் விளங்குமென்க. விரிக்கில் ஆயிரங் கோடிமுடியுண்டென்க. (௧௨)

இந்திரனே முதலாய வெண்டிசைப்பா லருமவற்றிற்
றக்கமக்குத் தக்கதிசைக் கோடிமுடியிற் றங்கிடுவ
ரந்தவரை யெட்டிடைக்கு நடுவாக வணியுறவே
முந்திமுயர்ந்த கொடுமுடிகண் மூன்றுளவே மூவர்க்கும்.

எ-று. இந்திரன் முதலிய வெட்டுத் திக்குப்பாலருந் தத்தமக்கேற்ற திசைக் கோடிமுடிகளி லிருப்பார்கள், அக்கோடிமுடி யெட்டுக்கு நடுவிலழ குபெறத் திருவிளையாட்டு விசித்திரமாகப் பிரமவிட்டுணு ருத்திரர்கள் மூவ ர்க்கு மதியுயர்ந்தோங்கிய மூன்று கோடிமுடிகளுண்டு. எ-று.

இதன்வகை கிழக்கு முதலாக அமராவதியிலிந்திரனுந், தேசோவதி யில்-அக்கினியும், சம்யமனியில் யமனும், கிருட்டிணாங்காவதியில் - நிருதி யும், சுத்தவதியில்-வருணனும், கெந்தவதியில்-வாயுவும், மகோதயபுரியில் சோமனும், யசோவதியில்-ஈசானனு மிருப்பரென்க. எண்டிசைப்பாலரு மென்றமைக்கையால் அமராவதிக்குத் தெற்குக் காமவதியில் தேவகன்னிகை களும், அதற்குத் தெற்கு சொர்ணபுரியில் சித்திரவதிரரும், அதற்குத் தெற் கு அக்கவதியில் சூரியர் பன்னிருவரும், அதற்குமேற்கு-சுமாவதியில் சாத்

நியசாதிகளும், முற்கூறிய வக்கினிதிக்கின் மேற்கு இரேவதிபுரியில் விசுவகன்னியர்களும் முற்கூறிய சம்யமனிக்கு மேற்கு மாதிருநந்தாபுரியில் சத்தமாதரும், அதற்கு மேற்கு உரோகிதைபுரியில் உருத்திரரும், அதற்மேற்கு குணவதிபுரியில் எமனுக்குப் பரிவாரமான சூலத்தைத் தரித்த சத்திகளும், அதற்குமேற்கு பிங்கலபுரியில் மகாதேவன்-சிவோத்தமன், உருத்திரன், சங்கரன், நீலலோகிதன், ஈசானன், விசயன், பீமன், தேவதேவன், பவோற்பவன், கபாலீசன் ஆகிய ஏகாதசவுருத்திரர்களும் முற்கூறிய நிருதிக்கு வடக்குக்கிருட்டிணவதியில் பசாசுகளும் அதற்கு வடக்குகைசையென்னும் புரியில் மித்திரதேவர்களும், அதற்கு, வடக்கு சித்ரவதியில் வித்தியாதரர்களும், அதற்கு வடக்கு சித்தபுரியில்கின்னரரும், வாயுவுக்குக் கிழக்கு காந்தாரிபுரியில் சித்திரரதனென்னுங் கந்தருவனும், அதற்குக் கிழக்கு சித்திரபுரியில்தும்புரு நாரதரும்,அதற்குக் கிழக்கு பிரமதபுரியில் குய்யகசாதிகளும்; சோமனுக்குக் கிழக்கு சித்திரவதி புரியில் குபேரனும், அதற்குக் கிழக்கு குபை புரியில் தன்மதேவர்களும், அதற்குக்கிழக்கு சித்திபுவா புரியில்- மாயனும், ஈசானனுக்குத் தெற்கு பதுமபுரியில் பிரமனும், அதற்குத் தெற்குகாமசுகாவதியில் அசுவனிதேவர்களும்,அதற்குத் தெற்கு மகாமேக புரியில் விநாயகரு மிருப்பாரென்க. இப்புரிகளிருபத்திரண்டும், முற்கூறிய அமராவதி முதலிய புரிகள் எட்டும் கூடிமுப்பதாயின. கீழ்மேகலை யிரண்டினுள்ளுஞ் சித்திர கந்தருவ தேவர்களிருப்பரெனக்கொள்க. (௯௩)

நடவரையி னடுவச்சி தனின்மூன்றந்த சிகரத்தின்
வடிவுடைய மனோவதிநான் மலரயன்வாழ் புரியதற்குங்
குடதிசையிற் கொடுமுடியில் வைகுந்தங் கோவிந்தன்
இடம்வடபாற் குணதிசையி லசோவதிசங் கரர்தடமே.

எ-று. அம்மகாமேருவி னடுவே பதினாயிரம் யோசனை விரிவையு முயரத்தையு முடைத்தாய் எல்லா இரத்னங்களாலும் விளங்குவதா யெல்லாப் போகங்களுடனுங் கூடிய மனோவதி புரிக்கு மேற்குப் பதினாயிரம் யோசனை விரிவையு முயரத்தையு முடைத்தாய் எல்லா இரத்னங்களாலும் விளங்குவதாயெல்லாப் போகங்களுடனும் வைகுந்தமென்னுங் கொடுமுடியில் மகாவிட்டுணு விருப்பர். அம்மனோவதிக் கீசானதிசையி லிருபதினாயிரம் யோசனை விரிவைய முயரத்தைய முடைத்தாய் வெள்ளிமயமாய் அசோவதியென்னும் பெயர்பெற்றிருக்குங் கொடுமுடியில் ஸ்ரீகண்ட பரமேசனெழுந்தருளி யிருப்பன். எ-று.

அசோவதி யெனினுஞ் சோதிகிரி யெனினு மொக்கும். அச்சிகரத்தைச் சூழ நந்தி முதலிய கணங்களுஞ் சூழ்ந்திருப்பாரென்க. (௯௪)

மேருவைச் சுற்றிய திசை நான்கினு முள்ள மலை
முதலியவற்றை நான்கு செய்யுளா
லுணர்த்துகின்றார்.

இந்நகைய நடவரையி னடிவாரந் தெற்கிலதனி
லைந்திரிநான் பூருவத்தின் மந்தரமோன் றழுந்தியுய

மந்திர நாபர்சுந் மாதனக்கிரன் றிசையமரு
மந்திரம்பான் பச்சிமத்தின் விபுலமுறு மழகுறவே.

எ-து. இவ்வாறு கூறிய மகாமேருவின் அடிவாரம் நான்கு திக்கிலும் அச்சாமேருவுக்குத் துணையாகிப் பத்திரமாக விட்கம்பசயிலம் நாலுண்டு. அவையாவன கிழக்குத்திசையி லெல்லாயிரம் யோசனை யுயரமான மந்தர பருவதஞ் சுவேத நிறமாய்ப் பூரித்து நின்றூறாயிரம் யோசனையும் மேலே நாற்பத்தோராயிரம் யோசனை யுயரமு முண்டாயிருக்கும். அவ்வளவுடன் றென்றிசையிற் கனகமயமான கந்தமாதனகிரி நிற்கும், அவ்வளவுடன் பொருந்தி நீலநிறம் போன்ற மேற்றிசையில் விபுலகிரி நிற்கும். எ-று. (௯௫)

உத்தரத்திற் பாருசுவ வெற்பிலபாரன் றாத்தழுந்தும்
வைத்தவளா முறையுறவே மாவொருநாள் கமருமவை
யுத்தமத்த கதம்பமுச் சுபார்சுவ லெனிர்போத்
மெய்த்துறையப் திரவோனிரு முதனமரமென் மொழிப்பொருளே.

எ-து. மற்கூறிய வளவுடன் வடதிசையில் மாதளவித்து நிறம் போல பாருசுவகிரி நிற்கும், அக்கிரி நாலிலொவ்வொரு கிரியின் அடியகல மொன்றுறாயிரம்யோசனை மேலகலம் பதினாயிரம்யோசனையுயரமுமா யிருக்கும். அம்மலைப்பத்திரனில் நாலு தருக்களிருக்கும், அவையாவன கிழக்குமுதலாக்கமாகிய வயர்க்கிரமப்படைய கடம்ப, நாவல், அரசு, நெருங்கிப் பிரகாசத்தை யுடைத்தாய்த் தரித்த ஆலமரம். எ-று.

அவைகளின் பாரொவ்வொன்றுக்கு ஆயிரம் யோசனை. அவ்வகளின் காணைக ளொற்றுறு யோசனை யுயரம். பூக்கள் குடம்போலவும், பழம் யானை போலவும் பழுத்தநிற்குமென்க. (௯௬)

குணதிசையி லருணமெனுங் குளநிலவுங் கடவளாக்கிழ்
மணமலியு மானசமுந் தென்றிசையின் வாய்ந்துளது
தணமருவுஞ் சிதோதகம் பச்சிமத்திற் றங்கியது
மணவிளிய மாமடுவும் வடதிசையி னுற்றிடுமே.

எ-து. கிழக்கில் மந்தர மலையடிவாரத்தில் அருணமென்னுங் குளம் பொருந்தும். அதிற் கடம்பம்பழச் சாற்றினின்றும் - ஆறென் புறப்பட்டுக் கீழ்த்திசையிற் பாயும். தென்றிசையில் கந்தமாதன மலையடிவாரத்திற் கந்த மலிந்து விளங்கும் மானசமென்னுங் குளம்பொருந்தும். அதில் நாவற் பழச் சாறுபொழிந்து ஒழுகுசெந்நீராய்ச் சம்புநதி பாயும். மேற்றிசையில் விபுல மலையடிவாரத்திற் குளிர்ச்சிபொருந்தியிருந்த சிதோதமென்னுங் குளம்பொருந்தும். அதில் அரசமரம் பொருந்தியிருந்த பால்முதலிய பஞ்சதாரையாகப் பொருந்தி மேற்றிசையிற் பாயும், வடதிசையிற் பாருசுவ மலையடிவாரத்திற் பகிர்ந்தத்திலிருக்கிய மாமடுவென்னுங்குளம் பொருந்தும். அதில் ஆலமரத்திற் சாகையினின்று முண்டாகிய பால், தயிர், நெய், தேன் முதலிய பொருந்தி வடதிசையிற் பாயும். எ-று. (௯௭)

சயித்திரக்காப் பூருவத்தி னடிவாரந் தனிற்றழைக்கு.
விசித்திரநந் தனவனமுன் றென்றிசையின் விளங்கியிடும்
வசித்திடுநல் வைப்பிரச வனங்குடபான் மன்னியிடு
முதித்ததிரு தாக்கியமும் வடதிசையி லொடுங்கிடுமே.

எ-று. கிழக்கு மலையடிவாரத்திற் சயித்திரக்காவென்னும் பெயரை யுடைய நந்தனவனம் விளங்கும், தெற்கு மலையடிவாரத்தில் விசித்திரமென்று நந்தனவனம் விளங்கும். மேற்கு மலையடிவாரத்தில் வசிக்கத் தகுந்த நல்லவைப்பிரசையென்னும் நந்தனவனம் பொருந்தும், வடக்கு மலையடிவா ரத்தில் திருதாக்கியமென்று நந்தனவன முண்டாம். எ-று.

இப்பூஞ்சோப்புகளி னடுவே நான்கு ஓடைகளுண்டு. அவையாவன கிழக்கு சயித்திரக்கா நடுவி லனேகந் தாமரைப் பூவுடனுங் கூடிய தாசமெ ன்று மோடையும், தெற்கில் விசித்திரக்கா நடுவில் அனேகங் குமுதோற்ப லங்களுடன் கூடிய மானதசரசென்று மோடையு, மேற்கு வைப்பிரச நடு வில் செந்தாமரைகளுடன் கூடிய விமலோதகமென்று மோடையும், வட க்குத் திருதாக்கிய நடுவி லனேக நீலோற்பலங்களுடன் கூடிய மனோரத மென்று மோடையும் என்க. இவை வந்தநுகொண்டு வாராதது முடித்த லென்னுந் தந்திர வுத்தியாற் கூறியவாறென்க. (௬அ)

முற்கூறிய நாவல் மரத்தின் தன்மையை யிரண்டு
செய்யுளா லுணர்த்துகின்றார்.

நறவனைய கனியுதிரு நன்னாவ லெந்நாளு
முறுதியுற வுயிர்க்கெல்லாந் தென்கிரியி லோங்குதலாற்
பெறுநவகண் டமும்பெரிய நாவலந்தீ வெனும்பெயரா
மறுவறுமக் கனிந்திநீர் வரையதனை வலம்வருமே.

எ-று. தெற்கு மலையில் நிற்கும் நாவல் எந்நாளுந் தேன் போன்ற வினிமையையுடைய பழம் சொரிந்து தன் சாற்றைப் பருகின வான்மாக்க ளுக்கெல்லாம் பலமுண்டாக்கி நிற்கையால் நவகண்டங்களு நாவலந்திவெ னப்பெயர்பெறும். குற்றமற்ற வினிமையுடைய அக்கினியின் சாறு பொன் மயமாய் மேருவை வலமாகவந்து அந்நாவல் மூலத்திற்றிரும்பவந்தடையும்.

நன்னாவலெனச் சிறப்பித்தமையால் அதி லொவ்வொரு பழத்துக் குப் பதினொங்கலச்சா றண்டயிருக்குமென்க, அச்சாறு நாற்றிசையும் வளை யப் பெருகுகையால் நாவலந்திவெனப் பெயர் பெற்றதென்க. மறுவறமெ ன்பதனு லச்சாறு பொன்மய மென்பதனை யறிவித்து நின்றது. (௬௯)

மேருவினை வலமாகி மேவியிடு மந்நீரா
யாருமவர் கனகநிற மாவரயு தாயுளுறச்
சாரமொரு மூன்றுடனுந் தங்கியவா யிரந்தழைக்க
வூருமுயிர் மற்றையவு முண்டதனை யொளியுறுமே.

எ-று. மகாமேருவை வலமாகவரும் நாவற்பழச்சாற்றை யருந்தின வர் எல்லோரும் பொன்னிறமாய்ப் பதின்மூவாயிரம் வயதுடனே பொருந்தி யிருப்பர். அவர் மட்டோ அல்ல. அந்நீரைப் பானம் பண்ணினால் ஊர்வன, பறப்பன, நடப்பன, நீந்துவன, தவழ்வன, கொடிசெடி முதலியவும் பொன் மயமா யிருக்கும். எ-று. (௬௰)

அட்டகுல பருவதத்தின் றன்மைகளை யிரண்டு செய்யுளா லுணர்த்துகின்றார்.

நடுவரையின் றென்றிசையிற் றங்கிடு மொருசயிலந்
குடகடலைக் கூடவொரு நலிகூடக் குணகடலை
யிடமுடைய விதன்றென்பா லிந்நகைத்தோர் வரையிசையுந்
திடமுறமுன் முறைதிகழு மிமயகிரி யதன்றென்பால்.

எ-று. மகாமேருவுக்கிருந்த தெற்குப் பதுமராக நிறம்போன்ற நிடத மலை கிழக்கு மேற்குஞ் சமுத்திரத்தையுற நூறாயிரம் யோசனை நீளமா யிருக்கும், அதற்குத் தெற்காகப் பொன்மயமான ஏமகூடமலை மேற்குங் கிழக் குஞ் சமுத்திரத்தையுறத் தொண்ணூறாயிரம் யோசனை நீளமா யிருக்கும், அதற்குத் தெற்காகக் கடினமாய்ப் பனிநிறம் போன்ற இமயமலை எண்பதி னாயிரம் யோசனை நீளமா யிருக்கும். எ-று. (௬௧)

வடபாகத் தொருகிரிமுன் வகுத்தபடி வதியுமதன்
வடபாலு மொருகிரிமுன் வகுத்தபடி வதியுமதன்
வடபாலு மொருகிரிமுன் வகுத்தபடி வதியுமினிக்
குடபாலிற் குணபாலி லோவ்வொன்று குறுக்குறுமே.

எ-று. மேருவுக்கு வடக்கு இரத்தின நிறம்போன்ற நீலகிரி கிழக்கு மேற்குச் சமுத்திரத்தையுற நூறாயிரம் யோசனை நீளமாயிருக்கும், அந்நீலகி ரிக்கு வடக்காகச் சந்திரப் பிரகாசம்போன்ற சுவேதகிரி கிழக்கு மேற்குச் சமுத்திரத்தையுறத் தொண்ணூறாயிரம் யோசனை நீளமாயிருக்கும். அச்சுவே தகிரிக்கு வடக்காகச் சந்திரகாந்த நிறம்போன்ற சிருங்ககிரி யெண்பதினா யிரம் யோசனை நீளமாயிருக்கும். இனி மகாமேருவுக்கு. மேற்காக வடக்கில் நீலகிரியையுந் தெற்கில் நிடதமலையையுமுறத் தெற்குவடக்காக நீலநிறமா ன சந்தமாதனமலை முப்பத்திரண்டாயிரம் யோசனை நீளமாயிருக்கும். மேருவு க்குக் கிழக்காக நீலகிரியையு நிடதமலையையுமுறத் தெற்கு வடக்காகப் பொன்னிறமானமாலியவானென்றுமலை முப்பத்திரண்டாயிரம் யோசனை நீள மாயிருக்கும். எ-று.

நவகண்டத்துள் பாரத கண்டத்தின் றன்மையை யாறு செய்யுளா லுணர்த்துகின்றார்.

அட்டகுல பருப்பதங்க ளகரவிடை நவகண்டம்
பட்டபடி பார்க்கவிம கிரிக்கிதன்பாற் பாரதத்தை

பொட்டிமுத லுரைத்திடுவா மதனைமொழிந் தனவெல்லாங்
கட்டமறு மமருலகத் தினையெனவே கருதுகவே.

எ-து. இவ்வாறு கூறிய அட்டகுல பருவதங்களினுடைய விடையிடையினுள்ள தேசங்களை நவகண்டமென்று அறிக. இமயமலைக்குத் தெற்காய்த் தென்சமுத்திரத்துக்கு வடக்காய் நடுவா யிருக்கிற பாரதகண்டத்தை முதலாகத் தொடுத்துச் சொல்வாம், அப்பாரதகண்ட மொன்றையு மொழிந்த வெட்டுக் கண்டங்களுந் துக்கமின்றிச் சுகத்தை யுடைத்தா யிருக்கும். அது எவ்வாறெனில் தேவலோகத்துக்குச் சமானமான போகங்களுடன் பொருந்துமெனக் கருதுக. எ-று. (௬௯)

பாரதமு நவதிவ பாகமுறு மவற்றுள்ளுஞ்
சீரியது குமரியெனுந் தீவதனிற் சிறந்திருப்ப
சாரிபாரா மந்தணரு மல்லாரு மருமறையின்
காரியமு முறுமதனி லின்னுமுள கழறிடுவாம்.

எ-து. அப்பாரதகண்டம் இந்திரதீவு முதலான வொன்பதுதீவாகப் பிரியும், அவ்வொன்பது தீவினுள்ளுங் குமரித்தீவே சிறப்புடைத்து, அக்குமரித்தீவிற் பூச்சியராயிருக்கிற பிராமணரும் அவரல்லாத மற்றவர்களுஞ் சிறந்திருப்பார்கள், அதுவல்லாமல் அத்தீவில் வேதங்களின் காரியமான யாகாதிகளும் பொருந்தும், அதுவல்லாமல் இன்னுமுள்ளவற்றைச் சொல்வாம். எ-று.

அந்தணருமென்றவும்மையா லொருவர்க்கொருவர் தாழ்ச்சியான அரசரும், வைசியரும், சூத்திரருமென்க. அல்லாதாரொன்பது-அநுலோமர், பிரதிலோமர், விராத்தியர், அந்தராளரையென்க. இதனை. சூ. பார்ப்பா ரரசர் வணிகர் வேளாளர் நாற்குலத்தவருடன் தங்கு நடையிடையிறு - முயர்ந்த வாணினு மிழிந்த பெண்ணினும் வியந்த கூட்டத்தவ ரநுலோமர், இழிந்த வாணினு முயர்ந்த பெண்ணினும் பெயர்ந்த கூட்டத்தவர் பிரதிலோமர், அநுலோமர் குலத்தாணினு மவ்வழி பிரதிலோம குலப்பெண்ணினு முயர்ந்த கூட்டத்தாரே யந்தராளர், பிரதிலோம குலத்தாணினும் பின்னரில யநுலோமகுலப் பெண்ணினும் வியந்த கூட்டத்தவரே விராத்தியராகும். என்பதனாலறிக. ஒருமொழியொழிதன் னினங்கொளற் குரித்தே என்பதனால் இருக்கு முதலிய நான்கு வேதமும், மந்திரமுதலிய ஆறங்கமும், மனுமுதலிய பதினெட்டுத் தருமசாத்திரமும், காமிகமுதலிய விருபத்தெட்டு ஆகமங்களும், பிரமமுதலிய பதினெண்புராணமும்,மகாபாரத மிதிகாசமுதலியவு நியாய வைசேடிக முதலிய சாத்திரங்களும் வழங்குமென்க. (௭௰)

கங்கைமுத னதிபலவுங் காசிமுதற் பதிபலவும்
பொங்குமயேந் திரம்பொதிய முதன்மலையும் பொருந்தியிடு
மங்கதற்கு யோசனையே ராயிரமுண் டெனவறிக
வெங்கொடிய மிலேச்சரிட மெட்டினுமெண் ணாயிரமே.

எ-று. கங்கை முதலிய அறுபத்து நான்குகோடி தீர்த்தமும், காசிமுதலிய ஆயிரங்கோடி புண்ணிய தலங்களும், சிறந்த மயேந்திரமலை, பொதியமலை முதலிய சத்தகுல பருவதங்களும் பொருந்தும். அக்குமரித் தீவினுடைய விஸ்தாரம் ஆயிரம்யோசனை யுண்டென்க. மற்ற இந்திரதீவு முதலிய வெட்டுத் தீவுகளும் ஒவ்வொரு தீவுக்காயிரம் யோசனையாகவெண்ணாயிரம் யோசனை பொருந்தும். அவைகளிற் கொடுமைகளையுடைய மிலேச்சரிருப்பர். எ-று.

இவ்வாறு கூறிய அறுபத்துநான்குகோடி தீர்த்தங்களுள் ஐஞ்ஞூறு தீர்த்தஞ் சிறப்புடையன. ஆயிரங்கோடி புண்ணிய தலங்களுள் அறுபத்தெட்டு தலஞ் சிறப்புடையன. (௬௬)

இந்திரமே சேருநமே தாமிரமே யெழிற்கபத்தி
சந்துமசி நாகமதே சவுமியமே காந்திருவ
மந்தமசி வாருணமே யெனவெட்டு மதித்திடுக
விந்தவனை வெள்ளிலத்தாங் கிரிகிரியி னாயிரமே.

எ-று. இந்திரத்தீவு, சேருகத்தீவு, தாமிரத்தீவு, அழகையுடைய கபத்தித்தீவு, நாகத்தீவு, சவுமியத்தீவு, காந்திருவத்தீவு, வருணத்தீவு ஆக வெட்டுத்தீவு முண்டென்க. இப்பாரத கண்டத்தளவு ஒன்பதினாயிரமும், ஒழிந்த-இரமிய கண்டமுதலிய வெட்டிற்கும் ஒவ்வொன்றுக்கு ஒன்பதினாயிரம்யோசனை விரிவென்க. இமயமலை முதற் சிருங்ககிரி யீறாகக் கிரி ஆறக்கு மொவ்வொன்றுக் குயரமு மகலமு மிரண்டாயிரம் யோசனையும் கந்தமாதனம்-மாலியவா னிவ்விரண்டு கிரிக்கு முயரமும் அகலமு மாயிரம் யோசனையு முண்டு. எ-று.

இமயமலை முதலிய கிரிகளிறுயர் வகலத்தை யீண்டுக்கூறுதின்றுக் கூறிய தென்னெனின் நலைதமொற்றமென்றுந் தந்திரவுத்தியானென்க.

உன்னதத்தெற்கின் மயேந்திரமே யுயர்மலயஞ் சையகிரி
யின்னவினுஞ் சுத்திகமே யிருக்குழுபர் விந்தியமே
பன்னுபுகழ் மிகுபாரி யாத்திரமே யெனப்பகர்ந்த
வின்னகிரி யேழுமுதற் குமரிதலத் திசைந்தனவே.

எ-று. தெற்குமுதல் வடக்கிறுக மிகவு முயரத்தைப் பொருந்திய மயேந்திரகிரி மிகவு முயரத்தைப் பொருந்திய பொதியமலை, சையகிரி, சுத்திமலம், இருக்ககிரி, உயர்ந்த விந்தியமலை; மிகுந்த புகழுடையதென்று சொல்லப்பட்ட பாரியாத்திர பருவதம், இவ்வேழுங் குமரித்தீவிற் பொருந்தும். எ-று. (௬௭)

அங்கமெதிர் சிரனிறையாத் சடாக்கியமு மளிமலையுஞ்
சங்கமுந்தன் குழுதமுதல் வாரமெறுந் தலந்தாறுந்
துங்கமலி பொதிந்ததென்பாற் றொடர்ந்தவடி வாசத்தி
னங்கனக விலங்கையுமேழ் வனைச்சார வடித்தேசம்.

எ-து. வடக்கே தொடுத்து எதிர் நிரனிறையாகப் பாரியாத்திரமலை யடிவாரத்தில்-அங்கமென்னுந் தேசமும், விந்தியகிரி யடிவாரத்திற் சமாக் கியமென்னுந் தேசமும், இருக்க பருவதத்தின் அடிவாரத்தில்-அணிமலையென்னுந் தேசமும், சுத்தி காசலத்தடிவாரத்திற் சங்கமென்னுந் தேசமும், சையமலை யடிவாரத்திற் றன்மை பொருந்திய குமுதமென்னுந்தேசமும், மலையமலை யடிவாரத்தில் நன்மையினையுடைய வராகமென்னுந் தேசமும், மிகவுமுயர்ந்திருக்கிற பொதியமலைக்குத் தெற்காகிய மயேந்திரகிரியி னடிவாரத்தில் அழகிய பொன்மயமாகிய இலங்கையென்னுந் தேசமும் பொருந்தும். எ-று.

கனகமயமான விலங்கையென்னுந் தேசம் இரத்னபூமியுடன் கூடி யைஞ்ஞூறு யோசனை சமுத்திரத்துக்குட் புகுந்திருக்குமென்க. அவ்விலங்கை யொழிந்த தேசமாறும் உபத்தியெனப்பெறும். (௪௮)

கயிலையின் சிறப்பிரண்டு செய்யுளாலுணர்த்துகின்றார்.

இமையகிரி வடகுணபா லிமையவர்க டொழுதேத்த
வுமையுடனே பசுபதிதா னுறைவதொரு கிரிமிசையிற்
றமையுணர்ந்த தபோதனருந் தங்குவரச் சயிலத்திற்
கமையுடையா ரதன்பெயரைக் கயிலையெனக் கழறுவரே.

எ-து. மேற்கூறிய விமயமலைக் கீசானத்திற் றேவர்கள் வணங்கி யேத்தும்படி பார்வதியுடன் பசுபதியாகிய சிவபெருமா னெழுந்தருளியிருக்கும் ஒப்பற்ற மலையினிடத்து அதிற் றம்மையறிந்த தபோதனர்கள் தங்கியிருப்பார்கள். அம்மலையின் பெயரைப் பொறுமையையுடைய பெரியோர்கள் கயிலைமலையென்று சொல்லுவார்கள். எ-று. (௪௯)

ஆகமங்க ளனைத்தினையு மருமறைக ளொருநான்கு
மோகமற முனிவர்க்கு மொழிந்தருள வொழிந்தனவு
மாகருமோ மாலயனு மலர்தூவித் தலைவணங்க
வேகனிறை யதன்மிசையு மிருக்கவிரும் பினனினிதே.

எ-து. இமயத்துக்கு வடகிழக்காகக் கிம்புருட கண்டத்தில் வெள்ளிமயமாய் பலவகையான சிகரங்களுட னிருக்கும் அக்கயிலையிலுந் தேவர்களும் பிரமனும் விட்டுணுவும் மலராலருச்சித்துத் தலையால் வணங்க ஏகனாகிய சிவபெருமான் இனிதாக எழுந்தருளியிருக்கும், அது ஏனெனிற் சனகர் முதலிய முனிவர்களுக்குக் காமிகமுதலான விருபத்தெட்டு ஆகமங்களையும், இருக்கு முதலிய நான்கு வேதங்களையு மற்றவைகளையு முணர்த்தி யாணவாதி மலங்களைப் போக்கிச் சிவசாயுச்சியத்தை யடைவிக்கும் பொருட்டு. எ-று. (௫௰)

நவகண்டங்களின் பெயர்களும் அவைகளிருக்கு மிடங்களு
மூன்றுசெய்யுளா லுணர்த்துகின்றார்.

இமகிரிக்குந் தென்கடற்கு மிடைப்பாகம் பாரதமே
யிமகிரிமற் றேமகிரி யிடைப்பாகங் கிம்புருட

மவைநீலவு நிடதகிரித் தென்பாக மரிவருட
மிடையவரு மிருந்தபெரு வரைச்சார விளாவிருதம்.

எ-து. தென்சமுத்திரத்துக்கு மிமையமலைக்கும் நடுப் பாரதகண்டம். இமயமலைக்கு வடக்கு ஏமகிரிக்குந் தெற்குக் கிம்புருட கண்டம். ஏமகிரிக்கு வடக்கு நிடதகிரிக்குத் தெற்குப் பொறுமையைப் பெற்ற அரிவருட கண்டம். மகாமேருவைச் சூழ்ந்த தேவர்களிருக்குமிடம் இளாவிருத கண்டமெனப் பெயர்பெறும். எ-று.

இமையமருமென்ற வண்மையாற் சித்தர்-கந்தருவர்-இராக்கதர்-வேதாளகணங்கண் முதலியவென்க. (௧௭)

நீலகிரி வடதேச மிரம்மியமே யெனநிகழ்த
பாலவெள்ளை கிரிவடபா லிரணியமே யெனப்பகர்த
லிலமுளார் சிருங்ககிரி வடபாலுந் தென்பாலு
மேபாலமிம் முதசிக்குங் குருவெனவே யுன்னுகவே.

எ-து. மேருவுக்கு வடக்காயிருக்கிற நீலகிரிக்குஞ் சுவேதகிரிக்கும் நடு இரம்மியகண்டம். சுவேதகிரிக்கு வடக்குச் சிருங்க கிரிக்குத் தெற்கு இரணியகண்டம். சிருங்ககிரிக்கு ஆகாரத்தையுடைய வடகடலுக்குத் தெற்கு நற்குணமே சுபாவமாகவுடையவர்க ளிருக்குங் குருகண்டமென்க. எ-று.

குடகடற்குக் கிழக்கே கேதுமாலமெனக் குறித்திடுக
மிடலுடைய வியன்கந்த மாதனத்தின் மேற்கதுதா
னிடமுடைய மாலியவா னெனுங்கிரிக்குக் கீழ்பாற்கீழ்க்
கடலிறுக்கு மேல்பாகம் பத்திரமாக் கருதுகவே.

எ-து. மேற்சமுத்திரத்துக்குக் கிழக்குப் பலமுள்ள கந்தமாதன கிரிக்கு மேற்கு கேதுமாலகண்டம், விரிவையுடைய மாலியவான்கிரிக்குக் கிழக்குக் கீழ்ச்சமுத்திரத்துக்கு மேற்குப் பத்திராசுவ கண்டமெனப் பெயர்பெறும். எ-று. (௧௯)

பாரதகண்ட மொழிந்த வெட்டுக் கண்டத் திருப்பவருக் குணவு
முதலியவற்றை யெட்டுச் செய்யுளா
லுணர்த்துகின்றார்.

உண்டுபெயர் கருப்புரசம் புருவமதி யனையபரி
கண்டமதிற் சுகந்திருப்பர் காலமுமே யமுதமுனா
கண்டமதின் கனிபுசிப்பு கருப்புரசம் சிறமாயு
வண்டபூத முயர்கேது மாலத்தி லுறைவார்க்கே.

எ-து. அப்பத்திராசுவ கண்டத்தி லிருப்பவர்கள் நெய்தற்பூவைப் புசித்துச் சந்திரப் பிரகாசம்போன்ற நிறம் பெற்றுப் பதினாயிரம் வயதுடையரா யிருப்பார்கள். கேதுமாலகண்டத்தி லிருக்கிறவர்கள் வருக்கைப்

பலாப்பழம் புசித்து நீலநிறமுடையராய்ப் பதினாயிரம் வயதுடையவரா யிருப்பார்கள். எ-று.

அரிகண்டமெனினும் பத்திராசுவகண்டமெனினுமொக்கும். (௫௪)

ஆயுங்காற் குருகண்டத் தமர்வார்க டமக்கெல்லா
மாயுமுமூ வாயிரமு மயுதமும்வேண் டியகனியுண்
டேயுமுட்ந் பச்சைநிறஞ் சிறுவருள ரிருவரவ
ராயுதரத் தொருபொழுதி லுனொனப்பெண் ணெனவமர்வார்.

எ-று. குருகண்டத்தி லிருக்கிறவர்கள் சொரூபத்தை விசாரித்தாற் பதின்மூவாயிரம் வயதுடையவரா யெப்பொழுது மெவ்வனராய்ப் பொற் கொன்றைநிறமுடையராய்த் தம் கருத்துக்கு வேண்டிய மரத்தின் பழம்புசித்திருப்பார்கள், அவர்களுக் கொருபொழுதுக்குள்ளே கருப்பந் தரித்து ஆண் பெண்ணென விரண்டு பிள்ளைகள் பிறந்திருப்பார்கள். எ-று. (௫௫)

அத்தகைய குருகண்ட வடபாக மதுதன்னிற்
சித்தரொடு முனிவருஞ் சாரணருஞ் செறிந்திருப்பர்
துய்ப்பதுவு மூலபலஞ் சோமனெனத் துளங்கொளியா
ருத்தமந்த சந்திரநீ வெனும்பெயரு முளதற்கே.

எ-று. முற்கூறிய குருகண்டத்தின் வடக்குச் சமுத்திரத்துக்குள்ளே யெண்ணாயிரம் யோசனையுள்ள தீவிற் சித்தர்களு முனிவர்களுந் திகம்பரர்களு நெருங்கி யிருப்பார்கள், அவர்கள் புசிப்பது கிழங்குங்கனியும். அவர்கள் சந்திரனைப்போலும் விளங்கும் பிரகாசமுடையார், அத்தீவு உத்தமமான சந்திரதீவெனப் பெயர்பெறும். எ-று. (௫௬)

ஆயுவயு தத்துடன்மூ வாயிரமு மவர்க்குண்டு
வாயுதிசை தனிற்பத்தி ராகரமே வாய்ந்தபெயர்
நேயமுமுண் டதிற்நிகழ்வார் சித்தருநன் முனிகணமு
மாயுமியற் சாரணருங் கனிமூல மருந்துவரே.

எ-று. அச்சந்திர தீவி லிருப்பவர்க்குப் பதின்மூவாயிரம் வயதுண்டு, முற்கூறிய குருகண்டத்தின் வாயுதிக்கில் வடக்குச் சமுத்திரத்துக்குள்ளே நாலாயிரம் யோசனைக் கப்புறத்திற் பதினாயிரம் யோசனை விரிவையுடைய பத்திராகர தேச-மன்றொரு தீவுண்டு, அதிற் சித்தர்களு மிருடிகளு மியலையாராயும் திகம்பரர்களுந் திவ்யமான மரத்தின் கனிகளையுங் கிழங்குகளையும் புசித்துக்கொண்டிருப்பார்கள். எ-று. (௫௭)

செங்கமல நிறமுடையர் நிகழ்மூவா யிரவயுதந்
தங்கிடுவ ரிரணியத்திற் றங்குநர்நல் லிருசபல
நுங்கிடுவர் மதியனைய நிறமுடையர் நுவலுங்கா
லங்கயுத மைஞ்ஞூற்றி ராயிரமு மவர்நிலையே.

எ-று. முற்கூறிய பத்திராசுவத் தியி லிருக்கிறவர்கள் செந்தாமரை போன்ற நிறமுடையாராய்ப் பதின்மூவாயிரம் வயதும் உடையரா யிருப்பார்கள், இரணிய கண்டத்தி லிருக்கிறவர்கள் நல்ல எலுமிச்சம்பழம் புசித்திருப்பார்கள், அவர்களுடைய நிறத்தைச் சொல்லுமிடத்துச் சந்திரப் பிரகாசம் போன்றிருப்பார்கள், அவர்களுக்குப் பன்னீராயிரத்தைஞ்ஞூறு வயதுண்டு.

உற்றிடுவார்க் கிரமியத்தி லொளிதரிய குவளைநிறந்
துற்றுவதா லின்கனியே தொடர்வருட மவர்க்கயுத
மற்றுமிரண் டாயிரமுண் டரிவருட மருவினர்க்குப்
பற்றியமெய் யொளிவெள்ளி பானமுந்திங் கரும்பாமே.

எ-று. இரமிய கண்டத்தி லிருக்கிறவர்களுக்கு நெய்தற்பூப்போன்ற நிறம்; அவர்களுக்குப் புசிப்பு ஆலம்பழம். அவர்களுக்கு வயது பன்னீராயிரம், அரிவருட கண்டத்தில் வசிக்கு மவர்களுக்கும் பன்னீராயிரம் வயது அவர்கள் தேகத்திற் பிரகாசம் வெள்ளிநிறம் போன்றிருக்கும், அவர்கள் புசிப்பு இனிய கருப்பஞ்சாறும். எ-று. (௯)

பொன்னுருவர் கிம்புருடர் புசிப்பிறலிப் புன்கனியே
மன்றுமயு தாயுவுளர் மனக்கவலை தனையில்லார்
கின்னமிலர் நரைதிரையுங் கிளருடலிற பிணியிலையு
மின்னமுறை மற்றையவேழ் கண்டத்து மென்றுகவே.

எ-று. கிம்புருடகண்டத்தி லிருக்கிறவர்கள் பொன்னிறமாயிருப்பார்கள். அவர்கள் புசிப்பு-இத்திக்கனி அவர்களுக்கு நிலைபெற்ற வயது பதினாயிரம். அவர்கள் மனக்கவலையு மின்றி யத்தியான்மிக முதலிய துக்கத்திரையங்களும் நரைதிரையு மின்றி மிகவுஞ் சந்தோஷத்துடன் கூடியிருப்பார்கள், அக்கிம்புருட கண்டத்துக்குற்றபடி மற்றை யேழுகண்டத்தி லிருப்பவர்களுக்கும் பொருந்துமெனக் கருதுக. எ-று. (௧௰)

ஈங்குரைத்த விருநான்கு கண்டத்து ளெல்லோர்க்கு
மோங்கியிடுங் கிருதயுகம் போலொழிந்த யுகமெல்லா
நீங்கரிய நன்மையினோ டிருத்தியிடு நிறையறிவு
தாங்கிடுவ ரவருடலி னுரமாதி தன்னையுமே.

எ-று. வெளி. (௧௧)

பாரதகண்டத்திலிருக்கிறவர்கள் தன்மையை இரண்டு
செய்யுளா லுணர்த்துகின்றார்.

அறிவுவலி யாயுளுரு வாகார மவையெல்லாஞ்
செறியுமுகத் திறுக்கிசையப் பாரதத்துட் டிகழ்வார்கட்
குறுமுணவு புலத்துழலா வுழுவதுமின் றியுமுண்டு
பெறுபலமுந் தைவிகமா தியமுன்றிற் பிறழாவே.

எ-று. பாரத கண்டத்திலிருக்கிறவர்களுக்கு அறிவும் பலமுஞ் சரீரமுங் கிருதயுகம்போலாம், மற்றையுகங்கட்குத் தக்கபடி பேதமாகப் பொருந்

தும்,அவர்கட்கு வயலுழவு முதலிய தொழில்களின் லுண்டாகியதே புசிப்பு. அறுவல்லாமல் உழுது விளையாமற் றானே யுண்டாகிய குளச்செந்நெல், புல்லரிசி, காட்டிலுள்ள காய் கனி முதலிய புசிப்புகளுமுண்டு; அவர்கள் அத்தியாத்மிகம், ஆதிதைவிகம், ஆதிபௌதிகம் எனக்கூறப்பட்ட துக்கத் திரயங்களையு மொழியாமலனுபவிப்பார்கள். எ-று.

துக்கத்திரயமாவன–தேவர்களால் வருந் துன்பம். ஆதிதைவிகம். பிருதிவி முதலிய பூதங்களால் வருந் துன்பம் ஆதிபௌதிகம், அரசர், மிருகம், பசு, பக்ஷி முதலியவற்றால் வருந் துன்பம். அத்தியாத்மிகம். என்னை

நேரிசை வெண்பா.

கருவிற் றுயர்செனிக்குங் காலைத் துயர்மெய்
திரைநரைமூப் பிற்பிணித்துச் செத்து—நரகத்தின்
ஆழுந் துயர்புவியை யாளின்ப மாதியெலாம்
வாழுதவு தைவிகமென் றோர். (க)

பனியா லிடியாற் படர்வா டையினுந்
துனிசெதன் றலினுஞ் சுகமுந்—தனையனைய
நீரினு மின்பின் னலுநெருப்பி னுந்துயரின்
போரிற் பவுதிக மாகும். (உ)

தன்னாற் பிறராற் றனக்குவருந் தீங்குநல
மின்னு விலங்கரவந் தேளெறும்பு—சென்முதனி
ரட்டையல வன்முதலை மீனரவ மாதியினுங்
கட்டமுமிங் காத்மிகமே காண். (௩) (௬௨)

மற்றையநற் றலமெவற்றும் வாழ்வார்கள் பாரதத்தைப்
பற்றிவினை நலம்பயின்றோர் முற்பலத்தி லெனப்பகர்க
முற்றியுற வினைபலவு முளைந்தநல மிதுவதனுன்
முற்றவினை யனைவருமிவ் விடமதனுன் முயல்வாரே.

எ-து. பாரதகண்டங் கன்மபூமி யாகையான் முற்சனனங்களி லிய ற்றிக் கன்மபலத்தை யாண்டனுபவித்து அவ்வக் கன்மபலத்தால் கிம்புருட முதலிய வெட்டுக் கண்டங்களிலுண்டாகிய போகவகைகளை யாண்டாண்டு புசித்திருப்பார்களென்க. ஒருகருமஞ் செய்தவன் அவ்வத்தலத்திலேயிருந்து அவ்வப்பலத்தைப் புசியாமல் வேறோர் தலத்திலே யப்பலம் புசிக்குமாறு போல விப்பாரத கண்டத்திலே கன்ம பரிபாகமானவாறே மற்றைக் கண்டங்களை யடைந்திருந்து போகங்களைப் புசித்துத் தொலைந்தவாறே பின்பிப் பாரத கண்டத்தை வந்தடைந்து எல்லாருஞ் சற்கன்மங்களையே பண்ணுவார்கள். எ-று. (௬௩)

நவகண்டத்தின் யோசனையளவை யுணர்த்துகின்றார்.

தென்றிசைப்பா ரதமாதி சிறந்தபெரு வளாவடபாற்
குன்றமொரு மூன்றினுக்கு மப்பாலைக் குருவந்தந்

தோன்றிவிடும் யோசனையு மொருநூறா யிரமுன்பு
நின்றருளாக் கொடுருடக்கு மிவ்வளவே நிகழ்ந்துங்கால்.

எ-று. தெற்குப் பாரதகண்ட முதல் மேருவுக்கு வடக்காயுள்ள நீல கிரிமுதலிய மூன்று கிரிக்கு மப்பாலிருக்கிற குருகண்ட மீறாகப் பொருந்தப்பட்ட யோசனை நூறாயிரம் என்க. மற்றைக் கிழக்கு மேற்கு நூறாயிரம் யோசனை விரிவுண்டு. எ-று.

அவை வருமாறு பாரதகண்டம் ஒன்பதினாயிரம், கிம்புருடகண்டம் ஒன்பதினாயிரம், அரிவருடகண்டம் ஒன்பதினாயிரம், இளாவிரதகண்டம் பதினொன்றாயிரம், மகாமேரு பதினாயிரம், இரமியகண்டம் ஒன்பதினாயிரம், இரணியகண்டம் ஒன்பதினாயிரம், குருகண்டம் ஒன்பதினாயிரம், சிருங்ககிரி முதலிய இமயமலை யீறாக மலை யாறுக்கும் பன்னீராயிரம்; ஆகத் தெற்கு வடக்குத் தொகையாலே நூறாயிரம் யோசனை யென்க. பத்திராசுவகண்டம் முப்பத்தீராயிரம், மாலியவான்கிரி ஆயிரம், இளாவிரதகண்டம் பதினொன்றாயிரம், மகாமேரு பதினாறாயிரம், மேற்குக் கந்தமாதனகிரி ஆயிரம், கேதுமால கண்டம் முப்பத்தீராயிரம்; ஆகக் கிழக்கு மேற்கும் நூறாயிரம் யோசனை யுண்டென்க. (௧௬)

நவகண்டத்தின் பெயர்க் காரணம் உணர்த்துகின்றார்.

மநுகுலத்தான் வருமக்கி நேத்திரனு மன்னவன்றன்
றனையர்பா ரதன்முதலோர் சவுரியரொன் பதின்மருளர்
இனையவர்க ளாண்டமையா லெய்தியபே ரெனவிவற்றை
நினைபார தனுக்குரிமை பாரதமே நிகழ்ந்துங்கால்

எ-று. இக்காலவலத்திலில் மநுகுலத்தில் வந்த அரசர் அக்கினி நேத்திரன், அவனுக்குப் பாரதன், கிம்புருடன், அரி, இளாவிரதன், பத்திராசு, கேதுமாலி, இரமியன், இரணியன், குரு என விரப்பாட்டையுடைய புத்திரரொன்பதின்மருளர், இக்கண்டங்களை யொவ்வொருவராக வொன்பதின்மரும் பிரித் தாண்டமையா லவரவர் பெயரா லக்கண்டங்களின் பெயராயிற்று. அதில் பரதனென்னுமரச னிக்கண்டத்தை யுரிமையாக வாண்டமையால் பாரதகண்டமெனப் பெயராயிற்று. எ-று.

உதாரம்-தோற்றம். அது எங்ஙனமெனிற் பாண்டியன் சோழன் ஆண்ட தேசத்தைப் பாண்டிமண்டலஞ் சோழமண்டல மென்றாற்போ லென்க. சுவாயம்புவென்னு மனுவின் புதல்வன் பிரியாவிரதன், அப்பிரியாவிரதன் புத்திரர்கள் பதின்மருளர், அப்பதின்மருள் மேதா, அக்கினி, வாகு என்னு மூவருந் வயிராக்கியத்தாலே சந்நியாசமா யிருந்தார்கள், மற்ற அக்கினி நேத்திரன் முதலிய வெழுவருஞ் சம்புத்தீவு முதலிய வேழுதீவையு மொவ்வொருவராகப் பிரித் தாண்டாரென்க. (௧௭)

ஏழு தீவினளவு மேழு கடலினளவு நான்கு செய்யுளா லுணர்த்துகின்றார்.

என்றுநயோ சனையிலக்க மென்றினைய நாவலந்தீ
வெண்ணிடுக விதன்புடைசூழ் உவரிவிரி விப்படியென்
றெண்ணிடுக விதற்கப்பாற் சாகமிரண் டிலக்கமெனக்
கண்ணிடுக வதற்கப்பாற் பாற்கடலு மக்கணக்கால்.

எ-து. இந்நாவலந்தீவை நூறாயிரம் யோசனை நீளமென்று கருதுக. இந்நாவலந்தீவைச் சூழ்ந்த வுப்புக்கடல் நூறாயிரம் யோசனை யென்று கருதுக, இவ்வுப்புச் சமுத்திரத்துக் கப்பாற் சாகத்தீவு இரண்டு நூறாயிரம் யோசனைசாம், அச்சாகத்தீவுக்கப்பாற் பாற்கட லிரண்டு நூறாயிரம் யோசனை தூரமாம். எ-று.

முற்காலத்திற் பருவதங்க ளெல்லாஞ் சிறகுடனே கூடப் பறந்து ஒரு தேசத்திற் போயிருக்கிறபொழுது அதிலிருக்கிற பிராணிகளுக்கு மிகவும் பீடை வருகையால் தேவர்களெல்லாருந் துக்கித்து இந்திரனுக்கு முறையிட அப்பொழு திந்திரன் அப்பருவதங்களின் சிறகைச் சேதித்தபோது பயப்பட்டு இலவண சமுத்திரத்திற் பன்னிரண்டு கிரிகள் பறந்து வந்து கிழக்கு முதலிய திக்குகளில் விழுந்தன. அவையாவன கிழக்குச் சமுத்திரத்தில் இடபகிரி, துந்துபிகிரி, அம்பிரகிரி எனு மூன்றும், தெற்குச்சமுத்திரத்திற் சக்கரகிரி,மைநாககிரி, வலாககிரி யென மூன்றும், மேலைச் சமுத்திரத்திற்சோககிரி,வராககிரி,நந்தனகிரி எனு மூன்றும்; வடக்குச் சமுத்திரத்தில் கங்ககிரி, சந்திரகிரி துரோணகிரி என மூன்றுமாகப் பன்னிரண்டு மென்க. அவற்றிற் சக்கரகிரிக்கு மைநாககிரிக்கும் நடுவே குதிரை முகம்போன்ற வடவாமுகாக்கினி யெப்போதுஞ் சொலித்துக்கொண்டு நிற்குமென்க. இரண்டாவதாகிய சாகத்தீவுக்கு அரசன் மேதாதிதி. அவ்வரசனுக்குப் புத்திரர்க ளெழுவ ருளர். அவர்கள் யாரெனிற் சாந்தன், அபையன், சிரமுகன், அனந்தன், சிவன், கேஷமன், துருவனென எழுவரையும் அபிடேகம் பண்ணி யவரவர்பெயரா லத்தீவை யேழாகப் பிரித்துக் கொடுத்தான். அச்சாகத்தீவிற் கொமேதகம், சந்திரசம்சயகம், நாரதம், மந்தரம், சோமகம், இடபம், வைப்பிராசம் என்ற மலைக ளேழுமுண்டு. அம்மலைகளி னின்றும் அமிருதை முதலிய நதிகளேழும் புறப்பட்டுப் பாற்கடலிற்போய் விழும். அத்தீவிலிருக்கிறவர்க்குப் புசிப்புப் பால். அவர்கள் நிறஞ் சந்திரப் பிரபையாம். அத்தீவில் சாகமென்னு மரம் நிற்கையாற் சாகத்தீவெனப் பெயர் பெற்றதென்க, அப்பாற்கடலில் வடக்கே சுவேதத் தீவில் நடுவே வைகுந்தம். அதில் அநேகங் கோபுரமும் பிராகாரமுமுண்டு. அவ்விடத்திற் சுமலையாருடன் கூடித் திருமா லாதிசேடன்மேல் சயனிப்பரென்க. (௧௧

எண்ணிடுக வதற்கப்பாற் குசைத்தலநான் கிலக்கமென
வெண்ணிடுக வதற்கப்பாற் ததியுததி மூனையிலக்கந்

தெண்ணிமிக வதற்கப்பாற் கிரவுஞ்ச மெட்டிலக்க
மெண்ணிமிக வதற்கப்பா னெய்க்கடலு மெட்டெனவே.

எ-று. முற்கூறிய பாற்கடலுக் கப்பாற் குசைத்தீவு நான்குநூறாயிரம் யோசனை, அக்குசைத்தீவுக் கப்பாற் றயிர்க்கடல் நான்குநூறாயிரம் யோசனை. அத்தயிர்க் கடலுக்கப்பாற் கிரவுஞ்சத்தீவு எட்டுநூறாயிரம் யோசனை. அக்கிரவுஞ்சத் தீவுக்கப்பால்-நெய்க்கடலு மெட்டுநூறாயிரம் யோசனை விரிவாம். எ-று.

அக்குசைத்தீவிற் பொன்மயமான குசைநிற்கையால் அப்பெயர் பெற்றது, அக்குசைத் தீவுக்கு அரசன் வசு. அவ்வசுவென்னு மரசனுக்குப் புத்திரரேழுவர். அவர் யாரெனில்-சுவேதன், லோகிதன், சீமூதன், அரிதன், விபுத்தியுதன், மானசன், சுப்பிரதன் என்க. அவ்வெழுவர்களும்பிரித்தாண்டமையால் அவரவர் பெயராலத்தீவு எழுபிரிவாயிற்று, அவ்வேழு தீவுக்குமேழு கிரியுண்டு. அவை குமுதகிரி, உன்னதகிரி, வராககிரி, துரோணகிரி, கங்ககிரி, மயிடகிரி, குமுதவானகிரி என்க. அக்கிரிகளினின்றுஞ் சுவேததோயநதி முதலியவேழுநதிகளும் புறப்பட்டுத் தயிர்க்கடலிற்போய்விழும். அதிலிருப்பவர்க்குப் புசிப்புத் தயிர். அதுவல்லாமல் பலங்களமிர்த மிவற்றையும் புசித்திருப்பார்கள், இனி யக்கிரவுஞ்சத்தீவுக்கு அரசன் சோதிமான். அவ்வரசனுக்கு மெழுபுத்திரர்களுண்டு, அவர் யாரெனில்; உற்பிதன், வேணு, மண்டலன், இரதகாரகன், திருதிமான், சுப்பிரபாகன், கபிலன் என்க. அவ்வேழு புதல்வர்களும் பிரித்தாண்டமையால், அவரவர் பெயராலத்தீவு மெழுபிரிவாயிற்று, அவ்வேழு தீவுக்கு மேழுகிரியுண்டு. அவை வித்துருமகிரி, ஏமசாமகிரி, திருதிகிரி, புட்பதந்தகிரி, குசலகிரி, லோகிதகிரி, மந்தாகிரி யென்க. அவ்வேழுகிரிகளினின்றும் மகிபாபாவென்னு நதிகள் முதலியவேழும் புறப்பட்டு நெய்க்கடலிற் போய்விழும். அத்தீவி லிருப்பவர்கள் நெய்மயமாயிருக்கிற அமிர்தபல சாரங்களைப் புசித்திருப்பார்கள், அவர்களுக்கு நிற முற்கூறியதே. அக்கிரவுஞ்சத் தீவில் ஏமசாமகிரியில் கிரவுஞ்ச னென்னுமசுரன் சிலகாலங்கொண்டிருந்து குமாரசுவாமியுடன் போர்செய்து மரித்தமையால் அது கிரவுஞ்சமெனப் பெயர்பெற்றதென்க. (௧௭)

எண்ணிமிக வதற்கப்பாற் சான்மலிமென் னிரண்டிலக்க
மெண்ணிமிக வதற்கப்பா லிக்கிரச முற்படியே
யெண்ணிமிக வதற்கப்பாற் கோமேத மெண்ணான்கென்
றெண்ணிமிக வதற்கப்பான் மதுக்கடலு முன்னமெண்ணால்

எ-று. முற்கூறிய நெய்க்கடலுக்கு அப்பாற் சான்மலித்தீவு பதினாறுநூறாயிரம் யோசனை, அச்சான்மலித் தீவுக்கப்பாற் கருப்பஞ்சாற்றுக் கடல் பதினாறு நூறாயிரம் யோசனை, அக்கருப்பஞ்சாற்றுக் கடலுக் கப்பாற் கோமேதத்தீவு முப்பத்திரண்டுநூறாயிரம்யோசனை, அக்கோமேதத் தீவுக்கப்பாற் கள்ளுக்கடல் முப்பத்திரண்டு நூறாயிரம் யோசனைவிரிவு. எ-று.

அச்சான்மலித் தீவுக்கு அரசன்-சந்தமான், அவ்வரசனுக்குப் புத்திரர்க ளெழுவர்-அவர் யாவரெனில் நமோதுர்க்கன், தனுசமான், பாகவன், அந்தகாரன், முனி, துந்துமி, குசலன் என்க. அவ்வெழுவர்களும் பிரித்தாண்டமையா லவரவர்பெயரா லத்தீவேழு பிரிவாயிற்று. அவற்றிற் கிரிகளேழாவன-கிரவுஞ்சகிரி, வாமனகிரி, அந்தகாரகிரி, திவாகிருதகிரி, தீவிபிந்துகிரி, புண்டரீககிரி, துந்துபிகிரியென்க. அவைகளினின்றும்-புண்டரீக முதலிய நதிகளேழும் புறப்பட்டுக் கருப்பஞ்சாற்றுக் கடலிற்போய் விழும். அதிலிருப்பவர்களுக்குப் புசிப்பு கருப்பஞ்சாறு, அத்தீவி லாயிரம் யோசனை யுயரத்தையு முடைத்தாய்க் கனகமயமான ஆதித்தப்பிரபைபோன் றிருக்கும் இலவமரத்திற்கையாற் சான்மலித் தீவெனப் பெயர்பெற்றதென்க. இனிகோமேதகத்தீவுக்கு அரசன் அவ்வியவாகனன், அவ்வரசனுக்குப் புத்திரர்களெழுவர். அவர் யாவரெனில்- சலதன், குமாரன்,சரித்தகன், குமுதன், சந்தவன், மகாமத்திரன், சுகுமாரன் என்க. அவ்வெழுவர்களும் பிரித்தாண்டமையா லவரவர் பெயரா லத்தீவேழு பிரிவாயிற்று. அவற்றிற் கிரிகளேழாவன கேசரகிரி, சேடககிரி, சுரதவதகிரி, அம்பிகிரி, செயோபகிரி, மேககிரி, சிங்ககிரியென்க. அவைகளினின்றுங் சுபத்திமான் முதலிய வேழுநதிகள் புறப்பட்டு மதுக்கடலிற் போய்விழும், அத்தீவிலிருப்பவர்களுக்குப் புசிப்புச்சுவாதுபலங்கள். கோமேதத் தீவெனப் பெயர்பெற்றது யாதெனில், மனுகுலத்திற் கோபதியென்னும் பெயரையுடைய வரசன் கோசலனென்னும் பெயரையுடைய யாகநிமித்தமாகத் இந்திரனுடையயாகத்துக்கதிப தியாயிருக்கிற பிருகு இருடியை வரிக்கையால் தேவதமர் இந்திரனுடைய யாகத்துக்கு வந்திருக்கும் இவரை வரிக்கலாமோவென்று அவ்வரசனைக் கோபத்தாற் சபிக்க, அவ்வரசனு மவ்யாக நிமித்தம் வந்திருக்கிற பசுக்களும் நாசத்தை யடைந்து அப்பசுக்களுடைய நிண மித் தீவை மறைக்கையா லதற்குக் கோமேதத்தீவெனப் பெயராயிற்று. (௬௮)

என்னுநயோ சனையெட்டெட் டிலக்கமென வுற்கப்பா
லன்னியபுட் கரணிதலத் தகலத்தை யறற்கப்பா
லன்னியசுத் தோதகத்தி னகலமுமுன் னறைந்தபடி
தின்னியமால் வரையுமினி யிவற்றினுக்குத் தெரிப்பாமே.

எ-று. முற்கூறிய சுரைக்கடலுக் கப்பாற் புட்கரணிதலத் தகலத்தை யறுபத்துநான்குநூறுயிரம் யோசனையெனக் கருதுக. அப்புட்கரணித் தீவுக் கப்பால் நன்னீர்க்கடலி னகல மறுபத்து நான்கு நூறுயிரம்யோசனை. சாகமுதலிய தீவிற் கடினமாய்ப் பருத்திருக்கு மலைகளைத் தொகுத்துச்சொல்வாம். எ-று.

அப்புட்கரணித் தீவுக்கு அரசன். அசன், அவ்வரசனுக்குப் புத்திரர்க ளிருவர், அவர் யாரெனில் தாக்கியன், மத்தியனென்க. அவ்விருவரும் பிரித் தாண்டமையா லவரவர்பெயரா லத்தீ விரண்டு பிரிவாயிற்று. அவற்றிற் கிரிக ளிரண்டாவன, மந்தரகிரி, உத்தரகிரி யென்க. அக்கிரிக ளிரண்டு

னைம்பது போசனை யுயரமு மிருபத்தஞ்சு போசனை விரிவுமா யிருக்குமென்க. (௬௯)

சாகத்தீவு முதலிய தீவின் மலைகளி னளவை
யுணர்த்துகின்றார்.

சாற்றியிடுஞ் சாகமுத லேழினுக்குந் தடவரையு
முற்றவிரு பத்தேழுண் டொருகிரிசக் கரம்போல
மாற்றறுமேல் புட்கரனி னடுத்தானு மலமாய்வதியுங்
கோற்றுகதி முடிவிடத்துந் திகழுமொரு வரையதுபோல்.

எ-று. சாகத்தீவு முதலிய வைந்து தீவினு மொவ்வொன்றக் கெவ்வேழாக முப்பத்தைந்து மலைகளுண்டு, அதுவல்லாமல் புட்கரணித்தீவிலிருக்கு மொப்பற்ற மானதகிரி, யத்தீவைச் சக்கரம்போ லிடைவிடாமல் வலமாகச் சுற்றியிருக்கும் அதுவல்லாமல் சுத்தோதக சமுத்திரத்தைச் சூழ விடைவிடாமல் சக்கரவாளகிரி விளங்கும். எ-று.

ஐந்திறுக்குமென்ற வுண்மையாற் புட்கரணித் தீவில் மலைக ளிரண்டிருக்கின்றன, ஆகத்தீவு, ஆறுக்குக் குலமலைகள் முப்பத்தேழென்க, தடவரையுமென்ற வுண்மையாற் சாகமுதலிய வைந்து தீவினுள்ளு முப்பத்தைந்து நதிகளு முண்டென்க. புட்கரணித்தீவி லிருக்கு மானதகிரியிற் கிழக்குமுதலிய நான்கு திக்கிலு முலகபாலர் நால்வர்க்கு நான்கு புரியுண்டு, அவை இந்திரனுக்கு விசுவோகசாரா புரியும், இயமனுக்குச் சங்யமனி புரியும், வருணனுக்குச் சுத்தவதி புரியும், சோமனுக்கு விபாவதி புரியுமென்க. தேவபூசை மிகுத்தமாகச்சொன்னமையமான தாமரைப்பூ அத்தீவின்க ணுண்டாயிருக்கையா லத்தீவு புட்கரணித் தீவெனப் பெயர் பெற்றது, மலைகளையும் நதிகளையு மீண்டுக் கூறியிருக்க; ஆண்டுக்கூறிய தென்னையெனின், ஈண்டாசிரியர் தொகுத்தமையா லாண்டு ஏப்பின் முடித்தலென்னுந் தந்திர வுத்தியாற் கூறியதென்க. (௭௰)

சாக முதலிய தீவி லிருப்பவர்கள் தன்மையை
யுணர்த்துகின்றார்.

சாகமுத லிருமூன்றிற் றங்குமர படைத்தெல்லாஞ்
சோகமில்லை மெய்ந்நாளுந் துய்த்திருப்பர் சுகமவர்தம்
மாகமதி னரையுமிலந் திரையுமிலை நரையுமிலர்
போகமி... மிபுகரத்துங் கிம்புருடர் முறைபெறுவார்.

எ-று. சாகத்தீவுமுதலாறு தீவிலுமிருப்பவர்கள், சம்புத்தீவிலுட்கும ரிகண்டத்தி லிருப்பவர்களைப்போல் எப்பொழுதுந் துக்கமுறாமல் சுகவாசியாய் நரை திரை மூப்பில்லாமல் நித்தியயௌவனமுடையராய்ப் பதினாயிரம் வயதுடையரா யிருப்பார்கள். அதுவல்லாம லிக்கலியுகத்து போகமில்லாதவராய்க் கிம்புருட கண்டத்தில் இருப்பவர்களைத் தொத்திருப்பார்கள். எ-று. (௭௧)

பூலோகத்தைத் தொகுத்துணர்த்துகின்றார்.

எழுதீவு மெழுகடலு மிமைய மெனுநிலனுந்
தழல்போலு மொளியிப்பாற் றமமப்பாற் றருமலையுங்
குழுவாய பேரிருளு மதற்கப்பாற் குரைகடலு
மழகாய வண்டகடா காந்தமும்பூ தலமாமே.

எ-து. சம்புத்தீவு முதலிய வேழுதீவும், இலவணசமுத்திர முதலிய வேழுகடலும், பொன்மயமான பூமியும் அக்கினியைப்போலு மொளி முற்பாகத்திலும் இருள் பிற்பாகத்திலு முடைய லோகாலோகமென்னும் பெயர்பெற்ற சக்கரவாளகிரியு மந்தகாரபூமியு மார்க்கின்ற பெரும்புறக்கடலும் அண்டகடாக முடிவுமாகிய விவையெல்லாம் பூலோகமெனப்பெறும். எ-று. (௭௨)

சக்கரவாளகிரியின் றன்மையையுணர்த்துகின்றார்.

இசைத்தவிதந் திருளொருபா லொளியொருபா லேய்ந்தகிரி
வசிப்பர்முதற் பாகத்தின் வடிவியக்க ரிராக்கதரும்
பசுந்தவிராக் கதர்தாம்பை சாசர்திசைப் பாலகரு
மிசைப்பயிலும் விண்ணவர்பொன் னிலத்துவிளை யாடுவரே.

எ-து. இவ்வாறு சொல்லப்பட்ட வொளி யொருபாலும் இருளொருபாலுமிருக்கிற சக்கரவாளகிரியில் வடிவையுடைய வியக்கரும் சந்திரனும் பசுமைநிறத்தையுடைய அரக்கரும் பசாசுகளும் அட்டதிக்குப் பாலர்களும் மேலேயிருக்கின்ற தேவர்களும் வாசஞ்செய்வர். அதுவல்லாமல் முற்புறமாகிய கனகமயமான பூமியினிழிந்து சஞ்சரித்து விளையாடிப் பின்பு தங்கடங்க ளெல்லையை யடைந்திருப்பார்கள். எ-று. (௭௩)

சக்கரவாளகிரிக் கப்புறத் திருட்பூமியிலிருப்பாரை
யுணர்த்துகின்றார்.

விதிந்தவுரை மரணமலால் விபரீத முறவிதிக்கு
வரைதந்தவர்க டமைத்தாமே மையலுற வதிவார்கள்
புரைதந்தவிரு ளுலகத்துட் பொருளல்லாப் புல்லியரோ
டுதந்துமருந் துயரத்துந் தம்முடலைக் கழிவாரே.

எ-து. சிவாகமத்திற் சொல்லியபடி மிருந்த சிவகாரியங் குருகாரியஞ் சங்கமகாரியமாகத் தான்றன்னுடைய தேகவெறுப்பாற் றன்புராணாதிகளிற் சொல்லிய பிருகுப் பிரபாதமாதல், கங்கை முதலிய தீர்த்தத்திலாதல் தேகம் விடுதலன்றிச் சாத்திரத்துக்கு விரோதமாகத் தம்முடைய வடலைத் தாமே விட்டவர்க ளிருட்பூமியாகிய உலகத்தின் மயக்கத்தைப் பொருந்திக் கிடப்பார்கள், ஆதலால் இப்படிப்பட்ட மரணமாகாதென் றறியாமற் கோபத்தினாலும் வியாதிமுதலிய பீடைகளினாலும் வலிய உயிரை விட்டவர்கள் ஒரு பொருளிலுஞ் சேராத கீழ்மக்களாவார்கள். எ-று. (௭௪)

அண்டகடாகமுதல்மகாமேரு நடுவளவிலும் ஐம்பதுகோடி
யோசனைதூரம் என்பதை மூன்று செய்யுளா லுணர்த்துகின்றார்.

அழகாய கடாகத்துக் களவுநன மொருகோடி
பெழுநூறு யிரத்துடனே யிருபதுநூ றாயிரத்தைத்
தழுவியுறு மொருகோடி சமுத்திரநா யகத்தளவு
குழுவிருளு மேழைஞ்சுக் கோடியினுங் கூறிடுவாம்.

எ-று. அழகிய அண்டகடாகவோட்டுக் கனமொருகோடி யோசனை. பெரும்புறக்கடலி னகலங் கோடியே யிருபத்தேழு நூறாயிரம் யோசனை. முற்கூறிய அந்தகார பூமியினகல முப்பத்தைந்து கோடியோசனை. அதுவல்லாமல் இன்றுமதனுடைய வளவையைச் சொல்வாம். எ-று. (௭௫)

இருபதுநூ றாயிரத்தி னொன்றான மிவற்றுடனே
வருவதுநா னற்பதினா யிரமெனவே மதிக்கிடுக
விருளொருபா லொளியொருபா லிசைந்தபெரு வரைக்கயுத
மொருபஃது கோடியுறுங் கனகமய வொளிநிலனே.

எ-று. முற்கூறிய அந்தகார பூமியினளவு முப்பத்தைந்து கோடியுடன் பத்தொன்பது நூறாயிரத்து நாற்பதினாயிரம் யோசனையுண்டென்க. ஒருபாற் பிரகாசமாயும் ஒருபா லிருளாயுமிருக்கிற பெருமையையுடைய சக்கரவாளகிரி பதினாயிரம் யோசனை விரிவை யுடையதாயிருக்கும். முற்கூறிய கனகபூமி பத்துக்கோடி யோசனை விரிவாம், எ-று.

அச்சக்கரவாளகிரி நூறாயிரம் யோசனை யுயரத்தையுடைத்தா யொருபாற் சூரியன் சஞ்சரித்தலாலும், ஒருபாற் சஞ்சரியாமையாலு மொருபா லொளியும், ஒருபால் இருளுமாயிற்று. . மண்ணின் மண்டலத்துக்கு நடுவே சூரியன் சஞ்சரித்தலால் அவனுக்கு மார்த்தாண்டனென்னும் பெயராயிற்று. அக்கிரியி லட்டதிக்குப்பால ரிருந்து தத்தந்திக்கைக் காத்துக்கொண்டிருப்பார்கள் என்க. (௭௬)

எழுநூறு யிரத்துடனே யிருபதுநூ றாயிரத்தைத்
தழுவியுறு மொருகோடி சுத்தசமுத் திரவிரிவு
மெழுநிலமு மைம்பதினா யிரங்குறைய விவ்வளவே
குழுமியுறும் பஞ்சாசத் கோடிபெருங் குன்றிறுவாய்.

எ-று. முற்கூறிய சுத்தசமுத்திரங்களின் விரிவு கோடியே யிருபத்தேழு நூறாயிரம் யோசனை, சம்புத்தீவில் மகாமேரு முதலாகத் தெற்கேழுதீவுங் கோடியே யிருபத்தாறு நூறாயிரத்து ஐம்பதினாயிரம் யோசனையுண்டென்க. மகாமேரு முதலாகக் கடாகமீறாகத் தொகுத்தறியு மிடத்தைம்பது கோடி யோசனை விரிவைப் பொருந்தும். எ-று.

அதன்வகை-சுத்தசமுத்திரமுஞ் சத்ததீவுமாக-இரண்டுகோடியேயைம்பத்து மூன்று நூறாயிரத் தைம்பதினாயிரம். அதற்குப் புறப்பே கனகமய

மானபூமி பத்துக்கோடி. அதற்குப் புறம்பே சக்கரவாளகிரி பதினாயிரம். அதற்குப் புறம்பே யிருளுலக முப்பத் தைந்துகோடியே பத்தொன்பது நூறுயிரத்து நாற்பதினாயிரம். அதற்குப் புறம்பே பெரும்புறக்கடல் கோடியே யிருபத்தேழு நூறுயிரம். அதற்குப் புறம்பே அண்டகடாகங் கோடி; ஆக மகாமேரு நடுவினின்றுந் தெற்குப்பாதி ஐம்பதுகோடி யோசனை விரிவுஞ்சரி; மற்றைத் திக்கினுங் காண்க. (எஎ)

அளவுக்சோர் புறனடையுணர்த்துகின்றார்.

தனாத்தலத்துக் கிழ்ந்தலங்கள் பேதமுறச் சாற்றியிடுந்
தனாத்தலத்து மேற்றலமுந் தவறுளாயா சாத்திரமுந்
தனாந்தலந்தும் பேதமுறச் சாற்றியிடுஞ் சாற்றிடினு
மிருந்தமிலைச் சிருட்டிதொறும் பேதமுற வினைதலினால்.

எ-று. இப்பூமிக்குக் கீழான நரக புவனங்களை யாகமங்களிற் பேதமாகக் கூறும். பூமிக்கு மேற்றலங்களையும் பேதித்துக்கூறும். ஆனலொருபடித் தல்லாமல் பலவாகப் பேதித்துச் சாத்திரஞ் சொல்லுமோ வெனிற் சிவபிரான் சருவஞ்ஞனுகையாற் சாத்திரங்கள் பொய் சொல்லாது. பூலோகத்தினிடத்தும் பேதமாகக் கூறும். ஈசுர னெவ்வொரு சிருட்டிகாலங்களிலாகமங்களைப் பேதித்துக் கூறினலுங் கடைத்தொகையள வொத்திருக்குமாகையா லக் நூற்கு மிந் நூற்கும் விரோதமில்லை யாதலால் மாறுகொளக் கூறலென்னுங் குற்றமில்லை. எ-று.

பேதம் யாதெனில், கீழ்முதலடுக்கில் நரகம் பதின்மூன்று. இரண்டாமடுக்கு ஒன்றுக்குப் பத்து. மூன்றுமடுக்கு ஒன்றுக்கு ஒன்பது. ஆக அடுக்கு மூன்றுக்கும் நரகம் முப்பத்திரண்டு. அதில் ரௌரவம், கும்பீபாகம், அவீசி, இம் மூன்று நரகமும் இராசாதி ராசநரகம். இதிலொன்றைச் சூழ்ந்த வுபநரகம் ஒன்றுக்கொன் றெவ்வேழாக நரக மிருபத்தொன்று. நீக்கி நரக மிருபத்தொன்பது மொவ்வொன்றை மும்மூன்றுகச் சூழ்ந்த வுபநரகம் எண்பத்தேழு ஆகநரகம் நூற்றுநாற்பதென்று ஆகமங்களிற் பேதித்துக் கூறியவா றுணர்க. (எஅ)

அண்டங்க ளளவில்லை யென்பதனை யுவமை முகத்தா
லுணர்த்துகின்றார்.

எண்ணரிய வாருயிர்க ளண்டமுமிப் படிதானே
யெண்ணரிய வெனுமமல னியலெனின்மற் றேரியலி
னெண்ணரியவ னளவிடுத லென்னையெனில் வினைவிரிந்தாற்
பண்ணரிடுவ னண்டவிதஞ் சிருட்டிதொறும் பலபடியால்.

எ-று. எப்படி யான்மாக்க ளளவிறந்த கோடி யுண்டோ அப்படியே யிவ் வண்டவகையு மளவிறந்தகோடியென்க. மலமில்லாத சிவபிரானருளிச் செய்த திவ்யாகமங்களு மளவிறந்தன ஆகையா லளவிடுதற்கரிது, ஆனல்

அவ னருளிச்செய்த நிப்பாசமங்களிற் காமிகம், பதார்த்தம், யோகசம் இவைகள் நாலுமிரண்டு சுலோகமென்று அளவிட்டுக் கூறுத லென்னையோ வெனிற் கேட்கிறவர்களுடைய புத்தி தாரதன்மியத்துக் கிடாகப் பெருக வுஞ் சிறுகவுங் கூறினன். அவர்களுக்குப் புத்திபெருத்தலுஞ் சிறுத்து மிருப்பா னேனெனில் ஆன்மாக்கள் செய்த கன்மானுகுணமாக அவரவர் புத்தி யை யேறக்குறைச்சலாகப் பிரகாசிப்பிப்பன், அதுபோலச் சிருட்டிதொறும் பலபல விதமாக வண்டங்களை யருளிச்செய்வான். எ-று. (எக)

இந்நூல், இவ்வாகமத்துட் சேர்ந்ததென்பதனை யுணர்த்துகின்றார்.

ஏதமறுஞ் சிவதருமோத் தரமெனுநூ லென்றும்பா
லாகமத்துட் சருவோத்தத் துபபேத மதனாலே
யாகமத்துட் படியிதனு ளருகிவரு மெனவறிக
வாகமத்தின் படிமற்றை யியலுள்ளு மடைந்திடுமே.

எ-று. குற்றக் கோப்பொருவருமில்லாத சிவபிரானருளிச்செய்த சிவ தருமோத்தரம், மூலாகமமோ உபாகமமோவெனின் மூலாகமத்திலிருபத்தைந் தாவதாகிய சருவோத்தமென்னு மாகமத்தில், ஈசானம் சிவதன்மம் சிவதரு மோத்தரம் நிப்பப்புரோக்தம் குபோராக்கியம் எனப்பிரிந்த பேதமைந்துள:— இச்சிவதருமோத்தரமும் உபாகமமாதலையாலே மற்றாகமத்திற் கூறிய பொரு ள்களுமிதனுளருகிவருமென்க. ஆதலாலிது மிகைபடக் கூறலென்னுங் குற் றமன்று, அதுவல்லாமல் சிவஞானயோகவியலினும் பரிகாரவியலினுங் கல ந்துவரும். எ-று. (அ௰)

இனிப் புவலோக முதல் மேல் அண்டகடாகம் வரை யுள்ள வுல கங்களும் அவற்றி னளவு முதலியனவும் பத்துச் செய்யுளா லுணர்த்துகின்றார்.

தரைத்தலமு முனிவரனே தகைபெறவே தொகையாக்கி
யுரைத்தனமேற் புவலோக முதலாய வுலகினையுந்
தரித்திடுக தொகைசெய்தே சாற்றிடுவாந் தவறறவே
விரித்தவுரை விளம்புமவர் வினைவிரைய விட்டிடவே.

எ-று. முனிவனே பூலோகத்தின் சொரூபத்தை முறையாகத் தொ குத்துச் சொன்னோம். மேற் புவலோக முதலிய வுலகங்களை யைம்பது கோடி யளவிற் குறையாமற் றொகுத்துச் சொல்வா மதனை யறிக. இவ் வாறு தொகுத்துக் கூறும். அதைக் குற்றமில்லாமல் யாதொருவர் விரித்து க்கூறுவ ரவர்கள் வினை விரைவில் நீங்கிப்போம்படி சொல்வாம். எ-று. ()

கலிவிருத்தம்.

தரைக்கு மேற்புவ லோக மதுதனி
லருக்கன் சோம னொடுமிவ ராதிய

றிருப்பர் தந்தம் பலத்தினை யெய்தியே
பரித்த நீளம் பதினைந் திலக்கமே.

எ-து. இப்பூமிக்குமேற் புவலோகம், அப்புவலோகத்தில் சூரியன் சந்திரன் ஆதியர் தத்தம் பதங்களிற் சஞ்சரித்திருப்பார்கள். இவரைத் தரிக்கப்பட்ட புவலோகம் பதினைந்துநூறாயிரம் யோசனை யுயரமுண்டு. எ-று.

சஞ்சரித்த லெத்தன்மையெனில். சூரியன் பதத்துக்குக் கீழாகப் பத்துவாயுவும், எழு மேகங்களுங் கூடிச் சஞ்சரிக்கும் வகையாவன—விதனுவான், ரசேதகன், அக்கினிப்பிரசேதகன், செசனி, அவுத்தன், வச்சிராங்கதன், வயுத்தியுதன், இரைவதன், சங்வர்த்தன், விசங்வர்த்தன் என வாயுக்கள் பத்து. இவைகளுக்கு வியாபாரமாவன. விதன்றுவானென்னும் வாயு பூமிக்குமேலே பதினாயிரம் யோசனை யளவாகச் சஞ்சரித்து ஓஷதிகளுக்குப் பலங்களையு முண்டாக்கிக் கழுகு முதலிய பறவைகள் பறப்பதற் காதாரமாயிருக்கும். பிரசேதனென்னும் வாயு அதற்கு மேலாகப் பதினாயிரம் யோசனை யளவாகச் சஞ்சரித்து விருக்ஷங்களையும் பயிர்களையு மவ்வக்காலங்களுக் கிடாக வேதனையும் பண்ணி முறிக்கும், அக்கினிப் பிரசேதனென்னும் வாயுப் பதினாயிரம் யோசனை யளவாக வியாபித்து முற்கூறிய மரங்களையும் பயிர்களையு முலர்த்தி விட்டையுஞ் சுட்டுச் சமுத்திர சலத்தினுலதைச் சமிப்பிக்கும், இம்மூன்று வாயு மேகங்களைப் பொருந்தாமற் றனே சஞ்சரிக்கும், இனிச் செசனி யென்னும் வாயு சத்துகனென்னு மேகத்துடனே பொருந்தி மீன் ஆமை தவளை முதலிய வெல்லாம் தியருறப்பொல்லா மழையைப் பொழியும். அவுத்தனென்னும் வாயு, ரோதகனென்னு மேகத்துடனே பொருந்திப் பதினாயிரம் யோசனை யளவாக வியாபித்து விடமாகிய மழையைப் பொழிந்து அசனு லான்மாக்களை நாசம் செய்யும், வச்சிராங்கதனென்னும் வாயு உபலகனென்னு மேகத்தைப் பொருந்தி யிரத்தம் ஆலாங்கட்டி, கற்களையும் பொழியும், வயித்தியுதனென்னும் வாயு வயித்தியுதனென்னும் மேகத்தைப் பொருந்திப் பதினாயிரம் யோசனை யளவாக மேலே சஞ்சரித்து இடி மின் முதலியவற்றை யுண்டாக்கும். இரைவதனென்னும் வாயு புட்டிவதனென்னு மேகத்தைப் பொருந்திப் பதினாயிரம் யோசனை யளவு சஞ்சரித்து ஆன்மாக்களுக் குபயோகமாகிய நல்ல மழையைப் பொழியும், சங்வாதனென்னும் வாயு விரோதமென்னு மேகத்தைப் பொருந்திப் பதினாயிரம் யோசனையளவு வியாபித்து வியாதியை யுண்டாக்கிற சலத்தைப் பொழியும். விசங்வாதனென்னும் வாயு குரோதமென்னும் மேகத்தைப் பொருந்தி மேற் பதினாயிரம் யோசனையளவு சஞ்சரித்து ஆன்மாக்களுக்கு யுத்தத்தாலும் வியாதிகளாலுஞ் சஞ்சரிக்கிற மழையாகப் பொழியும், ஆக வாயு பத்து. மேகமேழும் பூமிக்குமேலே யொன்றுக்கொன்று பதினாயிரம் யோசனை யளவாக மேன்மேல் சூரியபத மளவாகச் சஞ்சரிக்கும், அம்மேக மேழையு மொவ்வொரு மேகத்தை முப்பதினாயிரங்கோடி மேகஞ் சூழ்ந்து சேவித்திருக்கும், விதன்றுவான் முதலிய வொன்பது வாயுக்கள் பதத்

திலு மடையே யிருப்பார்கள். யானெனில் சித்தர்களும், சத்தம்பாதர்களும் சித்தசாரணரும், காலாசுரர், சக்கமுதலிய ஆயுத தேவதைகளும், அயிராவதம், புண்டரீகம், வாமனம், குமுதம், அஞ்சனம், புட்பதந்தம், சாருவபூமம், சுப்பிரதீபமென்று மட்டதிக்கசங்களும், பக்ஷிராசனாகிய கருடனும், ஆகாசகங்கையுந், தருமசொரூபமா யிருக்கிற விடபதேவரும், தக்ஷப்பிரசாபதியுமென்க. பத்தாம் வாயுவாகிய பிரவகத்தானில் ஆதித்தர் பன்னிருவர். அசுவனிதேவரிருவர். உருத்திரர் பதினொருவர். எண்வகைவசுக்களாவர். ஆகிய முப்பத்து மூவரும் வசித்திருப்பார்கள். ஆதித்தர் பன்னிருவராவார். வைகர்த்தனன், விவச்சுவான், மார்த்தாண்டன், பாற்கரன், இரவி, உலோகப்பிரகாசன், உலோகசாக்ஷி, திரிவிக்கிரமன். ஆதித்தியன், சூரியன், அம்சுமாலி. திவாகரன் என்க. உருத்திரர்கள் பதினொருவராவார் மாதேவன், அரன், உருத்திரன், சங்கரன், நீலலோகிதன், ஈசானன், விசையன், வீமதேவன், பவோற்பவன், கபாலி, சௌமியன் என்க. அட்டவசுக்களாவார் அனலன், அனிலன், அபக்ஷசவன், சோமன், தரன், துருவன், பிரத்தியூசன், பிரபாசன் என்க. இதனை "நால்வேறியற்கைப் பதினொருமூவரோ டொன்பதிற்றிரட்டி யுயர்நிலைபெறீஇயர்" என்பதில் நச்சினார்க்கினியர் கூறுதலானுமுணர்க.

ஞாயி லகிர மருந்த ஞாலகமே
சோரி லக்க முமேபதி சோதகமே
சோரி லக்க முடைத்த ஞாலகமே
வீரி லக்கம் புரானுல கேயுமே.

எ-து. முற்கூறிய பத்தாம் வாயுவின் நூறாயிரம் யோசனை யுயரத்தில் யானைமயமா யிருக்கிற சோராழியையு மெழிசைமயமா யிருக்கிற வேழு பரிகளையும் காலக்கனான வடத்தையும் அருணனாந் தேர்ப்பாகனையும் பெற்று அவிர்தத்திற் றேசத்தின் நித்யமயமா யிருக்கிற தேரின்மே லொன்பதினாயிரம் யோசனை யுயரமுடைய சூரியர்க ளெழுந்தருளி யிருந்து சிகரத்தினையிடத்திற் றெழிவிடத்தவேண்டி மகாமேருவை வலமாக வருவர். ஆனால் சூரியர் பன்னிருவர்களு மெக்காலத்து மொவ்வொருவராகச் சஞ்சரிப்பார்களோ வல்லாமல் பன்னிருவருங் கூடிச் சஞ்சரிப்பார்களோவெனிற் சித்திரை மாதமுதற் பன்னிரண்டு மாதமும் வைகர்த்தனன்முதற் பன்னிருவரும் அத்தேரிலேறிச் சஞ்சரிப்பார்களென்க. அச்சூரியர் பதத்துக்கு மேலே யிருபத்தேழு நாளுக்கும் நாயகனாகிய சோமனுலகும் நூறாயிரம் யோசனை யுயரம் பொருந்தும். அச்சோமனுலகுக்குமேலே நூறாயிரம் யோசனை யுயரத்தில் நக்ஷத்திரமண்டலங்களும் மீராசிமண்டலங்களும் பொருந்தும், அந்நக்ஷத்திரமண்டலத்துமேலே யிரண்டுநூறாயிரம் யோசனை யுயரத்திற் புதனுலகம் பொருந்தும். எ-று. (௮௬)

ஈரி லக்கமோன் சுக்கிர னெல்லையே
ஈரி லக்கமங் காரக னெல்லையே

விரி லக்கஞ் சுரர்குரு வெல்லைமே
விரி லக்கஞ் சனியுல கேயுமே.

எ-து. முற்கூறிய புதனுலகத்துக்குமே லிரண்டுநூறுயிரம் யோசனை யுயரஞ் சுக்கிரனுலகம் பொருந்தும், அச்சுக்கிரனுலகத்துக்குமே லிரண்டு நூறுயிரம் யோசனை யுயரஞ் செவ்வா யுலகம் பொருந்தும், அச்செவ்வாயு லகத்துக்குமே லிரண்டுநூறுயிரம் யோசனை யுயரந் தேவகுருவாகிய வி யாழபகவானுலகம் பொருந்தும், அக்குருவுலகத்துக்குமே லிரண்டுநூறுயிரம் யோசனை யுயரம் சனிபகவா னுலகம் பொருந்தும். எ-று. (அ௪)

ஓரி லக்கமேழ் மா தவ ரூர்மிசை
யோரி லக்கந் துருவ னுலகுபர்
பாரின் மீது பதினைந் திலக்கமுஞ்
சேரு மேபுவ லோகஞ் சிறக்குமே.

எ-து. அச்சனி யுலகத்துக்குமேல் அத்திரி, வசிட்டர், புலத்தியர், புலகர், பிருகு, அங்கிரா, மரீசி ஆக இவ்வேழு விருடிகளு மிருக்கு முலகம் நூறுயிரம் யோசனை யுயரம் பொருந்தும். இவ்விருடிகள் பதத்துக்கு மேலாகத் துருவபதம் நூறுயிரம் யோசனை யுயரம் பொருந்தும், அத்துருவன் பதி னுலகங்களுடன் கூடி யிருப்பன். முற்கூறிய நக்ஷத்திரங்களெல்லா மித் துருவ னுதாரமாகிக் கட்டப்பட்டுக்கொண்டிருந்து சஞ்சரிக்கும். அவற்குத் துருவனென்னும் பெயர் பெற்றது எக்காரணத்தாலென்னிற் சிவசத்தி யதிட்டித் தலையாமற் பண்ணுகையாலென்க. ஆகப் பூமிக்குமேலே சிறப்பி னையுடைய புவலோகம் பதினைந்துநூறுயிரம் யோசனை யுயரமென்க.

அதற்கு மேலம ரேச னரும்புரி
யதற்கு நீள மிதியு மைந்துமா
மதற்கு மேன்மக லோக மதுதனில்
வதிப்பர் மாதம ராதி மரீசியும்

எ-து. அப்புவலோகத்துக்கு மேற் சுவர்க்கலோகம் எண்பத்தஞ்சுநூ றுயிரம் யோசனை யுயரம் பொருந்தும். அதற்கு அரசன் இந்திரன். அவனைத் தேவர்களு மிருடிகளுந் தேவஸ்திரிகளுஞ் சேவித்திருப்பார்கள். அதிலக்கி னிட்டோம முதலிய யாகங்களைப் புரிந்தவர்களுந் தீர்த்த யாத்திரை பண் ணினவர்களுந் தானமர்விரத முதலியவற்றைப் பண்ணினவர்களு மந்தலோ கத்தை யடைந்திருந்து அதிலுண்டான போகங்கள் புசித்துத் தொலைந்த வாறே பூலோகத்தில் வந்து நல்ல மானிடராய்ப் பிறப்பார்கள். அச்சுவர்க்கத் துக்குமேல் மகலோகம். அதிலிருப்பார் மரீசி, மார்க்கண்டர், சித்தர்கள் முதலானோர். எ-று. (அ௬)

உயரந் நானிரு கோடி யுறுமதற்
குயரு மெல்லை சென தல முன்னது

முபரு நாலிரு கோடியென் றன்னுக
வுயரு மாபிதிர் தேவ ருறைவரே

எ-து. முற்கூறிய மகலோகம் இரண்டுகோடி யோசனை யுயரம் பொருந்தும். அம்மகலோகத்துக்குமேல் சனலோகம் எட்டுக்கோடி யோசனை யுயரம் பொருந்தும், அதில் கவ்வியவாகனர், அனலர், சோமர், யமர், அரியமனர், அக்கினிவாத்தர், பொரக்கிஷ்த், ஆசியபர், சோமபா என்று சொல்லப்பட்ட பிதிர்தேவர் பதின்மரும் சங்கரிஷணர், வாசுதேவர், பிரத்தியுமினர், நிருத்தர் இந்நால்வரும் அத்தியசாரமும் மதன முதலானோரு மிருப்பார்கள். எ-று. (அஎ)

அதற்கு மேற்றவ லோக மருந்தவ
ரதற்குள் வாழ்வர் சனகனை யாதிய
ரதற்கு நீளமு மாறிரு கோடியா
மதற்கு மேலபன் றேசமென் றுய்கவே.

எ-து. அச் சனலோகத்துக்குமேற் றவலோகம் பன்னிரண்டுகோடியோசனை யுயரம் பொருந்தும், அதிலிருப்பவர்கள் சனகர், சனந்தர், சநாதர், சனற்குமாரர், சங்கு திரிசங்கு இருபு இவ்விருடிக ளெழுவரும் அரிதாகிய தவஞ்செய்து அதனைத் தடைந்திருப்பார்கள், அத் தவலோகத்துக்குமேற் சத்தியலோகமென்றறிக. எ-று. (அஅ)

அதற்கு நீளமு மாறுடன் பத்துறு
மதற்கு மேலரி தேசமென் றுய்கவே
யதற்கு நீளநாற் கோடியென் றுய்கவே
யதற்கு மேற்சிவ லோகமோ டாறுறும்.

எ-து. அச்ச சத்தியலோகம் பதினாறுகோடி யோசனை யுயரத்தைப் பொருந்தும், அதி லயனே பிரமனிருப்பன். கிழக்கே யிந்திரநில நிறம்போன்ற வடிவையுடைய இருக்குவேத மிருக்கும் மேற்கே பதுமராக நிறம்போன்ற சாமவேத மிருக்கும். தெற்கே மைநிறம்போன்ற அதர்வணவேதமிருக்கும். மற்றுமுள்ள விதிகாசபுராண மீமாம்சைமுதலிய சாத்திரங்களுஞ் சாவித்திரியும் அங்கே யிருக்கும். அப் பிரமலோகத்துக்குமேல் அரியினுடைய லோகமென்க, அது நாலுகோடி யோசனையாம். அதில் மாயனிருந்து பிராணிகளைப் பரிபாலனம் பண்ணிக்கொண் டிருப்பன், அதி லவனை வழிபட்டபத்தர்கள் அடைந்திருப்பர்கள், அவ்வுலகத்துக்குமேற் சிவலோகம் ஆறுகோடி யோசனை யுயரத்தைப் பொருந்தும். அச் சிவலோகத்தின் வளத்தை விரித்துக் கூறுதற்கரிது. அதிற் பார்வதியாருடன் வீட்டுறு பிரமன் முதலிய தேவர்கள் சேவிக்க உருத்திரமூர்த்தி யெழுந்தருளி யிருப்பர். எ-று.

அற்கு மேலுறு மண்டக டாகமோய்ம்
பதற்க வந்தனைக் கோடியென் றுய்கவே

மதிர்ந்த வைம்பது கோடியும் வாய்த்தமை
கதித்த வண்ட மெலிக்கடா கந்தொடும்.

எ-து. அச்சிவலோகத்தின் மேல் நெருங்கிய அண்டகடாகத்தி னுயரங் கோடியோசனை யென்க, ஆகப் பூமிக்கு மேலுயர்ந்த வண்டகடாகம் வரை வைம்பதுகோடியோசனை யுயரமென்க. எ-று.

அதன்வகை புவலோகம் பதினைந்து நூறுயிரம், சுவலோகம் எண்பத்தைந்நூறுயிரம் மகாலோகம் இரண்டுகோடி, செனலோகம் எட்டுக்கோடி, தவலோகம் பன்னிரண்டுகோடி, சத்தியலோகம் பதினறுகோடி, விட்டுணுலோகம் நாலுகோடி, உருத்திரலோகம் ஆறுகோடி, அண்டகடாகங் கோடி; ஆக வைம்பது கோடியென்க. (௯0)

கோபுர மிருக்குந் தலத்தை யுணர்த்துகிறூர்.

வேறு.

உரைத்தவித வுலகத்து ளொப்பிலிமுப் புரத்தினையு
மெரித்தவிறை யெரியாகி யிருவருறு மிகலினையும்
மரித்தருள்செ யமலனெலி நந்தைமுத லைந்தினையு
தரித்தினையைத் தரியாத தலமுடிவிற் றங்கியதே.

எ-து. இத் தன்மையாய்ச் சொல்லிய சிவலோகத்தில் ஒப்பில்லாதவனுந் திரிபுரத்தை யெரித்த விறைவனும் அழலுருவாகியயனுமரியுந் தம்மிற்பொருந்து மாணவமாகிய மாறுபாட்டைக் கெடுத்து அவர்க்குள் செய்யு நின்மலனுமாகிய சிவபெருமானுடைய திருக்கோயிலுள் முடிவிடத்தில் நந்தைமுதலிய வைந்து பசுக்களையுந் தாங்கி யொப்பற்ற கோபுரம் விளங்கும். எ-று.

கோபுரம்—பசுப்புரை. (௯௧)

சிவலோகத்தின் றன்மையைப் பதினெட்டுச் செய்யுளா லுணர்த்துகின்றூர்.

ஒப்பரியன் புரிவளமு முரைவிரியி னடங்காது
செப்பரிய வதன்வளத்திற் சிறுதுரைப்பஞ் சிந்தைசெய்க
வெப்பொருளுந் தானேயா யானவையினுந் தோயாத
வப்பொருளை யழுக்கொழிய வகத்துணர்ந்த வருந்தவனே.

எ-து. எல்லாப் பொருள்களுந் தானேயா யவற்றிற் சேராத வச்சிவத்தை மும்மலவழுக்கு நீங்க வுள்ளத்தி னுணர்ந்தவனே, யொப்புரைத்தற்கரிய வவனது சிவலோகத்தின் வளங்களும் விரித்துச் சொல்லினும் அடங்காது, ஆயினுஞ் சொல்லுதற்கரிய அச் சிவலோகத்திற் சிறிது சொல்லுவாஞ் சிந்தைசெய்க. எ-று.

உம்மை விகாரத்தாற் ருெக்கது. (௯௨)

எண்சீர்க்கழிநெடிலாசிரியச் சந்தவிருத்தம்.

இரவிநிகர் பல விமானமு மொருபா லெழின்மட வரலிய
ரியலிசை யொருபாற்
பரதமு முறைமுறை பயிலுந ரொருபாற் படகமு முதலிய
பறையொலி யொருபான்
மருமலர் விரவிய மரநிரை யொருபான் மறைபயில் விரதியர்
வளவன மொருபாற்
புரவலர் விரவிய புரிசைகள் பலபாற் பொருவில வளவிலி
மருவிய புரமே.

எ-று. ஒப்பில்லாதவனும் மேருவை வில்லாகவுடைய இறைவனெழுந்தருளிய சிவலோகத்திற் சூரியப் பிரகாசம்போன்ற பலதேவர்க ளொருபாலும், அழகிய வரம்பையர்கள் பாடியவிசைக ளொருபாலும், பரதவிதிப்படி நடனஞ்செய்யு மரம்பையர்க ளொருபாலும், மணமருவிய மலர்களையுடைய மரத்திரளொருபாலும், வேதங்களையோதும் விரதியர் நிறைந்த வனத்தையுடைய உவனங்க ளொருபாலும், மலையையொத்து விளங்கிய மதில்கள் பலபாலிலும் விளங்கின. எ-று. (௧௬)

நிலைபொரு பதாகை நெடுமட மொருபா னெடியன கொடிமணி
நிமிரொலி யொருபால்
விலையில நவமணி விரிதிண்ணை யொருபால் விழைவினர் விழைவன
விளைநிதி யொருபா
லலைமலி புனனதி யணியுற லொருபா லணிமுரல் குவளைக
ளலர்சுனை யொருபாற்
பொலன்முடி யமரர்கள் பொதுளிய தொருபாற் பலியுரி யணையினன்
மருவிய புரமே.

எ-று, புலித்தோலுடுத்த அரையுடையா னெழுந்தருளிய சிவலோகத்தில் உன்னதமான ஆயிரக்கான் மண்டப மொருபாலும், நீண்ட கொடியிற் கட்டிய விளங்கிய மணியோசை யொருபாலும், விலையில்லாத நவமணிகுயிற்றிய திண்ணைக ளொருபாலும், விருப்பினையுடையவர்கள் விரும்புவனவாகிய நவமணிக ணிறைந்த சங்கநிதி பதுமநிதிக ளொருபாலும், அலைமலிந்த புனலையுடைய நதிக ளொருபாலும், வண்டுகண்முழங்கு நீலோற்பலம் விரிந்த தடாகங்க ளொருபாலும் பொன்முடிசூடிய தேவர்கள் கூடுமிடங்க ளொருபாலும் விளங்கின. எ-று. (௧௭)

புதுவிரை மலர்கொடு புனைமனை யொருபாற் பொறிமணி மனைகொடு
புனைமனை யொருபான்
மதிபொன விதிவழி வளைமனை யொருபான் மரகத வொளியின
வளைமனை யொருபாற்

கதிரவ னொளிகிகர் கடிமனை யொருபாற் கனகநன் மயமுறு
    கனமனை யொருபாற்
சதிவழி நடமிடு தகைமைய னிமையோர் தலைமைய னிலவிய
    தனிநிகர் நலமே.

எ-து. தாள்வொத்தின்படி நடனஞ்செய்யும் பெருமையையுடைய வனும் தேவர்க டேவனுகிய சிவபெருமா னெழுந்தருளியதனக்குத்தானே யொப்பாகிய சிவலோகத்தின் மணந்தங்கிய அன்றலர்ந்த மலரா லலங்கரிக் கப்பட்ட மாளிகைக ளொருபாலும், தீப்பொறிபோன்ற மாணிக்கங்களாலல ங்கரிக்கப்பட்ட மாளிகைகளொருபாலும், சிற்பநூல் விதிப்படி செய்த சந் திரனைப்போன்ற மாளிகைக ளொருபாலும், ஒளியையுடைய மரகதத்தா லலங்கரிக்கப்பட்ட மாளிகைக ளொருபாலும், சூரியப் பிரகாசம்போன்ற காவலையுடைய மாளிகைக ளொருபாலும், மாற்றுயர்ந்த பொன்மயமான பெரிய மாளிகைக ளொருபாலும் விளங்கின. எ—று. (கூ)

கலிவிருத்தம்.

ஒருபா லரிபோ லுடலார் சிலரோ
யொருபா லவரோ புலிபோ லுடையா
ரொருபா லுடையார் கரிபோ லுடலே
யொருபாற் பரிபோ லவரோ யுடையார்.

எ-து. அச்சிவலோகத்தில் ஒருபாற் சிங்கம்போன்ற உருவமுடைய சிலரோ ஒருபாற் புலிபோலவும், ஒருபால் யானைபோல வுருவமுடையவ ரோ யொருபாற் குதிரையைப்போலவும் விளங்கினர். எ-று. (கசு)

ஒருபா லுடலா னெனவே யுடையா
ரொருபா லுழைபோ லவரோ யுடையா
ரொருபான் மயில்போ லுடையார் சிலரோ
யொருபா லவரோ குயில்போ லுடையார்.

எ-து. அச்சிவலோகத்தில் ஒருபால் ஆனைப்போல வுருவமுடைய வரோ யொருபான் மான்போல வுருவத்தையுடையவராயும், ஒருபால் மயில் போலுருவமுடைய சிலரோ யொருபாற் குயில்போ லுருவமுடையராயும் வி ளங்கினர். எ-று. (கஎ)

சிலரோ யொருவான் முகமே செறிவார்
சிலரோ பலமா முகமே செறிவார்
சிலரோ யொருகா ளுடனே செறிவார்
சிலரோ பலகா ளுடனே செறிவார்.

எ-து. அச்சிவலோகத்திற் சிலர் ஒளியுள்ள வொருமுகமே பொருந் துவார்கள். சிலர் பலமுகமே பொருந்துவார்கள். சிலர் ஒருகாலுடனே பொ ருந்துவார்கள். சிலர் பலகாலுடனே பொருந்துவார்கள். எ-று.
    ஏகாரங்கள்-இசை நிறை. (கஅ)

சிலரோ செவியும் பெரிதே செறிவார்
சிலர்பா லஃது மிலதே சிறிதாந்
சிலரோ பலவா முருவஞ் செறிவார்
சிலர்தா மியல்பா முருவஞ் செறிவார்.

எ-று. சிலர் பெரிய காதுகளையும் பொருந்துவார்கள். சிலரிடத்துச் சிறிதாயினும் அக்காதுமிலதாயிற்று. சிலர் பலசிறப்பெது முருவங்களைப் பொருந்துவார்கள். சிலரியல்பான உருவங்களைப் பொருந்துவார்கள். எ-று. செவியுமென்ற வும்மையான் மற்றவங்கங்களுங்கொள்க. (௯)

விதமே பலவே யிளையா டலினு
விதமே யிதமே யிவர்பா லிவையு
மதமே யையமே யழியா தவரோ
பதமே பணிவார் பரமே சனையே.

எ-று. பொறிவினால் ஒருகாலத்துங் கெடாதவராய்ப் பரமேசன் பதம் பணிபவராதலால் பலவகையான இவ்வுருவங்கள் யாவும் அப்பரமேசன் திருவிளையாட்டினால் நன்மைக்கெல்லா மேலான நன்மையாகவே அச்சிவலோகத்துள்ளா ரிடத்துப் பொருந்தும். எ-று. (௰)

நிறைமே யுடையார் சிவனே யிபதே
பெருமே யுடையா ரிடரோ துமிலார்
கறைமே யிவரோ சரிசே துமிலார்
நறைமேன் மையரோ நலரோ நலரே.

எ-று. பத்திமேலீட்டுச்சித்தின் உறுதியை யுடையாரும் சிவபெருமானருளிய பணிவிடையி னிடத்தே கருத்தினை யுடையாரும், மலநோய் சற்றுமில்லாதவரும், ஒரு குற்றமுமில்லாதவரும், யாவருஞ் சேரவிரும்பு மேன்மையினை யுடையாரும், மிகுந்த நலத்தினை யுடையாருமே அச்சிவலோகத்தில் வசிப்பவர். எ-று. (௰௧)

முடிசேர் பலவே வியரோ படருஞ்
சடையா முடியார் நறுநீ றுடையார்
புடைசேர் பரமே யொருநா ணுடையா
ரடியா ரவரோ கலைதா யவரே.

எ-று. கற்றுணரப்படும் பல திருவுருவங்களை யுடையாரும், படர்ந்த பெரிய சடைமுடியினை யுடையாரும், நறுமணமான திருநீற்றை யுடையாரும், பக்கத்திற் சேர்ப்பனவைகளை யுடையாரும், அடிமைத் தன்மையை யுடையாருமே அச்சிவலோகத்திற் கலைஞராய் விளங்கினர். எ-று. (௰௨)

உடையார் மிருதியு மொருமுன் றிரையு
முடையார் புவிமி ரையும் மனாயே

னுடையார் மழுவு மொளிர்வே லினையு
மடியா ரவரோ கணநா யகரோ.

எ-று. மூன்று கண்களையு முடையாரும், அரையிற் புலித்தோலினை யுமுடையாரும், மழுவினையு மொளிர்கின்ற வேலினையு முடையாரு மடியா ராகியுங் கணநாதராகியும் அச்சிவலோகத்து விளங்கினர். எ-று.

வேறு.

ஆதியு மந்தமு மிலனவ னமரரு
மோதியும் வேதமு முணர்வரும் பெருமையன்
போதகன் வேதகன் பொருவில னிருமலன்
பாதபங் கயமுனு மவர்பலம் பகர்வமே.

எ-து. முதலுமீறு மில்லாதவன் றேவரும் எவ்வகைநூலும் வேதமு மறிதற்கு அருமையான பெருமையினை யுடையவன் தன்னடியருக்குத் தோன்றாத துணையாயிருந் துள்ளந்துணர்த்தும் போதகன் அவ்வடியர்களை மலத்தினின்றும் வேறுபடுத்துவோன் ஒப்பில்லாதவன் மலரகிதன் அவனது பாததாமரையைச் சிந்திக்கும் பெரியவரது பலத்தினைச் சொல்லுவாங் கேட்பாயாக. எ-று.

ஆதியுமந்தமு மிலன் என்றார். 'ஆதியுமந்தமுமில்லா வரும்பெருஞ் சோதியை' எனத் திருவாதவூரடிகளும் அருளிச்செய்தமை நோக்கி. (௪௪)

உருவினு னுவமையு மொருவினர் மருவினர்
திருவினு ருருவினர் தெரிவைமார் செறியவே
முரவமே முதலவா மழலையு முரலவே
யிரவியா யிரமுநே ரிரதமே சரதமே.

எ-து. சிவபெருமான் பாதத்தைச் சிந்திக்குஞ் சிவகணங்கள் தங்களுருவத்தினு லொப்பற்றவராகித் திருமகளைப்போலும் அழகினையுடையராகிய தெய்வப்பெண்கள் தங்களிடத்து நெருங்கிப் பணிவிடை செய்யவும், முரவமுதலிய வாச்சியங்கள் முழங்கவும், ஆயிரஞ் சூரிய ருதித்தாற்போலும் பிரகாசமுள்ள தேரினிடத்து மெய்ம்மையாகவே மருவிவாழ்ந்தனர். எ-று. (௪௫)

மழலை-ஆகுபெயர்.

கொத்துலாங் குழலினர் குழலினேர் மொழியினர்
முத்துலா முறுவலார் முகையுநேர் முலையினர்
சித்தமுங் கவரவே சிலரவர் செயலுநர்
தெத்திறற் குறைவெமக் கெனவுமங் கிசைவரோ.

எ-று. பூங்கொத்துலவுங் கூந்தலினை யுடையாரும், குழல்போலு மொழியினை யுடையாரும், முத்தைப்போ லொளிவிடு நகையினை யுடையாரும், அரும்புபோன்ற முலையினை யுடையாருமாகிய சில வரம்பையர் சித்தத்

தையுங் கேட்டலின்றி அச்செயலை விரும்பி யெமக்கு ஒன்றுமுங் குறைவி ல்லையென்று அவர்கள் சொல்லவும் அச்சிவலோகத்துள்ளார் அவ்வாறு பொருந்துவார்கள். எ-று. (௭௬)

துறவார் வேதமுஞ் சிவநூலைக் குறைபய
வின்றறு வேறுறு வேகமாய் மோகமுங்
காதுவார் காதுவார் குழையினன் கழலுறும்
போதமே புதியாய் வேறுறுர் போகமே.

எ-து. காதில் ஒன்றிய குண்டலத்தையுடைய சிவபெருமான் சிபாதங்களைக் கருதுமதுவே யறிவுபுரியாய் மற்றைப் போகங்களை நினையாதவர் தவிர்த்திருந்து மோகங்களைக் கெடுப்பார், வேதத்திலும் பொருந்தும்பயன் யாதெனக் கேட்டுச் சிவநூலிலுவிற்குப் பொருந்தும் பயனிதென்றும் விடை கூறுவார். எ-று. (௭௭)

முத்தனே முதல்வனே முடையுடற் பொறையுந்
தந்தனே சிவபுரத் தடியராச் செறிவெனத்
துத்தியந் தொன்மையைத் தொண்டருந் துரிசறச்
சித்தமுஞ் சிவமுறச் செறிவாரங் கரிதனே.

எ-து. அடியார்க்கு முத்தியைக் கொடுப்பவனே! எப்பொருளுக்கு முதலாயுள்ளவனே, பலநூற்றாண்டையுடைய உடற்பாரத்தைக் கெடுத்த அத்தனே, சிவலோகத்திலிக்க அடியார்களை இருத்துவாயென்று துதிசெய் புமெய்யடியாரும் மலக்குற்றம் நீங்கவும், சித்தமுஞ் சிவத்தைப் பொருந்தவும், அச்சிவலோகத்தில் வாழ்வார்கள். அவரவர்க்கங்கு அரியது யாது. எ-று.

பொன்னிற முடையரும் புயனிற முடையரு
மின்னிற முடையரும் விரைமலர்க் கமலமு
மென்னிற முடையரு மெரிநிற முடையரும்
பன்னிற முடையரும் பவளமே னியருமே.

எ-து. பொன்போன்ற நிறமுடையாரும், மேகம்போன்ற நிறமுடையாரும் மின்போன்ற நிறமுடையாரும் மணம்விரித்த வெண்டாமரை, செந்தாமரைபோன்ற நிறமுடையாரும் சூரியன்போன்ற நிறமுடையாரும், அக்கினிபோன்ற நிறமுடையாரும் பலநிறமுடையாரும், பவளம்போன்ற நிறமுடையாரும், அச்சிவலோகத்தில் வாழ்வார்கள். எ-று.

என்னிறம் இருந்ததென் றுரைப்பினும் அமையும். (௭௮)

அச்சிவலோகத்திற் சிவபெருமான் எழுந்தருளுந் திருக்கோயிலின்
தன்மையை ஆறுசெய்யுளா லுணர்த்துகின்றார்.

அறுசீர்க்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்.

இத்தனைய வியமுறவே பெரிதுடைய சிவபுரிதன்
னொக்கல் வட்டம்

யிந்நகர்க்கு விடையேறும் வேதியற்கு மந்திரந்தான்
வியந்த துங்கந்
சுத்தவொளிப் படிகமயஞ் சுடர்மணியாற் றமனியத்தாற்
றோர ணாதி
யெத்தனைய வுறுப்பினையு மியற்றியிட விசைந்தவெழி
லியம்ப லாமே.

எ-து. இத்தன்மையான குணங்கள்பொருந்தும் அழகையுடைய சிவலோகத்தில் வட்டமாகிய நடுவெல்லையில் ஞானமே திருமேனியாக வுடையாரும், இடபமேறும் வேதியருமாகிய சிவனுக்கு, யாவராலும் வியக்கப்பட்ட உயரமும் பரிசுத்த வொளியினையுடைய பளிங்குமயமும் பெற ஒள்ளிய நவமணிகளாலும், பொன்னினாலும், தோரணமுதலிய எல்லா அங்கங்களையுஞ் செய்வது தானே யமைந்த திருக்கோயில் விளங்கிற்று அதனழகுசொல்லுமளவன்று. எ-று. (௱௰)

சுத்தவொளிப் படிகமயந் துளங்குமிளம் பிறைவிளங்கச்
சூடிச் சூடு
மத்தமலர்ச் சடைமுடியர் வரமுடையர் திரிநயனம்
வாய்ந்து ளார்தங்
கைத்தலங்க ளொருநான்கிற கனன்மழுவுந் திரிசிகையுங்
கதையும் வாளும்
வைத்துடைய கணநாதர் வரதனுக்குங் குணதிசைச்சந்
நிதியின் வாய்த்தார்.

எ-து. அச்சிவலோகத்தி லெழுந்தருளும் வரதனுக்குக் கீழ்த்திசைச் சந்நிதியில் பரிசுத்தமான வொளியினையுடைய பளிங்கு மயமாய் விளங்கும் இளம்பிறையை யொளிவிடச்சூடி ஊமத்தமலரை யணிந்த சடைமுடியாரும், வரங்கொடுக்குந் தகைமையுடையாரும், மூன்று கண்களை யுடையாரும், கரங்கள் நான்கினுங் கனல்போன்ற மழுவையுஞ் சூலத்தையுந் தண்டத்தையும் வாளினையுந் தரித்தவருமாகிய கணநாதர்கள் வாழ்ந்து பணிசெய்வார்கள். எ-று. (௱௰௧)

பரமசிவ மயமுணர்ந்த பாசுபதர் சைவர்கா
பாலர் பான்மை
விரதியர்மெய்த் தவரொன்று மவர்தாமு மேலுணர்ந்த
மேனி மேவி
விரவுவடத் திசைதன்னில் வியன்கமலத் தயன்றென்பால்
விரவ மெய்ம்மைச்
சாசுவதி முனிவரர்க்குந் தலைமையவங் கிரிவருஞ்
சார்வ ரங்கே.

எ-து. மேலாகிய சிவபெருமான் றன்மையை யுணர்ந்த பாசுபதரும் சைவரும் காபாலரும் முறைமையினையுடைய மாவிரதியரும் மெய்ம்மையான தவத்தினை யுடையருமான அவர்களு முன்சொன்ன சொரூபம் பெற்று அக்கினித்திசைவாயிற் சந்நிதியிலிருந்து பணிசெய்வார்கள். தென்றிசைவாயிற் சந்நிதியிற் பெரிய தாமரையில் வாழும் பிரமனிருந்து பணிசெய்ய அவனுட னுண்மைச் சாசுவதிய முனிவர்க்குள் தலைமையான அங்கிராவும் அத்திசையி லிருந்து பணிசெய்வார்கள். எ-று. (௩௰௨)

செப்பியவத் தென்றிசையிற் கபிலாதி சித்தருமோ
செறிவர் யோக
தற்பரத்ற் சனகசனந் தராதிமுவா பெழுவருமெய்த்
தவருஞ் சார்வார்
மெய்ப்பொருளுந் தோப்பாகி வேந்தருமாய் மாயைக்கு
வினையை வென்று
பொய்ப்பொருளை மதியாத பூதேசராதியர்மேல்
புடையிற் சார்வார்.

எ-து. சொல்லிய அத்தென்றிசையிற் கபிலாதியான சித்தர்களுங் கூடிப்பணிசெய்வர், அதுவல்லாமல் நன்மையானதற்பரயோகத்தையுடைய சனகர் சனந்தனாதியான சத்தவிருடிகளு முண்மையான தவத்தினரும் பணிசெய்வர். சாரூபத்தைப் பெறலால் மெய்ம்மைப்பொருளுக் கொப்பாகி மாயாவினைகளுக்குட் காரணமாகிய இருவினை யொப்புவந்து பொய்யாகிய உலகை மதியாத பூதேசராதியர் மேற்றிசைவாயிற் சந்நிதியிற் சார்ந்து பணிசெய்வர்.

அத்திசையிற் பிராமியாதி யாதியரோ டுணங்கினரு
மவர்க ளோடே
பத்திரையைப் பார்ப்பதியை பெழுவாய வெண்மருமோ
படைக்க வல்ல
சத்திதரிக் குஞ்சண்டப் பிரசண்ட வயிரவர்க
டாமே லோரு
முத்தரத்தி னிருமாலு முருத்திரரும் பருதியரு
முள்ளா ரன்றே.

எ-து. அம்மேற்றிசையில் அபிராமி முதலான சத்தமாதர்களு மவர்களுடன் பத்திரா பார்ப்பதி முதலான அட்டகன்னியரும், எப்பொருளும் படைக்க வல்ல சத்தியையுடைய சண்டப்பிரசண்ட வயிரவராகிய மேலோரும் பணிசெய்வார்கள். வடதிசைவாயிற் சந்நிதியில் திருமாலும், பதினொரு கோடி ருத்திரரும், பன்னிரண்டுகோடி சூரியரும் பணி செய்வார்கள். எ-று.

அத்திசையி லெண்வசுக்க ளரயகனிர் காந்திருவ
ரியக்க ரல்லாச்

சித்திரியல் வித்தைதரர் சிறப்புடைய குய்யரழற்
சேட ரென்று
மித்தொகைய ரேயிசைவ ரின்னுமுள ரிணையிலியை
யிறைவன் றன்னை
வித்தகனை யுளத்திருத்தி விட்டாருந் தொட்டதுயர்
வேட்கை யெல்லாம்.

எ-து. அவ்வட திசையி லட்டவசுக்களும் தெய்வமகளிரும் கந்திருவரும் இயக்கரும் அவர்களல்லாத சித்தர்களும் நல்லொழுக்கமுள்ள வித்தியாதரருஞ் சிறப்பினையுடைய குய்யகரும் அழல்போன்ற சேடருமாகிய இத்தொகுதியரும் பொருந்திப் பணிசெய்வார்கள். அவரல்லாமல் ஒப்பில்லாதவனும் எப்பொருட்கு மிறைவனுமான ஞானமூர்த்தியை யுள்ளத்தில் வைத்துத் தொன்றுதொட்டு வந்த சஞ்சித முதலிய துன்பங்களையும் ஆசைகளெல்லாவற்றையும் விட்ட பெரியவரு மவ்விடத்துள்ளார். எ-று. (௱௰௫)

சிவலோகத்திற் சிவபெருமா னெழுந்தருளியிருக்குந் தன்மையை
ஐந்து செய்யுளா லுணர்த்துகின்றார்.

இத்தகையோர் தொழுதேத்த வாயிரக்கான் மண்டபத்து
ளிணையி லீசன்
முத்தனொரு முதலாகி மூவுலகாய்த் தழைத்தெழுந்து
மூவா மூர்த்தி
யத்தனர னணிகிளரு மரிபுரிந்த வாதனத்தி
னலரின் மீதே
வித்தகவே தகியுடனும் வீற்றிருப்பன் வினைப்பயனை
விளைக்கவே தான்.

எ-து. இப்பண்பினையுடையார் வணங்கித்துதிக்க ஆயிரக்கான் மண்டபத்து நடுவில் அழகினையுடைய சிங்கங்கள் தாங்கும் ஆசனத்து ஆயிரமிதழையுடைய தாமரை மலரின்மேல் முத்தனாகியும் ஒப்பற்ற முதன்மையாய் மூன்றுலகமாய்த் தழைத்தெழுந்து கெடாத மூர்த்தியாகிய அத்தனாகியும் அரனாகியும் விளங்கிய ஒப்பற்ற பரமேசன் அடியவரைப் பக்குவப்படுத்துந் தன்மையையுடைய வேதகியாகிய பெருமாட்டியுடன் எழுந்தருளியிருப்பான் எவ்வுயிரு மிருவினைப்பயனை யனுபவிக்க. எ-று. (௱௰௬)

கண்டனுக்குங் காட்டாய கதிருதய மொருகோடி
கலந்த தென்ன
வெண்டனுக்குக் காட்டாய வெழிலுருவ மிசைந்திலங்க
விளக்கு நீரும்
விண்டனுக்கு விளக்காய வெண்மதியும் விரவுச்சடை
முடிதன் மீதே
பண்டனுக்குப் பாடல்பயில் பறவையுறு மிதழிமுதற்
பரிக்க பாங்கால்.

எ-று. எட்டோதிக்கு விடயமாகிய உருவமனைத்தினையுங் காட்டும் சூரியன் ஒருங்கே ஒருகோடி கலந்து உதயமானாற்போல மேலுமேலுஞ் சொல்லு மெண்ணருஞ் செழித்தக்கோட்டாகிய அழகினையுடைய திருவுருவம் பொருந்தமாய் விளங்கவும் மணமாகிய கங்கையும் ஆகாயவிளக்காகிய வெண் மதியுங் கலந்த சடைமுடிமேற் பண்களுக்கொத்த இசைப்பாட்டைப்பாடும் வண்டுகள் பொருந்துங் கொன்றை முதலிய மலர்களைப் பாங்காய்த் தரிக்கவும். எ-று. (௩௰௭)

சுடர்மூன்றுங் கண்மூன்றாய்த் தொடர்ந்திலங்கக் குழைதோடு
துலங்கக் காதி
லிடர்மூன்று மிழித்தருளு மிளமுறுவன் முகமலரி
னிலங்க வெய்திற்
கடலுமிழும் விடமிடற்றிற் கலந்திலங்க மறிமழுவுங்
கையில் வைத்த
வடிபடைவா ரிடாகல வமைத்தகரம் வரதகர
மபய வாங்கே.

எ-று. சூரியன், சந்திரன், அக்கினியாகிய முச்சுடரு முக்கண்ணாய மைந்து விளங்கவும், காதிற்குண்டலமுந் தோடும் விளங்கவுஞ் சஞ்சிதம், பிராரத்த மாகாமிய மாகிய மும்மலமுங் கெடுத்தருளு மிளமையான புன்சிரிப்புத் திருமுகத்தாமரையில் விளங்கவும் கொடிதாய்க் கடலினின்றெழுந்த ஆலகாலவிடங் கண்டத்திற் சேர்ந்து விளங்கவும் திருக்கரத்தின் மானு மழுவு மடியார்களுடைய பிறவிப்பிணி நீங்க அமைத்த அபயமும் வரதமும் பொருந்தவும். எ-று. (௩௰௮)

* இது முதல் மூன்றுசெய்யுளும் குளகம்.

குங்குமத்தின் சந்தனத்தின் குழம்பேயோ திருநீற்றின்
கோல மக்கந்
துங்கவளை யிரண்டணைய தோளகலந் தலர்குவளைத்
தொடைய லேபோ
பங்கயத்திற் பயில்வாரும் பாற்கடலிற் றுயில்வாரும்
பழுத்த நாவின்
மங்கியிட வவரங்க மாலைதருங் கண்டிகையும்
மலிய வாய்த்தே.

எ-று. குங்குமத்தாலுஞ் சந்தனத்தாலுஞ் சமைத்த குழம்புதானோ வென்ன திருநீற்றுக்காப்பினழகு பெருகவும் உயர்ந்தவிரண்டு மலையையொ

* குளகம் பலபாட் டொருவினை கொள்ளும் என்பர். தண்டியாசிரியரும், தனித்தனி முடிவது முத்தகம் - முத்தகச் செய்யுட் டனித்து முடியும்.

ந்த தோட்பரப்பில் அணிந்த குவளைப் பூமாலையோவென்ன தாமரையிலிருக்கும் பிரமனும் பாற்கடலிற் பள்ளிகொண்ட விட்டுணுவும் தன்னுனியமித்து முடித்தநாளிறுதியில் அழிந்துவிட அவர் முழுவெலும்பாகிய அங்கமாலைகளும் கண்டிகைமாலைகளும் மிகுந்து பெருகவும். எ-று. (௱௰௯)

திருவரையிற் புலியதளுஞ் சிறந்திலங்க வுடைவாளுஞ்
செறிந்த கச்சும்
பரிபுரமு மிருவினையும் பறித்தருளென் றிருபதமும்
பற்றி யொற்றப்
பொருகழலுந் திருவடியிற் பொலிந்திலங்கப் புடைதொழுவார்
புலன்க டம்மைப்
பருகியவ ருளத்தரிய பரமபல மளித்தொளித்துப்
பாச மெல்லாம்.

எ-து. அரையினிடத்துப் புலித்தோலும் உடைவாளுநெருங்கிய வீரக்கச்சுஞ் சிறந்து விளங்கவும், நின்பால் வணங்குவார் ஐம்புலன்களைத் தன்வசப்படுத்தி அவருள்ளத்து அரியனவென் றென்றும் மேலான பலத்தைக் கொடுத்து எல்லாப் பாசங்களையும் கெடுத்து இருவினையு நீக்கி யருளென்று இரப்பனபோற் பரிபுரமும்பால்கள் பொருகின்ற வீரக்கழலும் இரண்டு பாதங்களினும் பற்றியொற்றவும் பொலிந்து விளங்கவும். எ-று. (௱௨௰)

நந்தைமுதலிய பசுக்களின் தோற்றமுதலியவற்றை
எட்டுச்செய்யுளா லுணர்த்துகின்றார்.

வீற்றிருக்கும் விமலனது சந்நிதியில் வெள்விடையும்
விளங்கு மந்த
வேற்றினைய னந்தைமுத லிசைந்தவையு முயிர்க்கிரக்க
மெய்தி யீசன்
றோற்றுவிக்கப் பூதலத்திற் றோன்றியெழிற் பாற்கடலிற்
றுயரந் தன்னை
மாற்றிநிலன் வாழ்வார்க்கும் வரங்கொடுக்கும் பரமனருள்
வழியி னாலே.

எ-து. எழுந்தருளி யிருக்கும் விமலனாகிய சிவபெருமான் சந்நிதியில் வெள்ளிய விடையேறும் விளங்கியிருக்கும், அவ்விடையேற்றின் பக்கத்தில் நந்தை முதலிய பசுக்கள் விரும்பியிருக்கும், அவைகளைச் சிவபெருமான் சிற்றுயிர்க்கிரங்கிப் பூமியிற் பிறக்கும்படி செய்தலால் அழகினையுடைய பாற்கடலிற் பிறந் திவ்வுலகத்தில் வாழ்வார்க்குப் பரமனருளினபடி துன்பங்களைக் கெடுத்து வரங்களைக் கொடுக்கும். எ-று. (௱௨௧)

நந்தைசுபத் திரைசுரபி நற்சுசீலை சுமனையென
நவின்ற நாம
மைந்தினுக்கு மதிகநிறங் காபிலமே கரியவரு
வணிகொள் வெண்மை

கந்தரத்த தாமிரமே தாமிரமே யெனத்துணிந்து
நாமஞ் சொல்லி
வந்தனைசெய் தவற்றுதித்த விருமூன்று மாட்டிடுக
வரதற் கென்றும்.

எ-று. மேற்கூறிய பசுக்களுக்கு நந்தை யென்றும் சுரபியெ ன்றும், நல்ல சுசீலையென்றும், சுமனை யென்றும் நாமத்தை யறிக. அவற் றுள் நந்தை கபிலநிறம், சுபத்திரை கருமைநிறம், சுரபி அழகிய வெண்மை நிறம், சுசீலை சுத்தமான தாமிரநிறம், சுமனை தாமிரநிறம் என்று நிச்சயித்து அவைகள் பெயரைச் சொல்லிப் பூசைசெய்து அவற்றி லுண்டான பால், தயிர், நெய், கோமயம், கோசலம், கோரோசனையாகிய ஆறு பொருளையும் வரதராகிய சிவபெருமானுக் கென்றும் அபிடேகஞ் செய்க. எ-று. (௱௨௨)

அயனாயுந் தரியவறு யாவினது கோட்டடியின்
விளங்கி வாழ்வர்
கோதாவி முதற்றீர்த்தக் கோட்டினுதிச் சராசரமுங்
கூடி நிற்கு
மீசான் சிரத்தமலன் விமலபத னடுநெற்றி
விசாக னுமி
மீசனைக் கவிலதனுள் ளுசிதவரி ருசிகேசர்
விளங்கு வாரே.

எ-று. பிரமனும் திருமாலும் அப்பசுக்களின் கொம்பி னடியில் விள ங்கி வாழ்வர்; கோதாவிரி முதலிய தீர்த்தங்களும், இயங்குதிணை நிலைத் திணையாகிய வுயிர்களுங் கொம்பு நுனியிற் கூடிநிற்கும், மேலான சிரத்திற் சிவபெருமானும் நெற்றிநடுவிற் சத்தியு மூக்குநுனியிற் சண்முகனு மூக்கு க்கு ளிந்திரன் முதலிய தேவர்களும் விளங்கிவாழ்வர். எ-று.

கோதாவிரி யென்பது இடைக்குறைந்து நின்றது. (௱௨௩)

ஆசனல விருசன்ன காப்பணைக்கு யினிதேவ
சுடர்த்து வாழ்வர்
ஒதகடைய பரிதிமதி நயனத்திற் றந்தத்திற்
செறியும் வாயு
வோசையுறு நாவதனில் வருணனுமா மதனோக்கூடுங்
கார செந்தீ
கோசமுற மயனியக்கர் கொண்டதனுத் தெந்நாளு
நிலவு வாரே.

எ-று. குக்குடத்தினே யிரண்டென்னு செவியில் அச்சுவினி தேவர்கள் விரும்பி வாழ்வார்கள். இரண்டு கண்களிடத்தே சூரியனும்.

சந்திரனும் தந்தத்தில் வாயுவும் பொருந்தும். ஒலியுள்ள நாவில் வருணனு முன்னதமான ஹங்காரத்தையுடைய நெஞ்சிற்கலைமகளு மணிகளிடத்தில் எமனுமியக்கரு மெக்காலமு மன்புடன் வாழ்வார்கள். எ-று. (௱௨௪)

ஒட்டத்தி னுதயாந்த மனசந்தி யினையுறைய
முறைவன் கண்டத்
திட்டுடைய விந்திரனே யிமிலிருப்ப சருங்கமொன
வியம்புந் தேவர்
வாட்டமிலாச் சாத்தியரே வாழ்வார்க ளுரமதனி
லனில வாயு
நீட்டியதா ளொருநான்கின் மருந்தே ரென்பர் முழந்தாளி
விலகு வாரே.

எ-று. உதட்டி னுத யாந்தமனந்நக்குரிய சந்தி தேவதை தங்கும், கழுத்திற் பெருமையுடைய விந்திர னிருப்பான். முரிப்பி லருக்கரிருப்பர். மார்பிற் சோர்வில்லாத சாத்தியர் வாழ்வார்கள், நட்டுகின்ற நான்கு காலி லனிலனுமிய வாயுவும், முழந்தாளின் மருந்துவரும் வாழ்வார்கள். எ-று.

குரத்தினுதிப் பன்னகரே குடிகொள்வர் காந்திருவர்
குரத்தி னுப்ப
னிருப்பார மகளிர்கண மிவரெல்லா மேற்குரத்தின்
முதுகி னெல்லை
யுருத்திரரே சந்தமொரு முறைவார்கள் வசுதேவர்
பிதிர்க்க ளோங்கிப்
பருந்தவனைப் பலகைதனிற் பதந்துறைவ ரெழுமாதர்
பரிவு கூர்ந்தே.

எ-று. காற்குளம்பு நுனியில் நாகர்கள் குடியாக வாழ்வார்கள். அக்குளம்பு நடுவிற் கந்திருவர் தங்குவார்கள். அக்குளம்பின் மேலிடத்தி லரம்பையரும், முதுகிடத்தி னுருத்திரருஞ் சந்தமோடு மட்டவசுக்களுந் தங்குவார்கள். உயர்ந்து பருத்த வனைப் பரப்பிற் பிதிர் தேவதைகளும், யோனியிற் சத்தமாதர்களு மின்பமிகுந்து வாழ்வார்கள். எ-று. (௱௨௫)

திருமகளே யபானத்தி னுமேசு மடிவாசிற்
கிறந்து வாழ்வ
திரவியொளி வாலின்மயி ரிலங்கியிடுஞ் சுரநதிநா
னேயு நீரின்
வரமுடைய யமுனைமய மதுநன்னின் மாதவர்க
ளுமோமம் வாழ்வ
குரமுடைய பூதேவி யூரத்தின் பயோதரத்தி
னுதந்தி யெல்லாம்.

எ-று. குதமாகிய பாதத்திற் றிருமகளும், ஈடிவாலில் நாகாதிபரும் சிறந்து வாழ்வார்கள்; பூரியுள்ள வாலுரோமத்தி லாத்திகன் விளங்கி யிருப்பன்; கோசலத்தி லாகாயகங்கை பொருந்தும். கோமயத்திற் பெருமையுடைய யமுனாநதி பொருந்தும். உரோமங்களில் மாதவர்கள் வாழ்வார்கள். வயிற்றி லாற்றலுள்ள பூமிதேவியுங் கொங்கையி லெல்லாக் கடலும் பொருந்தும். எ-று.

கோமயமென்பது முதற்குறைந்து நின்றது. (௱௨௭)

சடராக்கி னியத்திற் றழைந்தமுக மதனன்னிற்
றங்கு மக்கி
கடலுடனே காருகபத் தியமெழுவா யொருமூன்றுங்
கடின வெள்ளி
யுடலுறுகச் சிரந்தனிலு முறையுமக வினையனைத்து
முறைப்புந் தோறுங்
கிடமுறுகப் புடைமடவார் செறிந்திருப்ப ரிம்முறையைச்
சிந்தை செய்தே.

எ-று. வயிற்றில் - காருகபத்தியமும், இதயத்தில் - ஆகவனியமும், முகத்தில் - தக்கிணாக்கினியுமாகிய மூன்று அக்கினியும் பொருந்தும். கடினமான வெள்ளம்பினிடத்து முடலுட்பொருந்திய சக்கிலத்தினிடத்தும் யாகத்தொழிலின் முழுமையும் பொருந்தும். எல்லா வங்கங்கடோறுங் கலங்காநிலைமையுள்ள கற்புடைய மடவார்கள் பொருந்தியிருப்பார்கள் ஆதலா லிம்முறைமையைத் தியானஞ்செய்க. எ-று.

'அக்கி கடலுடனே காருகபத்திய மெழுவா யொரு மூன்றும்' என்பதை 'மூன்றுவகைத் தோற்றத்த முத்தீ' என்புழி நச்சினார்க்கினியர் கூறலானு முணர்க. (௱௨௮)

பசுக்களை யோம்பலால் வரு நன்மையையும், ஓம்பாமையால் வருந் தீமையையு மேழு செய்யுளா லுணர்த்துகின்றார்.

எண்சீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

ஆக்கடமை யிடர்க்கடிவா ரார்வங் கூர்ந்தே
யக்கையினிற் பலாசத்தண் டாலே மெல்ல
வோச்சியுடற் சொருப்பறவே யொற்றி யொற்றிச்
செச்சசெந்தி செச்சசெந்தி யென்றே போற்றும்
வாக்கியரே சிவபுரியின் வாழ்க்கை யுற்று
மகிழ்தக் கமலனென மகிழ்ந்து வாழ்வர்
நிக்குவினைப் செறியார்கள் கருணை யின்றிச்
சினந்தாட்டி யடித்தொறுக்குந் தீயர் தாமே.

எ-து. அப்பசுக்களை மேய்க்கிறும் ஆசைமிகுந்த அழகிய கையிலுள்ள புனமுருக்கங் கோலால் வருத்தநீங்க மெல்ல வொற்றியொற்றிப் பொருந்தாமலெரிந்து செச்சநெறி செச்சநெறி யென்று சொல்லு மேன்மைச் சொல்லை யுடையவரோ சிவலோகத்திற் சிறப்பினைப் பொருந்தி மலரானிறைந்த விமானத்தில் நின்மலனைப்போல மகிழ்ச்சியாக வாழ்வார்கள். அது வல்லாமல் இரங்கமில்லாமற் கோபித்து வன்சொல்லாலதட்டி யடித்து வருத்து மறிவில்லாத சிறியோர் நீக்குழியாகிய நரகத்திற் றங்குவார்கள். எ-று.

கலிவிருத்தம்.

அரனுந்தி யொருமூவ ரமரேசன் மருமானு
மொருவாம லுறைவார்க ளுமையாதி மடவாரு
மரிதாய மறையோர்க ளுடலாவி னுடலார்வ
மொருவாது வழிபாடு புரிவார்க ளுயர்வாரோ.

எ-து. அரன், அரி, அயன் ஆகிய மூத்தேவரு மிந்திரனு மவன்வழித் தோன்று மற்றைத் தேவரு முமாதேவி முதலான பெண்களும் அருமையான வந்தணர்களும் அப்பசுவின் உடலில் நீங்காமல் வாசஞ் செய்வார்கள். ஆதலால் அப்பசுவி னுடலிலாசையால் நீங்காமற் பூசைசெய்வோர்கள் உயர்வா யிருப்பார்கள். எ-று. (ரசுல)

பரியாது பகையாளர் பணியாது பழியாள
ரெரிவாய நிரைவீழு மெளியார்க ளரியார்கள்
பரிவார்கள் பணிவார்கள் பதமீது பரமான
வரிதாய சிவலோக மெளிதாக வடைவாரே.

எ-து. அப்பசுக்களை யோம்பாமலுந் தொழாமலு மிருக்கிற பழியாளராகிய பகையாளர்கள் நிவாய்நரகத்தில் விழுதற் கெளியராயு மந்நரகத்தினின்றுங் கரையேறுதற் கரியராயும் பொருந்துவர். அவற்றை யோம்புவோரும் பாதங்களிற் றொழுவோர்களு மேலான வருமையாகிய சிவலோகத்தை யெளிதாகப் பொருந்துவர். எ-று. (ரசுக)

வேறு.

வலஞ்செய் தாக்களை வாழ்த்தி வணங்கியே
நலஞ்செய் தார்புல்லு நாவிற் கொடுத்துடல்
விலங்கை விட்டும் விமலன் புரந்துளே
யிலங்கிச் சுற்றந் தொடுமிருப் பார்களே.

எ-து. அப் பசுக்கட்குப் புற்களை நாவிற்கொடுத்து வலஞ்செய்து வாழ்த்தி வணங்கிப் பூசைசெய்வோர் யாக்கைக்கு விலங்காகிய இருவினைகளை நீங்கியு மச் சிவலோகத்திற் சுற்றத்தாரோடும் விளங்கி யிருப்பர். எ-று.

பருகி னூர்கமி லைந்திகழ் பாலினை
யெரிவ சேயெரி வாய்நிர யத்தெழிற்

பாட லுக்கபி ஷேகமும் பண்ணினர்
விரவு வார்கள் விமலன் புரத்துளே.

எ-று. அப்பசுக்களின் விளங்கிய பாலினைப் புசித்தோர் நிவாய்நரகத் தேகிடார். அப்பாலை யபிடேகிய சிவபெருமானுக் கபிடேகமுஞ் செய்தோர் அத் திருமல நுலகத்திறுட் சேர்வர். எ-று. (௩௯௧)

திண்டப் பாவங்க டேய்ந்தற நல்வினை
யிண்டிப் புற்பனி யிய விரக்கமே
வேண்டி நற்பொருள் வேறில்லை யானலாற்
காண்ட லைப்பொரு டாறுங் கருதினே.

எ-று. அப்பசுக்களை யையாற் றீண்டினவுடன் எல்லாப்பாவங்களுந் குறைந்து கெடும், மனமிரங்கிப் புல்லைக் கொடுத்தவுடன் நல்வினையாலாகிய புண்ணியங்களெல்லாம் பொருந்தும், ஆதலா லெவ்வெவுங் காலத்தில் யாவரும் விரும்பும் நன்மையான பொருளுங் காணுந் தகுதியையுடைய பொருளு மப்பசுக்க ளல்லது வேறில்லை. எ-று. (௩௯௨)

இக்கு மின்சுவை யியு மிறைஞ்சுவார்க்
கக்கு மின்ப மடைதற்குக் காரணம்
பொக்கு தவ்புள ஞான்பிப் றின்றுநன்
மக்க லந்தருந் கோவெறும் வான்பொருள்.

எ-று. போலிவாகிய குளிர்ச்சியினையுடைய நிணைப் பருகிப் புல்லைத் தின்று யாவருக்கு நல்ல மங்கலங்களைக் கொடுக்கும் பசுக்களென்று சொல்லப்படும் பெருமையினையுடைய பொருள் தொழுது பூசிப்போர்க் கிவ்வுலகில் இனிமையான சுவையையுடைய பால் முதலியவற்றைக்கொடுக்கும், அவையல்லாமல் அச்சிவலோகத்தில் சிரஞ்சீவியானந்தம் பெறுதைக்குங் காரணமாகும். எ-று. (௩௯௩)

பசுக்கள் வசிக்குங் கொட்டில்கட்டி யலங்கரிக்குந் தன்மையை
பொன்பது செய்யுளா லுணர்த்துகின்றார்.

இட்ட காதியிற் சாலை யியற்றுக
விட்டு வாய்நறும் புதுவ மேவவே
குட்டி லைப்புற நாலிலுந் தோரண
மிட்ட தேவர்க் கிசைந்த விடங்களே.

எ-று. இத்திசையில் சாலை பொருத்த விட்டுச் செங்கல் முதலியவற்றால் கொட்டிலாகிய கோபுரத்தைச் செய்க. அக்கொட்டிலின் சிறிய வாய்ப்புறத்து நாற்றிசையிலும் பொருத்தமான தேவர்கட் கிசைந்த இடங்களை வளர்க்க. எ-று. (௩௯௪)

கொற்ற வைக்குறு கோட்டமும் புதுவந்
சொற்ற வைந்தினுக் தொக்கிடத் தக்கன

மொற்றைக் கொம்பனுக் குன்ன ந மேற்றிசை
மற்றைச் சோமற்கு நந்திக்கு மற்றிடம்.

எ-று. கோபுரமாகிய ஆன்கொட்டிற்குக் கீழ்த்திசையில் துர்க்கைக்குப் பொருந்திய கோயிலும், தென்றிசையின் முன்சொல்லிய வைந்திற்குத் தொருந்த விடமும், மேற்றிசையிற் கணபதிக் குன்னதமான கோயிலும், வடதிசையிற் சந்திரனுக்கு நந்திக்குங் கோயிலுஞ் செய்க. எ-று.

முன் சொல்லிய வைந்தாவன பால், தயிர், நெய், கோமயம், கோசலம் என்க. இப்பெற்றி நோக்கியே ஆளுடைய வரசும் 'ஆவினுக்கருங்கலமா னைஞ்சாடுதல்' என்றருளிச் செய்வர். (சாருஎ)

பூர்வ வாய்தற் புறந்திரு பாகந்து-
மார்வங் கூர விருவரை யாக்குக
வார பாலகர் நந்திமா காளரை
யேரு றச்செய்க மிறுவெள் ளேற்றையே.

எ-து. கிழை வாய்தலிற் கடுத்த விருபக்கத்திலு நந்தி மாகாளரென்று சொல்லுந் துவாரபால ரிருவரையு மனவிருப்ப மிகும்படி பிரதிட்டை செய்க. திருமதிலின்மேல் வெள்ளிய விடங்களை யழகாகச் செய்க. எ-று.

உத்த மத்த நதியின்மண் ணோடைமண்
வித்த கந்தநல் வில்லந் தடியின் மண்
பொருந்தைப் புற்றின்மண் போதியின் கீழ்மணோன்
றித்த கைந்தநற் கவ்வியந் தேய்க்கவே.

எ-து. உத்தமமான நதி மிருத்திகை, ஓடை மிருத்திகை, வித்தகத் தன்மையையுள்ள நல்ல வில்வத்தடி மிருத்திகை, மலையை பொருந்த புற்று மிருத்திகை, அரசடிமிருத்திகை என்று சொல்லும் இத்தகுதியையுடையன வற்றை நல்ல கௌவியத்தா லிசைவிக்க. எ-று. (சாருஅ)

குயிற்றி முன்சொன்ன கோல மனைந்தையும்
பயிற்றி யாங்கவர்க் கெய்தநற் பால்களின்
முயற்சி யோடய லுதியர் மூவர்க்கு
மயர்ச்சி திசவுள் ளர்ச்சனை யாக்கவே.

எ-து. முன்சொன்ன மிருத்திகையாலும் கௌவியத்தாலும் எல்லா வழகும் பொருந்த அவ்வான்கொட்டிலைச் செய்து விதிப்படி அயனரியாளுகிய மூர்த்தேவருக்கும் அவரவர்க்குரியபடி நல்ல விடங்களிலே தாபித்துச் சோர்வு பொருந்தாமல் அருச்சிக்க. எ-று. (சாருகூ)

சுற்றி னங்களுந் தங்கிடங் கட்டுக
மற்றி டங்குழக் கன்றுகள் வைகவு

முற்ற நோய்க ளொடுங்கு மிடங்களு
முற்று மாசெய்க முற்று முயற்சியால்.

எ-று. ஆசமத்திற் சொல்லி முடிந்த வழிப்பால் முதிர்ந்த கன்றுக் கூட்டங்கள் தங்கு மிடங்களுங் கட்டுக. இளங்கன்றுகள் தங்கும் வேறிடங்களும் அப்பசுக்கள் முதலியவற்றைப் பொருந்திய நோய்கள் நீங்கு மிடங்களுங் குறைவின்றிச் செய்க. எ-று.

முற்றுமா என்புழி றவ்வீறு தொகுத்தல் பெற்றது. இதனைக், "கற்றவாகடவேன்" என்புழிக் கற்றவாறு எனப் பொருள் கொண்டு றவ்வீறு தொகுத்தலாகக் கொள்வர் பேராசிரியரும். (௱௪௧)

செய்த வேறிடஞ் சீர்மைய தாகவே
வெய்ய நோய்கள் விரவிடு மாக்களைப்
பைய வங்க ணுறுதனைப் பாற்றுக
வைய நீர மருந்து மருத்தியே.

எ-று. அப்பசுக்களைக் கொடுமையான நோய் பொருந்தின் வழுவாக வேறிடத்தைச் செய்து அதிற் கட்டுக. அப்பசுக்களின் மயக்க நோய்தீர மருந்து கொடுத்து பிணாவில்லாமல் அவ்விடத்துப் பொருந்து நோய் தீர்க்க.

கன்னி வாய்தறு நாற்றிசை காணவே
பண்ணிக் கோமயம் பற்றுக நீற்றினாற்
றிண்ணி தாகவுஞ் சோதனை செய்தபி
னெண்ணி டாமன் மசகமு நாடொறும்.

எ-று. நோய் தீரச் செய்த வக்கொட்டிற்கு நாற்றிசையிலும் வாயில்கள் விதிப்படி ஒழுங்கிச்செய்து சுண்ணாம்பு அழகாக நீவுதல் செய்து அதன்பின்பு தினந்தோறுங் கொசுக்களும் பொருந்தாமற் கோமயங்களை நீக்குக. எ-று.

மசகமென்ற வம்மையாற் புழுவு மீயுமா மென்க. (௱௪௨)

தூபந் தன்னொடுந் துறைத்த தூலங்கவே
தீபந் தானுஞ் சிறக்கச் செறிக்கநற்
றூவி றுற்றிடை பெய்களும் பூட்டிய
கோசி யாப்புறச் செய்க குறிப்பொடே.

எ-று. அக்கொட்டிலில் அகிற்றூபங்களை விளங்க நிறைக்க, தீபங்களையும் விளங்க நிறைக்க. மங்கல மலராற் கட்டிய மாலைகளை யவ்விடத்துத் தூக்குக. பின்பு எண்ணெய்த்தட வப்பசுக்களை யுட்புகுத்துக. எ-று.

பசுவைக் கொட்டிலிற் புகுவிக்குந் தன்மையை
யுணர்த்துகின்றார்.

சொல்லி மெல்லச் சுவத்தி யெனுஞ்சொலை
மெல்ல மெல்லச் செலுத்துக மேவிட

வல்லி நாம்வளைப் பாயனும் வாய்க்கவே
நல்ல புல்லுங் கொடுக்க நயந்தொடே.

எ-து. சுவத்தி யென்று சொல்லும் வாக்கியத்தை மெல்லச் சொல்லிக் கொட்டிலிற் பையப்பையப் போக்குக. வலிமையான வள்ளைக்கொடியாற் செய்த பாயும் தகுதியாகச் செய்க. அன்புட னல்ல வறுகம்புல்லையு மிசைவிக்க. எ-று.

சுவத்தி எ-து. மங்கலமொழி-வடசொல். (௱௪௫)

பசுவைப் பூசிக்கு முறைமை யுணர்த்துகின்றார்.

ஆட்டி மஞ்சன மட்டமி தோறும்பூச்
சூட்டி யோதன மாதியுந் தோயமு
மூட்டி யாக்களை யோகை யுறுந்துறு
காட்டித் தூபமுந் தீபமுங் காதலால்.

எ-து. ஆதரவா லட்டமிதோறு மஞ்சனங்கொண் டபிடேகஞ் செய்து பூவா லருச்சித்துத் தூபமுந் தீபமுங் காட்டி யன்ன முதலிய நிவேதனமுந் தண்ணீரு மூட்டி யப்பசுக்களை யுவகை பொருத்துக. எ-று. (௱௪௬)

பசுக்கள் வசிக்குங் கொட்டில் கட்டினவர் பெறும்பயனை
நான்கு செய்யுளா லுணர்த்துகின்றார்

சாலை யானினந் தங்கச் சமைந்தவர்
கால காலன் புரத்தைக் கலப்பர்தா.
மேல வேண்டிய யாவையு மின்புறும்
வேலை வெங்கதி ரோற்கும் விதிந்ததே.

எ-து. பசுவினினம் வசிக்கக் கொட்டிலைச் செய்து அவர்கள் வெவ்விய சூரியனுக்கு விதித்த காலம் வரையு மின்பம் பொருந்து மெல்லாப் போகங்களும் விரும்பியபடி புசிக்கச் சிவலோகத்திற் சேர்வார்கள். எ-று.

முடிய நாளு முகுந்தன் புரத்தினை
யடைவர் மற்றைய ராளும் புரிகளும்
வடவ ளாக்கன் மருவிக் குருவெனும்
படியைப் பற்றிப்பின் பாரதம் பற்றுவார்.

எ-து. முன் வரையறுத்த நாளு முடிவாகப் பின்பு திருமால் பிரமனிந்திரன் முதலியோ ருலகத்தில் அப்போகந் துய்த்துப் பின்பு மேருவரையைச் சேர்ந்து குருகண்டத்தில் வந்து அப்பயன் நுகர்ந்து பின்பு பாரதகண்டத்திற் பிறப்பார்கள். எ-று. (௱௪௭)

பண்டை வாதனைப் பாங்குற வோங்கிய
மண்ட பத்தை வகுப்பர் வாமுற
மண்டு காதலி னானினம் வைகவே
யண்டர் நாயகற் கர்ச்சனை யாகவே.

எ-று. பழைய வாசலொழி ஞரிமை பொருந்த நிறைந்த வாதரவால் அப்பாத கண்டத்திற் கோவிலங்கள் தங்கவுந் தேவதேவனுகிய சிவபெருமானுக் கருச்சனை நடக்கவு முன்னதமான மண்டபங்களை மேன்மையாகப் பொருந்துக. எ-று. (௱௪௧)

ஆட்டிப் பான்முத லைந்து மரன்முடிக்
கூட்டிப் பாயத மன்பர்க்கு போனகமீ
ரூட்டி முன்னிய லூன முனைகிறுட்
டோட்ட நற்சிவ லோகந் தொருள்வரே.

எ-று. சிவபெருமான் றிருமுடிக்குப் பசுவின் பான் முதலியவற்றை யபிடேகஞ் செய்து உவகையி னடியார்களுக்குப் பாயசத்துட னமுதூட்டிப் பழைய சஞ்சித முதலிய குற்றங்களை யோட்டி யுலகிலுள்ள வாஞ்சை நீக்கச் சிவசாயுச்சியம் பெற்று விளங்குவர் எ-று. (௱௫௰)

பசுவைக் காக்கும்படி செய்த அரச னடையும் பலத்தை
யுணர்த்துகின்றார்.

ஆர்க டப்பை யருமறை நான்முறை
காக்க காக்கதி லாவையக் காசினி
காக்குங் காவலன் காய்த்தகாப் பிக்கிடி
ரோக்கி பேசிய லோகந் தறைவனே.

எ-று. அப்பசுக்களை யரிய வேதநூல் விதிப்படி யுலகிலுள்ளார் காக்கக் கடவர். அப்படிக் காவாதவர்களை யவ்வுலகத்தைக் காக்கு மரசன் கோபித்துக் காக்கும்படி செய்தாற் சிவலோகத் துயர்ந்து வாழ்வான். எ-று. ()

அரசன் றண்டியாளுறப் பசுவைக் காவாதா ரடையும்
பலத்தை யுணர்த்துகின்றார்.

காக்கி லாவையுங் காக்கு மவனையு
நோக்கு நாடொறு நோக்கில னுகிலுங்
காக்கி லானைக் கடிகில னுகிலுந்
தீக்குங் காட்ட மெனக்கனல் சேர்வனே.

எ-று. பசுவைக் காவாதவனையுங் காப்பவனையு மரசன் னாடோறும் பார்ப்பான். அப்படிப் பாராதவனு யிருந்தாலும், அப்பசுவைக் காவாதானைத் தண்டியாதவனு யிருந்தாலு மக்கினிக்கு விறகு பொருத்தமா யிருப்பது போல் நிக்குழி நரகத்திற்குப் பொருத்தமாய்ச் சேர்வான். எ-று. (௱௫௨)

பசுவைக் காவ லறிந்து காக்குந் திற மிரண்டு செய்யுளா
லுணர்த்துகின்றார்.

தழைத்த சோலைத் தடத்தி னடத்தருந்
பழுக்க வெளிற் பருகுத்தி னாக்களை

மறைந்கு மாமலைச் சாரல் வனத்திடை,
யொழிக்க வச்ச முறுந்த முழுவையே.

எ-று. அப்பசுக்களை முதுவேனிற் காலத்திற் குளிர்ச்சி யுள்ள பெரியமலைப் பக்கமாகிய காட்டினிடத்துத் தழைந்திருக்குஞ் சோலைப் பரப்பில் மேய்க்க. அதுவல்லாமல் அவற்றைக் கொல்லவரும் புலியைக் கெடுக்க.

முதுவேனில் எ-து. ஆனி, ஆடி எனக் கொள்க. (௱௫௩)

இமத்தில் வெய்யில் வெளியி லியக்குக
வமைக்க மற்றும் பருவத் தலலறத்
தமக்கு நல்லன தாமறி வார்கடாஞ்
சமைக்க நல்லன சாருந் தகையெலாம்.

எ-று. தமக்கு நல்வினை யிவையென் றறியு மறிவுடையோர்கள் அப்பசுக்களை முன்பனி பின்பனியாகிய காலத்திற் சூரியகிரணம் பரந்தவெளிப் பரப்பில் மேய்க்க. மற்றைக் கார்காலமுதலிய காலங்களிலுந் துன்பநீங்கத் தக்க விடங்களில் மேய்க்க. அதுவல்லாமல் நன்மைபொருந்துந் தகுதியான தொழில்களையெல்லாஞ் செய்க. எ-று. (௱௫௪)

பசுவைக் காப்பாரும் காவாதாரும் அடையும் பலனை யிரண்டு
செய்யுளா லுணர்த்துகின்றார்.

ஆக்க டம்மை யலலற வன்புடன்
காக்குங் காவலர் செய்த கடுவினை
போக்கித் தேசன் புரத்தி லிருந்தவர்
வாக்கி னுள்ளா யாத மகிழ்ச்சியே.

எ-று. அப் பசுக்களைத் துன்ப நீக்க வாதரவோடு காத் தளிக்கும் அரசர் தாங்கள் செய்த தீவினைகளைக் கெடுத்துச் சிவலோகத்தில் வாக்கினாற் சொல்ல வொண்ணாத வானந்த மனுபவிப்பார்கள். எ-று. (௱௫௫)

ஆங்க ளல்ல லறவளி யார்களும்
பூக்க ளாற்புரி யார்களும் பூசனை
காக்கி லாருங் கசிந்து கடும்பிணி
நீக்குங் காட்ட மெனக்கனல் சேர்வரே.

எ-து அப் பசுக்களைத் துன்ப நீங்கக் காவாதவரும் மலரா லருச்சனை செய்யாதவரும், கடுமையான நோய்வந்தா லுள்ள முருகித் தீராதவரும் அக்கினிக்கு விறகு உரிமைபோல் தீக்குழியான நரகத்துக் குரிமையாவார்கள்.

ஆவுரிஞ்சுதறி நட்டவரும் கோதானஞ்செய்தவரும் அடையும்
பலனை மூன்று செய்யுளா லுணர்த்துகின்றார்.

ஆவு ரிஞ்சுகன் றூட்டிய வன்பினர்
கோவி னைப்பா மற்குங் கொடுத்தவர்

தேவ தேவன் புரத்திற் றிளைப்பர்க
ளாவி யுறுவரை யாத நலத்தையே.

எ-று. பசுக்கள் நிரைக்கு உரிஞ்சுங் கற்றூணை மற்றுந் முதலிய விடங்களில் ஆதாரம் நட்டவர்களும், பசுக்களைச் சிவபெருமானுக்குத் தானஞ் செய்தவர்களும், தேவதேவனாரும் சிவலோகத்தில் வாக்காற் சொல்லவொண்ணாத நித்தியானந்த மனுபவிப்பார்கள். எ-று. (௱௫௭)

கொடுத்துச் சங்கரற் கன்போடு கோதன
மெடுத்து முப்பத்தோ ளொன்றுமு னேத்தினர்
விடுத்து முன்செய்த தீய வினைவிதம்
விடைக்குப் பாகன் புலத்தினை மேவியே.

எ-று. சிவபெருமானுக் கன்பாய்ப் பசுக்களைக்கொடுத்து யானையும் அவ்வண மப்பிரீதிக்குக்கொள்கவென்று சந்நிதிமுன்பு நின்று துதித்தவர்கள், முற்காலத்திற்செய்த தீவினையின் றிறங்களை நீக்கி விடையிலெழுந்தருளு மப்பெருமா னுலகத்திற் றங்கி. எ-று. (௱௫௮)

ஒப்பில் போக மருந்தி யுறைவர்கள்
கற்ப முப்பதி னாயிரங் காலமே
யிப்ப வத்தினை பெய்துவ சானினைத்
தப்பில் போதகன் பாலளித் தாருமே.

எ-று. பதினாயிரம் பிரமகற்ப மொப்பில்லாத போகங்களை யனுபவித்துறைவார்கள். குற்றமில்லாத வாசிரியனிடத்தில் அப்பசுக்களைக் கொடுத்தவர்களு மிந்தப் பலன்களைப் பொருந்துவார்கள். எ-று. (௱௫௯)

சிவபெருமானுக்கா னேறுதானஞ் செய்தவரடையும் பலனை
யிரண்டுசெய்யுளா லுணர்த்துகிறார்.

ஊன மற்ற வுறுப்புறு மொள்ளிய
வான லேற்றை யரனுக்கு சந்நிதித்
தானஞ் செய்க சமைத்த வணியுடன்
கான மாடி புரத்துறுங் காதலார்.

எ-று. மாயவன் மாண்ட மயானத்தி லாடிய சிவபெருமா னுலகத்தில் வாழுங் காதலையுடையவர் அவன் சந்நிதியிற் குற்றமில்லாத அவயவங்களை யுடைய நல்ல வொளிபெற்ற ஆனேற்றைத் தானஞ் செய்க. எ-று.

உற்ற பெற்றத் துரோமத்தி னெண்ணற்கு
மற்றைத் தேவர் வருடமோ ராயிரம்
பெற்று வந்தப் புரத்திற் பெறுவர்கள்
முற்ற வேறுறு வாரறு போகமே.

எ-து. தானஞ்செய்து பொருந்திய ஆனேற்றின் உரோம மொன்றக்குத் தான் பெற்ற வச்சிவலோகத்தில் ஆயிரந்தேவவருடம் போகந் துய்ப்பார்கள். அப்போகந் துய்த்து முடியவே மோக நீங்கி யொப்பில்லாதவராவார்கள். எ-று. (௱௬௧)

சிவபெருமானது பசுநிரைகளில் ஆனேறும் பசுவுந் தானஞ் செய்து விட்டவ ரடையும் பலனை யுணர்த்துகின்றார்.

இந்த நைத்த பலத்தினை யெய்துவர்
விந்த கந்த விடையுமோர் தேனுவு
நிந்த னுக்க ளிரையி னிறுத்தினு
ருந்த ரப்பிர சைப்பலந் தோடுமே.

எ-து. சிவபெருமானது பசுநிரைகளில் நல்ல ஆனேறு மொப்பற்ற பசுவுந் தானஞ்செய்து நிறுத்தினவர்கள் மேன்மேலும் புத்திரபவித்திரரோடு இத்தன்மையவென்று முற்கூறிய பலன்களைப் பெறுவார்கள். எ-று. (௱௬௨)

ஆனேறு முதலியவற்றிற்கு வருத்தஞ் செய்தவரை அரசன் தண்டஞ் செய்தலாலும் செய்யாமையாலும் வருவனவற்றை மூன்று செய்யுளா லுணர்த்துகின்றார்.

இடப மூருந ரெய்துவர் வெய்யநிக்
கடிக மன்னவன் காய்ந்த வரத்தினு
ன்னடைவன் மேலை யமருல கந்தனைத்
தடைசெய் யாமன்னன் றீக்குழிச் சார்வனே.

எ-து. வாகனமாக வேறி யிடபங்களைச் செலுத்துகிறவர்கள், வெவ்விய நிரயத்தைச் சேர்வார்கள். ஆதலா லவற்றி லேறிச் செலுத்தாது மன்னவ னொறுத்தல் செய்க. அத்தன்மையி னொறுத்த சிறப்பினை யுடைய அம்மன்னவன் மேலாகிய தேவலோகத்தினைச் சேர்வான். அவ்விடபமூருதலைத் தடைபடுத்தாத மன்னவன் றீக்குழி நரகத்தைச் சேர்வான். எ-று. (௱௬௩)

பாவ காரிகள் வந்தைப் பசுவினைச்
சேவு யர்த்த சிவனிட பத்தினைக்
காவு விக்கிற் கனத்தையக் காசினிக்
காவ லாள னவரையுங் காய்கவே.

எ-து. பாவ வான்மாக்கள் மலட்டுப் பசுவை யாயினும் விடைக்கொடியை யுடைய சிவபெருமா னிடபங்களை யாயினும் பாரமான பண்டங்களைச் சுமக்கும்படி செய்வித்தா லப்பாவிகளையும் அவ்வுலகத் தரசன் றண்டனை செய்க. எ-று. (௱௬௪)

காய்ந்த மன்னன் கடிய வினையினைத்
தீர்ந்து சேர்வன் சிவபுரந் தின்னமே

போர்க்கொடா தப்பவர் தம்மை பொருமனன்
கூர்த்த நிரய மக்குழி கூடுவான்.

எ-து. அப்பாவிகளைத் தண்டஞ்செய்த அரசன் கடுமையான தீவினை களை நீக்கி யுதவி யாகவே சிவலோகத்தைச் சேர்வான். அப்பசுக்களை வரு த்துவோர்களை வருத்தஞ் செய்யாத அரசன் மிகுந்த தீக்குழி நரகத்தில் விழு வான். எ-று. (௱௬௫)

ஆலயத்திற் பாவங்களை பேற்றிற் பரிகார முணர்த்துகின்றார்

பரிப்பித் தாரிட பத்திடைப் பாரத்தை
யரிக்கப் பாவமு மாறுட னொத்தற
வரத்த வெள்ளிடை யிசைக் குதவுத
விரித்த வாவினங் காக்கவோர் வற்சரம்.

எ-து. அவ்விடபத்தின் மேற் பாரங்களைச் சுமத்தினோர் அப்பாவங் கெடச் சிவபெருமானுக்கு வலிமையினையும் வெண்மையினையு முடைய பதி னொரு இடபங்களைத் தானஞ் செய்க. அதுவுமல்லாமல் நியமித்த பசு நிரை யை யோராண்டு மேய்க்க. எ-று. (௱௬௬)

ஆலயப்பணிக் காளேறுதவினோர் பலத்தை யுணர்த்துகின்றார்.

ஈடு பெற்ற வெருத்தினை யிபவர்
பாடு பெற்ற சகடை பரிக்கவு
மாடுங் கூத்த னமலன் பணிக்கவ
ரூடு பெற்று நலத்தை நவில்வரே.

எ-து. சிற்சபையி னிருத்தஞ்செய்யு நின்மலனாலயப் பணிவி டைக்குரிய பெருமை தங்கிய பண்டிகளைச் சுமந் திழுக்கும்படி யாற்ற லையுடைய விடபங்களைத் தானஞ்செய்தவ ரவனுலகில் நிரதிசயானந்தம் பெற்று அவனடிகளைத் துதித்திருப்பர். எ-று. (௱௬௭)

இளைத்த பசுவை வளர்த்தவன் பலத்தை யுணர்த்துகின்றார்.

இளைத்த வாவினைக் கண்டு ளிரங்கியே
தளர்ச்சி நீக்கத் தருகென வாங்கியே
வளர்த்த வன்சிவ லோக மருவியே
யுளத்த லோகை யுறைய வுறையவே.

எ-து. உடம்பிளைத்த பசுக்களைப்பார்த்து மனமிரங்கி யவற்றின் மெலிவைத் தீர்க்கத் தாவென்று கேட்டுவாங்கி யவற்றை வளர்த்தவன் சிவ லோகத்தைச் சேர்ந் தன்னர்ந்து ஞவனையாக விருப்பான். எ-று. (௱௬௮)

பசுவில் பால்கறக்கு முறைமை யிரண்டு செய்யுளா லுணர்த்துகின்றார்.

சேர்வ தாதி சிவபுரங் கன்றினை
யார மாத மிரண்டு மருந்தியே

நீரின் வாய்நுரை நீக்கித் கறந்திறைத்
திர நெஞ்சமொ டாட்டின ரொண்ணியே.

எ-து. கன்றுகட் கிரண்டுமாதம் வயிறநிறையப் பால் குடிக்கும்படி செய்து பின்பு அவற்றின் வாய் நுரைகளை நீராற்கழுவிப் பசுவின்பாலைக் கறந்து சிவபெருமானுக்குக் கருதி யன்பான நெஞ்சோடும் அபிடேகஞ் செய்தோர் சிவலோகத்திற் சேர்வார்கள். எ-று. (௪௬௬)

ஆரக் கன்று மருந்தி முலையினைத்
தீரும் வேலை தெரிந்து கறந்தவர்
சேரு மெல்லைமுன் சொன்ன சிவபுரந்
தீரு மெல்லையு மண்ணிது திண்ணமே.

எ-து. கன்றுகளுந் தாய் முலைப்பாலை வயிறு நிறையக் குடித்து நீங்குங்காலந் தெரிந்து அப்பாலைக் கறந்தவர்க ளுறுதியாகச் சேருமிடமியாதெனின் முற்கூறிய சிவலோகமே; நீங்குமிடமு மியாதெனி னிம்மண்ணுலகே. எ-று. (௪௬௭)

கன்றுக்கு வயிறுநிறைய வூட்டாது பால்கறந்தவர் அடையுந்
தீங்கை யிரண்டு செய்யுளா லுணர்த்துகின்றார்.

உற்ற வாசையிற் கன்றுக் கொறுப்புறப்
பற்றி யான்முலைப் பால்கொளும் பாதகர்
முற்றித் தியுத ரத்தினு மூளவே
பற்று மின்று நரகிற் படிவரே.

எ-து. உள்ளத்திற் பொருந்திய ஆசையாற் கன்றுக்குப் பால் குறைவாகப் பசுவைப்பிடித் தப்பாலைக் கறந்துகொள்ளும் பாதகர், வயிற்றினின்றும் பசியாகிய தீ மிகுந்து மூளப் பற்றென்று மில்லையாய் நரகின் முழுகுவர். எ-று. (௪௬௪)

தொலைந்த பின்னுந் தொடுத்த வுடலெலாங்
கலந்து நின்று கடும்பசி காயவே
யுலர்ந்து மானிட யோனியி லுற்பவித்
திலங்க டோறு மிரப்ப ரிளைப்பரே.

உ-து. நரகத்தின் முழுகுதல் தொலைந்தபின்பு மப்பாவத்தாற் றொடுத்து வருகின்ற சரீரங்களெல்லாங் கடுமையான பசிப்பிணி சேர்ந்து நின்று வருத்த அதனுல் வாடிப் பின்பு மானிடயோனியிற் பிறந்து வீடுகடோறு மிரப்பார்கள்;இரந்தும் பிச்சை கிடையாததனு லுடல் மெலிவார்கள். எ-று.

ஆன்கொட்டிலிற் புகுஞ் சண்டாளர்தன்மை யுணர்த்துகின்றார்.

புலைய ரானினச் சாலைபுட் புக்கிடி
லெலையில் கால மெரிநிர யக்குழி

தொலைவி லாத்துயர் தொக்குச் சுழல்வர்க
ளிலைய வர்க்குப் பரிகார மென்னிலே.

எ-து. சண்டாளர்கள் அனிலங்களைக் கட்டுங் கொட்டிலுட் புகுந்தா லவையில்லாததாலத் தொலைவில்லாத துன்பங்களுடன்கூடித் தீக்குழி நரகத்திற்கலங்குவார்கள் கருதுங்கா லவர்களுக்குப் பரிகாரங்களேயில்லை. எ-று.

பகைவர் கவரும் பசுக்களைக் காப்பார் தன்மை யுணர்த்துகின்றார்.

ஆக்க ளோக்கவ ரின்னடை யார்சென்று
காக்க காக்க வரிதெனிற் றம்முயிர்
போக்கி யும்புக ழாக்கிய புண்ணியர்
தேக்கு நீர்ச்சடை யான்புரஞ் சேர்வரே.

எ-து. பகைவர்கள்வந்து பசுக்களைத் திருடவரின் விரைந்து காக்க. அதுவு மரிதாகுற் றங்களுயிரைக் கொடுத்தாகிலுங் கீர்த்தியை யாக்கின புண்ணியர் நீரைத்தங்கவையணிந்த சடாமகுடத்தையுடைய எழுந்தருளிய சிவலோகத்திற் சேர்வார்கள். எ-று. (௱௭௪)

புண்ணியபேதங்களின் வகையும் பலமும் பதினேழு
செய்யுளாலுணர்த்துகின்றார்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

இருவிதத் தருமஞ் சித்தி யெனவறிந் திடுக யார்க்கு
மொருவிதம் புலன்க ளைந்து மொடுக்கியு ளரனை யுன்னல்
பரிவுடன் பசுக்க டம்மைப் பசுபதிக் கன்பர் தம்மை
யுரிமையிற் புரிக பூசை பெறுமிஃ தொழிந்த வொன்றே.

எ-து. யார்க்குந் தருமத்தின் முறைமை யிரண்டுவகையென் றறிக. அவற்று ளைம்புலன்களையு முள்ளத்தொடுக்கிச் சிவபெருமானைத் தியானஞ் செய்த லொருவகை, அன்புட னாக்களையும் பசுபதியி னடியார்களையும் விதிப்படி பூசைசெய்கவென்று சொல்லு மிது மற்றொருவகை. எ-று. (௱௭௫)

ஆதலாற் பசுக்க டம்மை யரனடிக் கன்பர் தம்மைக்
காதலாற் புரிக பூசை கடுவினை களைய வெண்ணின்
மாதவ மடைய வேண்டின் மிடிபரு முடலி னூறு
மேதேனு மியன்ற தொன்றை யியற்றுதல் கடனே யென்றும்.

எ-து. வகையாதலாற் கொடுமையான தீவினைகளை நீக்கக் கருதினு மேலுலகைச் சேரவிரும்பினும் பசுக்களுக்குஞ் சிவனடியார்களுக்கு மாதலாற் பூசைசெய்க. தரித்திரர்களுந் தங்கள் ஆக்கையினாலும் யாதாயினும் பொருந்திய தொருபணியை எக்காலமுஞ்செய்தல் கடன். எ-று. (௱௭௬)

புலையரே யெனு மீசன் பொலன்கழ லடியிற் புத்தி
நிலையரே யவர்க்குப் பூசை நிகழ்த்துத னெறியே யென்றுந்

தலையரோ யேனு மீசன் ருமனைத் தாளி னேச
மிலரெனி னியற்றும் பூசைப் பலந்தரு வாரோ யாரே.

எ-து. சண்டாளரானாலுஞ் சிவபெருமானது பொன்னாற்செய்த வீரக்கழலை யணிந்த சீபாதத்திற் புத்தியை நிறுத்துந் தன்மையரானால் அவர்க்குப் பூசைசெய்த லொழுங்கேயென்க. எக்காலமு முதன்மையான சாதியரானாலும் அச்சிவபெருமானது தாமரைமலர்போன்ற சீபாதத்தில் அன்பிலரானா லவர்க்குச் செய்யும் பூசாபலனை யார்தருவா ரொருவருமின்று. எ-று.

திருப்பதி வணங்க வென்று சென்றுறுஞ் சிவனே சர்க்கு
மருத்தியாற் கங்கை யாதி யாடிட நாடி னோர்க்கு
மருந்துக வன்ன பான மவரவர்க் குபயோ கங்கள்
பொருந்துக வூனைப் போக்கிச் சிவபுரம் புகுவார் தாமே.

எ-து. ஊனுடலை நீக்கிச் சிவலோகத்திற் சேரும் எண்ணமுடையார் திருப்பதியாகிய சிவாலயங்களை வணங்கவேண்டு மென்று சென்று பொருந்துஞ் சிவனடியார்களுக்கும், கங்கை முதலிய தீர்த்தங்களி லாசையுடன் முழுகச் செல்லுகிறவர்க்கும் அமுது முதலிய உணவுகளைப் புசிப்பிக்க; மற்றும் வேண்டும் பொருளும் பொருத்துக. எ-று. (௱எஅ)

கலிவிருத்தம்.

பிரம சாரியைப் போற மோம்பிடுங்
கிருக சாரியை யூட்டிய கேண்மையர்
விரவி யேசிவ லோகம் விரும்பிய
பரம போக மனைத்தும் பயில்வரே.

எ-து. பிரமசரிய விரத மனுட்டிப்போனையும் பெரிய தருமங்களைக் காத்தல் செய்யு மில்வாழ்வோனையும் அன்ன முதலியவற்றை யுண்ணும்படி செய்த வுரிமையை யுடையவர் சிவலோகத்தைச் சேர்ந்து தாம் விரும்பிய மேலான போகங்களை யெல்லாம் பொருந்துவர். எ-று. (௱எகூ)

வனத்தின் வைகிய மாதவ ரங்கையிற்
புனத்திற் காய்கனி யாதி புரிவொடுந்
தினக்கொ டுத்தவர் சேர்ந்து சிவபுர
மனத்தில் வேண்டும் விமானத்தில் வாழ்வரே.

எ-து. காட்டிற் றங்கிய மாதவராகிய வானப்பிரத்தரது அழகிய கையிற் காட்டிலுண்டான காய்கனி முதலியவைகளை யன்பாய்ப் புசிக்கக் கொடுத்தவர்கள் சிவலோகத்தைச்சேர்ந்து மனத்தில் விரும்பும் விமானங்களில் வாழ்வார்கள். எ-று. (௱அ௰)

பரிந்து பாசு பதரையும் பண்புற
வருந்து வித்தவர் தாமு மான்புரி

பொருந்தி வாழ்வர் புரிவுடன் பிச்சையை
யருந்த மாவிர தர்க்களித் தாருமே.

இ-ள். பாசுபத வேடத்தரையும் பண்பாக விரும்பித் திருவமு துண்ணும்படி செய்தவர்களும் மாவிரத வேடத்தருக்கு விரும்பித் திருவமுதுண்ணக் கொடுத்தவர்களும் சிவலோகத்தைச் சேர்ந்து வாழ்வார்கள். எ-று.

பாசுபதம், மாவிரதம் என்பன—அகச்சமய மாறினு ளமைந்தன என்க. (௱௮௬)

திகழும் வெண்பிறைச் செஞ்சடைத் தேவர்க்குங்
கமழக் கல்ல வடமிடு வார்களோ
டமிழ் தூட்டிட வல்லவர் தாமுமவ்
புகழ வேசிவ லோகம் புகுவரே.

இ-ள். ஒளிவிடும் வெண்மதியை யணிந்த சிவந்த சடையினையுடைய சிவபெருமானுக்கு வாசனை யுண்டாகக் கல்லவட மிடுவோர்களை யுள்ள மகிழும் வண்ணந் திருவமுது செய்விக்க வல்லவர்களும் மன்னுலகோர் புகழச் சிவலோகத்தைச் சேர்வார்கள். எ-று. (௱௮௭)

அனக ஞான வருந்தவர் கையுறக்
கனக பாத்திரங் காதலொ டீந்தவ
சனக லோகத் தமர்வர்கள் கற்பமுஞ்
செனக னுக்கொரு கோடி செறியவே.

இ-ள். பாவச் செய்கை யில்லாத அருந்தவத்தர் கையிற் பொருந்தப் பொற்பாத்திரத்தை யன்புடனே கொடுத்தவர்கள் பிரமாவுடன் ஒருகோடி கற்பகாலம் வரையும் சிவலோகத்தி லிருப்பார்கள். எ-று. (௱௮௮)

இந்த னைத்த பலாத்திலை பெய்துவர்
பத்த ரங்கைப் பரிக்கப் பலாசமா
பத்தி ரத்திற் புடகம் பரிவுற
வைத்த வுத்தமர் தாமு மகிழ்வே.

இ-ள். சிவபத்தர்கள் அழகிய கையிற் றூய்மைப் பலாச விலையினாற் பாத்திரஞ் சமைத்து அன்புடன் கொடுத்த வுத்தமர்கள் மேற் சொல்லுந் தகுதியான பலத்தை மகிழும்படி பெறுவார்கள். எ-று. (௱௮௯)

நாத்த ழும்புற நாதனை நாடொறு
மேத்து வார்கரத் தேந்திடத் தாமிர
பாத்தி ரங்கொடுத் தார்முனைப் பாவமுந்
தீர்த்துச் செஞ்சடை யான்புரி சேர்வரே.

இ-ள். நாடோறும் நாவில் தழும்பு பொருந்தும் வண்ணஞ் சிவபெருமானைத் துதிக்கு மடியார் கையில் வேண்டச் செப்புப் பாத்திரங்களைக் கொடுத்

தவர்கள் மு... றப்பி லிட்டிய பாவங்க ணிங்கி அச் சிவலோகத்திற் சேர்வார்கள். எ-று. (௱௮௫)

தெந்தி யோதனம் பாத்திரஞ் சேர்த்தியே
யுந்த மத்தவர் கையி னுதவினர்
விந்த கன்புரி வாழ்வர் விபுதர்க்கு
வைந்த கோடி வருடமும் வாய்க்கவே.

எ-து. தயிரன்னத்தைப் பாத்திரத்தில் வைத்து முதன்மையான சிவனடியார் கையிற் கொடுத்தவர்கள் தேவருக்கு நியமித்த கோடிவருடம் வரையும் அச்சிவலோகத்தில் வாழ்வார்கள். எ-று. (௱௮௬)

முற்றக் கால முறையுறப் பாரதம்
பற்றிப் பார்த்திவ ராய்ப்பசு பாசமு
மற்றுச் சங்கர னோடமர் வாரவர்
பெற்ற பேறது பேசப் படுவதே.

எ-து. கோடி தேவவருட முறைமையாக முடியப் பாரத கண்டத்திலரசனாய்ப் பிறந் தாண்டுள்ள போகம் புசித்துப் பசுபாசமுங் கழன்று சிவபெருமானுடன் கூடி வாழ்வார்கள், அவர்கள் பெற்றபேறு பேசந்தரமன்று. எ-று. (௱௮௭)

இந்த கைத்த பலந்தினை பெய்துவர்
முந்த னைப்பசு பாச முருக்கியைச்
சிந்தம் வைத்தவ ரங்கைச் செறிந்தவர்
சுந்த தோய கரகந் துலங்கவே.

எ-து. அநாதிமலமுத்தனும் பசுவினதுபாசங்களைக் கெடுக்கப் பட்டவனுமாகியபரமனைச்சித்தத்திற் றியானித்த வடியார்களதழகிய கையிற் றூயதான நீர்க்கமண்டலம் கொடுத்தவர்க ளித்தன்மையான முற்கூறிய பலத்தைப் பெறுவார்கள். எ-று. (௱௮௮)

ஊட்டி னார்க ளுதவிய தேசெனுங்
காட்டு ளாடி கழறங் கருத்தினு
ளொட்டி னைாத் தமைகளி யும்வினை
யோட்டி யேசிவ லோகந் துறைவரே.

எ-து. சுடலையி லாடுஞ் சிவபெருமானது சிபாதங்களைத் தங்கள் கருத்தில் இருத்தினோர்க்குத் தம்பா லமைந்த பொருள் யாதொன்றேனும் புசிப்பித்தவர்கள் தங்களைவருத்துந் தீவினைகளை யோட்டிச் சிவலோகத்துள் வாழ்வார்கள். எ-று. (௱௮௯)

மாத வர்க்குற வற்கலை யீந்தவர்
சீத வாரித வாடையுஞ் சேர்த்தினர்

சோதி லாவசி ளுதியுஞ் சோல்வமோ
மாதிநார் பாகன் புரத்தினுள் வாழ்ந்தபின்.

எ-து. மாதவத்தினர்க்குப் பொருந்த மரவுரி கொடுத்தவர்களும், குளிர்ச்சியினை யுடைய மேகம் போன்ற வெண்மையான வாடைகளையு மான்றோல் முதலியவைகளையுங் கொடுத்தவர்களும், தேவி பாகனாகிய சிவபெருமானுடையவுலகில் வாழ்வார்கள்; மேற்கூறியபடி வாழ்ந்தபின்பு. எ-று. (௲௧௰)

நன்னெறிப் பாரத நான்மறை யாறங்க
மென்னெறிப் பாச விருளறத் தேசிகன்
கன்னெறி ளுற்கரு தற்கரி தாகிய
வுண்மை நன்கொ டிரண்டற வொன்றுவர்.

எ-து. பாரதகண்டத்தில் தோன்றி நான்கு வேதமும் ஆறுசாத்திர முங் கற்றொழுகி யாசிரிய னருட்கண்ணா லிருவினைப் பாசமாகிய மயக்கங் கெட நினைத்தற் கரிய வுண்மையைச் சிவத்துட னிரண்டறப் பொருந்துவார்கள். எ-று. (௲௧௧)

மகாசிவலோக முதலியன விருக்குந் தானமு மவற்றை யடையும்
தன்மை முதலியனவும் பதினொரு செய்யுளா
லுணர்த்துகின்றார்.

ஆக்க ளெல்லை யறைந்தனு பாடனைத்
தாக்க ளொக்கு மமலன் றிருமுடிக்
காக்கு மன்பர்க்கும் பூசை யறைந்தினி
மிக்கு லாச்சிவ லோகம் விளம்புவாம்.

எ-து. பசுக்களுடைய வெல்லையைச் சொல்லிப் பின்பு இனிமையான வசனத்தால் அப்பசுக்களிடத் துண்டாகிய கெளவியங்களாக்கையும் நிருமலனது திருமுடிக்கு அபிடேகஞ்செய்யும் அடியார்களுக்குச் செய்யும் பூசையைச்சொல்லி யினி மேலான தன்மையை யுடைய மகா சிவலோகத்தைச் சொல்லுவாம். எ-று. (௲௧௨)

ஐந்து பூதத்து மற்றகங் காரத்தும்
புந்தி தன்னிலு மண்டம் பொருந்திடும்
முந்திச் சொன்ன முறையுமு மூலத்தும்
பந்திக் கெட்டு முறையுறும் பாங்கினால்.

எ-து. நில முதலாகிய ஐந்து பூதத்திலும், அதற்குமேலாகிய வகங்கார தத்துவத்திலும், புத்தி தத்துவத்திலும், அண்ட மொன்றுக்கொன்று விரிவுபெற்றுப் பொருந்தும், அவையல்லாமல் முன்சொன்ன முறையிற் பிரகிருதி தத்துவத்திலும் அண்டங்கள் பொருந்தும், ஆகவிப் பகுப்பிற் சேர்ந்த வெட்டுவிதமான அண்டங்களும் பொருந்தும். எ-று.

அவையாவன பூமியிற் காலாக்கினி முதலான புவனம் நூற்றெட்டு. அப்புவில் அமரேசன் முதலிய குய்யாட்டகரும் தேயுவில் அரிச்சந்திரன் முதலிய குய்யாட்டகரும், வாயுவில் தேயைமுதலிய குய்யாட்டகரும், ஆகாசத்தில் வத்திரபாதாதி முதலிய பவித்திராட்டகரும், அகங்கார தத்துவத்திற் சகலண்டாதி முதலிய தானுவாட்டகரும், புத்தியிற் பைசாசியான அட்டகரும், பிரகிருதியில் அகிருதாதியான புவனாட்டகரும், ஆகத் தத்துவமெட்டிலும் புவனாதிபர்களும் நூற்றறுபத்து நால்வரிருப்பார்கள். இப்படி அங்கங்கே யநேககோடி அண்டங்க ளுண்டெனவறிக. (௱௬௩)

பேசு மூலப் பிரகிரு திக்குமேல்
மூசு மண்ட கடாக முகட்டினுள்
ஈசன் றேவி யிளைய னரியயன்
வாச தேசமோ ராந்தும் வகுப்பமே.

எ-து. அசுத்தமாயா காரணமாகிய மூலப்பகுதி யிடத்தில் நெருங்கியிருக்கின்ற அண்டகடாக முகட்டை அடுத்து அதனுள்பிரமன் முதலிய ஐவர்வசிக்கும் புரத்தை மேற்சொல்வாம். எ-று. (௱௬௪)

காட வண்ட கடாக முகட்டினுட்
கூடும் வேதற்குக் கோயி லதற்குமேற்
கூடு மாலுக்குங் கோயி லதற்குமேற்
கூடும் வென்றிக் குமரற்குக் கோயிலே.

எ-து. அம்மூலப்பகுதிக் கிடமாய வண்டகடாகத்தைத் தீண்டியிருக்கின்ற அகிருதைமுதலிய புவனாட்டகத்துக்குமேற்பதுமராகநிறம்போன்ற பிரமலோக மிருக்கும், அதற்குமேல் மாயனுக் கிந்திரநீலநிறம்போன்று மகத்தாகியபோகங்களினால் அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்கின்றவிட்டுணுலோக மிருக்கும், அதற்குமேல் வெற்றிப்பாட்டையுடைய குமாரசுவாமிக்கு முத்தின் பிரபைபோன்றுசிறந்தபோகங்களுடனுங் கூடியிருக்கின்ற கௌமாரபுரியிருக்கும். எ-று. (௱௬௫)

அதற்கு மேலுமை யாள்புர மற்புத
மதற்கு மேற்சிவ லோகமென் றுய்நவே
யதற்கு றும்வளம் வாக்கி லடங்கிடா
அதற்குப் புக்கவர் மீள்பவ ரல்லரே.

எ-து. அக் கௌமார புரிக்குமேல் உமாதேவியினுடைய புரி பலவகைஆச்சரியத்துடன் பொருந்தும், அதற்கு மேற்கோடி சூரியப் பிரகாசம் போன்று அளவிடப்படாத வளத்தையு முடைத்தா யுவமையில்லாததாய் அரிய விரணியகர்ப்பன், அட்டவசுக்கள், உருத்திரர்கள், சூரியர் முதலாயினர்களாலே சேவிக்கப்பட்டுக்கொண்டு சிகண்ட பரமேசுர னெழுந்தருளியிருக்கு மகாசிவலோகம் பொருந்தும், அச் சிவலோகத்தின் வளத்தை அள

விட் டொக்கப்படாது. அப் பிரகிருதிச் சிவலோகத்தை ஞானயோகத்தினாலே அடைந்தவர்கள் மீளார்கள். எ-று.

சிலகாலம் ஞானநிட்டையை அநுட்டித்திருந்தவர்கள் உமாதேவியுலகத்திலே பதினாயிரங் கற்பமடைந்து அங்குள்ள போகம் புசித்துத் தொலைந்தவாறே பிருதிவிச் சிவலோகம் வந்து பின்பு இரமத்தில் வந்து பூமியை அடைந்து சிவயோகியா யச் சரீரமொழிந்தவாறே மேலைச் சிவலோகத்திலுண்டான போகம் புசித்திருப்பார்களென்று அறிக. (௱௧௬)

விடுத்து வாழ்க்கையை மெய்யுணர்ந் தையமுங்
கொடுக்கு மிச்சையுங் கொண்டுண்டு கோவண
முடுப்புப் பாரி னுறவு பகையினை
கெடுத்த கேள்விய ரவ்விடங் கிட்டுவார்.

எ-து. இல்லறவாழ்க்கையை நீங்கி மெய்ப்பொருளையுணர்ந் தில்லத்தோறுங் கொடுக்கும் பிச்சையையு மேற்றுண்டு கோவணத்தை யுடுத்துப் பூமியிலுள்ள பொருள்களி லுறவையும் பகையையுங் கெடுத்த கேள்வியினையுடையரோ அச்சிவலோகத்திற் பொருந்தி வாழ்வார்கள். எ-று.
தேற்றேகாரம் விகாரத்தாற் றொக்கது. (௱௧௭)

முற்றுக் காலமு மொன்றுடல் பின்னிடப்
பெற்று மேற்பதம் பெற்றது மற்றிட
வெற்றிப் பாச விருள்வலி யிடறத்
துற்று வார்கள் சொரூப சுகோதயம்.

எ-து. அப் பிரகிருதி சிவலோகத்திலிருந்து முந்திய பிரளயமளவாக வாண்டுள்ள போகங்களைத் திளைத்து அப்பிரகிருதி சம்பந்தமான சரீரத்தை விட்டு மேற்பதமான சுத்த தத்துவ புவனங்களையடைந்திருந்து ஆண்டுள்ள போகம் புசித்துத் தொலைந்தவாறே மகா சங்கார காலத்திலேவயிந்தவபாசமாகிய தேகத்தையும் விட்டு வெற்றிப்பாடுடைய வாணவாதிகளின் சத்திகெடப் பரமேசுரன் றிருக்கண்சாத்தி யருள முத்திபதமாகியசிவனுடைய பாதத்தை யடைந்திருந்து தங்களிடத் துண்டாகிய சிவானந்தானுபூதியிற் றிளைப்பார்கள். எ-று.

திரிசிரபுரம்-பண்-நட்டராகம்.

கோலமாகரி யுரித்தவ ரரவொடு மேனக் கொம் பிளவாமை
சாலப் பூண்டுதண் மதியது சூடிய சங்கரனார் தம்மை
போலத் தம்மடி யார்க்குமின் பளிப்பவர் பொருகடல் விடமுண்ட
நீலத் தார்மிடற் றண்ணலார் சிரபுரந் தொழுவினை நில்லாவே.

என்னும் ஆளுடைய பிள்ளையார் அருளிச்செய்த திருக்கடைக் காப் பானும், (௱௧௮).

சித்தியார் சுபக்ஷம் எட்டாஞ் சூத்திரம் கவி–௨௫.

தானம் யாகந் தீர்த்த மாச்சிரமந் தவங்கள் சாந்தி விரதங் கன்ம யோகங்கள் சரித்தோ, ரீனமிலாச் சுவர்க்கம்பெற் றிமைப்பளவின் மீள்வரீசன் யோகக் கிரியாசரியையினின் முயன்றோ, ரூனமிலாமுத்திபதம்பெற் றுலக மெல்லா மொடுங்கும்போ தரன்முனிலா தொளியி னுற்பவித்து, ஞானநெறி யடைந்திடுவர் சிவனையங்கு நாதனே முன்னிற்கி னணுகுவர்நற் றாளே. என்பதனாலு முணர்க.

ஈச னேவ விசைந்த வியற்பொருட்
டேசு ளார்ந்த வருஞ்செறி வாரங்க
வாச கந்தருமுன் சொன்ன வடிவுற
வாசை முற்று மறுந்த வளாவிலே.

எ-து. எல்லா வாசைகளையுங் கெடுத்தகாலத்தி லேறியதாகு மிவை யென்று சிவபெருமா னருளிச்செய்ய அதனால் யான்சொல்லிய அவ்வாகமப் பொருட் டெளிவை அறிந்தவரும் அவ்வாகம வாக்கியத்தின் முன்சொல்லிய சாரூபம்பொருந்த அச்சிவலோகத்தில் வாழ்வார்கள். எ–று.

ஐகாரம்-சாரியை. (௱௧௧)

சிறந்த தேசத்துச் சித்திரை மாதமுன்
பிறந்த வாரத்துட் பெற்றுச் சிரத்தையு
நிறைந்த நெய்யினை நின்மலர்க் காட்டிமுன்
கறந்த பான்முதன் மற்றுங் களிப்போடே.

எ-து. மூர்த்தி விசேடமுதலிய முச்சிறப்பும் பெற்ற தலங்களிற் சித்திரைமாதம் ஆதிவாரத்தில் அன்பையு முள்ளத்தமைத்துக் களிப்புடன் நின்மலனான சிவபெருமானுக்கு முன்கறந்த பால் வாசனைநிறைந்த நெய் முதலிய கௌவியங்களையும் மற்றுந் திரவியங்களையும் அபிடேகஞ்செய்து.

செய்து மற்ற வினைகளுஞ் செய்தபின்
றுய்ய பாயத மாதிய சொன்றியு
முய்ய வாயிரம் பத்தரை யூட்டியுண்
மைய றீர்ந்த பதின்மரும் வாய்க்கவே.

எ-து. மற்ற உபசாரக் கிரியைகளையுஞ்செய்து அதற்குப் பின்புஉள்ளத்தின் மயக்கநீங்கின ஆயிரம் பத்தர்களுக்கு மாட்சிமையாக பரிசுத்தமான பாயச முதலிய வன்னங்களையும் படைத்தருத்தி. எ-று.

ஆயிரம் என்றது இங்கு பலவையெனக் குறித்து நின்றதெனக.

அற்றை வாரந் தானுங்கோ ளாயிரம்
பெற்றம் பாதி கருவுட் பிறங்கவே
வெற்றி வெள்விடை பத்தொடும் விட்டவர்
பற்று வாரச் சிவபுரம் பாங்கொடே.

எ-து. அவ் வாநிவாரத்தில் வெற்றியினையுடைய வெண்மையான வானேறு பத்துடன் ஆயிரம் பசுக்களைப் பாதிக் கருப்பம் வயிற்றுள் விளங்கும்படி சிவபெருமானுக்குத் தானங்கொடுத்தவர்கள் உரிமையாகச் சிவலோகத்தைப் பெறுவார்கள். எ-று. (உஙஉ)

ஆக்களின் மகிமையுணர்த்துகின்றார்.

ஆக்கள் முத்தி யடைவிக்குங் காரண
மாக்க ளாதலி னுற்றுணை யாயின
வாக்க ளாக்கையி னோயு மறுத்திடு
மாக்க ளேயிரு ணோய்க்கு மவுடதம்.

எ-து பசுக்களே முத்தியைச் சேரும்படிசெய்யுங் காரணமாகும். பசுக்களே பிறந் திறக்கு முடலினோயைக்கெடுத்தல் செய்யும். பசுக்களே மயக்கத்தால் வரு மிருவினை நோய்க்கு மருந்தாகு மாதலா லப்பசுக்களே சிற்றுயிர்க்கு நற்றுணையாயின. எ-று. (உஙங)

இதற்குப்பின் இதனைச்சொன்னோமென் றுணர்த்துகின்றார்.

பத்தர் காருக பத்தியர் தாங்களு
முத்தி யெய்தும் வழியு மொழிந்தனஞ்
சித்தந் தன்னைச் சிறந்த பொருடனில்
வைத்த சித்தர் பலத்தை வகுத்தபின்.

எ-து. பத்தியையுடைய வடியார்களுங் காருக பத்தியமாகிய வேதாக்கினியை யுடைய வந்தணரும், சித்தத்தைச் சிறப்பான பரம்பொருளிடத்து வைத்த சித்தர்களும் பொருந்தும் பலத்தை வகுத்துச் சொல்லிய பின்பு முத்தியைச் சேரும் வழியுஞ் சொன்னோம். எ-று. (உஙச)

ஞானிகள் ஒழுக்கந் தவறினு மிழுக்குறுமொன் றுணர்த்துகின்ற

மெய்யு ணர்ந்த சிவாகம வேதகர்
கையி முந்திடிற் போகக் கருத்தினு
லைப மின்றி யவரு மடைவராங்
குய்வர் மேலை யுலக மொடுங்கு[illegible]

எ-து. சிவாகமங்களைக் கற் [illegible]
போகத்தி லிச்சை வைத்த கரு[illegible]
லாம லந்த ஞானிகளு [illegible]
நாண் மேலைச் சிவ[illegible] எ-று. (உஙரு)

ஒரு[illegible] யானஞ் செய்தோர்
[illegible] லுணர்த்துகின்றார்.

[illegible] லுண்மையை
[illegible] த்தை யடைந்ததன்
[illegible] விதத்தை மருவியே
[illegible] கற்ப வயுதந் தொலையவே.

எ-து. ஒருநாள் பகற்பொழுது மெய்ப்பொருளைத் தியானஞ்செய்த வர்களும் உலகமாதா வாண்டருளுஞ் சத்தியுலகத்தைச் சேர்ந்த தனது போ கப்பகுப்பை நெருங்கிய பதினாயிரம் பிரமகற்பம் வரையும் புசித்துத் தொலை ந்துபோகப் பின்பு. எ-று. (௨௱௬)

குமரன் வாழ்திருக் கோயி லுடங்கியே
யமர்வர் போன்னக லாந்தந் தமர்ந்தபி
னிமையத் தென்றிசைப் பாரத மெய்துவர்
தமையு ணர்ந்தம லன்பதஞ் சாரவே.

எ-து. குமாரக்கடவுள் வாழுந் திருக்கோயிலாகிய கந்தவுலகு முதல் மேருவரை யுந்தமுண்டான போகங்களை அங்கமர்ந்து புசித்தபின் தம்மை யறிந்து நின்மலனான தலைவன் சிபாதங்களைச் சார்ந்து பொருந்த விமயகிரிக் குத் தென்றிசையிலுள்ள பாரதகண்டத்திற் பிறப்பார்கள். எ-று. (௨௱௭)

இந்நூலைப் படித்தவரும் அவருடன் கூடினவரும் பெறும்
பலத்தை இரண்டுசெய்யுளாலுணர்த்துகின்றார்.

கரும யோகத்தைக் கற்பனை நீங்கிய
பரம யோகத்தைப் பாவ விதத்தினைத்
தரும பேதத்தைப் பேற்றினைச் சாற்றுமித்
தரும வுத்தரங் கற்றவர் தாமுமே.

எ-து. கருமயோகங்களையுங் கற்பனையில்லாத பரமயோகங்களையும் பாவத்திறங்களையும் புண்ணியத்திறங்களையும் அவற்றின் பலன்களையுங் கூறும் இச்சிவதருமோத்தர நூலைப் படித்தவர்களும். எ-று. (௨௱௮)

நின்மல விட்டு முன்னைய தீய வினையினை
முதலிய ட்ட மூர்த்தி யமருமந் தப்புரத்
திட்ட போக விதத்தொ டிருப்பர்க
மூ ட்டி ளுரு மவருட னுண்மையே.

மையி வர்களுடன் கூடினவர்களும், மெய்யாக முற்பிறப்புகடோ
ரகளைக் கெடுத் தெட்டுருவாகி எழுந்தருளுஞ் சிவபெரு
எ-து. மற் றி லமைந்த போகப்பகுப்புடன் வாழ்ந்திருப்பார்கள்.
னத்தின் மயக்கநீக்
அட்டமூர்த்தி என்றது 'எட்டுமூர்த்தியாய் நின் றியலுந் தொழில்' என ஆரூரனுடைய வாசகம் அருளிச்செய்வதனாலு மறிக. (௨௱௯)

இந்நூல்விதியை அனுட்டித்தவர் முதலியோர் பலத்தை
இரண்டு செய்யுளாலுணர்த்துகின்றார்.

இந்த நூன்முறை நீதி யியற்றின
ரந்த நீதி தனையறி விந்தவர்

சிந்தை கூர்நரச் செய்வித்த தெள்ளிய
ரிந்த மூவகை யாருமங் கெய்துவரே.

எ-று. இச்சிவதருமோத்தர நூலிற் கூறியபடி நிதிகளைச் செய்யுஞ் சன்மார்க்கரும், அந்நிதிகளை யுலகிலுள்ளோருக் கறிவித்த புலவரும், அதிற் புத்திமிகுந்து புகும்படி செய்வித்த தெள்ளிய வுணர்வினையுடைய வாசிரியருமாகிய முப்பகுப்பினரும் அச்சிவலோகத்திற் சேர்ந்து. எ-று. (உாய)

அருந்தி யங்குள போக மனைத்தையும்
பிரிந்தி டாதுறப் பேணிய சுற்றமும்
பரிந்த பாசங்கள் பாற்றித் தினைப்பர்த
னொருங்கு நாளுல கின்புதஞ் சத்தியுள்.

எ-து. விரும்பிய சுற்றத்தார்களுந் தன்னைப் பிரியாமற் பொருந்த அச்சிவலோகத்திலுள்ள எல்லாப் போகங்களையும் புசித்து தம்மை விடாமற் பற்றிய பாசங்களைக்கெடுத் தெல்லா வுலகமு மொருங்குசேரு நாற் சிவசத்தியிலுண்டானபரா தெரிசனமாகிய வின்பத்தையனுபவிப்பார்கள். எ-று.

இந்நூலைச் சிவதீர்த்தக்கரையிற் படிப்பித்தோர்
பலத்தையுணர்த்துகின்றார்.

அருத்த மீந்து மமலன் றிருவெலைத்
திருக்கு ளத்துமொய்த் தீர்த்தத்தி னுடொறுந்
தெரித்த விந்தச் சிவதரு மோத்தரம்
விரிப்பிப் பார்களு முற்பல மேவுவார்.

எ-து, பொன்னைக் கொடுத்து நிருமலனது சிவாலயத்திருவெல்லைக்குள் இருக்குந்திருக்குளத்தில் அழகார்ந்த கரையிற் றினந்தோறும் யா... ரிவித்த இச்சிவதருமோத்தர நூலைவிரித்து அருத்தஞ் சொல்லும்... ப்பவர்களு முற்கூறிய பலத்தைப் பொருந்துவார்கள். எ-று.

அருத்தமீந்து மென்றவும்மை-நிலமுதலியவற்...
இந்நூல் வாசித்து முடிக்கு...
நான்கு செய்யுள...

அந்தந் தன்னி...
நந்த நன்...
பந்...
...பியே.

...ளிற் பூமியிலுள்ளார்க்கு மங்கலங்கள் ...செய்க. அதுவல்லாமல் தொன்றதொட்டடர் ...ர்ஞ் சிவபெருமானைப் பலவகையான துதிகளைக்கூ... எ-று.

(உ௰ங)

பேசு நூலியன் முற்றுதல் பெற்றபின்
கோசந் தன்னையு முன்சொன்ன கொள்கையிற்
பூசை சாலப் புரிக பரிவுடன்
வாச மாமல ராதி மலியவே.

எ-று. யாவரும் புகழும் இச்சிவதருமோத்தர நூலினியல்கள் முடிவுபெற்றபின் அந்நூலையும் முன்சிவஞானதான வியலிற்கூறிய விதிப்படி மணம்நிறைந்த மலர்மாலைமுதலியவை பெருகும்படி பூசையைச் சிறப்புமிகச்செய்க. எ-று. (உ௱௯௪).

தேச னுக்குமெய்த் தேசிகற்கு மியல்
வாச கற்கு மறையறை வார்கட்கும்
மீச னேசர்க்குங் கால்கணி லார்கட்கும்
பூசை முன்சொன் முறையிற் புரிகவே

எ-று. ஞானவொளியாகிய சிவபெருமானுக்கு முண்மையை உபதேசஞ்செய்யும் ஆசிரியனுக்கும், இந்நூலிற் பொருளைச்சொல்லும் வாக்கினையுடையோனுக்கும் வேதமுணர்ந்த அந்தணர்க்குஞ் சிவனடியார்கட்குங் கால்கண்முதலிய உறுப்பில்லார்கட்கும் இந்நூல் முடியுங்காலத்தில் முன்சொன்ன விதிப்படி பூசிக்க. எ-று. (உ௱௯௫)

இந்த வாறு புரியி லிடரிலை
தந்து நன்மைக ளூடொறு நாடெலா
மந்த ராழ்வ ருபர்வர் மதியுளா
ரந்த மேனுல காள்கையு மாகுமே.

எ-று. இத்தன்மையாகப் பூசைசெய்தாற் றுன்பங்களில்லை, எல்லாநாட்டிலுந் தினந்தோறு மங்களங்கள் பெருகுங் கூரிய புத்தியில்லாதவர் குறைவர்; கூரிய புத்தியுள்ளவருயர்வர். அதுவல்லாமல் அம்மேலுலகை யாளுந் தன்மையும்பொருந்தும். எ-று. (உ௱௯௬)

ஆசிரியன் முதலியவற்றைப் பூசிப்போரும் பூசியாதோரும்
பெறும்பலனை இரண்டுசெய்யுளா லுணர்த்துகின்றார்.

புந்த கத்தினைப் பூசை புரிகிலார்
சிந்தங் கூர்தரத் தேசிகன் றன்னையு
மந்த கைப்பல நீங்குவ தன்றியுங்
கொந்தை போகிர யக்குழி கூடுவார்.

எ-று. சித்தத்தில் அன்பு மிகுதியாய்ச் சிவாகமநூலையும் ஆசிரியனையும் பூசைசெய்யாதவர்கள் மேற்கூறிய தகுதியான பலனை நீங்குவார்கள். அதுவல்லாமலும் பழுதானபாவிகளைப்போல நரகக்குழியினிடத்திலும் வீழ்வார்கள். எ-று.

உம்மை விகாரத்தாற் றொக்கது. (உ௱௯௭)

ஆத லாற்புத்த காதி யருச்சனை
காத லாற்செய்க காமுறு வார்பலம்
வேத னைதரு நரகக்குழி வேண்டிலா
ரோதி னார்தம சத்திக் கிசையவே.

ஏ-து. இத்தன்மையான தான மேலான பலனை விரும்புவோர்களுந் துன்பமிகு நரகக்குழியை விரும்பாதவர்களுந் தங்கள் சத்திக்குப் பொருந்தும் வகை யெவ்வாறாயினும் ஆகமநூல் முதலியவைகட்கு அருச்சனையை யாசையாய்ச் செய்க. எ-று. (௨௱௰௮)

ஆகமநூலை யெழுதுந்தன்மை யுணர்த்துகின்றார்.

வேறு.

அக்கரமொன் றிற்குக்கொன்று டகப்பணம்வை யாரியன்மு
னக்கரமொன் றிற்குமிடி யாளன்செம் பாய்காசொன்
றக்கரமொன் றிற்கவிமோன் றருத்துமிக்க வாசையிலா
னிக்கணக்குந் தமம்பதந்துக் கிடைகடைபாட் டிறுங்கியற்றின்.

ஏ-து. இவ்வாகமநூலை யெழுதவேண்டினாற் பொருளுடையோன் இதையெழுதும் வல்லமையுடைய நல்லோர்பா லோரெழுத்துக்கொரு பொற்காசாகவும், வறிஞரானோர் எழுத்துக்கொரு செம்புக்காசாகவும், விருப்பற்ற மெய்ஞ்ஞானியோ ரெழுத்துக்கோ ரவிழாகவுங் கொடுத்தும் புசிப்பித்துமெழுதுக. இக்கணக்காற் செய்தலுத்தமம். அதுவல்லாமல் இந்நூலிலொருபதத்துக் கிவ்வாறு கொடுத்தெழுதல் மத்திமம், அதுவல்லாமல் இந்நூற் கவியொன்றுக் கிவ்வாறு கொடுத்தெழுத லதமமாகும். எ-று. (௨௱௰௯)

ஆசிரியன் ஆகமநூலை யறிவிக்குந் தன்மையு மாணாக்கன்
கேட்குந் தன்மையு முணர்த்துகின்றார்.

ஆரியனும் பலன்கருதா தறிவிக்க வாராயுங்
கூரியனு மிதற்கிறுகைம் மாறென்று குறியற்க
மாரியினுக் குண்டோகைம் மாறிந்த வையகத்
தாரியனுக் கடிமையலா லடகன்கைம் [illegible]

ஏ-து. ஆசிரியனும் ஒருபலத்தைப் [illegible] டனுக்கு ஆகமநூலை உபதேசிக்க [illegible] ட்குங் கூரிய புத்தியையுடையவனு [illegible] கைம்மாறென்று குறித்தலையொழி [illegible] ப் பூமிக்குளுண்டோ அதுபோல ஆசி [illegible] பொன்னுதவுதல் கைம்மாறுமோ வ [illegible] (௨௱௨௰)

[illegible] குப்புணர்த்துகின்றார்.

[illegible] ழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

[illegible] சம் பஞ்ச மகாநற் பலகாணக்
[illegible] ங்கு நற்பலங்கள் சாத மறுமை சேடவிதப்

பரம யோகம் பரிகாரம் பகர்ந்த விலவும் பகருமென
விருமூன் றிருமூன் றியலாகி யருமோத் தாநூலிலங்கிடுமே.

எ-று. பரமதருமாதியியல், சிவஞானதானவியல், ஐவகையாகவியல், பலவிசிட்டகாரணவியல், சிவதருமவியல், பாவவியல், சுவர்க்கநரகவியல், சனனமரணவியல், சுவர்க்கநரகசேடவியல், சிவஞானயோகவியல், பரிகாரவியல், கோபுரவியல் என்று சொல்லப்பட்ட பன்னிரண்டியலுடன் பொருந்தி இச்சிவதருமோத்தரமென்னும் ஆகமம் விளங்கும். எ-று. (௨௨௧)

முடிந்தது முடித்தலென்னுந் தந்திர வுத்தியா
லுணர்த்துகின்றார்.

கலிவிருத்தம்.

என்றுசுர பிக்குமுது மெல்லையு மிசைந்தான்
குன்றவர் மடக்கொடி தனக்கருள் கொடுத்தான்
வென்றுபுல னைந்தினையும் வெய்யவினை நைய
நின்றமுனி யன்றுரைச நிர்க்குண னினைந்தே.

எ-து. வெளி. (௨௨௨)

சிவத்துதி நான்கு செய்யுளா லுணர்த்துகின்றார்.

கட்டளைக் கலிப்பா.

மேலை யாரிடர் போக்கிய வில்லனே
விரும்பு வாருள மேவிய வில்லனே
கால னாருயிர் போக்கிய காலனே
களைந்து காப்புல காக்கிய காலனே
யால நீழ லறஞ்சொன்ன வாதியே
யன்ற யன்சிர மொன்றற வாதியே
சூலி நீலியொ டாடிய சோதியே
தொடர்ந்த வெங்கள் பிறப்பறச் சோதியே.

எ-று. அந்தரத்தின்மே லுலவுந் திரிபுராதிகளைக் கெடுத்த மேருவாகிய வில்லை யுடையவனே, என்னை விரும்பு மடியவர்க ளுள்ளத்தை யெப்பொழுதுந் தங்கிய திருக்கோயிலாக வுடையவனே, காலனுயிரைக் கெடுத்த பாதத்தை யுடையவனே, உலகத்தைக் காத்துச் சங்கரித்து மீண்டு முண்டாக்குங் காலதத்துவத்தை யுடையவனே, கல்லாலின்கீ ழிருந்து சனகாதியருக் கறநூலை யுபதேசித்த வாதியே, அக் காலத்துப் பிரமன் சிர மைந்தி லொன்றை யறும்படி வருத்தஞ் செய்தவனே, சூலத்தை யுடையவனாகிய நிலைபெறத்தை யுடையவனாகிய மிருக்கின்ற காளியோடு நடனஞ்செய்த சோதியே, தொடர்ச்சியாய் வந்த எங்கள் பிறப் பறும்படி சோதிக்க. எ-று.

சங்கை தீர்ந்திட வானவர் தம்மையே
நைய வைய வருந்திய நம்மையே

யங்கி யாகி யளாந்தற் கரியனே
 யறுங்கள் செய்யுஞ் செயலிற் கரியனே
பங்க யந்தயன் பாம்பணைப் பள்ளியான்
 பயினு மெல்லைத் திரிசிராப் பள்ளியா
னெங்கள் பாச மிரிக்கும் விருப்பமே.
 யாங்கள் பேரின் பிலங்க விருப்பமே.

எ-து. தேவர்கள் தம்மையடையுமச்சத்தைத் தீர்த்திடவு முமாதேவி மன தையவு முண்டது அவ்விடமே, அழலுருவாகி யயனு மரியு மளப்பதற் கருமையானவனே, ஆன்மாக்கள் செய்யுங் கன்மங்களுக்குச் சான்றாயிருப்பவனே, தாமரையில் வாழும் பிரமனும் பாம்பணையிற் பள்ளிகொள்ளுந் திருமாலும் பணிவிடை செய்யு மெல்லையாகிய திரிசிராப்பள்ளி யென்னுந் திருப்படை வீட்டை யுடையவனே, எங்களிருவினைப் பாசங்களைக்கெடுக்கும் விருப்ப முனக்குடைமையால் யாங்கள் நிரதிசயாநந்தத்தி லென்றும் விளங்க விருப்போம். எ-று. (உஉச)

எனக்குன் மாசை யிரித்த வியலனே
 யிபனு மேயமு மான வியலனே
மனத்தி னுனு மதிக்க வரியனே
 மயக்க மன்பர்க் கரிக்கு மரியனே
தனக்குத் தானிணை யான தமியனே
 சசித ஊைப்பதத் தாலே தமியனே
பனைக்கை யானை யுரித்தபலத்தனே
 பாதஞ் செய்யுந் திருவம் பலத்தனே.

எ-து. என் குற்றத்தை யோட்டிய வியல்பை யுடையவனே, உவமானமும் உவமேயமுமான பொருள் விரிவை யுடையவனே, மனத்தி[illegible] தியானிக்க வருமையானவனே, அன்பர்கள் மயக்கமாகியவு[illegible] கெடுக்கு ஞானசூரியனே, தனக்குத்தானே யொப்பான[illegible] திரனைப் பாதத்தாற் தேய்த்துக் கிரணங்களைப் [illegible] னவனே, பனைபோன்ற புழைக்கையை யு[illegible] மை யுடையவனே, பொதங்களாற் பரத[illegible] ச்சிற்றபல முடையவனே. எ-று.

பாதஞ் செய்யுந் [illegible] ஞல் அடியவர் களுக்குச் சிபாதங்க[illegible] கிய சாயுச்சியத்தை யுடையவனெ[illegible] (உாஉஇ)

[illegible]ற.

[illegible]ம பாலமே
[illegible]மலசோ மேலகா.

[illegible]லமென்றும் பொருளே, அழகென்றும் பொருளே, [illegible] பொருளே, மழுவைக் காத்திலேந்தும் பொருளோ, அன்

பான உள்ளத்தின் மேல்வாழும் பொருளே, உபநிடதமாகிய பாவின்மேல் விளங்கும் பொருளே, எல்லாச்சிறப்புகளிலுஞ் சிறப்பான பொருளே, இடபத்தின்மேல் எழுந்தருளும் பொருளே, என்னைக் காக்க. எ-று.

இதனைமாலைமாற்று என்ப. அது ஒருசெய்யுளை யீறுமுதலாக வாசித்தாலும் அச்செய்யுளேயாவது என்க. இருமிறைக்கவியுள் ஒன்றென்பதைக் 'கோமூத்திரியேகூட சதுக்கமாலைமாற்றே' என்பதனானு முணர்க.

குமரன்றுதி யுணர்த்துகின்றார்.

கலிநிலைத்துறை.

இருவினை யாலே யிருநிதி யூர்பே ரினமேயோ
மருவலர் மாநோய் மரணமெ னுவே வருபேதம்
பரிபுர பாதா பனுவல வேதா பரனேயோ
சரவண சாதா வறுமுக நாதா தணிநீயே.

எ-து. சிலம்பணிந்த பாதங்களை யுடையவனே, ஆகமமும் வேதங்களையு முடையவனே, பரனே, சரவணப்பொய்கையிற் பிறந்தவனே, ஆறுமுகத்தையுடைய நாதனே, இருவினைகளாற் பொருந்திப் பெருஞ்செல்வங்களென்றும் ஊரென்றும் பெயரென்றும் இனங்களென்றும் பகைவரென்றும் பெரியநோயென்றும் மரணமென்றும்வருகின்ற பேதங்களை நீயேபோக்குக.

கலிநிலைத்துறை என்றார் - 'நேரடிநான்காய் நிகழ்வது கலித்துறை' என்பவாகலின்.

அகத்தியர்துதி யுணர்த்துகின்றார்.

விதிதிகழ் வேதா கமவுணர் வாயே வினைதீரக்
கதமுத மாமோ கமுமுக மாயா கருவேயோ
மதகரி பேழ்வாய் வலிமுக மாமா மனைவாழும்
பொதிமலை மீதே புரிமுனி தாளே புகழ்வாமே.

[illegible] கத்தையுடைய யானையும் பிளந்த வாயையுடைய குரங்கும் [illegible] கமும் வாழ்கின்ற பொதியமலையில் எழுந்தருளியி[illegible] சிரியராகிய அகத்தியமுனிவர் பாதத்தை [illegible] பெரியமோகமு மாயைக்கருவுங்கெடவும் [illegible] னறிவால் துதிப்பாம். எ-று.

எகார [illegible] (௨௨௪)

கோபு[illegible]

முற்றிற்று.